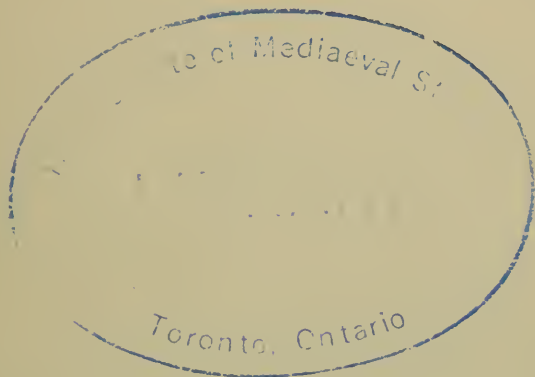

PH50

Ex libris
Edward Syman

PLATONIS DIALOGI

SECUNDUM

THRASYLLI TETRALOGIAS

DISPOSITI.

EX RECOGNITIONE

CAROLI FRIDERICI HERMANNI.

VOL. VI.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXXIV.

Σ Χ Ο Λ Ι Α .

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΘΥΦΡΟΝΑ.

P. 2 A. δίκη ἢ ὑπὲρ ιδιωτικῶν ἀδικημάτων κρίσις, γραφή ἢ ὑπὲρ δημοσίαν. R. δίκην γὰρ βούλονται λέγειν πᾶσαν τὴν περὶ τὰ συμβόλαια ἀμφισβήτησιν, γραφὴν δὲ τὴν περὶ τὰ ἐγκλήματα κατηγορίαν. O.

A. βασιλέα] ἦν καὶ Ἀθήνησι βασιλεύς, ἀλλ' οὐχ ὡσπερ ἐν ταῖς ἄλλαις τῶν ὄλων ἀρχῶν, ἀλλὰ μόνων μυστηρίων προεστηκῶς μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν καὶ Ἀθηναίων καὶ ἀγόνων τῶν ἐπὶ λαμπάδι· καὶ τὰ περὶ τὰς πατρίους θυσίας διώκει. καὶ δίκαι πρὸς αὐτὸν ἐλαγγάνοντο ἀσεβείας καὶ ἱεροσύνης ἀμφισβητήσεως, καὶ τοῖς γένεσιν καὶ τοῖς ἱεροῦσι πᾶσιν ὁ αὐτὸς ἐδίκασεν. καὶ τὰς τοῦ φόνου δίκας εἰς Ἄρειον πάγον εἰσῆγεν, καὶ τὸν στέφανον ἀποτιθέμενος *σὺν* αὐτοῖς ἐδίκασεν· προηγόρευε δὲ τοῖς ἐν αἰτία ἀπέχεσθαι μυστηρίων καὶ τῶν ἄλλων νομίμων. ἐδίκασε δὲ καὶ τῶν ἀψύχων δίκας. τὴν δὲ συνοικοῦσαν αὐτῷ βασίλισσαν ἐκάλουν. O.

B. ἀγνώστ] τοῦτ' ἔστιν ἄγνωστος. R.

B. Πιτθεύς] Πιτθεῖς δῆμος Αἰγηίδος Ἀθήνησιν, ἐξ οὗ οὔτος. R.

3 A. ἀτεχνῶς] παντελῶς, ἀπλῶς, ἢ καθάπαξ, ἰσχυρῶς, ἢ τελέως. οἱ δὲ ἐν ἴσῳ τῷ ὄντι καὶ ἀληθείᾳ. οἱ δὲ δηλοῦν τὸ παράπαν καὶ καθόλου κατ' ἀλήθειαν. Ἄλλως. ἀτεχνῶς παντελῶς, ἢ ἀντὶ τοῦ λίαν, περισπωμένως· βαρυντόνως δὲ τὸ ἀπείρωσ. R S.

A. ἀφ' ἐστίας] ἐπὶ τῶν ἐν δυνάμει γινομένων καὶ πρώτους ἀδικούντων τοὺς οἰκείους, ἐπεὶ ἔθος ἦν τῇ Ἐστίᾳ πρώτη τῶν ἄλλων θεῶν θύειν. φέρεται δὲ τις καὶ περὶ αὐτῆς μῦθος τοιοῦτος· μετὰ γὰρ τὸ καταλυθῆναι τὴν τῶν Τιτάνων ἀρχὴν φασί

τὸν Δία τὴν βασιλείαν παραλαβόντα ἐπιτρέψαι τῇ Ἑστία λαβεῖν ὅτι ἂν βούλοιο, τὴν δὲ τὴν παρθενίαν αἰτήσασθαι καὶ τὰς ἀπαρχὰς παρὰ τῶν ἀνθρώπων. Ἄλλως. ἀφ' ἑστίας. παροιμία δὲ ἐστὶ, μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν περὶ τὰ ἱερά δρωμένων· ἔθος γὰρ ἦν τῇ Ἑστία τὰς ἀπαρχὰς ποιεῖσθαι. ἢ ἀφ' ἑστίας ἦτοι ἀπὸ τῶν οἰκειοτάτων· ἐστία γὰρ ἡ οἰκία. R S.

A. κακουργεῖν τὴν πόλιν] σημειῶσαι διὰ τὴν σύνταξιν. O.

B. ὡς οὕτω γ' ἀκοῦσαι] ἀντὶ τοῦ κατ' αὐτὴν τὴν ἀκοήν, ὡς αὐτὸ ἔφη μὴ βούλεται . . . O.

C. ὁμόσε ἰέναι] δύο σημαίνει τοῦτο, παρὰ μὲν τοῖς ῥήτορσι τὸ ἀπ' ἐναντίας ἦτοι τὸ ἀντικείμενον, ὡς παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ κατὰ Διονυσόδωρον· αὐτὸς δὲ ὄρᾳ ἡμᾶς ὁμόσε πορευομένους· παρ' Ὀμήρῳ δὲ τὸ ὁμοῦ, ὡς ἐπὶ τοῦδε·

ὄσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὄρέων ἄλαδρ προρέουσιν,
Ῥησός θ' Ἐπτάπορος τε, Κάρησός τε Ῥοδίος τε,
Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος, δῖός τε Σκάμανδρος,
καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλεια
κάππεσον ἐν κοινήσι, καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·

τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων. O.

4 A. πολλοῦ γε δεῖ] ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. O.

A. ἡ που] ἴσως, σχεδόν. R.

C. πελάτης ὁ ἀντὶ τροφῶν [καὶ] ὑπηρετῶν καὶ προσπελάζων ἀπὸ τοῦ πέλας ἦτοι ἐγγὺς ἐκαλεῖτο· ὁ δὲ ἔνδειαν προσιών, μίσθιος δὲ ὑπηρετῶν. Ἄλλως. πελάται εἰσὶν οἱ παρὰ τοῖς πλησίον ἐργαζόμενοι, καὶ θῆτες οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ ἐκτῆμοροι, ἐπεὶ τῷ ἔκτῳ μέρει τῶν καρπῶν εἰργάζοντο τὴν γῆν. R S. πελάτης ἐταῖρος, συνηθής, παρὰ τὸ πελάζω, οἷον ὁ πέλας ὦν. O.

C. ἐξηγητοῦ] τοῦ τοὺς νόμους ἐξηγουμένου. R S.

D. μετάληψις ἢ στάσις αὐτῆ, καὶ μετάληψις ἄγραφος· οὐ γὰρ ἀπὸ ζητοῦ τὴν παραγραφὴν ποιεῖται. ἢ μέντοι ἀντίθεσις ἀντεγκληματική· ἀντεγκαλεῖ γὰρ ὁ φεύγων, ὡς ἄξιός παθεῖν τοῦτο ὁ τεθυνηκὼς ὡς ἀνδροφόνος. O.

5 A. λέγοντα] σημειῶσαι πῶς οὐ πρὸς δοτικὴν ἀπέδωκε τὸ λοιπὸν τοῦ λόγου, ἀλλ' αἰτιατικὴν ἐπήνεγκεν, οἷον κράτιστόν ἐστι μαθητῆ ὡς γενέσθαι αὐτὰ ταῦτα λέγοντα. O.

A. αὐτοσχεδιάζοντα] ἐκ τοῦ αὐτομάτου καὶ προχείρου καὶ ἐτοίμου λέγοντα, χωρὶς αἰτίας. R S.

B. λάχε δίκην] κλήρω γὰρ εἰσῆγον τὰς δίκας δι' εὐταξίαν. R.

D. κατὰ τὴν ὁσιότητα] ἀντὶ τοῦ ὁμοίως, παραπλησίως τῇ ὁσιότητι. O.

6 B. ἄρά γε] ἴδε πῶς ὁ Πλάτων οὐ δέχεται περὶ θεοῦ λέγεσθαι τὰ παρὰ τῶν ποιητῶν μυθεύόμενα, οἷον ἔχθρας, πολέμους, συνουσίας καὶ τὰ τοιαῦτα. ὁ ὅλος γὰρ σκοπὸς τῆς καθ' ἑξῆς διαλέξεως εἰς τοῦτο σπουδάζει. R S.

C. ἐπὶ σχολῆς] ἐπὶ τῆς παρὰ τοῖς πολλοῖς λεγομένης εὐκαιρίας. R S.

D. θεία] γρ. καὶ ὅσα ὅσια ἔστιν. R.

7 B. ἀπαλλαγεῖμεν Ἀττικόν, ἢ συγκοπῆ τοῦ ἠ ἢ κατὰ κράσιν. O.

8 C. Οὐδὲν] Ἀττικὸς ὁ τοῦ δὲν πλεονασμὸς. O.

11 B. Δαίδαλου, ὡς ἔοικε, τῶν τῆς γονῆς ὀχετῶν Σωκράτης ἀπόρροια. ταύτῃ μοι δοκεῖ κατὰ τὸ συγγενὲς καὶ λιθοξοικῆν ἀσκεῖσθαι Σωκράτῃ τέως, εἰ μὴ Ἀρχέλαος ὁ φιλόσοφος ἀπὸ ταύτης ἀναστήσας τῆς τέχνης τὸν ἄνδρα φιλοσοφία ἠγάγετο· ἔτεκμήρατο γὰρ τὸ τῆς ψυχῆς ἐντροχὲς καὶ δραστήριον καὶ πρὸς φιλοσοφίαν ὑπτίως ἔχον, οἷς πρὸς τοὺς ὁμοτέχνους ἀντέλεγε στερόμενος τῶν μισθῶν. Δαίδαλος δὲ Ἀθηναῖος ἦν τῶν πρόποτε ἀνδριαντοποιῶν περιφανέστατος. πρῶτος δὲ καὶ περισκελὲς ἄγαλμα ἐσχημάτισε, τῶν πρὸ ἐκείνου κατὰ ταῦτό συμβεβληκότα τῶ πόδε τὰ βρέτη ἐργαζομένων. ἀφ' οὗ δὴ καὶ ὁ τοῦ περιμέναι καὶ κινεῖσθαι τὰ φιλοτεχνήματα αὐτοῦ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀνάκειται λόγος αὐτῶ, ὃν καὶ νῦν Σωκράτης παίζων Εὐθύφρονα προάγει. O.

12 A. ἵνα περ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς, ἐπὶ τῶν κατὰ φόβον ἐπιεικῶν. εἴρηται δὲ ἐκ τῶν Στασίνου Κυπρίων. R S.

A. θ' ἔρξαντα] γρ. καὶ στέρξαντα. R.

D. σκαληνὸς ὁ σκολιὸς καὶ πολυγώνιος· τοῦ γὰρ τριγώνου ἔστιν εἶδη τρία, ἰσοπλευρον, ἰσοσκελὲς, σκαληνόν. R. τὸ σκαληνὸν γὰρ τρίγωνόν ἐστιν ἐκ τριῶν ἀνίσων πλευρῶν, τὸ δὲ ἰσοσκελὲς τρίγωνον τῶν δύο μὲν πλευρῶν ἴσων ἀλλήλαις οὐσῶν, μιᾶς δὲ ἀνίσης ταῖς δυσίν. ἐν οἷς οὖν ὁ ἄρτιος ἀριθμὸς εἰς δύο ἴσα σζ τέμνεται, ὡς ὁ ὀκτὼ φέρε, ὁ δὲ περιττὸς εἰς δύο ἄνισα, ὡς ὁ πέντε, εἰκότως τὸν μὲν ἰσοσκελεῖ τὸν δὲ σκαληνὸν ὠνομάσθαι. O.

14 D. οὐ χαμαί] παροιμία, οὐ μὴ χαμαί πέση, ἐπὶ τῶν διακευῆς οὐδὲν λεγόντων, ἀλλ' ἐπιτυγχανόντων. R S.

E. οὐδὲν γὰρ] συνωδὸν τῷ πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ ἐξῆς. O.

15 A. σημειῶσαι διὰ τὴν σύνταξιν. O.

A. γέρα] γρ. καὶ ἔργα. R.

B. τὸν Δαίδαλον] γρ. καὶ τὸν διδάσκαλον. R.

C. σημειῶσαι πῶς τῷ ἄρτι κατὰ πλάτος ἐχρήσατο. O.

C. ἐκὼν εἶναι] Ἀττικὸν τοῦτο, καὶ παρέλκει τὸ εἶναι. γίνε-
ται δὲ ἐπὶ ἀρνητικὸν ἐπιφέρεται ποιοῦν ἀπόφασιν, ἐπὶ κατα-
φατικῷ δὲ οὐκ ἐξὸν τοῦτο ποιεῖν. O.

D. εἴπερ τις ἄλλος] ὡς οὐδεὶς ἄλλος. R.

D. θῆς ὁ μισθοῦ δουλεύων. R.

D. διωκάθειν] ἤγουν διώκειν. R.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑΝ.

P. 17 D. πρῶτον] παραγραφικοῦ δύναμιν ἔχει τοῦτο· σχε-
δὸν γὰρ τοῦτο λέγει, ὅτι τοσοῦτοις ἔτεσιν οὐδενὶ δέδωκα δίκας
τὸν αὐτὸν τρόπον πολιτευόμενος. O.

D. τὸ τοῦ ἡθους ἄπλαστον πιθανότητα ποιεῖ. εἰκότως οὖν
οὕτω χρῆται νῦν Σωκράτης. O.

18 B. οὗτος ὁ Ἄνυτος Ἀνθεμίωνος ἦν υἱός, Ἀθηναῖος γέ-
νος, Ἀλκιβιάδου ἐραστής, πλούσιος ἐκ βυρσοδεψικῆς· ὅθεν καὶ
σκωπτόμενος ὑπὸ Σωκράτους διὰ τοῦτο . . . . . ἔπεισε μισθῷ
Μέλητον ἀσεβείας γραφὴν δοῦναι κατὰ Σωκράτους. μέμνηται
Λυσίας ἐν Σωκράτους ἀπολογία καὶ Ξενοφῶν ὁμοίως, καὶ Ἀρι-
στόξενος ἐν τῷ Σωκράτους βίῳ . . . Θεόπομπος δὲ Στρατιώτισιν
Ἐμβάδαυ αὐτὸν εἶπε παρὰ τὰς ἐμβάδας, ἐπεὶ καὶ Ἀρχιππος Ἰχθύ-
σιν εἰς σκυτεῖα αὐτὸν σκώπτει. Μέλητος δὲ τραγωδίας φαῦλος
ποιητής, Θραξ γένος, ὡς Ἀριστοφάνης Βατραχίος, Πελαργοῖς
Λαῖου υἱὸν αὐτὸν λέγων, ἐπεὶ ᾧ ἔτι οἱ Πελαργοὶ ἐδιδάσκοντο,
καὶ ὁ Μέλητος Οἰδιπόδειαν ἔθηκεν, ὡς Ἀριστοτέλης Διδασκα-
λίας. ἐν δὲ Γεωργοῖς ὡς Καλλιαν περαίνοντος αὐτοῦ μέμνηται.
μέμνηται αὐτοῦ καὶ Λυσίας ἐν Σωκράτους ἀπολογία. O.

C. ἐρήμην κατηγοροῦντες] ἐρήμη δίκη ἐστίν, ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν κρίσιν καταδικαιηθῇ. R S. ἀντὶ τοῦ εἰς ἐρήμην δίκην κατηγοροῦντες. λέγεται καὶ ἐρήμην ἀλῶναι ἀντὶ τοῦ εἰς ἐρήμην δίκην ἐμπεσεῖν. ἐρήμη δὲ δίκη λέγεται ἢ μὴ ἔχουσα τὸν ἀπολογούμενον. O.

C. εἰς Ἀριστοφάνην αἰνίττεται τὸν κωμικόν. O.

19 B. ἀντωμοσία ἐπὶ δίκη λέγεται, διὰ τὸ ὀμνῦναι ἑκατέρους, τὸν μὲν ἐγκαλοῦντα ὅτι ἠδίκηται, τὸν δὲ ἐγκαλούμενον μὴ ἠδικημέναι. οἱ δὲ ἀντωμοσίαν τὴν ἐπὶ πράγμασιν ἀμαρτύροις καὶ ἀνεγγράφοις εἰς ὄρκον περισταμένην δίκην, ἐφ' οἷς οἱ κριταὶ δοξάζουσιν. ἔνιοι ὅταν ἐπὶ δημοσίῳ ἀγῶνι σκηπτομένου τινὸς κάμνειν ὁ ἀντίδικος ἀντομνύηται, φάσκων προσποιεῖσθαι αὐτόν, καὶ περὶ τούτου διαλαμβάνωσιν οἱ δικασταί. οἱ δέ, ὅτι ὁ τοῦ κατηγορουμένου ὄρκος ἀντωμοσία, ἐπὶ τῷ τάληθῇ ἀπολογῆσεσθαι, ὡς περ τοῦ κατηγοροῦντος πρότερον διωμοσία, ἐπὶ τῷ τάληθῇ κατηγορήσειν. R S.

C. Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδιοποιὸς φαλακρὸς ἦν, ὡς αὐτὸς φησὶν Εἰρήνη· ἐκωμωδεῖτο δ' ἐπὶ τῷ σκώπτειν μὲν Εὐριπίδην, μιμεῖσθαι δ' αὐτόν. Κρατῖνος·

τίς δὲ σύ; κομψὸς τις ἔροιτο θεατῆς

ὑπολεπτόλογος γνωμιδιώτης εὐριπιδαριστοφανίζων.

καὶ αὐτὸς δ' ἐξομολογεῖται Σκηναῖς καταλαμβανοῦσαις·

χωρῶμαι γὰρ αὐτοῦ, φησί, τοῦ στόματος τῷ στρογγύλῳ·

τοὺς νοῦς δ' ἀγοραίους ἦττον ἢ κείνους ποιῶ.

Ἀριστῶννυμος δ' ἐν Ἠλίῳ φησὶν καὶ Σαννυρίων ἐν Γέλῳ τετράδι φασὶν αὐτὸν γενέσθαι, διο τὸν βίον κατέτριψεν ἐτέροις πονῶν· οἱ γὰρ τετράδι γεννώμενοι πονοῦντες ἄλλοις καρποῦσθαι παρέχουσιν, ὡς καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ πρώτῃ περὶ ἡμερῶν ἱστορεῖ. ταύτῃ δὲ καὶ Ἡρακλῆ φασὶ γεννηθῆναι. τρεῖς δ' ἔσχεν υἱούς, Φίλιππον τὸν τοῖς Εὐβούλου δράμασι ἀγωνισάμενον, καὶ Ἀραρότα ἰδίους τε καὶ τοῦ πατρὸς δράμασι διηγωνισμένου, καὶ τρίτον, ὃν Ἀπολλόδωρος μὲν Νικόστρατον καλεῖ, οἱ δὲ περὶ Δικαίραχον Φιλεταῖρον. κατεκλήρωσε δὲ καὶ τὴν Αἰγίναν, ὡς Θεογένης ἐν τῷ περὶ Αἰγίνης. κωμωδεῖται δὲ ὅτι καὶ τὸ τῆς εἰρήνης κολοσσικὸν ἐξῆρεν ἄγαλμα· Εὐπόλις Αὐτολύκῳ, Πλάτων Νίκαις. O.

E. προῖκα] κατὰ δωρεάν, ἄνευ μισθοῦ. R.

Ε. ἦ δ' ὅς — ἦν δ' ἐγὼ] ἔφη οὗτος — ἔφην δ' ἐγώ. R.

20 A. Χαιρεφῶν οὗτος ὁ Σωκρατικός ἰσχνὸς ἦν καὶ ὠχρὸς, τὸ δὲ ἦθος συκοφάντης καὶ κόλαξ, πρὸς δὲ καὶ κλέπτῃς καὶ ἀνχημῆρός, τὴν δὲ περιουσίαν πένης. Εὐπολις μὲν οὖν ἐν Πόλεσι διὰ τὴν χροιάν πύξινον αὐτὸν καλεῖ, Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ὅρουσι νυκτερίδα, ἐν δὲ Τελμισσεῦσιν εἰς συκοφάντην ἀποσκώπτει· Κρατῖνος Πυτίνῃ εἰς ἀνχημῆρὸν καὶ πένητα· Εὐπολις δ' ἐν Κόλαξιν Καλλίου κόλακα λέγει, Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δράμασι κλέπτῃν· ἐν δ' Ὁραῖς νυκτὸς αὐτὸν παιῖδα καλεῖ. O.

21 A. ἀνεῖλεν] χρῆσιμος περὶ Σωκράτους δοθεὶς Χαιρεφῶντι τῷ Σφηττίῳ·

σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος Εὐριπίδης·

ἀνδρῶν δ' ἀπάντων Σωκράτης σοφώτατος. O.

Ε. ἦα] ἀντὶ τοῦ ἐπορευόμεν. R.

Ε. ἰτέον] κατὰ κοινοῦ τὸ ἐδόκει, ἵν' ἦ ἐδόκει οὖν ἰτέον εἶναι σκοποῦντι. O.

Ε. νῆ τὸν κύνα] Ραδαμάνθυνος ὄρκος οὗτος ὁ κατὰ κυνὸς ἢ χηνὸς ἢ πλατάνου ἢ κριοῦ ἢ τίνος ἄλλου τοιοῦτου·

οἷς ἦν μέγιστος ὄρκος ἀπαντὶ λόγῳ κύων,

ἔπειτα χῆν· θεοῦς δ' ἐσίγων,

Κρατῖνος Χείρωσι. κατὰ τούτων δὲ νόμος ὀμνύναι, ἵνα μὴ καταθεῶν οἱ ὄρκοι γίνωνται. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὄρκοι. R S.

22 A. ἦ μὴν] ὄντως δῆ. R.

B. ἐπ' αὐτοφώρῳ] ἐπ' αὐτόπτῳ, ἐπ' ὄψει. R.

C. ἤκουσαν] γρ. ἃ οὐκ ἦσαν. R.

23 E. Ἄνυτος μὲν καὶ Μέλητος εἴρηται τίνες, ὅτι ὁ μὲν πλούσιος ἐκ σκυτοδεφικῆς, Μέλητος δὲ τραγωδιοποιὸς φαῦλος· Λύκων μέντοι πατήρ ἦν Αὐτολύκου, Ἴων γένος, δῆμων Θεορίκιος, πένης, ὡς Κρατῖνος Πυτίνῃ, Ἀριστοφάνης Σφηξίν. Εὐπολις δ' ἐν Φίλοις καὶ ἐπὶ τῇ γυναικὶ Ῥοδίᾳ κωμῶδεῖ αὐτόν, ἐν δὲ τῷ πρώτῳ Αὐτολύκῳ εἰς ξένον, Μεταγένης δ' Ὀμήρῳ εἰς προδότην·

----- καὶ Λύκων ἐνταῦθά που

-- προδοὺς Ναύπακτον ἀργύριον λαβὼν

ἀγορᾶς ἄγαλμα ξενικὸν ἐμπορεύεται. O.

24 C. χαριεντίζεται] εὐτραπελεύεται, σκώπτει. R.

25 C. ὦ τᾶν] ὦ οὔτος, ὦ ἑταῖρε, ὦ τάλαν, ὦ μέλε· ταῦτα παρὰ τοῖς νεωτέροις ὑπὸ τῶν γυναικῶν λέγεται μόνων, παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὑπὸ ἀνδρῶν. πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ πλήθους φασὶ τὸ ὦ τᾶν, ὡς παρὰ Κτησιφῶντι. οἱ δὲ Ἀττικοὶ τὴν πρώτην συλλαβὴν περισπωσιν, τὴν δὲ δευτέραν βαρύνουσι, καὶ βέλτιον· ἀδύνατον γὰρ μίαν λέξιν εὐρεθῆναι δύο ἔχουσιν περισπωμένας. Δίδυμος δὲ τὸ πλήρες εἶναι φησιν ὡ ἔταν, ἀγνοῶν ὡς ἀπὸ τοῦ ἔτης ἢ κλητικῆ ἐστὶν ἔτα, καὶ Δωρικῶς ἔταν. R S.

27 C. ἀντιγραφὴ ἐστίν, ὅταν ὁ φεύγων καὶ αὐτὸς γράφεται τὸν διώκοντα, ὡς ἐπὶ τῶν λαγχανόντων τὴν μὴ οὔσαν δίκην καὶ τῶν παραγραφομένων· καὶ οὔτοι γὰρ τρόπον τινὰ κατηγοροῦσιν. R S.

D. καλῶς γε σὺ ποιῶν, Σώκρατες, ὄνοις καὶ ἵπποις τοὺς θεοὺς Ἀθηναίων παραβάλλεις. O.

28 C. τιμωρήσεις] ἀντὶ τοῦ ἐκδικήσεις, ἢ ἀντὶ τοῦ εἰ τῷ Πατρόκλῳ ἐκδίκησιν τοῦ φόνου παράσχῃς. τὸ τιμωρῶ δὲ σημειωτέον ὅτι δοτικῆ συντάσσεται, ὅτε ἀντὶ τοῦ βοηθῶ λαμβάνεται. O.

30 D. πολλοῦ δέω] πόρρω λίαν εἰμί. R.

31 C. τί τὸ Σωκράτους δαιμόνιον ὃ τινές φασιν ὅτι ἤχω τὸ καὶ ἕξιόν καταλαμβάνεται αὐτῷ οὔς. O.

40 D. κατέδαρθεν] κατεκοιμήθη. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΡΙΤΩΝΑ.

P. 43 A. ἐπεικῶς] ἱκανῶς, ἐπίπαν, φιλικῶς παρὰ Πλάτωνι. R S.

D. ἀλλὰ δοκεῖ] γράφεται καὶ ἀλλὰ δοκεῖν. R.

45 C. χωρὶς μὲν] γράφεται καὶ ἀλλὰ χωρὶς μὲν. R.

D. εἰ γὰρ ὠφελον] ἀντὶ τοῦ εἶθε. R.

46 E. ὅσα γε τᾶνθρώπεια] ἀντὶ τοῦ ὅσον κατ' ἀνθρώπου, ὅσον εἰς γνῶσιν ἤκεν ἀνθρώπων, ὅσον αἰσθάνεσθαι ἄνθρωπος δύναται. O.

48 C. χρήματα πράττοντες ἀντὶ τοῦ τελοῦντες. R.

50 A. εἰπέ μοι] σημειῶσαι τὴν μετάβασιν τοῦ ἀριθμοῦ. O.

51 E. γεννῆται οἱ τοῦ αὐτοῦ γένους μετέχοντες καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἔχοντες κοινὰ ἱερά. οἱ δὲ ὁμογάλακτα, φράτορας, συγγενεῖς τοὺς γεννήτας. R S. ζήτει δὲ εἰ διὰ β $\overline{\tau\eta}$ γραφόμενον γεννῆται ὀφείλει γραφεσθαι. O.

54 D. δύο σημαίνει τὸ ἴσθι, τὸ τε ὑπάρχειν καὶ τὸ γινῶναι. εἰ μὲν οὖν κατα τὸ ὑπάρχειν, τοῦτο βούλεται ἐπαυθα δηλοῦν· ἔσο νῦν καὶ διαγίνου τοῖς παροῦσιν εἰς πάντα ὅσα γέ μοι δοκεῖ, ἢ ταῦτα νῦν ἔσο τὰ ἐμοὶ δοκούντα. κατὰ δὲ τὸ τοῦ γινῶναι σημαίνόμενον οὕτως· γινῶθι κατὰ τὰ ἐμοὶ νῦν δοκούντα ὡς εἶπερ ταῦτα ἔρεῖς μάτην ἔρων. O.

EΙΣ ΤΟΝ ΦΑΙΔΩΝΑ.

P. 57 A. οὐδεὶς πάνυ τι] ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. ἐστὶ γὰρ τὸ ἐξῆς οὕτως· πάνυ οὐδεὶς ἐπιχωριάζει. O.

58 B. θεωρίαν ἀπάξει] ἀντὶ τοῦ θυσίαν ἀπενεργεῖν. θεωροὶ δὲ εἰσιν οἱ πεμπόμενοι θῦσαι καὶ θεραπεῦσαι τὸν θεόν· ὄθεν καὶ αἱ ὁδοὶ δι' ὧν ἐπορεύοντο θεωρίδες κέλευθοι ἐκαλοῦντο, καὶ τὰ διδόμενα θεωρικά, καὶ ἡ ναὺς ἢ εἰς Δῆλον πεμπομένη θεωρίς, καὶ ὁ ἱερεὺς θεωρός. R S.

60 B. ἄτοπον τὸ θαυμαστόν, ὡς καὶ ἐν Θεαιτήτῳ φησὶν· οὐδέν γ' ἄτοπον, ἀλλὰ πολὺ θαυμαστότερον ἦν· ἐσαφηνίσθη γὰρ διὰ τῆς ἀντιθέσεως. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνυπόπτου· Εὐπολις Μαρικᾶ·

καὶ πόλλ' ἀγάθ' ἐν τοῖσι κουρείοις ἐγώ
ἀτόπως καθίζων, κούδ' ἐγινώσκων δοκῶν.

καὶ τὸ ἀδόκητον καὶ ἀνυπονόητον. οἱ δὲ ἄλογον. R S.

61 C. καθῆκε τὰ σκέλη] συντονώτερον ἀνέλαβε σχῆμα καὶ σεμνότερον, ὡς περὶ προβλήματος σεμνοτέρου μέλλων διαλέγεσθαι. R S.

D. τὸ μὴ θεμιτὸν] κατὰ τὸν Κέβητα ἢ τὰξις τῶν προβλημάτων· τὸ πρῶτον πρόβλημα τὸ μὴ ἐξάγειν ἑαυτὸν, οὗ ἐπιχείρημα μυθικὸν ἐξ Ὀρφείως ληφθέν. S.

D. οὗτος ὁ Φιλόλαος Πυθαγόρειος ἦν, ἐξ Ἰταλίας πεφευγώς διὰ τὸν ἐμπρησμόν τὸν τότε ὑπὸ Γύλωνος γεγονότα διὰ τὸ ἀνεπιτήδειον αὐτὸν πρὸς φιλοσοφίαν ὄντα ἀπελαθῆναι τοῦ ὁμα-

κοῦτον. ὃς καὶ δι' αἰνιγμάτων ἐδίδασκε, καθάπερ ἦν ἔθος αὐ-
τοῖς. ἤλθεν οὖν οὗτος εἰς Θήβας, τεθνεῶτι τῷ διδασκάλῳ Λύ-
σιδι χάρις ποιήσων, ἐκεῖ τεθαμμένῳ. Ἰππαρχος δὲ καὶ Φιλόλαος
μόνοι τῆς εἰρημένης συμφορᾶς τῶν Πυθαγορείων διεσώθησαν
[πρὸς τὸν Λύσιν δὲ τοῦτον Πλάτων ποιεῖται τὸν διάλογον]. R S.

E. τὸ μὲν ἴσως διὰ τὸ μυθικὸν ἐπιχείρημα, τὸ δὲ μάλιστα
διὰ τὸ φιλόσοφον. R S.

E. μέχρῃς ἡλίου δυσμῶν] ὡς ζήσεσθαι μέλλων μέχρῃς ἡλίου
δυσμῶν. ἐν γὰρ ἡμέρᾳ φρονεῦειν ἀπείρητο, καθὰ τοῖς Πυθαγο-
ρείοις τὸ ἐν μεσημβρίᾳ καθεῦδειν, διὰ τὸ τὸν ἥλιον τότε μᾶλλον
ἐνεργεῖν. R S.

62 A. τᾶλλα] οἶον πλοῦτος, δόξα, ξίφος. ἐπαμφοτερίζει
γὰρ καὶ τᾶλλα πάντα, θάνατος δὲ μόνως ἀγαθόν ἐστιν. R S.

A. οἷς βέλτιον τεθνᾶναι] κατὰ Σωκράτην ἡ τάξις τῶν προ-
βλημάτων. πρῶτον γὰρ δὴ ἐθέλειν ἀποθνήσκειν κατὰ προαι-
ρεσιν, εἶτα μὴ ἐξάγειν ἑαυτοὺς κατὰ φύσιν. S.

A. ἐπιγελάσας, ἴτω Ζεὺς] ἐγέλασε, διότι ἐκάλεσε τὸν φρο-
νεύοντα ἑαυτὸν εὐεργέτην. τὸ δὲ ἴτω ἐπιχωριάζοντός ἐστιν ἀντὶ
τοῦ ἴστω, τῇ Βοιωτίδι διαλέκτῳ· ὃ δεικνυσιν ὅτι φύσει τὸν
Σωκράτην θαυμάζει. R S.

B. ἐν ἀπορρήτοις] ἐντεῦθεν τὸ πρῶτον πρόβλημα, τὸ μὴ
δεῖν ἐξάγειν ἑαυτόν, οὗ ἐπιχείρημα μυθικὸν ἐξ Ὀρφείως ληφθέν·
ἔπειτα δεύτερον διαλεκτικὸν καὶ φιλόσοφον. R S.

C. ὃ μέντοι νῦν] ἐντεῦθεν τὸ δεύτερον πρόβλημα τὸ τοὺς
φιλοσόφους ἐθέλειν ἀποθνήσκειν. S.

64 A. κινδυνεύουσιν] ἀντὶ τοῦ δι' ἀνάγκης καὶ ἀποδείξεως
τοῦτο αὐτοῖς συνάγεται. R S.

B. γελασεῖοντα] γελαστικῶς ἔχοντα, γελάσαι θέλοντα. R.

B. θανατῶσι] θανάτου ἐπιθυμοῦσιν. R.

D. ἥκιστα] οὐδαμῶς. R.

D. καθ' ὅσον μὴ πολλὴ ἀνάγκη] τοῦτο ἐπεξηγηματικὸν
ἐστὶ τοῦ ἐν τοῖς ἐφεξῆς, τοῦ ἐὰν ὅτι μάλιστα μηδὲν ὁμιλῶμεν
τῷ σώματι μηδὲ κοινωνῶμεν, ὅτι μὴ πᾶσα ἀνάγκη. τὸ γὰρ ὅτι
ἴσον τῷ καθ' ὅσον. λείπει δ' ἐκεῖ τὸ κοινωνεῖν αὐτοῦ· ὅπερ δὴ
νοεῖται καὶ συννπακούεται. R S.

65 B. ἢ δ' ὅς] ἐὰν μὲν ἢ δύο μέρη λόγου, ἔσται ἔφη δὲ ὅς,
τουτέστιν ἔφη δὲ οὗτος· οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι αὐτὸ μόνον σημαίνει

τὸ ἔφη. εἰ δὲ ἢ ἐν μέρος λόγου, ἔσται φίλος, ὡς Ἀθηναῖοι, ἢ ὄφελος, ὡς Αἰγινῆται, ἢ ὄξος, ὡς Χαλκιδεῖς, ἢ πρὸς τὰ ἱερά χρωῶνται. τάττεται δὲ ἐπὶ παντός προσώπου καὶ ἀριθμοῦ, ὡς τὸ ὦ τῶν. R.

67 A. ὅτι μὴ πᾶσα ἀνάγκη] ἀντι τοῦ εἰ μὴ κατὰ τὰ ἀναγκαῖα. τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως· μηδὲ κοινωνῶμεν εἰ μὴ κατὰ τοῦτο καθ' ὃ πᾶσα ἀνάγκη. . . . O.

E. διαβέβληνται] ἀντι τοῦ διαβεβλημένως ἔχουσι πρὸς τὸ σῶμα. R.

E. ψυχὴν] γρ. καὶ τὴν τύχην ἔχειν. R.

69 B. ἔχη] γρ. καὶ οὐδ' ἀληθὲς ἔχουσα. R.

72 A. ἰδὲ τοίνυν] Ἀττικοὶ ὀξύνουσι τὰ ἰδέ, λαβέ, εὐρέ, ὡς τὰ ἐλθέ, εἰπέ. O.

C. ὁμοῦ πάντα] ὁμοῦ σημαίνει ποτὲ μὲν τὸ ἐγγύς, ὡς δημοῖ Δημοσθένης ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας· καίτοι τὸν μὲν ἀνδριάντα τοῦτον οὐπὼ πεντήκοντα ἔτη φασὶν ἀνακεῖσθαι Σαλαμῖνιοι, ἀπὸ Σόλωνος δ' ἐστὶν ὁμοῦ σ' ἔτη καὶ μ'. καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος· εἰσὶν ὁμοῦ πάντες δισμύριοι Ἀθηναῖοι. καὶ Μενάνδρος ἐν τῷ Ἐαυτὸν τιμωρομένῳ·

πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς, δαιμονῆς γεγυῶς ἔτη
 τσαυθ' ; ὁμοῦ γὰρ ἐστὶν ἐξήκοντά σοι.

καὶ Ἀριστοφάνης Τριφάλῃτι· ἢ γὰρ τὸν Τριφάλῃτα τίκτουσα φησὶ

λάβεσθε· καὶ γὰρ ἐσθ' ὁμοῦ.

δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἐν ταύτῳ· Ὀμηρος·

ἀλλ' ὁμοῦ ὡς ἐτράφημεν ἐφ' ὑμετέροισι δόμοισι,

καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· οὐκοῦν εἰ μὲν τι ἐάσομεν τούτων συμβάντων ὑμᾶς, οὐ καθαροῖς ὁμοῦ διατρίψομεν. ἔστι καὶ χροικόν· Σοφοκλῆς Οἰδίποδι·

πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,

ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων.

ἔχει καὶ δύναμιν συλλεκτικὴν, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Ὑδρία· οἱ Θραῖκες Λιβύτρως καλοῦνται· πάντα νῦν ἤδη 'σθ' ὁμοῦ. ὅπερ δημοῖ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ. R S.

74 B. τότε μὲν] γρ. καὶ τῷ μὲν — τῷ δέ. R.

75 D. ὃ ἔστι] ἀντι τοῦ τὸ ὄν ὃ πάντα περιέλιπε. O.

78 A. ἐξεπάσητε] γρ. καὶ ἐξιάσηται. R.

83 A. ὅσον μὴ ἀνάγκη] ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ ὅσον κατὰ τὰ τῆς ζωῆς συννεκτικά· ταῦτα γὰρ καὶ ἀναγκαῖα. O.

86 E. ὑπερδικεῖν] ἤγουν συνηγορεῖν. καὶ ὑπέρδικοι οἱ συνήγοροι. R.

E. θραῦττον] ταράττον, ἐνοχλοῦν. R.

89 C. πρὸς δύο οὐδ' ὁ Ἡρακλῆς] ταύτης τὴν αἰτίαν ὁ Δου-
ρις οὕτως ἀφηγεῖται. Ἡρακλέα φησὶ βωμὸν δειμάμενον ἐπὶ τῷ
Ἀλφειῷ πηγμῆς ἀγῶνα θεῖναι, καὶ νικῆσαντα, τὴν ἐξῆς Ὀλυμ-
πιάδα πάλιν ἀγωνιζόμενον, ὑπὸ Ἐλάτου καὶ Φεράνδρου πάλῃ
ληφθῆναι, καὶ ἐξ ἐκείνου τὸ πρὸς δύο οὐδ' Ἡρακλῆς παροιμια-
σθῆναι. Ἐχεφυλλίδας δὲ αὐτὸν ὑπὸ Κτεάτου καὶ Εὐρύτου τῶν
Μολιονιδῶν ἠττηθῆναι κατὰ τὴν ἐπ' Ἀνγέαν στρατείαν· διω-
χθέντα δὲ ἄκρι τῆς Βουπρασίδος καὶ περιβλεψάμενον, ὡς οὐδεὶς
ἐξίκετο τῶν πολεμίων, ἀναψῦξαι τε, καὶ ἐκ τοῦ παραρρέοντος πο-
ταμοῦ πιόντα προσαγορεῦσαι τοῦτο ἡδὺ ὕδωρ· ὃ νῦν δείκνυται
ἰόντων ἐκ Δύμης εἰς Ἥλιν, καλούμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων βαδὺ
ὑδωρ. τὰ δὲ αὐτὰ καὶ Φερεκύδης καὶ Κώμαρχος καὶ Ἴστρος ἐν
τοῖς Ἡλιακοῖς ἱστοροῦσι. καὶ διὰ τοῦτο θεωροῦς τοὺς Μολιο-
νίδας ἰόντας εἰς Κόρινθον λοχῆσαντα τὸν Ἡρακλέα περὶ Κλεω-
νὰς ἀποκτεῖναι· ὅθεν Ἠλείοις ἀπάμοτον εἶναι τὰ Ἴσθμια ἀγω-
νίζεσθαι, ὅτι θεωροῦς πεμφθέντας εἰς τὸν Ἴσθμὸν τοὺς Μολιο-
νίδας ἐλὼν Ἡρακλῆς ὑπὸ Κορινθίων ἐδέχθη. Ἡρόδωρος δὲ καὶ
ἑλλάνικὸς φασιν ὡς, ὅτε τὴν ὕδραν Ἡρακλῆς ἀνήρει, τὴν Ἡραν
αὐτῷ καρκίνον ἐφορηῆσαι, πρὸς δύο δὲ οὐ δυνάμενον μάχεσθαι
σύμμαχον ἐπικαλέσασθαι τὸν Ἴόλεων, καὶ ἐντεῦθεν δηθῆναι
τὴν παροιμίαν. ἐμνήσθη δὲ ταύτης Πλάτων καὶ ἐν ἰα' Νόμων·
ὀρθὸν μὲν δὴ τὸ πάλαι τε εἰρημένον, ὡς πρὸς δύο μάχεσθαι
χαλεπόν, καὶ ἐνταῦθα. R S.

89 E. ἦσθησαι] γρ. καὶ σύ. R.

96 A. ὑπερήφανος] ὑπέρφρων. R.

99 B. καρδόπω] τῇ μάτρῳ τοῦ ἀλεύρου. R.

D. παροιμία, δεύτερος πλοῦς, ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶς τι πρρα-
τόντων, παρ' ὅσον οἱ διαμαρτόντες κατὰ τὸν πρότερον πλοῦν
ἀσφαλῶς παρασκευάζονται τὸν δεύτερον. ἐμνήσθη δὲ ταύτης
καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἠθικῶν, καὶ Μένανδρος
Κεκρυφάλῳ καὶ Πλοκίῳ καὶ Θεοφορομένη. R S.

101 D. τὴν αὐτοῦ σκιὰν δέδοικεν, ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλοτάτων. μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίους. R S.

102 D. ξυγγραφικῶς ἐρεῖν] ἐπειδὴ ἤσθετο ἑαυτοῦ ὁ Σωκράτης τῷ παρὶσω χρησαμένου σχήματι δι' ὧν φησὶ παρέχων ὑπερέχον ταύτῃ φησὶν συγγραφικῶς ἐρεῖν, ὡς τῶν τοιούτων τῆς ἐπιμελείας ὄντων καὶ λογογραφικῆς ἰδέας κατὰ σχολὴν τοῖς τοιούτοις καλλύνεσθαι προμηθουμένης, ἀλλ' οὐ διαλεκτικῆς ἐτοιμότητα καὶ λέξιν καὶ διάνοιαν ἀποσχεδιαζούσας. τοιαῦτα δὲ σχήματα πολλὰ παρὰ Θουκνδίδη καὶ τοῖς λοιποῖς, μάλιστα δὲ τὸ ἐν τῇ Κορινθίων δημηγορίᾳ οὕτως εἰρημένον· καὶ προεπιβουλεύειν μᾶλλον αὐτοῖς ἢ ἀντεπιβουλεύειν· πρὸς ὃ οἶμαι καὶ τὸ παρὸν Σωκράτει ἐξενήνεται. O.

103 B. οὐκ ἂν ποτέ φαιμεν ἐθελῆσαι] σημεῖωσαι ὀριστικὸν ἀντὶ ὑποτακτικοῦ. O.

C. οὐδ' ἂν ἔφη] γρ. καὶ ὁ δ' αὖ. R.

104 C. ἐναντίον γέ ἐστι δυνάς] καθ' ὃ ἀριθμοὶ ἄμφω οὐ, καθ' ὃ δὲ ἐναντιότητα δεδεγμένοι. O.

105 B. καὶ μή μοι] καὶ μή μοι ἢ ἂν ἐρωτῶ ἀποκρισὶ ἀποκρίνου, ἀλλ' ἄλλην, μιμούμενος ἐμέ. R.

107 A. ἀναβάλλοιτο] ἀνακρούοιτο. R.

B. ἔρμαιον, τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος, ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς οδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, ἃς οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσι. ταύτας δὲ τῷ Ἐρμῇ ἀφιερῶσιν ὡς ὄντι καὶ τούτῳ ἐνὶ τῶν ἐνοδίων θεῶν. R S.

E. πορεῦσαι] ἀντὶ διαπορθμεῦσαι, διαπεράσαι. O.

108 A. θυσιῶν] γρ. καὶ ὀσίων. R.

108 D. Γλαύκου τέχνη] ἢ ἐπὶ τῶν μὴ ῥαδίως καταρξαζομένων, ἢ ἐπὶ τῶν πάνυ ἐπιμελῶς καὶ ἐντέχνως εἰργασμένων. Ἴππασος γάρ τις κατεσκεύασε χαλκοῦς τέτταρας δίσκους οὕτως, ὥστε τὰς μὲν διαμέτρους αὐτῶν ἴσας ὑπάρχειν, τὸ δὲ τοῦ πρώτου δίσκου πάχος ἐπίτριτον μὲν εἶναι τοῦ δευτέρου, ἡμιόλιον δὲ τοῦ τρίτου, διπλάσιον δὲ τοῦ τετάρτου, κρουομένους δὲ τούτους ἐπιτελεῖν συμφωνίαν τινά. καὶ λέγεται Γλαῦκον ἰδόντα τοὺς ἐπὶ τῶν δίσκων φθόγγους πρώτον ἐγχειρῆσαι δι' αὐτῶν χειρουργεῖν, καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς πραγματείας ἔτι καὶ νῦν λέγεσθαι τὴν καλουμένην Γλαύκου τέχνην. μέμνηται δὲ τούτου Ἀριστόξενος ἐν τῷ περὶ τῆς μουσικῆς ἀκροάσεως, καὶ Νικοκλῆς ἐν τῷ

περὶ θεωρίας. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα τέχνη γραμμάτων, ἣν ἀνατιθέασι Γλαύκῳ Σαμίῳ, ἀφ' ἧς ἴσως καὶ ἡ παροιμία διεδόθη. οὗτος δὲ καὶ σιδήρου κόλλησιν εὔρεν, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος. R S.

109 B. αὐτὴν δὲ τὴν γῆν] τοῦτ' ἐκεῖνο, ὃ λέγει ἐν τῷ Τιμαίῳ, τὸν οὐρανὸν τῶν τεσσάρων εἶναι στοιχείων, ἀφ' ἑκάστου τοῦ καθαρωτάτου καὶ οἶον νῶ μόνῳ θεατοῦ τε καὶ ληπτοῦ εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ποιητοῦ δεηθέντος. R.

110 E. κατεδηδεσμένοι] καταβεβρωμένοι. R.

111 E. αἰώραν] ὑψωσιν, ἔπαρσιν. R.

112 D. ἀμφοτέροις] γρ. ἀναντες γὰρ πρὸς ἀμφότερα. R.

114 C. ὥστε ἀρετῆς] ὁ μηδενὸς ἄλλου χάριν τὴν ἀρετὴν διατεινόμενος χαρακτηρίζειεν τί πέπονθας; ὡσπερὶ παλινωδίαν ἄδεισ καὶ τῆς εἰσέπειτα ἄστυνῆς τὸ τῆς ἀρετῆς ἀπεμπολεῖς ἄπρατον; ἀλλ' ἢ τῶν πρὶν λήθεο ἢ οὐκ ἐνόησας. O.

115 D. ἠγγυήσατο] γρ. ἠγγυᾶτο. R.

117 C. ἀστακτὶ] ἀντὶ τοῦ οὐ κατὰ σταγόνα, ἀλλ' ἀθρόα καὶ ποταμηδόν. O. γρ. ἀβαστακτὶ καὶ βία. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΡΑΤΥΛΟΝ.

P. 384 A. χαλεπὰ τὰ καλὰ] παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν εὐπραγίᾳ μεταβαλλομένων εἰς ὠμότητα. φησὶ δὲ αὐτὴν Δίδυμος ὑπὸ Σόλωνος ἀναφωνηθῆναι ἐπὶ Πιπτακῶ ἰκετεύοντι τὴν ἀρχὴν ἀποθέσθαι, καὶ φάντι χαλεπὸν ἐσθλὸν φῦναι, διὰ τὸ τὸν Περίανδρον εἰς ὠμότητα μεταβαλεῖν. ὄθεν, οἶμαι, φησὶ καὶ Μένανδρος ἀρχὴ μέγιστη τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν ἀγαθὰ τὰ λίαν ἀγαθὰ.

μὲμνηται δὲ αὐτῆς καὶ Ἐπίχαρμος καὶ Πλάτων Πολιτεία καὶ Κρατύλῳ. R. S.

C. σκοπεῖν] γρ. σκώπτειν. R.

E. τῶν μεδιστάντων] γρ. τῶν ἐθισάντων. R.

391 C. ἀλήθειαν τὴν Πρωταγόρου] τοῦτο διαπαίξει τῶν Πρωταγόρου, ἐν οἷς φησὶν ἐκεῖνος· τὸ ἑκάστῳ δοκοῦν ἀληθές ἐστίν. O.

E. περὶ του ποταμοῦ] περὶ τινος. R.

395 B. ἀτηρά] ἀκόλαστα, ὑβριστικά, χαλεπά, κακά, βλαβερά. R.

E. ταλάντατον] ἀτυχέστατον. R.

396 E. ἀποδιοπομπεῖσθαι φασὶ τὸ ἀποτρέπεσθαι τὸν προστρόπαιον Δία καὶ οἶονεὶ καθαίρεσθαι τὰ δεινά. R S.

397 B. χαίρειν ἔαν] γρ. χρῆναι. R.

D. θεῖν] τρέχειν, σπεύδειν. R.

D. ἐπονομάσαι] ἐπικαλέσαι. R.

398 C. γεγόνασιν ἐρασθέντες] σημείωσαι διὰ σύνταξιν. O.

401 A. κομψῶς] καλῶς, μετρίως. R.

402 C. ὥπυιεν] ὠμίλει, συνεγίνετο κατὰ νόμον καὶ ἐμίγνυτο, συνῶκει. R.

403 E. τὸν Πλούτωνα ἀπὸ τούτου ἔσχε τὸ ὄνομα] σημείωσαι διὰ τὴν σύνταξιν. O.

405 D. ὁμοπολῶν] γρ. καὶ ἐπισκοπῶν. R.

407 D. ἄρρατον] ἀσφαλές ἢ ἀκάματον, οἱ δὲ ἰσχυρόν, ἔνιοι μικρόν, οἱ δὲ μέγα, οἱ δὲ τὸ σκληρόν καὶ ἀμετάστροφον. R.

411 D. περὶ τὸ φέρεσθαι] γρ. καὶ περὶ τὸ ρεῖν γε. R.

412 B. ἐσύθη] ἀπεφέρετο, ἀπηνέχθη. R.

D. διὰ τοῦ ὄντος] γρ. καὶ ἰόντος. R.

413 A. παροιμία, ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶς, ὅμοιον τῷ ὑπερβάθμιον πόδα τείνεις. R. παροιμία τοῦτο ἐπὶ τῶν πέρα τοῦ δέοντός τι ποιούντων, οἷον ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα ἐπήδησεν. εἰσῆκται δὲ ἐντεῦθεν. Φάυλλος τις κουφότατος πάντων ἄλματι μετέωρον φέρειν ἑαυτὸν πεντήκοντα πρὸς τοῖς πέντε πόδας παρὰ δόξαν ἐπὶ μῆκος ἤλατο. ὃν καὶ διὰ τοῦτο θαυμάσαντες οἱ πρὸς αὐτὸν ἀμιλλώμενοι στίχῳ τὸ θαῦμα αἰοίδιμον τῷ μακρῷ καταλελοίπασιν χρόνῳ,

πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάυλλος
ποιησάμενοι. οὔτοι γὰρ ὀρύγματα τέμνοντες τάφρων ἐπὶ πεντήκοντα μόνον πόδας διεστηκότα τὸ τῆς ἀγωνίας ἀκρότατον ἐπεδείκνυτο. αὐτὸς δ' ὑπερπαίσας τοῦτο πέντε ποσὶν . . O.

415 D. φοπήν] γρ. καὶ φοήν. R.

420 D. τῇ κατ' ἀνάγκην] γρ. καὶ κατὰ τὰ ἄγκη. R.

421 D. ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἀναμένει, ἐπὶ τῶν φύσει ῥαθύμων καὶ ἀμελῶν, ἥτοι ἐπὶ τῶν μὴ προσιεμένων τοὺς λόγους τῶν προφασισζομένων. μέμνηται δὲ αὐτῆς Πλάτων ἐνταῦθα οὐ-

τως· οὐ μέντοι μοι δοκεῖ προφάσεις ἀγῶν δέχεσθαι, καὶ ἐν Νόμων ἔκτω· ἀλλὰ γὰρ ἀγῶνα προφάσεις φασὶν οὐ πάνυ δέχεσθαι. Αἰσχύλος δὲ φησι Γλαύκῳ Ποτνιεῖ·

ἀγῶν γὰρ ἄνδρας οὐ μένει λελειμμένους·

καὶ Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'. R S.

424 C. δεινοὶ] ἱκανοί, ἢ δέους ἄξιοι, ὡς νῦν. R.

D. τῶν χρωμάτων] γρ. καὶ φαρμάκων. R.

428 D. θαμὰ] πυκνῶς, συχνῶς. R.

434 E. διαφέρειν] γρ. διάφορον. R.

436 E. φερομένου] γρ. ῥέοντος. R.

439 A. ἄλλο ὄν] γρ. ἄλλοιον. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΑΙΤΗΤΟΝ.

P. 142 A. ἄρτι] τοῦτο σημαίνει τὸ παρὸν καὶ ὑπόγυον καὶ τὸ παραυτίκα μέλλον γίνεσθαι. R.

B. αἰρεῖ] καταλαμβάνει, νῦν δὲ τὸ καταπονεῖ. R.

C. ἀτὰρ] καὶ δὴ, ὡς νῦν. σημαίνει δὲ καὶ ὅμως καὶ ἄτε δὴ καὶ πλήν καὶ δέ. R.

C. ἐθαύμασα Σωκράτους] σημειῶσαι διὰ τὴν σύνταξιν. O.

143 C. οὐδέν γε ἀπὸ τρόπου] οὐ πόρρω τοῦ καθήκοντος. R.

D. ἐπίδοξοι] ἔνδοξοι, ἢ ὡς νῦν, προσδόκιμοι. R.

144 A. ἀνερμάτιστα] ἀστήρικτα· ἔρματα γὰρ τὰ ἐρεῖσματα ἢ στηρίγματα. R S.

C. ἔξω δρόμῳ] τόποι τινὲς ἦσαν, ὁ μὲν ἐκτὸς ἄστεος, ὁ δὲ ἐντός, ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς τελουμένων ὑπὸ τῶν νέων δρόμοι καλούμενοι. R S.

146 A. ὄνος κάθου, ἐπὶ τῶν ἐν πράγματι ἠττωμένων. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν παίδων τῶν σφαιριζόντων καὶ τὸν νικηθέντα εἰς ὄνον καθίζόντων. ἐμνήσθη δὲ ταύτης ἐνταῦθα Πλάτων. R S. ἐν τῇ διὰ σφαίρας * παιδιᾷ . . . ἢ μὲν οὐρανία,* ἢ δὲ ἀπόρραξις, * ἢ δὲ ἐπίσκυρος,* ἢ δὲ φαινίλδα. * καὶ οὐρανία μὲν ἐστὶν ἢ * εἰς οὐρανὸν τῆς σφαίρας ἀναβολή, ἣν ὁ ποιητὴς ἐμφαίνειν δοκεῖ ἐν οἷς φησὶν

οἱ δ' ἐπὶ οὖν σφαιῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἔλοντο πορφυρέην, τὴν σφιν Πόλυβος πολήσε δαΐφρων,

τὴν ἕτερος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιδέοντα
 ἰδνωθεὶς ὀπίσω, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς' ἀερθεὶς
 ῥηϊδίως μεθέλεσκε πάρος ποσὶν οὐδας ἰκέσθαι.

ἀπόρραξις δέ ἐστιν ὅταν τὴν σφαῖραν μὴ πρὸς τοῖχον ἀλλὰ πρὸς τὸ ἔδαφος σκληρῶς ῥίπτωσιν, ὥστε ἀποκορουμένην ἄλλεσθαι πάλιν. τὴν δὲ ἐπίσκυρον καὶ ἐφηβικὴν καὶ ἐπίκοινον ἔλεγον· ἐχρῶντο δὲ αὐτῇ κατὰ πλήθη· ὠνομάσθη δὲ οὕτως, ἐπειδὴ οἱ παίζοντες ἐπὶ λατύπης ἐστῶτες, ἦν σκῦρον προσαγορευούσι, βολῆ σφαίρας ἀλλήλους ἐκδιώκουσιν. φαινίνδα δέ ἐστιν ὅτα, ἐτέρω τὴν σφαῖραν προδεικνύντες ἐτέρω αὐτὴν ἐπιπέμπωσι. τῶν οὖν παιζόντων ταῦτα τοὺς μὲν νικῶντας βασιλεῖς ἐκάλουν, καὶ ὅτι ἂν προσέτασσον τοῖς ἄλλοις ὑπήκουον, τοὺς δ' ἠττωμένους ὄνους. Κρατῖνος δὲ Χείρωσι χαριέντως ὁμοῦ ἐγκαταμίξας καὶ τὴν ὄνος λύραν παροιμίαν ἐπλεξε τὸν λόγον οὕτως·

ὡς ὄνος ἀπωτέρω κάθηνται τῆς λύρας·

τοὺς γὰρ ἠττωμένους, ὡς ἔφαμεν, ὄνους καθῆσθαι ἔλεγον, βασιλεῖς δὲ τοὺς νικῶντας. Ο.

146 C. ἀπειθεῖν] γρ. ἀπιστεῖν. R.

147 A. ἵπνοπλαθῶν] γρ. κοροπλαθῶν. R.

148 E. ἀπαλλαγῆναι τοῦ εὐρεῖν] γρ. μέλειν. R.

151 B. ἐγκύμονες εἶναι] σημειῶσαι διὰ τὴν σύνταξιν. Ο.

152 B. διὰ τοῦ ἔοικεν ὁ Θεαίτητος φαίνεται ἀγαπῶν τὸ

Πρωταγόρου δόγμα, καὶ ἐμμένων τῇ ἐξ ἀρχῆς ἑαυτοῦ ἀποκριθεῖ Ο R.

C. ἐπιστήμη οὐσα] ὅτι γὰρ αἰσθάνεται τις, καὶ ἐπίσταται. Ο.

C. ἄρ' οὖν] πρώτη κατασκευὴ τοῦ Πρωταγορείου δόγματος. Ο R.

C. συρφετῶ] κοινορτῶ τῶ μετὰ κόπρων. οἱ δὲ κοιμῶν καὶ συρμός, καὶ σύρφη φρύγανα. R S.

153 B. κινήσεων ὄντων] τὴν σύνταξιν σημειῶσαι, ὅτι οὐδετέρως εἶπεν ὄντων πρὸς τὰ πράγματα· οὐδέτερον γὰρ τὸ πρᾶγμα. R. ἢ σύνταξις πραγματικὴ· οὐδετέρως γὰρ εἶπεν ὄντων πρὸς τὰ πράγματα ἀφορῶν. Ο.

C. τὸν κολοφῶνα ἀναγκάζω προσβιβάξαι] δώδεκα πόλεις τῆς Ἰωνίας συνήεσαν εἰς τὸ Πανιώνιον λεγόμενον, περὶ τῶν κοινῶν βουλευσόμεναι, καὶ εἴ ποτε ἴσαι αἱ ψῆφοι ἐγένοντο, οἱ

Κολοφώνιοι περιττήν ἐτίθεντο τὴν νικῶσαν· Συμυρναίους γὰρ ἐλόντες εἶχον συνοίκους, ὑπὲρ ὧν καὶ τήνδε τὴν ψῆφον ἐτίθεντο. ὅθεν ἐπὶ τῆς κρατούσης καὶ βεβαιότητος ψήφου ἢ παρομομία εἰτίθετο, οἷον τὸν Κολοφῶνα ἐπιτίθημι ἢ τὸν Κολοφῶνα ἀναγκάζω προσβιβάζων. R S.

D. παρομομία, ἄνω κάτω πάντα, ἐπὶ τῶν τὴν τάξιν μεταστρεφόντων. Μένανδρος Ἐγχειριδίῳ, καὶ ἐν Χήρᾳ·

τὸ λεγόμενον τοῦτ' ἐστὶ νῦν,

τᾶνω κάτω, φασί, τὰ κάτω δ' ἄνω. R S.

D. ὑπόλαβε] δευτέρα κατασκευὴ ὑπὲρ τῶν Πρωταγόρα δοκούντων. R.

E. προσήκουσαν] ἀντὶ τοῦ σύμμετρον. R.

154 A. ἴδιον] ἀντὶ τοῦ μερικόν. R.

A. ἢ σὺ διίσχυρίζαιο] ταῦτα πάντα ἢ δευτέρα κατασκευὴ ἐστὶ τῶν Πρωταγορείων δογμάτων, ἕως τοῦ περὶ τῆς Ἴριδος λόγου. O.

A. ᾧ παραμετρούμεθα] τουτέστι τῷ αἰσθητηρίῳ. ἔστι δὲ τὸ ῥῆμα μέσης διαθέσεως. οὐδὲ ἐφαπτόμεθα, λέγει, τοῦ αἰσθητοῦ. τὸ δ' αὐτὸ εὐθύς καὶ παραμετρούμενον λέγει, ἐφαπτόμενον δὲ τὸ αἰσθητήριον. R.

155 A. φάσματα λέγει ταῦτα ὡς τῶν ψυχῶν ἀπατηλά, εἰ μὴ τις ὀρθῶς αὐτὰ μεταλάβοι. R.

A. κομιδῆ] πάννυ, παντελῶς· συναγωγὴ, ἐπιμέλεια. καὶ κομίστρια ἢ τροφός. R.

B. ὁ Πρόκλος τὸ ἀλλὰ παρέλκειν λέγει. R.

C. ὑπερφυῶς ὡς] μέχρι τοῦδε τὰ τῆς δευτέρας κατασκευῆς τῶν Πρωταγορείων δογμάτων. R.

E. ἄθρει δὴ περισκοπῶν] τρίτη κατασκευὴ ὑπὲρ τῶν Πρωταγορείων δογμάτων. O.

E. ἀπρίξ] προσπεφυκότης, ἰσχυρῶς, ὃ οὐχ οἷόν τε πρίσαι διὰ τὴν σύμφυσιν. R.

156 C. πρὸς τὰ πρότερα λέγει, πρὸς τὸ πάντων χρημάτων μέτρον εἶναι τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὰ τοιαῦτα. R.

C. ὅσον μὲν οὖν ἄρα δὴ] οἷον ὡς τὸ ἀπτόν καὶ τὸ γευστόν. παρέλιπε δὲ ὅψιν καὶ ἀκοὴν ταχέως γινόμενα· τούτων γὰρ σχεδὸν ἀχρόνως αἰσθανόμεθα. διὰ δὲ τὸ ἐναργῆ αὐτὰ εἶναι παρέλιπεν. ἐξῆς δὲ ὅταν λέγη τὰ δὲ γεννώμενα οὕτω δὴ, εἰς τὸ

δὴ ὑποστικτέον. οὕτω γὰρ δὴ λέγει, τουτέστι τὰ βραδέα, ἅπερ εἰς γευστά καὶ ἀπτά. R S.

D. τῆς δὲ λευκότητος] καὶ γὰρ, φησίν, ἡ αὐτὴ αἴσθησις τῶν ἀντικειμένων οὐκ ἔστιν, οὐδὲ τὸ αὐτὸ αἰσθητὸν πάσης ἔστιν, ἀλλὰ μία ὄψις ἡ τοῦ λευκοῦ αἰσθητοῦ ἑνός. καὶ τὸ λευκὸν οὐ δύναται ἢ τοῦ μέλανος αἴσθησις ἀντιλαβέσθαι, ἀλλ' ἢ τοῦ λευκοῦ, καὶ ἔμπαλιν. ἑκατέρου δὲ λέγει, οἷον τῆς τοῦ μέλανος ὄψεως ἐπὶ τὸ λευκὸν αἰσθητόν. ἐφεξῆς δὲ ὄψιν μὲν λέγει τὴν ὀπτικὴν δύναμιν, λευκότητα δὲ τὴν λευκαντικὴν δύναμιν. R S.

157 A. ἐξ ἀρχῆς] ὅτε ἔλεγε τάχος καὶ βραδύτης ἕν, καὶ πάλιν φθαρτός ἐστι, καὶ τὰ τοιαῦτα. R.

B. χρῆσθαι αὐτῷ] ἤγουν τῷ εἶναι, ὡς ὁ τῶν Πρωταγορείων λόγος. O R.

B. πολλῶν] ἀντὶ τοῦ συνθετῶν. O.

B. ἀθροισθέντων] ἀντὶ τοῦ συντεθέντων. R.

C. μὴ τοίνυν ἀπολείπωμεν] ἔτι συνηγορῶν τῷ Πρωταγόρῳ τὰς πρὸς αὐτὸν ἐνστάσεις δοκεῖ διαλύειν. R.

158 D. ἐντεῦθεν ἀρχεται διαλύειν τὰς πρὸς Πρωταγόραν ἐνστάσεις διὰ τὸ ἀπορον εἶναι τὸ περὶ τῶν ἐνυπνίων. R.

E. οὕτως ἐρωτῶντες] ἔτι συνηγορεῖ καὶ ἐν τούτοις τῷ τοῦ Πρωταγόρου δόγματι, λαμβάνων τρία αἰτήματα. R.

E. ταῦτόν εἶναι] οἷον ὡς ἵππος καὶ ἄνθρωπος ταυτόν ἐστι κατὰ τὸ αἰσθητικόν. ἀλλ' οὐ λέγω, φησίν, οὕτως. R.

159 A. πρόσθεν] ἤγουν ἐν τοῖς κατὰ Πρωταγόραν. R. κατὰ τὸν Πυθαγόραν. O.

160 A. ἐμαντῷ τοιοῦτος] κατὰ τὴν αἴσθησιν τοιοῦτος. κατὰ κοινοῦ δὲ ἢ ἄρνησις. R.

C. οὐκοῦν ὅτε δὴ] ὥστε, φησίν, οὐδὲν ἄτοπον συμβαίνει διὰ τὰς ἐνστάσεις, οἷον τὰς ὄνειρώξεις καὶ τὰ τοιαῦτα. R.

D. κατὰ δὲ Θεαιτήτων] ἔπεται γὰρ ταῖς ἐκείνων θέσεσιν ὁ τοῦ Θεαιτήτου λόγος. R.

E. ἀμφιδρόμια] ἡμέρα πέμπτη τοῖς βρέφεσιν ἐκ γενέσεως, οὕτω κληθεῖσα, παρ' ὅσον ἐν ταύτῃ καθαίρουσι τὰς χεῖρας αἱ συνεφαφάμενα τῆς μαιώσεως, καὶ τὸ βρέφος περὶ τὴν ἐστίαν φέρουσι τρέχουσαι κύκλω, καὶ τούνομα τίθενται τούτῳ, δῶρά τε πέμπουσι τῷ παιδίῳ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πολύποδας καὶ σηπίας, οἳ τε φίλοι καὶ οἰκεῖοι καὶ ἀπλῶς οἱ προσήκοντες. R S.

161 C. τῆς ἀληθείας] τὸ τοῦ Πρωταγόρου σύγγραμμα, ἐν ᾧ ταῦτα δοξάζει, Ἀλήθεια ἐκαλεῖτο ὑπὸ Πρωταγόρου. R S.

C. ἤρξατο] σημειώσαι δριστικὸν ῥῆμα ἀνθ' ὑποτακτικοῦ. O.

C. γυρῖνος τὸ ἐκ τοῦ βατράχου παιδίου. R.

E. δημούμενον] δημοκοποῦντα, παίζοντα, θωπεύοντα. R.

162 A. διωλύγιος] μεγάλη, ἢ ἐπὶ πολὺ διήκουσα. R. ἀντὶ τοῦ περιβόητος. σημαίνει ὃ ἔσθ' ὅτε καὶ τὸ σκοτεινὸν καὶ νυκτέρινον. O.

B. εἰ οὕτως σοι φίλον, οὐδ' ἐμοὶ ἐχθρὸν] παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν τισι συμφερομένων. R.

B. φροιμιαζόμενοι] παροιμιαζόμενοι. R.

D. δημηγορίας] τὸν δοκοῦντα ἔλεγχον, ὃν ἄρτι ἔλεγεν ὁ Σωκράτης κατὰ Πρωταγόρου, ὅτε τοῦ κνυοκεφάλου ἐμέμνητο, δημηγορίαν νῦν καλεῖ, διὰ τῆς εἰρωνείας τὸν λόγον παραμυθησάμενος, ἵνα πάλιν διεγείρῃ τὸν νέον. R S.

E. οὐδ' ἐνὸς μόνου] καὶ γὰρ εἰ τὴν τῶν πολλῶν κρίσιν λάβοιμεν ἐπὶ γεωμετρίας κυρίαν, γέλοιοι ἂν εἴμεν, ἀσύμμετρα λέγοντες ἀλλήλοις μεγέθη, καὶ τὴν πεπερασμένην εὐθείαν διαιρετὴν εἶναι εἰς ἄπειρον, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐκ δὲ τῆς τῶν κυβευόντων συνηθείας ἔλαβε τὸ οὐδ' ἐνὸς μόνου, ὅταν ἐκεῖ πέσῃ ἐν τῷ παίζειν ἐν τὸ ἐλάχιστον. R S.

163 A. ἐπιστήμη τε καὶ αἴσθησις] πρόκειται νῦν τῷ Σωκράτει ἐλέγχει τὴν ἐξ ἀρχῆς θέσιν τοῦ Θεαιτήτου τιθεμένων τὴν ἐπιστήμην αἴσθησιν. O.

C. καίτοι ἠδύνατο λέγειν, εἰ οὐκ ἐπίσταται ὁρῶν ὁ ἀγράμματος, ἄλλο ἐστὶν ἐπιστήμη καὶ ἄλλο ὄρασις ἢτοι αἴσθησις. R.

C. εἴ τις ἔροιτο] καὶ τοῦτο πειραστικὸν δίλημμα τοῦ ἐξῆς. O.

164 A. τὸν πρόσθεν] τὸν τὴν αἴσθησιν θέμενον εἶναι ἐπιστήμην. R.

C. πάλιν ἐξ ἀρχῆς] πάλιν ἐν τούτοις πρόκειται τῷ Σωκράτει ἀνακαλέσασθαι τὸν διὰ τὴν ἀπειρίαν ἑαυτοῦ κατασυλλογισθέντα Θεαιτήτον. R.

D. μῦθος ἀπάλετο] παροιμία ἐπὶ τῶν τὴν διήγησιν μὴ ἐπὶ πέρας ἀγόντων. R.

E. προπηλακίζομεν] ἀδικοῦμεν, ὑβρίζομεν, διασείρομεν, ἔξουθενοῦμεν. R S.

165 A. σκέψαι οὖν] πάλιν ἐπιχειρεῖ ἐλέγχειν ἐν τούτοις τὰ τοῦ Πρωταγόρου καὶ Θεαιτήτου δόγματα. R.

E. ἐπίκουρον τοῖς αὐτοῦ ἔρεϊ] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔρεϊ. R.

166 C. ἐξέλεγχον] ἐκ τῶν δύο, φησί, θάτερον ἐξέλεγχον, εἴπερ δύνασαι· ἢ γὰρ ὡς οὐκ εἰσὶν αἱ αἰσθησεις ἴδιαι, ἢ τούτων ἰδίων αὐτῶν οὐκ ἔστι τὰ αἰσθητὰ ἴδια ἐκάστῳ. R.

C. ὑγνεῖς] ὑϊκόν τι καὶ ζωῶδες ποιεῖς. R. οἶον ὡς εἴ τις εἴποι χοιρίζεις. O.

D. πολλοῦ δέω] πόρρω λίαν εἰμί, οὐ βούλομαι λέγειν, σιωπῶ. R.

E. ἐναντία] κατὰ γὰρ τὴν Πρωταγόρου δόξαν τὸ μὲν αἰσθητὸν πᾶν δοκεῖ εἶναι μὴ ὄν, τὸ δὲ δίκαιον καὶ τὸ καλὸν ἔστι μὲν, ἀλλ' οὐ φύσει, θέσει δὲ μόνον, οἶον οἱ νόμοι παρ' ἐκάστοις. μόνον δὲ τὸ ἀγαθὸν φύσει. R.

167 B. τοῖς φυτοῖς] πρὸς τί γὰρ, φησί, τὸ ἀληθές καὶ το ψεῦδος, ὡς τὸ καλὸν καὶ τὸ δίκαιον; τὸ δὲ ἐξῆς, ὥσπερ, φησὶν, ἢ κακὴ ψυχὴ δοξάζει συγγενῇ ἑαυτῇ πονηρά, οὕτως ἢ χρηστὴ χρηστὰ. ἐκατέρως δὲ τῇ δοκῆσει τὸ ἀληθές καὶ πρὸς τι. R.

D. σώζεται ὁ λόγος ὁ λέγων μέτρον πάντων εἶναι τὸν ἀνθρώπων. ἐν τούτοις δὲ τοῖς ἀγαθοῖς καὶ κακοῖς τοῖς ἀληθῆ μὲν δοξάζουσιν ἐκατέροις, διαφέρουσι δὲ τῶ κρείττονι καὶ χείρονι μόνῳ. R.

168 B. πρεσβύτεροι] οἱ γὰρ νέοι φιλόνηκοι. R.

C. τὸν Θεόδωρον νῦν παρακαλεῖ πρὸς τὴν διάλεξιν, ἵνα δι' αὐτοῦ οἱ ἀληθεῖς ἔλεγχοι κατὰ Πρωταγόρου γένωνται. καὶ ἦτοι διὰ τὸ ἀξιόπιστον τοῦ πρεσβυτικοῦ προσώπου τοῦτο ποιεῖ, ἢ καταβάλλων τὸ τοῦ νέου, ὡς εἰκός, οἴημα. R.

D. χαριεντισμὸν] ἀντὶ τοῦ παίγνιον. R.

169 A. ὀλίγον] μετὰ γὰρ τοὺς τοῦ Πρωταγόρου ἐλέγχους πάλιν ἐπὶ τὴν Θεαιτήτου μαιεῖαν ἀναδραμεῖται. R.

B. Ἡρακλῆες τε καὶ Θησέες] οἱ Θρασύμαχοι, Καλλικλεῖς, Διονυσόδωροι, Εὐθύδημοι, καὶ οἱ τοιοῦτοι. R.

C. περαιτέρω] οἶον τοῦ ἐλέγχου μόνου, πλέον δὲ ἄλλο οὐδέν, οἶον τὰ περὶ ἐπιστήμης. R.

170 A. ὥσπερ πρὸς θεοὺς ἔχειν] ἀντὶ τοῦ ἐκθειάζειν τοὺς ἐν ἐκάστοις ἐπιστήμονας· οἶον καὶ τὸ Ὀμηρικόν· θεοῖς ἐναλίγ-

κία μήδε' ἔχοντα· καί· ἕσος Ἐνναλίῳ ἀνδρειφόντῃ· καὶ τὰ τοιαῦτα. R S.

B. ἄλλων ζώων] οἶον ποιμένας, ἡμιόχους, κυνηγούς. R.

C. τῷ λόγῳ] τῷ κατασκευασθέντι ἐκ τῆς κοινῆς ἐννοίας τῶν πολλῶν. R.

D. περί τινος δόξαν] οἶον περί προνοίας, περί τοῦ ἐφ' ἡμῶν καὶ τῶν τοιούτων. R.

171 A. οἷς μὴ δοκεῖ] οὐ γὰρ ἐστὶ ποιότης ἐν τοῖς τοιούτοις ποσοῖς. R.

B. ὅταν τῷ τάναντία] ὅταν, φησὶν, ὁ Πρωταγόρας συναισθῆται τῆς τοῦ λόγου ἀτοπίας. R.

C. σοφώτερον ἡμῶν εἶναι] ἔπου θεῶν, ἔπου λόγῳ. R.

E. τὰ μὲν πολλὰ] τὰ μὲν σωματικὰ καὶ πρὸς τι. R.

172 A. τῇ ἀληθείᾳ] ὡς θέσει. ἐντεῦθεν μέχρι τῶν ἐξῆς σελιδίων ἰδ' ἀποστηθίζειν χρή. O.

A. συμφέροντα] τὸ γὰρ συμφέρον, φησί, φύσει, ὁ δὲ νόμος θέσει. R.

B. ὅσον ἂν δοκῇ χρόνον] ἀντὶ τοῦ ἕως τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ. R.

C. τοῖς τοιούτοις] οἶον ἐργαστηρίοις, ἐμπορίαις. R.

C. τὴν ἄλλως] ἀντὶ τοῦ ματαίως καὶ ὡς ἔτυχεν. R.

C. φανύλως διατρέβοντας] οἶον τοὺς πολιτικούς. R.

D. πρᾶττειν προσίσταται] Ἀττικὸν τὸ σχῆμα, γίνεται δὲ τῆς ἐπιφορικῆς φράσεως προταττομένης ὀρθῆς πτώσεως ἀντὶ γενικῆς ἢ δοτικῆς ἢ αἰτιατικῆς. γενικῆς μὲν οἶον Ἀλκιβιάδης ἐξελθὼν τῶν πυλῶν Λακεδαιμόνιοι ἠτύχησαν· ἔδει γὰρ εἰπεῖν Ἀλκιβιάδου ἐξελθόντος· δοτικῆς δὲ οἶον ἐξερχόμενος ἔδωκέ μοι· ἀντὶ γὰρ τοῦ ἐξερχομένου ἐξερχόμενος εἶπεν. ἀντὶ δὲ αἰτιατικῆς ὡς ἐνταῦθα· ἔδει γὰρ εἰπεῖν σπουδὰς δὲ ἑταιριῶν καὶ κώμους οὐδὲ ὄναρ πρᾶττειν προσίσταται αὐτοῖς, ἀντὶ τοῦ παρίσταται. O.

E. ἀντωμοσίαν γὰρ τὸ ἐγκαλεῖν καὶ ἀντιγράφεσθαι ἔλεγον Ἀθήνησι διὰ τὸ ἀντομνύναι τὸν τε διώκοντα καὶ τὸν φεύγοντα. O.

173 D. θαλάττης χόρες] παροιμία ἐπὶ τοῦ πολυμαθοῦς καὶ ἐμπεύρου. R.

E. φύσιν ἐρευνωμένη] γενικῶς τὸ φθαρτόν. O.

174 A. ἐγγὺς οὐδέν] γρ. οἶδεν. R.

B. διερευνώμενος] ὅτι ἐν τούτοις τὸν ὡς ἀληθῶς μαθημα-

τικὸν ἄνδρα εἰς ταῦτὸν ἄγει τῷ ὄντως φιλοσόφῳ, ἔτι δὲ καὶ τὸν φυσικόν, ἢ μᾶλλον ὡς μέρη τοῦ φιλοσόφου βούλεται εἶναι τοὺς ἄλλους ἐπιστήμονας. R.

C. εἰς φρέατα] ἐπὶ τῶν ὑλαίων πρᾶγματων καὶ εἰδωλικῶν. R.

D. βδάλλοντα] ἀμέλγοντα ἢ θηλάζοντα ἀπὸ τοῦ βδέλλα. R.

E. δοκεῖ ἀκούειν] νομίζει γίνεσθαι κατὰ κοινοῦ. R.

175 E. θῶπας] ἀπατηλούς. R.

E. τορῶς] τομῶς, ἐντρεχῶς, εὐπετῶς. O.

176 A. ἀναβάλλεσθαι] τῶν γὰρ ἀπαιδευτῶν καὶ τὸ ἔνδυμα καὶ τὸ σχῆμα θορυβῶδες. R. ἄλλοι δὲ τὸ ἀναβάλλεσθαι ἐπὶ τῶν κιθαρῶν ἀκούουσι τῆς ᾠδῆς, οἷον τὸ ἄρχεσθαι κιθαρίζειν. καὶ οἶμαι οὐ κακῶς· τό τε γὰρ πρόκρουμα τῆς κιθάρας ἀναβολὴ καλεῖται (Ἀριστοφάνης Εἰρήνη· συνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμεναι), καὶ τὰ τοῦ λόγου ἐξῆς πρὸς ταύτην τείνει τὴν ἔννοιαν. O.

C. βάνουσαι] οἱ ἐδραῖοι τεχνῖται καὶ παρὰ βάνῳ, ὅ ἐστι καμίνῳ, τὶ ἔργον διατιθέμενοι. οἱ δὲ βάνουσον τὸν ἀπάνθρωπον καὶ ὑπερήφανον. ἔνιοι δὲ βαναύσου χειρὸς τῆς ὑβριστικῆς ἢ τεχνικῆς. δηλοῖ δὲ τοὺς χειροτέχνους καὶ δημιουργούς. R S.

D. γῆς ἄλλως ἄχθη] ἀλλὰ δεῖ ἐπιτιμᾶν αὐτοῖς, φησί, τὸ Ὀμηρικὸν ἐτώσιον ἄχθος. τὸ γὰρ φυσικὸν βάρος καλόν, τὸ δὲ ἄλλως καὶ μάταιον κακόν. R.

177 A. παντάπασιν ὡς δεινοὶ] τοὺς γὰρ τὰ συμφέροντα διδάσκοντας σοφούς οἱ δεινοὶ ὡς ἀνόητα φάσκοντας ἐκφραυλίξουσιν, ὡς ὁ τοῦ Ὀμήρου Πάρις·

ἔξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὄλεσαν αὐτοί. R.

B. δοῦναι] διαλεκτικῶς. O.

B. τελευτῶντες] ἐλεγχόμενοι. O.

B. ἐκείνη] ἢ δημῳδῆς. O.

B. διαφέρειν] οἱ δεινοὶ ἐκείνοι. O.

C. τὴν φερομένην] τὴν ἐν γενέσει. O.

E. μὴ λεγέτω τὸ ὄνομα] ἀντὶ τοῦ μὴ ὄνομα ψιλὸν μόνον λέγωμεν, οἷον τὸ ὠφέλιμον καὶ βλαβερόν. R.

178 A. ἐκάστη] ἐπιρρηματικῶς ἀκουστέον ἀντὶ τοῦ ἑκασταχοῦ. O.

A. μέλλοντα χρόνον] τὸ γὰρ ἀπλῶς μέλλον καθολικώτερον τοῦ ὠφελίμου. R.

A. τοῦτο δὲ μέλλον ὀρθῶς ἂν ἐπιλέγοιμεν] τοῦτο τὸ γενικώτερον μεταλαβὼν τὴν ἐρώτησιν, καὶ μὴ ἐπὶ μόνου τοῦ ὀφελίμου. γράφεται καὶ τοῦτο δὲ μᾶλλον ὀρθῶς ἂν λέγοιμεν. R.

E. ὦ μέλε] παρὰ τοῖς νεωτέροις ὑπὸ γυναικῶν λέγεται μόνον, ὡς τὸ ὦ τάλαν, παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὑπ' ἀνδρῶν, ὡς ἐν Ἰππεῦσιν Ἀριστοφάνους, καὶ ἐν Μενάνδρου Συνερώσῃ·

ἄφες τὸν ἄνθρωπον· τί κόπτεις, ὦ μέλε;
σημαίνει δέ, ὦ δειλαίε, ὦ πονηρέ. ἔνιοι δέ, ὦ ἐπιμελείας ἄξιε καὶ οἶον μεμελημένε. R.

179 C. ἀνάλωτοι] ἐντεῦθεν εἰσβάλλει εἰς τοὺς κατὰ τοῦ Ἡρακλείτου ἐλέγχους. εἰ γὰρ πάντα, φησί, κινεῖται συνεχῶς καὶ ἀόριστά ἐστι καὶ ἄστατα, ἢ Πρωταγόρου δόξα ἀνάλωτός ἐστιν. R.

D. διακρούοντα] ἐκ μεταφορᾶς τῶν διακωδωνούντων τὰ κεράμια, εἰ ἀκέραιά εἰσιν. R.

D. ἀκούοντα] ἀπὸ τῆς τῶν χυτρῶν τοῦτο λαμβάνει δοκιμασίας, ὡς καὶ ἔμπροσθεν εἴρηκεν. διακωδωνούντες γὰρ τὰ κεράμια τὰ ἀκέραια τῶν μὴ τοιούτων διακρίνομεν. O.

E. Ὀμηρίδας φησὶ τοὺς Ἡρακλειτεῖους διὰ τὸ τῆς ἀεικινήσιας δόγμα, ἐπεὶ καὶ Ὀμηρος Ὠκεανὸν ἀπεφήνατο θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν. O.

E. ἔμπειροι] ἀλλ' οὐκ ἐπιστήμονες διὰ τὸ ἄστατον τῶν ἀεικινουμένων. R.

E. τὰ συγγράμματα] τὰ τοῦ Ἡρακλείτου συγγράμματα. ἠγριωμένοι καὶ μεγαλόφρονες· τοιοῦτος γὰρ ὁ Ἡράκλειτος γέγονεν, οὗ καὶ ἀπόφθεγμα φέρεται τοιοῦτον· πολυμαθὴν νόον οὐ διδάσκει· Ἡσίοδον γὰρ ἂν ἐδίδαξε καὶ Πυθαγόρην. R S.

180 B. τούτῳ] τῷ στασίμῳ διὰ τὴν ἑαυτῶν θέσιν τὴν πάντα κινεῖσθαι λέγουσαν. R S.

C. πρόβλημα] γεωμετρικῶς δεῖ, φησὶν, ἐκθεμένους τὸ πρόβλημα ζητεῖν ἀποδεικτικῶς, πότερον πάντα κινεῖται ἢ οὐ. R.

E. προϊόντες] ἀπὸ μὲν Θεαιτήτου εἰς Ἡράκλειτον, εἶτα εἰς Παρμενίδην καὶ Μέλισσον. R.

181 A. δέοντας] πικρὰ ἢ λέξις καὶ σκωπτικὴ. R S.

A. οἱ τοῦ ὄλου στασιῶται] γλυκεῖα ἢ λέξις καὶ ἐγκωμιστικὴ τῶν ἀμφὶ Παρμενίδην. R.

B. ἀκίνητα κινούντων] παροιμία καθ' ὑπερβολὴν, ὅτι μὴ

δεῖ ἔδη μηδὲ βωμούς κινεῖν ἢ τάφους ἢ ὄρους. ἐμνήσθη ταύτης καὶ ἐν Νόμων ὀγδόῳ. R.

B. ἔτι διασύρει τὸν Ἡρακλείτου χορὸν ὡς ἀσεβῆ· τὰ γὰρ ἱερὰ ἀκίνητα. R.

C. στρέφεται] ὡς ὁ στρόβιλος. R.

E. ἀμφοτέρων] ἔστι καὶ τρίτον σκέλος τῆς διαιρέσεως τὸ λέγον οὐδὲν ἀμφοτέρως, ὅπερ σὺν τῷ δευτέρῳ ἐλέγχεται. R.

E. ἀμφοτέρως] ἀντὶ τοῦ πάντα κατὰ τὰς δύο κινεῖται κινήσεις. R.

E. οὐδὲν μᾶλλον] τὸ γὰρ μὴ ἀλλοιούμενον, καθ' ὃ οὐκ ἀλλοιοῦται, οὐ κινεῖται ἀλλ' ἴσταται. R.

182 A. ποιότης] ἐκ τούτων δῆλον ὅτι τὸ τῆς ποιότητος ὄνομα Πλάτων ἐστὶν ὁ πρῶτος θεὸς ἐν τοῖς Ἑλλησιν. R.

A. ἀλλόκοτον] ἐναντίον, ἢ ξένον. R.

A. ἀθρόον] γενικῶς. R.

A. κατὰ μέρος] εἰδικῶς. R.

B. ἄλλα] τὰ τῶν Ἡρακλειτείων ἄλλα δοξάσματα. R.

183 A. εἰ πάντα κινεῖται] εἰ γὰρ, ὡς φασί, πάντα παντοίως κινεῖται, εἴ τι δ' ἂν τις εἴποι, οὐδ' ἐκεῖνο ἔσται, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ αὐτῶν ἢ δόξα κινεῖται καὶ μεταβάλλει. R.

A. οὕτω τ' ἔχειν] ἀντὶ τοῦ συνδραμεῖν τὴν ἀντίφασιν. R.

B. οὐδ' ὅπως] ἀόριστον γὰρ πάντῃ τὸ οὐδ' ὅπως. R.

B. μάλιστα δ' οὕτως ἂν] ἤγουν ἢ λέγουσα ἀπειραχῶς τὸ οὐδὲ οὕτως. R.

D. τοὺς φάσκοντας] τοὺς περὶ Μέλισσον. R.

D. ἵππεῖς προκαλεῖσθαι εἰς πεδίον, ἐπὶ τῶν τοὺς ἐν τισὶ βελτίους καὶ ἐπιστημονικωτέρους αὐτῶν εἰς ἔριν προκαλουμένων. Πλάτων Θεαιτήτῳ καὶ Μένανδρος Καταψευδομένῳ. γράφεται δὲ καὶ ἵππον εἰς πεδίον προκαλεῖσθαι, ἐπὶ τῶν εἰς ἃ βούλεται τις προκαλοῦντων. R S.

E. ἕνα ὄντα] ἀντὶ νῦ πολλῶν

* λαῶν ἐστὶν * ἀνήρ, ὅντε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ. O.

E. βάθος τι] φαίνεται καὶ Ἀριστοτέλης σεμνύνων τὸν Παρμενίδην. καὶ νῦν φησὶ φοβεῖσθαι ἕξ τινα καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἐπιχειρεῖν βασανίζειν τὰ τοῦ Παρμενίδου. R.

184 D. τῷ ἐρωτηματικῶν ἀντὶ τοῦ τί. O.

D. οὐχ ὅτι οἱ δούρειοι ἵπποι πολυαἰσθητοί, οἷς οὐδεμία

αἰσθησις· ἀλλ' ἔλαβε τοῦτο ἀπὸ τοῦ δουρείου ἵππου, ᾧ Τροίαν εἶλον οἱ Ἕλληνες, τοῖς κοίλοις αὐτοῦ κατακρυψάντων ἑαυτοὺς τῶν ἀρίστων. διὸ καὶ πάνυ εὐσήμως τὸ ἐγκάθηνται· οὐδὲ γὰρ τοῦ μηχανήματος ἀλλὰ τῶν ἐγκεκρυμμένων αἱ αἰσθήσεις. Ο.

Ε. πάντα τὰ τοιαῦτα λέγει τὰ αἰσθητά· εἰς τὸ σῶμα δέ, εἰς τὰ αἰσθητήρια. R.

185 A. ἀδύνατον εἶναι δι' ἄλλης ταῦτα αἰσθῆσθαι] τῇ διάνοιαν καὶ τὴν κοινὴν αἰσθησιν νῦν εἰς ταύτῳ ἄγει διὰ τὸ πρόχειρον· μετ' ὀλίγον δὲ διαστέλλει. R.

C. ἀμποτέρω] φωνὴν καὶ χροάν. R.

C. τό τ' ἐπὶ πᾶσι] τὸ τῶν πέντε αἰσθήσεων γενικῶς. R.

D. οὐσίαν] ἢ τὸν ἐπὶ τούτοις ὀρισμόν. R. ἐν Σοφιστῇ τὸ ὄι μετὰ τοῦ μὴ ὄντος συζυγῆς ἔρεϊ. Ο.

D. διὰ τίνος ποτέ] νῦν τὸ διανοητικὸν ἐκ τῆς κοινῆς αἰσθήσεως διέκρινεν. R.

D. ἀκολουθεῖς] τῇ τε κοινῇ αἰσθήσει καὶ τῇ διανοίᾳ. R.

186 A. ποτέρων] τῶν μετὰ σώματος ἢ τῶν ἄνευ σώματος. R. ἦτοι ὧν ἡ ψυχὴ δι' ἑαυτῆς ἐπισκοπεῖ ἢ διὰ τῶν τοῦ σώματος δυνάμεων. Ο.

A. ἐπὶ πάντων] ἀντὶ τοῦ περιεκτικώτερον καὶ γενικώτερόν ἐστιν. R.

B. πρὸς τὰ μέλλοντα] οἱ γὰρ πολλοὶ τὸ ἀγαθὸν ἐν τοῖς πρακτοῖς τίθενται μόνοις· καὶ διὰ τοῦτο εἶπεν οὕτω πρὸς τὰ μέλλοντα. R.

187 E. ψευδῇ φαμέν] τρία ἐπιχειρήματα κατὰ τῆς ψευδοδοξίας ἐκτίθεται· εἶτα προβάς τῷ λόγῳ καὶ ἐπικρίνων λέγει, ὅτι τὸ μὲν πρῶτον καὶ τὸ τρίτον δεῖται τίνος λύσεως, τὸ δὲ δεύτερον ἀποδέχεται, διότι μὴ ὄν ἐλάμβανε τὸ μηδαμῶς ὄν. R. πρῶτον ἐπιχείρημα κατασκευάζον, ὅτι οὐκ ἔστι ψευδῆς δόξα. Ο.

188 A. μανθάνειν γάρ] τὸ πρῶτον λῆμμα ἀντιφατικῶς. Ο.

A. χαίρειν λέγω] ἀντὶ τοῦ ἀφίημι αὐτά, τό τε μανθάνειν καὶ τὴν λήθην· ὁδοὶ γὰρ εἰσι μεταξὺ τοῦ τε εἰδέναι καὶ μὴ εἰδέναι. Ο.

C. οὐκ ἀπὸ τῶν γνώσεων, φησί, καὶ τῶν γινωσκόντων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν γνωστῶν. R.

D. μὴ απλοῦν ἢ] ὁμολογεῖται παρὰ πᾶσι, φησίν, ὅτι ὁ ψευδῆ δοξάζων τὰ μὴ ὄντα δοξάζει. R. δεύτερον ἐπιχείρημα κατασκευάζον, ὅτι οὐκ ἔστι ψευδῆς δόξα. Ο.

D. καὶ ὀπωσοῦν] καὶ ἦ, φησίν, ἐπιστημονικώτατος. R.

D. περὶ τῶν ὄντων του] οἷον εἰ λέγοι τις πρὸς ἡμᾶς ἀπορῶν, ἄρα ψευδοδοξῶν περὶ τίνος τῶν ὄντων ψευδοδοξήσει, οἷον ἵππον οἰόμενος τὸν ἵππον μὴ εἶναι, ἢ αὐτὸ τὸ μὴ ὄν λέγων, ὅτι ἔστι τὸ μὴ ὄν ἢ οὐκ ἔστιν. R.

189 B. ἀλλοδοξίαν] τρίτον ἐπιχείρημα κατὰ ψευδοδοξίας. O.

C. ἕτερον δὲ ἀνθ' ἑτέρου] τὸ καθ' ἑτερότητα μὴ ὄν λέγει. R.

D. μάτην θαρρήσης] ὡς εἰ ἔλεγεν, οὐκ εἰσὶ τὰ τοιαῦτα ἀμαρτήματα μεγάλα. R.

190 E. ἐμπесоῦμεθ' ἀφ' ἑσθ' εἰς τὸ Πρωταγόρειον δόγμα. O.

191 A. τῶν ἄλλων] τῶν ἐνισταμένων κατὰ τῆς ψευδοδοξίας. R. εἰάν φησιν ἐπιλυσώμεθα τὰ τρία ἐπιχειρήματα τὰ τὴν ψευδοδοξίαν ἀναιροῦντα, ἐλεύθεροι τῶν ἐνισταμένων κατὰ τῆς ψευδοδοξίας γενησόμεθα. O.

A. γελοίου] γελοῖόν ἐστι τὸ αἰσχρὸν μετὰ ἀσθενείας, αἰσχρὸν δὲ τὸ τὰ ψευδῆ ὁμολογεῖν, ἀσθένεια δὲ τὸ μὴ δύνασθαι τα σοφίσματα λύειν. R.

A. ναυτιῶντες] διὰ τὸν τῆς ψυχῆς ἐν τῇ γενέσει κλύδωνα. R.

B. ἐγὼ γινώσκων] ἡ συμπλοκὴ τῆς αἰσθήσεως καὶ τῆς δόξης ἔλυσεν τὸ ἄπορον. R.

B. οἷον λέγεις] τὸ ὁμολογεῖν εἶναι ψευδοδοξίαν. R.

B. μὴ οὕτω τιθῶμεν, φησίν, ὡς ἔμπροσθεν, καὶ ἡμῖν συγχωρήσει τις εἶναι δυνατὸν ἂ οἷδέ τις δοξάσαι ἀντὰ ἅττα εἶναι ὧν οὐκ οἶδεν· ἴσως δὲ ἀντιτενεῖ. καὶ γὰρ τοῦτο προσέθηκεν, εἰδὼς ὅτι, καὶ ἐν μίξει τοῦ εἰδέναι πρὸς τὸ αἰσθάνεσθαι δείξωμεν ψευδῆ δόξαν ἐνοῦσαν, οὐχ ἔξομέν τι λέγειν πρὸς τὸν ἀποροῦντα περὶ τούτων, ἐπειδὴν ἡμᾶς ἐρωτᾷ περὶ τῶν ἔξω τῆς αἰσθήσεως, εἰ δυνατὸν συστῆναι ψευδοδοξίαν, οἷον ἐπὶ τῶν παρὰ τοῖς γεωμέτραις καλουμένων ψευδαριθμῶν. οὐ γὰρ διὰ μίξιν αἰσθήσεως ψευδογραφοῦσιν. R S.

194 E. τὸ λάσιον ὁ φιλόσοφος ἀντὶ τοῦ τραχὺ ἀκούει. τὸ δὲ πάσσοφος εἰωθυῖα τοῦ Σωκράτους εἰρωνεία· τὸ γὰρ λάσιον καὶ τραχὺ οὐκ ἔστιν ἐπαινετόν, ὥστε σκώπτει τὸν ἐπαινέσαντα Ομηρον. R S. ὥραϊον δι' ὅλου τὸ χωρίον. O.

195 B. ἀδολέσχης] ὁ δυσπαλάλακτος ἀφ' ἑκάστου λόγου. R.

D. ὄν διανοοῦμεθα] τὸ νοητὸν παράδειγμα, τὴν ἰδέαν. R.

196 D. ἀμφοτέρᾳ γε] τὸ τὴν ἀντίφασιν συντρέχειν. R.

D. τολμητέου] τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι. R.

197 A. τόλμα τοίνυν] διὰ τοὺς ἀντιλογικούς. R.

199 D. τινος] τοῦ ἐπιστητοῦ. O.

200 E. δείξειν αὐτὸ] ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς πείρας γινωσκομένων. κατιόντων γὰρ τινων εἰς ποταμὸν πρὸς τὸ διαπεράσαι, ἤρετό τις τὸν προηγούμενον εἰ βιάθος ἔχει τὸ ὕδωρ· ὁ δὲ ἔφη· αὐτὸ δείξει. R.

201 B. τί μὴν] καταφατικόν ἐστιν, ἐν ἴσῳ τῷ οἴομαι. R.

204 A. μέρη τὸ ὅλον] ἀντὶ τοῦ τὸ ὅλον οὐδὲν παρὰ τὰ μέρη. O.

209 B. Μυσῶν ἔσχατος, ἐπὶ τῶν εὐτελεστάτων. Μάγνησ Ποαστρία· οὐκ ἔστιν οὐδεὶς, οὐδ' ὁ Μυσῶν ἔσχατος· καὶ Μένανδρος Ἀνδρογύνῳ· Μυσῶν ἔσχατος πολέμιος. R S.

D. ὑπέρου περιτροπῇ ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων πολλακίς καὶ μηδὲν ἀνυόντων, ἢ ἐπὶ τῶν ταχέως τι πραττόντων. μέμνηται δὲ αὐτῆς Φιλήμων ἐν Ἡρωσι καὶ ἐνταῦθα Πλάτων. R S.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΟΦΙΣΤΗΝ.

P. 216 A. ΣΟΦΙΣΤΗΣ] ὅτι σοφιστὴν καλεῖ ὁ Πλάτων καὶ τὸν Ἑρωτα καὶ τὸν Αἰδην καὶ τὸν Δία, καὶ παγκάλην λέγει εἶναι τὴν σοφιστικὴν τέχνην· ὅθεν ὑπονοοῦμεν ὅτι γλαφυρωτέρου σκοποῦ ἔχεται ὁ διάλογος. ἔστι γὰρ κατὰ τὸν μέγαν Ἰάμβλιχον σκοπὸς νῦν περὶ τοῦ ὑπὸ σελήνην δημιουργοῦ. οὗτος γὰρ καὶ εἰδωλοποιὸς καὶ καθαρτὴς ψυχῶν, ἐναντίων λόγων αἰεὶ χωρίζων, μεταβλητικός, καὶ νέων πλουσίαν ἔμμισθος θηρευτής, ψυχὰς ὑποδεχόμενος πλήρεις λόγων ἄνωθεν ἰούσας, καὶ μισθὸν λαμβάνων παρ' αὐτῶν τὴν ζωοποιίαν τὴν κατὰ λόγον τῶν θνητῶν. οὗτος ἐνδέδεται τῷ μὴ ὄντι, τὰ ἐνυλα δημιουργῶν, καὶ τὸ ὡς ἀληθῶς ψεῦδος ἀσπαζόμενος, τὴν ὕλην· βλέπει δὲ εἰς τὸ ὄντως ὄν. οὗτός ἐστιν ὁ πολυκέφαλος, πολλὰς οὐσίας καὶ ζωὰς προβλημένος, δι' ὧν κατασκευάζει τὴν ποικιλίαν τῆς γενέσεως. ὁ δ' αὐτὸς καὶ γόης, ὡς θέλων τὰς ψυχὰς τοῖς φυσικοῖς λόγοις, ὡς δυσάποσπαστως ἔχειν ἀπὸ τῆς γενέσεως. καὶ γὰρ ὁ ἔρως γόης,

καὶ ἡ φύσις ὑπὸ τινῶν μάγος κέκληται διὰ τὰς συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας τῶν φύσει. νῦν οὖν τὸν παντοδαπὸν σοφιστὴν βουλεται διδάσκειν. καὶ γὰρ καὶ ὁ φιλόσοφος σοφιστὴς ὡς μιμούμενος τὸν τε οὐράνιον δημιουργὸν καὶ τὸν γενεσιουργόν. καὶ ἡ διαιρετικὴ μιμεῖται τὴν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς τῶν ὄντων πρόοδον, καὶ ὁ γενεσιουργὸς τὸν οὐράνιον δημιουργόν· διὸ καὶ σοφιστὴς. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ σοφιστὴς ἄνθρωπος ὢν διὰ τὸ τὰ μεγάλα μιμεῖσθαι σοφιστὴς καλεῖται· ὅθεν καὶ τὸν σοφιστὴν πολυκέφαλον εἴρηκεν. ὁ δὲ ξένος εἰς τύπον τοῦ πατρὸς τῶν δημιουργῶν νοεῖσθω ὑπερουράνιος καὶ ἐξηρημέος, οἱ δὲ ἀκροαταὶ εἰς τὰς δημιουργικὰς νοήσεις, ὁ μὲν εἰς τὴν τοῦ Διὸς, ὁ δὲ εἰς τὴν ἀγγελικὴν ὡς Ἑρμαϊκὸς καὶ γεωμετρικὸς. καὶ ἐπεὶ ἡ δημιουργία ἐκ τοῦ ἀτελοῦς εἰς τὸ τέλειον, διὰ τοῦτο πρῶτον ὁ ξένος τῷ Θεοδώρῳ συγγίνεται, εἶτα δὲ ἐπιστροφῆς τῷ Δίῳ Σωκράτει. R S.

216 A. Ἐλέα πόλις Ἰταλίας. R. αὕτη ἡ Ἐλέα οὐχ ὡς τινες ὑπέλαβον τῆς Ἰωνίας ἐστὶν ἀλλὰ τῆς Ἰταλίας, εἴ τι δεῖ Στράβωνι πείθεσθαι τῷ γεωγράφῳ· κεῖται δὲ ἐν τῷ ἐχομένῳ κόλπῳ τοῦ Ποσειδωνιάτου κόλπου, ἧς αἱ Οἰνωτρίδες προβέβληται νῆσοι. O.

A. τὸ μὲν Ὀμηρικὸν ἔχει· καὶ τε θεοὶ ξεινοῖσιν ξοικότες καὶ τὰ ἐξῆς. ὁ δὲ Σωκράτης νῦν, συμφωνῶν ἑαυτῷ ἐν τῇ Πολιτείᾳ, πραότερον ἐπιρραπίζει τὸν τοῦ Ὀμήρου λόγον διὰ τοῦ συνοπαδὸν γινόμενον. τὸ γὰρ μεταμορφοῦσθαι θεὸν ὡς ἀπατηλὸν ἐκβάλλει τῆς ἑαυτοῦ πολιτείας Πλάτων. R S.

220 A. ἄττα] τοῦτο ψιλούμενον μὲν τινὰ σημαίνει, δασυνόμενον δὲ ἄτινα, ὡς Δημοσθένης δηλοῖ ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας· ὁ δὲ πρεσβεύων Αἰσχίνης οὐτοσί ἐλθὼν πῶς μὲν καὶ ἄττα ποτὲ διελέχθη; ἐνίστε δὲ ἐκ τοῦ περιττοῦ προστίθεται, ὡς ἐν τῷ Χείρωνι Φερεκράτης· τοῖς δέκα ταλάντοις ἄλλα προστιθείς, ἔφη ἄττα πεντήκοντα· οὐδὲν γὰρ σημαίνει ἐνταῦθα τὸ ἄττα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

ὅστις σκαλαθυρμάτι ἄττα μικρὰ μανθάνων.

Ἐρατοσθένης δὲ χρονικῶς αὐτό φησι παραλαμβάνεσθαι·

πυθου χελιδῶν πηνικ' ἄττα φαίνεται,

καὶ πάλιν

ὀπηνικ' ἄτθ' ὑμεῖς κοπιᾶτ' ὀρχούμενοι. R S.

A. πτηνὸν φύλον] γρ. φαῦλον. R.

228 E. ἀμφηγνόησά σου] γρ. ἀμφηγνόησας σύ. R.

241 D. τυφλῶ] καὶ τυφλῶ δῆλον, ἐπὶ τῶν ἄγαν σαφεστάτων. μέμνηται ταύτης καὶ Μένανδρος Δεισιδαίμονι καὶ Ῥαπιζομένη, καὶ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. R S.

243 B. ἦν] ἀντὶ τοῦ ἤμην, Ἀττικῶς. R.

D. κατὰ πόδα] παρ' αὐτά, κατὰ τάξιν. R.

247 A. τί μὴν;] κατάφασιν δηλοῖ ἀντὶ τοῦ πῶς γὰρ οὐ; διὰ τί γὰρ οὐ; R.

252 C. παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς τινὰ κακὰ μαντευομένων, λεγομένη ἐξ Εὐρυκλέους ἐγγαστριμύθου μάντεως, ἀφ' οὗ καὶ γένος τι μάντεων Εὐρυκλείς ἔλεγον. ἐγγαστριμύθος δέ ἐστιν ὁ ἐν γαστρὶ μαντευόμενος. τοῦτον τὸν ἐγγαστρίμαντιν νῦν τινὲς Πύθωνα φασί, Σοφοκλῆς δὲ στερνόμαντιν. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Σφηξί.

μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντεῖαν καὶ διάνοιαν.

Φιλόχορος δὲ ἐν τρίτῳ καὶ γυναῖκας ἐγγαστριμύθους φησίν. Ἄλλως. ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ μαντευομένων. Εὐρυκλῆς γὰρ ἐδόκει δαίμονά τινα ἐν τῇ γαστρὶ ἔχειν, τὸν ἐγκελευόμενον αὐτῷ περὶ τῶν μελλόντων λέγειν. ὅθεν καὶ ἐγγαστριμύθος ἐκαλεῖτο. οὗτος δὲ προειπῶν τινὶ ποτε τὰ μὴ καθ' ἡδονὴν κακῶς ἀπήλλαξεν. ἄτοπον δὲ τὸν μὴ ἐδραῖον ἀλλ' αἰεὶ ἐκτοπίζοντα λέγει. R S.

254 E. τινὲ αὐτοῦ] γρ. τιν' ἑαυτοῦ. R.

259 D. ἀμηγέπη] ὁπωςδήποτε, καθ' ὅτιοῦν. λέγεται δὲ καὶ ἀμωσγέπως, καὶ ἀμόθεν, καὶ ἀμουγέπου, καὶ ἀμοιγέποι, καὶ ἀμόσειποι. R S.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ.

P. 257 A. Εἶεν] ἄγε δή. ἢ συγκατάθεσις μὲν τῶν εἰρημέων, συναφὴ δὲ πρὸς τὰ μέλλοντα. ἢ ἀναφώνημα ὅμοιον τοῦ ἀλλά. R.

D. τὸν μὲν] τὸν Θεαίτητον. R.

D. τοῦ δ'] τοῦ νέου Σωκράτους. R.

260 C. ὅτι αὐτοπώλης πᾶς ὁ τὸ ἴδιον ἐργόχειρον ἢ οἶνον ἢ σῖτον ἐξ οἴκειου γεωργίου πιπράσκων, ὁ δὲ παρὰ τούτων ἀγοράζων ἦτοι ὠνούμενος καὶ πιπράσκων ἄλλοις κάπηλος λέγεται. O.

261 D. ὅτι ἄλλο βοηλάτης καὶ ἄλλο βουφορβός, καὶ ἄλλο ἱπποκόμος καὶ ἄλλο ἱπποτρόφος. O.

265 B. νεαλῆς ὁ πρόσφατος. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἀλσι παττομένων ἢ λέξις. ἔστι δὲ καὶ ὁ νεωστὶ ἐαλωκῶς ἰχθύς, καὶ δὴ καὶ ὁ νεωστὶ ἀλισθεΐς. R S.

D. τὸ κενούμενον αὐτῷ πειρώμεθα] γρ. καὶ τὸ μόριον αὐτῷ πειρώμεθα. R.

266 D. ἂ μή μ' ἔφθης] γρ. ἵνα μὴ μεμφθῆ. R.

277 D. δεδέηκεν] γρ. καὶ δεδήλωκεν. R.

280 C. πιλητικῆν] τὴν ἐξ ἐρίων πίλησιν. R.

283 C. πάσης ὑπερβολῆς] γρ. καὶ πάσης ὑπεροχῆς R.

E. ὡς οὐκ] γρ. καὶ οὐχ ὡς. R.

E. ἄρ' οὐν] γρ. ἄρ' ἄν. R.

285 A. κομπὸς τωθαστής, γελιοαστής, σκωπτικός, ἢ καλός, ἢ μέτριος. R.

D. ἢ που] ἴσως, σχεδόν. τὸ δὲ ἢ ποῦ γε, πολλῶ πλέον. R.

290 D. γέ τιнос] γρ. γείτονος. R.

294 C. ξυμβαίνη] γρ. καὶ ξυμβάν ἤ. R.

298 D. κύρβεσι] τρίγωνοι πίνακες οἱ κύρβεις, ἐν οἷς οἱ περὶ τῶν ἱερῶν νόμοι ἐγγεγραμμένοι ἦσαν καὶ πολιτικοί· ἄξιονες δὲ τετράγωνοι, ἐν οἷς οἱ περὶ τῶν ἰδιωτικῶν. τινὲς δὲ ἀδιάφορα ταῦτα φασίν. R S.

307 C. βλακικὰ ἐνήθη, μωρά, ἀνόητα, ἀπὸ ἰχθύος καλουμένου βλακός, ὁμοίου σιλονόρφ, ἀχρήστου τοσοῦτον ὡς μηδὲ κνυὶ βρώσιμον εἶναι. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐν Κύμη χωρίου, τῆς Βλακείας. R S.

310 E. εὐήτριον] ἱμάτιον εὐϋφές. ἥτριον δὲ ἔνδυμα ὑμενωδες. R.

EΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΝ.

P. 126 A. Κλαζομεναὶ πόλις Ἰωνίας. R.

E. Μελίτη δῆμος Κεκροπίδος. R.

127 A. ἢ τῶν Παναθηναίων ἑορτῇ καὶ ὁ ἀγὼν ἐτέθη μὲν

πρῶτον ὑπὸ Ἐριχθονίου τοῦ Ἡφαίστου καὶ τῆς Ἀθήνης, ὕστερον δὲ ὑπὸ Θησέως συναγαγόντος τοὺς δῆμους εἰς ἄστν. ἄγεται δὲ ὁ ἀγὼν διὰ πέντε ἔτων. καὶ ἀγωνίζεται παῖς Ἰσθμία οὐ πρεσβύτερος, καὶ ἀγένειος * καὶ * ἀνὴρ· τῷ δὲ νικῶντι διδόασιν ἔλαιον ἐν ἀμφορεῦσι, καὶ στεφανοῦσιν αὐτὸν ἐλαία πλεκτῆ. R.

B. παιδικὰ] καὶ ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἐπὶ ἀρρένων ἐρωμένων ἢ λέξις εὔρηται, κατὰ μεταφορὰν δὲ τὴν ἀπὸ τούτων καὶ ἐπὶ πάντων τῶν σπουδαζομένων πάνν· ὡς καὶ ἐν Φαίδρῳ λέγεται· ἐσπούδακας, ὦ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν παιδικῶν ἐπελαβόμεν, ἐρεσσηλῶν σε. ἢ δὲ λέξις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρωμένων. R S.

C. Κεραμεικῶ] τόπος Ἀθήνησιν, ἐνθα καὶ ἰε πόρνοι προειστήκεισαν. εἰσὶ δὲ δύο Κεραμεικοί, ὁ μὲν ἕξω ἰείχους, ὁ δὲ ἐντός. R S.

128 C. Λάκαιναι σκύλακες] ἄς ἢ συνήθεια Λακωνικῆς φησιν. O.

130 B. ἀγασθαι] θαυμάζεσθαι. R.

D. ἔθραξεν] ἐτάραξεν, ἠνώχλησεν, ἔνυξεν. R. εἰς θυμὸν ἐκίνησεν, τὰς φρένας διέσεισεν. O.

131 B. ἠδέως] ἀντὶ τοῦ κατὰ φύσιν νῦν. σημαίνει δὲ ἔστιν ὅτε καὶ τὸ εὐήθως καὶ τὸ γελοίως. R.

133 B. ἀπίθανος] ἀντὶ τοῦ δύσκολος καὶ μὴ ῥαδίως πειθόμενος. R.

136 D. τὸ δεινότερον οὐχ ὡς ἰσχυρότερον ἄπορον, ὡς εἰώθασι δεινοὺς λέγειν τοὺς κρατοῦντας τῇ δυνάμει τῶν λόγων, ἀλλ' ὡς μείζονος δείματος καὶ εὐλαβείας τοῖς νοῦν ἔχουσιν ἄξιον. R.

D. ἄλλως τε καὶ] μάλιστα. R.

E. τὸ τοῦ μελοποιοῦ Ἰβύκου ρητόν· Ἔρωσ αὐτὲ με κνανέοισιν ὑπὸ βλεφάροις τακερὰ ὄμμασι δερκόμενος, κηλήμασι παντοδαποῖς εἰς ἄπειρα δίκτυα Κύπριδος βάλλει· ἢ μὰν τρομέωνιν ἐπερχόμενον, ὥστε φερέζυγος ἵππος ἀεθλοφόρος ποτὶ γῆραϊ ἀέκων σὺν ὄχεσφι θοοῖς εἰς ἄμιλλαν ἔβα. R S.

137 A. διανεῦσαι] περαιωθῆναι. R.

140 D. τὸ αὐτὸ εἶναι] γρ. αὐτῷ αὐτὸ εἶναι. R.

162 A. ἀνήσει] ἀφήσει, ἢ ἀναπέσει. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΙΛΗΒΟΝ.

P. 13 C. πειρασόμεθα] πειρώμεθα. R.

14 A. ὥσπερ μῦθος ἀπολόμενος] ὁ μῦθος ἀπώλετο· τούτω χρωῶνται τῷ λόγῳ οἱ λέγοντές τι πρὸς τοὺς μὴ προσέχοντας· μέμνηται δὲ αὐτῆς καὶ Κρατῖνος ἐν Δραπέτισι καὶ Κράτης Λαμίας. R S.

15 C. μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον, ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐξ ἀγνοίας πράγματα ἐγειρόντων. ταύτης μέμνηται καὶ Ὑπερείδης ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα· καὶ οὐδὲ ἐκ τῆς παροιμίας δύνασαι μανθάνειν τὸ μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον. μετῆται δὲ ἐκ τοῦ ἐν Ῥόδῳ Κολοσσοῦ, ὃς πεσὼν πολλὰς οἰκίας κατέσεισε· βασιλέως δὲ βουλομένου αὐτὸν ἀναστῆσαι, φοβούμενοι οἱ Ῥόδιοι μὴ πάλιν καταπέσῃ, τὸ προκείμενον ἐπεφθέγγαντο. R S.

26 B. πέρας ἔχοντ'] γρ. πέρας ἔχόντων. R.

30 D. γενούστης ὁ οἶον γεννήτης, ἢ συγγενής, ἢ ἔγγονος, ὧν τὸ τελευταῖον ἐκδέχασθαι ἄμεινον, ἢ ὁ οἶον γεννητικός. γεννηται δὲ οὐχ οἱ ἐκ γένους καὶ ἀφ' αἵματος προσήκοντες, ἀλλ' οἱ ἐκ τῶν γενῶν τῶν συννευμημένων εἰς τὰς φρατρίας. οὗτοι δὲ εἰσι, καθάπερ οἱ δημόται καὶ φράτορες, νόμῳ τινὶ ἔχοντες κοινωσίαν. τὸ δὲ γένος ἔχει ἄνδρας λ'. αἱ δὲ φρατρίαὶ ἐκαλοῦντο τριπτῦς, ὅτι τεσσάρων φυλῶν οὐσῶν εἰς τρία ἐκάστην διεῖλον μέρη, τὰς μὲν φυλὰς δ' κατὰ τὰς ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ, τὰς δὲ φρατρίας καὶ τριπτῦας δυοκαίδεκα, οἶον μῆνας, τὰ δὲ γένη λ' ἐν ἐκάστη φρατρία, καθάπερ ἡμέρας τξ'· δωδεκάκις γὰρ λ' τξ'. R S.

35 C. δεικνύει] γρ. μηνύει. R.

44 C. βούλεσθαι] γρ. πείθεσθαι. R.

45 D. μηδὲν ἄγαν] ἐνὸς τῶν ἐπὶ σοφῶν ἀπόφθεγμα, ὅμοιον τῷ μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον. R.

48 B. πέλας] τοῦτο καὶ τοπικῶς τάσσεται καὶ χρονικῶς καὶ ἐπὶ συγγενείας. Θουκυδίδης γοῦν ἐπὶ Κερκυραίων εἶρηκε πέλας, διὰ τὸ σύνεγγυς εἶναι ἀλλήλοις τὰ ναυτικά. R.

C. γνῶθι σαυτόν, ἐπὶ τῶν ὑπὲρ δύναμιν κομπαζόντων. λέγουσι δὲ οἱ μὲν Χίλωνος εἶναι τὸ ἀπόφθεγμα, οἱ δὲ Λάβνος εὐνούχου τινὸς νεωκόρου· οἱ δὲ φασιν ὅτι Χίλωνος ἐρομένου τὸν Θεὸν τί εἴη ἄριστον, εἶπεν ἡ Πυθία τὸ γνῶθι σαυτόν. R S.

56 B. προσαγώγιον τεκτονικόν ἐστίν ὄργανον, ὃ προσάγοντες εὐθύνουσι τὰ στρεβλὰ ξύλα. R.

E. τευταζόντων] πραγματευομένων, ἐπὶ πολὺ διατριβόντων ἐν τῷ αὐτῷ, φροντιζόντων, ἢ ἐπιστρεφῶς τι πραττόντων, ἢ ἐνεργούντων, ἢ σπουδαζόντων· ἅπαντα γὰρ δυνατὸν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐκδέξασθαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἠσυχάζοντων, καὶ ἔτι τὸ σκευωρουμένων, ἢ στραγγευομένων, ὅ ἐστι σκολιῶς διακειμένων, πρὸς τούτοις καὶ ταυτολογούντων ἢ φλυαρούντων· πολύσημος γὰρ ἡ λέξις ἦδε. R S.

57 D. ἀκοήν] γρ. καὶ ὀλκήν. R.

60 D. οἱ περισπωμένως ἑαυτῷ, ὡς ἐνταῦθα· ὀξύτῶς δέ, οἵ τινες. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὅποι. R.

61 D. δόξα σημαίνει τὸν παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινον. τάττεται δὲ καὶ ἀντὶ τῆς δοκίσεως, τουτέστιν ἀντὶ τῆς κατ' ἀρετὴν ὑπολήψεως. διαφέρει δὲ εὐκλείας, ἐπεὶ ἐκείνη ἐστὶ παρὰ τῶν ἀγαθῶν, δόξα δὲ ὁ παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινος. R S.

62 D. μισγαγκεία ἢ μῖξις, ὅπου ποταμοὶ ἢ ρύακες συμβάλλουσιν. R.

66 B. γενεᾶς] γρ. καὶ γενναίας. R.

66 D. τὸ τρίτον τῷ σωτήρῳ] ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται τοῦ ἐν ταῖς συνουσίαις ἔθους· Σοφοκλῆς ἐν Ναυπλίῳ καταπλέοντι. ἐκιοῦντο γὰρ ἐν αὐταῖς κρατῆρες τρεῖς. καὶ τὸν μὲν πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίου καὶ θεῶν Ὀλυμπίων ἔλεγον, τὸν δὲ δευτέρου ἠρώων, τὸν δὲ τρίτου σωτήρος, ὡς ἐνταῦθά τε καὶ δὴ καὶ ἐν Πολιτείᾳ. ἔλεγον δὲ αὐτὸν καὶ τέλειον, ὡς Εὐρυπίδης Ἀνδρομέδᾳ καὶ Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς. R S.

ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ.

P. 172 A. Φάληρον δῆμος Αἰαντίδος, ἐξ οὗ Ἀπολλόδωρος. R.

A. Ἀγάθων τραγωδίας ποιητῆς εἰς μαλακίαν σκωπτόμενος Ἀριστοφάνει τῷ Γηρυτάδῃ. ἦν δὲ Τισαμενοῦ τοῦ Ἀθηναίου υἱός, παιδικὰ γεγονώς Πανσανίου τοῦ τραγικοῦ, μεθ' οὗ πρὸς

Ἀρχέλαον τὸν βασιλέα ᾤχετο, ὡς Μαρσύας ὁ νεώτερος. ἐμιμῆτο δὲ τὴν κομψότητα τῆς λέξεως Γοργίου τοῦ ρήτορος. Ο.

173 A. ἦ] Ἀττικὸν τοῦτο, ἀπὸ τοῦ ἕα συνηρημένον. σημαίνει δὲ τὸ ἕα τὸ ὑπῆρχον. ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ ἦν κατὰ διάλυσιν Ἰωνικῆν. Ὀμηρος·

εἰ τότε κοῦρος ἕα, νῦν αὐτέ με γῆρας ἰκάνει. R.

B. Κυδαθῆναιον δῆμος ἐν ἄστει τῆς Πανδιονίδος φυλῆς καλεῖται δὲ καὶ Κύδαθον. ἐξ οὗ Ἀριστόδημος. R.

174 A. βλαύτας] ὑποδήματα. οἱ δὲ βλαντία, σανδάλια ἰσχνά. R.

B. αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαΐτας ἴασι. ταύτην δὲ λέγουσιν εἰρησθαι ἐπὶ Ἡρακλεῖ, ὃς ὅτε εἰσιτῶντο τῷ Κῆρῳ ξένοι ἐπέστη. Κρατῖνος δὲ ἐν Πυλαίᾳ μεταλλάξας αὐτὴν γράφει οὕτως·

οἶδ' αὖθ' ἡμεῖς, ὡς ὁ παλαιὸς
λόγος, αὐτομάτους ἀγαθοὺς ἰέναι
κομψῶν ἐπὶ δαῖτα θεατῶν.

καὶ Εὐπόλις ἐν Χρυσῷ γένει. R S.

176 B. ῥᾶστα] τὸ ἥδιστα ἐνταῦθα σημαίνει. R.

D. Μυρρινοῦς δῆμος Αἰγηίδος, ἀφ' ἧς ὁ Φαῖδρος. R.

177 A. παιᾶνας] ἢ τοὺς λεγομένους παιᾶνας ὕμνους εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ καταπαύσει λοιμοῦ· ἢ Παιήονα τὸν τῶν θεῶν ἰατρόν· ἢ παιῶνας, ὡς νῦν, ὧδὰς ἐπὶ εὐτυχίᾳ καὶ νίκῃ, διὰ τοῦ ᾧ, ἐξ οὗ καὶ παιωνίζειν. R.

179 B. ἢ περὶ τῆς Ἀλκῆστιδος ὑπόθεσις τοιαύτη τίς ἐστίν. Ἀπόλλων ἠτήσατο παρὰ τῶν Μοιρῶν, ὅπως ὁ Ἄδμητος τελευτᾶν μέλλων παράσχη τὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐκόντα τεθνηξόμενον, ἵνα ἴσον τῷ προτέρῳ χρόνον ζήσῃ. καὶ δὴ Ἀλκῆστις ἢ γυνὴ τοῦ Ἄδμητου ἐπέδωκεν ἑαυτήν, οὐδετέρου τῶν γονέων θελήσαντος ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἀποθανεῖν. μετ' οὐ πολὺ δὲ ταύτης τῆς συμφορᾶς γενομένης Ἡρακλῆς παραγενόμενος καὶ μαθὼν παρὰ τινος θεράποντος τὰ περὶ τὴν Ἀλκῆστιν, ἐπορεύθη ἐπὶ τὸν τάφον, καὶ τὸν Θάνατον ἀποστήναι ποιήσας ἐσθῆτι καλύπτει τὴν γυναῖκα, τὸν δὲ Ἄδμητον ἠξίου λαβόντα αὐτὴν τηρεῖν· εἰληφέναι γὰρ αὐτὴν πάλης ἄθλον ἔλεγε. μὴ βουλομένου δὲ ἐκείνου ἔδειξεν ἦν ἐπένθει. Ἄλλως. Ἀλκῆστις ἢ Πελίου θυγάτηρ, ὑπομείνας αὐτὴν ὑπὲρ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς τελευτῆσαι, Ἡρακλέους ἐπιδημήσαντος ἐν

τῇ Θεταλίᾳ διασώζεται, βιασαμένον τοὺς χθονίους θεοὺς καὶ ἀφελομένου τὴν γυναιῖκα. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἢ μυθοποιία.
R S.

183 B. Ἀφροδίσιος ὄρκος οὐκ ἐμποίνιμος, ἐπὶ τῶν δ' ἔρω-
τά ὀμνούντων πολλάκις καὶ ἐπιορκούντων. μέμνηται δὲ ταύτης
καὶ Ἡσίοδος, λέγων

ἐκ τοῦδ' ὄρκον ἔθηκεν ἀμείνονα ἀνθρώποισι
νοσφιδίων ἔργων περὶ Κύπριδος,
καὶ Πλάτων ἐν Συμποσίῳ. R.

184 A. βασανίζειν] δοκιμάζειν, διακρίνειν. μετενήνεκται
δὲ ἀπὸ τῆς Λυδῆς λίθου, δι' ἧς ὁ χρυσοῦς βασανίζεται, τουτέστι
δοκιμάζεται. R.

185 C. ἐκ τοῦ παραχορῆμα] ἐκ τοῦ αὐτομάτου, ἐκ τοῦ προ-
χείρου. R.

C. τὸ τοῦ λυγμοῦ σύμπτωμα ἐπιγίνεται τῷ στομάχῳ διὰ
πλήρωσιν ἢ κένωσιν ἢ ψύξιν, ἐνίοτε δὲ καὶ διὰ δῆξιν δοσιμέων
ὑγρῶν καὶ φαρμακῶν ταῖς ποιότησιν· οὓς ἐὰν ἐμῶσιν, ἀντίκα
παύονται λύζοντες. πολλοὶ καὶ τὸ διὰ τριῶν πεπερῶν πίνοντες ἢ
αὐτὸ τὸ πέπερι, ἐὰν εὐθέως ἐπιπίωσιν οἶνον, ἀντίκα λύζουσι.
καὶ τροφῆς δὲ διαφθορείσης εἰς δακνωδὴ ποιότητα λύζουσιν
ἐνιοι. καὶ θιγῶσαντες δὲ τὸ στόμα τῆς κοιλίας ἐνιοι λύζουσι, καὶ
μάλιστα γε τοῖς παισὶ συμβαίνει λύζειν συνεχῶς ἐπὶ τῇ τοῦ στο-
μάχου ψύξει καὶ τῇ τῆς τροφῆς διαφθορᾷ. γίνεται δὲ λυγμὸς καὶ
ἐν πυρετοῖς καὶ μάλιστα φλεγμαίνοντος στομάχου ἢ ἐτέρου
σπλάγχνου. ψύξεως μὲν οὖν προηγησαμένης τοῦ λυγμοῦ ἐπιτί-
θει τῷ στομάχῳ ἐν ἐρίῳ ἔλαιον, ἐν ᾧ ἐψῶμεν κύμινον, πήγανον,
ἀψίνθιον· δίδου δὲ ποτὸν πήγανον μετ' οἴνου ἢ σευτλου ἠψη-
μένου μελικράτῳ. καλὸν δὲ καὶ τὸ σκυλλητικὸν ὄξος καταρρο-
φούμενον. τὸ δὲ καστόρειον καὶ τοῖς διὰ ψύξιν λύζουσι τελείοις
δίδου, καὶ τοῖς ἐπὶ πλήθει χυμῶν τοῦτο πάσχουσι, δι' ὄξυκράτου
κεράτια ἰή. ὅταν δὲ ὑπὸ πληρώσεως λυγμὸς γένηται, ἔμετος τού-
τοις ἴαμα καὶ τῶν ἄκρων τρίψις καὶ πνεύματος κατοχή. R.

D. ἀνακογχυλιάσαι τὸ κλύσαι τὴν φάρυγγα, ὃ λέγομεν
ἀναγαργαρίσαι. R.

E. οὐκ ἂν φθάνοις] ἐπὶ τῶν εἰς πέρας ἀγόντων ἀξιώσιν
τινος, μήπω πέρας ἐπιθέντος αὐτῇ. R.

186 A. ὡς ἔπος εἰπεῖν] ὡς φαίνεται, ὡς ἐν λόγῳ εἰπεῖν.

τοῦτο σχηματίζεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὡς εἶπεῖν ἔπος, καὶ ὡς ἔπος εἶπεῖν, καὶ ὡς ἔπος φάναι, καὶ ὡς φάναι ἔπος. ἔτι δὲ καὶ διὰ μιᾶς λέξεως ἐκφωνεῖται, οἷον ὡς φάναι καὶ ὡς εἶπεῖν· σημαίνει δὲ τὸ αὐτό. οἱ δὲ φασιν ἀντὶ τοῦ ὡς φαίνεται κειῖσθαι, ἢ ἀντὶ τοῦ ὡς ἐν λόγῳ εἶπεῖν. R.

B. πρεσβεύωμεν] προτιμῶμεν, μεγαλύνωμεν. R.

189 A. γαργαλισμῶν οἶον] σημ. διὰ σύνταξιν. O.

190 A. κυβιστήρ ὁ ὄρχηστής, καὶ κυβιστᾶν τὸ ὄρχεῖσθαι. R.

D. ἀσκολιάζειν κυρίως μὲν τὸ ἐπὶ τοὺς ἀσκούς ἄλλεσθαι ἀληλιμμένους, ἐφ' οὓς ἐπήδων γελοίου ἔνεκα· τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν συμπεφυκῶσι τοῖς σκέλεσιν ἄλλομέναν. ἤδη δὲ τιθέασι καὶ ἐπὶ τοῦ ἄλλεσθαι τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν ἀνέχοντα, ἢ ὡς νῦν, ἐπὶ σκέλους ἐνὸς βαίνοντα. ἔστι δὲ καὶ τὸ χωλαίνειν. R S.

191 D. ἰχθυΐδιόν τι τῶν πλατέων ἢ ψῆττα, ἐκ δύο δερμάτων συγκεῖσθαι τὴν ιδέααν δοκοῦν, ὅ τινες σανδάλιον καλοῦσιν, οἱ δὲ βούγλωσσον, κακῶς δέ· ἄλλα γὰρ ἔστι ταῦτα. R.

193 A. λίσπαι] αἱ λείαι καὶ ἐκτετριμμέναι καὶ ἄπυγοι λίαν, καὶ οἱ διαπεπρισμένοι ἀστράγαλοι. οἳ τε Ἀθηναῖοι λίσποι καλοῦνται τῷ ἐκ τῆς ἐν τῷ κωπηλατεῖν συνεχοῦς ἐφέδρας αὐτοῦς ἀπογλούτους εἶναι. R.

194 B. ὀκρίβαντα] τὸ λογεῖον ἐφ' οὗ οἱ τραγωδοὶ ἠγωνίζοντο. τινὲς δὲ κιλλίβαντα τρισκελῆ φασίν, ἐφ' οὗ ἴστανται οἱ ὑποκριταὶ καὶ τὰ ἐκ μετεώρου λέγουσιν. R S.

195 B. ὅμοιον ὁμοίῳ] ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον, ἐπὶ τῶν τοὺς τρόπους παραπλησίων καὶ ἀλλήλοις αἰεὶ συνδιαγόντων, ἐξ Ὀμήρου λαβοῦσα τὴν ἀρχήν. μέμνηται δὲ αὐτῆς Πλάτων καὶ ἐν Λύσιδι καὶ ἐν Συμποσίῳ, καὶ Μένανδρος Σικωνίῳ. R S.

D. πίννεται] προσπελάζει, προσεγγίζει. R.

197 C. ὕπνον δ' ἐνὶ κήδει] γρ. καὶ ὕπνον νηκηδεῖ. R.

198 A. ἀδεὲς δέος, ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἄξια φόβου δεδιότων. ὅμοιον τούτῳ καὶ τὸ φοφοδεῆς ἀνθρωπος. R.

202 A. ὅτι μεταξύ ἐπιστήμης καὶ ἀμαθείας ἐστὶν ἡ ὀρθὴ δόξα, κἂν λόγον μὴ ἔχη. O.

203 D. ἴτης] ἴστωρ, ἐπιστήμων, ὡς ἐνταῦθα. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἰταμοῦ καὶ θρασέος. R.

205 A. τὸ τέλος οἱ Ἀττικοὶ τάττουσι καὶ ἀντὶ τάξεως καὶ

τάγματος καὶ δαπάνης, ἔνθεν ὁ πολυτελῆς καὶ εὐτελής καὶ ο
 συντελής, καὶ τὸ εἰς γάμους ἀνάλωμα, ὅθεν τὰ προτέλεια. λέγε-
 ται καὶ ἀντὶ ἀρχῆς. Θουκυδίδης· προσελθὼν δὲ τοῖς τέλεσιν,
 ὡς εἰ ἔφη τοῖς ἐν ἀρχῇ οὔσι. σημαίνει καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν
 πραγμάτων. καὶ τὸ εἰσπραττόμενον ὑπὸ τῶν τελωνῶν χρέος τέλος
 καλεῖται. R S.

C. ἔν μόνον] γρ. καὶ ἔν μόριον. R.

206 D. συσπειροῦνται] συστρέφεται. R.

D. ἀνείλεται] ἀνειλεῖται. R.

D. σπαργῶντι] ὀργῶντι, ὀργῶντι, ταραττομένῳ, ἢ ἀνθοῦν-
 τι. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μασθῶν πεπληρωμένων γάλα-
 κτος. R.

208 D. Κόδρος ἦν ἀπὸ Δευκαλίωνος, ὡς φησιν Ἑλλάνικος.
 γίνεται γὰρ Δευκαλίωνος μὲν καὶ Πύρρος, ὡς δὲ τινές, Διὸς καὶ
 Πύρρος, Ἑλληναί. Ἑλληνας δὲ καὶ Ὀθηρῆδος Ἐροῦθος, Αἰόλος, Δῶ-
 ρος, Ξενοπάτρα· Αἰόλου δὲ καὶ Ἰφιδος τῆς Πηνειοῦ Σαλμωνεύς,
 Σαλμωνέως δὲ καὶ Ἀλκιδίης Τυρώ, ἧς καὶ Ποσειδῶνος Νηλεὺς,
 Νηλεὺς δὲ καὶ Χλωρίδος Περικλύμενος, Περικλυμένου δὲ καὶ
 Πεισιδίκης Βῶρος, Βῶρον δὲ καὶ Λυσιδίκης Πένθιλος, Πενθίλου
 δὲ καὶ Ἀγχιρροῆς Ἀνδροπόμπος, Ἀνδροπόμπου δὲ καὶ Ἠνιόχης
 τῆς Ἀρμενίου τοῦ Ζευξίππου τοῦ Εὐμήλου τοῦ Ἀδμήτου Μέ-
 λανθος. οὗτος Ἡρακλειδῶν ἐπιόντων ἐκ Μεσσηνίας εἰς Ἀθήνας
 ὑπεχώρησε, καὶ αὐτῷ γίνεται παῖς Κόδρος. χρόνῳ δὲ ὕστερον
 γενομένης τοῖς Βοιωτοῖς ἀμφισβητήσεως πρὸς Ἀθηναίους, ὡς
 μὲν τινές, περὶ Οἰνόης καὶ Πανάκτου, ὡς δὲ τινές, περὶ Μελαι-
 νῶν, καὶ τῶν Βοιωτῶν ἀξιούντων τοὺς βασιλέας προκινδυνεῦσαι
 περὶ τῆς χώρας εἰς μονομαχίαν καταστάνας, Ξάνθιος μὲν ὁ τῶν
 Βοιωτῶν βασιλεὺς ὑποδέχεται, Θυμοίτης δὲ ὁ τῶν Ἀθηναίων
 ἀρνεῖται, λέγων τῷ βουλομένῳ μονομαχεῖν τῆς ἀρχῆς παραχω-
 ρεῖν. Μέλανθος δὲ ὑποστὰς τὸν κίνδυνον ἐπὶ τῷ βασιλεῦσαι τῶν
 Ἀθηναίων αὐτὸν καὶ τοὺς ἐξ αὐτοῦ, ὀπλισάμενος προῆει, καὶ
 πλησίον τοῦ Ξανθίου γενομένου εἶπεν· ἀδικεῖς, ὦ Ξάνθιε, σὺν
 ἑτέρῳ ἐπ' ἐμὲ ἦκον καὶ οὐ μόνος, ὡς ὠμολόγητο. Ξάνθιος δὲ
 ταῦτα ἀκούσας μετεστράφη, θεάσασθαι βουλόμενος εἴ τις αὐτῷ
 ἐπόμενος εἶη· καὶ μεταστραφέντα βαλὼν αὐτὸν ἀπέκτεινε, καὶ
 βασιλεὺς τῆς Ἀττικῆς ἐγένετο. ὅθεν τοῖς Ἀθηναίοις κρατήσασθαι
 τῆς χώρας ἔδοξεν ἐορτὴν ἄγειν, ἣν πάλαι μὲν Ἀπατηνόρια, ὕστε-

ρον δὲ Απατούρια ἐκάλουν ὡς ἀπὸ τῆς γενομένης ἀπάτης. Με-
λάνθου δὲ Κόδρος γενόμενος ἐκδέχεται τὴν βασιλείαν· ὃς καὶ
ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀπέθανε τρόπῳ τοιῶδε. πολέμου τοῖς Δωρι-
εῦσιν ὄντος πρὸς Ἀθηναίους, ἔχρησεν ὁ θεὸς τοῖς Δωριεῦσιν
αἰρήσειν τὰς Ἀθήνας, εἰ Κόδρον τὸν βασιλεῖα μὴ φρονεύσωσι.
γνοὺς δὲ τοῦτο ὁ Κόδρος, στείλας ἑαυτὸν εὐτελεῖ σκευῇ ὡς ξυλι-
στήν καὶ δρέπανον λαβῶν, ἐπὶ τὸν χάρακα τῶν πολεμίων προῆει.
δύο δὲ αὐτῷ ἀπαντησάντων πολεμίων τὸν μὲν ἕνα πατάξας κατ-
έβαλεν, ὑπὸ δὲ τοῦ ἑτέρου ἀγνοηθεὶς ὅστις ἦν, πληγείς ἀπέθανε,
καταλιπὼν τὴν ἀρχὴν Μέδοντι τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν παίδων. ὁ
δὲ νεώτερος αὐτοῦ παῖς Νηλεὺς τῆς δωδεκαπόλεως Ἰωνίας κτι-
στῆς ἐγένετο. ἀφ' οὗ φασὶν Ἀθηναίους τὴν τῶν Κοδριδῶν εὐγέν-
ειαν εἰς παροιμίαν περιστῆναι· εὐγενέστερος Κόδρου ἐπὶ τῶν
πάνυ εὐγενῶν. R S.

211 B. τὸ παιδεραστεῖν ἐπὶ τοῦ παιδείας ἐρᾶν ἀεὶ κεῖται·
παρὰ Πλάτωνι. O.

213 B. τουτὶ τί ἦν] γρ. καὶ τοῦτ' εἶπεν. R.

E. ψυκτῆρ σκευὸς ἔνθα διανίζουσι τὰ ποτήρια, ἢ πο-
τηρίου εἶδος, ὡς Εὐριπίδης Τηλέφῳ. R S.

214 A. τρίτον μέρος ἢ κοτύλη τῆς χοίνικος. R S.

215 A. Σιληνοὶ Διονύσου χορευταί, παρὰ τὸ σιλλαίνειν, ὃ
ἔστι σκώπτειν, λεγόμενοι, παρὰ τοὺς πότους. R.

B. Σάτυροι Διονύσου ὄπαδοὶ καὶ οὔτοι, οἳ διὰ τὸ ἐν ὄρεσιν
οἰκεῖν ἀλουτοῦντες, τράγων σκέλη καὶ τρίχας νομιζόμενοι ἔχειν
παραδέδονται, καὶ ταύτη καλεῖσθαι ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι τῷ οἴνῳ,
'τουτέστι κεχηνέαι· φίλοινοι γάρ εἰσι. Μαρσύας δὲ ἀύλητῆς,
Ολύμπου υἱός, ὃς τοὺς ἀύλους Ἀθηναῖς ῥιψάσης διὰ τὸ ἐνασχη-
μονεῖν αὐτοῖς ἀνελόμενος ἤρισεν Ἀπόλλωνι περὶ μουσικῆς, καὶ
ἠττήθη, καὶ ποινὴν δέδωκε τὸ δέρμα δαρεῖς· ἀφ' οὗπερ αἵματος
ἔρρευσεν ποταμὸς ὁ ἐξ αὐτοῦ ὕστερον Μαρσύας κληθεὶς. R.

D. κομιδῆ] κυρίως μὲν τὸ ἐπιμελῶς, ὅθεν καὶ ὄρεοκόμος
καὶ γεροντοκόμος. ἰσοδυναμεῖ δὲ καὶ τῷ σφόδρα καὶ τελέως, κο-
μιδῆ σμικρά-σφόδρα σμικρά. R.

E. κορυβαντιῶντων] ἐνθουσιῶντων, ἢ τινα ὄρχησιν ἐμμα-
νῆ ὄρχουμένων. ἀπὸ τῶν Κορυβάντων, οἳ καὶ τροφεῖς καὶ φύ-
λακες καὶ διδάσκαλοι τοῦ Διὸς εἶναι μυθολογοῦνται. τινὲς δὲ
τοὺς αὐτοὺς τοῖς Κούρησιν εἶναι φασὶν. εἶναι δὲ καὶ τῆς Πέρας

ὄπαδούς, ἀπὸ τῶν τοῦ Διὸς δακρύων γεγεννημένους· ὧν ἀριθμὸν οἱ μὲν θ', οἱ δὲ ἰ' λέγουσιν. R.

E. εἰρωνευόμενος] υποκρινόμενος, χλευάζων. R.

217 A. ἔρμαιον] τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, ἃς οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσιν· καὶ γὰρ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἔθος ἦν ἰδρῦσθαι τὸν Ἐρμῆν, παρ' ὃ καὶ ἐνόδιος λέγεται. S O.

C. ἦνυτον] ἦνυον, ἐτέλουν. R.

E. οἶνος καὶ ἀλήθεια, ἐπὶ τῶν ἐν μέθῃ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων. ἔστι δὲ ἄσματος Ἀλκαίου ἀρχὴ
οἶνος, ᾧ φίλε παῖ, καὶ ἀλήθεια.

καὶ Θεόκριτος. τινὲς δὲ φασιν ὅτι πρὶν οἶνον εὔρεσθῆναι ὕδωρ κατὰ τῶν ἱερῶν ἔσπενδον, καθάπερ νῦν τὰ νηφάλια, οἴνου δὲ φανέντος οὕτω θαναμάσαι τοὺς ἀνθρώπους καὶ θείαν ἠγήσασθαι τὴν φύσιν, ὡς καὶ τὰς συνθήκας παρὰ τὸν οἶνον γινομένης νομίσει δεῖν εἶναι κυρίας, καὶ μὴ τολμᾶν παραβαίνειν, ἀλλὰ κατὰ πάντας τρόπους ἀφαιρεῖν τὸ ψεῦδος ἀπὸ τῶν παρὰ τὸν οἶνον συνθηκῶν. ὁμοία δὲ ταύτης καὶ αὕτη· τὸ γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νήφοντος ἐπὶ τῇ γλώσσει τοῦ μεθύοντος. R S.

218 A. ὅτι καρδίαν τὴν ψυχὴν λέγει. O.

B. ἐντεῦθεν παρῶδησε Καλλίμαχος ἐν ὕμνῳ Δῆμητρος καλὰθου τὸ θύρα, δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι. O.

219 B. τριβῶν ἔστι στολή τις ἔχουσα σημεῖα ὡς γραμμάτια. τριβώνιον δὲ ἱμάτιον παλαιὸν καὶ τετριμμένον. R.

C. καταδεδαρθηκώς] καθυπνωκώς. R.

E. Ποτίδαιαν] Ποτίδαια πόλις Θράκης ἐν Μακεδονίᾳ, κτίσμα Κορινθίων. R.

220 B. πῖλος ἱμάτιον ἐξ ἐρίου πιλήσεως γινόμενον, εἰς ὑετῶν καὶ χειμῶνων ἄμυναν. ἀρνακίδες δὲ ἀρῶν κώδια. R.

D. χαμεύνια] ταπεινὰ κλινίδια. R.

221 A. Δήλιον χωρίον τῆς Βοιωτίας. R.

C. προτροπάδην] προθύμως, ἀμεταστρεπτί; μετὰ προτροπῆς, ἢ εἰς τοῦμπροσθεν. R.

E. κανθηλίους] τοὺς βραδεῖς νοῆσαι ἢ ἀφυεῖς, ἀπὸ κἀνθωνος, ὅς ἐστιν ὄνος, εἰρημένοι, ὅς πάλιν ἀπὸ τῶν κανθηλίων, τῶν ἐπιτιθεμένων αὐτῷ ἐπικάμπτων ξύλων, τουτέστι σαγμάτων, ὀνομάζεται οὕτως. R.

Ε. βυρσοδέψας] τοὺς τὰς βύρσας ἐργαζομένους καὶ μαλάττοντας. R.

222 B. ὥσπερ νήπιον παθόντα γυνῶναι] ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω, ἐπὶ τῶν μετὰ τὸ παθεῖν συνιέντων τὸ ἀμάρτημα. ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἑτέρα παροιμία· ὁ ἀλιεὺς πληγεὶς νοῦν φύσει. φασὶ γὰρ ἀλιεῖα ἀγκιστροεύοντα, ἐπειδὴν σπᾶσῃ τῷ λίνῳ τὸν ἰχθύν, τῇ χειρὶ προσαραγόντα κατέχειν, ἵνα μὴ φύγῃ· τοῦτο δὲ συνήθως ποιοῦντα ὑπὸ σκορπίου πληγῆναι· καὶ εἶπε, πληγεὶς νοῦν φύσει, καὶ μηκέτι προσάγειν ἐξ ἐκείνου τὴν χεῖρα. κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Σοφοκλῆς ἐν Ἀμφιαράῳ Σατυρικῶ, λέγων ἔτ' αὖ .. ὥσπερ ἀλιεὺς πληγεὶς .. ενων διδάσκαλος. ἔστι καὶ τρίτη ὁμοία· ἐὰν μὴ πάθῃς, οὐ μὴ μάθῃς. ἐλέχθη δὲ ἐπὶ Τίμωνος τοῦ μισανθρώπου, μηκέτι προσιεμένου τοὺς κόλακας. R S.

EΙΣ ΤΟΝ ΦΑΙΔΡΟΝ.

P. 227 A. Φησὶν Ὀλυμπιόδωρος ἐν τῷ εἰς τὸν πρῶτον Ἀλκιβιάδην ὑπομνήματι, ὡς πρῶτος ὁ Φαῖδρος διάλογος τῷ Πλάτῳ γέγραπται. R.

A. ὁ Ἀυσίας οὗτος ῥήτωρ ἦν. R.

A. Ἀκουμενῶ] ἰατρός οὗτος ἦν. R.

A. τῷ δὲ σῶ καὶ ἐμῷ ἐταίρῳ] τὸν Ἀκουμενὸν καὶ Σωκράτους καὶ ἑαυτοῦ καλεῖ ἐταῖρον ὁ Φαῖδρος, τοῦ μὲν Σωκράτους, ὅτι ἰατροὶ ἄμφω· ὁ μὲν γὰρ ὁ Σωκράτης περὶ ψυχὴν, τοῦτο ὁ Ἀκουμενὸς περὶ σῶμα· τοῦ δὲ Φαίδρου, ὅτι ἀμφότεροι περὶ τὸ φαινόμενον ἐπτόηται. καὶ γὰρ ὁ Φαῖδρος περὶ τὸ φαινόμενον κάλλος τὸ ἐν τοῖς λόγοις ἐπτόηται, καὶ Ἀκουμενὸς ἰατρός ἐστι τοῦ φαινομένου, τουτέστι τοῦ σώματος. S.

A. ὅτι δρόμοι τόποι τινὲς ἦσαν, ὅπου ἔτρεχον οἱ νέοι. ἐκείνων οὖν τῶν ἐν τοῖς δρόμοις γυμνασίων ἀκοπώτεροι οἱ περιπατοῖ, ὡς κατὰ σχολὴν καὶ κατὰ βραχὺ γυμνάζοντες καὶ τὰς ἀναπαύλας αὐτοῦ πλησίον ἔχοντες· ὅτε γὰρ τις βούλεται, δύναται καθέξασθαι. R S.

B. Μορυχία] τῇ ἀπὸ Μορύχου. Μόρυχος δὲ γάστρις τις

ἄνθρωπος, ὃν καὶ ἡ κωμῳδία ὡς γαστρίμαργον διαβάλλει. ἐν τῇ τοῦ τοιούτου οὖν οἰκία τὸν ἀκόλαστον Ἀυσίαν προσμένειν εἰκός. R.

B. τῶν λόγων εἰστία] Ἀττικὴ ἢ σύνταξις . . . μέρους λέγειν. Ἀττικοὶ γοῦν καὶ ἔφαγον τοῦ ἄρτου φασίν, οὐ τὸν ἄρτον, καὶ ἔπιον τοῦ οἴνου, ἀλλ' οὐ τὸν οἶνον. οὕτως οὖν καὶ ἐνταῦθα εἰστία ὑμᾶς τῶν λόγων. τὸ κοινὸν εἰστία ὑμᾶς τοῖς λόγοις. ὅσοι δὲ λείπειν φασὶ τὴν διὰ πρόθεσιν, ἔν' ἣ εἰστία ὑμᾶς διὰ τῶν λόγων, οὐ κατὰ σκοποῦ βάλλουσιν. O.

B. ἀσχολία ἢ περὶ τὰ ἀνθρώπινα πράγματα διατριβὴ καὶ τὸν θνητὸν βίον περιορκή. σχολὴ γὰρ ἢ ἀπόθεσις τούτων καὶ ἀνθολκὴ ἐπὶ τὸ νοερώτερον καὶ καθαρώτερον. διὸ καὶ σχολαστικὸς λέγεται κατὰ τὴν εἰς ἑαυτὸν στροφὴν ἢ ἀπόθεσιν τῶν ἀνθρωπίνων, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης φησί. R.

C. τὸ πειρώμενον παθητικῶς ἀκουστέον, ἀντὶ τοῦ πειραζόμενον παρὰ τινος, τουτέστι προσπαιζόμενον καὶ προσβαλλόμενον. τὸ δὲ κεκόμψευται, ὅτι πάντα τὰ ἔνυλα κομψὰ καὶ ἀπατηλά. R.

C. τὸ χαριστέον ἐστὶν ἢ τὸ διδόναι τί τιμι χωρὶς ἀντιδόσεως, ἢ τὸ ἐν λόγοις τινὶ ὑποκλίνεσθαι, ἢ ὡς νῦν, τὸ πρὸς ἀφροδίσιον ἑαυτὸν συνουσίαν ἐπιδιδόναι τινί. R.

D. ὅτι Ἡρόδικος Σηλυμβριανὸς ἰατρός ἦν καὶ τὰ γυμνάσια ἔξω τείχους ἐποιεῖτο, ἀρχόμενος ἀπὸ τινος διαστήματος οὐ μακροῦ ἀλλὰ συμμετρου, ἄχοι τοῦ τείχους, καὶ ἀναστρέφων. R S.

E. κατὰ σχολὴν] ἐπ' αὐτὸ τοῦτο, ἢ ἐν εὐκαιρίᾳ. R.

228 A. οὐδέτερα] τὸ Σωκράτη καὶ Φαῖδρον ἀγνοεῖν καὶ ἑαυτοῦ ἐπιλεληῆσθαι. R.

A. ἐκεῖνος] κατ' ἀποστροφὴν πρὸς Φαῖδρον ὁ λόγος, ὡς δῆθεν μὴ ἐκεῖσε παρόντος αὐτοῦ. R.

B. συγκορυβαντιῶντα] συνενθουσιῶντα. R.

C. τάχα πάντως] . . ταχέως οὐ . . καὶ εἰκαστικῶς διὰ τοῦ τάχα, καὶ βεβαιωτικῶς διὰ τοῦ πάντως. O.

C. ἀμωσγέπως] ὅπωςδήποτε, ἐν γέ τιμι, καθ' ὄντιναοῦν τρόπον. R.

D. ω φιλότης] ἀντὶ τοῦ ὦ φίλε, ἀπὸ τῆς διαθέσεως τὸ διακείμενον καλῶν. R.

229 B. Ἀγραίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἵδρυσαν Ἀθηναῖοι διὰ τὸ

ἔφορον εἶναι παντὸς τοῦ ἀγρίου τὴν θεὸν καὶ πᾶν τὸ ἄγριον καὶ ἀνήμερον καταστέλλειν. R S.

D. Ἀρείου πάγου] δικαστήριον Ἀθήνησιν ἐν ἀκροπόλει οὕτω καλούμενον, πάγος μὲν ὅτι ἐν τόπῳ ὑψηλῷ τοῦτο, Ἀρειος δὲ παρ' ὅσον οἱ φόνοι ἐκεῖσε ἐκρίνοντο, ὁ δὲ Ἄρης τούτων ἔφορος ἦν. ἢ ὅτι τὸ δόρυ ἐπῆξεν ἐκεῖσε, ὁπότε δίκην ἔλαχε πρὸς Ποσειδῶνα, τὸν τούτου νῆδον Ἀλιφρόδιον ἀνελών, ὃς Ἀλιπίπην ἐβιάσατο τὴν Ἄρεος αὐτοῦ καὶ Ἀγραύλου τῆς Κέκροπος θυγατέρα. R S.

E. γράμμα] ἐπίγραμμα τὸ γινῶθι σαντόν, ἐπὶ τοῦ προπυλαίου τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ γεγραμμένον. Δελφοὶ δὲ πόλις ἐπὶ τῷ Παρνασσῷ πρὸς τῇ Φωκίδι. R.

230 A. Τυφῶν Γῆς καὶ Ταρτάρου υἱός, γεννηθεὶς ἐν Σικελία, εἶδος ἔχων συμμιγῆς ἀνδρὸς καὶ θηρίου. τεθυμμένον δὲ οἶονει ὑπὸ πυρὸς ἐκκεκαυμένον ἢ βεβλαμμένον. R.

B. ἄγνος φυτόν τι θαμνωδες, ἢ ἐστὶν ἢ λύγος. R.

B. Ἀχελῷος ποταμὸς Αἰτωλίας. R.

E. ἀξιῶ δὲ μὴ διὰ τοῦτο ἀτυχήσαι] πρῶτον μὲν λέγει, ὡς μεταμέλει τοῖς ἐρασθεῖσιν ὧν εὖ ἐποίησαν τὸν ἐρώμενον, ἐπειδὴν παύσονται τῆς ἐπιθυμίας· δεύτερον ὅτι τοὺς πόνοους ὑπολογίζονται, οὓς ἔσχον ἐν τῷ ἐρᾶν καὶ ὅτι παρημέλησαν τῶν οικείων, καὶ διὰ τοῦτο ἡγοῦνται τοῖς ἐρωμένοις ἀποδεδωκέναι τὴν ἀξίαν· τρίτον ὅτι λέγοντες οὓς ἐρωῶσι φιλεῖν ὑπὲρ πάντας, δηλονότι τοὺς πρὸ τοῦ γενομένου ἐρωμένους κακῶς διαθήσουσιν αὐτοὺς διὰ τοὺς ὕστερον· τέταρτον ὅτι ὁμολογοῦσιν καὶ αὐτοὶ νοσεῖν καὶ μὴ σωφρονεῖν· πέμπτον ὅτι εἰ τοὺς ἐπιτηδειότερους πρὸς φιλίαν δεῖ αἰρεῖσθαι, ἐκ τῶν μὴ ἐρώντων εὐμαρεστέρα ἢ ἐκλογὴ πλειόνων ὄντων, χαλεπωτέρα δὲ ἐκ τῶν ἐρώντων, ὀλιγότεροι γάρ· ἕκτον τὴν αἰσχύνην δεδιότας χρῆ φυλάττεσθαι τοὺς ἐρωήντας· ἀλαξονεύονται γὰρ πρὸς τοὺς ἄλλους δεικνύντες, ὅτι οὐ μάτην ἐπόνησαν· ἕβδομον ὅτι καὶ προστάττουσι τὰ τοιαῦτα, ὥστε εἰς ὑποψίαν ἔξωθεν ἀφικέσθαι, ὅτι γεγένηται αὐτοῖς ἢ μέλλει πληρωθῆσεσθαι ἢ ἐπιθυμία· ὄγδοον ὅτι τῶν πρὸς τοὺς ἄλλους ἀποτρέπουσι συνηθειῶν, δεδοικότες μὴ παρευδοκιμηθῶσιν· ἔννατον ὅτι οἱ μὴ τὸν τρόπον γινόντες, ἀλλὰ τοῦ σώματος ἐπιθυμήσαντες ἀντιποιοῦνται τῶν παιδικῶν, διὸ εὐχερεῖς εἰς μεταβολήν· δέκατον ὅτι καὶ ἐπαινοῦσι καὶ ψέγουσι παρὰ τὸ

προσῆκον, τὸ μὲν κακῶς κρίνοντες διὰ τὴν νόσον, τὸ δὲ δεδιότες μὴ ἀπέχθωνται. εἶτα ἀνθυποφορὰς τινὰς ποιεῖται, ὧν μία μὲν ἐστίν, ὅτι φιλία βέβαιος * οὐ δύναται * ἄνευ ἔρωτος συστήναι. λύει δὲ αὐτὴν διὰ τοῦ καὶ πρὸς πατέρας καὶ ἀδελφούς καὶ ἡλικιώτας γίνεσθαι βεβαίαν τὴν χωρὶς ἔρωτος. δευτέρα δὲ αὕτη, ὅτι τοῖς δεομένοις μᾶλλον δεῖ παρέχειν ἢ τοῖς μὴ· ἐνίσταται δὲ ἐνταῦθα, ὅτι οὕτως ἂν τοῖς αἰτοῦσι τροφὰς καὶ τὰς ἐστιάσεις παρέχοιμεν, καὶ οὐ τοῖς ἀξίοις. τρίτον εἰ δεῖ κοινῶς πᾶσι τοῖς μὴ ἐρῶσι χαρίζεσθαι· τοῦτο δὲ φησι καὶ οἱ ἐρασταὶ οὐκ ἀξιώσουσιν, ὥστε πᾶσι τοῖς ἐρῶσι παρέχειν. ἐπὶ πᾶσι κεφάλαιον ἔθηκεν, ὅτι τοὺς ἐρῶντας καὶ οἱ οἰκεῖοι νουθετοῦσιν ὡς κακοῦ ὄντος ἐπιτηδεύματος, τοὺς δὲ μὴ ἐρῶντας οὐδεὶς αἰτιᾶται. ταῦτα μὲν τὰ λεχθέντα αἰτιᾶται ὁ Πλάτων. Ο.

231 E. εἰ τοίνυν τὸν νόμον τὸν καθεστηκότα δέδοικας] εἰ τοίνυν τὸν νόμον λέγει τοιοῦτον, ὡς νενομισμένου αἰσχροῦ τοῦ χαρίζεσθαι, τοῦτο δὲ πρῶτον μὲν παρ' ἱστορίαν ἐστίν, ἔτι δὲ καὶ ἐναντίωμα ἔχει. εἰ γὰρ αἰσχρὸν ἐστὶ τὸ χαρίζεσθαι κατὰ τὸν νόμον, οὐδενὶ χαριστεόν, οὔτε τῷ ἐρῶντι οὔτε τῷ μὴ ἐρῶντι· τὸ γὰρ αἰσχρὸν πρὸς οὐδένα ποιητέον οὐδὲ λεκτέον. ὅτι δὲ παρ' ἱστορίαν, ἐκ τῶνδε μαθεῖν ἔστι. καὶ γὰρ παρ' Ἀθηναίοις ἐφεῖτο ἐρᾶν, καὶ τοῦ Ἔρωτος βωμοὶ καὶ ἀγάλματα ἦσαν καὶ Ἀντέρωτος, ὡς καὶ ἐπιγράμματα γε ἐπὶ τῶν ἀγαλμάτων ἐγγράπτο ἐπαινούντων τὸ ἐρᾶν. καὶ ὁ δρόμος γε ὁ μακρὸς τοῖς Παναθηναίοις ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τοῦ Ἔρωτος ἐγένετο· ἐντεῦθεν γὰρ ἀψάμενοι οἱ ἔφηβοι τὰς λαμπάδας ἔθειον, καὶ τοῦ νικῆσαντος τῇ λαμπάδι ἢ πυρὰ τῶν τῆς θεοῦ ἱερῶν ἐφήπτετο. ὁ δὲ Σόλων ἐν τοῖς νόμοις καὶ πόσους πῆχεις ἀπέχοντα ἀκολουθεῖν δεῖ τὸν ἐραστὴν τῷ ἐρωμένῳ δεδήλωκε, καὶ τοῖς ἐλευθέροις τὸ ἐπιτήδευμα τετήρηκε, δοῦλον κωλύσας ἐρᾶν ξηραλοιοφεῖν τε, καὶ τὸν μὴ θρέψαντα τοὺς γονεῖς μηδὲ θάψαντα καὶ τὸν φρούριον προδεδωκότα· καὶ ἐν τοῖς ποιήμασιν ὡς καλοῦ τοῦ ἐρᾶν μνημονεύει λέγων·

ὄλβιος ᾧ παῖδες τε φίλοι καὶ μῶνυχες ἵπποι
καὶ κύνες ἀργευταὶ καὶ ξένος ἀλλοδαπός·

καὶ ἔτι·

ἔργα δὲ Κυπρογενοῦς νῦν μοι φίλα καὶ Διονύσου
καὶ Μουσέων * ἅ' ἰτίθησ' ἀνδράσιν εὐφροσύνας. S.

234 D. δαιμονίως] πανούργως, δολίως, κεκρυμμένως. R.

D. γάννυσθαι] φαιδρύνεσθαι, χαίρειν, διαχειῖσθαι. R.

D. συνεβάκχευσα] σὺν σοὶ ἐπὶ τὸ κρεῖττον παρήλλαξα. R.

E. φιλίου] τοῦ τὰ περὶ φιλίας ἐπισκοποῦντος. R.

235 C. Σαπφῶ λυρική ποιήτρια, Σκαμανδρωνύμου, Μι-
τυληναία. Ἀνακρέων δέ, καὶ οὗτος λυρικός ποιητής, Σκυθίου
ἢ Παρθενίου, Τήϊος. R S.

D. οἱ ἐννέα ἄρχοντες, καὶ ἐνιαυτὸν καθιστάμενοι, ὧμνον
μὴ παρανομήσειν, εἰ δὲ φωραθεῖεν, ἐκ καταδίκης τῶ Ἀπόλλωνι
πέμπειν εἰκόνα χρυσοῦν, ἐπὶ καταδίκη μὲν τοῦ ἄρχοντος, χαρι-
στήριον δὲ τῷ θεῷ παρὰ Ἀθηναίων. Σωκράτει γοῦν ὑπισχνεῖ-
ται Φαῖδρος, εἰ καλλίῳ λόγον εἶποι Λυσίου, καθάπερ οἱ ἄρχον-
τες, εἰκόνα καὶ αὐτοῦ καὶ Σωκράτους χρυσοῦν εἰς Δελφοὺς τῷ
Ἀπόλλωνι ἀναθήσειν. Εἰς τὸ αὐτό. ὁ πολέμαρχός ἐστιν ἄρχων
ὃς κατηγγύων τοὺς ξένους· ἔστι δὲ ὡσπερ λοχαγὸς τοῦ βασιλέως,
ὃς καὶ ἀπόντος αὐτοῦ ἐπιμελεῖται τῶν κατὰ τὴν πόλιν. ὁ δὲ βα-
σιλεὺς μυστηρίων προνοεῖται καὶ τὰς θυσίας τὰς πατρίους διοι-
κεῖ. ἄρχων δὲ ἐστὶν ὁ ἐπώνυμος τοῦ ἐνιαυτοῦ. οἷς πᾶσι καὶ
ἑορταὶ καὶ θεοὶ οἷς θύουσι καὶ δίκαι τινὲς ἀπονέμονται. οἱ δὲ
θεσμοθέται ἕξ εἰσι τὸν ἀριθμὸν, ἀφ' ὧν καὶ ὁ τόπος, ὅπου συν-
ῆσαν καὶ ἐσιτοῦντο, θεμίστιον ἐκαλεῖτο. εἶχον δὲ ἐξουσίαν τοῦ
ὑπογράψαι τὰ δικαστήρια, καὶ τὰς εἰσαγγελίας εἰσῆγον καὶ τὰς
χειροτονίας καὶ προβολὰς καὶ γραφὰς παρανόμων καὶ ἄλλων
τινῶν. R S.

236 A. τοιαῦτα καὶ τοιούτων περὶ τῶν ἀναγκαίων φησίν,
ὧν τὴν εὕρεσιν ἢ φύσιν πορίζει, τὴν δὲ διάθεσιν ἡμεῖς· παρ' ἣν
καὶ ἔπαινος ἢ ψόγος ἐστὶν ἡμῖν. τῶν δὲ μὴ ἀναγκαίων λέγει τῶν
χρησίμων, ὧν καὶ ἡ εὕρεσις καὶ ἡ διάθεσις ἐξ ἡμῶν· παρ' ἧς δὴ
καὶ ἐπαινούμεθα ἢ ψεγόμεθα. οἶον ἀναγκαῖόν ἐστι καὶ Λυσία
καὶ Σωκράτει καὶ πᾶσι τοῖς κατὰ φύσιν ἔχουσι τὸ λέγειν ὡς ὁ
ἔρω ἀκόλαστον ἔρωτα μαίνεται, ὁ δὲ μὴ τοῦτον ἔρω σωφρονεῖ.
ἢ δὲ περὶ τούτου διάθεσις ἐπαινετὴ Σωκράτους, ὅτι ἀληθής,
Λυσίου δὲ οὐ. κατὰ προσποίησιν γάρ. R.

B. Κύπελος Περιάνδρου πατήρ ἦν, οὔπερ οἱ υἱεῖς Κορίν-
θου τύραννοι γενοότες ὑπὸ Κορινθίων κατελύθησαν. ἠῦξαντο
οὖν οὗτοι, εἰ πάλιν τὴν ἀρχὴν ἀνακτήσαιντο, χρυσοῦν ἀνδριάν-
τα τῷ θεῷ ἀναθήσειν ἐν Ὀλυμπίᾳ ὀλόσφυρον. οἱ δὲ κρατήσαν-
τες Κορίνθου ἀνέθεσαν ἐκεῖσε μέγιστον ἄγαλμα χρυσοῦν τοῦ

Διός. Ὀλυμπία δέ ἐστι τόπος τις κατὰ τὴν Πελοπόννησον, ἐν Πίσῃ πόλει τῆς Ἥλιδος χώρας, ἐνθα τὰ Ὀλύμπια, ἀγῶν πενταετηρικός, Μουνυχιῶνος μηνός ἤγετο τῷ Διί, ἐν οἷς κοτίνου στέφανος ἄθλον ἐδίδοτο τῷ κινήσαντι. τινὲς δ' οὐ κότινον, ἀλλ' ἐκ τῆς λεγομένης καλλιστεφάνου ἐλαίας. διαφέρει δὲ κότινον ἐλαϊκὸν ἀγριελαίας. ἤγετο δὲ καὶ κατ' ἐνιαυτόν, ἅπερ ἐλάττω ἐκάλου. R S.

B. σφυρήλατος] δι' ὅλου βάρθους ναστός. R.

B. εἰς τὰς ὁμοίας λαβάς] ἀπὸ μεταφορᾶς εἴρηται τῶν παλαιόντων, οἷ τοῦ ἀφωρισμένου αὐτοῖς πρὸς τὸ παλαίειν τόπου ὁπότε ἐκπέσοιεν, εἶτα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ τόπου καὶ σχήματος εἰ πάλιν ἔλθοιεν, εἰς ὁμοίας ἐληλυθέναι λέγονται λαβάς, ὡς καὶ νῦν ὁ Σωκράτης εἰς τὴν αὐτὴν τῷ Φαίδρῳ περιῆλθε προσποίησιν τοῦ μὴ δύνασθαι λέγειν. R S.

C. τῶν κωμωδῶν] ἔθος ἦν αὐτοῖς τὸ τοῖς ἐρωτῶσιν, οἷον δέδωκάς μοι τόδε, πάλιν τὸ αὐτὸ λέγειν τοὺς ἀποκρινομένους, δέδωκάς μοι τοῦτο. οὕτως οὖν καὶ πρὸς Σωκράτη Φαῖδρον εἰπεῖν, ὡς εἰ ἐγὼ Σωκράτην ἀγνοῶ, καὶ τὰ ἐξῆς. R.

237 A. ἔθνος τι ἡπειρωτικὸν τῶν ἐσπερίων τὸ Λιγύων οὕτω μουσικώτατον εἶναι φασίν, ὡς καὶ μῆδ' ἐν τοῖς πολέμοις πανστρατιᾷ μάχεσθαι, ἀλλὰ τὸ μὲν τι τοῦ στρατεύματος ἀγωνίζεσθαι, τὸ δὲ ἄδειν πολεμοῦντος τοῦ λοιποῦ. R.

B. αἰμύλος] ποικίλος, πυκνός, πανοῦργος, δολερός· καὶ αἰμυλία ἀσινόητος ἐπίχαρις. R.

240 C. ἡλικά] εἴρηται μὲν ἐνταῦθα τῷ Πλάτῳ οὕτως· ἡλικά γὰρ καὶ ὁ παλαιὸς λόγος τέρπειν τὸν ἡλικά. τὸ δὲ τέλειον ἔχει ἡλιξ ἡλικά τέρπε, γέρον δέ τε τέρπε γέροντα, ὡς φησι καὶ ὁ Ξενοφῶν γεροντοκόμικα. R.

241 B. ὄστράκου μεταπεσότος] ὄστράκου περιστροφὴ ἐπὶ τῶν διὰ τάχους εἰς φυγὴν ὀρμῶντων. εἴρηται δὲ ἀπὸ παιδιᾶς τοιαύτης. διελόντες ἑαυτοὺς οἱ παῖδες ὡς ἰσαρίθμους γενέσθαι, οἱ μὲν πρὸς ἀνατολὴν ἴσταντο, οἱ δὲ πρὸς δυσμάς· ἄλλος δέ τις μεταξὺ ἐκατέρων καθήμενος ὄστρακον εἶχεν, ἐκ μὲν τοῦ ἐνὸς μέρους κεχρισμένον λευκῷ, ἐκ δὲ θατέρου μέλανι· καὶ ἔρριπτε τοῦτο ὀρθόν. καὶ εἰ μὲν κατεφέρετο τὸ λευκὸν μέρος ἄνω, οἱ πρὸς ἀνατολὰς ἐστῶτες ἐδίωκον τοὺς πρὸς ταῖς δυσμαῖς· εἰ δὲ τὸ μέλαν ἄνω, οἱ πρὸς ταῖς δυσμαῖς ἐδίωκον, ἕως καταλάβοιεν.

καταληφθέντες δὲ ἐβαστάζοντο ὑπ' αὐτῶν ἀφ' οὗ κατελήφθησαν τόπου, ἕως ἐπανέλθωσιν ἐπὶ τὸν τόπον ἀφ' οὗ τὴν ἀρχὴν ἔφυγον. R S.

D. ὡς λύκοι] παρωδεῖ τὸ Ὀμηρικὸν εἰρημένον ἐν τῇ χραψωδία

ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἄρνασιν ὄρκια πιστά,
οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν.

ἢ παρομοία οὖν ἐπὶ τῶν ἐρωτικῶς ἐχόντων. R.

242 A. σταθερὸν τὸ σφόδρα θερμόν, ἀπὸ τῆς ἐν τῷ θέρει μεσημβρίας. καὶ Ἀντίμαχος· θέρεος σταθεροῖο. καὶ τὸ ἐστὸς δὲ καὶ ἡρεμοῦν σταθερὸν λέγουσι. R.

B. οὐ πόλεμον ἀγγέλλεις, ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ ἀγγελλόντων. ἐμνήσθη ταύτης καὶ ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Νόμων. R.

C. ἀφοσιώσωμαι] ἀποπληρώσωμαι τὴν παραλελειμμένην ὀσιότητα. ἔστι γὰρ ἀφοσίωσις ὀσιότητος παραλελειμμένης ἀποπλήρωσις. R.

C. ἔθραξε] ἐτάραξεν, ἠνώχλησεν, ἔνυξεν, ἐκίνησεν, ἐδυςώπησεν. R.

C. ἐδυσωπούμην] ἀντὶ τοῦ ἠύλαβούμην. R. ὑπώπτειον. O.

C. ἀμπλακῶν] ἀμαρτῶν. R.

243 A. ὃν Ὀμηρος μὲν οὐκ ἤσθετο, Στησίχορος δὲ] περὶ τῆς Ομήρου τυφλώσεως διάφοροι φέρονται ἱστορίαι· αἱ μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ τυφλὸν ἐκ γενετῆς λέγουσι καὶ οὕτω τετέχθαι, οἱ δὲ ποιμαίνοντα παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ Ἀχιλλέως πολλὰς τινὰς καταβαλέσθαι εἰς τὸν ἥρωα χοᾶς καὶ στεφάνους, καὶ παρακαλεῖν αὐτὸν ὀφθῆναι αὐτῷ· ὁ δὲ ἥρωας ὤφθη μετὰ τῆς πανοπλίας λάμπων, καὶ Ὀμηρος μὴ ἐνεγκῶν τὴν θείαν καὶ τὴν λαμπηδόνα τῶν ὀπλων ἐτυφλώθη. οἱ δὲ ὅτι ἐπειδὴ εἶπε περὶ τῆς Ἑλένης, ὅτι ἠρπάσθη καὶ ἠγάγετο αὐτὴν Ἀλέξανδρος εἰς τὸ Ἴλιον καὶ ἔσχεν ὡς γυναικα, κατὰ μῆνιν τῆς ἠρωϊνῆς ὡς ὑβρισθείσης παρ' αὐτοῦ ἐτυφλώθη. περὶ δὲ τοῦ Στησιχόρου φασίν, ὅτι Λοκροὶ καὶ Κροτωνιαῖται ἐπολέμουν πρὸς ἀλλήλους, ἔθος δὲ ἦν τοῖς Λοκροῖς, μέρος τῆς στρατιᾶς ἀφρουρήτον ἀνιερῶν τοῖς ἥρωσιν ὡς ἐκείνων φρουρούντων αὐτό· τὸν οὖν Λεώνυμον τὸν στρατηγὸν τῶν Κροτωνιατῶν ἐπιθέσθαι ἐκείνῳ τῷ μέρει ὡς ἀφρουρήτῳ, καὶ τραυθέντα ἐξ ἀδήλου ἀναχωρῆσαι χαλεπῶς διακείμενον ὑπὸ τοῦ τραύματος. ἐλθεῖν οὖν αὐτὸν εἰς τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον διὰ θεραπείαν, καὶ

λαβεῖν χρησμόν, ὅτι ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται· ἐπανερομένου δ' αὐτοῦ καὶ τίς ὁ τρώσας — καὶ γὰρ ἦν ἄδηλον — ἀκούσαι ὁ Ἀχιλλεύς. ἀπελθόντα οὖν αὐτὸν εἰς Λεύκην τὴν νῆσον ἱκετεῦσαι τὸν ἦρωα καὶ ἰδεῖν κοιμηθέντας τινὰς τῶν ἠρώων, καὶ λαβεῖν μὲν παρὰ τοῦ Ἀχιλλέως θεραπείαν, ἀκούσαι δὲ παρ' αὐτῶν, εἰπεῖν τοῖς ἀνθρώποις, ὅτι οὐδὲν λανθάνει θεοὺς οὐδὲ ἦρωας ὧν πράττετε, ὦ ἄνθρωποι· ἐλθεῖν δὲ καὶ τὴν Ἑλένην καὶ εἰπεῖν ἀπαγγεῖλαι Σησιγόρῳ παλινωδίαν ἄσαι, ἵνα ἀναβλέψῃ· καὶ γὰρ Ὅμηρον δι' αὐτὸ τοῦτο τετυφλώσθαι, ὡς κακηγορήσαντά με. καὶ οὕτω τὸν Σησιγόρον ἀκούσαντα παρὰ τοῦ Λεωνύμου γράφαι τὴν παλινωδίαν καὶ οὕτως ἀναβλέψαι. S.

A. Πέργαμα] τὰ ὑψηλά. R.

B. παλινωδίαν] ἐναντία ᾧδῇ ἢ ῥῆσις τῆς προτέρας. R.

244 B. Δωδώνη πόλις τῆς Μολοσίδος, ἐν ἣ τὸ μαντεῖον τοῦ Διός. R. περὶ τοῦ Δωδωναίου μαντείου διάφορά εἶσι τὰ ἱστορούμενα. λέγουσι δὲ οἱ μὲν ὅτι δρυὺς ἦν ἐκεῖ ἢ μαντεύουσα, οἱ δὲ ὅτι περιστεραί, τὸ δὲ ἀληθές, ὅτι γυναῖκες ἦσαν ἰέρειαι αἱ μαντεύουσαι δρυὶ τὴν κεφαλὴν στεφόμεναι, αἵτινες ἐκαλοῦντο πελειάδες. ἴσως οὖν ἀπὸ τοῦ ὀνόματος πλανηθέντες ὑπόπτευσαν εἶναι περιστεράς τὰς μαντεούσας· ἐπειδὴ δὲ καὶ τὴν κεφαλὴν δρυὶ κατεστέφοντο, ἴσως διὰ τοῦτο εἰρήνασι καὶ τὴν δρυὴν μαντεύειν. ἔστι δὲ Διὸς τὸ μαντεῖον, τὸ δὲ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνος. S.

B. Σίβυλλαι μὲν γεγόνασι δέκα, ὧν πρώτη ὄνομα Σαμβήθη. Χαλδαίαν δὲ φασιν αὐτὴν οἱ παλαιοὶ λόγοι, οἱ δὲ μᾶλλον Ἑβραϊαν· καὶ δὴ καὶ ἐνὶ τῶν παίδων τοῦ Νῶε εἰς γυναῖκα ἀρμολογεῖσθαι, καὶ συνεισελθεῖν αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἐν τῇ κιβωτῷ. ταύτην καὶ τὰ περὶ τῆς πυργοποιίας χρησιμωδῆσαί φασι, καὶ ὅσα τοῖς ταύτων συνέβη τολμημασι· χρησιμωδῆσαι δὲ πρὸ τῆς διαιρέσεως τῶν γλωσσῶν γενομένην γλώσση φασὶ τὰ χρησιμωδῆθέντα τῇ Ἑβραϊδί· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ τὰ κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα προειπεῖν· ἥς καὶ μνήμην Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλεξάνδρου βίον ἀναγράψας πεποίηκε. Δευτέρα δὲ Λίβυσσα, ἥς μνήμην ἐποίησατο ἐν τῷ τῆς Λαμίας προλόγῳ Εὐριπίδης· ὄνομα δὲ αὐτῆς οὐ πᾶν σαφηνίζουσι. Τρίτη Δελφίς, ἥ ἐν Δελφοῖς τεχθεῖσα, περὶ ἥς ἱστορήσε Χρύσιππος ἐν τῷ περὶ θεότητος βιβλίῳ. Τετάρτη Ἰταλική, ἥ ἐν ἐρημίᾳ τῆς Ἰταλίας τὴν διατρι-

βὴν λαχοῦσα· ἧς υἱὸς ἐγένετο Εὐάνδρος ὁ τὸ ἐν Ῥώμῃ τοῦ Πανὸς ἱερὸν τὸ καλούμενον Λούπερκον κτίσας· περὶ ἧς ἔγραψεν Ἐρατοσθένης. Πέμπτη ἡ Ἐρυθραία, ἣτις καὶ τὰ κατὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον συνενεχθέντα προηγόρευσε· περὶ ἧς Ἀπολλόδωρος ὁ Ἐρυθραῖος διεξέρχεται. Ἑκτη ἡ Σαμία, ἧς τὸ κύριον ὄνομα Φυτώ φασιν. Ἐβδόμη ἡ Κυμαία μὲν γένος, ὄνομα δὲ Ἀμάλθεια· οἱ δὲ Ἐρωφίλην φασί· παρά τισι δὲ κλησιν ἠνέγκατο Ταράξανδρα· Βιργίλιος δὲ ὁ Ῥωμαῖος ποιητὴς Δηϊφόβην αὐτὴν ὀνομάζει. Ὀγδόη ἡ Ἐλλησποντία, ἣτις ἐν κόμῃ Μαρομυσσῶ τὴν γενεσιν ἔσχε περὶ τινὰ πολίχνην Γεργετίωνα· ὑπὸ τὴν ἐνορίαν δὲ αὕτη τῆς Τροίας ἐτύγχανεν. ἦν ἐν καιρῷ Σόλωνος καὶ Κύρου, ὡς ἔγραψεν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός. Ἐννάτη ἡ Φρυγία. Ἐπὶ πᾶσι δεκάτη ἡ Τιβουρτία μὲν γένος, ὄνομα δὲ Ἀλβουναία. ταύτας δὲ φασι τῶν φρενῶν ἐξισταμένας τὰ μέλλοντα χρησμοδεῖν· τῶν ὑπολαμβάνοντων δὲ γραφῇ τοὺς χρησμοὺς οὐκ ἐχόντων σοφίαν τὰ χρησμοφδούμενα γράφειν ἀπταιστώως, ἄλλως τε καὶ τῷ τάχει τῆς φορᾶς τῶν λόγων οὐκ ἐχόντων καθυπηρευομένας τὰς χεῖρας, συμβῆναι πολλοὺς τῶν χρησμῶν εἰς χωλιάμβους διαπεσεῖν καὶ μηκέτι τυχεῖν διορθώσεως, ἅτε δὴ τῶν χρησμοδῶν γυναικῶν ἐν ἐκστάσει μὲν καθεστῶτων, ἐπειδὴ τὴν ὑπαρξιν προηγόρευον τῶν μελλόντων, πεπανμένων δὲ τοῦ χρησμολογεῖν μηδαμῶς αἰσθησιν ἐχόντων μήτε ὧν ἔλεγον μήτε τί ἂν βούλοιντο τὰ κεχρησμοδημένα. πᾶσαι μὲν οὖν μαντικάί, ἡ δὲ Ἐρυθραία, ἡ καὶ Ἐριφύλη καλουμένη, τῶν ἄλλων ἐξαίρετος· καὶ γὰρ γεννηθεῖσα εὐθύς προσεῖπεν ἐξ ὀνόματος ἕκαστον καὶ ἔμμετρα ἐφθέγγετο, καὶ εἰς βραχὺν χρόνον τέλειον εἶδος ἀνθρώπου ἔλαβε. R S.

C. κυρίως τῷ ἀπειροκάλως ἐχρήσατο· αὐτοῦ γὰρ καλῶς ἔχοντος τοῦ ὀνόματος τῆς μανίας, ἀπειρία τοῦ καλοῦ ἠγνόησαν τὸ καλὸν τοῦ ὀνόματος. R.

248 A. ὑποβρύχαι] ὑπὸ τὸ ὕδωρ, ὅ ἐστι τὴν γενεσιν, ποντισθεῖσαι. R.

C. Θεσμός τε Ἀδραστίας] ἡ Ἀδράστεια μία ἐστὶ θεὸς τῶν μενουσῶν ἐν τῇ νυκτί, γενομένη ἐκ Μελίσσου καὶ Ἀμαλθείας· ὁ μὲν οὖν Μελίσσος κατὰ τὴν πρόνοιαν εἴρηται, ἡ δὲ Ἀμαλθεια κατὰ τὸ ἀκλινὲς καὶ μὴ μαλθάσσεσθαι. ἐκ τῆς οὖν προνοίας τῆς ἀκλινοῦς γέγονεν ἡ Ἀδράστεια, ἣτις ἀδελφὴ ἐστὶ τῆς Εἰδῆς·

Εἰδῆ δ' εὐειδῆς καὶ ὁμόσπορος Ἀδράστεια·

ἡ πάντων ὁμοῦ τῶν νόμων τὰ μέτρα ἐν ἑαυτῇ συλλαβοῦσα καὶ συνέχουσα αὕτη ἐστὶν ἡ Ἀδράστεια κεκλημένη διὰ τὸ τὰ ὑπ' αὐτῆς τεθέντα καὶ νομοθετηθέντα ἀναπόδραστα εἶναι· διὸ καὶ πρὸ τοῦ ἄντρου τῆς Νυκτὸς ἠχεῖν λέγεται·

παλάμησι δὲ χάλκεα ῥόπτρα

δῶκεν Ἀδραστείῃ.

ἐν τοῖς προθύροις γὰρ τοῦ ἄντρου τῆς Νυκτὸς ἠχεῖν λέγεται τοῖς κυμβάλοις, ἵνα πάντα [τὰ] αὐτῆς τῶν νόμων κατήκοα γένηται. ἔνδον μὲν γὰρ ἐν τῷ ἀδύτῳ τῆς Νυκτὸς κάθηται ὁ Φάνης, ἐν μέσῳ δὲ ἡ Νυξ μαντεύουσα τοῖς θεοῖς· ἡ δὲ Ἀδράστεια ἐν τοῖς προθύροις, πᾶσι νομοθετοῦσα τοὺς θείους θεσμούς. διαφέρει δὲ τῆς ἐκεῖ Δίκης, ὡς νομοθετικῆ δικαστικῆς· καὶ ἡ μὲν ἐκεῖ Δίκη λέγεται εἶναι τοῦ Νόμου τοῦ ἐκεῖ καὶ Εὐσεβείας, αὕτη δὲ ἡ Ἀδράστεια ἐκ Μελίσσου καὶ Ἀμαλθείας * οὕσα περιεκτικὴ ἐστὶ καὶ τοῦ νόμου*. S.

254 E. ὕσπληξ ἀφετήριον, πληγή, ὥσπερ νῦν, πάσσαλος, κεράτινος κρόκος, πάντα θηλυκῶς. R.

E. ἐρείδας] ἐλκύσας. R.

256 E. ἐννέα χιλιάδας] ἐννέα χιλιάδας εἶπεν, ἐπειδὴ ἐν τῇ πρώτῃ γενέσει ἡ περίοδος ἡ ἀπὸ τοῦ νοητοῦ ἐπὶ τὰ τῆδε οὐδεμίαν ἀκῶσιν ἔχει. R.

257 B. ἐπαμφοτερίζῃ] Ἀυσία καὶ ἔμοι Σωκράτει ἔπηται. R.

C. λογογράφον] λογογράφους γὰρ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τοὺς ἐπὶ μισθῷ λόγους γράφοντας καὶ πιπράσκοντας αὐτοὺς εἰς δικαστήρια, δῆτορας δὲ τοὺς δι' ἑαυτῶν λέγοντας. R. S.

D. γλυκὺς ἀγκῶν] ἐπὶ τῶν κατειρωνευμένων. τόπος δὲ ἐστὶν ἐν τῇ Μεμφίδι Ἀγκῶν προσαγορευόμενος ὑπὸ τῶν πλεόντων κατ' ἀντίφρασιν ἴσως, διὰ τὸ δυσχερές. ἔνιοι δὲ τάττουσιν αὐτὴν ἐπὶ τῶν εὐθυμούντων, παρ' ὅσον τὸν ἀγκῶνα οἱ εὐφραίνόμενοι τιθέασιν. R. S.

258 B. ἐμμένῃ] τουτέστι δεχθῆ καὶ μὴ ἐκβληθῆ ὁ λόγος. R.

B. Ἀνκοῦργος Λακεδαιμονίων, Σόλων δὲ Ἀθηναίων νομοθέται, Δαρειὸς δὲ τρίτος ἀπὸ Κύρου Περσῶν βασιλεύς. R.

E. ἀνδραποδώδεις εἰσὶν ἠδοναὶ αἱ ἄλλων παθῶν ἀπεχόμεναι, ὑπ' ἄλλων δὲ κρατούμεναι. R.

E. πνίγει] θάλλπει, καύματι. R.

259 A. μεσημβριάζοντα] ἐν μεσημβρία νυστάζοντα καὶ καθεύδοντα, κηλούμενα. R.

B. φιλόμουσον ἀντὶ τοῦ φιλόσοφου. S.

C. ἄσιτον] σημειῶσαι ὅτι τοὺς τέττιγας λέγει τὸ παράπαν μὴ δεῖσθαι τροφῆς, τῇ δὲ δρόσῳ ἀρκεῖσθαι μόνη. R.

D. ἰᾶσι] πέμπουσιν. R.

260 C. ὄνου σκιά ἐπὶ τῶν μηθενὸς ἀξίων. φασὶ δὲ εἰλικύσθαι τὴν παροιμίαν ἀπὸ τοῦ Δημοσθένει τῷ ῥήτορι συμβάντος. δίκην γὰρ ποτε, ὡς φησὶν Ἀριστείδης, ἀπολογούμενος, ἦς τι τίμημα ἦν τί χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι, τοῦ κατηγοροῦ δεινῶς εἰρηκότος καὶ προεξεργασμένου διότι ὁ εὐθυνόμενος οὐδενὶ δικαίῳ μόνη δὲ τῇ Δημοσθένους δεινότητι πέποιθεν, ὡς οἱ δικασταὶ μετεωρισθέντες οὐ προσεῖχον τὸν νοῦν τῷ Δημοσθένει, ἀλλ' ἐθορύβουν κωλύοντες ἀπολογεῖσθαι, καὶ τοῦτο συνέβαινε ἐπὶ πλείονα χρόνον, διαλειπόντων ποτὲ μικρὸν καὶ γενομένης βραχείας ἡσυχίας· ἄνδρες, ἔφη, δικασταί, μικρὸν μου χρόνον ἀνάσχεσθε, καὶ συγχωρήσατέ μοι λόγον οὐ πάσαι γεγενοῖα διηγῆσασθαι. τῶν δὲ συγχωρησάντων διὰ τὸ μέγα τι ὑπολαβεῖν τὸ ὑπ' αὐτοῦ μέλλον λέγεσθαι, νεανίσκος τις, ἔφη, τῶν ἐπὶ φιλολογίαν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν παραγεγονότων, ὅτε ἀποτρέχειν ἔμελλεν, ἐμισθώσατο ὄνον πρὸς τὸ τὰ σκεύη αὐτοῦ διακομίσασθαι μέχρι Μεγαρέων. ὑπὸ κῦνα δὲ τῆς ὥρας ὑπαρχούσης, κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ἐκκαίοντος τοῦ ἡλίου σφοδρότερον, οὔτε τὸ ὑποζύγιον συνέβαινε ἐθέλειν ὁδοιπορεῖν οὔτε αὐτὸν ἀκολουθεῖν δύνασθαι. καταλύσαντος οὖν τὸ φορτίον τοῦ ὀνηλάτου, καὶ τὸν ὄνον στήσαντος ἐκτὸς τῆς ὁδοῦ, μὴ δυνάμενος ὑπομένειν τὸ καῦμα, ἀλλὰ κακῶς διακείμενος ὑπὸ τὴν τοῦ ὄνου σκιάν ὑποδύς μένειν οἷός τε ἦν. τοῦ δὲ ὀνηλάτου ἐκεῖνον μὲν κωλύοντος, ἑαυτῷ δὲ ἐπιβάλλειν λέγοντος διὰ τὸ καὶ τὸν ὄνον ἴδιον εἶναι καὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ σκιάν ὑπάρχειν ἴδιαν· μεμισθωκέναι γὰρ μόνον τὸν ὄνον διακομιοῦντα αὐτοῦ τὰ σκεύη, οὐ μὴν τὴν σκιάν αὐτοῦ. ὡς δὲ καὶ ὁ νεανίσκος ἀντέλεγε πάλιν, φάσκων τὴν ἡμέραν ὅλην αὐτοῦ τὸν ὄνον εἶναι, καὶ πολλὴν ἀντιλογίαν συνέβαινε ἐκ τούτου γίνεσθαι, ἕως εἰς μάχην ὤρμησαν. ἐπεὶ δ' ὁ μὲν ταῦτα εἰπὼν κατέβαινε ἀπὸ τοῦ βήματος, οἱ δὲ δικασταὶ κατεῖχον ἀξιοῦντες τὸ γενόμενον πέρας ἐξηγήσασθαι, ἐπιστραφεῖς· ἄνδρες, εἶπεν, ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιάς βούλεσθε ἀκοῦσαι,

ὑπὲρ ἀνθρώπου δὲ κινδυνεύοντος τῷ βίῳ κωλύετε λέγειν; καὶ οὕτω τοὺς δικαστὰς, συγχωρήσαντας ὀρθῶς ὑπὸ τοῦ ῥήτορος ἐπιπεπληγῆσθαι, λέγειν ἐφεῖναι. ὅθεν τό τε τοῦ διηγήματος εὐστοχον καὶ τό τοῦ φρονήματος παρρησιαστικόν διαμνημονευθὲν παροιμίας ἔλαβε τάξιν. R S.

C. καρπὸν ὧν ἔσπειρας θέριζε, ἐπὶ τῶν τοιαῦτα πασχόντων οἷα ἔδρασαν. παρῆνται δὲ ἀπὸ τοῦ στίχου·

εἰ δὲ κακὰ σπείραις, κακὰ κεν ἀμήσαιο,
καὶ πάλιν·

ὅς δὲ κακὰ σπείρει, θεριεῖ κακὰ κήδεα παισίν. R.

D. ἐκεῖνο] τὸ ἀληθὲς δηλαδὴ. R.

D. ἐμὲ] τὴν τοῦ πείθειν δύναμιν. R.

E. ἔνυμος τέχνη] ἄνευ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τῆς ἀληθείας, φησὶν ὁ Λάκων ῥήτωρ, τέχνην εἶναι ἀδύνατον. S.

261 A. ἱκανῶς φιλοσοφήσῃ] οἱ γὰρ ἄριστοι ῥήτορες καὶ φιλόσοφοι, ὡς Περικλῆς Ἀναξαγόρου, ὡς Δημοσθένης Πλάτωνος γεγονότες μαθηταί. R.

B. περὶ τὰς δίκας] ἔθος ἦν παλαιὸν ἐν τοῖς δικαστηρίοις δημοσίαις τε λόγοις τοὺς ῥήτορας διατρίβειν, οὐ μὲν ἐν ταῖς γινομέναις συνουσίαις ἰδίαι. R.

C. ἀπεικάζει τὸν Γοργίαν τῷ Νέστορι, ἐπειδὴ καὶ αἰδήμων καὶ πολυετής ἐγένετο· ἑκατὸν γὰρ ὀκτὼ ἐλέγετο ζῆσαι ἔτη· τὸν δὲ Θρασύμαχον ὡς δεινὸν τῷ Ὀδυσσεῖ ἀπεικάζει (R), τὸν δὲ Ἐλεάτην Ζήνωνα τῷ Παλαμῆδῃ, ἐπειδὴ καὶ ἀριθμῶν καὶ κύβων καὶ πολλῶν ἄλλων εὐρετής ἐγένετο Παλαμῆδης· ὡς τεχνικὸν οὖν τὸν Ζήνωνα παρέβαλε τῷ Παλαμῆδῃ. S.

D. Ἐλεατικὸν Παλαμῆδην] Ζήνωνά φησι τὸν Παρμενίδου ἐταῖρον, ὅτι δὴ πανεπιστήμων σχεδὸν ἦν ὁ ἀνὴρ, ὡς καὶ Παλαμῆδης. R.

262 A. Ἡ] σύνδεσμος ἀπορηματικὸς ἀντὶ τοῦ ἄρα τὸ ἦ, ὡς τό· ἦ μοῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων Ἀτρεΐ-
δαι; R.

C. ψιλῶς τὸ μὴ ἐπὶ ὑποδείγματός φησι. R.

D. ὁ εἰδῶς] σημειῶσαι ὅτι ὁ φιλόσοφος ὡς παιδιᾶ χρῆται τοῖς τῶν ῥητόρων λόγοις, καὶ ὅπερ ἐκεῖνοι μετὰ σπουδῆς ποιοῦσι, τὸ διὰ τῶν ὁμοιοτήτων παράγειν τοὺς ἀκούοντας, οὗτος ἐν παιδιᾶς μοίρᾳ ἔχει. R.

D. τοῦτο τὸ γέρας] τὸ δύνασθαι διακρίνειν τοὺς κατὰ τέχνην λέγοντας καὶ μῆ. R.

263 B. πηῆθος] γρ. καὶ τὸ εἶδος. R.

D. ἀμηχάνως] ἀντὶ τοῦ θαναμασίως πάνυ ὠρίσω. R.

264 A. ἢ πολλοῦ δεῖν] ὄντως λίαν ἐλλείπειν. R.

A. διανεῖν] διακολυμβᾶν, διαπερᾶν. R.

E. ἐτέρους λόγους] τοὺς μετ' ἀληθείας. R.

266 E. λογοδαίδαλον] λογοδαίδαλός ἐστι λόγων τεχνίτης καὶ διαλεκτικός καὶ δυνάμενος τὰ ἀκίνητα ἀποδεικνύειν κινούμενα, ὥσπερ ὁ Δαίδαλος ἀποδιδράσκοντα καὶ κινούμενα ἐποίησε τὰ ἀγάλματα. πρὸ αὐτοῦ γὰρ συμμεμνηκότα ἦσαν καὶ οὐκ εἶχον τοὺς πόδας διεστηκότας· ἀλλ' αὐτὸς πρῶτος διέστησε. S.

267 A. ἐν μέτρῳ] ἐπειδὴ τὰ ἔπη τῶν καταλογάδην εὐμνημονευιότερα. R.

A. Τισίαν] ἐπὶ τούτου καὶ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Κόρακος φέρεται ἡ παροιμία ἢ ἀπὸ κακοῦ κόρακος κακὸν ὄν. οὗτος γὰρ σοφιστὴς ὢν ἐπηγγείλατο διδάσκειν τὸν μαθητὴν οὕτως, ὥστε τὴν πρώτην δίκην νικῆσαι, ἐὰν δῶς μοι, φησὶν, εἰς μισθὸν τοσάσδε δραχμάς· ὁ μαθητὴς ὑπέσχετο· εἰσῆλθε τὴν πρώτην δίκην περὶ τοῦ μὴ ἀποδοῦναι τοὺς μισθοὺς, διὰ διλήμματος τὴν κρίσιν ποιούμενος, ἵνα καὶ νικῆσας καὶ νικηθεὶς μηδὲν δῶ, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐλέχθη ἡ παροιμία. S.

A. Γοργίαν τε] περὶ Γοργίου λέγεται, ὅτι ἐρωτᾶν ἐκέλευεν ὃ τί τις βούλεται· καὶ μηδενὸς ἐρωτῶντός ποτε φύλλον λαβὼν εἶπεν εἰς τὸ φύλλον λόγον τινά, εἶτα εἰς τὴν Ἀθηνᾶν, καὶ παμμήμη λόγον ἀπετείνετο. S.

B. Πρόδικος] οὗτος τὴν τῶν ὀνομάτων εὗρεν ἀκρίβειαν· οἷον διαφορὰν τέρψεως, χαρᾶς, εὐφροσύνης· τέρψιν καλῶν τὴν δι' ὧτων ἡδονήν, χαρὰν τὴν τῆς ψυχῆς, εὐφροσύνην τὴν διὰ τῶν ὀμμάτων. S.

C. Πάλου] ἐκείνος ἐξεῦρε τὰ πάρισα· διὸ καὶ μουσεῖα λόγων ἐκάλεσεν, ἐπειδὴ ἐδόκει τῇ καλλιλεξίᾳ πάνυ κοσμεῖν τὸν λόγον. S.

C. μουσεῖα λόγων] τὰ πάρισα, ὡς τό· καὶ φιλοκίνδυνον τὸν βίον κατέστησεν, τῆς δὲ περιβλεπτον καὶ περιμάχητον τῇ φύσιν ἐποίησεν. R.

C. διπλασιολογίαν] τὸ τὰ αὐτὰ δις λέγειν, ὡς τὸ φεῦ φεῦ.
R S.

C. γνωμολογίαν] ὡς Δημοσθένης· ὁ γὰρ οἷς ἂν ἐγὼ ληφθεῖν ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ καὶ ἄλλαχού· δεινὸν γὰρ ἢ πονηρία, καὶ τὰ ὅμοια. S.

C. εἰκονολογίαν] τὸ δι' εἰκόνος καὶ δι' ὑποδείγματός τι δηλοῦν (S), γνωμολογία δέ, ὡς τό· δεινὸν ἢ πονηρία. R.

C. Δικυμνεΐων] ὁ Δικύμνιος δὲ Πῶλον διδάσκαλος, ὃς διῆρει τὰ ὀνόματα εἰς κύρια, σύνθετα, ἀδελφά, ἐπίθετα, καὶ εἰς ἄλλα τινά. R. οὗτος τὸν Πῶλον ἐδίδαξεν ὀνομάτων τινὰς διαιρέσεις, οἷον ποῖα κύρια, ποῖα σύνθετα, ποῖα ἀδελφά, ποῖα ἐπίθετα, καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς εὐπέειαν. S.

C. ὀρθοπέεια] τουτέστι κυριολεξία. διὰ γὰρ τῶν κυρίων ὀνομάτων μετῆρχετο ὁ Πρωταγόρας τὸν λόγον καὶ οὐ διὰ παραβολῶν καὶ ἐπιθέτων. S.

C. τὸ τοῦ Χαλκηδονίου σθένος] ὁ Χαλκηδόνιος ἐστὶν ὁ Θρασύμαχος, ὃς ἐδίδαξεν ὡς δεῖ οἶκτον ἐγείρειν τὸν δικαστὴν καὶ ἐπισπᾶσθαι ἔλεον, γῆρας, πεινίαν, τέκνα ἀποδυσρόμενον καὶ τὰ ὅμοια. S.

268 A. ἥτριον τὸ εὐφρὲς ἱμάτιον καὶ ἀραιόν. R.

272 C. λύκον δῆματα, ἐπὶ τοῦ καὶ λόγοις καὶ ἔργοις ἀδικουῦντος. ἰδὼν γὰρ λύκος ποιμένα ἐσθίοντα προβάτεια εἶπεν· ἡλίκος ἂν ἦρθη θόρουβος, εἰ ἐγὼ ταῦτ' ἐποιοῦν; ἐμνήσθη ταύτης ἐνταῦθα Πλάτων. R.

276 B. Ἀδώνιδος κῆποι, ἐπὶ τῶν ἀώρων καὶ ὀλιγοχρονίων καὶ μὴ ἐρριζωμένων. ἐμνήσθη δὲ αὐτῆς καὶ Εὐριπίδης Μελανίπη καὶ ἐνταῦθα Πλάτων. R S.

279 C. κοινὰ τὰ τῶν φίλων, ἐπὶ τῶν εὐμεταδότων. φασὶ δὲ λεχθῆναι πρῶτον τὴν παροιμίαν περὶ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα, καθ' οὓς χρόνους ὁ Πυθαγόρας ἔπειθε τοὺς αὐτὴν κατοικοῦντας ἀδιανέμητα πάντα κεκτῆσθαι. φησὶ γοῦν ὁ Τίμαιος ἐν τῇ ε' οὕτω· προσιόντων δ' οὖν αὐτῶ τῶν νεωτέρων καὶ βουλομένων συνδιατρίβειν οὐκ εὐθύς συνεχώρησεν, ἀλλ' ἔφη δεῖν καὶ τὰς οὐσίας κοινὰς εἶναι τῶν ἐντυγχανόντων. εἶτα μετὰ πολλά φησι· καὶ δι' ἐκείνους πρῶτον ῥηθῆναι κατὰ τὴν Ἰταλίαν ὅτι κοινὰ τὰ τῶν φίλων. ἐμνήσθη δὲ ταύτης καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ θ' τῶν Ἠθικῶν. Κλέαρχος δὲ φησιν ὑπὸ Χαλκιδέων τῶν ἐν Εὐβοίᾳ

πεμφθῆναι δῶρα εἰς Δελφούς Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι· τῶν δὲ Δελφῶν μαντευομένων εἰ ἐξ ἴσης τὴν ἀνάθεσιν ποιήσονται, ἔφησεν ὁ θεός· κοινὰ τὰ τῶν φίλων. καὶ Μένανδρος ἐν Ἀδελφοῖς β'. R S.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ.

P. 103 A. προσεῖπον] προσηγόρευσα. R.

A. δαιμόνιον ἐναντίωμα] τὸ ἀπαρουνσιάστως ἐρᾶν θεοειδὲς καὶ νοερόν. ὅπερ δὲ νῦν δαιμόνιον καλεῖ Πλάτων, μετὰ μικρὸν θεὸν λέγει τὸν ἐναντιούμενον. τοῦτο δὲ καὶ Ὅμηρος ποιεῖ· κακῆνος γὰρ ἐπὶ ταύτου τίθησι δαίμονα καὶ θεόν. R.

A. καὶ ὕστερον πεύσει] οὐχ ὡς καὶ πρότερον αὐτοῦ πεπυσμένου, ἀλλὰ παραπληρωματικός ἐστιν ὁ καὶ σύνδεσμος, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρω·

-- ὃ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. R.

104 B. προσθήσω] προειπὼν τὰ ὑπάρχοντα Ἀλκιβιάδῃ μεγάλα εἶναι, ἀπὸ τοῦ σώματος ἀρχόμενα καὶ τελευτῶντα εἰς τὴν ψυχὴν, νῦν λέγει καὶ προστίθησι τὰ ἐκτός. R.

105 A. παρέλθῃς] ἰστέον ὡς Σωκράτης Ἀλκιβιάδῃ ταῦτα διελέγετο πρὸ ἡμερῶν ὀλίγων τῆς ἀρχῆς τοῦ εἰκοστοῦ ἔτους τῆς αὐτοῦ ζωῆς, ὡς δηλοῖ τὸ ῥητόν. Ἀθήνησι γὰρ οἱ νέοι εἰς μὲν τοὺς ἐφήβους εἰσῆσαν ὀκτωκαίδεκα ἔτη γενόμενοι, δύο δὲ εἰς περιπόλους ἠριθμοῦντο, περιούτες τὴν χώραν νυκτὸς φυλακῆς ταύτης ἕνεκα καὶ γυμνασίας πολεμικῆς ἑαυτῶν· εἰκοστῶ δὲ ληξιαρχικῶ ἐνεγράφοντο γραμματεῖω, καθὸ δὴ ἐκκλησιάζοντες παρελαμβάνον καὶ τὴν πατρῶαν οὐσίαν, ἥτις καὶ λῆξις ἐκαλεῖτο, ὡς Πολυδεύκης ἐν Ὀνομαστικοῖς. R S.

B. ἐνδειξάμενος] τὸ ἐνδειξάμενος ἐπὶ τοῦ διαλογικοῦ τάττει, τὸ δὲ ἐπιδειξάμενος ἐπὶ τοῦ ἀποτάδην. R.

106 A. ἀτοπώτερος] παραδοξότερος, θαυμασιώτερος. R.

C. φέρε δὴ] ἐντεῦθεν τὸ πρῶτον τοῦ διαλόγου κεφάλαιον, τὸ ἀπαλλάττον τῆς διπλῆς τὸν νεανίσκον ἀγνοίας. ἔστι δὲ ἐλεγκτικόν. R.

107 E. ληληθότως ὁ Σωκράτης διορθούμενος Ἀλκιβιάδην παράδειγμα τὴν γυμναστικὴν φέρει ἔχουσαν διαφορὰν τὸ τε ἀκροχειρίζεσθαι καὶ παλαιεῖν. οὕτως οὖν καὶ τῆς δικαιοπραγίας ὁ πόλεμος καὶ ἡ εἰρήνη εἰσὶ διαφοραί. εἰκότως δὲ γυμναστικὴν καὶ μουσικὴν προσφέρει Σωκράτης ἄπερ γνώριμα τῷ Ἀλκιβιάδῃ ὡς δι' αὐτῶν ἐκ παιδῶν ἀχθέντι, καὶ ὅμοια ὁ μὲν πόλεμος τῇ γυμναστικῇ, ἡ δὲ εἰρήνη τῇ μουσικῇ. Ο.

E. ἀκροχειρίζεσθαι] πυκτεύειν ἢ παγκρατιάζειν πρὸς ἕτερον ἄνευ συμπλοκῆς, ἢ ὅλως ἄκραις ταῖς χερσὶ μετ' ἄλλου γυμνάζεσθαι. R.

108 A. ὄρα τὴν ἀκριβειαν τῶν ὀνομάτων. γυμναστικῶς φησὶ καὶ μουσικῶς, εὐλόγως ἀπὸ τῶν ἕξεων ὀνομάσας τὰς ἐνεργείας. τὰ γὰρ ὀνόματα ἢ ἀπὸ τῶν ἕξεων τίθεται τοῖς ἔχουσιν αὐτάς, ὡς ἀπὸ τῆς ἰατρικῆς ἕξεως ὁ ἰατρός, ἢ ἀπὸ τῆς ἐνεργείας, ὡς ἰατρικῶς λέγομεν ἐνεργῆσαι τὸν καλῶς ἰασάμενον· ἢ ἀπὸ τοῦ ὀργάνου, καθάπερ φλεβοτόμοι φαμέν τινα· ἢ ἀπὸ τοῦ τέλους, ὡς λέγομεν ὑγιεινὸν σιτίον τὸ ὑγίειαν ποιοῦν, διὰ δὲ τούτων ὁ Πλάτων τοὺς ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος καὶ τῶν συστοίχων τόπους ἡμῖν ληληθότως μετὰ τῆς ὕλης παραδίδωσιν, οὓς ὁ Ἀριστοτέλης γυμνοὺς πραγμάτων ἐντεῦθεν ὠφελημένος ἀπλώσας παραδέδωκεν. ἔστι γὰρ ὁ ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος τόπος οὗτος· ὡς ἔχει γυμναστικὴ πρὸς παλαιστρικήν καὶ ἀκροχειρισμὸν, οὕτως ἡ μουσικὴ πρὸς τὸ ἄσαι καὶ κιθαρίσαι καὶ ῥυθμόν. ὁ δὲ ἀπὸ τῶν συστοίχων οὗτος· ὡς ἀπὸ τῆς γυμναστικῆς τὸ γυμναστικῶς εἴρηται, οὕτως ἀπὸ τῆς μουσικῆς τὸ μουσικῶς. ἀκριβῶς δὲ πάνυ πρῶτον τὸ ἄδειν ὃ ἔστι τῆς γλώττης, εἶτα κιθαρίζειν ὃ ἔστι χερῶν, εἶτα βαίνειν ὃ ἔστι ποδῶν. τρία δὲ μέρη μουσικῆς· ἄσμα μέλος ῥυθμός. καὶ περὶ μὲν τὸ ἄσμα τὸ μακρὸν καὶ βραχύ, περὶ δὲ τὸ μέλος τὸ ὀξύ καὶ βαρὺ, περὶ δὲ τὸν ῥυθμὸν τὸ βραδὺ καὶ ταχύ. Ο.

110 D. ἀρχὴ τοῦ δευτέρου συλλογισμοῦ. Ο.

111 A. τὸ ἐλληνίζειν τριτόν. ἢ τὸ τὴν Ἑλληνικὴν συνήθειαν διασώζειν τῶν ὀνομάτων ἐπὶ πάντων· οἱ πολλοί· ἢ τὸ ἀκριβοῦν τὴν Ἑλληνικὴν φωνὴν καὶ τὴν ὀρθότητα τὴν ἐν τῇ προφορᾷ· οἱ γραμματικοί. ἢ τὴν κυριότητα τῶν ὀνομάτων τὴν κατὰ φύσιν προσήκουσαν τοῖς πράγμασιν ἀπονέμειν· οἱ φιλόσοφοι. R.

112 E. ἐμὲ φησὶ ταῦτα λέγειν] το τῆς Φαίδρας φησὶν ἐν-
ταῦθα Σωκράτης. τῆς γὰρ τροφοῦ εἰπούσης ὅτι τὸν Ἰππόλυτον
λέγεις, φησὶν ὅτι σοῦ τάδε οὐκ ἐμοῦ κλύεις. οὕτως οὖν καὶ ὁ
Σωκράτης· σὺ ταῦτα εἶπες, οὐκ ἐγώ. καὶ ἐνταῦθα πάροδος
γίνεται τοῦ τρίτου συλλογισμοῦ, ἐν ᾧ δείκνυσιν ὅτι ὁ ἀποκρινό-
μενός ἐστιν ὁ λέγων, οὐχ ὁ ἐρωτῶν. R. ἰδοὺ ὁ ἀμαθὴς καὶ φι-
λότιμος νέος πῶς ἀποκρίνεται. O.

E. ἀρχὴ τοῦ γ̄ συλλογισμοῦ. O.

113 A. ἐνὶ λόγῳ εἶπέ] ἀντὶ τοῦ καθόλου εἶπέ. R.

B. ἐκ τῶν ὁμολογημένων] ἐπειδὴ ὁμολόγησε μὴ εἶδέναι τὸ
δίκαιον, κέχρηται καταδρομῇ ὁ Σωκράτης ἐλέγχων κατὰ τοῦ
Ἀλκιβιάδου, οὐκ ἀπὸ ἀλλοτρίου προσώπου, ὡς Φοῖνιξ εἰσάγων
τὸν Πηλέα οὕτως ἐλέγχει τὸν Ἀχιλλέα, ἢ Δημοσθένης ἐλέγξει
θέλων τοὺς Ἀθηναίους τῇ καταδρομῇ χρῆται ὡς ἐκ τῶν Ἑλλή-
νων πάντων, ἀλλὰ τῷ ἐλεγχομένῳ χρῆται Σωκράτης πρὸς μεί-
ζονα καταδρομῆν. R.

C. σοῦ τάδε κινδυνεύεις] σημειῶσαι πῶς χρηστέον τοῖς
ποιητικοῖς, ὅτι οὐ κατὰ τὴν τῆς λέξεως ἀκρίβειαν, ἀλλὰ μετὰ τοῦ
παρῶδειν αὐτὰ ἐπὶ τὸ πεζοφανέστερον. R.

D. εἰ ὅ τι μάλιστα] ἄρχεται τοῦ ἐλέγχου, καὶ δείκνυσιν
αὐτὸν μὴ εἰδῶτα τὰ συμφέροντα, ἐκ τῆς ἀντιπαραστάσεως. πολ-
λῶν γὰρ δεῖται λόγων ἢ ἐνστάσις, ὅτι ταῦτόν ἐστι δίκαιον καὶ
συμφέρον, ὃ ἐφεξῆς δείξει. νῦν δὲ φησιν ὅτι εἰ μὲν ταῦτόν ἐστι
τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον, ἐδειχθῆς δὲ μὴ εἰδῶς τὸ δίκαιον,
οὐδὲ τὸ συμφέρον ἄρα· εἰ δὲ ἕτερον, δειχθείης δὲ μὴ εἰδῶς τὸ
συμφέρον, διὰ τῶν αὐτῶν λόγων δύο ἀνθ' ἑνὸς δειχθήσῃ
ἀγνοῶν. R.

E. σκευαρίων] οὐδὲ γὰρ δέος μὴ κατατροβήσονται οἱ λόγοι
δίκην τῶν σκευαρίων, ἃ δὴ σημαίνει τρία, ἢ τὰ σκευὴ κοινῶς,
ἢ τὴν τρυφήν, ἢ ὡς νῦν, τὰς σκευὰς τῶν κωμικῶν καὶ τραγικῶν,
ὃ ἐστὶ τὰ ἐνδύματα. R.

E. τὰς σὰς προδρομάς] προδρομὴ ἐστίν, ὅταν ἐν πολέμῳ
καταλάβῃ τις φρουρίον, ἐξ οὗ δύναται ἀσφαλῶς πολεμεῖν. νῦν
δὲ τὸ μὴ ἐρωτᾶσθαι διὰ τῶν αὐτῶν λόγων μετὰ τοῦ Σωκρά-
τους. R S.

114 A. ἐπειδὴ δὲ τρυφᾶς] ἐπειδὴ τρυφηλὸς εἶ, ὡς ἐπὶ τῶν
ἐδεστών, οὐκέτ' ἂν ἠδέως τοῦ αὐτοῦ γεύσαιο λόγου. R.

B. συμφέροντα] τὴν ἔνστασιν διὰ τούτων φησίν, ὡς ἔδει σε δεῖξαι ὅτι οὐ ταῦτόν δίκαιον καὶ συμφέρον. εἰ γὰρ μὴ δείξεις, δειχθήσῃ δύο ἀνθ' ἑνὸς ἀγνοῶν. R.

115 A. ἀρχὴ τοῦ ἐ' συλλογισμοῦ. O.

B. πολλοὶ ἐν πολέμῳ] ἰδοὺ τῇ μείζονι μάχεται, ὅτι οὐ πᾶν καλὸν ἀγαθὸν διὰ τὰ ἐν τῷ πολέμῳ τραύματα. R.

B. οὐκοῦν τὴν τοιαύτην] ἢ πρώτη λύσις, ὅτι δύο δυσὶν ἠκολούθησεν, οὐ δύο ἐνί, οὐ γὰρ ταῦτόν ἀνδρεία καὶ θάνατος. R.

116 B. ἔτι τοίνυν] διὰ τῶν καθ' ἕκαστα δείξας, βούλεται καὶ διὰ τῶν καθ' ὅλου κατασκευάσαι τὸ αὐτό. διὸ καὶ τὸ ἔτι προσέθημεν. R.

B. εὖ πράττει] σημείωσαι ὅτι τὸ εὖ μέσον ἐστὶ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ καλοῦ. R.

D. Πεπαρηθίοις] Πεπάρηθος νῆσός ἐστι μία τῶν Κυκλάδων· αὗται δὲ διὰ τὴν Δῆλον κυκλοῦν οὕτω καλοῦνται. R.

118 C. Πυθοκλείδης] μουσικὸς ἦν, τῆς σεμνῆς μουσικῆς διδάσκαλος, καὶ Πυθαγόρειος, οὗ μαθητῆς Ἀγαθοκλῆς, οὗ Δαμπροκλῆς, οὗ Δάμων. Ἀναξαγόρας δὲ φυσικὸς φιλόσοφος, ὁ νοῦς ἐπικληθεὶς, ὅτι τοῦτον πρῶτος πάντων ἐπέστησε τῷ παντί. R S.

E. τῷ Περικλέους υἱέε] Ξάνθιππος καὶ Πάραλος οἱ Περικλέους υἱοί, οὓς καὶ βλιττομάμμας ἐκάλουν. βλίτται γὰρ καὶ βλίττωνες οἱ εὐήθεις, μάρματα δὲ τὰ βρώματα, καὶ τὸ ἐσθίειν Ἀργεῖοι μαμῶν ἔλεγον· ἐκ τούτων οὖν σύνθετον ὁ βλιττομάμμας, ὁ ἐσθίων εὐήθως, ὡς καὶ σνκομάμμας ὁ σνκοφάγος. ὁ δὲ Κλεινίας ἀνθάδης οὕτως ὡς μηδεὶ τῶν συμβούλων προσέχειν. R S.

119 A. Ζήνων] ὁ Ἐλεάτης Παρμενίδου μαθητῆς, φυσικὸς φιλόσοφος καὶ πολιτικὸς ὡς ἀληθῶς· διὸ καὶ πρὸς Περικλέα παραβάλλεται φαινομένως ὄντα πολιτικόν. τούτου Πυθόδωρος ἀκροατῆς, ὃς καὶ ἐν Παρμενίδῃ μνήμης ἠξίωται ὡς Ἀντιφῶντι τῆς συνουσίας ἐκείνης μεταδούς, παρ' οὗ Κέφαλος ὁ Κλαζομένιος μαθὼν διδάσκαλος γέγονε. Καλλίας δὲ Ἀθηναίων στρατηγὸς ἔνδοξός τε πολιτικὸς καὶ αὐτός. R S.

A. τί οὖν διανοεῖ] ἐντεῦθεν τὸ δεύτερον τοῦ διαλόγου κεφάλαιον, τὸ πεῖθον μεταβαίνειν ἀπὸ τῆς φυσικῆς ἀρετῆς ἐπὶ τὴν πολιτικὴν. R.

A. πότερον ἔαν] τὸ Ὀμηρικὸν νῦν παραφράζει ρητῶν·

νήπιος εἶς, ὃ ξείνε, λίην τόσον ἢ χαλίφρων,
ἢ ἐκὼν μεθίεις καὶ τέρπεται ἄλγεα πάσχων.

πᾶς γὰρ μὴ μανθάνων ἢ φύσεως ἀντιπραττούσης πάσχει τοῦτο, καὶ ἔστιν ὁ τοιοῦτος νήπιος καὶ ἠλίθιος· ἢ δύναται μὲν, οἶεται δὲ ἀνωφελῆ εἶναι τὰ μανθανόμενα, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐπιτείνεται πρὸς αὐτά, καὶ ἔστιν ὁ τοιοῦτος χαλίφρων καὶ μαινόμενος· ἢ οἶεται μὲν ἀφέλιμα εἶναι, ῥαθυμεί δὲ καὶ βλακεύει, καὶ ἔστιν ὁ τοιοῦτος ἐκὼν μεθίων καὶ μὴ προσέχων τὸν νοῦν. R.

B. πράγματα] ἀντι τοῦ φροντίδας. R.

120 A. ὀρτυγοτρόφον] εἰρωνικῶς. οὗτος ἐπὶ κύκλου τοῦς ὀρτυγας παριστάς κόπτειν αὐτοὺς ἀλλήλους ἐδίδασκε. R.

B. ἀνδραποδώδη] παροιμίαν εἶναι φασιν οἱ μὲν ἀπὸ τῶν ἀρτιγενῶν πώλων, οἱ δὲ ἀπὸ εἰδους κουρᾶς προσηκούσης ἀνδραπόδοις, παρ' ὃ καὶ αἱ γυναικῆς τοὺς ἀπὸ δούλων ἐλευθέρους γεγονότας, οὐπω δὲ τὸ ἦθος μεταβαλόντας, ταύτην ἔτι ἔχειν τὴν τρίχα ἔλεγον σκώπτουσαι. οἱ δέ, ὅτι τὰς ἐν τῷ στήθει τρίχας ὁ Πλάτων μεταβαλὼν τὰς ἀνδραποδάδεις φρένας οὕτως ἐκάλεσεν. R S.

B. ὅσα μαθήσεως] διττὴ ἢ τελειότης ἡμῶν, ἢ μὲν τοῦ λογικοῦ διὰ μαθήσεως γιγνομένη, ἢ δὲ τοῦ ἀλόγου δι' ἀσκήσεως τῶν βελτιόνων ἐθῶν. R.

E. Ἡρακλέους τε] Ζεὺς-Δανάη, Περσεὺς-Ἀνδρομέδα Κηφρέας, Ἀχαιμένης. Ζεὺς-ἄλλαι γυναικῆς· Ἀλκαῖος-Λαονόμη, Ἀμφιτρώων· Ἡλεκτρώων-Λυσιδίκη, Ἀλκμήνη· Ἀμφιτρώων-Ἀλκμήνη, Ἡρακλῆς. R.

121 A. εἰς Εὐρουσάκη] Ζεὺς-Αἴγινα· Αἰακὸς-Ἐνδηΐς· Τελαμῶν-Περίβοια· Αἴας-Τέκμησσα, Εὐρουσάκης· διὰ μέσου πολλοὶ-πολλαί· Κλεινίας-Δεινομάχη, Ἀλκιβιάδης. R.

A. εἰς Δαίδαλον] Ζεὺς-Ἡρα· Ἡφαιστος-Γῆ· Ἐρεχθεὺς-Προκρίς· Μητίων-γυνή τις· Εὐπάλαμος-Ἀλκίππη· Δαίδαλος, διὰ μέσου πολλοί, πολλαί. Σωφρονίσκος-Φαιναρέτη, Σωκράτης. R.

B. Σαλαμίνα] νῆσον πρὸς τῇ Ἀττικῇ καὶ πόλιν. R.

B. Αἴγιναν] νῆσον μίαν τῶν Κυκλάδων. R.

C. γενέθλιά ἐστιν ἢ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεχθέντος εορτή, γενέσια δὲ ἢ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεθνεῶτος μνήμη. R.

D. τοῦ καμφοδιοποιοῦ] ὃν Πλάτωνα καλεῖσθαι φασιν. R.

D. τροφοῦ] αὕτη Λάκαινα τὸ γένος ἦν, Λαυικὴ καλουμένη. R.

E. ἐπτεύεις] ἢ διὰ τὸν λόγον τότε ἄρχεσθαι τελειοῦσθαι, ἢ διὰ τὸν Ζωροάστρην ζ' γενόμενον ἐτῶν σιωπῆσαι, εἴτα μετὰ λ' χρόνους ἐξηγήσασθαι τῷ βασιλεῖ τῆς ὅλης φιλοσοφίας, ἢ ὡς τῷ Μίθρα οἰκεῖον τὸν ζ' ἀριθμόν, ὃν διαφερόντως οἱ Πέρσαι σέβουσιν. R S.

E. δις ἐπτὰ] τότε γὰρ ὁ τέλειος ἐν ἡμῖν ἀποφαίνεται λόγος, ὡς Ἀριστοτέλης καὶ Ζήνων καὶ Ἀλκμαίων ὁ Πυθαγόρειος φασίν. R S.

122 A. Ζωροάστρης ἀρχαιότερος ἑξακισχιλλίοις ἔτεσιν εἶναι λέγεται Πλάτωνος· ὃν οἱ μὲν Ἕλληνα, οἱ δὲ τῶν ἐν τῆς ὑπὲρ τὴν μεγάλην θάλασσαν ἠπείρου ὠρημένων [παῖδά] φασι, πᾶσάν τε σοφίαν παρὰ τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος ἐκμαθεῖν, τουτέστιν ἐπιτυχοῦς νοήματος· οὗ δὴ εἰς Ἑλληνικὴν φωνὴν μεταφραζόμενον τοῦνομα τὸν ἀστροθύτην δηλοῖ. τιμῆσαι τε αὐτὸν τὴν ἀνακεχωρηκυῖαν διαγωγὴν τῶν πολλῶν, καὶ δὴ τὴν τῶν ἐμψύχων ἀποχὴν, συγγράμματά τε διάφορα καταλιπεῖν, ἐξ ὧν καὶ δεικνυσθαι τρία μέρη φιλοσοφίας εἶναι κατ' αὐτόν, φυσικόν, οἰκονομικόν, πολιτικόν. R S.

B. ἔλξεις] ὅτι καὶ τὴν ἱματίων ἔλξιν, ἣ φησὶ Πλούταρχος, διαφερόντως Ἀλκιβιάδης ἐπετήδευε. R.

C. σημειῶσαι φιλονικίαν διὰ τοῦ ἰ, τὴν φιλίαν τῆς νίκης. R.

D. Μεσσήνης] ὡς Τυρταῖός φησι·

Μεσσήνην ἀγαθὸν μὲν ἀροῦν, ἀγαθὸν δὲ φυτεύειν.
χώρα δέ ἐστιν αὕτη. R.

D. Ἐλῶτες παρὰ Λακεδαιμονίοις οἱ νόθοι καὶ ἐξ αἰχμαλώτων δοῦλοι γενόμενοι, ἀπὸ τοῦ Ἑλούς, πόλεως ἐν Πελοποννήσῳ·

καὶ Πτελεὸν καὶ Ἑλος καὶ Δῶριον
φησὶν Ὅμηρος. καὶ εἰλωτεία ἢ δουλεία. R.

123 A. τὸν Αἰσώπου μῦθον] ὁ μῦθος τοιοῦτος. λέων μὴ οἷός τε διὰ γῆρας θηρεύειν ἂν προσεποιεῖτο νοσεῖν, ἵνα δὴ τὰ θηρία πρὸς ἐπίσκεψιν ἰόντα παρ' αὐτὸν κατεσθίῃ. δεινὴ δ' ἢ ἀλώπηξ οὕσα τὸν δόλον συνιδεῖν ἐφώρασε, καὶ τοῦ λέοντος ἀ-

τὴν ἀξιούντος εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν ἔφη μὴ δύνασθαι εἰσιέναι· ὁρᾶν γὰρ ἵχνη μὲν εἰσιόντων, ἐξιόντων δ' οὐ. R.

B. ἀνδρὸς ἀξιοπίστου] περὶ Ξενοφῶντος φασὶ λέγειν αὐτόν· οὗτος γὰρ ἐν τῇ Ἀναβάσει ἰστόρησε τὰ Περσῶν, Κύρω συναελθὼν ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀρτοξέρξην. R S.

C. Ἐρχιαῖσι] Ἐρχιεῖς δῆμος ὑπὸ τὴν Αἰαντίδα φυλὴν, ἣ ὡς τινες, Αἰγηίδα. πλέθρον δέ ἐστι μέρος ἕκτον σταδίου· τοῦτο δὲ πήχεις ἔχει τετρακοσίους, ὧν τὸ ἕκτον πήχεις ἐξήκοντα ἐξ δίμοιρον, ὃ ἐστὶ τὸ πλέθρον. R S.

E. Λεωτυχίδης ὁ κατὰ Μήδου στρατηγός. Ἀρχίδαμος, ἐφ' οὗ ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος. Ἄγρις δέ, ἐφ' οὗ ἐκράτησαν Λακεδαιμόνιοι. R.

124 A. ἀλλ' ὦ μακάριε] ἐντεῦθεν τὸ τρίτον τοῦ διαλόγου κεφάλαιον, τὸ ἐκφαίνειν τὴν οὐσίαν ἡμῶν καθ' ἣν ὑφεστηκαμεν. R.

D. παίζεις] ὅτι ἐπιμελείας δεῖσθαι φησιν ἑαυτόν, διὰ τοῦτο παίζειν λέγεται. R.

D. νό γε] ἀγνοεῖ ἑαυτὸν ὁ Σωκράτης ἐνθουσιαστικῶς. R.

D. οὐκ ἀπορρητέον] οὐκ ἀποκνητέον. R.

E. οἱ πράττειν τὰ πράγματα] ὅτι τὸ ὑλικὸν αἴτιον τῆς πολιτικῆς τὰ πρακτέα εἰσίν. R.

125 A. τοῦτο ἀγαθὸς] ἐπὶ μὲν τῶν βαναύσων τοῦτο οὐκ ἄτοπον, ἐπὶ δὲ τοῦ πολιτικοῦ ἀνδρὸς ἄτοπον τὸ εἶναι τὸν σοφὸν κατὰ τι ἀγαθόν. R.

B. ἄρχειν] ἐντεῦθεν τὸ εἶδος παραδίδωσι τοῦ πολιτικοῦ, ὅτι τὸ ἄρχειν. R.

C. κελυστῶν] τῶν περὶ τὰ ἄρμενα ἰσταμένων. R.

D. τίς οὖν αὕτη] ἐντεῦθεν τὸ πολιτικὸν ὅτι φρόνησις καὶ οὐ σοφία. R.

126 C. ἄρ' οὖν φιλλαν] οὐχ ὡς βουλόμενος ὁ Σωκράτης καὶ αὐτὸς εἶναι τέλος τὴν φιλλαν, ταῦτα ἔρωτᾷ, ἀλλ' ὅτι ᾤετο τὸν νεανίσκον ταύτῃ ὑπολαμβάνειν στοργὴν καὶ φιλλαν. R.

C. ὁμόνοιαν] ὁμόνοιᾶ ἐστὶ γνῶσις τῶν αὐτογνωστῶν. R.

C. ἀριθμούς] ἀριθμοί, ἀριθμητά, διωρισμένα. R.

D. πήχεως] πήχεις, μετρικὴ, συνεχές. R.

D. σταθμοῦ] σταθμοί, στατικὴ, ῥοπή· ὥστε ἐκ τῶν Πλάτωνος τρίτον εἶδος ποσοῦ ῥοπή. R.

D. μὴ κάμῃς] πολλὰ ἠρώτησε· διὸ τὸν νέον διεγείρων λέγει μὴ κάμῃς. R. ὡς πολλὰ ἐρωτήσας διεγείρων τὸν νεανίσκον προτρέπει μὴ ἀποκαμῆν. O.

E. ταλασιουργίας] τῆς ξαντικῆς. ταλασιουργία δὲ ἢ ὅτι τὰ λάσια ἐργάζεται, ἢ παρὰ τοὺς θαλάρους. R.

127A. κατὰ τὸν σὸν λόγον] ἀναγκαίως πρόσκειται διὰ τὰ ἐν τῇ Πολιτείᾳ ἀποδεδειγμένα, μηδὲν διαφέρειν κατὰ τὰ πολεμικά τὸ θῆλυ τοῦ ἄρρενος. R.

A. ἢ ἄρα] κατὰ γὰρ τὸ προσεχὲς τέλος οὐχ ὁμονοεῖ ἀνὴρ καὶ γυνή, ἀλλὰ κατὰ τὸ πόρρω. R.

B. ὅτι τὰ αὐτῶν] ἀντιλέγει ὁ Ἀλκιβιάδης τῷ Σωκράτει, ὅτι ἀλλ' εὖ οἰκοῦσι τὰς πόλεις δι' αὐτὸ τοῦτο, ὅτι τὰ αὐτῶν πράττουσιν· ὁ δὲ Σωκράτης φησὶν ὅτι πάλαι ὑπὸ σοῦ ταῦτα ἐλέγετο, οὐκ ἄρτι γε. R.

129 A. πότερον οὖν δὴ ῥάδιον τυγχάνειν] ὡς ῥάδιον παντὸς εἶναι τὸ λόγῳ διεξιέναι, παγχάλεπον δὲ τὸ ἔργῳ ἐπιχειρεῖν· καὶ γὰρ λέγεται·

τὸ γινῶθι σαυτόν ἐν λόγοις οὐδὲν μέγα,
ἔργῳ μόνος δὲ τοῦτ' ἐπίσταται θεός. R.

A. φαῦλος] ἀντὶ τοῦ εὐτελής. R.

A. ἀναθεῖς] τὸ γινῶθι σαυτόν Χίλων ὁ Λακεδαιμόνιος ἀνέθηκεν. οἱ δὲ φασὶν ὅτι Φημονόη ἢ προφηῆτις. R S.

B. ἐσμὲν αὐτοῖ] ἐντεῦθεν κατασκευάζει ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἢ ψυχὴ ἐστὶ κατηγορικῶς. R.

B. ἔχε οὖν] ἢ ἐλάττων πρότασις ἐνθένδε, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὀργάνῳ χρῆται τῷ σώματι. R.

C. τομεῖ] τομεύς ἐστὶν ἐργαλεῖον τὴν βάσιν ἔχον κυκλικῆς σμίλης δὲ ἡμικυκλικῆς. R.

130 A. ἢ οὖν ἄλλο τι] ἢ μείζων πρότασις, ἢ λέγουσα τοῦ σώματι χρώμενον ψυχὴ ἐστὶ. R.

C. σαφέστερον] οἶδεν ἑλλιπῆ τὸν ὄρον ὁ Σωκράτης. ὁ ῥάθυμος Ἀλκιβιάδης, ἴδε, τί λέγει. R.

131 A. ὅστις ἄρα] ἐκ τούτων δῆλον ὡς τῶν τεχνιτῶν οἱ λόγοι οὐκ εἰσὶν αἰεὶ ἐν ψυχῇ, ἐκείνων δέ, ἃν μετὰ τὸν τοῦ σώματος χωρισμὸν οὐκ ὑπήλλακται. R.

B. σωφροσύνην λέγει Πλάτων τὴν φρόνησιν, ὡς ἀπὸ τῶν

χειρόνων ἐπὶ τὰ κρείττω ἐπιστρέφουσιν, καὶ ἄλλως, ὅτι ἀντι-
στρέφουσιν ἀλλήλαις αἱ πολιτικαὶ ἀρεταί. R.

C. εἰ ἄρα τις] ἐντεῦθεν κατασκευάζει ὑποθετικῶς ὅτι ὁ
ἄνθρωπος ἢ ψυχὴ ἔστι. R.

132 A. τοῦ μεγαλήτορος] παρῶδει τὸ ἔπος
δῆμος Ἐρεχθίδης μεγαλήτορος.

εὐπρόσωπος δὲ κατὰ τὴν ὁλότητα, ἐπεὶ κατὰ τὸν καθ' ἕνα ἕκα-
στον αὐτοῦ εὐτελής. R.

E. κάτοπτρα] τὰ φυσικά, οἷον ὕαλον ἢ κέρας. R.

133 C. ἄρ' οὐκ ἂν γινώσκοντες] συλλογισμὸς δεικνύων ὅτι
ὁ ἑαυτὸν ἀγνοῶν οὐκ ἔστι πολιτικός, πρότασις ἢ λέγουσα οὐδὲ
τὰ ἑαυτοῦ οἶδεν. R.

E. ὅστις δὲ] ἐνταῦθα ἢ δευτέρα πρότασις τοῦ συλλογι-
σμοῦ. R.

E. οὐκ ἄρα] τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ ἑαυτὸν ἀγνοῶν οὐκ ἔστι
πολιτικός οὐδ' οἰκονομικός οὐδ' ἠθικός. R.

134 B. εἰ δὴ μέλλεις] συλλογισμοῦ πρώτῃ πρότασις· ὁ τὸ
τῆς πολιτείας μέλλων πράττειν ὀρθῶς ἀρετῆς τοῖς πολίταις με-
ταδίδωσιν. R.

C. δύναιτο δ' ἂν τις] δευτέρα πρότασις· οὐδεὶς ἀρετῆς τοῖς
πολίταις μεταδιδούς δύναται μὴ ἔχειν ἀρετὴν. R.

135 C. ἵνα μὴ ὀνομάζωμεν] τῇ ἀποσιωπήσει ἐξογκοῖ τὸ
πραῖγμα, οἷον τὸ δουλοπρεπές. R.

D. τὸ μὲν σὸν] ἐγὼ μὲν ἐραστής, σὺ δὲ ἐρώμενος. R.

E. πελαργοῦ] ἐπειδὴ τοὺς πελαργούς φασι γηράσαντας τοὺς
γονεῖς ἀμοιβαίως κομιδῆς ἀξιοῦν, ἥς ἔτυχον ἐν τῇ νεοττείᾳ παρ'
αὐτῶν. R.

EΙΣ ΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ.

P. 140 D. ἐνεοὺς] ἀφώνους, κωφούς, ἐξεστηκότας, νωδούς,
νωχελεῖς, μετεώρους. R.

147 A. ἐπουρίση] ἀποπέμψη, ἢ ὡς νῦν, ἐφορμήση. R.

C. φθονερός ὁ ἐπὶ τοῖς εὐπραγοῦσιν ἀχθόμενος καθ' ἑαν-
τόν. ἔστι δὲ καὶ ὁ ἐπίφθονος φθονερός. διαφέρει δὲ βασικά-

νου· ὁ γὰρ βασκανος ὑπὸ φθόνου καὶ συκοφαντεῖ καὶ κακηγορεῖ, ἀπὸ τοῦ βαβάκτου ἕως. ἔστι δὲ βαβάκτης ὁ κράκτης καὶ μαυιάδης. R.

D. τὸ φαῦλον ἐπὶ τεσσάρων ἐννοιῶν τάσσεται, κατ' ἐναντιότητα παραλαμβανομένων. ἐπὶ ἀπλότητος καὶ εὐηθείας Δημοσθένης· οὐ γὰρ εἰ φαύλοις ὑμεῖς προσταταῖς χρῆσθε· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπαίνου Εὐριπίδης·

φαῦλον, ἄκομφον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν·
ἐπὶ δὲ μεγέθους, φαῦλον στόμα ἀντὶ τοῦ μέγα· ἐπὶ δὲ μικρότητος εὐθείας ἐν ἀρχῇ τοῦ κατ' Ἀριστοκράτους. λέγουσι δὲ καὶ τὴν φαυλίαν ἐλαίαν μικρόκαρπον οὕσαν οὕτως ὀνομάζεσθαι. ἐκνευλίηκε μέντοι τὴν παλαιὰν χρῆσιν ἢ εἰς τὸ κακὸν μετάληψις· φαῦλον γὰρ οἱ πλεῖστοι τὸ κακὸν ἐξακούουσι. R S.

149 A. δωροδόκοι καὶ οἱ δῶρα λαμβάνοντες καὶ οἱ δῶρα διδόντες. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικῷ ἐπὶ τοῦ Ζελείτου Ἀρθμίου ἔφη δωροδόκος, ὅπερ ἐν ἴσῳ κεῖται τῷ δῶρα διδούς. ἐπὶ δὲ τοῦ δῶρα λαμβάνειν πολλή ἢ παράθεσις, ὥσπερ καὶ ἐν ταῦθα. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ἼΠΠΑΡΧΟΝ.

P. 226 C. συλλήβδην] λείπει τὸ εἰπεῖν ὃ προσυπακουστέον. O.

228 B. Φιλαῖται] δῆμος Αἰγνήδος. R.

229 A. στεῖχε] ἴθι, πορεύου. R.

A. Στειριακῇ ὁδῷ] Στειριὰ δῆμος Πανδιονίδος, ἀφ' οὗ ἡ ὁδὸς οὕτω καλεῖται. R.

C. διὰ τὴν τῆς ἀδελφῆς ἀτιμίαν] Θουκυδίδης οὕτω φησίν. O.

D. τέως] δηλοῖ τὸ πρὸ τοῦ. Δημοσθένης· ὁ τέως προσκυνῶν τὴν θύλον. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις·

ἂ' γὰρ μόλις

στεφανηπλοκοῦσ' ἔβοσκον ἐν ταῖς μυρρίναις,

τέως μὲν οὐκ ἄν . . . . .

Ζωῖλος ἐν τῷ εἰς Πολύφημον ἐγκωμίῳ· οὕτω γὰρ ὠμογνωμόνησαν οἱ θεοὶ περὶ τῆς τιμωρίας ταύτης, ὥστε πάντοθεν Ὀδυσσεὺς τέως ὁ σωζόμενος καὶ τὰς ναῦς ἀκεραίους περιποιούμενος περιώφθη μετὰ τὴν ἀράν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς. ἐν δὲ τοῖς Ἀριστοφάνους Τελμισσεῦσιν ἀντὶ τοῦ πρότερον κεῖται·

οὐ γὰρ τίθεμεν τὸν ἀγῶνα τόνδε τὸν τρόπον
ὥσπερ τέως ἦν, ἀλλὰ καινῶν πραγμάτων.

ἐν δὲ τῇ Εἰρήνῃ ὁ αὐτὸς ἀντὶ τοῦ ἐν τοσοῦτῳ κέχρηται, περὶ Ὑπερβόλου λέγων

ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου καὶ γυμνὸς ὦν
τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.

καὶ ἔτι ἐν τῇ Εἰρήνῃ εὔρηται ἀντὶ τοῦ ἕως· λέγει δὲ ὁ ἵπποκομῶν τὸν κἀνθαρὸν

ἔρειδε, μὴ παύσαιο μηδέποτ' ἐσθίω
τέως, ἕως αὐτὸν λάθης διαρραγείς.

καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας ἀντὶ τοῦ ἕως· ἀντὶ δὲ τοῦ Εὐβοίαν ἀποδοθῆναι περὶ Δρυμοῦ καὶ τῆς πρὸς Πανάκτω χώρας μεθ' ὅπλων ἐξερχόμεθα, τέως δ' ἦσαν ἔσω οἱ Φωκεῖς, οὐδέποτ' ἐποιήσαμεν. παρὰ δὲ Φερεκύνδη καὶ τοῦνομα τῆς Ἰωνικῆς πόλεως, λέγω δὲ τῆς Τέω, κείμενον εὖρον, ὅθεν ἦν Ἀνακρέων ὁ μελοποιός, ἀπὸ τοῦ τέως. ὁ γὰρ Ἀθάμας, φησὶν, ἀναχωρῶν ἐκ τῆς χώρας, εὐρῶν Ἄρεαν τὴν θυγατέρα ἀθύρουσαν καὶ λίθους συμφοροῦσαν τοὺς νῦν ὄντας ἐν Τέω, ἤρετο ταύτην τί ποιεῖς; ἡ δὲ εἶπε· τέως σὺ ἐξήγεις ἵνα πόλιν κτίσης, εὖρον· ἀφ' οὗ ἀνακινήθεις τὴν πόλιν ὠνόμασε Τέω. καὶ ἀντὶ τοῦ ἵνα, καὶ ὡς, καὶ μέχρι τούτου, καὶ ἔμπροσθεν. ἀντίκειται δὲ τῷ τέως τὸ ἐν ὄσω. R S.

Ε. ἀναθέσθαι ἐπὶ τῶν πεσσῶν ἔλεγον οἱ παίζοντες· οὓς γὰρ μὴ κατὰ τὸ δέον ἐκίνησαν, τούτους ἀνετίθεσαν. Ἄλλως ἀναθέσθαι ἀθετῆσαι. R.

Εἰς τοὺς Ἀντεραστάς.

P. 133 C. παροιμία·

γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος,

ἐπὶ τῶν διὰ τὸ γῆρας ἐμπειροτέρων. εἴλικυται μέντοι ἐκ τῶν Σόλωνος ἐλεγείων. R.

D. εἰρωνικῶς] εἰρωνεία τὸ προχείρως καὶ μετὰ τοῦ πρὸς χάριν διαλέγεσθαι, κολακεία, ψευδολογία. καὶ εἴρωνα τὸν κόλακα. R.

135 E. πένταθλοι οἱ τὸν ἀγῶνα τὸν πένταθλον ἀγωνιζόμενοι. ἔστι γὰρ

πένταθλος οὗτος τοῖς νέοις ἀγωνία,
πάλη, σίγυννος, ἄλμα, δίσκος καὶ δρόμος.

σίγυννος δὲ ἔστι ξυστὸν δόρυ· παρ' Ἡροδότῳ δὲ τὸ ὀλοσίδηρον ἀκόντιον. πέλιτη δὲ ἀσπίς ἵτυν οὐκ ἔχουσα ἢ τετραγῶνος, ἣν οἱ φοροῦντες λέγονται πελτασταί, ἢ τοξόται, ἢ οἱ τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες. R S.

138 E. σημειῶσαι ὅτι διαιτητῆς μὲν ὁ τοὺς φίλους ἰδίᾳ συμβιβάζων, δικαστῆς δὲ ὁ δημοσίᾳ κρίνειν ἅπαντας τοὺς ἀμφισβητουῦντας λαχών. O.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΑΓΓΗ.

P. 122 B. παροιμία ἱερὸν συμβουλή, ἐπὶ τῶν καθαρῶς καὶ ἀδόλως συμβουλευόντων. δεῖ γὰρ τὸν συμβουλευόντα μὴ τὸ ἴδιον σκοπεῖν· τὸ γὰρ ἱερὸν οὐδενὸς ἴδιον ἀλλὰ τῶν χρωμένων ἔστι κοινόν· ἐπειδὴ καταφεύγουσιν ὡσπερ εἰς τὰ ἱερὰ θέλοντες συμβουλευέσθαι οἱ ἄνθρωποι. προσήκει οὖν τοῖς συμβουλευούσιν ἀψευδεῖν καὶ τὰ βέλτιστα κατὰ τὴν αὐτῶν γνώμην συμβουλευεῖν. ἄλλοι δὲ φασὶν ἔπαινον φέρειν τῆς συμβουλής τὴν παροιμίαν· εἶναι γὰρ αὐτὴν θεῖαν καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων. μέμνηται δ' αὐτῆς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ. R.

E. ἐδιδάξατο] ἀντὶ τοῦ οὐκ αὐτὸς ἀλλὰ δι' ἑτέρου ἐδίδαξέντινος. R.

125 C. τί ἂν ἡμῖν] γρ. τί ἂν οἴῃ αὐτὸν ἀποκρίνασθαι. R.

C. μαγείρων] γρ. μαγειρικῶν. R.

126 B. ἵππικοί] γρ. οἷς εἰσὶ τε ἵπποι καὶ χρῶνται. R.

B. παρὰ τίνος] Ἀττικὴ ἢ σύνταξις· Ἀττικοὶ γὰρ εἰς διδα-

σφάλου φασίν, οὐκ εἰς διδάσκαλον. οὕτως οὖν κἀνταῦθα γενικὴ ἀντ' αἰτιατικῆς. Ο.

127 C. ἔμβραχ] ὅπερ ἂν εἴποι τις εὐχερῶς εἰπεῖν ἐθέλων ἢ ἀπλῶς, τοῦτο ἔμβραχ λέγεται. ἔμβραχ οὖν συντόμως καὶ ἀπλῶς. Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοφάντος· οἶδε γὰρ αὐτῷ δεδομένην ἄδειαν καὶ πράττειν καὶ γράφειν ὅ τι ἂν ἔμβραχ βούληται. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις·

ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληκεν, ὅπου περ ἔμβραχ
εἰσὶν θεαταὶ καὶ τραγωδικοὶ χοροί;

Κρατῖνος Ὡραις·

ἔδει παρέχειν, ὅ τί τις εὕξειτ' ἔμβραχ. R S.

E. Ἀναγυροῦς δῆμος Αἰαντίδος, ἀφ' οὗ Ἀναγυράσιοι. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΑΡΜΙΔΗΝ.

P. 153 A. Ποτίδαια] πόλις Θράκης ἐν Μακεδονίᾳ, κτίσμα Κορινθίων. Ο.

A. καταντικρὺ] ἀντικρὺ παρὰ μὲν Ὀμήρῳ ἐστὶ τὸ κατ' εὐθὺ καὶ ἐξ ἐναντίας·

ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
ἔγχος·

καὶ παρὰ Θουκυδίδη ἐν τῇ δευτέρᾳ ὁμοίως· οἰόμενοι πύλας τὰς θύρας τοῦ οἰκήματος εἶναι, καὶ ἀντικρὺ διέξοδον εἰς τὸ ἔξω. παρὰ Δημοσθένει δὲ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ἀντὶ τοῦ φανερωῦς· γράψας, ὥσπερ νῦν ἐγὼ τοῖς ρήμασιν, οὕτως ἀντικρὺ. καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ ὀγδόῃ· σωφροσύνην λαβούσαι αἱ πόλεις καὶ ἄδειαν τῶν πραττομένων ἐχώρησαν ἐπὶ τὴν ἀντικρὺ ἐλευθερίαν, τὴν φανερὰν λέγων. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ταχέως καὶ ὀλοσχερῶς. Ὀμηρος·

Ἐκτωρ Αἰάντος δόρον μείλινον ἄγχι παραστάς
πληῖξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμὴν παρὰ καυλὸν ὀπισθεν,
ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε.

καὶ τὸ ἐκ τοῦ ἐναντίου·

ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' ἀυχένος ἤλυθ' ἀκωκή. R S.

C. ἐπεικῶς] ἱκανῶς, ἐπίπαν, φιλικῶς, εὐγνωμόνως καὶ ἐπιμελῶς· ἔσθ' ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ συνεχῶς. καὶ ἐπεικῆς ὁ μέτριος. R.

D. ἄδην] ἄλις, εἰς κόρον, ἱκανῶς, θαυσιλῶς, ἀρκοῦντως. R.

154 B. λευκῆ στάθμη] παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδῆλα ἀδήλοις σημειουμένων, κἀν τούτῳ μηδὲν συνιέντων. ἡ γὰρ ἐν τοῖς λευκοῖς λίθοις στάθμη λευκῆ οὐδὲν δύναται δεικνύναι, διὰ τὸ μὴ παραλλάττειν καθάπερ ἡ διὰ τῆς μίλτου γινομένη, ὡς Σοφοκλῆς Κηδαλίῳν·

τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι,
οὐ μᾶλλον ἢ λευκῶ λίθῳ λευκῆ στάθμη.

ἔστι δὲ στάθμη σπάρτος τεκτονική. κατ' ἔλλειψιν δὲ εἴρηται ἡ παροιμία· διὸ καὶ ἀσαφῆς ἐγένετο. τὸ δὲ ὅλον ἔστι τοιοῦτον· ἐν λευκῶ λίθῳ λευκῆ στάθμη. R S.

155 A. ἔτι τυγχάνει] γρ. εἴ γ' ἐτύγχανε. R.

D. ἐπ' ἑαυτοῦ ἦν] γρ. ἐν ἑαυτῷ ἦν. R. ἀπόλοιο δῆτ' ὦ Πλάτων οὕτως ἐπιβούλως ψυχαῖς ἀφελέσι τὸν λόγον προσευνεγκών. O.

157 C. ὄμοσα] γρ. καὶ ὁμώμοκα. R.

D. ὅτι πλείστων δοκεῖ πολὺ σωφρονέστατος] γρ. καὶ ὅτι πάνυ πολὺ δοκεῖ σωφρονέστατος. R.

E. γενήσεται] γρ. καὶ γεννήσειαν. R.

158 B. δοκεῖς μοι οὐδένα τῶν πρὸ σοῦ ἐν οὐδενὶ ὑπερβεβληκέναι] γρ. καὶ δοκεῖς μοι οὐδένα τῶν προγόνων καταισχύνειν. R.

C. ὅτι ἄλογον] γρ. καὶ ὅτι οὐ ῥάδιον. R.

159 B. οὐ τῶν καλῶν] ἐπηρεάζεις τῷ λόγῳ, ὦ Σώκρατες, σοφιστικῶς τὸν καλὸν παρακρουόμενος Χαρμίδην. εἰ γὰρ καὶ μὴ ἱκανῶς τὸν περὶ σωφροσύνης ἀποδέδωκε λόγον, ἀλλ' οὖν οὐχὶ καὶ ὄλω καὶ παντὶ διαφέροντα. μέρος γοῦν καὶ τὸ ἡσυχῆ τι καὶ κοσμίως πράττειν σωφροσύνης. ἡσυχῆ δὲ ἀντὶ τοῦ ἀταράχως φημί· σὺ δὲ ὁμωνύμως τὸ ἡσυχῆ ἀντὶ τοῦ νωθρῶς ἐνδεχόμενος δῆλος εἶ σοφιστεύων τὴν ἐπιχείρησιν. O.

161 E. στλεγγίδα] στλεγγίς ξύστρα· τὸ πάλαι δὲ ἡ τοῦ καλάμου κόμη παρὰ Λάκωσιν, ἣ ἀπεμάσσοντο. στλεγγίσματα δὲ τὰ περιξύσματα. κυρίως δὲ καλάμιναι ξύστραι. ὁ δὲ Θυατειρη-

νός στλεγγίδα μὲν τὴν ξύστραν, στλαγγίδα δὲ τὸ χρυσοῦν στεφάνιον. R.

163 B. ἐπ' οἰκήματος] ἐπὶ τοῦ δεσμοτηρίου, ὡς *Λυσίας*, ἢ ἐπὶ πορνείου, ὡς *Ἀττικοί*. R.

165 A. παροιμία ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα, ἐπὶ τῶν θραδίας ἐγγυωμένων καὶ κακῶς ἀπαλλαττόντων. λέγουσι δ' αὐτὸ ἐν *Δελφοῖς* ἀναγεγράφθαι. οἱ δὲ εἶπον αὐτὴν οὐχ οὕτως ἔχειν, ἀλλὰ μόνον ἐγγύη ἄτη· καὶ παρέχουσι μάρτυρα τούτου *Κρατῖνον* τὸν νεώτερον λέγοντα·

εἰς ἐγγύας τρεῖς εἰσπεσὼν ἀνηρέθην.

οὐπω τότε ἐν *Δελφοῖσιν* ἦν τὰ γράμματα τὴν ἐγγύην ἄτην * λέγοντ' ; ἦν, * ἀλλ' ἐγὼ φιλέταιρον εἶχον ἦθος.

ὅτι δὲ ἔστιν ἐν *Δελφοῖς* ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα, δῆλον ποιεῖ *Πλάτων* *Χαρμίδη*, λέγων· ὃ δὴ μοι δοκοῦσι παθεῖν καὶ οἱ τὰ ὕστερα γράμματα ἀναθέντες, τό τε μηδὲν ἄγαν καὶ τὸ ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα. R S.

E. λογιστικὴ ἔστι θεωρία τῶν ἀριθμητῶν, οὐχὶ δὲ τῶν ἀριθμῶν μεταχειριστικὴ, οὐ τὸν ὄντως ἀριθμὸν λαμβάνουσα, ἀλλ' ὑποτιθεμένη τὸ μὲν ἐν ὡς μονάδα, τὸ δὲ ἀριθμητὸν ὡς ἀριθμὸν, οἷον τὰ τρία τριάδα εἶναι καὶ τὰ δέκα δεκάδα· ἐφ' ᾧν ἐπάγει τὰ κατὰ ἀριθμητικὴν θεωρήματα. θεωρεῖ οὖν τοῦτο μὲν τὸ κληθὲν ὑπ' *Ἀρχιμήδους* βοεικὸν πρόβλημα, τοῦτο δὲ μηλίτας καὶ φιαλίτας ἀριθμούς, τοὺς μὲν ἐπὶ φιαλῶν, τοὺς δὲ ἐπὶ ποίμνης· καὶ ἐπ' ἄλλων δὲ γενῶν τὰ πλήθη τῶν αἰσθητῶν σωμάτων σκοποῦσα, ὡς περὶ τελείων ἀποφαίνεται. ὕλη δὲ αὐτῆς πάντα τὰ ἀριθμητά· μέρη δὲ αὐτῆς αἱ *Ἑλληνικαὶ* καὶ *Αἰγυπτιακαὶ* καλούμεναι μέθοδοι ἐν πολλαπλασιασμοῖς καὶ μερισμοῖς, καὶ αἱ τῶν μορίων συγκεφαλαιώσεις καὶ διαιρέσεις, αἷς ἰχνεύει τὰ κατὰ τὴν ὕλην ἐμφωλευόμενα τῶν προβλημάτων τῇ περὶ τοὺς τριγώνους καὶ πολυγώνους πραγματεία. τέλος δὲ αὐτῆς τὸ κοινωνικὸν ἐν βίῳ καὶ χρήσιμον ἐν συμβολαίοις, εἰ καὶ δοκεῖ περὶ τῶν αἰσθητῶν ὡς τελείων ἀποφαίνεσθαι. R.

E. γεωμετρικῆς] γεωμετρία ἔστιν ἐπιστήμη θεωρητικὴ μεγεθῶν καὶ σχημάτων, καὶ τῶν περιοριζουσῶν καὶ περατουσῶν ταῦτα ἐπιφανειῶν καὶ γραμμῶν, τῶν τε ἐν τούτοις παθῶν καὶ σχέσεων, καὶ ἐνεργειῶν ἐν μορφαῖς, καὶ κινήσεων ἐν ποιότησι.

πάθη μὲν οὖν λέγεται τὰ περὶ τὰς διαιρέσεις, σχέσεις δὲ οἱ τῶν μεγεθῶν πρὸς ἄλληλα λόγοι καὶ θέσεις καὶ καθ' αὐτὰ ἐπιβάλλουσιν ἡμῖν αὐτοῖς καὶ πρὸς ἄλληλα συγκρίνουσιν. R.

166 B. πλείω τῶν ἐπιστημῶν] γρ. καὶ πασῶν τῶν ἐπιστημῶν. R.

C. πολλοῦ δεῖ] ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. O.

167 A. τὸ τρίτον τῷ σωτήρι, ἐπὶ τῶν τελείως τι πραττόντων. τὰς γὰρ τρίτας σπονδὰς καὶ τὸν τρίτον κρατῆρα ἐκίρων τῷ Διὶ τῷ σωτήρι. τέλειος γὰρ ὁ τρία ἀριθμὸς, ἐπειδὴ καὶ ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τέλος ἔχει, καὶ πρῶτος οὗτος τῶν ἀριθμῶν ἀρτιοπέριτος. τέλειος δὲ καὶ ὁ Ζεὺς, ὥστε κατὰ λόγον τρίτον τῷ Διὶ σπένδεται τε καὶ ὁ κρατῆρ τρίτος τίθεται. Σοφοκλῆς Ναυπλίω· καὶ Διὸς σωτηρίου σπονδῆ τρίτου κρατῆρος, καὶ Πλάτων Πολιτείας καὶ ἐνταῦθα. R S.

172 C. ἀλλ' ἴδωμεν] γρ. καὶ ἀλλὰ δῶμεν. R.

175 C. ἀμωσγέπως] τοῦτο ἐν ἴσῳ τῷ καθ' ὄντινοῦν τρόπου. ἔνιοι τὸ μετρίως. παρὰ Πλάτωνι τὸ ἐκ παντὸς τρόπου. R.

E. ἐπωδῆς] γρ. καὶ ἐπωδίας. R.

176 B. ὀσημέραι] διὰ παντός, πάντοτε, καθ' ἡμέραν. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΑΧΗΤΑ.

P. 180 B. παρακαλεῖς] ἀντὶ τοῦ καλεῖς εὐχρηστικῶς ἄγαν. O.

183 E. στύρακος] στύραξ κέντρον, κέρας, ἐπιδορατὶς. R.

187 B. ἐν τῷ Καρὶ ὑμῖν ὁ κίνδυνος] ἐπὶ τῶν ἐπισφαλέστερον καὶ ἐν ἀλλοτρίοις κινδυνευόντων· Κᾶρες γὰρ δοκοῦσι πρῶτοι μισθοφορῆσαι, ὅθεν καὶ εἰς πόλεμον αὐτοὺς προέτατον. ἐντεῦθεν γὰρ καὶ τοὺς μικροὺς στρατιώτας τινὲς Καρίωνας προσηγόρευον· καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ δὲ ἐν Καρὸς αἴση ἐν τῷ τυχόντι τινὲς ἀκούουσι. μέμνηται δ' αὐτῆς Ἀρχίλοχος λέγων·

καὶ δὴ πίκουρος ὥστε Κὰρ κεκλήσομαι,
καὶ Ἐφορος ἐν ἀΐστοριῶν, καὶ Φιλῆμων ἐν Γάμψ·

ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον οἶδα, δέσποτα,
καὶ Εὐριπίδης Κύκλωπι·

δράσω τάδ'· ἐν * τῷ* Καρὶ κινδυνευτέον.
καὶ Κρατῖνος Βουκόλοις·
ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον· ἐν ἐμοὶ δὴ δοκεῖ
πρώτῳ πειραῖσθαι.

καὶ Πλάτων ἐνταῦθα. R S. ἐν τῷ Καρὶ ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ δούλῳ·
καὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ Καρῶν καὶ Θρακῶν τοὺς
δούλους ἐποιοῦντο, ἔνθεν τοὺς δούλους Κᾶρας ὠνόμαζον καὶ
Θρακίας, καὶ τὰς δούλας Θρατίας καὶ Καείρας. O.

B. ἐν πίστῳ τῆν κεραμείαν] παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας
μαθήσεις ὑπερβαίνοντων, ἀπτομένων δὲ τῶν μειζόνων καὶ ἤδη
τῶν τελειοτέρων. κέχρηται δὲ αὐτῇ Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι
καὶ Πλάτων ἐν Γοργία, λέγων· τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο, ἐν πίστῳ
τῆν κεραμείαν ἐπιχειρεῖν μανθάνειν, καὶ ἐνταῦθα. R S.

191 C. γεροφόροις] τὰ σκεπάσματα πάντα οἱ Ἀττικοὶ
γέρορα ἔλεγον. τινὲς δὲ δερμάτινα σκεπάσματά τινα καὶ Περσι-
κά, οἷς ἀντὶ ἀσπίδων ἐχρῶντο. οἱ δὲ γέρορα τὰς σκηνάς φασί,
καὶ γεροφόρους τοὺς τὰ εἰρημένα φέροντας. R.

192 C. ἡμῖν αὐτοῖς ἀντὶ τοῦ ἀλλήλοις. O.

196 D. οὐκ ἂν πᾶσα ὕς γνοιή] κἂν κύων κἂν ὕς γνοιή,
ἐπὶ τοῦ ραδίου καὶ εὐγνώστου, ὥστε καὶ τὰ ἀμαθέστατα ζῶα
καταμαθεῖν. R.

197 A. μῶρον] Ἀττικοὶ οὕτως τὸν μῶρον προπερισπωμέ-
νως. O.

C. Αἰξωνή δῆμος Κεκροπίδος, καὶ Αἰξωνεῖς οἱ ἐκεῖθεν,
οἷ καὶ βλάσφημοι ἐκωμωδοῦντο εἶναι· παρ' ὃ καὶ αἰξωνεύεσθαι
φασὶ τὸ βλασφημεῖν· ὃ καὶ ἡ Πλατωνικὴ ρῆσις δηλοῖ. R. ἀντὶ
τοῦ ὑπερήφανον· οἱ γὰρ Αἰξωνεῖς εἰς ὑπερηφανίαν ἐσκώπτον-
το. O.

201 B. Ὅμηρον] Ἡσιόδου τὸ ρητόν· πῶς δὲ ὁ σοφὸς Ὅμη-
ρον εἴρηκεν ἄγνοῶ. O.

EIS TON ΛΥΣΙΝ.

P. 203 A. Ἀκαδημίας] Ἀθήνησι προάστειον γυμνάσιον
ἀλσῶδες, ἀπὸ τινος Ἀκαδήμου ἥρωος ὀνομασθέν. R.

205 C. κέλησι] ἄζυξιν ἵπποις. R.

C. κρονικώτερα] ἢ τὰ ἀρχαιότερα καὶ παλαιά, ἢ τὰ εὐήθη. R.

D. πρὸ τῆς νίκης ἄδεις τὸ ἐγκώμιον, ἐπὶ τῶν τὰ πράγματα προλαμβανόντων. R.

206 D. Ἐρμαῖα] ἐν τῶν Ἐρμοῦ ἐπιτηδευμάτων καὶ ἡ παιλαιστρική. ἐπεὶ οὖν παλαιστρα ἢ διατριβή, εἰκὸς τοὺς αὐτόθι φοιτῶντας νέους Ἐρμῆ ἀπαρχομένους τῆς τιμῆς, καθότι ἔφορος τῆς παιλαιστρικής, Ἐρμαῖα τὴν τελετὴν ὀνομάζειν. λέγεται δὲ καὶ παίδων οὕτως ἀγῶν παρὰ Συρακοσίοις, ὡς φησι Διογενειανός. O.

E. ἀστραγαλίζειν τὸ ἀστραγάλοις παίζειν, ὅπερ καὶ ἀστρίξειν ἔλεγον, ἐπεὶ καὶ τοὺς ἀστραγάλους ἄστριας ἐκάλου. Καλλίμαχος·

ζορκός τοι, φίλε κοῦρε, Λιβυστίδος ἀντίκα δῶσω

. . . νεοσμήκτους ἄστριας.

ἐνιοὶ δὲ ἀστρίχους φασίν. παίζεται δὲ ἀστραγάλοις τέσσαρσιν, καὶ εἰς ἕκαστος ἀστράγαλος πτώσεις ἔχει τέσσαρας ἐξ ἑβδομάδος κατὰ ἀντίθετον συγκειμένας ὡσπερ ὁ κύβος· ἔχει δὲ ἀντικείμενα μονάδα καὶ ἐξάδα, εἴτα τριάδα καὶ τετράδα· ἡ γὰρ δυὰς καὶ πεντὰς ἐπὶ τῶν κύβων μόνων παραλαμβάνεται διὰ τὸ ἐκείνους ἐπιφανείας ἔχειν ἕξ. εἰσὶ δὲ αἱ σύμπασαι τῶν ἀστραγάλων πτώσεις ὁμοῦ τεσσάρων παραλαμβανομένων πέντε καὶ τριάκοντα. τούτων δὲ αἱ μὲν θεῶν εἰσὶν ἐπώνυμοι, αἱ δὲ ἡρώων, αἱ δὲ βασιλέων, αἱ δὲ ἐνδόξων ἀνδρῶν, αἱ δὲ ἐταιρίδων· αἱ δὲ ἀπὸ τινων συμβεβηκότων ἦτοι τιμῆς ἕνεκα ἢ χλεύης προσηγόρευνται. λέγεται δὲ τις ἐν αὐταῖς Στησίχορος καὶ ἕτερα Εὐριπίδης, Στησίχορος μὲν ὁ σημαίνων τὴν ὀκτάδα, ἐπεὶ ὁ ἐν Ἰέρῳ τοῦ μελοποιῦ τάφος ἐξ ὀκτῶ γωνιῶν συνέκειτο, Εὐριπίδης δὲ ὁ τὸν τεσσαράκοντα· εἰς γὰρ Εὐριπίδης τῶν τεσσαράκοντα Ἀθήνησι προστατῶν τῶν μετὰ τὴν τῶν λ' τυράννων κατασταθέντων κατάλυσιν. τῶν δὲ βόλων ὁ μὲν τὰ ἐξ δυνάμενος Κῶος καὶ ἐξίτης ἔλέγετο, Χῖος δὲ ὁ τὸ ἐν καὶ κύων. λέγεται δὲ τις καὶ παροιμία ἀπὸ τούτου, οἶον Χῖος παραστὰς Κῶον οὐκ ἔασω· ἀφ' οὗ καὶ Στράτις Λιμνοπέδαις·

Χῖος παραστὰς Κῶον οὐκ ἔῃ λέγειν.

ἔπαιζον δὲ ἀστραγάλοις καὶ πολλοῖς καθάπερ καρύοις καὶ ὀλί-

γοις, τοῦ δὲ εἴδους τῶν πολλῶν τὸ μὲν ἀρτιασμόν ἔλεγον, τὸ δὲ τρόπα, τὸ δὲ ὠμιλλαν. Ο. ἀρτιασμός μὲν οὖν ἐστὶ τὸ δραξάμενον ἀστραγάλων ἢ τινων ἄλλων ἐξετάζειν τὸν συμπαίζοντα, πότερον ἀρτίους ἢ περισσοὺς κατέχει, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

στατήρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν. R O S.

τρόπα δ' ἐστὶν ἢ εἰς βόθρνον ἐκ διαστήματος βολή. Κρατῖνος Πυλαίᾳ·

ἢ Διονυσίοις ἀκύλοις παίζουσ' ἀνέμενοι τρόπα.

ἢ δὲ ὠμιλλά ἐστὶν ὅταν περιγραφάσαντες κύκλον ἐπιρρίπτωσιν ἀστραγάλους ἢ τι ἄλλο, ὡς τῇ μὲν ἐντὸς βολῇ νικῶντων τῇ δὲ ἐκτὸς ἡττωμένων. Εὐπόλις Χρυσῶ γένει μεταφέρων ἐπὶ τὴν ἐκ κυκλώπων κατάκλισιν τοῦνομα οὕτως φησὶν· ἔπειτ' εἴσειμι ἐνθάδε μείνας εἰς ὠμιλλαν κἂν μὴ μετή. Ο.

Ε. παιδιά τις τὸ ἀρτιάζειν, ἐν ἣ τούς ἀρτίους καὶ περισσοὺς ἀριθμοὺς καταστοχάζονται. σημαίνει δὲ καὶ τὸ πληροῦν καὶ συντελεῖν. Ο.

Ε. φορμίσκων] καλαθίσκων. R. πλεκτῶν ἀγγείων ἦτοι σπυρίδων. φορμίον δὲ πλέγμα τι ψιαθῶδες παρ' Ἰππώνακτι. Ο.

207 B. ἐπηλυγισάμενος] ἐπισκιασάμενος, ἐπικρυψάμενος· λύγη γὰρ ἢ σκιά. R.

D. παιδοτριβήν] ἀλείπτην, γυμναστήν. R.

208 A. ὀρικοῦ] τοῦ ἡμιονικοῦ· ὀρεὺς γὰρ ὁ ἡμίονος. R.

209 B. ψῆλαι] τὸ ἄνευ πλήκτρου τῶ δακτύλῳ τὰς χορδὰς ἐπαφᾶσθαι. Ο. γρ. καὶ τίλλαι. R.

216 A. ὡς γε οὕτως ἀκοῦσαι] ἀντὶ τοῦ κατ' αὐτὴν τὴν ἀκοήν, κατ' αὐτὴν τὴν πρώτην ἔντευξιν. Ο.

A. ἀλλόκοτον, ἐξηλλαγμένον καὶ ἰδιότροπον. R.

C. τὸ καλὸν φίλον] ἐπὶ τῶν τὸ συμφέρον αἰρουμένων. R.

219 D. μὴ μάλιστα ἄλλα] γρ. καὶ μὴ ἡμᾶς τᾶλλα. R.

222 B. ἀπολεῖν] γρ. καὶ ἀπολιπεῖν καὶ ἀποβαλεῖν. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΘΥΛΗΜΟΝ.

P. 271 B. σκληφρός] ὁ τῷ μὲν χρόνῳ πρεσβύτερος, τῇ δὲ ὄψει νεώτερος δοκῶν· προφερῆς δὲ ὁ τῷ μὲν χρόνῳ νεώτερος, τῇ δὲ ὄψει πρεσβύτερος. R. οὕτως λέγεται καὶ παρὰ Ἀριστοτέλει ὁ ἰσχνὸς καὶ λεπτός τὸ σῶμα. O.

278 B. σκολύθρια] ταπεινὰ διφθία. ἔνιοι δὲ ὑποπόδια. R.

281 D. γέγονεν] γρ. πέφυκεν. R.

285 C. τῇ Μηδείᾳ] αὕτη γὰρ συνεβούλευσεν, ἀπὸ Κόλχων μετὰ Ἰάσονος εἰς Ἰωλκὸν ἐλθοῦσα, ταῖς Πελίου θυγατράσιν ἴνα, εἰ τοῦτον βούλοιντο νέον γενέσθαι, ἐψηθῆ. R.

291 B. κόρυδοι ὄρουιθες ὄρτυξιν ὅμοιοι, οὓς ἔνιοι μὲν κορυδάλλους φασί, Γῆς καὶ Ἀθηναῖς ἱεροί. R.

292 E. Διὸς Κόρινθος ἐπὶ τῶν ἄγαν μὲν ὑπερσεμνυνομένων, κακῶς δὲ καὶ πονηρῶς ἀπαλλαττόντων. τῶν γὰρ Κορινθίων βαρέα τοῖς Μεγαρεῦσιν ἀποίκοις οὓσιν ἐπιταττόντων τὸ μὲν πρῶτον ὑπήκουον· ὡς δὲ ὕβρεως οὐδὲν ἀπελίμπανον οἱ Κορινθιοί, ἐλπίσαντες οἱ Μεγαρεῖς οὐδὲν ἂν παθεῖν ἀποστάντες, παραχρηῖμα τῶν Κορινθίων ἀφίστανται. πέμπουσιν οὖν πρέσβεις οἱ Κορινθιοὶ κατηγορήσοντας τῶν Μεγαρέων, οἱ παρελθόντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἄλλα τε πολλὰ διεξήσαν, καὶ τέλος ὅτι δικαίως ἂν στενάξειεν ὁ Διὸς Κόρινθος ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις, εἰ μὴ λήψονται δίκην παρ' αὐτῶν. ἐφ' οἷς παροξυνθέντες οἱ Μεγαρεῖς τοὺς τε πρέσβεις παραχρηῖμα λίθοις ἔβαλον, καὶ μετὰ μικρὸν ἐπιβοηθησάντων τινῶν τοῖς Κορινθίοις καὶ μάχης γενομένης νικήσαντες, φυγῇ τῶν Κορινθίων ἀποχωρούντων, ἐφεπόμενοι καὶ κτείνοντες ἅμα παίειν ἀλλήλοις τὸν Διὸς Κόρινθον ἐκέλευον. μέμνηται δὲ ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Βατράχοις λέγων·

ἀλλ' ἦ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασιν;
καὶ ἐν Ταγνημισταῖς, καὶ Ἐφορος ἐν πρώτῃ ἱστοριῶν, καὶ Πλάτων Εὐθύδημῳ. ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν ἐπ' οὐδενὶ τέλει ἀπειλούντων φασὶν εἰρησθαι τὴν παροιμίαν· Μεγαρεῦσι γὰρ ὠρμημένοις ἀφίστασθαι ἐπιλέγειν τὸν Κορινθιον· οὐκ ἀνέξεται ταῦτα ὁ Διὸς Κόρινθος. μέμνηται ταύτης καὶ Πίνδαρος. R. S.

293 D. καλὰ δη πάντ' ἄγεις] ἀντὶ τοῦ ἀγγέλλεις, ἐπὶ τῶν

αἴσια ἀγγελλόντων. πολλάκις δὲ λέγεται καὶ κατ' εἰρωνείαν.
Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς καὶ Πλάτων Εὐθυδήμῳ. R S.

297 C. τοῦ λόγου] γρ. τοῦ ὅλου. R.

298 C. λίνον λίνῳ συναπτεις, παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ
διὰ τῶν αὐτῶν ἢ λεγόντων ἢ δρώντων, ἢ τὰ ὅμοια εἰς φιλίαν
συναπτόντων. μέμνηται δὲ αὐτῆς Ἀριστοτέλης ἐν τῷ γ' τῆς φυ-
σικῆς ἀκροάσεως· οὐ γὰρ λίνον λίνῳ συναπτειν ἐστὶ, καὶ Στράτι-
τις Ποταμίῳ καὶ Πλάτων Εὐθυδήμῳ. R S.

D. τῶν ῥόδίων] τῶν κοβίων. R.

301 A. ἔγρουξα] ἔκραξα, ἢ ἐφθεγξάμην, ὡς νῦν. R.

302 C. Ἀπόλλων πατρῶος] φασὶ τινες Ἀθηναίους αὐτό-
χθονας φῦναι, καὶ τούτῳ γονέας ἔχειν Γῆν καὶ Ἥλιον, ὃς ὁ
αὐτός ἐστιν Ἀπόλλωνι. οἱ δέ, ὅτι Κροεύση τῇ Ἐρεχθίδεω μιγείς
Ἀπόλλων Ἴωνα ἐγέννησεν, ἀφ' οὗ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ποτὲ
Ἴωνας κληθῆναι, καὶ διὰ ταῦτα πατρῶον αὐτοὺς Ἀπόλλωνα
ἔχειν. R.

D. ἔρκιος] ἔρκη τοὺς οἴκους Ἀθηναῖοί φασιν· ἐκ τούτου
δὲ καὶ Ζεὺς ἔρκιος παρ' αὐτοῖς, ὃν ἴδρουν ἐν τούτοις φυλακῆς
χάριν. φρατρία δὲ ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος ἐκάστης φυλῆς, καὶ
Ἀθηναῖα φρατρία ἢ τούτου ἔφορος. R S.

303 A. τὸ νῦν βόμβαξ λεγόμενον πύπαξ ἔλεγον, ὡς καὶ
Λυκόφρων ᾠήθη. οὐκ ἐστὶ δέ· τὸ μὲν γὰρ πύπαξ τίθεται καὶ
ἐπὶ σχετλιασμοῦ καὶ ἐγκωμίου, τὸ δὲ βόμβαξ οὐκέτι. R S.

305 D. κολούεσθαι] ἐλαττοῦσθαι, ἐμποδίζεσθαι. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΩΤΑΓΟΡΑΝ.

P. 309 A. πάγωνος ἤδη ὑποπιμπλάμενος] τῆς αὐτῆς φρά-
σεως καὶ τὸ ἄρτι χνοάζων τὰς παρειάς, καὶ τὸ ἀρτίχνοος, καὶ τὸ
λοῦλοις ὑποσκιαζόμενος ἤδη, καὶ τὸ πρῶτος ὑπηνήτης. O.

D. ᾧ] θαναμαστικόν. O.

310 A. τῆς παρελθούσης] Ἀττικὸν τοῦτο· τὸ γὰρ κοινὸν
τὴν παρελθούσαν νύκτα ταύτην ὑπὸ βαθὺν ὄρθρον. O.

315 E. λιπαρῶς] ἐπιμελῶς, προσεδρευτικῶς. R.

330 B. μορίων ἀλλοίων ἐπιστήμη] γρ. οἶον ἐπιστήμη· ἐν ἄλλῳ δὲ μορίων ἀλλοίων. R.

331 D. ἀμηγέπη] ἀντὶ τοῦ ὄπωσοῦν. O.

335 E. δολιχοδρόμοι εἰσὶν οἱ τὸν δόλιχον τρέχοντες, οὗ αἰτία ἦδε· δρομοκήρυκες ἐξ Ἀρκαδίας ἐφοίτων εἰς τὴν Ἑλλάδα τῶν πολεμικῶν ἄγγελοι, καὶ ἀπειρήτο αὐτοῖς ἱππεύειν ἀλλ' αὐτουροῖς εἶναι τοῦ δρόμου. τὸ αἶν οὖν ἐν βραχεῖ τῆς ἡμέρας διαδραμεῖν στάδια ὅποσα ὁ δόλιχος, δρομοκήρυκας εἰργάζετο καὶ ἐγύμναζεν ἐν τῷ πολέμῳ. ἡμεροδρόμοι δὲ οἱ ταῖς βασιλικαῖς διατάξεσι ταχύτατα διακονούμενοι. R S.

337 D. πρυτανεῖον] θεσμοθέσιον, θόλος. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐπιμήμιος μισθοφορά. R.

338 A. ραβδοῦχοι ἄνδρες τῆς τῶν θεάτρων εὐκοσμίας ἐπιμελούμενοι. R.

340 E. εἰς καιρὸν] εὐκαιρως. R.

341 D. πολλοῦ γε δεῖ] τοῦτο καθ' ὑπόκρισιν λέγεται ἀποφατικῶς ἀπὸ τοῦ πολὺ ἐνδεῖ. R.

344 B. χαριέντως] ἀστείως, συνετῶς. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μετὰ παιγνιάς. R.

348 C. διόρισαι] ἤγουν ἔξω τῶν ὄρων ποιήσον. R.

349 E. ἴτας] θαρραλέους, ἐπὶ πάντα ὀρμῶντας. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΓΟΡΓΙΑΝ.

P. 447 A. πολέμου] παροιμία, πολέμου καὶ μάχης μεταλαγχάνεις, πρὸς τὸν ἀπολειπόμενον τῆς θυσίας καὶ ὑστερήσαντα. παρεγγυᾷ δὲ ὅτι χρὴ πολέμου καὶ μάχης ἀπολιμπάνεσθαι, λόγων δὲ οὐ. R. παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν τινι ὑστεριζόντων λεγομένη. O.

A. μεταλαγχάνειν] ἐλλειπτικῶς εἴρηται τῷ Πλάτῳ. λείπει γὰρ τῇ διανοίᾳ τὸ ἄλλ' οὐχὶ τῆς ἐν λόγοις ἡδονῆς, οἷαν δὴ νῦν παρέσχετο Γοργίας. R.

A. οὔτῳ] κατὰ τὰ τελευταῖα ἀλλ' οὐκ ἐν ἀρχῇ. O.

A. ἀλλ' ἦ] ἀλλ' ἄρα. O.

A. τὸ λεγόμενον] οὐ πάνυ τὸ λεχθὲν ἀποδέχεται Σωκρα-

της· διὸ καὶ ἐπάγει ἀλλ' ἢ τὸ λεγόμενον ἀντὶ τοῦ ἀλλ' ὄντως τὸ λεγόμενον. λείπει δὲ τὸ πεπόνθαμεν, ἵν' ἢ τοιοῦτο· ἀλλ' ὄντως τὸ λεγόμενον πεπόνθαμεν, ὅπερ οἱ κατόπιν ἐορτῆς παραγινόμενοι καὶ τῆς ἐν τῇ ἐορτῇ θυμηθίας ὑστεροῦντες. Ο.

A. κατόπιν ἐορτῆς] ἐπὶ τῶν ἐπὶ τινι καλῶ πράγματι ἀπολιμπανομένων. R.

A. ἀναγκάσας] ἢ ἀνάγκη διττή, ἢ μὲν πρὸς βίαν, ἢ δὲ κατὰ φύσιν. κατὰ ταύτην οὖν ἠναγκάσθη Σωκράτης ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν, ὅπως πολλοὺς ὠφελοῖ. τοῦτο γὰρ σπουδαίων ἀνδρῶν ἴδιον, καὶ πρὸ τούτων θεοῦ. R.

B. οὐδὲν πράγμα] οὐδὲν ἐργῶδες ἢ δυσχερές. R.

B. καὶ ἰάσομαι] παροιμιακὸν τοῦτο, ἀπὸ Τηλέφου καὶ τοῦ τρώσαντος Ἀχιλλέως καὶ τοῦ χρηστηρίου ἀνελόντος ὅτι ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται. R.

B. ἀλλ' ἄρα] ἀρχὴ τις αὕτη τῶν ἐν τῷ διαλόγῳ προκειμένων τοῦ πρώτου μέρους, ὅ ἐστι τὸ περὶ τῆς ποιητικῆς αἰτίας τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν. R.

C. ἢ καλῶς λέγεις] ταῦτα διελέγοντο εἰς τὸν τοῦ Καλλικλέους εἰσιόντες οἶκον· εἶτα ἔσωθεν αὐτοῦ Γοργία ἐντυγχάνουσι. R.

448 A. πολλῶν ἐτῶν] Ἀττικὸν τὸ σχῆμα· δηλοῖ δὲ τὸ ἐπὶ πολὺν χρόνον. τὸ δὲ οὐδεὶς πω ἀντὶ τοῦ οὐ πάποτε. καὶ Θουκυδίδης· οὐδεὶς πω καταγνοῦς. R.

B. Ἡρόδικος] οὗτος οὐχ ὁ Σηλυμβριανὸς ἐστὶν Ἡρόδικος, ἀλλ' ὁ Λεοντίνος, Γοργίου ἀδελφός. R. ἄλλος Ἡρόδικος Σηλυμβριανὸς ἐν Πολιτείᾳ. Ο.

B. ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ] οὗτος Πολύγνωτος ἐκαλεῖτο, οὗ ἐν Δελφοῖς ἢ θαυμαστὴ γραφή, ἢ ἐπιγέγραπται·

γράψε Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφῶντος
υἱός, περθομένην Ἰλίου ἀκρόπολιν. R.

C. ὦ Χαιρεφῶν] φασὶ μὴ ἐξ αὐτοσχεδίου τὸν Πῶλον ταῦτα εἰπεῖν, προσυγγραψάμενον δέ. R.

C. ἐμπειρία] σκόπει τὰ πάρισα τοῦ Πῶλου, ἐμπειρία-ἀπειρία, τέχνη-τύχη, ἄλλοι-ἄλλων-ἄλλως. R.

C. τὸν αἰῶνα ἀντὶ τοῦ τὸν βίον, τὴν ζωὴν. Ο.

D. οὐ πάνν] οὐ γὰρ τί ἐστὶν ἡ δημοτικὴ εἶπεν, ἀλλ' ὁποῖόν τι ἐστίν. R.

D. καλουμένην] αὕτη γὰρ ἢ παρὰ τοῖς πολλοῖς, ἄλλη δὲ ἢ κατ' ἀλήθειαν. R.

449 A. ἀγαθόν γε] Ἀριστοτέλης μὲν καὶ οἱ σοφισταὶ μίαν φασὶν εἶναι ῥητορικὴν ἐπ' ἀμφοτέρα δυναμένην ἀγωνίζεσθαι. Πλάτων δὲ φησὶ δύο εἶναι, τὴν μὲν τέχνην, τὴν δὲ κολακείαν, ἣτις καὶ εἰδωλον λέγεται πολιτικῆς μορίου. ὁ γοῦν Γοργίας ἀξιῶν ἀγαθὸς εἶναι ῥήτωρ, τῆς τεχνικῆς φησὶν εἶναι οὐ τῆς εἰδωλικῆς ῥητορικῆς ἔμπειρος. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι περὶ μὲν τῆς ἐντέχνου ῥητορικῆς ἐν Φαίδρῳ διαλαμβάνει, περὶ δὲ τῆς δημῶδους καὶ κολακικῆς ἐνταῦθα. O.

A. ὡς ἔφη Ὅμηρος] τὸ τοίης τοι γενεῆς καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι. O.

D. περὶ τί τῶν ὄντων] ἢ ἐρώτησις, περὶ τίνα τῶν ὄντων ἢ ῥητορικὴ καταγίνεται ἢ ἔχει τὴν ἐνέργειαν. R.

D. πάνν] δύο ἐπιτάσεις ἀντὶ ὑπεροθετικοῦ. O.

E. περὶ λόγους] ὁ μὲν Σωκράτης τὸ τέλος ἠρώτησε τῆς ῥητορικῆς, ὁ δὲ Γοργίας τὸ ὄργανον ἀπεκρίνατο· ὁ γὰρ λόγος ὄργανον τοῦ ῥήτορος, ὡσπερ καὶ ἡ ἀποσιώπησις ὄργανόν ἐστι ἕνεκα τοῦ πείθειν παραλαμβανομένη ὑπὸ τῶν ῥητόρων. ἐνταῦθα δὲ καὶ διαλεκτικὸν θεῶρημα παραλαμβάνομεν, τὸ τὰς ἀπροσδιορίστους προτάσεις ἐκκλίνειν καὶ ἀποστρέφεσθαι. O.

E. λέγειν γε ποιεῖ δυνατῶς] ἀντὶ τοῦ διδάσκειν δύναται ἄλλους λέγειν. R.

E. οὐκοῦν περὶ ᾧνπερ λέγειν] ἰστέον ὅτι τῷ λόγῳ ὁ ῥήτωρ κέχρηται ὡς ὄργάνῳ· ὁ δὲ Γοργίας ἀγνοῶν περιπίπτει· τὸ δὲ ἐξῆς πρόκειται τὸ φρονεῖν, ἵνα τὴν ἐντεχνον ῥητορικὴν παραλάβῃ καὶ οὐ τὴν εἰδωλικήν. ὑποκατιῶν δὲ ὁ σοφιστὴς συμφύρει πάντα, καὶ διὰ τοῦτο ἀνατέτραπται ὑπὸ τοῦ ἐπιστήμονος. O.

450 A. ἰατρικὴ ἐστὶν ἀπούσης ὑγιείας οἰστικὴ, γυμναστικὴ παρούσης ὑγιείας φυλακτικὴ. R.

B. χειρουργημα καὶ κύρωσις οὐκ εἴρηται, αἱ δὲ λέξεις Γοργίου ἐγγχώριοι· Λεοντῆνος γὰρ ἦν. R.

B. διὰ λόγων] ψεύδεται· οὐ γὰρ περὶ λόγους μόνους, ἀλλὰ καὶ περὶ σιωπὴν καὶ περὶ ὑπόκρισιν. R.

C. εἰσὶν ἡμῖν τέχναι] ἐπίστησον ἐνταῦθα ὅτι διαλεκτικὸν θεῶρημα παραδίδοται· δεῖ γὰρ πρὸ τῶν ὀρικῶν λόγων τοὺς διαιρετικούς προηγεῖσθαι. O.

C. βραχέος, ὡς ἡ ἰατρικὴ, οὐδενός, ὡς ἡ γραφικὴ, ἡ ὀρχηστικὴ. O.

D. οὐδενός, ὡς ἡ διαλεκτικὴ, βραχέος, ὡς ἡ ῥητορικὴ διὰ τὸ ὑποκρίνεσθαι πολλάκις. O.

D. δεῖ γινώσκειν ὅτι τὰς τέχνας ἐνταῦθα διαιρεῖ καὶ ἐν Σοφιστῇ καὶ ἐν Πολιτικῷ, ἀλλ' οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν κατὰ τὸ δι' οὐ· καλῶς· τὰς μὲν διὰ λόγου, τὰς δὲ ἄνευ λόγου, τὰς δὲ μεταξύ· ἐν δὲ Σοφιστῇ κατὰ τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας· καλῶς· τὰς μὲν ποιητικὰς τὰς τὸ μὴ ὄν εἰς τὸ ὄν ἀγούσας, τὰς δὲ κτητικὰς τὰς τὸ ὄν οἰκειουμένας· ἐν δὲ τῷ Πολιτικῷ κατὰ τὸ εἶδος τῆς ἕξεως· καλῶς· τὰς μὲν γνωστικὰς, τὰς δὲ πρακτικὰς. O.

D. ἴσους] ὡς ἡ πεπτευτικὴ καὶ κιθαρωδία. O.

E. κῦρος] σκόπει ὡς κῦρος εἶπε Πλάτων, οὐ κύρωσιν, καθὰ Γοργίας. R.

E. εὐλαβῶς ἐπιρραπίζει τὸν τοῦ σοφιστοῦ λόγον ὁ Σωκράτης. O.

E. ὑπολάβοι] ἀποκριθῆσεται. O.

E. τις] ἐριστικὸς ἄνθρωπος καὶ ἐλέγξει μόνον σκοπὸν ἔχων, ἀλλ' οὐ διορθώσασθαι τὸν διαλεγόμενον. O.

E. τὴν ἀριθμητικὴν ἄρα] οἱ γὰρ ὅροι ἀντιστρέφειν βούλονται, εἶπερ ὑγιῶς ἔχουσιν. O.

451 A. ἴθι νῦν] τὸ μὲν ὀργανικὸν αἷτιον ὁ λόγος ἐστίν· ζητεῖ δὲ νῦν τὸ γένος περὶ τί τῶν ὄντων καταγίνεται. O.

A. εἶπομι' ἄν] ἐπίστησον ὅτι ἡ ἀριθμητικὴ κατὰ τὴν ἐαυτῆς φύσιν τὰ εἶδη τοῦ ἀριθμοῦ σκοπεῖ, τὰ δὲ σχήματα τὰ ἐπ' αὐτοῖς καὶ τοὺς λόγους ὡς ἀρχὴν γεωμετρίας καὶ μουσικῆς. πάντα γὰρ ἐστὶ πρῶτως ἐν τοῖς ἀριθμοῖς· οὐκ ἔστι δὲ ταῦτ' ὅντων τοὺς ἀριθμοὺς ἐφ' ἑαυτῶν ὀρᾶν καὶ ὡς ἀρχὰς ἄλλων δι' ἀπλότητα τῆς ὑποστάσεως. O.

A. τῶν τεχνῶν αἱ μὲν περὶ ἔργα μόνον καταγίνονται ὡς ζωγραφικὴ, αἱ δὲ περὶ λόγους μόνους ὡς ἡ διαλεκτικὴ, αἱ δὲ περὶ τε ἔργα καὶ λόγους· καὶ αὐταὶ τριχῶς· ἢ μᾶλλον μὲν ἔργων χρῶνται ἢ λόγων ὡς ἰατρικὴ, ἢ μᾶλλον μὲν λόγων ὡς ἡ ἀριθμητικὴ, ἢ ἐπίσης καὶ ἔργων καὶ λόγων ὡς ἡ πεπτευτικὴ. O.

B. οἱ ἐν τῷ δήμῳ συγγραφόμενοι] ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐπὶ τῇ ψηφισμάτων ἢ νόμων εἰσηγήσει ὁ κῆρυξ ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου

ψηφίσματος ἢ νόμου τό τε ὄνομα τοῦ ψηφιζομένου καὶ τιθέντος τὸν νόμον, καὶ δὴ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τοῦ δήμου ἔλεγεν, οἷον Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεύς ψηφίζεται τάδε· εἰ δὲ ἔμελλε πάλιν ὁ αὐτὸς ψηφίζεσθαι, ἔλεγεν ὁ κήρυξ, ἵνα μὴ περιτολογῇ· τὰ μὲν ἄλλα κατὰ τὰ αὐτά, ψηφίζεται δὲ καὶ τάδε. οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τοῦδε, τὰ μὲν ἄλλα, καθάπερ ἡ ἀριθμητική, ἢ λογιστικὴ ἔχει. R.

C. πρὸς αὐτά, ὡς ὅταν ἄρτιος πρὸς ἄρτιον ἢ περιττὸς πρὸς περιττὸν πολλαπλασιασθῇ· πρὸς ἄλληλα δέ, ὅταν περιττὸς πρὸς ἄρτιον ἢ ἀνάπαλιν. R. τοὺς γὰρ πολλαπλασιασμοὺς καὶ τοὺς μερισμοὺς ἢ λογιστικὴ θεωρεῖ τοὺς τῶν ἀριθμῶν, ᾧ καὶ δῆλον ὅτι τὸ ποσὸν τὸ ἐν αὐτοῖς καὶ τὴν ὕλην περιεργάζεται. πολλαπλασιάζεται γὰρ ἀριθμὸς ἐπὶ ἀριθμὸν οὐ κατὰ τὸ εἶδος ἀλλὰ κατὰ τὰς ὑλικὰς μονάδας, καὶ μερίζεται κατὰ τὸ ποσὸν ἀλλ' οὐ κατὰ τὸν λόγον ᾧ διαφέρουσιν ἀλλήλων οἱ ἀριθμοί. τὸ τοίνυν πῶς ἔχει πρὸς ἄλληλα κατὰ τὸ πλήθος τοῦτο ἐνδείκνυται, πῶς πολλαπλασιάζονται καὶ μερίζονται παρ' ἀλλήλους κατὰ τὸ ἐν αὐτοῖς ποσόν. O.

D. τὰ μέγιστα] ὥσπερ ὁ Πῶλος οὐ τίς ἐστὶν ἡ ρητορικὴ εἶπεν, ἀλλ' ὅποια τις, ὅτι καλλίστη τῶν τεχνῶν, οὕτω καὶ Γοργίας οὐ τίνα ἐστὶ περὶ ὧν οἱ λόγοι αὐτῆς λέγει, ἀλλ' ὅποια ἐστὶν, ὅτι τὰ μέγιστα τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων καὶ ἄριστα. R.

D. ἀμφισβητήσιμον] δεῖ τὸν ὄρον ἀναμφισβήτητον εἶναι καὶ σαφῆ καὶ διδασκαλικὸν τῆς τοῦ ὀριστοῦ οὐσίας. τὰ οὖν προκειμένα ἀμφισβητήσιμα μὲν διὰ τὸν ἰατρόν τε καὶ παιδοτρίβην καὶ χρηματιστήν, ἀσαφῆ δὲ διὰ τὸ μήπω γνωρίμου ὄντος τοῦ ὑποκειμένου τῆ ρητορικῆ ἄριστον αὐτὸ καλεῖσθαι. ὁ δὲ προκειμένος λόγος ὁμοίος ἐστὶ τῷ τοῦ Πάλου ἐξ ἀρχῆς εἰρημένω, ὅτι καλλίστη εἴη ἡ ρητορικὴ. O.

E. τὸ σκόλιον τοῦτο οἱ μὲν Σιμωνίδου φασίν, οἱ δὲ Ἐπιχάρμου. ἔστι δὲ τοιοῦτον·

ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ,
δεύτερον δὲ φυὰν καλὸν γενέσθαι,
τὸ δὲ τρίτον πλουτεῖν ἀδόλως,
τέταρτον δὲ ἡβᾶν μετὰ τῶν φίλων.

τοῦτο δὲ τὸ τελευταῖον παραλείπεται ὡς μὴ πρὸς ὃ βούλεται Πλάτων χρήσιμον ὄν. Ἄλλως. σκόλιον λέγεται ἢ παροίνιος

ᾠδῆ, ὡς μὲν Δικαίαρχος ἐν τῷ περὶ μουσικῶν ἀγῶνων, ὅτι τρία γένη ἦν ᾠδῶν, τὸ μὲν ὑπὸ πάντων ἀδόμενον . . . . . καθ' ἓνα ἐξῆς, τὸ δὲ ὑπὸ τῶν συνετατάτων, ὡς ἔτυχε τῇ τάξει· ὃ δὴ καλεῖσθαι σκόλιον. ὡς δὲ Ἀριστόξενος καὶ Φύλλης ὁ μουσικός, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις περὶ μίαν τράπεζαν πολλὰς κλίνας τιθέντες, παρὰ μέρος ἐξῆς μυρρίνας ἔχοντες ἢ δάφνας, ἦδον γνώμας καὶ ἔρωτικά σύντονα. ἢ δὲ περίοδος σκολιὰ ἐγένετο διὰ τὴν σύνθεσιν τῶν κλιῶν ἐπὶ οἰκημάτων πολυγωνίων οὐσῶν, καὶ τούτῳ καὶ τὰς ἐπ' αὐτὰς κατακλίσεις παραβύστους γίνεσθαι. οὐ διὰ τὴν μελοποιίαν οὖν, διὰ δὲ τὴν τῆς μυρρίνης σκολιὰν διάδοσιν, ταύτῃ καὶ τὰς ᾠδὰς σκολιὰς καλεῖσθαι. R S. Ἀθήνησιν ἐν τῷ πρυτανεῖῳ παρὰ πότον σκόλια ἦδετο εἰς τινὰς, ὡς περὶ εἰς Ἀρμόδιον, Ἀδμητρον, Τελαμῶνα· εἰρησθαι δὲ αὐτὸ σκολιὸν κατ' ἀντίφρασιν, ὅτι ῥάδια καὶ ὀλιγόστιχα ὡς ἐπιγράμματα. ἦδετο ἂ ἐκαλεῖτο σκόλια, ἀντιπροτεινόντων ἀλλήλοις τῶν συμποτῶν, καὶ ἠλέγχοντο οἱ μὴ ἀδοντες ὡς ἄμουσοι. σκόλιον μὲν οὖν ἦτοι σχόλιον τοῦτο. O.

E. πλουτεῖν ἀδόλως ὁ ποιητὴς φησιν· ὁ γὰρ χρηματιστὴς ὅπως ἂν τύχη, καὶ εἰ μετὰ τυραννίδος, πλουτεῖν βούλεται. R.

452 A. πρῶτόν φησι τὸν ἰατρόν· οὗτος γὰρ περὶ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ καθ' αὐτὰ καταγίνεται, ὁ δὲ παιδοτρίβης περὶ τὴν σύνθεσιν αὐτῶν καὶ τὴν τοιάνδε τῶν μορίων συνθήκην καὶ τὸ κάλλος αὐτῶν. R.

C. πλούτου] ἰδού, τὸ ἀδόλως οὐ προσέδηκεν, ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ χρηματιστὴς λέγει, ὅς πάντων καταφρονεῖ. R.

D. μέγιστον ἀγαθὸν εἶναι] διὰ τούτων ὁ Πλάτων ἐναργῶς ἡμῖν ἀπεκάλυψεν, ὅτι περὶ τῆς ποιητικῆς αἰτίας ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν καὶ τῆς εὐδαιμονίας ποιεῖται τὸν λόγον ἐν τῇ πρὸς Γοργίαν συνουσία. O.

D. ἐλευθερίας] πᾶς ἐλευθερίας αἴτιον τὸ ὑποβάλλον δουλείᾳ παντοίων παθῶν; R.

D. τὸ πείθειν ἔργῳ] ἰστέον ὅτι τῆς εἰδωλικῆς δητορικῆς ἐστὶν ὁ ἀποδοθεὶς ὄρος· δημοκοτικὴν γὰρ τινὰ λέγει ταύτην, πείθειν ἐπιχειροῦσαν τὸν πλημμελῶς κινούμενον ὄχλον. O.

E. δυνάμιν τὴν δητορικὴν νῦν καλεῖ· προίῳν δὲ οὐδὲ δύναμιν οὖσαν δείξει αὐτήν, ἐπεὶ οὐχ ὄρα πρὸς ἀγαθόν, δυνάμεως δὲ πάσης τὸ πρὸς τοῦτο ὄρα. R.

453 A. πειθοῦς δημιουργός] ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ τῆς ἐνεργείας τέλος· οὐ γὰρ ἐξ ἀνάγκης πείθει ὁ ῥήτωρ. Ο.

A. ἑμαυτὸν πείθω] ἐπίστησον ὅτι ὁ μὲν σπουδαῖος ἑαυτὸν πείθειν βουλόμενος, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάθη τῆς ἀλόγου ὀρμῆς πείθει ὑπέικειν τῷ λόγῳ· ὁ δὲ σοφιστὴς τὸν ἕξω ὄχλον κολακεύων πείθειν δοκεῖ, κακουργῶν καὶ ἑαυτῷ ἐπιβλαβῶς καὶ τοῖς πειδομένοις. Ο.

B. καὶ ἐμὲ εἶναι] κατὰ κοινοῦ τὸ εὖ ἴσθι. Ο.

C. . . . οὕτω καὶ τὸ γένος πολλῶν . . . ὡς ἔχει οὖν ζῶον τὸ γραφόμενον πρὸς τὰ ἄτομα τὰ ὑπ' αὐτό, οὕτως ἔχει καὶ ἡ πειθῶ γένος οὔσα πρὸς τὰ ἑαυτῆς εἶδη, τό τε διδασκαλικὸν καὶ πιστευτικόν. Ο.

C. ποῦ] ἐν τῇ ποικίλῃ στοῶ. Ο.

C. ὅτι καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν ἐστὶν ἡ πειθῶ. Ο.

D. ἴθι δὴ] ἀρχεται ἐντεῦθεν τὴν πειθῶ διαιρεῖν εἰς τε τὴν πιστευτικὴν καὶ εἰς τὴν διδασκαλικήν. ἔστι δὲ προσθεῖναι καὶ εἰς τὴν ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν, οἷον τὰ τῷ αὐτῷ ἴσα καὶ ἀλλήλοις ἴσα. R.

454 B. ταύτης τοίνυν τῆς πειθοῦς] πάλιν τὴν εἰδωλικὴν βούλεται λέγειν ὁ Γοργίας ῥητορικὴν. καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ χείρονος ἤρξατο, τοῦ δικανικοῦ· κρεῖττον δὲ δῆλον ὅτι τὸ συμβουλευτικὸν (ἐκ τὰραθοῦ γὰρ τὴν ὑπόστασιν ἔχει), μέσον δὲ το πανηγυρικὸν ἀπὸ τοῦ νοῦ προελθόν, καὶ χεῖρον τὸ δικανικὸν ὡς ἀπὸ ψυχῆς προϊόν. τὰραθὸν συμβουλευτικὸν συμφέρον κρεῖττον· νοῦς πανηγυρικὸν μέσον· ψυχὴ δικανικὸν δίκαιον χεῖρον. Ο.

455 B. οὐδ' αὐτός πω] ἑαυτὸν ὁ Σωκράτης ποιεῖ τῷ Γοργίᾳ συμφυρόμενον, ἵνα εἰς διαλεκτικὴν αὐτὸν συνουσίαν προκαλέσται. R.

B. ὅταν περὶ λατρῶν] ἡ αἵρεσις τριττῆ, ἢ προσώπων ἢ πραγμάτων ἢ συναμφοτέρων· ἐν πᾶσι δὲ τούτοις οἱ τεχνικώτατοι ἂν ἀρίστα συμβουλευσάιντο ἐν γε πόλει εὐνομουμένη, καὶ ὁ μὲν πολιτικὸς προνοήσει λόγον χάριν ὅτι δεῖ ναυτικὸν στρατὸν ἔχειν τὴν πόλιν, ὁ δὲ ῥητορικὸς παρὰ τοῦ πολιτικοῦ μαθὼν πείσει τὸ πλῆθος περὶ τούτου, ὁ δὲ ναυπηγὸς εἰσηγήσεται τήν τε ὕλην καὶ τὰ ὄργανα. ἐν δὲ μὴ τοιαύτῃ πόλει ὁ ῥητορικὸς πάντα ὑποδύσεται· καὶ γὰρ ὡς πολιτικὸς καὶ ὡς ἀρχιτέκτων συγκεχυμένως ὑποκριθήσεται πάντα εἶναι καὶ πάντα γινώσκειν. ὀρθὴ πολιτεία· πο-

λιτικὸς ἄλλος, ρήτωρ ἄλλος, ἐπιστήμων ἄλλος, ἀσυγχύτως· διάστροφος πολιτεία· δημαγωγὸς ὁ αὐτός, ρήτωρ ὁ αὐτός, ἐπιστήμων ὁ αὐτός, συγκεχυμένως. Ο.

D. πάλιν ὁ Γοργίας τὴν εἰδωλικὴν ρητορικὴν βούλεται παρεισάγειν. Ο.

E. διὰ μέσου τεῖχος λέγει, ὃ καὶ ἄχρι νῦν ἐστὶν ἐν Ἑλλάδι. ἐν τῇ Μουννυχίᾳ γὰρ ἐποίησε καὶ τὸ μέσου τεῖχος, τὸ μὲν βάλλον ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ, τὸ δὲ ἐπὶ Φάληρα, ἵν' εἴ τὸ ἐν καταβληθῆ, τὸ ἄλλο ὑπηρετοίῃ ἄχρι πολλοῦ. Σωκράτης δὲ νεώτερος μὲν Θεμιστοκλέους, σύγχρονος δὲ Περικλέους, ὡς διὰ τούτων δηλοῦνται. R. ἀρχαιότερος Θεμιστοκλῆς Περικλέους ἔτεσι πλείοσι τῶν πεντήκοντα. Ο.

456 A. δαίμονια] τὸ ἀπλοῦν καὶ ἀμετάβλητον καὶ ὠρισμένον τῆς θείας φύσεως οἱ δαίμονες διὰ ποικιλίας καὶ κινήσεως καὶ τῆς ἐπὶ πᾶν προόδου μεμίμηται, εἰδωλικῶς τὰς ἀληθείας ὑποκρινόμενοι. διὰ τοῦτο οὖν τὸ ποικίλον τῆς κολακείας τῆς εἰδωλικῆς ρητορικῆς δαιμόνιον καλεῖ ὁ Σωκράτης. Ο.

B. παραδειγματικὴ ἀπόδειξις. Ο.

B. ἐνθυμηματικὴ ἀπόδειξις. Ο.

C. ἡ μὲν οὖν δύναμις] μέχρι τῶν ἐνταῦθα τὴν δύναμιν τῆς ρητορικῆς ἀνύμνησεν ὁ Γοργίας, ἐντεῦθεν δὲ τὴν βούλησιν τῶν χρωμένων τῇ δυνάμει ταύτῃ· πᾶσα γὰρ δύναμις ἄλλου ἐστὶ δυνάσις τοῦ χρωμένου. ὅπερ καὶ κριεττόν ἐστι πάντως τῆς δυνάμεως. Ο.

E. ὅτι τῆς αὐτῆς γνώμης ἐστὶν Ἀριστοτέλης καὶ Γοργίας περὶ τῆς ρητορικῆς. καὶ γὰρ ἐκεῖνος γνώσιν μὲν τὴν αὐτὴν τοῦ τε σπουδαίου καὶ μοχθηροῦ ρήτορος ἔλεγεν εἶναι, προαίρεσιν δὲ διάφορον. Ο.

457 A. ἔμβραχ] ἐπιρρηματικῶς ἀκουστέον ἀντὶ τοῦ συντόμως ἢ ἀπλῶς ἢ καθάπαξ ἢ καθόλου· σύντομον ἢ εὐχερῶς εἰπεῖν, ἢ ἀπλῶς. Ο.

C. ἐνταῦθα Σωκράτης τίς τε ἡ ὀρθὴ συνουσία παραδίδωσι καὶ τίς ἡ διάστροφος, καὶ τί τὸ τέλος ἀμφοτέρων. ὅτι συνουσίας τρόπος διττός· πρὸς ἀλήθειαν πρὸς τὸ πρᾶγμα σωκρατικός· πρὸς νίκην πρὸς τὸν προσδιαλεγόμενον ρητορικός. Ο.

C. ὅτι ἡ ἀγνοία τριττῆ, ἀπλῆ, διπλῆ, μεγίστη· καὶ τῆς μὲν ἀπλῆς δίδαξις ἐστὶν ἡ καθαρισις ἀπαλλάττουσα τῆς κατεχούσης

ἀγνοίας· τῆς δὲ διπλῆς, ἥτις καὶ οἷσις καλεῖται, κάθαρσις ὁ ἔλεγχος . . . ἀπαλλαγῆναι τοῦ κακοῦ· τῆς δὲ μεγίστης κάθαρσις ἡ κόλασις τὸ τῷ λόγῳ μαχόμενον πάθος σωφρονίζουσα. Ο.

D. ὀρθῶς περὶ τὴν διάνοιαν, σαφῶς περὶ τὴν φράσιν. R.

458 B. ἴσως μέντοι] δέδοικεν ὁ Γοργίας καὶ φεύγει τὴν διάλεξιν, αἰτιᾶται δὲ τοὺς παρόντας πανούργως ὡς οὐκ ἀνεξομέτους. R.

C. προῦργιαίτερον] προτιμότερον. R.

D. νῆ τοὺς θεοὺς] ὁ μὲν Χαιρέφῶν ἐφίεται τῶν Σωκρατικῶν λόγων ὡς ἀγαθῶν προηγουμένως, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον ἠδέων, φιλόσοφος γὰρ ἔστιν· ὁ δὲ Καλλικλῆς ἐφίεται αὐτῶν προηγουμένως ὡς ἠδέων, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον ὡς ἀγαθῶν, φιλήδονος γὰρ ἔστιν. Ο.

E. ἄκουε δὴ] εἰ ὑπετίθεσο, φησί, τὴν τῆ πολιτικῆ συνέριθον ῥητορικὴν διδάσκειν, τοὺς δὲ μανθάνοντας κακῶς αὐτῇ χρωμένους εἰς τὴν εἰδωλικὴν καταφέρεσθαι καὶ δημοκοπικὴν, οὐκ ἂν εὐθύνας ἐδίδως τῷ λόγῳ, ἀλλ' οἱ μανθάνοντες εἰς κόλασιν ἦσαν ὑπεύθυνοι. τὸ γὰρ ἴσως προσκείμενον ἐνταῦθα ταύτην τὴν ἔννοιαν βούλεται λανθανόντως εἰσαγεῖν. Ο.

E. ῥητορικόν] ἐντεῦθεν ὁ πρῶτος ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἀποκρίσεως Γοργίου ἐντροπετικὸς ἔλεγχος. R.

E. ἐνδέχεται γὰρ ἐν πλήθει διαλεγόμενον ῥήτορα πιθανον φαίνεσθαι, ἀλλ' ἐν ἀμαθειῇ καὶ πλημμελῶς κινουμένῳ. Ο.

459 B. ὁ δὲ μὴ ἱατρός γε δήπου] τόπος ὁ κατὰ μετάληψιν· μεταλαμβάνει γὰρ ἀντὶ τοῦ οὐκ ἱατρός τὸ ἀνεπιστήμων. Ο.

C. ἡ ἀληθινὴ ῥαστώνη ἐν τοῖς κατὰ νοῦν ζῶσιν ἔξω τῆς ὕλης ἐγγίνεται· ἡ δὲ φαινομένη ῥαστώνη, οἷαν καὶ ὁ σοφιστὴς νῦν ὑποβάλλει, εἰδωλικὴ τίς ἐστὶ καὶ κατάλληλος τῷ τοῦ Γοργίου βίῳ·

τὴν γὰρ κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἔστιν ἐλέσθαι ῥηϊδίως. Ο.

C. ἀντίκα] εὐθέως καὶ παραχοῆμα· νῦν δὲ μικρὸν ὕστερον. R.

D. ἄρα τυγχάνει] ὁ δεύτερος ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἀποκρίσεως Γοργίου ἀποδεικτικὸς ἔλεγχος. R.

E. ἀνάγκη τὸν ῥήτορα ἢ μὴδ' ὅλως ἐπίστασθαι τὸ δίκαιον καὶ τὰ λοιπά, ἢ ἐπίστασθαι ἢ προμαθόντα ἢ ἐπιμαθόντα. Ο.

Ε. ἐνδέχεται γὰρ ἐν πλήθει διαλεγόμενον ῥήτορα πιθανὸν φαίνεσθαι, ἀλλ' ἐν ἀμαθεί καὶ πλημμελῶς κινουμένῳ. Ο.

460 Α. ἔχε δὴ, ἀντὶ τοῦ μέμνησο. Ο.

Α. ἦτοι πρότερον] ὁ τρίτος δὲ ἐντεῦθεν ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποδεικτικὸς ἔλεγχος. R.

Β. * οὐ δεῖ * θαυμάζειν ἐὰν ὁ κατ' ἐπιστήμην ἰατρικὰ εἰδὼς ἔσθ' ὅτε καὶ παρὰ τὸν σκοπὸν τῆς οἰκείας ἐπιστήμης ποιεῖ, δηλητήρια διδοὺς καὶ κατ' ἐκείνο ἀνίατρος ὢν, ὁ δὲ κατ' ἐπιστήμην τὰ δίκαια εἰδὼς ἐξ ἀνάγκης δίκαιος. εἰ γὰρ καὶ οἱ δύο ἐπιστήμονες, ἀλλὰ τῷ τρόπῳ διαφέρουσιν, ὁ μὲν περὶ σῶμα, ὁ δὲ περὶ ψυχὴν ἀσχολούμενος, καὶ ἑαυτὸν γινώσκων καὶ ταύτῳ ἔχων γινῶσκον καὶ γνωστόν· ὁ δὲ ἰατρὸς ἄλλο ἔχει τὸ γινῶσκον καὶ ἄλλο τὸ γινωσκόμενον. Ο.

Δ. ὡσαύτως δὲ οὕτως] ἢ ἐκ παραλλήλου χρῆσις τῶν ἐπιρρημάτων Ἀττικῆ, ὡς τὸ ἐγὼ εἰμί, καὶ ὡς τὸ ὅς καὶ αὐτὸς τῶν σπουδαίων καὶ φίλων. Ο.

461 Β. πεπλήρωται ἕως τούτων τὰ περὶ Γοργίου. Ο.

Β. ῥητορικὸν] ὁ πολιτικὸς φιλόσοφος κρειπτόνως ἐπίσταται τα εἶδωλα τῆς ἐν αὐτῷ νοεραῆς ἕξεως. Ο.

Β. τὰ δίκαια ὁ μὲν Γοργίας καὶ ἀγαθὰ ἐδόξαζεν, ὁ δὲ Πῶλος καλὰ μὲν, οὐκ ἀγαθὰ δέ, ὁ δὲ Καλλικλῆς οὔτε καλὰ οὔτε ἀγαθὰ. διὰ τοῦτο οὖν ὁ Γοργίας συγχωρεῖ τὸν τὰ δίκαια εἰδότα δίκαιον, ὡς ἀγαθῶν ὄντων καὶ διὰ τοῦτο ἐφετῶν. Ο.

Δ. ἀναθέσθαι] τὸ θέσθαι τὸ ἀντικείμενον τῷ ἤδη κειμένῳ. R.

462 Β. ἀσαφῆς ἢ τοῦ Πῶλου ἐρώτησις, πότερον τὸν ὀρισμὸν τῆς ῥητορικῆς ἐπιζητεῖ ἢ τὸ γένος· κατὰ γὰρ τῶν δύο σημαινομένων φέρεται τὸ τίνα φῆς εἶναι. ὅθεν ὁ ἐπιστήμων ἐπανορθοῖ αὐτόν. Ο.

Β. ἡ ῥητορικὴ ἐστὶν ἐμπειρία κολακευτικὴ περὶ ... ν πολιτικῆς μορίου εἶδωλον τοῦ δικαστικοῦ ... τό τίνα ἐνταυ ... κατηγορήματα ἀλ ... προσδιορισμός. Ο.

Β. συγγράμματι] ἐκ τούτου δῆλον ὅτι οὐχ ὁ ἐξ ἀρχῆς τοῦ Πῶλου λόγος αὐτοσχέδιος ἦν, ἀλλὰ σύγγραμμα. R.

Γ. ἐμπειρία μὲν γὰρ ποιεῖ ἡμῶν τὸν βίον πολιτικὸν κατὰ τέχνην. τοῦτο αἰνίττεται ὡς τοῦ Πῶλου τοιοῦτο σύγγραμμα συγγράψαντος. Ο.

C. ἡ ῥητορική, φησίν, ἀπεργασίας ἐστὶν ἐμπειρία τῆς ἀπεργαζομένης ἡδονῆς καὶ χάρις. O.

D. ὁ ἀμαθὴς σοφιστὴς πλημμυλεῖ καὶ περὶ τὰς ἐρωτήσεις καὶ περὶ τὰς ἀποκρίσεις καὶ τὰ ἐπόμενα ταύταις. O.

D. οὐπω, φησί, τὰς συστατικὰς διαφορὰς τοῦ ὄρου ἀποδέδωκά σοι. O.

E. οὐδαμῶς γε] ἐκ δύο καταφατικῶν ἐν δευτέρῳ σχήματι οὐδὲν συμπεραίνεται εἰ μὴ δι' ἀντιστροφῆς. O.

E. ὡς ὄρους ἐξισάζοντας ἔλαβεν ὁ Πῶλος τοῖς λόγοις. O.

E. ἐπιτηδεύσεως] ἰστέον ὅτι διαφέρει ἐπιτήδευμα καὶ ἐπιτήδευσις· αὕτη μὲν γὰρ ἐνέργειαν δηλοῖ, ἐκεῖνο δὲ οἶον οὐσίαν, ὡς φησι Πλούταρχος. οὕτως οὖν καὶ ἀκοή καὶ ἄκουσις, καὶ ψόφος καὶ ψόφησις, τὰ μὲν οἶον οὐσίαν τὰ πρῶτα, τὰ δὲ οἶον ἐνέργειαν. R.

463 A. ὄρος κολακείας, ἡ ἐστὶν ἐπιτήδευμα ἀτεχνον ψυχῆς στοχαστικῆς καὶ ἀνδρείας καὶ φύσει ὀμιλεῖν τοῖς ἀνθρώποις . . . ἡδονῆς ἀπεργαστικόν. O.

O. πᾶσα κολακεία ἐκ τριῶν τινῶν ὀφείλει συνίστασθαι, εἰ γε μέλλοι εἶναι κολακεία, στοχασμοῦ καὶ ἀνδρείας καὶ δεινότητος, ἵνα καὶ τῆς τοῦ κολακευομένου προαιρέσεως στοχάζεται καὶ ἀνδρείως ὑπομένῃ καὶ λανθάνειν βούλοιο. O.

A. ἐκ τῶν προκειμένων λέξεων, οἶον τοῦ καλῶ καὶ ἐγὼ καλῶ καὶ φημί εἶναι καὶ τῶν τοιούτων, δεῖ νοεῖν ὅτι ταῦτα τῆς Σωκράτους συνέσεως ἐστὶν εὐρήματα· καὶ γὰρ ὁ Ἀριστοτέλης τοιαῦτα φαίνεται ποιῶν, οἶον ὄρον δὲ καλῶ καὶ σχῆμα καλῶ πρῶτον καὶ τὰ τοιαῦτα. ἔτι δὲ κακεῖνο ἐπίστησον ἐνταῦθα, ὅτι ὁ Σωκράτης οὐκ ἐστὶν ἐφεκτικός. O.

E. πολιτικῆς μῦριον] ἐν Πολιτικῷ ὁ Σωκράτης τὴν δικαστικὴν ὄργανόν φησιν εἶναι τῆς πολιτικῆς, ἐνταῦθα δὲ μῦριον καὶ ῥητ . . . ὅπου μὲν γὰρ συμπληρωτικός ἐστὶ τοῦ πολιτικοῦ συνυπάρχων τῷ νομοθέτῃ. O.

464 B. πολιτικῆν] ἡ πολιτικὴ διαιρεῖται ὡς ὅλον εἰς μέρη τὴν νομοθετικὴν καὶ δικαστικὴν· αὗται γὰρ ἀλλήλων προσδέονται, τὰ δ' ἀντιδιαιρούμενα οὐ. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁ αὐτὸς τῆς διαιρέσεως τρόπος. R.

B. δικαιοσύνην ἀλλ' οὐ δικαστικὴν προσεῖπεν, ἵνα μὴ τὸ δικαστικόν μόνον ἀλλὰ καὶ τὸ διανεμητικόν, μᾶλλον δὲ καὶ αὐτὴν τὴν τῆς ψυχῆς εἰς ἑαυτὴν ἐνέργειαν περιλάβῃ τὸ ὄνομα. R

D. ἀποθανεῖν] ἢ ὡς τῶν ἀνοήτων τοῦτο αὐτοῦ καταψηφισαμένων, ἢ ὡς ἀπελαθέντα ὑπ' αὐτῶν καὶ τοῦ ἐκ τῆς ἰατρείας μισθοῦ στερούμενον σπάνει τῆς τροφῆς ἀποθανεῖν. R.

465 A. ταῦτα πρὸς τὰ ὑπὸ Πῶλου ἐν ἀρχῇ τεθέντα· ἐμπειρία μὲν γὰρ ἡμῶν ποιεῖ τὸν βίον. O.

C. τα γὰρ παραδείγματα ἀσυγχύτως δύναται σώζειν τὰς ἀπ' ἀλλήλων διακρίσεις διὰ τὴν ἄχραντον αὐτῶν ὑπαρξιν, τὰ δὲ εἶδωλα συγκέχυται ἀναλογοῦντα τῇ ὕλῃ. διὰ τοῦτο ἄρα συγκέχυται ρητορικῆς καὶ σοφιστικῆς ἢ διάκρισις, ὀψοποιικῆς δὲ καὶ κομμωτικῆς φανεραὶ εἰσιν αἱ διακρίσεις. O.

C. ἄτε δ' ἐγγύς] ἐπὶ γὰρ τῶν περὶ σῶμα ἢ διαφορὰ τούτων γνωσθῆναι εὐχερῆς· ψυχή γὰρ τὸ κρῖνον, σωματικὸν δὲ τὸ κρινόμενον· ἐπὶ δὲ τῶν περὶ ψυχὴν, ψυχῶν οὐσῶν τῶν συμπεφυρμένων, σοφιστῶν λέγω καὶ ρητόρων, καὶ ψυχῶν τῶν ταύτας κρινουσῶν διαστρόφων, συμπεφυρμένη καὶ ἡ διάκρισις, οὐ τῶν ἐπιτηδευμάτων (δῆλα γάρ) ἀλλ' αὐτοὶ τε οἱ μετιόντες, καὶ ἡ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων μετάληψις διὰ τὴν ἀπάτην, καὶ οἱ κρίνοντες ὑπὸ τῶν κρινομένων ἠπάτηνται. R.

D. σὺ γὰρ τούτων ἐμπειρος] τοῦτο εἶπεν ἢ διὰ τὸ ἐκ τῆς Ἀναξαγόρου δόξης εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν (ἦδει δὲ τοῦτο ἐκ Γοργίου, ὁ δὲ ἐξ Ἐμπεδοκλέους τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ· οὗτος δὲ φιλόσοφος ὢν τὰς τῶν φιλοσόφων δόξας καὶ ἠπίστατο καὶ ἐδίδασκεν), ἢ διὰ τὴν τῶν ὀνομάτων παρίστωσιν τοῦ ὧ φίλε Πῶλε. R. Ἀναξαγόρειος γὰρ ἦν τῇ προαιρέσει ὁ Πῶλος, καθάπερ ὁ Γοργίας Ἐμπεδοκλείος. O.

D. ὁ μὲν οὖν ἐγὼ] ὁ Πλάτων ἐνταῦθα κατακέχρηται τῷ Ἀττικῷ σχήματι κατακόρως, τῷ καλουμένῳ ἀμερίστῳ. τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ἔχον τοὺς μὲν πολλοὺς λεγομένους συνδέσμους, μηδαμῶς δὲ τὸν δέ. ὄρα γὰρ πῶς ὁ μὲν οὖν ἐγώ, ἴσως μὲν οὖν, ἄξιον μὲν, ἐὰν μὲν οὖν καὶ ἐγώ. R.

D. ἀντίστροφον] τὸ λεῖπον τοῦ τῆς ρητορικῆς ὄρου. ἔστι γὰρ ὅλος· ρητορικὴ ἐστὶ κολακεία, πολιτικῆς μορλοῦ εἶδωλον, ἀντίστροφον ὀψοποιίας ἐν ψυχῇ ὡς ἐκείνη ἐν σώματι. R.

466 A. τηλικούτος ὢν] ἡγουν νέος ὢν. R.

A. ἄρ' οὖν] ἐντεῦθεν ὁ περὶ τῆς εἰδικῆς αἰτίας τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν λόγος, ὅτι ἀρετὴ τέ ἐστὶ καὶ ἐπιστήμη τῶν ὄντων. R.

A. πρὸς τὰς εὐνομουμένας καὶ εὐδαίμονας πόλεις ὁ Σω-

κράτης ἀφορῶν ταῦτα λέγει· οὐδὲ γὰρ οἱ ῥήτορες ἐκεῖ χώραν ἔχουσι διὰ τὴν εὐνομίαν. Ο.

Β. ἔοικεν ὁ Πῶλος ἀγνοεῖν τὴν διαφορὰν βουλήσεως καὶ δοκίσεως, ὅτι ἢ μὲν ἀναλογεῖ τῇ ἐπιστήμῃ, ἢ δὲ . . . . . καὶ τῇ παρωνύμῳ δόξῃ· ἀβουλήτως οὖν οἱ ῥήτορες καὶ οἱ τύραννοι ζῶσι καὶ ἀνεπιστημόνως· ἐκπεπτώκασι γὰρ τοῦ νοῦ τῆς ἐπιστημονικῆς ἔξεως· δόξῃ δὲ καὶ δοκίσει πλημμελῶς ζῶσιν. Ο.

Γ. τὸ ἀμφιγνοεῖν τοῦ ἀγνοεῖν ταύτῃ διαφέρει, ἢ τὸ μὲν ἀναίρεσιν ἔχει παντελεῖ τοῦ γινώσκειν, τὸ δὲ ἀμφιγνοεῖν ἀμβολίαν καὶ ἀγνοίαν τοῦ ἀληθοῦς. Δωριεῖς δὲ αὐτὸ καὶ ἀμφιγνώμον φασιν. Ο.

Δ. δύο ἅμα] τὸ τε βούλεσθαι καὶ τὸ δοκεῖν. τοῦτο μὲν γὰρ κατὰ φαντασίαν ἐστὶ τὴν τυχοῦσαν· τὸ δὲ βούλεσθαι πάντως πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἀποτείνεται. R.

Ε. μὰ τὸν] ἔλλιπῶς ὄμνυσι πρὸς τε εὐλαβείας καὶ πραότητος ἐνδειξιν. R.

Ε. τρία ταῦτά ἐστι περὶ τὰ ὄντα, ἃ ἄνωθεν ἀρχόμενα μέχρι τῶν ἡμετέρων ἀφικνοῦνται ψυχῶν, βούλησις, δύναμις, νοῦς. ταῦτα καὶ ἐν τῷ δημιουργῷ θεωρεῖται καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς πᾶσι, καὶ πάντα τελειοῦνται διὰ τῶν τριῶν τούτων ἐπιστρέφοντα πρὸς τὰ γαθόν· ἀλλ' ἐν μὲν τῇ προόδῳ ἡ βούλησις προτέρα, δευτέρα δὲ ἡ δύναμις, τρίτη δὲ ἡ τοῦ νοῦ ἔλλαμψις· ἐν δὲ τῇ ἐπιστροφῇ διὰ τοῦ νοῦ πρώτως τελειοῦται τὰ ὄντα, καὶ δεύτερον διὰ δυνάμεως, καὶ τρίτον διὰ βουλῆς· ἀνάπαλιν γὰρ ἔχει τῇ προόδῳ ἡ ἐπιστροφή. διὸ καὶ ἐνταῦθα ὁ ῥήτωρ, ἐπειδὴ νοῦ ἀμοιρεῖ ἐμπειρικός ὢν δηλονότι καὶ ἀδυναμία συνέχεται, διὰ τοῦτο βουλῆς ἀμέτοχός ἐστιν. εἰ γὰρ κατὰ βουλὴν ὑποθώμεθα αὐτὸν πράττειν, πολὺ μᾶλλον καὶ δυνάμεως μεθέξει καὶ διὰ τοῦτο καὶ νοῦ, ὥστε καὶ ἐπιστήμων ἐσται· ὅπερ ἄτοπον. Ο.

467 Β. οὔτος ἀνήρ] ὁ Πῶλος, ὡς παρὰ πόδας τοῦ Σωκράτους ἐναντία λέγοντος πρὸς ἑαυτόν, καὶ ποιεῖν ἃ δοκεῖ αὐτῷ τὸν ῥήτορα, καὶ μὴ ποιεῖν ἃ βούλεται, ὥσπερ ἐκπεπληγμένος ταύτην ἀφίησι τὴν φανήν οὔτος ἀνὴρ, ὡσανεὶ ἔλεγεν ὁ ἀνθρώπος οὔτος τί πάσχει; οὔτω τῶν ἑαυτοῦ λόγων ἐπιλέλησται; ἐφ' οἷς ὁ Σωκράτης, ὑποτεμῶν τὸν τοῦ Πῶλου λόγον μεταξύ, φησὶν ἐπιμένων τῷ παραδόξῳ τῶν λόγων· οὐ φημι ποιεῖν αὐτοὺς ἃ βούλονται· ἀλλὰ μ' ἔλεγχε, ὡσανεὶ ἔλεγεν· ἐμοὶ μὲν ταῦτα δοκεῖ, καὶ ἐγὼ

ταῦτα φημί, τὸ τοὺς ποιοῦντας ἂ δοκεῖ αὐτοῖς δίχα νοῦ μὴ ποιεῖν ἂ βούλονται· εἰ δὲ σοὶ οὕτω μὴ δοκεῖ, μὴ ἀγανάκτει, ἀλλὰ τὸν λόγον ἔλεγχε. R.

B. κατὰ σέ] καὶ γὰρ Γοργία καὶ τοῖς κατ' αὐτὸν αἰ παρῖ-
σώσεις ἐπετηδεύοντο. R.

D. χρηματισμὸν] τὸν τῶν χρημάτων πόρον. R.

E. πάντα τὰ ὄντα ἢ ἔνεκά του, ὡς τὰ χεῖρω, ἢ οὐ ἔνεκα, ὡς τὰ κρείττω· καὶ ἔστιν ἢ διαίρεσις ἄμεσος· οὕτως οὖν ὁ Σωκράτης τὴν ἤ κατασκευάσας πρότασιν τὴν μείζονα πάλιν ἐκ διαιρέσεως ἄλλης εἰσάγει, λέγων πᾶν τὸ ὄν ἦτοι ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἢ μεταξὺ τούτων. εἰ οὖν τοῦτο, δῆλον ὅτι τὸ τούτου ἔνεκα ἦτοι ἀγαθὸν ἢ κακὸν· ἀλλὰ μὴν οὐ κακόν, ἀγαθὸν ἄρα· τὰ γὰρ μεταξὺ τῶν ἀγαθῶν ἔνεκα πρᾶττομεν δηλονότι. O.

468 A. ἂ ἐνίστε] ταῦτα μετέχειν δύνатаι τῶν ἄκρων, ταῦτα δὲ οὐ. R.

B. ἐκ τούτων ἂν λάβοις * ὅτι οἱ * ἀνεπιστήμονες ζῶντες ἀβουλήτως ἐνεργοῦσιν· ᾧ ἔπεται τὸ τὰ ἀμαρτήματα πάντα ἀκούσια εἶναι, ὡς καὶ ἐν τοῖς Νόμοις λέγει. O.

D. τί οὐκ ἀποκρίνει] ὁ μὲν Γοργίας ἐπιεικέστερος ὢν καὶ ἐτοιμῶς ἀπελογεῖτο καὶ ἐτίθει τὰ ἐρωτώμενα· ὁ δὲ Πῶλος σιωπᾷ ἀνθαδέστερος ὢν· ὁ δὲ Καλλικλῆς παντελῶς ἀνευρυθριάστως οὐδὲ ἀνέχεται τῶν συλλογισμῶν, ἀλλ' ἰταμῶς διακείμενος τῷ Σωκράτει παραχωρεῖ καθ' αὐτὸν συνάγειν ἂ βούλεται. μέσος οὖν ἄρα ὁ Πῶλος ἀμφοῖν, τοῦ μὲν τῇ ἐπιεικείᾳ τοῦ δὲ τῇ ἀνθαδείᾳ ἀπολειπόμενος. O.

E. ὡς δὴ σὺ ᾧ Σώκρατες] ὁ πλημμελῶς κατὰ δόξαν ζῶν σοφιστής, ἐπειδὴ τοῦ λόγου ἐξέπεσε καὶ τῆς τοῦ συλλογισμοῦ ἀνάγκης, εἰς τὴν αἰσθησιν φεύγει καὶ ταύτην προτείνει, τὸν ἐπιστήμονα ἐκ τούτου εἰς ἀντίφασιν, ὡς δοκεῖ, περιάγων. O.

469 A. εὐφήμει] σιώπα, μὴ ἀκαιρολόγει. R.

A. ἀζηλώτους] ἀζήλωτος γὰρ ἔστιν, ὅστις ἔχει τι ὃ μὴ εὐχομεθα γενέσθαι ἡμῖν, ἄθλιος δὲ ὁ πάθεισιν ἀνηκέστοις ἐνισχόμενος. R.

B. τὸ ἦττον ἐπὶ τοῦ ἄκοντος ἀποθνήσκοντος ἀδίκως, οὐκ ἐπὶ τοῦ ἐλπίδας ἔχοντος ἐπιδώσειν εἰς ἀρετὴν· ἐπὶ δὲ τοῦ σπουδαίου ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς ἀποδεκτέον. R.

B. ἢ γὰρ] ἀντὶ τοῦ εἶ συναπτικοῦ ὡς παρ' Ὀμηρῳ·
οὐδ' ἀφαιμαρτοεπής, ἢ καὶ γένει ὕστερος ἦεν. O.

B. οἶδεν ὁ Σωκράτης καὶ καλὴν τυραννίδα * ἐν τοῖς *
Νόμοις, καὶ διὰ τοῦτο νῦν ἐρωτᾷ· ποῖον, φησί, τυραννεῖν. O.

D. ὑπὸ μάλης πάντες οἱ παλαιοὶ προφέρονται ἐνικῶς, τὰτ-
τοῦται δὲ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ κρυφίως τι πράττειν, καὶ αἰεὶ μετὰ τῆς
προθέσεως, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἄφοβον· ἀλλὰ μὴν οὐχ
εἷς οὐδὲ δύο ταῦτ' ἴσασιν, οὐδ' ὑπὸ μάλης ἢ πρόκλησις γέγονεν,
ἀλλ' ἐν τῇ ἀγορᾷ. πληθυντικῶς δὲ οὐ μάλας λέγουσιν ἀλλὰ
μασχάλας, καὶ ἄνευ τῆς προθέσεως. Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Μετά-
νειραν ἐπιστολῇ· καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλὴν ἔχεις, τὰς δὲ μα-
σχάλας δασείας. τὸ μέντοι ὑπὸ κόλπους, ταῦτόν καὶ αὐτὸ κατὰ
τὸ σημαίνόμενον ὑπάρχον, ἀμφοτέρως ἐχρήσαντο, ἐνικῶς φημί
καὶ πληθυντικῶς, καὶ αἰεὶ μετὰ τῆς προθέσεως, οἷον ὑπὸ κόλπον
καὶ ὑπὸ κόλπους. O.

D. τεθνήξει] ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ τοῦ τεθνήξεται
καινοπρεπῶς παρελήφθη. R. ἐνέργεια ἀντὶ πάθους, Ἀττικῶς. O.

D. τῆς κεφαλῆς — κατεαγῆναι] καὶ τοῦτο Ἀττικόν· τὸ γὰρ
κοινὸν τὴν κεφαλὴν κατεαγῆναι· τὸ γὰρ ἐπὶ μέρος λέγειν Ἀτ-
τικόν, οἷον ἔφαγον τοῦ ἄρτου. οὕτως οὖν καὶ κατεάγην τῆς κε-
φαλῆς. O.

470 B. σκεψώμεθα] ἐντεῦθεν ὁ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδι-
κίας ἐπισέρχεται λόγος. R. μέχρι τούτου δέδεικται ἡ ῥητορικὴ
εἶδωλον τοῦ τῆς πολιτικῆς μορίου· καὶ ὅτι ἡ ποιητικὴ τῆς εὐ-
δαιμονίας ἐπιστήμη ἐστίν· καὶ ὅτι ἡ δύναμις τέλος ἔχει τὸ ἀγα-
θόν· καὶ ὅτι ἡ βούλησις αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἐστίν· καὶ ὅτι οὐδεὶς
κακὸς ἢ μέγα δύναται ἢ ποιεῖ ἢ βούλεται· ἀλλὰ μόνος ὁ ἐπι-
στήμων καὶ δύναται ὅσα βούλεται καὶ ζῆ κατὰ νοῦν ἐνεργῶν. O.

B. ὄρον] οὐχ ὀρισμὸν λέγει ἀλλὰ τίνα τρόπον καὶ διορι-
σμόν. R.

C. χαλεπὸν] κατ' εἰρωνείαν τοῦτό φησιν, ὡς δηλοῖ τὸ ἐπα-
γόμενον. R.

C. φλυαρία παρὰ Πλάτωνα πανταχοῦ πᾶν τὸ περιττόν, εἴτ'
ἐν λόγοις εἴτ' ἐν πράγμασι. R.

E. μέγαν βασιλέα] τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα. R.

E. παιδεία ἢ ἐξ ἀρχῆς τροφή, δικαιοσύνη ἢ τελεία ἀρε-
τή. R.

471 B. τὸν δεσπότην καὶ θεῖον] τὸ μὲν δεσπότην ἀνελεῖν παράνομον, τὸ δὲ θεῖον ἀνοσιουργὸν παρίστησι τὸν Ἀρχέλαον, εἶπερ ἐν τάξει πατέρων οἱ θεῖοι. R.

B. ἀνεψιὸν] τὸν παρ' ἡμῶν ἐξάδελφον. R.

B. ἠφάνισεν] τῆς ταφῆς ἀφείλετο. R.

B. εἰς τὸ ἀδελφὸν στικτέον, ἵνα τὸ γνήσιον πρὸς τὸ Περδικκον υἱὸν ἐξακούηται. R.

C. ἀπὸ σοῦ] κατ' εἰρωνείαν καὶ τοῦτο φησί. R.

D. ἄλλο τι] ὁ λόγος οὗτος οὐκ ἐλεγχὸς ἐστίν, ὃ με ἐφης πρὶν καὶ παῖς ἂν ἐλέγξειεν, ἀλλὰ πρὸς ἄλλο τι εἰρημένος. R.

E. ῥητορικῶς] οὐ πρὸς ἀλήθειαν, ἀλλὰ πρὸς τὰς τῶν πολλῶν ἡμαρτημένας δόξας. R.

472 A. τρίποδες] τῶν λαμπρῶν ἀναθημάτων καὶ τῶν πλουσίων καὶ ἐν δυνάμει μνημονεύει, ὅτι τούτοις μάλιστα οἱ δικασταὶ πιστεύουσι. Διονύσιον δὲ τὸ τοῦ Διονύσου φησὶν ἱερόν. R.

B. ἀναγκάζεις] ταῖς ἀποδεικτικαῖς πίστεσι πείθεις. R.

B. οὐσίας] οἱ ἐν τοῖς δικαστηρίοις τὰ χρήματα οὐσίαν φασί· διὰ τοῦτο οὖν ὡς πρὸς ῥήτορα διαλεγόμενος οὕτως εἶπεν. ὅμως προσέθηκε καὶ τὴν προσήκουσαν αὐτῷ οὐσίαν, φημί δὲ τῆς ἀληθείας. R.

B. ὁμολογοῦντα] οὐ μόνον πρὸς τὸν ἐλέγχοντα, ἀλλὰ πολὺ πρότερον αὐτὸν πρὸς ἑαυτόν. R.

E. ὑπὸ θεῶν] εἰ ὑπὸ θεῶν, ἀγαθὴ ἢ δίκη· τὰ γὰρ ἐκ τούτων τοιαῦτα. R.

473 A. φίλον] οὐχ ὡς ὁμόφρονα, ἀλλ' ὡς εὐνοϊκῶς πρὸς πάντα ἀνθρώπον ἔχων. R.

B. χαλεπότερον] καὶ τοῦτο κατ' εἰρωνείαν φησὶν ἢ κατ' ἀντίφρασιν. R.

B. ἀδύνατον] ὁ Σωκράτης τῷ παρ' ὑπόνοιαν λεγομένῳ χρήται, εἰπὼν οὐ χαλεπὸν ἀλλ' ἀδύνατον. R.

D. μορμολύττει] φοβεῖς. παρῆκται δὲ τὸ ῥῆμα ἀπὸ τῶν προσωπείων τῶν ἐν ταῖς τραγωδίαις ὑποκριτῶν, ἀ ἐκάλουν μορμολυκεῖα, Δωριεῖς δὲ γόργια. τοιούτοις δὲ καὶ αἱ γυναῖκες τὰ παιδιά φοβοῦσιν. R.

D. ἔμαρτύρου] ἀντὶ τοῦ μάρτυρας προσεκάλου. O.

E. ἄλλο αὐ τοῦτο εἶδος ἐλέγχου] τοῦτο παράγγελμα Γορ

γίου, τὸ τὰς σπουδὰς τῶν ἀντιδίκων γέλῳτι ἐκλύειν, τὰ δὲ γελοῖα ταῖς σπουδαῖς ἐκκρούειν. R.

E. βουλευεῖν λαχῶν] κληρωτοὶ γὰρ ἦσαν οἱ βουλευταί, ἀφ' ἐκάστης τῶν δέκα φυλῶν εἰς πρὸς ἓνα ἐνιαυτόν, καθ' ὃ καὶ ἐλέγετο πρυτανεύειν ἢ φυλή. R.

E. ἐπιψηφίζειν ἐστὶ τὸ τινὸς πρυτανευούσης φυλῆς ἓνα κληρούμενον ἀπ' αὐτῆς τὰς ψήφους ἐκάστων ἀπαριθμεῖσθαι τῶν τε τιθεμένων δεῖν γενέσθαι περὶ οὗ ἢ σκέψις καὶ τῶν ἀπαγορευόντων, καὶ ἔτι τὰς τῶν ἀμφιβάλλειν λεγόντων, ἀποφαίνειν τε εἰς τὸ κοινὸν τίνες τούτων αἱ ψῆφοι, πλείους ἢ ἐλάττους ἢ μεταξύ, ἐξ ὧν τὸ πρακτέον ἢ μὴ διεκρίνετο. καὶ ὁ τοῦτο ποιῶν, οὗτος ἦν ὁ ἐπιψηφίζειν λεγόμενος. R.

E. ἐπιψηφίζειν τοὺς παρόντας] ἀντὶ τοῦ ταῖς ψήφοις τῶν παρόντων κρίνειν τὴν ἀλήθειαν. R. ἐπιψηφίζειν ἀντὶ τοῦ ἐπιμαρτυρεῖν καὶ ἐπικυροῦν τὸν λόγον ὃν σὺ λέγεις. ἢ δὲ σύνταξις πρὸς αἰτιατικὴν. O.

474 B. καὶ ἐμὲ καὶ σέ] κατὰ τὰς κοινὰς καὶ ἀληθεῖς ἐννοίας δηλονότι. R.

C. λέγε δή μοι] τῶν δύο προβλημάτων τοῦ πρώτου ἐντεῦθεν ἢ κατασκευή, ὅτι χεῖρον τοῦ ἀδικεῖσθαι τὸ ἀδικεῖν. R.

E. ἐπιτηδεύματά ἐστι τὰ διὰ μόνων τῶν ἐθῶν μελετώμενα. R.

E. μαθήματά ἐστι τὰ κατὰ τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας διὰ διδασκαλίας τοῖς ἀνθρώποις παραγιγνόμενα. R.

476 A. μετὰ τοῦτο δέ] τοῦ δευτέρου προβλήματος κατασκευή, ὅτι τῶν ἀδικούντων κρείττων ὁ δίκην δίδους ἢ ὁ μὴ. R.

B. εἴ τίς τι ποιεῖ] ἐκ τούτου δηλὸν ὅτι τὸ νοεῖν καὶ βαδίζειν οὐ ποιεῖν ἐστὶν ἀλλ' ἐνεργεῖν μόνον· οὐ γὰρ πρὸς τι πάσχον γίνονται. R.

477 A. κολάζεσθαι ἐστὶ κυρίως τὸ τῆς πονηρίας κολούεσθαι, ὃ ἐστὶν ἐλαττοῦσθαι ἢ ἐμποδίζεσθαι. R.

A. ἀφ' οὗν τοῦ μεγίστου] ἐντεῦθεν ἀποδείκνυται οἷου μεγίστου κακοῦ ἀπαλλάττεται ὁ δίκας δίδους. R.

478 E. δεύτερος οὐ πρὸς εὐδαιμονίαν, ἀλλὰ κατὰ τὸ τεταχθαι μέσος τῶν τριῶν. R.

479 C. συλλογισώμεθα] σημειῶσαι ὅτι Ἀριστοτέλης τοῦ συλλογισμοῦ τὸν ὄρον ἐντεῦθεν εἴληφε σχεδὸν αὐταῖς λέξεσιν. R.

480 A. ἔξοντα] προσυπακουστέον τὸ πρὸς κακοδαιμονίαν. R.

A. τάχιστα δώσει δίκην παρὰ τὸν δικαστὴν δηλαδὴ τὸν οἰκείον λογισμόν, βασανίζοντα αὐτοῦ τὰς φαντασίας καὶ κολάζοντα τὰς παραλόγους ἐννοίας. οὐκ εἰσάγειν οὖν εἰς δικαστήριον, ἀλλὰ νουθεσίαν καὶ ἐπίπληξιν ἐφ' ἑαυτὸν καὶ τοὺς οἰκείους ἄγειν παρακελεύεται. R.

E. εἰ ἄρα δεῖ] φησὶν ὅτι, εἰ δέ ἐστὶ τις ἐχθρὸς σου, μὴ ἀδικεῖ δὲ σὲ ἀλλὰ ἄλλον τινά, μὴ θελήσης αὐτὸν δοῦναι δίκην, ἀλλὰ καὶ βοήθησον αὐτῷ, εἰ δύνασαι, ἵνα ἔτι πλέον τιμωρηθῆ. R.

481 B. οἶον] ἀντὶ τοῦ θαυμαστὸν ἐνταῦθα. R.

482 A. ἔμπληκτος] γρ. καὶ ἔμβλητος. R.

C. νεανιεύεσθαι] μέγα φρονεῖν, κομπάζειν. R.

E. φορτικά ἐστὶ τὰ βάρος ἐμποιοῦντα, δημηγορικά τὰ πρὸς τὴν τῶν πολλῶν βλέποντα δόξαν. R.

483 A. τὸ σοφόν] ἀντὶ τοῦ σόφισμα. R.

A. ἐδιώκαθες] ἐδίωκες. O.

B. προπηλακιζόμενος] ὑβριζόμενος, ἐξουθενουμενος. O.

484 C. μείζω φησὶν ὁ Καλλικλῆς τὴν κατ' αὐτὸν ῥητορικὴν, ἴσως δὲ καὶ τὴν τυραννίδα, ὡς ὕστερον δηλώσει. R.

D. ἀπαριθμησις ὧν οἶεται ψευδῶς Καλλικλῆς ἄπειρον εἶναι τὸν φιλόσοφον. R.

D. συμβόλαια παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς αἱ ἀσφάλειαὶ καὶ συγγραφαὶ καὶ συνθήκαι πόλεων, καθ' ἃς τὸ δίκαιον ἀλλήλαις ἔνεμον. R.

D. ἦθη τὰ ἐν ἔθει κείμενα φησί. R.

E. τὰ ἱαμβεῖα ταῦτ' ἐστὶν ἐξ Ἀντιόπης τοῦ δράματος Εὐριπίδου, ἐκ τῆς Ζήθου ρήσεως πρὸς τὸν ἀδελφὸν Ἀμφίονα. οὗτοι δ' Ἀντιόπης υἱοί. R S.

485 A. παιδείαν φησὶ τὴν περὶ τὰ μαθήματα ἐν παισὶ τροφήν τε καὶ ἀγωγήν. R.

B. τὸ διαλέγεσθαι παιδάριον πικρόν τι δοκεῖ, ὡς παρὰ φύσιν καὶ βίαιον ὄν· καταγέλαστον δέ, ὅταν ψελλίζηται ἀνήρ, καὶ πληγῶν ἄξιον, ὅταν παίξῃ. ἄναδρα δ' ἄμφω οὐχ ὡς γυναιξὶν ἀλλ' ὡς παιδίοις πρέποντα. R.

E. ὅτι ἀμελεῖς] καὶ ταῦτα τὰ ἱαμβεῖα τοῦ Εὐριπίδου ἐκ τοῦ αὐτοῦ Ἀντιόπης δράματος εἴληφε. σκόπει δὲ ὅπως δεῖ χρῆσθαι ταῖς μακροτέραις ρήσεσι τῶν ποιητῶν, μὴ αὐτοὺς διόλου τιθένας

τοὺς στίχους, ἀλλὰ τι καὶ λέξεως πεζοτέρας εὖ πως αὐτοῖς ἀναμῖξαι. ὁ τῶν στίχων δὲ νοῦς οὗτος· ὁ Ζῆθος φησι τῷ Ἀμφίονι μουσικῶ ὄντι· ξίψον τὴν λύραν, κέρησο δὲ ὄπλοις. οὕτω καὶ Καλλικλῆς λέγει Σωκράτει· ἄφες φιλοσοφίαν, ἔλθῃ δὲ ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ δικάζε. R S.

486 C. ἀγροικότερον] ἀντὶ τοῦ σκληρότερον. R.

C. παῦσαι δὲ ἐλέγχων] ἐν ἄλλῳ πρόσκειται, παῦσαι ματαίζων. R.

C. καὶ ἄσκει] γρ. καὶ δόκει. R.

D. βίος ὁ πλοῦτος, δόξα δὲ ἢ παρὰ τοῖς πολλοῖς εὐδοκίμησις. R.

D. ἰστέον ὅτι τὴν λίθον δι' ἧς δοκιμάζουσι τὸν χρυσόν, οἱ μὲν ἰδίως βάσανον, οἱ δὲ Ἀυδίαν καλοῦσιν. R.

E. ἔρμαιον ἀπροσδόκητον κέρδος ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, ἃς οἱ οδοιπόροι κατεσθίουσιν. O.

487 A. τρία] ὅτι τρία ἐστὶν οἷς κρίνεται ψυχὴ, ἐπιστήμη, δόξα ὡς φρονίμου τε καὶ εὖνον, παρρησία. R.

A. πάντα ἔχεις] προσυπακουστέον, ὡς σύ τε οἶε καὶ ὁ πολὺς τῶν ἀνοήτων συρφετός. R.

C. Ἀφίδνα δῆμος Αἰαντίδος φυλῆς, ἐξ οὗ οὗτος. R.

C. Χόλαργος δῆμος Ἀκαμαντίδος φυλῆς, ἐξ οὗ οὗτος. R.

E. τὸ μὲν ποῖον τὴν εἰδικὴν σημαίνει ἀρχήν, τουτέστι δίκαιον ἢ ἄδικον, τὸ δὲ τί ἐπιτηδεύειν τὴν ποιητικὴν, ἀντὶ τοῦ δημαγωγίαν τε καὶ ῥητορικὴν ἢ φιλοσοφίαν· τὸ δὲ καὶ μέχρι τοῦ, οἶον παιδείας χάριν ἢ περαιτέρω μέχρι τοῦ ἀκριβοῦς. R.

488 A. οὐχ ἐκῶν] ἰδοῦ, ἀκούσια τὰ ἁμαρτήματά φησιν. ἀκούσιον γὰρ τὸ ψεῦδος· παραλογιζόμεθα δὲ αὐτοὺς κατὰ τὴν καθόλου πρότασιν. R.

A. ἱκανῶς ἐνταῦθα τὸ μετ' ἀποδείξεως λέγεται. R.

A. βλάξ ὁ χαῦνος τῇ προαιρέσει. εἴρηται δὲ ἢ ἀπὸ τοῦ βεβλάφθαι τὰς φρένας, ἢ ἀπὸ τοῦ μαλακοῦ, οἶον μάλαξ τις ὦν· ἐπειδὴ δὲ τὸ μ τῷ λ ἀσύμπλοκον, ἀντὶ τοῦ μλάξ γέγονε βλάξ. R S.

C. ὡς τὸ κρεῖττον] σημείωσαι κατ' ἀρετὴν μᾶλλον. βέλτιον δὲ ἄμεινον. κατὰ δὲ τὴν τοῦ σώματος ῥώμην μᾶλλον ἰσχυρότερον κρεῖττον. R.

489 A. ἔστι ταῦτα ἢ οὐ;] σκόπει ἐκ τούτων τὸν πρὸς τὰς

ἀποκρίσεις τοῦ Καλλικλέους ὄκνον, τοῦ ἔστι ταῦτα ἢ οὐ; καὶ τοῦ νομίζουσιν ἢ οὐ; καὶ τοῦ μὴ φθόνηι μοι ἀποκρίνασθαι. R.

B. κινδυνεύεις] τουτέστι φαίνῃ, ὅπερ ἀμφιβάλλων ὡσπερ εἶρηκε, τὸ βαρὺ τῶν ἐλέγχων παραμυθούμενος. R.

B. οὐτοσὶ ἀνήρ] ὄρα τὴν πρὸς ἑτέρους τοῦ λόγου ἀποστροφὴν, ὅσῃν τοῦ Καλλικλέους καὶ κατὰ τὸ σχῆμα θρασύτητα δείκνυσι. R.

C. συρφετὸς] ἀγυρτώδης ὄχλος, ὡς νῦν, ἢ λόγος, ἢ ἐξ ἀνέμου συλλεγομένη κόπρος καὶ φρυγανώδης. R.

D. τοπάζω] ὑπονοῶ, εἰκάζω. R.

D. προδίδασκε] περιττεύει ἢ πρόθεσις Ἀττικῶς. R.

E. εἰρωνεία ἐστὶ προσποίησης ἀδυναμίας ὧν τις δύναται ποιεῖν· ἐξ ἧς καὶ τὸ εἰρωνεύω ῥῆμα. ταύτῃ δὲ τὴν ἀλαζονείαν ἐναντίαν εἶναι· ἔστι γὰρ ἀλαζονεία προσποίησης δυνάμεως ὧν τις οὐ δύναται ποιεῖν. R.

E. ὄμνυσι κατὰ τοῦ Ζήθου ὡς τινος τῶν ἡρώων ὄντος, ἢ ὡς χαριζόμενος Καλλικλεῖ, ἐπειδὴ τῇ τούτου ῥήσει πρὸ μικροῦ εἰς παραίνεσιν ἐχρήσατο. R.

490 A. δοκεῖς βούλεσθαι λέγειν] ὡς οὐδὲ φράσαι δυναμένου τοῦ Καλλικλέους, ἅπερ ἐθέλει, ὁ Σωκράτης καθάπτεται. R.

B. ἔχε δὴ αὐτοῦ] ἀντὶ τοῦ μέμνησο τῶν ζηθέντων. O.

B. ἀθρόοι] ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. οὐ γὰρ εἴ τι πολὺ, τοῦτο καὶ ὁμοῦ. διὰ τοῦτο οὖν πολλοὶ ἀθρόοι φησίν. R.

E. αἰεὶ ταῦτα] οἰκειότερον γὰρ ἐπιστήμης τὸ αἰεὶ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν λέγειν ἢ τὸ ἕτερα. R.

491 D. τί ἢ τί] ὁ Καλλικλῆς συνεῖς τούτων οὐδέν, ὑπολαβῶν δὲ διαίρεσιν τινα περιέχειν τὴν ἐρώτησιν τοῦ Σωκράτους, ἀξιοῖ σαφῶς αὐτὸ εἰπεῖν, τί ποτὲ ἔστιν ἐκάτερον ὧν ἀντιδιαριεῖν βούλεται. διόπερ φησὶ τί ἢ τί. R.

E. ἡδὺς εἶ] κατ' εἰρωνείαν τοῦτο φησι Καλλικλῆς. R.

E. οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν γνοίῃ] ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς ἔστιν ὅς οὐκ ἂν μοι μαρτυρήσειεν ὅτι λέγων τοὺς σῶφρονας οὐ λέγω τοὺς ἡλιθίους· τουτέστιν οὐδεὶς ἔστιν ἀνθρώπων ὅς τοὺς σῶφρονας ἡλιθίους λέγει. πρὸς ὃν ὁ Καλλικλῆς τούναντίον φησίν, ὅτι πάνυ πολλοὶ οἱ τοὺς σῶφρονας λέγοντες ἡλιθίους. R.

E. ἐπεὶ πῶς ἂν] ἐντεῦθεν ὁ περὶ τῆς τελικῆς αἰτίας τῶν

ἡθικῶν λόγος. ἔστι δὲ ἀρχὴ κατὰ Σωκράτην τὰγαθὰ, κατὰ δὲ Καλλικλέα αἰσχροὶ ἡδονή. R.

492 C. ἐπικουρίαν] ἢ τὴν ἐκ πλοῦτου καὶ περιουσίας, ἢ τὴν ἐκ τῆς παρὰ τῷ Καλλικλεῖ καλουμένης φρονήσεώς τε καὶ ἀνδρίας. R.

D. οὐκ ἀγεννώς] ἀντὶ τοῦ ἀτενώς καὶ ἀκάμπτους. R.

D. παρρησιαζόμενος] ἀντὶ τοῦ μετὰ παρρησίας ἀπαρακαλύπτως ὁμολογῶν. R.

E. οὐκ ἄρα] ἀπόδειξις δι' ἐπιχειρημάτων ἕξ, τριῶν μὲν ἐνδόξων, τριῶν δὲ πραγματειωδεστέρων· ὧν τῶν ἐνδόξων τὸ πρῶτον ἐκ τῆς τῶν πολλῶν δόξης εἴληπται. R.

E. ὡς γε σὺ λέγεις] ἐκ τῆς τῶν ποιητῶν ἢ τῶν Πυθαγορείων. R.

E. τὰ λαμβεῖα ἐκ τοῦ Φοῖβου τοῦ δράματος Εὐριπίδου·

τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἔστι κατθανεῖν,

τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται; R.

493 A. τῷ ὄντι ἴσως] τὸ ἴσως περὶ τοῦ ἀληθῆ εἶναι τὸν ἐν τῷ μύθῳ λόγον ἢ μὴ· τὸ δὲ τῷ ὄντι, ὅτι ὁ γε μῦθος αὐτὸ τοῦτο τῷ ὄντι καὶ διατεταμένως δισχυρίζεται, τὸ θάνατον εἶναι τῆς ψυχῆς τὴν μετὰ τοῦ σώματος ζωὴν. R.

A. κομπῶς] οὐ τὸν πιθανὸν ἀλλὰ τὸν τεχνικὸν ἢ σπουδαῖόν φησι. Σικελικὸς δ' ἢ Ἰταλικὸς, οἷον Ἐμπεδοκλῆς. Πυθαγόρειος δ' οὗτος ἦν, ὑπῆρχε δὲ Ἀκραγαντῖνος· Ἀκράγας δὲ πόλις Σικελίας, ἀπὸ τοῦ πλησίον ποταμοῦ κεκλημένη, ἀφ' ἧς οὗτος τε καὶ Ὀλύμπιος ὁ μελοποιός. Σικελὸν δὲ ἢ Ἰταλικὸν φησιν, ἐπειδὴ πλησίον Σικελίας ὁ τε Κρότων καὶ τὸ Μεταπόντιον, αἱ πόλεις οὗ οἱ Πυθαγόρειοι διέτριβον, αἱ τῆς Ἰταλίας εἰσίν. R S.

A. ἀμύητοι ἡμεῖς οἱ τεθνεῶτες, οἱ ἐν σώματι ζῶντες. R.

B. ὕδωρ] τὸ ρευστὸν καὶ ἄστατον τῶν ἡδονῶν. R.

D. ἐκ τοῦ γυμνασίου φησὶ τοῦ αὐτοῦ, ὅτι τὸ μὲν πρὸ αὐτοῦ ἐπιχείρημα ἐν μύθου προῆκται σχήματι, τοῦτο δὲ ἐν παραδείγματος. ἦν δὲ ἐκεῖνο μὲν τῶν Πυθαγορείων οἰκείον, τοῦτο δὲ Σωκράτους, ὡς σαφέστερόν τε καὶ πληκτικώτερον. R.

D. σκόπει γὰρ] ἐντεῦθεν αἱ πραγματειωδέστεραι, ὧν τὸ πρῶτον ἐπιχείρημα ἀπὸ τινος εἰκόνας ἀρχεται. R.

E. οἶνον μὲν ὡς τροφμώτατον, γάλα δὲ ὡς πρώτην τροφήν, μέλι δὲ ὡς τὴν ἐν τῇ τροφῇ γλυκυθυμίαν παρείληφεν. R.

Ε. πληρωσάμενος] οὐκ ἐμπλησθεῖς ἀλλὰ προσδεῆς ὦν. R.
 494 B. χαραδρῶς ὄρνις τις, ὃς ἅμα τῷ ἐσθίειν ἐκκρίνει.
 εἰς ὃν ἀποβλέψαντες, ὡς λόγος, οἱ ἰκτεριῶντες ῥᾶον ἀπαλλάτ-
 τονται· ὅθεν καὶ ἐγκρύπτουσιν αὐτὸν οἱ πιπράσκοντες, ἵνα μὴ
 προῖκα ὠφελῶνται οἱ κάμνοντες.

καὶ μιν καλύπτει· μῶν χαραδριὸν περνάς;
 ὡς φησιν Ἰππῶναξ. R S.

B. λέγεις οἶον] τοῦτο ἐκ τοῦ ἀπεμφαίνοντος πρόεισιν. R.

C. μὴ ἀπαισχυνῆ] ἀντὶ τοῦ μὴ αἰσχυνθείης. R.

C. κνησιῶντα] ἐπιθυμητικῶς ἔχοντα τοῦ κνᾶσθαι, ὃ ἐστὶ
 κνήθεσθαι. R.

D. ἀνδρεῖος] ἀντὶ τοῦ ἀναιδῆς, κατ' εὐφημίαν. R.

E. κιναίδων] ἀσελγῶν, μαλακῶν. καὶ κιναιδία ἢ πορνικὴ
 ἀσχημοσύνη, ἀπὸ τοῦ ὀρνέου τῆς Ἰύγγος, ὃ καὶ κιναιδίον κα-
 λεῖται. R.

495 A. ἵνα δὴ μοι] τοῦτο φησίν· ἐγὼ μὲν ἕτερον εἶναι τὸ
 ἀγαθὸν τοῦ ἠδέος διανοοῦμαι· ἀλλ' ἵνα μὴ ἀσύμφωνος ὦ ἑαυ-
 τῷ, ταῦτα εἶναι φημι τὰ αὐτά. R.

A. τοὺς πρώτους λόγους] τοὺς ἑαυτοῦ δηλονότι, ἐν οἷς
 ἐμέμφετο Γοργίαν καὶ Πῶλον ὡς παρὰ τὰ δοκοῦντα αὐτοῖς δι'
 αἰσχύνην ἀποκριναμένους, αὐτὸς δὲ ἐπηγγέλλετο παρρησιαζό-
 μενος πᾶσαν ἐρεῖν τὴν ἀλήθειαν. R.

B. ἀνιχθέντα] τῷ γὰρ τοῦ κιναιδίων βίου ὀνόματι κακὰ
 πολλὰ συνεσημαίνετο. R.

D. ὦ σοφώτατε σὺ] κατ' εἰρωνείαν ὑπὸ Καλλικλέους εἴρη-
 ται, ὡς φησὶ Πλούταρχος. R.

D. Ἀχάρναι δῆμος Οἰνηΐδος, ἐξ οὔ οὔτος. R.

D. Σωκράτης] τοῦτό φησι Καλλικλῆς καθ' ὁμοιότητα Σω-
 κράτους. R.

D. Ἀλωπεκὴ δῆμος Ἀντιοχίδος, ἐξ οὔ οὔτος. R.

E. τοὺς εὖ πράττοντας] τὸ ἀγαθὸν καὶ κακὸν εἰπεῖν βου-
 ληθεῖς τὰ μετέχοντα λέγει. R.

E. τοῦ τρίτου ἐπιχειρήματος, ὅτι ἐπ' εὐθείας, ἐκ τοῦ τὰ
 ἐναντία μῆτε ἅμα συνεῖναι μῆτε ἅμα ἀπαλλάττεσθαι. O.

E. εὐδαιμόνως βιοῦσιν, ἡδοναὶ κνῶντες οἱ ψωριῶντες. O

496 C. ἠδὺ] ἀντὶ τοῦ ἠδόμενον ληπτέον. R.

Ε. αἰσθάνη οὖν τὸ συμβαῖνον] εἰ προηγεῖται μὲν ἐν τῷ διψῆν λύπη, ἐν δὲ τῷ πίνειν ἐπιγίγνεται ἡδονή καὶ συνυπάρχει αὐτῇ, ἅμα μὲν οὐ παραγίγνεται τάναντία, καθὼς ἐν τῷ Φαίδωνι τῇ λύπῃ φησὶ τὴν ἡδονήν, ἅμα δὲ σύνεστι, καθὼς ἐνταῦθα λέγει. καὶ οὐ μάχεται ἑαυτῷ, εἴπερ ἄλλο μὲν τὸ ἅμα παραγίνεσθαι, ὅπερ οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῶν ἐναντίων εὐρεῖν, ἄλλο δὲ τὸ συνεῖναι, ὅ ἐστιν ἐπ' αὐτῷ ἐγχωροῦν. R.

497 A. τὸ ἀκκίξεσθαι ἐκ γυναικὸς εἰρησθαί φασιν Ἀκκοῦς καλουμένης, ἣν οὕτως εὐήθη λέγουσιν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἰστοῦ θοιμάτιον καθελομένην ἡμίεργον ἀμφιέσασθαι, εἷς τε τὸ κάτοπτρον βλέπουσαν πρὸς τὴν παρ' αὐτῆς ἔμφασιν εἰς αὐτὸ γιγνομένην ὡς ἑτέρα προσλαλεῖν γυναικί. μέμνηται ταύτης Ἐρμιππος ἐν Ἀθηνᾶς γοναῖς καὶ Ἀμφις ἐν τῷ ὁμωνύμῳ αὐτῆς δράματι. ἀκκίξη οὖν φησὶν ἀντὶ τοῦ ἀνοηταίνεισ οἷα γυνή, μὴ εἰδέναι προσποιούμενος. R S. ἀκκίζειν τὸ προσποιεῖσθαι, τὸ θρύπτεσθαι, τὸ μωραίνειν· πέπλασται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ Ἀκκοῦς τινὸς μωροτάτης, ἣ τὸν τε ἰστὸν διελοῦσα τοὺς στήμονας, ἐπεὶ ὑφ' ἑτέρας ἐκαλεῖτο, ἰστουργοῦσα προῆλθεν καὶ ἡμιτέλεστον ἄλλο ἱμάτιον πεποίηται, μέρος τοῦ ἱματίου γυμνοὺς τοὺς στήμονας ἀφορίσασα. O.

A. ἔχων ληρεῖς] ἀντὶ τοῦ ὑποκρίνη ἄνοιαν. R.

A. σοφὸς] ἀνόητος, κατ' εὐφημίαν. R.

C. τὰ σμικρὰ τε καὶ στενὰ] οὕτως ἀπέσκωπτον οἱ σοφιστικοὶ φήτορες τοὺς διαλεκτικούς λόγους· καὶ Ἰππίας γοῦν περιτμήματα αὐτοὺς ἐκάλεσεν. R.

C. τὰ μεγάλα γε μεμύησαι, πρὶν τὰ σμικρὰ] δηλονότι μυστήρια. διττὰ ἦν τὰ μυστήρια παρ' Ἀθηναίοις, καὶ τὰ μὲν μικρὰ ἐκαλεῖτο, ἅπερ ἐν ἄστει ἐτέλουν, τὰ δὲ μεγάλα, ἅπερ Ἐλευσίνι ἤγετο. καὶ πρότερον ἔδει τὰ μικρὰ μνηθῆναι, εἶτα τὰ μεγάλα· ἄλλως δὲ τῶν μεγάλων μετασχεῖν οὐκ ἦν θεμιτόν. ἐτελεῖτο δὲ ταῦτα καὶ Δηοῖ καὶ Κόρῃ, ὅτι ταύτην μὲν Πλούτων ἀρπάξειε, Δηοῖ δὲ μιγεῖν Ζεὺς· ἐν οἷς πολλὰ μὲν ἐπράττετο αἰσχροῦ, ἐλέγετο δὲ πρὸς τῶν μνουμένων ταῦτα· ἐκ τυμπάνου ἔφαγον, ἐκ κυμβάλου ἔπιον, ἐκερνοφόρησα (κέρνος δὲ τὸ λίκνον ἤγουν τὰ πτύον ἐστίν), ὑπὸ τὸν παστὸν ὑπέδουον καὶ τὰ ἐξῆς. R S.

498 E. παροιμία, δις καὶ τρις τὸ καλόν, ὅτι χρῆ περι τῶν

καλῶν πολλάκις λέγειν. Ἐμπεδοκλέους τὸ ἔπος, ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία· φησὶ γάρ

καὶ δις γάρ, ὃ δεῖ, καλόν ἐστιν ἐνισπεῖν. R S.

499 A. οὐκοῦν ὁμοίως] ὑπερθετεῖον τὴν λέξιν οὕτως· οὐκοῦν ὁ κακὸς ὁμοίως· εἶτα τὰ ἐξῆς. R.

C. παλαιὸν λόγον] τὸν παροιμιώδη φησί. βούλεται δὲ οὗτος τὸ πάση τύχῃ τῇ προσπιπτούσῃ χρῆσθαι πρὸς τὰς κατ' ἀρετὴν ἐνεργείας. R.

500 A. σὺ ἐκ τρίτων] τὸν Γοργίαν καὶ Πῶλον ὡς ἕνα ἔλαβε. R.

A. τῶν ἀγαθῶν] μέχρι τούτου ὁ περὶ τοῦ τελικοῦ αἰτίου, τουτέστι τοῦ ἀγαθοῦ, τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν λόγος. R.

A. ἄρ' οὖν] ἐντεῦθεν ὁ περὶ τῆς εὐρετικῆς τέχνης αὐτοῦ, τάξιν εἰσαγωγῆς καὶ κόσμον ταῖς ψυχαῖς, ἣ ἔστι δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη καὶ ὅλως ἀρετή. R.

B. παρασκευαί] οὐ τέχνας, οὐκ ἐμπειρίας εἶπεν, ἀλλὰ τὸ μέσον τούτων, τὰς παρασκευάς, ὥσπερ ἐν τοῖς πρόσθεν τὰς ἐπιτηδεύσεις. R.

B. τῶν μὲν] τῶν παρασκευῶν δηλαδή. R.

B. Διὸς ἦν ἐπώνυμον παρ' Ἀθηναίους ὁ φῆλιος, ἐκ τοῦ εἶναι τῶν φιλικῶν καθηκόντων αὐτὸν ἔφορον. R.

C. ὁ δὲ δὴ σύνδεσμος ἐμφαντικὸς εἰρωνείας ἐστίν. R.

C. ἴσως οὖν] ὅρα τὴν παράδοσιν τῆς τῶν προβλημάτων τάξεως, ὅτι πρῶτον δεῖ διαιρεῖσθαι, εἶτα τὴν διαφορὰν τῶν διαιρεθέντων ἐλεῖν, καὶ τρίτον ὁποῖον βέλτιον. R.

E. ἡ δ' ἱατρικῇ] τούτῳ προσθετεῖον ἀπὸ κοινοῦ τὸ τέχνη εἶναι. R.

501 A. ὅτι ἡ μὲν τούτου] τὰ κατὰ πᾶσαν θεωρούμενα τέχνην ταῦτα, γινῶσις τοῦ πράγματος περὶ ὃ σπουδάζει, ἐπίσκεψις αἰτιῶν δι' ἃς προσφέρει ἐκάστοις ἢ προσφέρει, ἀπόδοσις λόγου τούτων ἐκάστου. R.

A. διαριθμησαμένη] ἀντὶ τοῦ διακρίνασα ἢ διαλογισαμένη. ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ δὲ εἴρηται, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἀριθμοὶ διακέκρινται ἀπ' ἀλλήλων καὶ πάντα κατ' αὐτοὺς διατέτακται, ὡς ὁ Πυθαγόρειος διδάσκει λόγος. R.

C. σὺ δὲ δὴ] ὡς Γοργίου καὶ Πῶλου τὰ αὐτὰ ἤδη συγχωρησάντων. R.

C. οὐκ ἔγωγε] ἔμφασιν ἔχει τοῦ μὴ ἀρέσκεσθαι αὐτὸν οἷς ὁμολογεῖν ἀναγκάζεται. R.

E. κιθαριστικῇ] αὐλητικὴν μὲν πᾶσαν ἐκβάλλει τῶν ὀρθῶν πολιτειῶν, κιθαριστικὴν δὲ οὐ πᾶσαν, ἀλλὰ τὴν ἐν τοῖς ἀγῶσι μόνην. οἶδε γὰρ ἄλλην, ἣν σώζειν τὰς πολιτείας νενόμικεν. R.

502 B. ἡ σεμνῇ] ὡς εὐδοκιμοῦσα μᾶλλον τῶν ἄλλων τῆς μουσικῆς εἰδῶν κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους. ἰστέον δὲ ὅτι ἡ τραγωδία, κολακεία τις οὖσα, ὑπὸ τὸ σοφιστικὸν ταύτης εἶδος τέτακται, ἅτε δὴ γνώμας ἀποφαινομένη καὶ περὶ δικαίων καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν ὑψηλολογουμένη· ἢ καὶ κατὰ τὸ δημηγορικόν, καθ' ὅσον καὶ αὐτὸς φησιν, εἴ τις αὐτῆς τὰ μέτρα περιέλοι, μηδὲν ἕτερον αὐτὴν φανῆναι ἢ δημηγορίαν, ἐπειδὴ καὶ παθῶν ὑπερβαλλόντων κινητικαὶ ἀμφοτέραι. R.

D. τί δὲ] ἐντεῦθεν τῆς δημαγωγικῆς ῥητορικῆς διαβολή. R.

E. ἔλευθέρων ἀνδρῶν] τοῦτό φησι πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἐν τοῖς θεάτροις ὄχλων, διὰ μὲν τῶν ἔλευθέρων τοὺς δούλους περιελών, διὰ δὲ τῶν ἀνδρῶν παιδίας τε καὶ γυναικίας. R.

503 C. τί δὲ Θεμιστοκλέα] ἢ τάξις τῶν δημαγωγῶν οὐ πρὸς τὸν χρόνον, πρὸς δὲ τὸν τρόπον αὐτῶν. πρῶτον γὰρ Θεμιστοκλέα φησὶν ὡς μᾶλλον κατὰ νοῦν καὶ λογισμὸν τὰ τοῦ πολέμου διαθέμενον, Κίμωνα δὲ δευτέρον ὡς ἐκείνῳ παραπλήσιον, Μιλτιάδην δὲ τρίτον ὡς τύχῃ μᾶλλον ἢ γνώμῃ τῶν πολεμίων κρατήσαντα, Περικλέα δὲ τελευταῖον, ἐπειδὴ πολὺς ἦν ὁ περὶ αὐτοῦ λόγος, καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Σωκράτην μάλιστα προσάξεσθαι ἤλπισε. R.

504 D. δικαιοσύνη τε καὶ σωφροσύνη] τῷ μὲν νομίμῳ τὴν δικαιοσύνην ἀπέδωκε, τῷ δὲ κοσμίῳ τὴν σωφροσύνην. R.

505 C. αὐτὸς γνώσῃ] ἀντὶ τοῦ εἴ τι θέλεις, ποίει· ἐμοὶ γὰρ οὐ μέλει. R.

C. κεφαλὴν] αἰνίγμα τοῦτο τῶν παλαιῶν τε καὶ σοφῶν ἀνδρῶν, τὸ τέλειον πανταχῇ τετιμηκότων· ἐξαίρετως δὲ ἐν τοῖς περὶ τὸν λογισμὸν τὸν ἡμέτερον, ὃν μῦθον ὀνομάσαντες, ὅτι καὶ τὸν λόγον οὕτως ἐκάλουν, κεφαλὴν αὐτοῦ τὸν νοῦν αἰνίττονται, οὐδὲν ἄλλο διὰ τούτου παρεγγυῶντες ἢ πάντας ἡμῶν τοὺς λογισμοὺς πρὸς ἓν τέλος βλέπειν, τὴν κατὰ νοῦν ἐνέργειαν. R.

E. Ἐπιχάρμου] οὗτος ὁ Ἐπίχαρμος γέγονε κωμωδοποιός, καὶ εἰσῆγαγέ τινας ἐν ἰδίῳ δράματι δύο διαλεγομένους πρὸς

ἀλλήλους, καὶ ὕστερον ἓνα τῶν δύο πάλιν τὰ τῶν δύο διαλεγόμενον. R.

506 B. ἕως αὐτῶ] τὸν ὑπὲρ φιλοσοφίας λόγον βουλευθῆ-
ναι ἂν φησιν ἀποδοῦναι Καλλικλεῖ, ὡσπερ ὁ Ἀμφίων τῷ Ζήθῳ
τὸν ὑπὲρ μουσικῆς παρὰ τῷ Εὐρύπιδῃ. R.

C. ἐξ ἀρχῆς, οὐ τοῦ διαλόγου φησί, τοῦ δὲ τελικοῦ αἰτίου
τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν. εἰ δὲ περὶ τοῦ τέλους μάλιστα προκειμένης
τῆς ζητήσεως, περὶ τῆς ποιητικῆς αἰτίας καὶ τοῦ εἴδους ἐνδιέ-
τριψε, θαυμάζειν οὐ χροί. τὸ γὰρ ἀγαθόν, ὅπερ τὸ τέλος ἐστίν,
ἄρρητον καθ' αὐτό. διόπερ ἐνταῦθα μὲν διὰ τῆς ἀποφάσεως,
ὧν δοκεῖ εἶναι, ὅτι οὐκ ἐστὶν ἡδονή, δηλοῦται· ἐν Παρμενίδῃ
δὲ τελεώτερον οὐ περὶ ἀγαθοῦ τινὸς ἀλλ' ἀπλῶς περὶ ἀγαθοῦ
ποιεῖται τὸν λόγον, ἐν Πολιτείᾳ δὲ δι' ἀναλογίας τινός· νυνὶ δ'
ἐνταῦθα διὰ τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ εἴδους, ὃ μόνως ἐξ ἀνάγκης
παραγίνεται. τοιοῦτον δὲ τινα τρόπον καὶ ἐν Φιλήβῳ· διὰ νοῦ
γὰρ καὶ τῆς ἀληθοῦς ἡδονῆς. ποιητικὴν δὲ φάμεν αἰτίαν τὴν
ἐπιστήμην τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ δικαίων, εἰδικὴν δὲ αὐτα
ταῦτα, τελικὴν δὲ τὸ ἀγαθόν. R.

C. οὐ ταῦτόν] ἐντεῦθεν ὁ Σωκράτης ἐαντῶ ἀποκρίνεται. R.

D. ἀλλὰ μὴν] τοῦτο ὅπερ ἐλέγομεν, ὡς ἄρρητον αὐτὸ τὸ
ἀγαθόν, διὰ τοῦ προπαραγενέσθαι τὴν ἀρετὴν δηλωῶσαι βούλε-
ται, ἧ καὶ μόνη καὶ ἐξ ἀνάγκης συνέπεται. R.

D. ἀλλὰ τάξει] τῆς ἀρετῆς εἶδος τὴν τάξιν καὶ τὴν ὁρθότη-
τά φησι· τὸ δὲ ποιητικὸν τὴν τέχνην, ἥτις ἐφ' ἑκάστῳ τέτακται
πράγματι. R.

507 B. οὔτε διώκειν τὰ κακὰ δηλονότι, οὔτε φεύγειν τὰ
ἀγαθὰ. ταῦτα γὰρ οὐ προσήκει αὐτῷ, εἰ μὴ πρὸς ἀρετὴν καὶ
εὐδαιμονίαν φέροι. R.

D. ὡς ἔχει ποδῶν] ἀντὶ τοῦ, ὅσον δυνάμεθα, ὀφείλομεν
φρυγεῖν τὰς κακὰς πράξεις. κατ' ἀναλογίαν οὖν εἶπε πόδας ὡσπερ
πόδας Ἰδης τοῦ ὄρους φάμεν. κατὰ ζωὴν οὖν φεύγωμεν τὰ κα-
κὰ, μὴ ποσίν, ἐπεὶ καὶ ὁ Πλωτῖνος ἀνάγεσθαι λέγει τὰς ψυχὰς
οὐ ποδὶ ἀλλὰ ζωῇ. R.

D. ὁ σκοπὸς] σκοπὸς καὶ τέλος τῆ σχέσει μόνον διαφέρουσι.
σκοπὸς μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ ἀρχή, τέλος δὲ σκοπὸς εἰς ἐνέργειαν ἀ-
χθεῖς. ἢ σκοπὸς τέλος ἀνέκβατον, τέλος δὲ σκοπὸς ἐκβεβηκώς. R.

E. οἱ σοφοὶ] σοφοὺς ἐνταῦθα τοὺς Πυθαγορείους φησί,

καὶ διαφερόντως τὸν Ἐμπεδοκλέα, φάσκοντα τὴν φιλίαν ἐνοῦν τὸν σφαῖρον, ἐνοποιοῦν εἶναι. τοῦτο δὲ πρὸς τῇ μιᾷ ἐστὶ τῶν πάντων ἀρχῆ. R.

508 A. ἡ ἰσότης ἢ γεωμετρικῆ] τουτέστιν ἡ δικαιοσύνη.

A. ταύτην δὲ τὴν γεωμετρικὴν ἀναλογίαν Διὸς κρίσιν ἐν Νόμοις ἐκάλεσεν, ὡς δι' αὐτῆς τῶν πάντων κεκριμένων τε καὶ ὠρισμένων. ἰστέον δὲ ὅτι ἀριθμητικὴν ἀναλογίαν εἶναι φασιν, ὅταν τριῶν ἀριθμῶν ἀνίσωσιν ὁ μέσος ὑπερέχῃ τε τῷ ἴσῳ καὶ ὑπερέχεται, οἷον β' δ' ε', γεωμετρικὴν δὲ ὅταν τριῶν ἀριθμῶν ὄντων ἀνίσωσιν, ὃν ἔχει λόγον ὁ πρῶτος πρὸς τὸν δεύτερον, τοῦτον καὶ ὁ δεύτερος πρὸς τὸν τρίτον, οἷον δ' ε' θ', ἀρμονικὴν δέ, ὅταν τριῶν ἀριθμῶν ἀνίσωσιν, ὡς ὁ μέγιστος πρὸς τὸν ἐλάχιστον, ἕντως ἔχη καὶ ἡ τῶν μειζόνων διαφορὰ πρὸς τὴν τῶν ἐλαττόνων, οἷον β' γ' ε'. R.

D. ἐπὶ κόρρης] ἐπὶ κεφαλῆς ἢ γνάθου ἢ κροτάφου. κόρρη γὰρ καὶ κόρσην τὴν ὅλην κεφαλὴν σὺν τῷ αὐχένι λέγουσι. τινὲς δὲ καὶ δάπισμά φασι τὸ ἐπὶ τῆς γνάθου λαμβάνειν, ἀπτύμενον καὶ τοῦ κροτάφου. R.

D. τέμνεσθαι] ἀντὶ τοῦ ζημιοῦσθαι ἐνταῦθα. R.

E. ἐμὲ] τὸν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος Σωκράτη, οὐ τον κατα τὴν ψυχὴν μόνον. οὐ γὰρ θεμιτόν, φησὶν αὐτός, ἀμείνονα ὑπὸ χεῖρονος βλάπτεσθαι. R.

509 A. ἀγροικότερον] τοῦτό φησι διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν σιδηρῶν καὶ ἀδαμαντίνων λόγων. R.

A. εἶναι] προσυπακουστέον τὸ τοῦτο ἀκριβῶς οἶδα. R.

B. εἰ οἶόν τε] ἐπειδὴ μεῖζον μεγίστου οὐκ ἔστι, διὰ τοῦτο το εἰ οἶόν τε πρόσκειται. R.

B. ταύτην] τὴν τῆς ψυχῆς δηλαδή, δευτέραν δὲ τὴν τοῦ σώματος, καὶ τρίτην τὴν τῶν ἐκτός. R.

C. καὶ τὰλλα] περὶ τῶν νομιζομένων ἀγαθῶν τοῦτο λέγει, οἷς καὶ τάξιν τινὰ ἐν Νόμοις ἐπέθηκεν, εἰπὼν ὑγίειαν, κάλλος, ἰσχύ, πλοῦτον. R.

517 E. σκυτοτόμον σκυτέα ἢ λωροτόμον, σκυτοδεφὸν δὲ τὸν δερματομαλάκτην ἢ βυρσοδέψην. R.

523 A. ἦν οὖν νόμος] τὸ ἦν καὶ τὸ ἔστιν χρονικὴν ἐμφαίνει διαφορὰν, ἵνα σημάνη πρῶτας καὶ δευτέρας ὑποστάσεις· ὅτι δὲ ἀχρόνως ταῦτα δεῖ νοεῖν, ἐμφαίνει τὸ ἀεὶ ἔστιν. O.

Β. ὅτι ὁ συνέχων καὶ τὴν λοιπὴν δυνάδα οὗτός ἐστιν ὁ Ζεὺς, πρὸς ὃν καὶ ὁ Πλούτων ἐπιστρέφεται· καὶ τὸν νοῦν προσείληφε καὶ τοὺς λόγους πάντων πρὸ τῆς δυνάδος. Ο.

Β. Δία νῦν ἀκουστέον οὐ τὸν πρὸ τῶν τριῶν ἀλλὰ τὸν ἕνα τῶν τριῶν, πρὸς ὃν ἐπιστρέφεται ὁ Πλούτων καὶ οἱ ἐπιμεληταί. εἰσὶ δὲ δαίμονες κολαστικοὶ καὶ καθαρτικοὶ καὶ τελεσιουργοί. Ο.

Ε. γυμνὸς ὁ κριτῆς οὐ μόνον τοῦ ὀστρεώδους σώματος ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀερώδους φυράματος, καὶ μόνον ἔχων τὸ αὐτοειδές ὄχημα· οἱ δὲ κρινόμενοι γυμνοὶ μὲν τῆς παχύτητος τοῦ ὀστρεώδους, περιφέροντες δὲ τὸ ἀέριον φύραμα καὶ δεόμενοι καθάρσεως. Ο.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΝΩΝΑ.

Ρ. 70 C. Θετταλία χώρα τις ὑπὸ τὴν Μακεδονίας ἐπαρχίαν· οἱ δ' ἀπ' αὐτῆς Θετταλοί. R.

C. Λάρισσα πόλις Θετταλίας. R.

C. Ἀλευάδαι οἱ ἐν Λαρίσση τῆς Θετταλίας εὐγενέστατοι, ἀπὸ Ἀλεύου βασιλέως τὸ γένος ἔχοντες. R.

71 B. τούτου τοῦ πράγματος] ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦτο τὸ πράγμα ἢ ἀντὶ τοῦ ἔνεκα τούτου ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπόρως ἔχειν. Ο.

79 D. περὶ τοῦ σχήματος] ἐλέγετο γὰρ ὅτι σχῆμά ἐστιν ὁ αἰὲ χρόα ἔπεται· αὕτη δὲ ἀγνοεῖσθαι ὑπέκειτο. R.

80 B. ὡς γόης ἀπαχθείης] ὡς κακοῦργος παραδοθείης εἰς τὸ δεσμοκτήριον. R.

82 B. γιννώσκεις τετράγωνον] σημείωσαι τὸν παρὰ τῷ Μένωνι λόγον, οὗ καὶ ὁ δαιμόνιος Ἀριστοτέλης μνημονεύει ἐν τῇ λογικῇ πραγματείᾳ. R.

83 A. μὴ ταύτη μὲν] οὕτω γὰρ ετερόμηκες εἶη. R.

B. διπλάσιον] τοῦ τετράποδος. R.

B. ἡμισυ] τοῦ ἑκκαίδεκάτου. R.

E. ἡμισυ ταύτης] τῆς δίποδος δηλονότι. ἔστι δ' ἓν, ὃ σὺν αὐτῇ τῇ δίποδι ληφθὲν τὴν τρίποδα ποιεῖ, κατὰ τε μῆκος καὶ πλάτος. R.

84 A. ᾤετο] λέγων εἶναι τὴν διπλασίαν τῆς δίποδος. R.

90 A. ἔθρεψε] ὁ πατήρ δηλαδὴ. R.

91 C. Ἡράκλεις] ἐπίφθεγμα θαναμαστικόν. R.

93 D. ἐδιδάξατο καὶ ἐπαιδεύσατο δι' ἑτέρου τὸν υἱόν. αὐ-
τὸς μέντοι Θεμιστοκλῆς δι' ἑαυτοῦ οὐδὲν τούτων. R.

97 D. δεδεμένα ἢ] τῶν πάλαι δημιουργῶν πλαττόντων τὰ
ζῶα συμμεμνκότας ἔχοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ οὐ διεστηκίους
τοὺς πόδας, ἀλλ' ἐστῶτα σύμποδα, Δαίδαλος ἄριστος ἀγαλματο-
ποιὸς ἐπιγεγονῶς πρῶτος ἀναπετάννυσί τε τὰ τούτων βλέφαρα,
ὡς δόξαι βλέπειν αὐτά, καὶ τοὺς πόδας, ὡς νομίσαι βαδίζειν,
δίιστησι· καὶ διὰ τοῦτο δεδέσθαι, ἵνα μὴ φύγοιεν, ὡς δῆθεν
ἐμψύχων ἤδη γεγονότων αὐτῶν. τοῖς δεδεμένοις οὖν τὰς ἀλη-
θεῖς ἰοικέται δόξας φησί, τοῖς λελυμένοις δὲ τούτων τὰς ψευ-
δεῖς. R.

100 A. οἷος πέπνυται] ἐν τῇ κ τῆς Ὀδυσσεΐας φησὶν Ὅμη-
ρος περὶ Τειρεσίου. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΙΖΟΝΑ ΙΠΠΙΑΝ.

P. 281 A. Ἥλις πόλις Πελοποννήσου πρὸς τῇ Ὀλυμπίᾳ,
ἀπέχουσα Πίσσης τριακοσίου σταδίου. R.

B. Λακεδαίμονα] πόλις καὶ αὕτη Πελοποννήσου, πρότερον
Σπάρτη προσαγορευομένη. R.

282 B. Λεοντῖνοι πόλις Σικελίας. R.

C. Κέως νῆσος, ἣ καὶ Μεροπὶς ἐκαλεῖτο. R.

288 B. παροιμία, αὐτὸ δείξει, ἐπὶ τῶν ἀπιστούντων τι μὴ
γίνεσθαι. μέμνηται δ' αὐτῆς καὶ Κρατῖνος ἐν Πυλαίᾳ, καὶ Πλά-
των ἐν Θεαιτήτῳ καὶ ἐνταῦθα. καὶ ἔστιν, ὁ τὸν ποταμὸν καθη-
γούμενος καὶ τὸν πόρον ζητῶν, αὐτὸ δείξει. τῶν γὰρ παροιμιῶν
αἱ μὲν καθ' αὐτὰς λέγονται, αἱ δὲ ἐπὶ λόγων σαφηνίζονται. μέ-
μνηται δὲ αὐτῆς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αἰγυπτιᾷ οὕτως·

ταχὺ δ' αὐτὸ δείξει τοῦργον, ὡς ἐγώ, σαφῶς. R S.

290 A. τωθάσεται] σκώψει, λοιδορήσει, χλευάσει. R.

D. ἔτνος εἶδος ὀσπρίου, ὅ τινες καλοῦσι πισσάριον. τορῦνη
δὲ τὸ ταρακτήριον. R.

Ε. μέμερος] φροντίδος ἄξιος, ἢ χαλεπός. R.

292 A. ἐφικέσθαι] καταλαβεῖν. R.

Δ. γεγωνεῖν] μέγα φθέγγεσθαι. R.

293 A. βάλλ' ἐς Μακαρίαν] Ἡρακλέους θυγάτηρ, Μακαρία τοῦνομα, ἦν λόγος κατὰ τὴν Εὐρουσθέως ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατείαν αὐτοκέλευστον ἑαυτὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰς σφαγὴν ἐπιδοῦναι. τοὺς οὖν Ἀθηναίους κατὰ τιμὴν τῆς παιδός, βάλλοντας αὐτὴν ἄνθεσι καὶ στεφάνοις, παρακελεύεσθαι τοῖς ἄλλοις βάλλ' εἰς Μακαρίαν, ὡς τὴν παροιμίαν παρελθεῖν καὶ ἐπὶ τῶν προθυμουμένων τι, αὐτὴς δὲ καταχρηστικῶς καὶ ἐπὶ πάσης ἀφοσιώσεως. Δοῦρις δὲ φησιν ὅτι αὐτὴ τὴν πυρὰν τοῦ πατρὸς κατέσβεσε, καὶ ἐξ ἐκείνου παρὰ Μακεδόσι νενόμισται τὰς θυγατέρας τῶν κηδευομένων, οἷς ἂν ὥσι παῖδες, τὸ αὐτὸ πράττειν ἐπὶ τοῖς πατράσιν. R S.

294 A. ἃ περιπασθὲν δηλοῖ εἶθε· Καλλίμαχος·

ἃ πάντως ἵνα γῆρας.

καὶ τὸ ὦ τὸ κλητικόν· Ομηρος·

ἃ δειλοί, τί κακῶν.

σημαίνει δὲ καὶ τὸ πολὺ καὶ μέγα, παρ' Ἀρχιλόχῳ·

ἃ ἕαδ' εἷς τε ταύρους.

τό τε ἐν ἴσῳ τῶ ναί, καὶ εἶθε. καὶ ἔτι σχετλιαστικὸν ἀντὶ τοῦ φεῦ ἐπιρρήματος, ὡς ἐνταῦθα. βραχέως δὲ καὶ δασέως τὸ ἄτινα, ὡς παρ' Ἰπποκράτει. παρὰ δὲ Δημοκρίτῳ ἴδια. παρ' Ὀμήρῳ τὰ ἑαυτοῦ·

τὰ ἃ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος.

καὶ ἀντὶ τοῦ ὦν τέτακται, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Μηδείᾳ·

πράξασ' ἃ μέλλω, καὶ τυχοῦσ' ἃ βούλομαι.

καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ·

αἰτεῖς ἃ τεύξῃ.

εἰ δὲ ψιλῶθει περισπασθὲν, τὸ νῦν σημαίνει, ὡς ἐν Εὐκλου τοῦ χρησμολόγου ποιήμασι. βραχέως δὲ καὶ ψιλῶς σημαίνει ἀπόφασιν ἀρνητικὴν. R S.

B. ἀμέλει] ἀντὶ τοῦ τοιγαροῦν συλλογιστικοῦ συνδέσμου. R.

301 B. διανεκῆ] διὰ παντός. οὕτω καὶ Διογενιανός. R.

C. οὐχ οἶα] παροιμία ἐπὶ τῶν λεγομένων ἢ πραττομένων κατὰ δύναμιν ὑφ' ἑκάστου λεγομένη· τὰ ἡμέτερα οὐχ οἶα βούλεται τις, ἀλλ' οἶα δύναται. R.

304 E. χαλεπὰ τὰ καλὰ] Περιάνδρος ὁ Κορινθίων δυνάστης κατ' ἀρχῆς δημοτικὸς ὢν ὕστερον εἰς τὸ τύραννος εἶναι μετήλθε. τοῦτο Πιττακὸν ἀκούσαντα, τότε Μιτυληναίων δυναστεύοντα, καὶ δείσαντα περὶ τῆς ἑαυτοῦ γνώμης καθίσει τε ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐκέτην καὶ ἀπολυθῆναι τῆς ἀρχῆς ἀξιούν. τῶν δὲ Μιτυληναίων πυνθανομένων τὴν αἰτίαν, εἰπεῖν τὸν Πιττακὸν ὡς χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. τοῦτο δὲ μαθόντα Σόλωνα εἰπεῖν, χαλεπὰ τὰ καλὰ, καὶ ἐντεῦθεν εἰς παροιμίαν ἔλθειν· οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου τὸ χαλεπὸν ἀκούουσιν· ἐπὶ πάντων γὰρ γενέσθαι ἀγαθὸν ἀδύνατον. R S.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΛΑΤΤΟΝΑ ΙΠΠΙΑΝ.

P. 368 A. ἀνέδην] ἐκκεχυμένως, καὶ τὸ κατὰ στέρησιν του ἔδους. ἐνταῦθα δὲ ἀπὸ τοῦ ἀνίημι, ὡσεὶ εἶπεν ἀνέτως. R.

C. στλεγγίς ἢ ξύστρα, καὶ στλεγγιζόμενοι οἱ ἀποξυόμενοι, ὅ ἐστι κτενιζόμενοι. στλεγγίς γὰρ τὸ κτένιον, ὡς Ἀριστοφάνης Γῆρα·

εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ, σφαῖραν καὶ
στλεγγίδ' ἔχοντα.

καὶ Δαιταλεῦσιν·

οὐδ' ἔστιν αὐτοῖς στλεγγίς οὐδὲ λήκνθος.

καλεῖται δὲ στλεγγίς καὶ χρυσοῦν ἔλασμα τὸ περὶ τῆ κεφαλῇ τῶν γυναικῶν. λήκνθον δὲ ἀγγεῖόν τι φασιν Ἀττικοί, ἐν ᾧ τοῖς νεκροῖς ἔφερον τὸ μύρον, τὴν ἀλάβαστρον. ἀρσενικῶς δὲ τὸν ἀλάβαστρον εἶπεν Ἡρόδοτος. ἐχρῶντο δὲ καὶ ἀντι φασκωλίων ληκύνθοις, ἃ ἔστι δερμάτινα βαλλάντια (φάσκωλος δὲ τὸ μέγα, εἰς ὃ τὰ ἱμάτια ἐμβάλλεται). διὸ καὶ τοὺς ἀπόρους αὐτοληκύνθους ἔλεγον. λέγουσι δὲ καὶ τὴν λάγννον λήκνθον, καὶ τὸ μεταξὺ τοῦ λαυκαίου καὶ τοῦ ἀχένος ἠχῶδες, ὡς φησι Κλέαρχος. R S.

369 D. λιπαρῇ] προσεδρευτικόν, ἐπιμελῆ. R.

371 D. ἀρχαῖον] εὐήθη, ἢ ἀπλοῦν. R.

D. εὐηθείας] γρ. καὶ εὐνοίας. R.

372 E. κατηβολή τὸ ἐπιβάλλον. Εὐριπίδης Τημένω καὶ

Πελιάσι. λέγεται δὲ οὕτω καὶ ἡ τοῦ πυρετοῦ περίοδος καὶ ὄρμη, καὶ μερίς, καὶ ἱερά νόσος, τὸ χρεών, τὸ καθήκον, θυσία, τελετή, τὰ νομιζόμενα. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΩΝΑ.

P. 530 A. Ἐφεσος πόλις Ἰωνίας. R.

A. Ἐπίδαυρος πόλις ἐν Ἰλλυρίδι. R.

Ἄ. μῶν] μὴ αὐ, οὐ δὴ, ἄρα. R.

A. ῥαψωδούς φασὶ τοὺς τὰ Ὀμήρου ἔπη ἐν τοῖς θεάτροις ἀπαγγέλλοντας. ἐκλήθησαν δὲ οὕτως, ἐπεὶ ῥάβδους κατέχοντες δαφνίνας ἀπήγγελλον. ῥαψωδῆσαι λέγεται καὶ τὸ φλυαρῆσαι, ἢ τὸ ἀπλῶς λαλεῖν καὶ ἀπαγγεῖλαι χωρὶς ἔργου τινός. R.

533 D. Μαγνητίν] Πτολεμαῖος ὁ μέγας ἐν ζ' τῶν γεωγραφικῶν ὑφηγήσεών φησὶ κατὰ τὴν ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικὴν μετὰ καὶ ἄλλων νήσους τινὰς Σατύρων εἶναι τρεῖς, ὧν τοὺς ἐνοικοῦντας οὐρὰς ἔχειν ὁποίας διαγράφουσι τῶν Σατύρων. φέρονται δὲ συνεχεῖς καὶ ἄλλαι δέκα νῆσοι, καλούμεναι Μανιόλαι, ἐν αἷς φασὶ τὰ σιδηροῦς ἔχοντα ἤλους πλοῖα κατέχεσθαι, μήποτε τῆς Ἡρακλείας λίθου περὶ αὐτὰς γεννωμένης, καὶ διὰ τοῦτο ἐπιούροις ναυπηγεῖσθαι· κατέχειν τε αὐτὰς ἀνθρωποφάγους. Διογενιανὸς δὲ Μαγνητίν μὲν πλανᾶν λέγει τὴν ὄψιν λίθου, ὡς εἶη ἀργύρω ἐμφορῆς, τὴν δὲ Ἡρακλεῶτιν ἐπισπᾶσθαι τὸν σίδηρου. R S.

538 C. Πράμνεις οἶνος ἦτοι ὁ ἀπὸ τῆς Πραμνείας ἀμπέλου, ἢ ὁ πραῦνων τὸ μένος. τινὲς δέ, ἐπειδὴ ἐν Πράμνῃ πρώτον ἐφυτεύθη ἀμπελος τῇ ἐν Ἰκάρῳ. R.

C. κνῆ τυρὸν κνήστει] ἔκοπτε τυρὸν κοπίδι. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΝΕΞΕΝΟΝ.

P. 235 C. ἐξ ὑπογυίου] ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ἀπερισκέπτως, παραυτά. R.

C. αὐτοσχεδιάζειν] αὐτομάτως, ἀσκέπτως εἰπεῖν. R.

E. Ἀσπασίαν] αὕτη Ἀξιόχου, Μιλησία, γυνὴ Περικλέους, παρὰ Σωκράτει πεφιλοσοφηκυῖα, ὡς Διόδωρος ἐν τῷ περὶ Μιλήτου συγγράμματι φησίν. ἐπεγήματο δὲ μετὰ τὸν Περικλέους θάνατον Λυσικλεῖ τῷ προβατοκαπήλῳ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔσχεν υἱὸν ὀνόματι Ποριστήν, καὶ τὸν Λυσικλέα ῥήτορα δεινότατον κατεσκευάσατο, καθάπερ καὶ Περικλέα δημιουργοεῖν παρεσκευάσεν, ὡς Αἰσχίνης ὁ Σωκρατικὸς ἐν διαλόγῳ Καλλία καὶ Πλάτων ὁμοίως Πεδήταις. Κρατῖνος δὲ τύραννον αὐτὴν καλεῖ Χείρωσιν, Ομφάλην Εὐπόλις Φίλοις· ἐν δὲ Προσπαλτίοις Ἑλένην αὐτὴν καλεῖ· ὁ δὲ Κρατῖνος καὶ Ἡραν, ἕως ὅτι καὶ Περικλῆς Ὀλύμπιος προσηγορεύετο. ἔσχε δὲ ἐξ αὐτῆς ὁ Περικλῆς νόθον υἱόν, ἐφ' ᾧ καὶ ἐτελεύτα τῶν γνησίων προαποθανόντων, ὡς Εὐπόλις Δῆμοις. R S.

236 A. Ῥαμνουσίον] Ῥαμνοῦς δῆμος Αἰαντίδος, ἐξ οὗ οὔτος. R.

237 D. βοτὰ] τὰ βοσκήματα. κατὰ πάντων δὲ χειρσαίων καὶ πτηνῶν καὶ ἐνύδρων λέγεται ζῶων, ὅσα βόσκεται. R.

239 E. ὁ δὲ υἱὸς] τὸν Καμβύσην φησίν. R.

240 A. Σάρδεις] πόλις Λυδίας. R.

B. Ἐρέτρια] πόλις Εὐβοίας. R.

C. Μαραθῶν] τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἀπέχων τῶν Ἀθηνῶν σταδίους τριακοσίους, τῇ φύσει τραχύς, δυσίππαστος, ἔχων ἐν ἑαυτῷ πηλοῦς, τενάγη, λίμνας. R.

C. τῇ ὑστεραία] νόμος γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἄλλως ἐξάγειν εἰς πόλεμον, εἰ μὴ πανσέληνος ἦ. R.

241 A. Σαλαμίς] πρὸς τῇ Ἀττικῇ νῆσός τε καὶ πόλις. Ἀρτεμίσιον δὲ ἄκρα τῆς Εὐβοίας, ἣ τείνουσα ἐπὶ θάλασσαν. ἕτερος δὲ αὐλῶν παραίκεται τῇ θαλάσσῃ, ἐν ᾧ ἡ ναυμαχία ἐγένετο. R.

C. Πλαταιαί] πόλις Βοιωτίας. R.

D. Εὐρυμέδων] ποταμὸς Παμφυλίας. R.

242 A. Τάναγρα] πόλις Βοιωτίας. R.

E. τρίτος δὲ πόλεμος] περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ καὶ Ἑλλησπόντῳ καὶ Μιτυλήνῃ ναυμαχησάντων. S. ἰστέον δὲ ὅτι Ἀλεξίς ὁ κωμικός φησι

τῶν ἐπὶ τὰ νήσων, ἃς δέδειχεν ἡ φύσις

θνητοῖς μεγίστας, Σικελία μὲν, ὡς λόγος,

ἔστιν μεγίστη, δευτέρα Σαρδώ, τρίτη
Κύρνος, τετάρτη δ' ἡ Διὸς Κρήτη τροφός,
Εὐβοια πέμπτη στενοφυής, ἕκτη Κύπρος·
Λέσβος δὲ τάξιν ἑβδόμην λαχοῦσ' ἔχει.

Σικελία δ' ἐκλήθη ἀπὸ Σικελοῦ τοῦ βασιλεύσαντος Αὐσονῶν,
οὗ ὑπὸ Ἰαπύγων ἑξαναστάντες διέβησαν εἰς τὴν πάλαι Σικανίαν
καλουμένην. R S.

243 A. Ἑλλάσποντον] Ἀθάμαντος γυναῖκες Νεφέλη καὶ
Ἰνώ. αὕτη ἐπιβουλεύουσα Φρίξῳ καὶ Ἑλλῃ, τοῖς ἐκ Νεφέλης
τούτου παισί, πείθει τοὺς ὑπ' αὐτοῦ πεμφθέντας εἰς Δελφοὺς διὰ
τὸν λιμὸν εἰπεῖν, ὅτι παύσεσθαι τοῦτον ὁ Ἀπολλων εἶπεν, εἰ Φρί-
ξον αὐτῷ σφαγιάσειεν. Νεφέλη δὲ μαθοῦσα τοῦτο λαμβάνει παρ'
Ἑρμοῦ κριόπρωρον πλοῖον ὑπόχρυσον, ἐμβάλλει τε τοὺς παῖδας
ἐν αὐτῷ πλεῖν καὶ φεύγειν. τῶν δὲ κατὰ τὴν μεταξὺ Σιγείου καὶ
Χερρονήσου γενομένων θάλασσαν, ἣ' Ἑλλῃ ἐκ τοῦ πλοίου εἰς τὸν
βυθὸν ὤλισθε, καὶ τῷ πελάγει τούνομα δίδωσιν αὐτῆς. R.

C. Μιτυλήνη] πόλις ἐν Λέσβῳ τῇ νήσῳ. R.

E. Ἐλευσίς] δῆμος καὶ πόλις Ἀττικῆς. R.

245 D. ἐντέτηκε] ἐγκεκόλληται, πέπηγεν. R.

E. Κόρινθος] πόλις ἐν Πελοποννήσῳ, κειμένη ἐπὶ τοῦ Ἴσθ-
μοῦ. Λεχαιὸν δὲ ἐπίνειον Κορινθίων, ὥσπερ ὁ Πειραιεὺς Ἀθη-
ναίων. εἰς τούτους δὲ τοὺς τόπους ἀπεδίδρασκον οἱ οἰκέται. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΛΕΙΤΟΦΩΝΤΑ.

P. 406 A. διατριβάς] τὰς φιλοσόφους διαλέξεις σημαίνει,
καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ εἰσί, καὶ τὴν περὶ τι χρόνιον διάθεσιν. R.

407 A. ἐπὶ μηχανῆς] ἐν ταῖς τραγωδίαις, μετὰ ἄλλας ἐπι-
δείξεις πολλὰς, ἐπιφάνειαι τινες ἐπὶ τέλει ἐκ μηχανῆς τινὸς θεῶν
ἀνεδεικνυντο. τοῦτο γοῦν ἐνταῦθα φησίν. Ἄλλως. ἀπὸ μηχανῆς
θεὸς ἔπεφάνης, ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκῆτως ἐπ' ὠφελείᾳ καὶ σωτηρίᾳ
φαινομένων. ἐν γὰρ ταῖς τραγωδίαις ἐξ ἀφανοῦς θεοὶ ἐπὶ τῆς
σημηῆς ἐφαίνοντο. Μένανδρος Θεοφορομένη καὶ Κεκρυφάλῳ.
R S.

Ε. ὀφθαλμοῖς χρῆσθαι] κρεῖττόν ἐστι τῷ μὴ ἐπισταμένῳ ὡς δεῖ ὄραν μηδ' αὐτὴν χρείαν μηδεμίαν χρῆσθαι τῷ σώματι, μηδ' ὅλως ὄραν μηδέ τι πράττειν, ἢ ὡς ἔτυχε πράττειν ἀμαθῶς καὶ ἀφυσῶς. R.

408 A. μὴ ζῆν κρεῖττον] οὔμαι παρόμοιον καὶ τὸ παρὰ Σοφοκλεῖ·

ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι
τὸν εὐγενῆ χρῆ. R.

409 D. κομψότατα] πιθανώτατα ἢ τεχνικώτατα ἢ σπουδαιότατα. R.

410 B. λιπαρῶν] παρακαλῶν, προσεδρεύων. R.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ.

A.

P. 327 A. Πειραιεὺς πόλις Ἀττικῆς καὶ ἐπίνειον Ἀθηναίων ἤγουν λιμῆν, ἢ ὄρμητήριον. R.

A. ἑορτὴν ἐνταῦθα τὴν τῶν μικρῶν Παναθηναίων φησίν· ἦν γὰρ καὶ μεγάλα, καὶ ταῦτα μὲν ἤγον εἰς ἄστν, Ἑκατομβαιῶνος μηνὸς τρίτῃ ἀπιόντος· ἐν οἷς πέπλος τις ἀνήγετο τῇ Ἀθηνᾷ, καθ' ὃν ἐδείκνυτο ἢ κατὰ τῶν Γιγάντων ταύτης τε καὶ τῶν Ὀλυμπίων νίκη θεῶν. τὰ δὲ μικρὰ Παναθήναια κατὰ τὸν Πειραιᾶ ἐτέλου, ἐν οἷς καὶ πέπλος ἄλλος ἀνεῖτο τῇ θεῷ, καθ' ὃν ἦν ἰδεῖν τοὺς Ἀθηναίους, τροφίμους ὄντας αὐτῆς, νικῶντας τὸν πρὸς Ἀτλαντίνους πόλεμον· ἃ δὲ τοῖς Βενδιδείοις καλουμένοις εἶπετο. τούτων δὲ καὶ Θοῤᾰκες ἐκοινώνουν, ἐπεὶ καὶ Βένδις παρ' αὐτοῖς ἢ Ἄρτεμις καλεῖται, καὶ αὕτη τιμωμένη κοινῇ παρ' ἀμφοῖν. ταῦτα δὲ ἐτελεῖτο Θοαργηλιῶνος ἐννάτῃ ἐπὶ δέκα. R.

328 B. Παιανιά, δῆμος Πανδιονίδος, ἐξ οὗ οὗτος. R.

C. θαμίζεις] συχνάζεις. R.

D. αἱ περὶ τοὺς λόγους ἐπιθυμῖαι] ὡς φιλόλογον Σωκράτους καὶ ζητητικοῦ ὄντος, καὶ λόγων εἰωθότος ἀνευρίσκειν πηγὰς, οἱ προκείμενοι λόγοι Κεφάλῳ. R.

329 A. τὴν παλαιὰν παροιμία] τὴν κολοῖος ποτὶ κολοῖον

ἰζάνει· φιλάλληλον γὰρ τουτὶ τὸ ζῶον. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τοῖς ὁμοίοις προσομιλούντων. R.

B. προπηλακίσεις] ὕβρεις ἢ διασυρμούς. R.

B. ὑμνοῦσιν] ἀντὶ τοῦ ὀδύρονται, λοιδοροῦσι, μέφονται, κατ' εὐφημισμὸν. R.

E. Σέριφος νῆσος μία τῶν Κυκλάδων καὶ πόλις ἐν αὐτῇ· οἱ δ' ἐξ αὐτῆς Σερίφιοι. R.

330 B. χρηματιστής] χρημάτων ποριστής. R.

331 A. ἀτάλλοισα] τρέφουσα, τιθηνοῦσα, σαίνουσα. συναορεῖ δὲ ἤγουν συνήρτηται. R.

333 A. ξυμβόλαια] σημείωσαι ὅτι συμβόλαιά φησι τὰ κοινωνήματα. R.

E. περὶ πυκτικῆς εὐρήσεις, ὅποια τις ἦν, μετὰ φύλλα δύο, ἐν ᾧ καὶ περὶ παγκρατίου διαλαμβάνεται. R.

334 B. κεκράσθαι] οἴμαι γράφεσθαι ὀφείλει ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους κεκάσθαι. R.

335 C. ἀφίππους] ἀπείρους ἔχοντας ἰππικῆς. R.

336 B. εὐηθίζεσθε] μωραίνετε, ἀνοηταίνετε, εὐφήμως. R.

337 A. ἀνεκάγχασέ τε μάλα Σαρδάνιον] παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ σφῶν αὐτῶν γελώντων. οἱ γὰρ τὴν Σαρδῶν κατ-οικοῦντες, ὡς φησι Τίμαιος, ἐπειδὴν αὐτοῖς ἀπογηράσκωσιν οἱ γονεῖς καὶ νομίσωσιν ἰκανὸν βεβιωκέναι χρόνον, ἀγούσιν αὐτοὺς ἐπὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ μέλλουσι θάψαι, κακεῖ λάκκους ὀρύξαντες ἐπ' ἄκρων χειλῶν τοὺς μέλλοντας ἀποθνήσκειν καθίζουσιν, ἔπειτα ἕκαστος αὐτῶν σχίζαν ἔχων τύπτει τὸν ἑαυτοῦ πατέρα καὶ εἰς τοὺς λάκκους περιωθεῖ· τοὺς δὲ πρεσβύτας χαίροντας ἐπὶ τὸν θάνατον παραγίνεσθαι ὡς εὐδαίμονας, καὶ μετὰ γέλωτος καὶ εὐθυμίας ἀπόλλυσθαι. ἐπεὶ οὖν γελᾶν μὲν συνέβαινε, οὐ πάννυ δὲ ὁ γέλωσ ἐπ' ἀγαθῷ τινὶ ἐγίνετο, παρὰ τοῖς Ἑλλήσι τὴν προ-κειμένην ῥηθῆναι παροιμίαν. Κλείταρχος δὲ φησι τοὺς Φοίνικας, καὶ μάλιστα Καρχηδονίους, τὸν Κρόνον τιμῶντας, ἐπ' ἄν-τινος μεγάλου κατατυχεῖν σπεύδωσιν, εὐχεσθαι καθ' ἑνὸς τῶν παίδων, εἰ περιγένοιτο τῶν ἐπιθυμηθέντων, καταγαγεῖν αὐτὸν τῷ θεῷ. τοῦ δὲ Κρόνου χαλκοῦ παρ' αὐτοῖς ἐστῶτος τὰς χεῖρας ὑπτίας ἐκτετακότος ὑπὲρ κριβάνου χαλκοῦ, τοῦτον ἐκκαίειν τὸ παιδίον. τῆς δὲ φλογὸς τοῦ ἐκκαιομένου πρὸς τὸ σῶμα ἐμπι-πτούσης, συνέλκεσθαι τε τα μέλη, καὶ τὸ στόμα σεσηρὸς φαίνεσθαι

τοῖς γελῶσι παραπλησίως, ἕως ἂν συσπασθὲν εἰς τὸν κρίβανον παρολίσθη. τὸν οὖν σεσηρότα γέλωτα σαρδάνιον ἐντεῦθεν λέγεσθαι, ἐπεὶ γελῶντες ἀποθνήσκουσι· σαίρειν δὲ ἔστι τὸ διέλκειν τὸ στόμα καὶ χαίνειν. Σιμωνίδης δὲ ἀπὸ Τάλω τοῦ χαλκοῦ, ὃν Ἑφαιστος ἐδημιούργησε Μίνω φύλακα τῆς νήσου ποιήσασθαι, *ὄν* ἔμψυχον ὄντα τοὺς πελάζοντάς φησι κατακαίοντα ἀναιρεῖν· ὅθεν ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι διὰ τὴν φλόγα τὸν σαρδάνιον φησι λεχθῆναι γέλωτα. ὁμοίως καὶ Σοφοκλῆς ἐν Δαιδάλω. ἤκουσα δὲ, φησὶν ὁ Ταρραῖος, ἐγχωρίων λεγόντων, ὅτι ἐν Σαρδόνι γίγνεται βοτάνη σελίνω παραπλησία, ἧς οἱ γευσάμενοι δοκοῦσι μὲν γελῶντες, σπασμῶ δὲ ἀποθνήσκουσιν· οὕτω δὲ Σαρδόνιος ἂν λέγοιτο, καὶ οὐ Σαρδάνιος. μήποτε οὖν τὸ Ὀμηρικόν, ὅθεν καὶ ἡ παροιμία ἕως ἐρρῆ, μείδῃσε δὲ θυμῶ σαρδάνιον μάλα τοῖον, τὸν ἀπ' αὐτῶν τῶν χειλῶν γέλωτα καὶ μέχρι τοῦ σεσηρέναι γιγνόμενον σημαίνει. R S.

338 C. οὗτος ὁ Πουλυδάμας ἀπὸ Σκοτούσσης ἦν, πόλεως Θεσσαλίας, διασημότατος παγκρατιαστής, ὑπερμεγέθης, ὃς ἐν Πέρσαις παρ' Ὠχῶ γενόμενος τῷ βασιλεῖ λέοντας ἀνείλε καὶ ὠπλισμένους γυμνὸς κατηγωνίσαστο. R.

C. παγκρατιαστής ὁ παγκράτιον ἀγωνιζόμενος. ἔστι δὲ τοῦτο ἀγὼν τις ἐξ ἀτελοῦς πάλης καὶ ἀτελοῦς πυγμῆς συγκείμενος. καὶ δῆλη μὲν ἡ πάλη, πυγμὴ δὲ τὸ πρὶν ἐσκευάζετο οὕτως εἰς στρόφιον, ὃ ἔστι στρογγύλον ζωνάριον, οἱ τέσσαρες τῶν δακτύλων ἐνεβιβάζοντο, καὶ ὑπερέβαλλον τοῦ στροφίου τοσοῦτον, ὅσον, εἰ συνάγοιτο, πῦξ εἶναι. ξυνείχοντο δὲ ὑπὸ σειρᾶς, ἣν καθάπερ ἔρεισμα ἐβέβληντο ἐκ τοῦ πήχεος. νυνὶ δ' αὖ μεθέστηκε· ῥινοὺς γὰρ τῶν πιωτάτων βοῶν ἔψοντες, ἑμάντα ἐργάζονται πυκτικὸν ὄξυν καὶ προεμβάλλοντα· ὁ δὲ ἀντίχειρ οὐ συλλαμβάνει τοῖς δακτύλοις τὸ πλήττειν, ὑπὲρ συμμετρίας τῶν τραυμάτων, ὡς μὴ πᾶσα ἡ χεὶρ μάχοιτο. ταῦτα Φιλόστρατός φησιν ἐν τῷ περὶ γυμναστικῆς. R S.

340 D. συκοφάντης λέγεται ὁ ψευδῶς τί τινος κατηγορῶν. κεκλήσθαι δ' οὕτω παρ' Ἀθηναίους πρῶτον εὐρεθέντος τοῦ φυτοῦ τῆς συκῆς, καὶ διὰ τοῦτο κωλυόντων ἐξάγειν τὰ σῦκα. τῶν δὲ φαινόντων τοὺς ἐξάγοντας συκοφαντῶν κληθέντων, συνέβη καὶ τοὺς ὀπωσοῦν κατηγοροῦντάς τινων φιλαπεχθημόνως οὕτω προσαγορευθῆναι. R.

341 A. ὡς ἔπος εἰπεῖν] τὸν ὡς φαίνεται μόνον, καὶ ὡς ἐν λόγῳ μόνον εἰπεῖν. R.

C. ξυρεῖν ἐπιχειρεῖν λέοντα] παροιμία ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι ἢ ἀδύνατα ποιεῖν ἐπιχειρούντων λεγομένη. R.

343 A. τίθη] μάμμη, ἢ πατρὸς ἢ μητρὸς μήτηρ. R.

A. κορυζῶντα] μωραίνοντα, μυξάζοντα· κορυζα γὰρ ἢ μύξα, ἣν οἱ Ἀττικοὶ κατάρρουν φασίν. R.

B. ἄλλως περ ἡγεῖσθαι διανοῆ] γρ. ἄλλως περ ἡγεῖ διανοεῖσθαι. R.

344 A. ὅσια] ὅσια τὰ βέβηλα, εἰς ἃ ἔστιν εἰσιέναι, ὡς Ἀριστοφάνης *Λυσιστράτη*.

ὦ πότνι' Εἰλελθνι', ἐπίσχεσ τοῦ τόκου,
ἕως ἂν εἰς ὅσιον ἀπέλθω χωρίον.

καὶ ὅσια χρήματα τὰ μὴ ἱερά. λέγεται δὲ καὶ τὸ Διονύσιον ὅσιον. Ἄλλως. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους τὰ μὲν τῶν θεῶν χρήματα ἱερά, τὰ δὲ κοινὰ τῆς πόλεως ὅσια ὀνομάζει. R.

C. οἱ κατὰ μέρη] τὸ ἐξῆς οὕτως· οἱ κατὰ μέρος τῶν τοιούτων κακουργημάτων ἀδικοῦντες. R.

346 C. ἀρνημένους] ἀντὶ τοῦ καταλλαττομένου. R.

347 A. ἢ ζημίαν] τὸ ὑπὸ πονηροτέρου ἄρχεσθαι, ὡς μετ' ὀλίγον ἔρεῖ. R.

D. ἐπιτρέψαι] τὴν ἀρχὴν δηλονότι ἀναλαβέσθαι. R.

D. πράγματα] ἀντὶ τοῦ φροντίδας· ἐξ οὗ καὶ πολυπράγμων ὁ πολύφροντις. R.

348 A. κατατείναντες] ἀντὶ τοῦ διεξεληθόντες λόγον μακρόν. R.

B. ἀνομολογούμενοι] ἀντὶ τοῦ ὁμολογοῦντες. R.

349 B. ἀστεῖος] νῦν ἀντὶ τοῦ γελοιώδους τὸ ἀστεῖος κεῖται. σημαίνει γὰρ καὶ τὸν εὐσύνητον καὶ εὐπρόσωπον καὶ χαρίεντα. R.

351 E. πράττειν] ἀντὶ τοῦ μετὰ πίστεως καὶ ἀσφαλείας τι ποιεῖν. R.

352 B. εὐωχοῦ] ἀντὶ τοῦ ἀπόλαυε. R.

353 A. σμίλη ἐστὶν ὄργανον τμητικόν, ἰσόπεδον τὴν βάσιν ἔχον, ὡς τούναντιον ὁ τομεὺς κυκλοτερῆ. ἔστι δὲ σκυτοτομικὰ ἔργαλεῖα. R.

B.

P. 361 B. κατ' Αἰσχύλον] Αἰσχύλου ἐξ Ἀμφιαράου·

οὐ γὰρ δοκεῖν δίκαιος ἀλλ' εἶναι θέλων,
βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλευµατα. R.

C. τέγγεσθαι] εἴκειν, ἐνδιδόναι, ὡς νῦν· καὶ βρέγεσθαι. R.

362 A. ἀνασχιδυλευθήσεται] ἀντι τοῦ ἀνασκολοπισθήσεται. R.

D. ἀδελφὸς αἰεὶ παρείη, ὅτι προτιμητέον τοὺς οἰκείους εἰς βοήθειαν. Πλάτων ἐμνήσθη ἐνταῦθα. παρηῆται δὲ ἕως παρὰ τὸ Ὀμηρικόν·

ἢ τι κασιγνήτοις ἐπιμέμφεαι, οἷσί περ ἀνῆρ
μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται. R.

363 A. παιῖδας γὰρ παιδῶν] ἐξ Ἡροδότου, ἀπὸ τοῦ δοθέν-
τος χρησμοῦ Γλαύκῳ τῷ Λάκωνι, ὡς

ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεῇ μετόπισθεν ἀμείνων. R.

364 A. ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος] ἀντι τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. R.

B. ἀγύρται] οἱ ἀγείροντες ὄχλον ἐφ' ἑαυτοὺς χυδαῖον. R.

C. ἀκεῖσθαι] θεραπεύειν. R.

D. λιστοῖ] ἀντι τοῦ λιταζόμενοι, λιταῖς εἴκοντες. R.

E. βιβλῶν] περὶ ἐπωδῶν καὶ καταδέσμων καὶ καθαρσίων
καὶ μελιγμάτων καὶ τῶν ὁμοίων. R.

E. ὄμαδον] συναγωγὴν ἢ θόρυβον, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ἀυδᾶν. R.

365 C. κύριον] τὸ δοκεῖν κύριόν ἐστιν. R.

367 B. οὐ τὸ δίκαιον] σημείωσαι τὸ δριμὺ τῆς ἐπιβολῆς. R.

C. ἐπειδὴ οὖν ὁμολόγησας] εἶπε γὰρ ἐν ἀρχῇ ὅτι δικαιο-
σύνην θετέον ἐν τῷ καλλίστῳ εἶδει τοῦ ἀγαθοῦ, ὃ καὶ δι' αὐτὸ
καὶ διὰ τὰ ἀπ' αὐτοῦ γινόμενα ἀγαπητέον τῷ μέλλοντι μακαρίζῃ
ἔσεσθαι. R.

D. τῶν μὲν ἄλλων] ὧν προεῖπε ποιητῶν. R.

D. ἀνασχοίμην] ἤγουν ἀποδεχοίμην. γρ. καὶ ἀποσχοί-
μην. R.

368 A. ἐλεγεία ὦδαί, ἢ θρηνοί, ἢ μῦθοι· ἐνθεν καὶ τὰ ἐπι-
τάφια ποιήματα ἐλεγεία καλοῦνται. R.

A. Μέγαρα πόλις περὶ τὸν Ἴσθμόν, ἀνὰ μέσον Πελοπον-
νήσου καὶ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας. R.

370 D. σμινύην] σκαφίον. τινὲς δὲ ἀξίλην ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους δικελλοειδῆ. R.

372 B. ἄλφιστα κυρίως μὲν τὰ ἀπὸ πεφρυγμένων καὶ ἀλεσθεισῶν κριθῶν θρασύματα, καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ ἀπὸ πυρῶν ἢ φακῶν. R.

B. πέψαντες ἀρτοποιήσαντες, μάξαντες δὲ φυράσαντες, ζυμώσαντες. ἢ ἄλφιστα ἀπὸ τῶν κριθῶν πέψαντες, ἄλευρα ἀπὸ τῶν πυρῶν μάξαντες. R.

C. βολβούς] βοτάνης εἶδος ποιᾶς. R.

C. τραγήματα παρὰ Λάκωσι τὰ παρ' ἡμῖν τρωγάλια. R.

C. σποδιοῦσι] ἀντὶ τοῦ εἰς σποδὸν ἤγουν εἰς ἀνθρακιᾶν ἐσβεσμένην ἐφήσουσιν. R.

E. φλεγμαίνουσιν] τρυφῶσαν, ἐπηρμένην, μεγαλαυχουμένην. R.

373 A. πέμματα] πλακούντια. R.

C. κομμωτριῶν] κόμμι λέγεται τὸ ἐκ τῶν δένδρων, ἄτε δὴ δάκρυον, ἀπορροεὸν ὑγρὸν, ᾧ χρῶνται πρὸς τὰς τρίχας τῶν γυναικῶν, ὥστε μὴ διαχεῖσθαι αὐτάς ἀλλὰ μένειν ὡς ἄραν συνημμένας ἐφ' οὗ βεβούληνται σχήματος αἱ κομμώτριαι· παρ' ὃ καὶ ἀπὸ τοῦδε τοῦ κόμμιος λέγονται, καὶ ἡ τέχνη κομμωτική. R.

C. συβωτῶν] σημειῶσαι ὅτι τὰς σῦς ἀπαγορεύει Πλάτων τοῦ ἐσθιέσθαι ἐν τῇ ἀρίστη πολιτείᾳ. R.

376 A. κομψόν] νῦν τὸ σπουδαῖον καὶ ἀγαθόν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ πανοῦργον καὶ ἀπατητικὸν καὶ πιθανὸν καὶ τεχνικὸν καὶ ἀστεῖον καὶ περίλαλον. R.

379 D. βούβρωστις] πονηρία, ἢ μέγας λιμός. οἱ δὲ οἴστρον ἢ ἀσθένειαν. R.

380 E. εἰλήσεων] τῶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐκκαύσεων. R.

381 E. ἐκδειματούντων] ἀντὶ τοῦ ἐκδειματούτσαν, Ἀττικῶς. R.

382 D. ἐνι] ἀντὶ τοῦ ἔστιν, Ἀττικῶς. R.

383 B. παιῶνα] ἀλαλαγμὸν ἐπ' εὐτυχίᾳ, ὡς νῦν, ἢ νίκη. R.

C. χορὸν οὐ δώσομεν] ἀντὶ τοῦ οὐκ εὐδοκιμήσομεν καὶ νικήσομεν. χορὸν δίδοναι γὰρ ἔλεγον ἐν ἴσῳ τῷ εὐδοκιμεῖν καὶ νικᾶν· παρὰ γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις χοροῦ ἐτύγγανον κωμωδίας καὶ τραγωδίας ποιηταὶ οὐ πάντες, ἀλλ' οἱ εὐδοκιμοῦντες καὶ δοκιμασθέντες ἄξιοι. R.

Γ.

P. 387 C. ἐνέρους τοὺς νεκρούς, ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔρα, ὅ ἐστι γῆ, κείσθαι. ἀλβιαντας δὲ τόπους ἐν Αἰδου, ἢ καὶ αὐτοὺς τοὺς νεκρούς νοητέον, διὰ τὴν τῆς λιβάδος ἀμεθεξίαν. R.

388 D. σχολῇ ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ σχολῇ ἂν ἑαυτὸν ἐπιπλήξειεν. οὐ μόνου, φησί, τοὺς ἄλλους οὐ κωλύσει, ἀλλ' οὐδὲ ἑαυτόν. R.

B. ταῦτα πρὸς τὸν Ἀδείμαντον ἔτι Σωκράτης λέγει, τῇ συνήθει χρώμενος εἰρωνεία. R.

391 A. ὀκνῶ] ἀντὶ τοῦ εὐλαβῶς ἔχω. R.

A. ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὐδ' ὅσιον. R.

A. ἀγγίσποροι] ἐγγὺς γένους. R.

C. ἀπερεῖν] ἀπαγορεύειν. R.

D. ἐὰν ὁμολογήης] ἐάν, φησίν, ἀβασανίστως ὁμολογήσης ἀγαθὸν εἶναι τὴν δικαιοσύνην, κακὸν δὲ τὴν ἀδικίαν, ἔχω τὸ ζητούμενον. εἰ δὲ λόγῳ δουλεύοιμεν, δεῖ πρῶτον ἡμᾶς διορίσασθαι τὴν τῆς δικαιοσύνης οὐσίαν. R.

392 D. γελοῖος] ἀστεῖον. R.

393 B. Ἰθάκη νῆσος πρὸς τῇ Κεφαλληνίᾳ. R.

394 C. τραγωδία ἐστὶ ποιήσις ἕμμετρος πρὸς ἄμιλλαν ᾠδῆς ἐπὶ δεινοπαθείᾳ προσώπων τε καὶ πραγμάτων γιγνομένη, καθ' ἣν τῶ νικήσαντι τράγος ἔπαθλον ἐδίδοτο, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα ἔσχε. κωμῳδία ἐστὶ ποιήσις ἕμμετρος καὶ αὐτὴ πρὸς ἄμιλλαν ᾠδῆς, πρότερον μὲν ἐφ' ἰλαρότητί τινι καὶ καρπῶν συγκομιδῇ γιγνομένη, μετὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ διαβολῇ καὶ ἐνδείξει πονηρῶν προσώπων τε καὶ πραγμάτων εἰς σωφρονισμόν ποιουμένη, καθ' ἣν τῶ νικήσαντι γλεῦκος ἔπαθλον ἐδίδοτο, ὃ τρύγα ἐκάλουν. παρὸ καὶ ἦδε τὸ πρὶν τραγωδία κοινῶς ἐλέγετο· ὕστερον δέ, ἀπο τοῦ κατὰ κόμας ἀρξασθαι ταύτην πρὶν εἰς ἄστὺ μετελθεῖν, κωμῳδία ὠνομάσθη. R.

C. ὁ διθύραμβος γράφεται μὲν εἰς Διόνυσον, κεινημένος καὶ πολὺ τὸ ἐνθουσιῶδες μετὰ χορείας ἔχων, κέκληται δὲ ἀπὸ τῶν συμβάντων περὶ αὐτόν. ὀνομάζεται γὰρ οὕτως ἢ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν Νύσαν ὑπὸ ἄνθρωπῳ διθύρῳ τραφεῖναι, ἢ διὰ τὸ λυθέντων τῶν ῥαμμάτων ἐκ τοῦ Διὸς μηροῦ εὐρεθῆναι, ἢ διὰ τὸ δόξαι γενέσθαι δις, ἕκ τε τῆς Σεμέλης καὶ τοῦ μηροῦ τοῦ Διός. εὐρε-

θῆναι μὲν τὸν διθύραμβον ἐν Κορίνθῳ ὑπὸ Ἀρίωνός φασι. τῶν δὲ ποιητῶν τῷ μὲν πρώτῳ βουῖς ἔπαθλον ἦν, τῷ δὲ δευτέρῳ ἀμφορεύς, τῷ δὲ τρίτῳ τράγος, ὃν τρυγί κεχρισμένον ἀπῆγον. R.

396 B. ἔστι τι εἶδος λέξεως] τὸ ἀπαγγελτικὸν ἅμα καὶ τὸ τῶν σπουδαίων μιμητικόν. τοῦτο γὰρ μόνον τὸ εἶδος τῆς διηγήσεως ἀγαπᾷ ὁ Πλάτων ἐν τῇ ἀριστοκρατίᾳ. R.

397 D. ἀκροατῶν] οἶμαι μὴ ἀκροατῶν ἀλλ' ἀκράτων δεῖν γράφεσθαι.

D. ἢ ἐμὴ νικᾷ] κατ' ἔλλειψιν τοῦ ψῆφος ἢ γνώμη. R.

398 A. μύρον κατὰ τῆς κεφαλῆς] παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς χρείας ἀφιεμένων. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ἑορτῶν εὐλοκασιν οἱ ἀνθρώποι μύρῳ κατὰ τῆς κεφαλῆς καταχεῖσθαι, ὡς ἀν' σχολάζοντες ἀπὸ τῶν ἔργων καὶ μόνον σχολάζοντες θυμηδία. καὶ πάλιν τοῖς ἀπὸ δουλείας μεταγομένοις ἐπ' ἐλευθερίαν ἐρίου κάταγμα κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐνδεδυμένοι τὸ ἐπίσημον. Ἄλλως. μύρον καταχεῖν τῶν ἐν τοῖς ἀγιοτάτοις ἱεροῖς ἀγαλμάτων θέμις ἦν, ἐρίῳ τε στέφειν αὐτά, καὶ τοῦτο κατὰ τινὰ ἱερατικὸν νόμον, ὡς ὁ μέγας Πρόκλος φησίν. R.

399 A. ὁ Πρόκλος φησὶ τὴν μὲν Δώριον ἀρμονίαν εἰς παιδείαν ἐξαρκεῖν ὡς καταστηματικὴν, τὴν δὲ Φρύγιον εἰς ἱερὰ καὶ ἐνθεασμούς ὡς ἐκστατικὴν. R.

D. δεομένῳ ἢ διδάσκοντι] ἵνα ἄλλον νοήσωμεν προσερχόμενον τῷ μουσικῷ χάριν τινὸς δεήσεως καὶ ὧν λέγει, ἵνα μὴ πεισθῇ τῷ προσιόντι καὶ μεταπειθόντι ὁ μουσικός. R.

E. Μαρσύας Ὀλύμπου τοῦ ἀύλητοῦ υἱὸς ἦν, ἄκρος δὲ τὴν τέχνην οὕτως, ὡς διαμιλληθῆναι θαρρηῆσαι τῷ Ἀπόλλωνι περὶ μουσικῆς. δεξαμένου δὲ τούτου τὴν πρόκλησιν, κατήκουσαν μὲν αἱ Μοῦσαι ἀμφοῖν, γίνεται δὲ ἡ ψῆφος Ἀπόλλωνι. δαρεῖς τε εἰς τιμωρίαν ὁ Μαρσύας μετέδωκε κλήσεως τῷ ποταμῷ τῆς αὐτῆς, τῷ ἀπὸ τῆς ῥοῆς τοῦ αἵματος αὐτοῦ γεγονότι. R.

400 B. ὁ ἐνόπιλος σύνθετός ἐστιν ἐξ ἰάμβου καὶ δακτύλου καὶ τῆς παριαμβίδος, ἀνδρικός πρὸς πράξεις ἀναγκαίας καὶ ἀκουσίους, ἑξορητικὸς εἰς πόλεμον. ὁ δὲ ἡρῶος δάκτυλος, ἀπλοῦς, κοσμιότητος ποιητικὸς καὶ ὁμαλότητος, παιδευομένοις προσήκων, ὡς ἰσότητι κεκοσμημένος, ὡς ἐν τῷ εἰς ταῦτα ὑπομνήματι Πρόκλος φησίν. R.

B. ὑποκοριζόμενοι] διασύροντες, ὡς Ξενοφῶν, ἢ τὸ αἰσχρὸν

εὐφήμως ὀνομάζοντες, ὡς Δημοσθένης. κολακεύοντες, ὑποκρι-
νόμενοι. R.

401 E. ἐκεῖ] ἐν τῇ ἀριστοκρατίᾳ. R.

402 B. ἀπειροκαλίας] τῆς ἀπειράτως τοῦ καλοῦ ἐχούσης
ἕξεως. R.

403 C. ἀκροσφαλεῖς] ἄκρως σφαλλομένους. R.

D. ἡδυσμάτων] ἀρτυμάτων. R.

405 C. λυγίζομενος] στρεφόμενος, καμπτόμενος, ἀπὸ τῶν
λύγων· λύγος δὲ ἐστὶ φυτὸν ἱμαντῶδες. τινὲς δὲ καὶ τὸ μετὰ
τιμωρίας βασανίζειν λυγίζειν φασί· καὶ αἱ μάστιγες αἷς οἱ ἀθλη-
ταὶ τύπτονται λύγοι καλοῦνται. R.

D. ἄτοπα νῦν, ἃ μὴ ἐστὶ τοπάσαι, ὅ ἐστιν ὑπονοῆσαι, ση-
μαίνει δὲ καὶ κακὸν καὶ ἄλογον καὶ θαναμάσιον. R.

406 A. Ἡρόδικον τὸν Σηλυμβριανὸν φησιν ἰατρὸν. οὗτος
ἦν, παρ' ᾧ ὁ Κῶος φοιτήσας Ἱπποκράτης κάτω ἑαυτοῦ βαίνειν
ὅσον ἐπὶ τῇ ἰατρικῇ τοὺς πάντας ἀπέλιπεν. R.

A. ἀπέκναισε] διέφθειρεν, ὡς νῦν. σημαίνει δὲ καὶ διέ-
κοψε καὶ ἐλύπησεν. R.

407 B. μὴ μελετῶντι] τὸ ἀρετὴν ἀσκεῖν. R.

408 B. κυκεῶν ἐστὶ κραῦμα ἐξ οἴνου καὶ μέλιτος καὶ ἀλφί-
των καὶ τυροῦ καὶ ὕδατος ἀναμειγμένον, ᾧ ἐχρῶντο πρὸς πό-
σιν. R.

B. Μίδας Φρυγῶν βασιλεὺς, ὃς δοκεῖ πλουσιώτατος γεγο-
νέναι. τοῦτόν φασὶ καὶ ὄνου ὠτα ἔχειν, διὰ τὸ πρῶτον ὠτα-
κουσταῖς αὐτὸν χρῆσασθαι, παρ' ὅσον καὶ τὸ ζῶον ὁ ὄνος ἀκου-
στικώτατον. R.

411 A. μινυρῖζων] θρηνηῶν, ἢ ἡρέμα ἄδων. R.

A. γεγανωμένος] λελαμπρυσμένος. R.

C. ἀκράχολοι] ἄκρως χολούμενοι. R.

414 C. τὸ ψεῦδος Φοινικικόν φησιν ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν
δράκοντα καὶ τοὺς Σπαρτοῦς καὶ Κάδμον ψευδῶς λεγομένων.
οὗτος γὰρ Ἀγήνορος τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Λιβύης ἦν, ἧς ἡ Φοι-
νίκη χώρα. R.

415 D. ἄλλοι ἄνθρωποι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ πεισθεῖεν. R.

D. ἀγάγη] τὸ τοὺς ἔπειτα πείσαι. R.

416 D. ἂν μὴ πᾶσα ἀνάγκη] εἰ μὴ τὴν ἀναγκαίαν, ἱμάτιόν
φημι καὶ βρώματα εὐτελεῖ. R.

Δ.

P. 420 A. ἐπισίτιοι] οἱ τροφῆς χάριν ἐργαζόμενοι. R.

C. φάρμακα] νῦν τὰ χρώματα, ἢ βάρματα. R.

E. ξυστίς ἐστι λεπτὸν ὕφασμα, περιβόλαιον, ἢ χιτῶν ποδήρης γυναικεῖος. οἱ δὲ τραγικὸν ἔνδυμα ἐσκευοποιημένον καὶ ἔχον ἐπιπόρημα, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῇ πόρπῃ προσκόσμημα ἢ λίθινον ἢ χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν· πόρπη δὲ ἐστὶν ἡ ἄνω τῆς χλαμύδος σύνδεσις. οἱ δὲ ξυστίδα τὸ λεπτόν, παρὰ τὸ ἐξύσθαι. ἰδίως δὲ τὸ τῶν τραγωδῶν ἔνδυμα. R.

421 A. νευρογράφους εἶπε Λυκοῦργος τοὺς τὰ νεῦρα ῥάπτοντας ταῖς λύραις. R.

D. χυτρεὺς] κεραμεύς, ἀφ' ἑνὸς εἴδους τῶν κεραμευομένων, τῆς χύτρας. R.

422 E. πόλεις παίζειν εἶδός ἐστι πεττευτικῆς παιδιᾶς· μετῆκται δὲ καὶ εἰς παροιμίαν. R.

423 C. φαῦλον τὸ ῥάδιον, ὡς νῦν. εὔρηται δὲ σημαῖνον καὶ τὸ ἀπλοῦν καὶ κακὸν καὶ μοχθηρὸν καὶ τυχὸν καὶ μέγα. R.

424 B. μεταλαμβάνειν] γρ. μεταβάλλειν. R.

426 A. χαριέντως] εὐτραπέλως, σκωπτικῶς. R.

E. ὕδραν τέμνειν, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων εἰρημένη, διὰ τὰς τῆς ὕδρας κεφαλὰς ἅς τέμνων Ἡρακλῆς οὐδὲν μᾶλλον ἐκράτει, ταύτης ἀναδιδούσης ἄλλας ἀντὶ τῶν κοπτομένων κεφαλᾶς. R.

427 A. Δελφοὶ πόλις ἐπὶ τοῦ Παρνασσοῦ πρὸς τῇ Φωκίδι. R.

429 E. δευσοποιὸν] ἔμμονον, δυσάποπλυτον, ὡς νῦν. σημαίνει δὲ καὶ τὸν βαφέα. R.

E. θυμμάτων] τριμμάτων, σμηγμάτων. τὸ δὲ σμηγμά ἐστι σποδός. R.

430 A. Χαλαστρα πόλις τῆς Μακεδονίας καὶ λίμνη, ἔνθα τὸ Χαλαστραῖον νίτρον γιγνόμενον διὰ ἑνναετηρίδος πήγνυται, ὁμοίως δὲ καὶ λύεται. R.

B. κονία σμηγμα, σποδός. R.

D. πραγματευώμεθα] φροντίζωμεν· πράγμα γὰρ καὶ ἡ φροντίς. R.

431 A. ἐν] ἔνεστιν ἢ ἔστιν. R.

Ε. ἐπιεικῶς τὸ ἱκανῶς, ὡς νῦν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ πᾶν, καὶ παραδόξως, καὶ παρ' ἐλπίδα, καὶ μετὰ χρηστότητος, καὶ μετρίως ἢ συμμέτρως. R.

432 C. εἰ γὰρ ὄφελον] εὐκτικὸν ἐπίρρημα. R.

C. ἰὸν ἰὸν] σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα. R.

434 A. πάντα τᾶλλα μεταλλαττόμενα] ἀντὶ τοῦ πάσας τὰς ἄλλας τέχνας ἀμειβομένης ὑπ' αὐτοῦ μίαν, εἶτα ἑτέραν, εἶτα πάλιν ἄλλην καὶ ἄλλην. R.

436 D. χαριεντίζοιτο] εὐτραπελεύοιτο, σκόπτοι, ὡς Ἀριστοφάνης·

χαριεντίζει καὶ καταπαίξεις ἡμῶν καὶ βωμολοχεύει. R.

437 A. διασαφητικὸν τὸ ἦ, ἀντὶ τοῦ ἥπερ, οἶον ἥπερ ταύτη. R.

439 B. τῷ αὐτῷ] τῷ ἑαυτοῦ μέρει. ἡ μὲν γὰρ ἐπιθυμία ἄγει πρὸς τὸ πιεῖν, ὁ δὲ λόγος ἀνθέλκει. R.

440 A. ἐμπλήσθητε] ὀφθαλμοὶ δηλαδή. R.

B. τοῦ τοιοῦτου λέγει, τοῦ συμμαχεῖν τῷ λόγῳ τὸν θυμὸν. ὁ δὲ νοῦς οὗτος· ταῖς δὲ ἐπιθυμίαις σε κοινωνήσαντα ταῖς εὐλογίστοις, καὶ γινώσκοντά σε τοῦτο ἐκ τῆς πείρας, οὐχ ὑπολαμβάνω σε εἰπεῖν ὅτι ἥσθημαι ἐν ταῖς τοιαύταις ἀγαθαῖς ἡδοναῖς τὸν θυμὸν ἀντιπράττοντα ταῖς ἐπιθυμίαις, ὥσπερ ἐπὶ ταῖς τοῦ Λεοντίου ἀλόγοις ἡδοναῖς ἀντέπραττεν. R.

443 D. νεάτη ἤγουν νήτη ὑπερβολαίων ἢ ἐσχάτη χορδὴ τοῦ δις διὰ πασῶν συστήματος, ὑπάτη δὲ ἢ μετὰ τὸν προσλαμβανόμενον λεγόμενον φθόγγον πρώτη χορδὴ τοῦ αὐτοῦ τοῦ δις διὰ πασῶν συστήματος. μέση δὲ καὶ αὐτὴ ἤτοι φθόγγος ἢ χορδὴ ἢ τελευταία μὲν τοῦ πρώτου διὰ πασῶν, ἀρχὴ δὲ τοῦ δευτέρου, ὡς εἶναι τούτων κοινήν, ὡς Πτολεμαῖός τέ φησι καὶ οἱ ἄλλοι μουσικοί. R.

E.

449 A. ἧα δυσλλάβως τὸ ἐπορευόμην. σὺν τῷ ἰῶτα γράφεται· οἱ γοῦν Ἴωνες ἧα λέγουσι, καὶ ἧσαν τὸ ἦσαν· καὶ παρὰ Θουκυδίδη οὕτως ἀναγνωστέον· ὅτι ἀκμάζοντες ἧσαν ἐς αὐτόν. οἱ δὲ Ἴωνες ἦσαν καὶ ἧσαν. R.

451 A. Ἀδράστειαν] τρεῖς Μοῖρας εἶναι θυγατέρας Ἀνάγκης φασίν, Κλωθῶ, Λάχεσιν, Ἀτροπον, ἣν καὶ Ἀδράστειαν καλοῦσιν, ὅτιπερ οὐκ ἂν τις αὐτὴν ἀποδράσειεν, ἢ ὅτι ἀειδράστειά

τις οἶόν ἐστιν, ὡς αἰεὶ δρωῶσα τὰ καθ' ἑαυτήν, ἢ ὡς πολυδράστεια (πολλὰ γὰρ δρᾷ) τοῦ ἄλφα πληθους δηλοῦντος ὡς ἐπὶ τῆς ἀξύλου ὕλης. ἢ δὲ αὐτὴ καὶ Νέμεσις λέγεται ἀπὸ τῆς νεμῆσεως, ὡς διαιρουῶσα καὶ νέμουσα τὸ ἐπιβάλλον ἐκάστω. R.

452 B. χαριέντων] νῦν τῶν ἐν ἔργῳ τὸ σκώπτειν ποιουμένων. R.

E. φιλοπαΐσμων Ἀττικῶς ὁ φιλοπαΐγμων. R.

453 D. νεῖ] νῦν κολυμβᾶ· σημαίνει δὲ καὶ τὸ νήθει. R.

D. νευστέον] κολυμβητέον. R.

D. δελφῖνα] ὡς τὸν Ἀρίωνα δηλονότι τὸν Μηθυμναῖον. Μήθυμνα πόλις ἐν Λέσβῳ τῇ νήσῳ, ἀφ' ἧς Ἀρίων, κιθαρῳδὸς Περιάνδρου τοῦ Κορινθίων τυράννου. οὗτος ἰκανῶς ἔχων χρημάτων, ἐπιθυμία πλειόνων εἰς τε Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν ἤκεν, ἀφ' ὧν ἀπὸ τῆς τέχνης χρήματα συλλέξας πολλὰ εἰς Κόρινθον ἐπαναπλεῖ. ἐν ᾧ τῶν ναυτῶν διὰ τὰ τοῦδε χρήματα βουλομένων αὐτὸν ἀνελεῖν, τούτων μὲν ἐκείνοις, εἰ ἀφείην, ἐξίστατο, πείθειν δὲ οὐκ ἔχων ἐδεῖτο αὐτῶν ἐπὶ τῆς πρῶρας ἄσαι βραχύ, εἶτα εἰς ἡν θάλασσαν ἄλλεσθαι. καὶ οἱ μὲν ἔδωκαν, ὁ δὲ ἄσας ἑαυτὸν ἔρριψε· δελφίς δὲ ὑποθεῖς ἑαυτὸν τῷ κιθαρῳδῷ εἰς Ταίναρον κομίζει τὸ τῆς Λακωνικῆς ἀκρωτήριον. περὶ ταύτης οὖν τῆς ἱστορίας ἐνταῦθα φησίν. R.

E. ἦ] διασαφητικόν, ὡς νῦν, ψιλούμενον καὶ περισπώμενον. ἔστι δὲ καὶ ἀπορηματικόν, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐρωτηματικόν. εἰ δὲ βαρύνοιτο, διαξενκτικὸν δηλοῖ. R.

E. ἀνδρείως] ἀντὶ τοῦ θρασέως. R.

454 D. τὸ πρὸς αὐτὰ τεῖνον] τὸ ἐπιτήδειον. R.

455 C. ποπάνων] πλακουντίων πλατέων καὶ λεπτῶν καὶ περιφερωῶν. ἔψημα δὲ ἐστὶν ὃ ἔνιοι ἐραῖον καλοῦσιν, οἱ δὲ γλυκύ. R.

456 C. εὐχαῖς ὅμοια] τὰ μὴ καθήκοντα· ἔστι γὰρ ὅτε καὶ τοιαῦτα εὐχόμεθα. R.

457 B. ἐνδύσονται] γρ. ἀμφιέσονται. R.

460 C. σπαργῶσι] Ὀμηρος

οὐθата γὰρ σφαραγεῦντο.

τοὺς μαστοὺς πλήρεις ἔχουσι γάλακτος, καὶ σπαρattuνται ὑπὸ θλίψεως, δέονται τε τοῦ ἐκκριθῆναι αὐτό. σημαίνει δὲ καὶ ὀργῶσι καὶ ὀργῶσι καὶ ταράττονται. R.

C. τίθταις ταῖς τοὺς τίθτους παρεχούσαις, τροφοῖς δὲ ταῖς τὸν ἄλλον ἀναδεχομέναις πόνον, αἱ καὶ τιθῆναι καλοῦνται, αἵτινες περιφέρουσι, προσπαίξουσι, καὶ τῆς ἄλλης τροφῆς τῆς μετὰ τὸν ἀπογαλακτισμὸν ἐπιμέλειαν ἔχουσιν. R.

464 E. βιαίων δίκη βίας δίκης διαφέρει. βιαίων μὲν γὰρ ἔστιν, εἴ τις βία ἐπεισελθὼν τι ἔλαβεν ἄλλότριον ἢ ἐκ χωρίου ἢ ἐξ οἰκίας, βιαίων ἐκρίνετο. ἐν δὲ ταῖς σχολικαῖς ὑποθέσεσιν βίας ἔγκλημα ἔστι κατὰ τῶν κόρην ἀρπασάντων ἢ παῖδα ἐλεύθερον. σημειωτέον δὲ ὅτι βιαίων γράφουσι τὴν δίκην οἱ παλαιοί, καὶ οὐδεὶς βίας. αἰκίας δὲ δίκη ἔστιν, ὅταν ἐκ προχείρου πάθους τινὸς καὶ μὴ ἐκ προνοίας ἀδίκων τις ἄρξη χειρῶν. εἰσῆγέτο δὲ πρὸς τοὺς τεσσαράκοντα. R.

465 C. πορισάμενοι] κλέψαντες, ἢ τι τοιοῦτον. R.

C. οἰκέτας τοὺς οἰκείους, οὐχὶ δὲ τοὺς δούλους μόνον, ὡς ἡ νῦν συνήθεια. ἔστι καὶ παρ' Ἡροδότῳ ἡ χρῆσις. R.

D. Ὀλυμπιονῆκαι οἱ τοὺς ἐν Ὀλυμπίᾳ νικῶντες ἀγῶνας. μετὰ Πῖσον γὰρ καὶ Πέλοπα καὶ Ἡρακλέα, τοὺς πρώτους διαθμεμένους αὐτούς, ἡμελήθησαν ἐπὶ ὀκτῶ καὶ εἴκοσιν Ὀλυμπιάδας. Ἴφριτος δὲ καὶ Λυκούργος οἱ Ἡρακλεΐδαι καὶ Κλεοσθένης ὁ Κλεονίκου ἐπιγενόμενοι, καὶ εἰς ὁμόνοιαν τοὺς Πελοποννησίους παρακαλοῦντες, πέμπουσι περὶ τοῦ ἀγῶνος ἐρωτῶντες εἰς Δελφούς. καὶ ὁ Ἀπόλλων χρᾶ τοῦτον ἀνανεοῦν, καὶ τοῖς νικῶσιν ἄθλον διδόναι κότινον, ὃ ἔστιν ἐξ ἀγριελαίας στέφανον. οἱ δὲ τοῖς Ἡλείοις ἐπιτρέπουσι διαθεῖναι τὸν ἀγῶνα· οὗτοι δὲ τοῖς Πισάταις. ἄγεται δὲ διὰ πέντε ἐτῶν μέσον τεσσάρων συντελουμένων. Ἡλις δὲ καὶ Πῖσα πόλεις Πελοποννήσου, τριακοσίους σταδίου ἀλλήλων ἀπέχουσαι. R.

D. ἀναδοῦνται] ἀναπλέκονται, στέφονται. R.

E. οὐκ οἶδα ὅτου] τοῦ Ἀδειμάντου δηλονότι. ἐξέκλινε δὲ τὸ τοῦ λόγου σκληρὸν διὰ τοῦ ἀορίστου. R.

467 C. ἀλλὰ σμικρὸν] ὁ νοῦς οὗτος· ἄρα, ὦ Γλαύκων, ἡγεῖ οὐκ εἶναι μέγιστον κέρδος τὸ τοὺς μέλλοντας γενήσεσθαι παῖδας ἐμπειροπολέμους μετὰ χρόνον αὐτοπτεῖν ἢ μὴ τὰ περὶ πόλεμον; σχεδὸν δὲ τὸ Ὀμηρικὸν παραφράζει·

πρωτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο,
Εὐφορβος. R.

C. οὐκοῦν] ἀντὶ τοῦ οὐχ οὕτως, καθ' ὑπόκρισιν. R.

C. ὅσα ἄνθρωποι] ἀντὶ τοῦ κατὰ ἀνθρωπίνην φύσιν· οἱ γὰρ θεοὶ πάντα ἴσασιν. R.

468 B. πάντων, ἔφη, μάλιστα] συγκαταθετικώτερον δοκεῖ μοι. R.

C. πλεῖστοι ἐκ τοῦ τοιούτου] ἀγαθοὶ πλεῖστοι ἐκ τοῦ τιμᾶσθαι. τὸ Ὀμηρικὸν δὲ λέγει·

ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἐστίν·

ἴση μοῖρα μένουσι, καὶ εἰ μᾶλα τις πολεμίζει.

D. ταῦτά γε] τοῦτο πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ῥαπισθέντων Ὀμηρικῶν λόγων ἐν τοῖς πρώτοις. R.

469 C. ὅλω καὶ παντὶ διαφέρειν, παροιμία ἐπὶ τῶν πάντη διαφερόντων λεγομένη, παρ' ὅσον τὰ πράγματα καὶ ὅλα τυγχάνει ὄντα, καθ' ὃ συνεχῆ ἐστὶν ἑαυτοῖς, καὶ μέρη ἔχει, καθ' ὃ καὶ διωρισμένα τούτοις πᾶσιν ἐστι. τὸ οὖν πάντη διαφέρων τινός, ἅτε δὴ καὶ καθ' ὅλον καὶ κατὰ μέρος τοῦδε πᾶν διενεγκόν, ὅλω καὶ παντὶ λέγεται διαφέρειν. R.

E. ἀναιρέσεις τὰς ὑπὸ τῶν ἐν πολέμῳ ἡττηθέντων ἀναλήψεις τῶν νεκρῶν σωμάτων παρὰ τῶν οἰκείων αὐτοῖς. R.

470 C. ἀπο τρόπου τὸ αἰτίας χωρὶς, πρὸς τρόπου δὲ τὸ κατ' αἰτίαν. R.

D. ἀλιτηριώδης πρὸς βίαν ποιουμένη, ἢ ἀμαρτανομένη, ἐκ τοῦ ἀλιτήριοι ὀνόματος παρηγμένη. κατὰ Διονύσιον γὰρ τὸν Ἀλικαρνασσεά, λιμοῦ γενομένου Ἀθήνησιν οἰπένητες προφερόμενα ἄλευρα διήρπαζον· ἐλέχθησαν οὖν οἱ τοὺς ἀλοῦντας ἐπιτηροῦντες ἀλιτήριοι. διέτεινε δὲ τὸ ὄνομα, ὥστε καὶ ἐπὶ πάντων τῶν μετὰ βίας τι ποιοούντων ἢ ἀμαρτανόντων λέγεσθαι. R.

472 B. μὴ διάτριβε] μὴ καθ' ὑπέρθεσιν λέγε. R.

473 A. ἄρ' οἷόν τε] ὁ νοῦς οὕτως· ἄρα ἀκριβῶς, ὡς ὁ λόγος ἀπαιτεῖ, ἐνδέχεται τοὺς ἀνθρώπους πράττειν, ἢ ἢ πράξεις κατὰ φύσιν ἦττον ἄπτεται ἀληθείας ἢπερ ἢ λέξις καὶ ὁ λόγος; ἀλλ' ἐν μὲν τῷ οὐρανῷ εὐρίσκομεν καὶ κύκλον ἐν σώματι καὶ σφαιρᾶν καὶ τάξιν καὶ ἁρμονίαν καὶ ἀναλογίαν καὶ ὁμοιότητα καὶ ἰσότητα καὶ ἀπλῶς πάντα σύμφωνα τῷ λόγῳ· ἐν δὲ γῆ τοῦτο γενέσθαι δυσχερές. R.

C. τί λέγει, ὅπερ ἐπὶ Μάρκου τοῦ φιλοσόφου, βασιλέως Ῥωμαίων, ἀπέβη. R.

D. κακῶν παῦλα] τῶν πολλῶν ἀνθρώπων. τοῦτο δὲ καὶ Εὐριπίδης λέγει·

πόλις γάρ ἐστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων.

475 A. Ἀθήνησι δέκα μὲν ἦσαν φυλαί, διήρητο δ' ἐκάστη ιούτων εἰς τρία, εἰς τριττύας, εἰς ἔθνη, εἰς φρατρίας. οἱ οὖν ἐκάστης τριττύος ἄρχοντες τριττύαρχοί τε καλοῦνται καὶ τριττυαρχοῦσιν. R.

C. κακόςιτον] κακόχυμον, βεβλαμμένον. R.

D. Διονύσια ἐορτὴ Ἀθήνησι Διονύσῳ ἤγετο, τὰ μὲν κατ' ἀγροὺς μηνὸς Ποσειδεῶνος, τὰ δὲ Ἀθήναια μηνὸς Μαιμακτηριῶνος, τὰ δὲ ἐν ἄστει Ἐλαφηβολιῶνος. R.

E. παίδων αἰνίγματι] Κλεάρχου γρίφος·

αἰνός τίς ἐστιν ὡς ἀνὴρ τε κοῦκ ἀνὴρ
ὄρνιθα κοῦκ ὄρνιθ' ἰδῶν τε κοῦκ ἰδῶν,
ἐπὶ ξύλου τε κοῦ ξύλου καθημένην
λίθῳ τε κοῦ λίθῳ βάλοι τε κοῦ βάλοι.

Ἄλλως.

ἄνθρωπος οὐκ ἀνθρωπος, ἀνθρωπος δ' ὅμως,
ὄρνιθα κοῦκ ὄρνιθα, ὄρνιθα δ' ὅμως,
ἐπὶ ξύλου τε κοῦ ξύλου καθημένην
λίθῳ βαλῶν τε κοῦ λίθῳ διώλεσεν.

νυκτερίδα ὁ εὐνοῦχος νάρθηκος κισήρει. R.

ς'.

485 B. φιλοτίμων καὶ ἐρωτικῶν] ὅτι ἔλεγεν ὅτι τριττυαρχοῦσιν οἱ φιλότιμοι πολλάκις, καὶ οἱ ἐρωτικοὶ συμπάσχοντες μελιχλῶρους καλοῦσι τοὺς ὠχρούς. R.

C. ἐκόντας εἶναι] ἀντὶ τοῦ ἐθελουσίους. τὸ δ' εἶναι παρελκεῖ Ἀττικῶς. R.

486 A. ἀνελευθερία ἐστὶν ἕξις φάυλη περὶ χρήματα, μὴ ἀναλίσκουσα ταῦτα εἰς ἃ δεῖ καὶ ὅσα δεῖ καὶ ὅτε δεῖ. μικρολογία δὲ ἐστὶ φειδωλία, περὶ χυδαίων τινῶν ἢ φροντίδα ἢ συλλογὴν ποιουμένη. μεγαλοπρέπεια ἐστὶν ἕξις βελτίστη περὶ δαπάνας, ἃς τῷ μεγάλῳ καὶ πρόποντι γίνεσθαι προσήκει. R.

487 B. πρὸς μὲν ταῦτα] ὁ νοῦς οὗτος· οἱ πολλοὶ τῶν ἀκούοντων ταῦτα, διὰ τὸ μὴ εἶναι διαλεκτικώτατοι, ἐπιστομίζονται ῥαδίως ὑπὸ σοῦ, ᾧ Σώκρατες, ὄντος δεινοῦ ἐν διαλεκτικῇ. καὶ

σὺ μὲν οὐκ ἀληθῆ λέγεις ταῦτα λέγων, ἐκεῖνοι δὲ ἀδυνατοῦσιν ἐλέγχειν σε. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν μὴ τολμῶντες πρὸς σὲ ἀντιλέγειν σιωπῶσιν· αὐτὰ δὲ τὰ πράγματα ἐναργῶς φαίνεται μὴ συμφωνοῦντα τοῖς ὑπὸ σοῦ λεγομένοις. R.

D. ἀλλοκότους] ἐξηλλαγμένους, ἐναντίους, ξένους, πλημμελεῖς, ἀλλοφρεῖς. R.

488 A. εἰκάσω τὸ ὁμοιωῶ, καὶ τὸ εἰκονίζω τὸ αὐτὸ δηλοῖ. χρῆται δὲ τῇ λέξει ὅ τε Ξενοφῶν καὶ ὁ Ἀριστοφάνης καὶ ἄλλοι. R.

C. ἄλλοι μᾶλλον] πείθωσιν, ἀπὸ κοινοῦ. R.

C. μανδραγόρα] ὑπνωτικός ὁ καρπὸς τοῦδε τοῦ φυτοῦ. Θεόφραστος δὲ ἐν τῇ περὶ φυτῶν πραγματείᾳ τὴν ῥίζαν τοῦδε ξυσθεῖσαν τε καὶ ὄξει δευθεῖσαν πρὸς τε τὰ ποδαγωγικά καὶ πρὸς ὕπνον μᾶλλον εἶναι χρησίμην φησί, καὶ δὴ πρὸς φίλτρα. διδῶσιν δὲ ἐν οἴνῳ ἢ ὄξει. R.

E. ἀδολέσχην] μακρολόγον, φλύαρον. R.

489 C. κομψευσάμενος] πανουργευσάμενος. κομψευσάμενον τὸν Εὐβουλὸν φησιν, ὃς ὑπὸ Σωκράτους ἐρωτηθεὶς· ὦ Εὐβουλε, σοφὸς ἐθέλεις εἶναι ἢ πλούσιος; ἔφη πλούσιος· τοὺς γὰρ σοφοὺς ὄραν ἐπὶ ταῖς τῶν πλουσίων θύραις καθεύδοντας. πρὸς δὲ τὸν Σωκράτη πάνυ ἀγχίνως εἰπεῖν· οἱ μὲν σοφοί, ὦ Εὐβουλε, ἴσασιν ὧν δέονται, τῆς πρὸς τὴν τῶν ἀναγκαίων χρεῖαν γὰρ χορηγίας, ἧς οἱ πλούσιοι, εἰ βούλοιντο, χορηγοί· αὐτοὶ δ' οὗτοι οἱ πλούσιοι οὐκ ἴσασιν· τῆς ἀνθρωπίνης γὰρ ἀρετῆς, ἢ διὰ τῆς διδασκαλίας τῶν σοφῶν τῷ βουλομένῳ παντὶ οἶα τ' ἐστὶ παραγίνεσθαι. R.

490 E. πολλοί, φησίν, ἀρξάμενοι φιλοσοφεῖν ἐγένοντο πονηρότατοι· μικρὰ δὲ τις αὐτῶν μοῖρα καὶ ὀλίγιστοι ἐκφεύγουσι τὴν φθορὰν ταύτην, καὶ οὐ γίνονται πονηροί, ἀχρηστοὶ δὲ ὅμως. R.

E. τὸ ἐξῆς· καὶ μετὰ τοῦτο αὖ τὰς τῶν ψυχῶν φύσεις, τὰς εἰς τὸ τῆς φιλοσοφίας ἐπιτήδευμα καθισταμένας καὶ μιμουμένας τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν πράξεις, δεῖ θεάσασθαι, οἶαι οὔσαι εἰς μείζον ἑαυτῶν ἐπιτήδευμα ἀφικόμεναι, πλημμελοῦσαι φόγον κατὰ τῆς φιλοσοφίας προσῆψαν. R.

493 A. οὔτοι] οἱ δημαγωγοί, οὓς σοφιστὰς μεγίστους ἄρτι ἔλεγεν. R.

A. διὰ τοῦ θρέμματος ἔξετραγώδησε τὴν ἀλογίαν τῶν τοιούτων ὄχλων. R.

D. τούτοις] τοῖς ἰδιώταις, τοῖς ἀπαιδεύτοις. R.

D. Διομηδεῖα ἀνάγκη, παροιμία ἐπὶ τῶν κατ' ἀνάγκην τι πραττόντων εἰρημένη, ἀφ' ἱστορίας τοιαύτης, ἧς καὶ Ἀριστοφάνης μέμνηται ἐν Βατραχοῖς, ὅτι Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς τὸ Παλλάδιον κλέψαντες ἐξ Ἴλιου νυκτὸς ἐπανήεσαν ἐπὶ τὰς ναῦς σελήνης ὑποφαινούσης, φιλοτιμούμενος δ' Ὀδυσσεὺς αὐτοῦ μόνου δόξαι γενέσθαι τὴν προᾶξιν, ἐπεχείρησε τὸν Διομήδεα μετὰ τοῦ Παλλάδιου προηγούμενον ἀνελεῖν. ὁ δὲ κατὰ τὸ τῆς σελήνης φῶς τὴν κατ' αὐτοῦ θεασάμενος τοῦ ἐπιφερομένου ξίφους σκιάν, συλλαμβάνει τε τὸν Ὀδυσσεῖα, καὶ τὰς χεῖρας τοῦδε συνδεῖ, προάγειν τε κελεύει, καὶ τύπτων αὐτοῦ πλατεῖ τῷ ξίφει τὸ μετάφρονον ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας παραγίνεται. R.

494 B. ἄλλως] μάλιστα, ὡς νῦν, ἢ μάτην, ἢ κατὰ ἄλλον τρόπον. R.

495 E. ἀποτεθρουμμένοι] ἀπηγριωμένοι. εἴρηται κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν θρύων, ἃ ἔστι βοτάνη τις ἀγρία καὶ ἄγνος. R.

E. οἶμαι βαναυσίας ἐνταῦθα κοινότερον λέγεσθαι τὰς κατὰ τὰς τέχνας ἀναστροφάς, ἀπὸ τῶν διὰ πυρὸς ἐργαζομένων τεχνῶν εἰρημένας (βαῦνος γὰρ ἢ κάμινος), οὐ μὴν βαναυσίαν ἐν τούτοις λέγειν ἦτοι ἀπειροκαλίαν, ἣν ἀμφοτέρω μὲν οὕτως Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Νικομαχείοις ἠθικοῖς καλεῖ, ἐν τοῖς μεγάλοις δὲ σαλακωνίαν. ἔστι δὲ περὶ χρημάτων δαπάνας ὑπερβολή, ἔλλειψις δὲ μικροπρέπεια· ὡν μεγαλοπρέπεια μεσότης ἐστίν. R.

497 E. εἰπόντος Ἀδαιμάντου ὅτι τέλος ἔχέτω τὰ περὶ τούτων, ὁ Σωκράτης φησὶν ὅτι κωλύομαι ὑπακοῦσαί σοι βουλόμενος, ἀλλ' οὐ δύναμαι· ἔτι γὰρ δεῖ περὶ τῶν αὐτῶν λέγειν ἀναγκαίως. R.

498 A. Ἡράκλειτος ὁ Ἐφέσιος, φυσικὸς ὢν, ἔλεγεν ὅτι ὁ ἥλιος ἐν τῇ δυτικῇ θαλάσῃ ἐλθὼν καὶ καταδύς ἐν αὐτῇ σβέννυται, εἶτα διελθὼν τὸ ὑπὸ γῆν καὶ εἰς ἀνατολὴν φθάσας ἐξάπτεται πάλιν, καὶ τοῦτο αἰεὶ γίνεται. Ἄλλως. Ἡράκλειτος Βαθίωνος, Ἐφέσιος, μεγαλόφρων γεγωνὸς καὶ ὑπερόπτης παρ' ὄντινοῦν. οὗτος τὸ τοῦ ἡλίου ἔλεγεν εἶναι σχῆμα σκαφοειδὲς καὶ ὑπόκυτον, καὶ τὴν ἔκλειψιν αὐτοῦ συμβαίνειν κατὰ τὴν τοῦ

σκαφοειδοῦς στροφήν, ὥστε τὸ μὲν κοῖλον ἄνω γίνεσθαι, τὸ δὲ κυρτὸν κάτω πρὸς τὴν ἡμετέραν ὄψιν. ἀλλὰ μὴν καὶ Ξενοφάνη τὸν Κολοφώνιον κατὰ σβέσιν τὴν ἡλιακὴν ἔκλειψιν λέγειν γίνεσθαι φασι, καὶ πάλιν πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς ἀνίσχειν αὐτόν. R.

B. διὰ τῆς εἰωθυίας εἰρωνείας Σωκράτης νῦν λανθανόντως ὑποτίθεται ἡμῖν, ὅτι δεῖ τοὺς νέους μειρακιώδη φιλοσοφίαν μαθάνειν. λέγει δὲ τὴν μαθηματικὴν· οἰκεία γὰρ αὕτη τοῖς νέοις θεοῖς. καὶ γὰρ δι' αὐτῆς τὰς κινήσεις τῶν νέων θεῶν διδασκόμεθα. ἢ δὲ διαλεκτικὴ τοῖς τοιούτοις ἀνδράσιν ἐπισηφαλῆς. καὶ ὁ Πλωτῖνος τοιοῦτο λέγει τὸ παραδοτέον τοῖς νέοις τὰ μαθήματα πρὸς συνεθισμόν τῆς ἀσωμάτου φύσεως. R.

D. εἰς μικρὸν] ἀντὶ τοῦ εἰς μέγαν, εἰρωνικῶς. R.

D. οὐ γὰρ πώποτε εἶδον] πικρὸν τὸ λέγειν ὅτι ἔργω μὲν τὰ νῦν λεγόμενα καλῶς οὐκ εἶπον οἱ πολλοί, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τοιαῦτα ῥήματα εἶδον. καὶ γὰρ ὁ Θουκυδίδης, ἐπιπλήττων τοὺς Ἀθηναίους, λέγει ὅτι ὑμεῖς θεαταὶ μὲν ἔστε τῶν λόγων, ἀκροαταὶ δὲ τῶν ἔργων. τὸ δὲ ἐξεπίτηδες ἀντὶ τοῦ ἐκ παρασκευῆς καὶ ἐπιμελείας πιθανῶς συντεθέντα. καὶ τὸ πολὺ μᾶλλον ἔμφασιν πολλὴν ἔχει τῆς τῶν πολλῶν ἀφροσύνης, καὶ τὸ ὁμοιωμένα ἀλλήλοις εἶναι τὰ τοιαῦτα ῥήματα καὶ οὐχὶ τοῖς οὖσιν ἐδήλωσε διὰ τοῦ ἐξῆς, ὅτι ἄνδρα ὁμοιωμένον ἀρετῆς ἔργω πρῶτον, εἶτα λόγῳ, οὐκ εἶδον οἱ τοιοῦτοι. R.

E. ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, ὥσπερ νῦν] εἰρωνικῶς. ἢ γὰρ ἀλήθεια αὐτομάτως ὡς εἰπεῖν συνέρχεται· οὐ γὰρ ἀγράφῳ γραμματεῖω ἔοικεν ἡ ψυχὴ. R.

E. ἑτέρω] ἀριστοκρατουμένη. R.

499 A. τὰ δὲ κομψά] δεῖ πορίσασθαι ἐκ τούτων ὅτι ἢ τῆς ἀληθείας εὐρεσις αὐτῆ καθ' ἑαυτὴν ἐστὶν αἰρετὴ καὶ οὐ πρὸς ἄλλο σκοπεῖ, ἀλλὰ μόνον ἢ γνώσις αὐτῆς ἀρκεῖ πρὸς εὐδαιμονίαν. R.

B. κατήκοι] ἀντὶ τοῦ κατακουόμενοι. R.

C. εὐχαῖς ὅμοια] τοῦτο καὶ κενὴν φασι μακαρίαν. R.

E. ὅτι εὐμετάβολον τὸ τῶν πολλῶν πλῆθος, δηλοῖ καὶ Ὅμηρος ἀπεικάζων τὴν ὁρμὴν αὐτῶν κύμασι παντοίων ἀνέμων καὶ τοῖς τοιούτοις. ἀλλὰ καὶ νῦν τοῦτο λέγει, ὅτι κὰν λόγῳ τις αὐτοῖς ἐνδείξηται τὴν ἀληθῆ φιλοσοφίαν, κὰν αὐτῷ ἔργῳ τοιοῦτος ἢ φαινόμενος, ῥαδίως ἂν πείσει αὐτούς, καὶ τοσοῦτῳ ῥᾶον

ὅσῳ ἂν εἶεν πλείους. καὶ γὰρ οἱ πλείους μᾶλλον τῇ τῆς ὕλης ἀταξία ἀναλογοῦσι, καὶ μᾶλλον εὐάλωτοι πρὸς ἐκάτερα, ἢπερ οἱ ὀλιγώτεροι. R.

500 A. οὐκοῦν] ἀντὶ τοῦ τοιγαροῦν. R.

D. οὐ προσῆκον ἐπισκεκωμάκotas] οὐ προσηκόντως εἰσεληλυθότας. R.

503 A. βασανιζόμενον οὐ τὸν αἰκιζόμενον καὶ τιμωρούμενον σημαίνει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸν ἀνακρινόμενον καὶ ἐλεγχόμενον καὶ δοκιμαζόμενον ἢ διὰ λόγων ἢ πραγμάτων, οἷός τις ἔστιν, ἀπὸ λίθου γένους τινὸς καλουμένου βασάνου, ᾧ τὸ καθάρων χρυσίον δοκιμάζεται. R.

B. ὄκνος] ἀνάδυσις, εὐλάβεια, ἀναβολή. R.

504 D. ὑπογραφὴν] ὅτι τὸ πρὸ ὀλίγου τὸ ἀνδρείκελον ἐνέγραφεν καὶ θεοεἰκελον ἐν τῷ πίνακι. R.

505 A. πολλάκις ἀκήκοας] ἀπειράκις γὰρ ἢ αἰτίδιος ψυχὴ ταῦτα καὶ ἤκουσεν καὶ ἐπελάθετο. R.

506 B. πάλαι καταφανῆς] ἐξ αἰθίου γὰρ αἱ ψυχαὶ ἀλλήλας γινώσκουσι. διὰ τὸ ὄρεκτόν εἶναι τὸν νοῦν καὶ τὴν ἐπιστήμην κατὰ φύσιν αὐταῖς, καὶ τὸ δοξαστὸν ὡς ἐπίκτητον ἀποπέμπεσθαι, οὐκ ἀποχρήσει αὐταῖς ἡ δόξα. R.

D. παρ' ἄλλων] παρὰ τῶν κρείττωνων ἡμῶν γενῶν. R.

D. ἀρκέσει] τὸ γὰρ θεῖον πᾶν οὐ μόνον αὐταρκὲς ἀλλὰ καὶ ἰκανόν. R.

D. ὅπως μὴ] ἑλλιπῆς ἢ φράσις· τοῦτο δὲ ἔθος Ἀττικόν. λείπει γὰρ τὸ σκόπει ἢ τι τοιοῦτο. R.

D. ἐάσωμεν] παρὰ γὰρ τὴν τῶν καταδεεστέρων ἀνεπιτηδειότητα τὰ κρείττονα ἀδυνατοῦσιν ἐνεργεῖν. R.

507 C. οὐ πάνυ] οὐδαμῶς. R.

509 B. τὸ γελοῖως δια τὴν ὑπερβολήν. ἀσύγκριτον γὰρ τὰγαθὸν ἀπλῶς πρὸς πάντα. τὰ γὰρ κρείττονα ἡμῶν γένη διαπορθμεύουσι τὰ παρὰ θεῶν εἰς ἡμᾶς ἀγαθὰ. ἡ δὲ θεία ἀνάγκη τῇ θεῖα βουλῆσει ἢ αὐτῇ, καὶ ὅμοιον ἢ τε αἴρεσις τῷ κλήρω, καὶ τὸ ἐλέσθαι τῷ λαχεῖν, καὶ τὸ εἶναι τῷ ἐνεργεῖν, καὶ τὸ βούλεσθαι τῷ δύνασθαι, καὶ εἶναι ἀπλῶς ἐν θεῷ πάντα ἐνιαίως. Ἄλλως τὸ γελοῖως ἤγουν ἐγκοσμῖως. οἱ γὰρ νέοι καὶ ἐγκόσμιοι θεοὶ τοῦτο αἰνίττονται. παίγνιον γὰρ τὸ σωματικὸν πᾶν τοῖς νοητοῖς παραβαλλόμενον. τὸ δὲ παῖζειν καὶ γελαῖν τῶν νέων οἰκείον. καὶ τὸ

ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνώρωτο γέλωσ μακάρεσσι θεοῖσιν
περὶ τῶν ἐγκοσμίων εἴρηται θεῶν. ὁ γοῦν Γλαύκων ἀναλόγως
ἐγκοσμίῳ προσώπῳ εἰκότως γελοίως λέγει. τὸ δὲ Ἄπολλον οἰ-
κειὸν τῷ τε ἡλίῳ εἰς ταυτὸν ἐρχομένῳ τῷ Ἀπόλλωνι, καὶ τῷ λέ-
γοντι ἐπιγνόντι τὸν ἑαυτοῦ βασιλέα ἡλίον καὶ Ἀπόλλωνα τὸν
αὐτόν. R.

C. Ἄπολλον] ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν, ὡς τὸ Ἡράκλεις. R.

D. Σχόλιον ἐκ τῶν Ἀρχύτου καὶ Βροντίου καὶ Ἰαμβλίχου
ἐπιτημηθέν. Γραμμὴν δίχα τὸ πρῶτον τετυμημένην, εἴτε εἰς ἴσα
τιμήματα κατ' Ἀρχύταν καὶ τὸν Χαλκιδέα Ἰαμβλίχον, εἴτε καὶ εἰς
ἄνισα, ὡς ἐν τῶν τισὶν ἀντιγράφων τοῦ Πλάτωνος εὔρηται, τὰ
ὄντα πάντα δηλοῦσθαι εἰς δύο κατὰ πρώτην διαίρεσιν τεμνό-
μενα, τὸ νοητὸν δηλονότι καὶ ὁρατόν. εἰ μὲν εἰς ἴσα, διὰ τε τὴν
τῶν λόγων μετουσίαν καὶ τῶν εἰδῶν, καὶ τὴν τῶν μετεχόντων
πρὸς τὰ μετεχόμενα ὁμοιότητα, καὶ τῷ τὴν ἀναλογίαν τὴν αὐτὴν
πως εἶναι ἐπ' ἀμφοτέρων· εἰ δὲ εἰς ἄνισα, ὡς ἐν ἄλλοις εὔρηται,
διὰ τὴν τῶν νοητῶν πρὸς τὰ αἰσθητὰ ἴσως ὑπεροχὴν καὶ ἀνο-
μοιότητα. οἷον ἐκάτερον αὖ εἰς δύο ἀνά τὸν αὐτὸν διηρησθαι
λόγον, τῷ τὴν γνωστικὴν δύναμιν δι' ὅλου ὁμοιεῖν πρὸς ἑαυτὴν
εἶναι. τὸ μὲν γὰρ ὁρατὸν εἰς εἰκόνας καὶ ὧν εἰσὶν εἰκόνες, τὸ δὲ
νοητὸν εἰς τὰ διανοητὰ καὶ τὸ ἰδίως νοητὸν διακρίνεσθαι. καὶ
εἰκόνας μὲν σκιάς τε καὶ τὰ ἐν τοῖς ὕδασι καὶ κατόπτροις καὶ
ὄλως πυκνοῖς καὶ λείοις καὶ φανοῖς ξυνιστάμενα εἶδωλά τε καὶ
φαντάσματα εἶναι, ὧν δ' εἰσὶν εἰκόνες, αὐτὰ δηλονότι τὰ αἰσθητὰ
σώματα, ζῶά τε καὶ φυτὰ καὶ τὰ παραπλήσια· καὶ διανοητὰ
μὲν τὰ μαθηματικά τε καὶ ἐπιστητὰ γένη, γεωμετρίαν, ἀστρο-
νομίαν καὶ τὰ τούτοις ἀδελφά, νοητὰ δὲ τὰς ἰδέας τε καὶ ὄντως
οὔσας οὐσίας. ἀνάλογον οὖν ἔχειν ὡς τὰ εἰκαστὰ πρὸς τὰ αἰ-
σθητὰ τε καὶ φυσικὰ σώματα, οὕτω τὰ διανοητὰ πρὸς τὰ νοητὰ.
εἰκόνας τε γὰρ τῶν νοητῶν εἶναι τὰ διανοητὰ, ὡς τὰ εἰκαστὰ
τῶν αἰσθητῶν, τὰ τε αἰσθητὰ καὶ νοητὰ τῇ μᾶλλον καὶ ἥττον
ἀληθείᾳ τῶν εἰκασθέντων καὶ διανοητῶν διαρίσθαι· τὰ μὲν
γὰρ μᾶλλον τὰ δὲ ἥττον ἀληθῆ εἶναι. καθ' αὐτὰ μὲν γὰρ καὶ
οὐκ ἐν ἄλλοις ὑφισταμένοι τὰ αἰσθητὰ, σκιάς δὲ καὶ εἶδωλα τοῖς
αἰσθητοῖς παρυφίστασθαι, ἐν ἐκείνοις καὶ οὐ καθ' αὐτὰ ὄντα·
καὶ διὰ τοῦτο ἐκείνων ὑποσπασθέντων μηδὲ ταῦτα φαίνεσθαι
ἔτι. εἶναι δὲ καὶ ταῦτα αἰσθητὰ μὲν τῷ γένει, ἅτε δὴ τῇ αἰσθη-

σει ὑποπίπτοντα, εἰκαστὰ δὲ μᾶλλον καὶ δοξαστὰ εἶναι. οὕτω δὲ καὶ τὰ διανοητὰ τῶν νοητῶν εἶναι εἰκόνας καὶ εἰδῶλα, ἅτε μηδὲ αὐτὰ κυρίως ἀλλ' ἐξ ἀφαιρέσεως ὄντα, καὶ πρὸς τὰ καθ' αὐτά τε καὶ ὄντως ὄντα, τὰ νοητὰ δηλονότι, τὴν ἀναφορὰν ἔχοντα. διὸ καὶ τὴν ψυχὴν τὰ μὲν αἰσθητὰ καὶ νοητὰ πρῶτά τε καὶ αὐτόθεν γινώσκειν, ὡσπερ καὶ ὑφίσταται πρῶτα, τὰ δὲ εἰκαστὰ καὶ διανοητὰ δεύτερα, ὡς καὶ δεύτερα ὑφίσταται. ὡσπερ γὰρ οὐ μένει ἐν τοῖς εἰκαστοῖς τῇ δόξῃ ταῦτα περιλαβοῦσα, ἀλλὰ ζητεῖ τὰ καθ' αὐτὰ ὑφιστάμενα, οἷς ἔπεται τὰ εἰκάσματα, οὕτω καὶ τὰ ἐπιστητὰ καὶ διανοητὰ θεωροῦσα καὶ διανοουμένη οἶον τρίγωνον ἰδρυσμένον διάμεσον καὶ τὰ παραπλήσια, οὐ περὶ τούτων διανοεῖται, ἀλλ' ἐκείνων πέρι οἷς ταῦτα ἔοικε. ταῖς τε γὰρ εἰκόσι τὰ περὶ τὰ μαθήματα γένη εἶναι ἀνάλογον, καὶ τὴν αὐτῶν γνῶσιν ταῖς τῶν εἰδώλων εἰκασίαις ἔχειν τινὰ ὁμοιότητα. ἀπὸ τε γὰρ τῶν νοήσεων τὴν τῶν μαθηματικῶν γνῶσιν λαμβάνειν τὴν ἐνέργειαν, καὶ ἀπὸ τῶν νοητῶν ἐπὶ τὰ μαθηματικά ὡς εἰκόνας μεταβαίνειν, ὑποθέσεις τε ἀναποδείκτους ἐαυταῖς ὑποτιθεμένην λόγον οὐδένα οὐδενὶ ἀξιοῦν διδόναι, ὡς παντὶ φανερόν, ἐκ τοιούτων τε ὑποθέσεων ὡς ἀρχῶν οὐκ ἐπ' ἀρχὴν ἀλλ' ἐπὶ τελευτὴν ἰέναι, αὐτὰ σκεπτομένην τὰ μαθηματικά τῇ διανοίᾳ. τῶν νοητῶν δὲ γε τῶν λόγων μετὰ τῆς τοῦ διαλέγεσθαι δυνάμεως καὶ τῆς τελείας διαλεκτικῆς τῇ νοήσει προσχρωμένην ἀπτεσθαι ἐξ ὑποθέσεων ὡς οὐκ ἀρχῶν (οὐδὲν γὰρ ὅ τι ἐκείνων εἶναι ἀρχὴν) ἀλλ' ὅπερ καλοῦνται ὑποθέσεων καὶ ἐπιβάσεων ἐπ' ἀρχὴν τὴν ἀννπόθετον ἰέναι, ἧς μηδὲν ἔτι δηλονότι προὑποτίθεται, ἅτε καὶ μηδὲν ὄν, ὃ ἂν εἴη πρὸ ἐκείνης. κακείθεν αὖ ἐπὶ τελευτὴν καὶ τὰ διανοητὰ κατιέναι, οὐδενὶ προσχρωμένην αἰσθητῶν, ἀλλὰ τοῖς νοητοῖς αὐτοῖς εἶδεσι δι' αὐτῶν. ὡσπερ δὲ ἔχει τὰ πράγματα ἀληθείας τε καὶ μῆ, οὕτω σαφηνείας τε καὶ μῆ τὰ περὶ αὐτὰ καταγιγόμενα τῆς ψυχῆς ἔχειν πάθη. εἶναι δὲ ταῦτα τέτταρα, νοῦν, διάνοιαν, πίστιν καὶ εἰκασίαν, ἐπὶ τέτταρσι τούτοις πράγμασι, νοητοῖς, διανοητοῖς, αἰσθητοῖς τε καὶ εἰκαστοῖς· ὧν νοῦν μὲν καὶ αἰσθησιν ἀρχὰς εἶναι τοῦ λόγου, ὡς ἐν τῷ περὶ νοῦ τε καὶ αἰσθήσεως Ἀρχύτῃ δοκεῖ, τέλη δὲ ἐπιστήμην καὶ δόξαν, ὡς ὑπὸ μὲν ἐκείνων ἀποτελουμένων κακείθεν ὀρμωμένου, κατιόντος δὲ καὶ τελευτῶντος εἰς ἐπιστήμην καὶ δόξαν. καὶ τοιαῦτα μὲν εἶναι τὰ γένη τῶν ὄντων, τοσαῦτα δὲ καὶ τὰ τούτων κριτήρια. R.

Z.

P. 514 A. Ἀττικοὶ καὶ τὸ ἰδέ ὀξύνοισι καὶ τὸ λαβέ καὶ τὸ φαργέ, ὁμοίως τῷ ἔλθέ, εὐρέ, εἰπέ. R.

516 E. γνωματεύοντα] διακρίνοντα, διαγιγνώσκοντα ἀκριβῶς. R.

517 C. ἐνταῦθα] ἐν τῷ νοητῷ. R.

518 B. μετρίως] ἀντὶ τοῦ ἐπιεικῶς πάνυ. R.

519 C. Πτολεμαῖος ὁ μέγας ἐν ᾧ Γεωγραφουμένων φησὶ τὰς μακάρων νήσους ἔξ τὸν ἀριθμὸν ἐν τῇ ἐντὸς Λιβύῃ κατὰ τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος. R.

520 B. τοιοῦτοι γιγνόμενοι] οἱ φιλόσοφοι. R.

521 A. εἰ μὲν εὐροῖς, φησί, βίον ἀμείνω φιλοσόφου βίου. λέγοι δ' ἂν θεοῦ μόνον· καὶ γὰρ θεὸς ἀμείνων φιλοσόφου μόνος. R.

C. οστράκου περιστροφῇ] παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως τι ποιούντων λεγομένη. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα παιδιᾶς. Ἄλλως. ἐπὶ τῶν διὰ τάχους εἰς φυγὴν ὁρμώντων, ἢ ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων. R.

525 D. τοὺς περὶ ταῦτα δεινοὺς] τοὺς ἀριθμητικούς. R.

E. αὐτὸ τὸ ἐν] τὴν μονάδα τὴν παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς. R.

526 B. ὀξεῖς] οἶος ἦν Θεαίτητος. R.

C. μείζω πόνον παρέχει μανθάνοντι] ἴσως τοῦτο βούλεται λέγειν ὁ Πλάτων, ὅτι τῶν μετὰ πολλοῦ πόνου κατορθουμένων τεχνῶν οὐκ ἔστιν οὐδεμία τοιαύτη εὐκολος ὡς ἡ ἀριθμητική. R.

B. οὐ δέον] ἀντὶ τοῦ οὐ δεόντως, Ἀττικῶς. R.

D. ἡδύς] εὐήθης. ἐκάλουν δὲ οὕτω καὶ τοὺς ὑπομωρούς. R.

D. ἐκάστου] ἐκάστου ἀνδρὸς τοῦ μανθάνοντος. R.

529 C. δίκην] νῦν τιμωρίαν. R.

D. Δαίδαλος ὁ Εὐπαλάμου καὶ Φρασιμῆδης, ἀγαλματοποιὸς ἀριστος. R.

530 A. ὁ τῷ ὄντι, φησὶν, ἀστρονομικὸς τὸν μὲν ὁρῶμενον οὐρανὸν βλέπει τε καὶ θαυμάζει διὰ τῆς εὐτάκτου κινήσεως τὸν δημιουργόν, ἄτοπον δὲ ἠγήσαιτ' ἂν ἐξονυχίζειν καὶ λιπαρῶς τοῖς φαινομένοις κεχηρῆναι καὶ παντὶ τρόπῳ ζητεῖν τὰς κινήσεις αὐτῶν λεπτομερῶς. R.

D. ὅτα παγῆναι] περὶ μουσικῆς, ἢ ἔστιν ἀντίστροφος

ἀστρονομίας· ἡ μὲν γὰρ ὄψει, ἡ δὲ ἀκοῇ πέπηγεν· λέγει δ' οὐ τὴν τοῦ ἀλόγου ἐπιμέλειαν, ἀλλὰ τὴν κατὰ Πυθαγόραν ἐν λόγῳ καὶ θεωρήματι. R.

531 B. κολλόπων] κολλάβων. οὕτω δὲ λέγονται τὰ τῶν χορδῶν ἐπιτόνια, περὶ ἃ εἰλοῦνται αὐται. τὸ γὰρ νωτιαῖον τοῦ τραχήλου τοῦ βοῦς μέρος κόλλουψ καλεῖται, διὰ τὸ εἰς κόλλαν εὐθετεῖν. R.

532 A. διαλεκτικὴν τὴν διακριτικὴν τῆς πραγματικῆς, οὐ τὴν νῦν λεγομένην. R.

533 E. πρώτην μοῖραν] τὴν τῶν νοητῶν, τὴν τῶν μαθηματικῶν, τὴν τῶν φυσικῶν, τὴν τῶν τεχνικῶν. R.

534 D. ἐπικαταδαρθάνειν] ἐπικατακοιμίζεσθαι. R.

E. θριγκὸς] περίφραγμα, στεφάνη, τειχίου, περίβολος. R.

535 B. δριμύτητα] ὀξύτητα, σφοδρότητα, θερμοδότητα, ταχύτητα. R.

536 B. ἄρρατον] ἰσχυρόν, στερεόν, ἢ δυσκίνητον. R.

C. προπετηλακισμένην] ὑβρισμένην, ἠδικημένην, διασεσυρμένην, ἔξουθενημένην. R.

C. Σόλωνι] τούτου γὰρ τὸ αἰεὶ γηράσκω πολλὰ διδασκόμενος. R.

537 A. εἰς ἀριθμὸν] ὡς Ὅμηρος· ἐν ἀνδρῶν ἴζει ἀριθμῷ. R.

H.

P. 544 B. ὥσπερ παλαιστῆς] ἔθος γὰρ τούτοις, ὅταν πέσωσιν ὁμοῦ, ὡς μηδένα ἐπιπεσεῖν τοῦ λοιποῦ, πάλιν ἐγερωθέντας ἐφ' ομοίῳ συμπλεκῆναι σχήματι, ὅπερ τὴν αὐτὴν εἶπε λαβὴν. R.

D. ἐκ δρυός] τὸ ἐν τῇ τ τῆς Ὀδυσσεΐας Ὀμήρω ὑπὸ Πηνελόπης φηθὲν Ὀδυσσεῖ ἀναγνωριζομένῳ αὐτῇ ἐνταῦθα ἐπὶ τῶν πολιτειῶν παρωδεῖται. ἔστι δὲ τὸ

οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρας.

οἱ γὰρ παλαιοὶ ἐκ δρυῶν καὶ πετρῶν τοὺς πρὸς αὐτῶν γεννηθῆναι ὑπελάμβανον, διὰ τὸ τὰς τικτούσας εἰς στελέχη καὶ σπῆλαια τὰ βρέφη ἐκτιθέναι, ἐπεὶ καὶ τὰς μίξεις κατὰ τὰς ἐρημίας ἐποιούντο οἱ πάλαι ἄνθρωποι, δρυῶν ἢ πετρῶν πλησίον. R.

546 A. τὰ φυτὰ διέστησε τῶν ζώων οὐ τῷ αἰσθητικῷ περιπατητικῷ (οἶδε γὰρ καὶ φυτῶν αἰσθησιν), ἀλλὰ τῷ ἔγγειῳ,

τουτέστι τῷ μονίμῳ, ὡς κατερριζωμένα ἐν γῆ, τὰ δὲ τῷ ἐπιγείῳ, ὅ ἐστι τῷ πορευτικῷ, ὡς φερόμενα ἐπὶ γῆς. R.

A. εἰ ὁ πᾶς χρόνος αἰῶνός ἐστι τοῦ παντός εἰκῶν· λέγεται γὰρ καὶ ὁ αἰὼν πᾶς. τὸ μὲν οὖν παράδειγμα τὸν ἅπαντα αἰῶνά ἐστι, μέτρον δ' ὁ πᾶς αἰὼν. μέτρον ἄρα καὶ ὁ πᾶς χρόνος. ἀλλ' ὁ μὲν τῆς τοῦ νοητοῦ ζωῆς μέτρον, ὁ δὲ τῆς τοῦδε τοῦ κόσμου ζωῆς, ὁ χρόνος. καὶ εἴη ἂν τῆς τῶν ἐν αὐτῷ πάντων ἀσωμάτων κινήσεως καὶ σωματικῶν πασῶν κοινῆς συναποκαταστάσεως μέτρον παντελές, ὃ δὴ πολλάκις συνελισσόμενον ποιεῖ τὸν ἄπειρον χρόνον. R.

B. θεῖον γεννητὸν οὐ τὸν ὅλον φησὶ κόσμον, εἰ καὶ προηγουμένως τοῦτον, οὔτε τὸν ἐν οὐρανῷ μόνον οὔτε τὸν ὑπὸ σελήνην, ἀλλὰ πᾶν τὸ ἀεικίνητον καὶ περιφερόμενον, εἴτ' ἐν οὐρανῷ εἴθ' ὑπὸ σελήνην, ὡς μὲν σωματικὸν γεννητὸν καλούμενον (οὐδὲν γὰρ σῶμα ἀνθυπόστατον), ὡς δ' ἀεικίνητον, θεῖον· μιμεῖται γὰρ τὰ θεϊότατα τῶν ὄντων ἄγρυντρον ἔχοντα ζωὴν. τὸν τέλειον δ' ἀριθμὸν οὐ μόνον χρῆ νοεῖν ἐπὶ δακτύλων τιθέντας (οὗτος γὰρ ἐστὶν ἀριθμητὸν μᾶλλον ἢ ἀριθμός, καὶ τελειούμενος καὶ οὐδέποτε τέλειος αἰεὶ γιγνόμενος), ἀλλὰ τὴν αἰτίαν τούτου νοεράν μὲν οὔσαν, περιέχουσαν δὲ τὸν πεπερασμένον ὄρον τῆς τοῦ κόσμου πάσης περιόδου. R.

550 A. πατρὸς λόγους] ὁ γὰρ πατὴρ πλησιαίτατος, ὡς σύνοικος. R.

B. τῷ μέσῳ] τῷ ἐν τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ. R.

C. ὅτι ἐκ τοῦ φιλοτίμου φιλόπολις γίνεται, ἀπὸ τιμημάτων οὐσῶν τῶν ἀρχῶν, ὡς Ῥωμαῖοι. Ἄλλως. ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις εἰς μεγάλα μέρη διηροεῖτο τέτταρα. ταῦτα δὲ πολιτικὰ τιμήματα ἐκάλουν, ἅπερ ἦν πεντακοσιομεδίμνων, ἱππέων, ζευγιτῶν, θητικῶν· οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ φ' μέτρα ξηρὰ καὶ ὕγρα ποιεῖν κληθέντες ἀνήλισκον εἰς τὸ δημόσιον τάλαντον· οἱ δὲ τὴν ἱππάδα τελοῦντες ἐκ μὲν τοῦ δύνασθαι τρέφειν ἵππους κεκληῖσθαι δοκοῦσιν, ἐποιοῦν δὲ μέτρα τ', ἀνήλισκον δὲ ἡμιτάλαντον· οἱ δὲ τὸ ζευγήσιον τελοῦντες ἀπὸ σ' μέτρων διελέγοντο, ἀνήλισκον δὲ μνᾶς ι'. οἱ δὲ τὸ θητικὸν οὐδεμίαν ἀρχὴν ἤρχον οὐδὲ ἀνήλισκον. R.

D. φιλοχρηματισταὶ οἱ φιλοῦντες πορίζειν χρήματα, φιλοχρήματοι δὲ οἱ φιλοῦντες χρήματα. R.

552 B. κηφήν] εἶδος μελίσσης ἄνευτρον, ὃ κατεσθίει τὸ μέλι μόνον, ἀργὸν δέ· ἀφ' οὗ καὶ τοὺς μὴ δυναμένους δρᾶν οὕτω φασίν. R.

C. δεινὰ κέντρα ἔχοντας] τοὺς ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ δυνάστας. R.

553 C. γλίσχρας] πᾶν ὄντα παρῶς καὶ μετὰ φειδωλίας. R.

C. τιάρα ἐστὶν ἡ λεγομένη κυρβασία. ἔστι δὲ κόσμος ἐπιεφάλειος, ἧ οἱ Περσῶν βασιλεῖς μόνοι ὀρθῆ ἔχρωοντο, οἱ δὲ στρατηγοὶ κεκλιμένη. Ἡρόδοτος δὲ ἀρσενικῶς τὸν τιάραν φησί. τινὲς δὲ καὶ κίταριν λέγουσι τὸ αὐτό· Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ βασιλείας Κυπρίων εἶναι λέγει τὴν κίταριν. R.

C. στρεπτοὺς] ὄρμους περὶ τὸν τράχηλον ἢ τὰς χεῖρας, οὓς καὶ στεφάνους χειρῶν λέγει Ἴων ἐν Φρουροῖς. ἀκινάκης δὲ Περσικόν τι ξίφος, ἡ δόρυ μικρὸν Περσικόν. R.

554 A. ἀνχηρὸς] στυννός, σκοτεινός. R.

B. τυφλὸν] τὸν Πλουτὸν, οἶμαι, φησίν. R.

D. οὐ πείθων] ἑαυτὸν δηλονότι, οὐδὲ θυμίζων τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ μόρια, καὶ διὰ τὸ ἄμεινον ἐπιτηδεύων τὴν ἀρετὴν. R.

556 A. οὔτε διδάσκοντες λόγῳ, φησί, τοὺς νέους εἴργουσιν ἀκολασταίνειν, οὔτε βία κολάζοντες. R.

C. θεωρίας] ἑορτάς, ἀπὸ τῆς εἰς θεῶν συνδρομῆς τῶν ἐν αὐταῖς τελουμένων παρηλλαγμένως τοῖς κατὰ τὸν ἄλλον τοῦ βίου χρόνον γιγνομένοις λεγομένας οὕτως. R.

558 D. χρηματιστικά] χρημάτων ποριστικά. R.

560 C. λατοφάγους] τοὺς ψευδεῖς καὶ ἀλαζόνας λόγους καὶ δόξας, δηλονότι ἀλληγορικῶς. Ἄλλως. ὁ λῶτος δένδρον ἐστὶν ἐν Λιβύῃ κατὰ τὴν Μέμφιν φυόμενον, εὐμέγεθες, ἡλίκον ἄπιος ἢ μικρῶ ἔλαττον· φύλλον δὲ ἐντομὰς ἔχον καὶ πρηνῶδες· τὸ δὲ ξύλον μέλαν. γένη δ' αὐτοῦ πλείω, διαφορὰς ἔχοντα τοῖς καρποῖς. ὁ δὲ καρπὸς ὥσπερ κύαμος· πεπαίνεται δὲ ὥσπερ οἱ βότρυες μεταβάλλων τὰς χροῶς. φύεται δὲ καθὰ τὰ μύρτα παρ' ἀλλήλα πυκνὸς ἐν τοῖς βλαστοῖς. ἐσθιόμενος δὲ ἐν τοῖς λατοφάγοις καλουμένοις γλυκὺς ἐστὶ καὶ ἡδὺς καὶ ἀσινής, καὶ ἔτι πρὸς τὴν κοιλίαν ἀγαθός· ἡδίαν δ' ὁ ἀπύρηνος. ποιοῦσι δὲ καὶ οἶνον ἐξ αὐτοῦ. τὸ δένδρον δὲ καὶ πολὺ καὶ πολύκαρπον καὶ παρὰ τὴν λατοφαγίδα νῆσον, ἀπέχουσαν τῆς χώρας μικρὸν ὡσαύτως. R.

561 A. ἐκβακχευθῆ] ἐκμανῆ. R.

563 A. εὐτραπελία ἐστὶν ἕξις τις ἐν μεσότητι θεωρουμένη βωμολοχίας καὶ ἀγροικίας· ἔστι δὲ περὶ σκῶμματα, ἢ τὸν ἔχοντα παρέχεται δύνασθαί τε σκῶψαι ἐμμελῶς καὶ ὑπομένειν σκωπτόμενον. βωμολοχία δὲ ἢ πάντα καὶ πάντας οἰομένη δεῖν σκώπτειν. ἀγροικία δὲ ἢ μήτε σκώπτειν μήτε σκωφθῆναι βουλομένη, ὀργιζομένη δ' ἐπ' ἀμφοῖν. R.

B. χαριεντισμός ἐστι σκῶμμα μετὰ τέρψεως καὶ χάριτός τινος. R.

C. ἐνταῦθα] ἐν τῇ ἀκράτῳ ἐλευθερία. R.

D. σημείωσαι τὴν παροιμίαν λεγομένην ἐπὶ τῶν ὁμοιουμένων πάντως ἀρχομένων τοῖς αὐτῶν ἀρχουσιν. ἔστι δὲ ἡ ὅλη· οἷα περ ἢ δέσποινα, τοῖα χά κύνων. R.

564 B. δύο κηφῆνων εἶδη φησὶν ἐν ταῖς πολιτείαις, ἀργῶν καὶ δαπανηρῶν ἀνδρῶν, τὸ μὲν ἀνδρεῖον καὶ κεκεντρωμένον, οἶον χολῆ ἐν σώματι, τὸ δ' ἀκεντρον, οἶον φλέγμα. οὔτοι δριμύτεροί εἰσιν ἐν δημοκρατία, ὡς ἂν καὶ ἀρχεῖν εἰθισμένοι. R.

E. βλίττει] ἀφαιρεῖ τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων. R.

565 C. εἰσαγγελία ἐστὶ κυρίως ἢ περὶ καινῶν καὶ δημοσίων ἀδικημάτων εἰσαγομένη δίκη ὑπὸ τῶν πρυτάνεων, περὶ ὧν διαρρήδην μὲν οὐδὲν λέγουσιν οἱ νόμοι, συγχωροῦσι δὲ κρίσεις γίνεσθαι. καὶ τοῦτ' ἐστὶν οἶον τὸ ἐν ταῖς τῶν σοφιστῶν διατριβαῖς μελετώμενον τὸ τῶν ἀγράφων ἀδικημάτων. R.

566 A. τυραννικὸν αἴτημα] τοῦτο Πεισιστράτου. Ἀθηναῖος γὰρ οὗτος ὢν, ἐπιβουλεύων τῇ τυραννίδι κατὰ τῶν πολιτῶν, πολλαῖς καὶ χαλεπαῖς πηγαῖς ἑαυτὸν κατατρούσας, ἐνεδείξατο τοῖς Ἑλλήσιν ὡς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ταύτας πάθοι, καὶ ἤτησε φύλακας τοῦ ἑαυτοῦ σώματος, καὶ ἔλαβε τριακοσίους δορυφόρους ἐκ τῆς πόλεως, οὓς εἰσοικισάμενος καὶ θεραπεύσας ἐτυράννησεν Ἀθηναίων. R.

C. Κροῖσος υἱὸς Ἀλυάττου, Ἀυδὸς γένος, βασιλεὺς τῶν ἐντὸς Ἄλως ποταμοῦ, ὃς περὶ τῆς ἀρχῆς, εἰ πολυχρόνιος ἔσται, χρηστηριαζόμενος, ἀνεῖλεν ὁ Ἀπόλλων χρησμὸν τοιοῦτον αὐτῷ·

ἀλλ' ὅταν ἡμίονος βασιλεὺς Μῆδοισι γένηται,

καὶ τότε, Ἀυδὲ πόδαβρε, πολυψηφῖδα παρ' Ἑρμον

φεύγειν, μηδὲ μένειν, μηδ' αἰδεῖσθαι κακὸς εἶναι.

καὶ οὗτος μὲν ὁ ὅλος χρησμὸς· ἡμίονον δὲ τὸν Κῦρόν φησιν, ἐπεὶ περ Ἀρσίνης τῆς Ἀλυάττου θυγατρὸς, Ἀυδῆς οὔσης αὐτῆς,

καὶ Ἀστυάγουσ τοῦ Μήδων βασιλέωσ Μανδάνη γίννεται παῖσ, ταύτησ δὲ καὶ Καμβύσου, Πέρσου τινός, ὁ Κῦροσ υἱός, ὁ καθελὼν Κροῖσόν τε καὶ δὴ καὶ αὐτὴν τὴν βασιλείαν τῶν Λυδῶν. R.

E. μέλλει] ἔοικεν, φαίνεται, δοκεῖ, ὡσ νῦν. παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ ἐν Τρωίλῳ, μένει. R.

568 A. οὐκ ἔτοσ] ὅτὲ μὲν οὐ μάτην, ὅτὲ δ' οὐκ ἀλόγωσ· παρὰ τὸ ἐτώσιον, ὅ ἐστί τὸ μάταιον, οἱ δὲ οὐκ εἰκότωσ. R.

A. τοῦτο Σοφοκλέουσ ἐστὶν ἐξ Αἴαντοσ τοῦ Λοκροῦ. ἐν ταῦθα δὲ Εὐριπίδου λέγεται τὸ λαμβεῖον εἶναι. καὶ θαυμαστον οὐδέν, εἰ συμπίπτειεν ἀλλήλοισ οἱ ποιηταί. R.

C. φωνὰσ] τὰσ τῶν ὑποκριτῶν. R.

Θ.

572 E. μηχανωμένουσ] ἀπὸ κοινοῦ τὸ τίθει· τίθει μηχανωμένουσ αὐτῷ ἔρωτα, ὅταν ἐλπῖσωσι μὴ ἄλλωσ τὸν νέον, ὑπόπτερον ὄντα κηφῆνα καὶ μέγαν, καθέξειν. R.

573 C. σὺ καὶ ἐμοὶ ἐρεῖσ] παροιμία, ἠνῖκα τισ ἐρωτηθεῖσ τι ὑπὸ γινώσκοντοσ τὸ ἐρωτηθέν, αὐτοσ ἀγνοῶν, οὕτωσ ἀποκρινηται· σὺ καὶ ἐμοὶ ἐρεῖσ. R.

C. κῶμοι] ᾠδαί, ἧ ὀρχήσεισ μετὰ μέθησ. R.

574 C. σημείωσαι τὴν σύνταξιν, πρεσβύτην πατέρα πληγαῖσ τε δοῦναι. R.

D. νεωκορήσει] ἀντὶ τοῦ ἱεροσυλήσει, ὡσ νῦν. παρὰ δὲ τοῖσ πολλοῖσ τὸ κοσμήσει τὸν ναόν· κορεῖν γὰρ σημαίνει τὸ κοσμεῖν. R.

D. δορυφοροῦσαι] ὁ νοῦσ οὔτωσ· αἱ κακαὶ ἐπιθυμίαι τὸν ἔρωτα δορυφοροῦσαι κατισχύσουσι τῶν δοξῶν τῶν ἀγαθῶν, ἃσ πάλαι εἶχεν. R.

E. ὑπὸ ἔρωτοσ] κακοῦ ἔρωτοσ, ὅτε εἶδωλα κακὰ ἐν τῇ φαντασίᾳ ἀνέπλαττεν. R.

575 C. οὐδ' ἵκταρ βάλλει] ἵκταρ σημαίνει ταῦτα, τὸ ἐγγύσ, ἀπὸ τοῦ ἰκνεῖσθαι, τὸ πρόσφατον, τὸ ἄρι, τὸ ταχέωσ, τὸ πυκνωσ, τὸ ἕξαπίνησ. καὶ παροιμία, οὐδ' ἵκταρ ἠκει, ὡσπερ καὶ τὸ οὐδ' ἵκταρ βάλλει, τουτέστιν οὐδ' ἐγγύσ ἐστίν. εἴρηται δὲ κατὰ γλωτταν, ὡσπερ τὸ διωλύγιον κακὸν σημαίνει τὸ μέγα, οὗ μνημονεύει Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ. R.

576 C. πολλὰ δοκεῖ] ἀντὶ τοῦ ψευδῆ· τὸ γὰρ ψεῦδος πολυχοῦν, ἀπλοῦς δ' ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφθ. R.

577 E. περὶ ὅλης εἰπεῖν ψυχῆς] τὸ γὰρ λογιστικὸν τῆς τοῦ τυράννου ψυχῆς, ὑπὸ θυμοῦ καὶ ἐπιθυμίας κρατούμενον, οὐ ποιεῖ ἅ βούλεται καθ' αὐτό, ὥστε καὶν κατὰ τὰ χείρονα μέρη ποιῆ ἅ βούλεται ἢ ψυχῆ, ἀλλὰ κατὰ τὸ κρεῖττον μὴ ποιούσα αὐτῆς διὰ τοῦτο λέγεται, ἥκιστα ποιήσει ἅ ἂν βουλευθῆ ὡς περὶ ὅλης εἰπεῖν τῆς ψυχῆς· καὶ γὰρ οὐχ ὅλη τότε ποιεῖ. R.

587 D. εἰλήφθω κατὰ τὴν μονάδα αὐτὴν ὁ βασιλικός, κατὰ δὲ τὸν γ' ὁ ὀλιγαρχικός, τῆς μονάδος πολλαπλασιασθείσης ἐπ' αὐτόν, κατὰ τὸν θ' δὲ ὁ τυραννικός, τοῦ γ' γεγονότος ἐφ' ἑαυτόν. τοῦ τριπλασίου ἄρα τῆς μονάδος τοῦ γ', τουτέστι τοῦ ὀλιγαρχικοῦ τοῦ πρὸς τὸν βασιλικὸν ἀφεστῶτος τριπλάσιον, ὡσαύτως τριπλάσιον τῷ θ' ἀριθμῷ ἀφέστηκεν ὁ τυραννικός. ἔστι δὲ οὗτος ἐπίπεδος ἀριθμὸς κατὰ τὸ μῆκος τὸν γ' τὸ πλάτος τὸν γ' καὶ αὐτὸν ὄντα πολλαπλασιασθεῖς. εἶδωλον δὲ τὸν τυραννικὸν φησι τοῦ βασιλικοῦ τὸ ἔσχατον. δύναμιν δὲ τὸν γ' καλεῖ, ὅτι δὴ καὶ ἡ μονάς καὶ αὐτὸς ὁ γ' ἐφ' ἑαυτόν καὶ ὁ θ' κατ' αὐτὸν ἐπολλαπλασιάσθησαν, οὐ μὲν γ', οὐ δὲ θ', οὐ δὲ κζ' ποιήσαντα. τρίτην δὲ αὔξην λέγει τὴν τοῦ θ' ἐπὶ τὴν δύναμιν τὸν γ' πολλαπλασίασιν, καὶ ποιήσαντες τὸν κζ', τὸ βάθος ἤγουν στερεὸν ἀριθμὸν. δευτέρα γὰρ ἦν ἢ ἀπὸ τοῦ γ' ἐφ' ἑαυτόν γενομένου, καὶ ποιήσαντος τὸν θ', τὸ πλάτος ἤγουν τὸν ἐπίπεδον, ὡσπερ ἡ τῆς μονάδος ἐπὶ τὸν γ' πολλαπλασίασις πρώτη αὔξη τε ἦν καὶ τὸ μῆκος ἐποίει αὐτό. τελειωθεῖσαν δὲ πολλαπλασίασιν τὴν τοῦ κζ' ἐφ' ἑαυτόν γινομένην. αὕτη γὰρ ποιεῖ τὸν ψκθ'. R.

588 C. ἡ Χίμαιρα τὸ εἶδος ἔστι πρόσθε λέων, ὀπίθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα (τουτέστιν αἴξ), δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο· ἦν Ἡσίοδος μὲν Τυφῶνος καὶ Ἐχιδνης, Ὅμηρος δὲ τραφῆναι ὑπὸ Ἀμισωδάρου φασίν. Σκύλλα δὲ Κραταίας καὶ Τυροῦνου ἢ Φόρκου, πρόσωπον ἔχουσα καὶ στέρνα γυναικός, ἐκ λαγόνων δὲ κυνῶν κεφαλὰς ἕξ καὶ πόδας δώδεκα. ὁ δὲ Κέρβερος Ἄιδου μὲν κύων λέγεται εἶναι, εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλὰς, οὐρὰν δὲ δράκοντος, κατὰ νάτου δὲ παντοίων ὄφειων εἶχε κεφαλὰς. R.

590 A. Ἐριφύλη] Κάδμος ὁ Ἀγήνορος καὶ Τηλεφάσσης λαμβάνει μὲν γυναῖκα παρὰ Διὸς Ἀρμονίαν τὴν Ἄρεως καὶ

Ἀφροδίτης, ὧν κατὰ τοὺς γάμους εὐωχοῦνται πάντες οἱ θεοί. Κάδμος δὲ παρὰ Ἥφαιστου πέπλον καὶ ὄρμον λαβὼν ἠφαιστότευκτον, Ἀρμονία δῶρον γαμήλιον δίδωσιν. ὃς ὄρμος εἰς Πολυνείκην τὸν Κάδμου κατήχθη ἀπόγονον. οὗτος δὲ πρὸς Ἐτεοκλέα τὸν ἀδελφὸν περὶ τῆς Θηβῶν βασιλείας πόλεμον ἀράμενος ἄλλους τε πολλοὺς λαμβάνει συνεργούς, καὶ δὴ καὶ μάντιν ἀρίστον, Ἀμφιάραον τὸν Οἰκλέους, πεισθέντα ὑπὸ τῆς γυναικὸς τῆς ἰδίας, Ἐριφύλης τῆς Ταλαοῦ καὶ Λυσίππης, λαβούσης ἐπὶ τούτῳ δῶρον παρὰ Πολυνείκους τὸν ὄρμον· στρατευσάμενοι οὖν ἄλλοι μὲν ἄλλως ἀπώλοντο, Ἀμφιάραος δὲ φεύγων ἐποχομύμενος ἄρματι περὶ τὸν Ἴσμηνὸν κεραινοῦται ποταμῶν. καὶ διὰ τοῦτο λέγεται τὴν Ἐριφύλην ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς τὸν ὄρμον δέξασθαι ψυχῇ. R.

I.

P. 595 C. τῶν τραγικῶν] τῶν συμφορᾶς μεστῶν· ἐπὶ τῶν τοιούτων γὰρ ταῖς τραγωδίαις ἐχρῶντο. R.

599 D. Λυκοῦργος Σπαρτιάτης ἢ Λακεδαιμόνιος γέγονε τῶν Τρωϊκῶν μετὰ ἔτη υθ', ἣν δὲ κατὰ Σιμωνίδην Πρυτάνιδος μὲν υἱός, Εὐνόμου δὲ ἀδελφός, καὶ θεῖος τοῦ Εὐνόμου υἱοῦ, Χαριλάου τοῦ βασιλεύσαντος τῆς Σπάρτης, ἧς ἤρξε καὶ Λυκοῦργος αὐτὸς ἔτη ιη', ὅτε καὶ τοὺς νόμους ἔγραψεν, ἐπιτροπεύων τὸν ἀδελφιδοῦν. κατὰ δὲ τοὺς πλείστους Προκλέους μὲν τοῦ Ἀριστοδήμου Σόος, οὗ Εὐρυπῶν, οὗ Πρύτανις, οὗ Εὐνομος, οὗ Πολυδέκτης ἐκ προτέρας γυναικός, ἐκ δὲ Διωνάσσης ὑστέρας Λυκοῦργος, ὃν καὶ τοὺς νόμους ἐκ Κρήτης φασὶ μετενεγκεῖν εἰς Λακεδαίμονα. R.

E. Χαρώνδας ἐκ Κατάνης, πόλεως Σικελίας, διάσημος νομοθέτης τῶν Ἀθηνησεν ἐλθόντων εἰς Θουρίους ἐποίκων. φερόντων δὲ τῷ πατρὶ συνακολουθήσας κατώκησεν ἐν Χαλκίδι· τὴν δὲ ὄψιν ἐλευθέριος ἦν. γενόμενος δὲ τῶν Πυθαγορείων εἰς διήνεγκε τῷ προτρεπτικῷ. R.

E. Σόλων Ἀθηναῖος, Ἐξηκαστίδου υἱός, σοφὸς καὶ νομοθέτης καὶ δημαγωγὸς γεγινώς. οὗτος Πεισιστράτου κατειπῶν μέλλοντος τυραννεῖν, διὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐπιβουλήν ἀπεδήμησεν εἰς Αἴγυπτον καὶ Κύπρον, ἀλλὰ καὶ πρὸς Κροῖσον τὸν βασιλέα Λυδῶν, εἶτα εἰς Κιλικίαν, οὗ κτίζει πόλιν Σόλους λεγομένην, ἐν ἣ τὸς κατοικισθέντας ὑπ' αὐτοῦ Ἀθηναίους, πολλὰ τῆς Ἑλλά-

δος φωνῆς διὰ τὸ χρόνῳ βαρβαρωθῆναι παραφθεγγομένους, σολοικίζειν καὶ σολοίκους ἔλεγον, ἐξ οὗ καὶ σολοικισμός. τούτου τὸ μηδὲν ἄγαν. ἔγραψε δὲ νόμους οὓς ἄξονας ἐκάλεσαν, καὶ ὑποθήκας δι' ἐλεγείας. ἔτη δὲ γεγωναὶς ὀγδοήκοντα ἐν Κύπρῳ τελευτᾷ. R.

600 A. Θάλης Ἐξαμύου, Μιλήσιος, Φοῖνιξ δὲ κατ' Ἡρόδοτον. οὗτος πρῶτος ἠνομάσθη σοφός· εὔρε γὰρ τὸν ἥλιον ἐκλείπειν ἐξ ὑποδρομῆς σελήνης, καὶ μικρὰν ἄρκτον αὐτὸς ἔγνω καὶ τὰς τροπὰς πρῶτος Ἑλλήνων, καὶ περὶ μεγέθους ἡλίου καὶ φύσεως, ἀλλὰ καὶ ἄψυχα ψυχὴν ἔχειν ὅπως οὖν ἐκ τῆς μαγνήτιδος καὶ τοῦ ἡλέκτρον. ἀρχὴν δὲ τῶν στοιχείων τὸ ὕδωρ· τὸν δὲ κόσμον ἐμψυχον ἔφη καὶ δαιμόνων πλήρη. ἐπαιδεύθη ἐν Αἰγύπτῳ ὑπὸ τῶν ἱερέων. τούτου τὸ γινῶθι σαυτόν. ἐτελεύτησε δὲ μονήρης, γηραιός, γυμνικὸν ἀγῶνα θεώμενος, ὑπὸ καύματος ἐκλυθεῖς. R.

A. Ἀνάχαρις Γνούρου υἱὸς τοῦ βασιλέως Σκυθῶν, μητρὸς δ' Ἑλληνίδος· διὸ καὶ δίγλωσσος ἦν. οὗτος ἐξενώθη ἐν Ἀθήναις Σόλωνι, καὶ ἐπανελθὼν εἰς τὴν Σκυθίαν ἔθη Ἑλληνικὰ παραδιδάξαι, ἐτοξεύθη ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ ἀποπνέων ἔφη· διὰ μὲν τὸν λόγον ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐσώθη, διὰ δὲ τὸν φθόνον ἐν τῇ πατρίδι ἀνηρέθη. R.

B. Πυθαγόρας Μνησαρχοῦ δακτυλιογλύφου, Τυρρηνός. νέος δὲ ὢν ἦλθεν ἐκ Τυρρηνῶν εἰς Σάμον, καὶ διήκουσε Φερεκύδους τοῦ Συρίου, εἶτα Ἐρμοδάμαντος, ἐν Σάμῳ ἀμφοῖν, εἶτα Ἀβάριδος τοῦ Ὑπερβορέου καὶ Ζάρατος τοῦ μάγου. μεθ' οὓς ὑπὸ Αἰγυπτίων καὶ Χαλδαίων ἐπαιδεύθη. εἶτα εἰς Σάμον ἐλθὼν διὰ Πολυκράτη τὸν τύραννον ἀπῆρεν εἰς Κρότωνα τῆς Ἰταλίας, καὶ τ' ἔσχε μαθητάς, προτέρους τε ἀδελφοὺς Εὐνομον καὶ Τυρρηνόν, καὶ δοῦλον Ζάμολεξιν, ᾧ Γέται θύουσιν ὡς Κρόνῳ, γαμετήν τε Θεανώ, ἐξ ἧς παῖδες Τηλαύγης ὁ σχολαρχήσας μετ' αὐτὸν καὶ Δάμων ἢ ὡς τινες Μνήσαρχος, θυγάτηρ δὲ Μυῖα, ἢ ὡς τινες Ἀριγνώτη. συνεγράφατο δὲ βιβλία τρία, παιδευτικόν, πολιτικόν, φυσικόν. τὸ δὲ φερόμενον ὡς Πυθαγόρου Λύσιδος ἐστὶ τοῦ Ταραντίνου, μαθητοῦ αὐτοῦ, φηγόντος εἰς Θήβας ἐκ τοῦ ἐμπρησμοῦ καὶ καθηγησαμένου Ἐπαμεινώνδα. τινὲς δὲ καὶ τὰ χρυσᾶ ἔπη Πυθαγόρου φασὶν εἶναι. ἀπείχετο δὲ τῶν ἐμψύχων καὶ κυάμων, καὶ τὴν ψυχὴν ἔφη ἀθάνατον. ἐνενηκοντούτης δὲ

τελευτᾶ μετὰ μαθητῶν μ', ἐμπρησθέντων ἐν οἰκίᾳ τῇ αὐτῇ. ἄλλοι δὲ φασιν ὅτι πολεμῶν μετὰ τῶν μαθητῶν ὑπὸ Ἀκραγαντίων ἀπώλετο. R.

B. Κρεώφυλος Χῖος, ἐποποιός. τινὲς δὲ αὐτὸν ἱστορήσαν γαμβρὸν Ὀμήρου ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ ὅτι ὑποδεξάμενος Ὀμηρον ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὸ ποίημα τῆς Ἰλιάδος. R.

C. Πρωταγόρας Ἀρτέμωνος, Ἀβδηρίτης. οὗτος φοροβαστάκτης ἦν, ἐντυχῶν δὲ Δημοκρίτῳ ἐφιλοσόφησε, καὶ ἐπὶ δητορείαν ἔσχε, καὶ πρῶτος λόγους ἐριστικούς εὔρε, καὶ μισθὸν ἔπραξε τοὺς μαθητὰς μνᾶς ρ'. διὸ καὶ ἐπεκλήθη λόγος. τούτου μαθητῆς Ἰσοκράτης ὁ δῆτωρ καὶ Πρόδικος ὁ Κεῖος. ἐκαύθη δὲ τὰ τούτου βιβλία ὑπ' Ἀθηναίων· εἶπε γάρ· περὶ θεῶν οὐκ ἔχω εἰδέναι οὔτε ὡς εἰσὶν οὔτε ὡς οὐκ εἰσὶν. ἔγραψε δὲ εἰς αὐτὸν ὁ Πλάτων διάλογον. πλείοντος δὲ αὐτοῦ εἰς Σικελίαν ἐτελεύτησε ναυαγῆσας ἐτῶν ἐνενηκοντα, σοφιστεύσας ἔτη τεσσαράκοντα. R.

C. Πρόδικος Κεῖος φυσικὸς φιλόσοφος, Δημοκρίτου σύγχρονος τοῦ Ἀβδηρίτου, Γοργίου δὲ καὶ Πρωταγόρου μαθητῆς. τελευτᾶ κᾶνειον πιῶν ὑπὸ Ἀθηναίων ὡς τοὺς νέους διαφθεύρων. R.

605 A. ἀντίστροφον] ἀντὶ τοῦ ἰσόστροφου. R.

D. κῆδος] λύπη, ὡς νῦν, ἢ μέριμνα, ἢ ἐπὶ γάμῳ συναλλαγῇ. R.

606 D. βωμολογία ἐστὶ προσεδρεία τις περὶ τοὺς βωμοὺς ὑπὲρ τοῦ τι παρὰ τῶν θυόντων λαβεῖν. μεταφορικῶς δὲ καὶ ἢ παραπλησίως ταύτῃ ὠφελείας ἕνεκά τινος κολακεία, καὶ βωμολόχος ὁ κατ' αὐτὴν διακείμενος, ἢ ὁ εὐτράπελος καὶ γελωτοποιός· τινὲς δὲ τὸν μετὰ τινος εὐτραπείας κόλακα, ἢ τὸν πανοῦργον καὶ συκοφάντην. καὶ βωμακεύματα καὶ βωμολοχεύματα, ὡς Ἀπολλόδωρος ὁ Κυρηναιός. R.

607 B. λακέρυζα] μέγα κράζουσα. R.

609 A. ἐρυσίβην] θηρίδιόν τι ἐν τῷ σίτῳ γιγνόμενον, ὃ λυμáινεται τὸν καρπὸν. τινὲς δὲ νόσον ἐκ τοῦ περιέχοντος ἐπιγιγνομένην τοῖς σπέρμασιν. R.

610 E. σχολῇ] νῦν ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. σημαίνει δὲ καὶ τὴν περὶ τι προσεδρείαν καὶ σπουδὴν, καὶ τὸναντίον τὴν ἀπό τινος ἀργίαν, ἔτι δὲ καὶ τὴν κατὰ τὴν παιδευτικὴν ἐν λόγοις διατριβὴν. R.

611 C. τὸν Γλαυκὸν φασὶ Σισύφου καὶ Μερόπης εἶναι υἱόν, γενέσθαι δὲ θαλάττιον δαίμονα. οὗτος γὰρ περιτυχὼν τῇ ἀθανάτῳ πηγῇ καὶ κατελθὼν εἰς αὐτὴν ἀθανασίας ἔτυχε, μὴ δυνηθεὶς δὲ ταύτην τισὶν ἐπιδειξάσθαι εἰς θάλασσαν ἐρρίφη. καὶ περιέεισι τοὺς αἰγιαλοὺς πάντας καὶ τὰς νήσους ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἅμα τοῖς κήτεσι. μαντεύεται δὲ πάντα φάυλα· καὶ γὰρ ἐπιτηροῦσιν οἱ ἀλιεῖς νύκτα, καθ' ἣν αὐτοῖς χρᾶ σὺν πατάγῳ πολλῷ, καὶ καταδύντες εἰς τὸ κοῖλον τῆς νεῶς ἐστραμμένης αὐτῆς (ἀόρατος γὰρ ὁ δαίμων αὐτοῖς) θυμιῶσιν, ἐπενχόμενοι ἀπαλλαγὴν ὧν προαγορεύει. ὁ δὲ προσηξάμενος τῇ πέτρῳ ὀλοφύρεται τὴν ἀθανασίαν Ἐλλάδι φωνῇ αἰολιζούσῃ, καὶ προλέγει ζώων καὶ καρπῶν φθοράν. οἱ δὲ ἀπεύχονται ἀπόσιτοι καὶ ἄποτοι διατελοῦντες. R.

612 B. νέφος τὴν Ἄιδος κυνῆν φασὶν ἀθάνατον καὶ ἀφανές, ἥγουν ἄρασίαν, ὃ περιβάλλονται οἱ θεοί, ὅταν ἐθέλωσιν ἀλλήλοις μὴ γιννώσκεσθαι. εἰληπται δὲ εἰς παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἀφανῶς τι ποιούντων. R.

614 B. Ἡρ μὲν ἐστὶν ὁ τοῦ μύθου πατήρ, Ἀρμενίου τοῦ νομα υἱός, Πάμφυλος γένος. τοῖς δὲ μυθικοῖς πλάσμασι ποιητικῆς χάριτος δεῖ καὶ τῶν τοῦ κάλλους σχημάτων, ὧν ἡ ποίησις διακορῆς. καὶ τούτῳ τὸν Ἀλκίνου ἀπόλογον ἐνταῦθα παρειλήφθαι φασιν, ἥ ἐστὶ τοῦ Ὀδυσσέως νέκυνια, καὶ τὰ ἐν Ἄιδου θεάματα, τῷ ψυχούλκῳ τῶν σφαγίων χρησαμένου αἵματι. ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν παρελήφθη τὸ τὸν περὶ τῶν ἐν Ἄιδου τι λέγοντα λέγεσθαι Ἀλκίνου λέγειν ἀπόλογον. ἀντιπαρατίθεται οὖν τῷ τοῦ Ἀλκίνου λόγῳ ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως ῥηθέντι ὁ ὑπὸ τοῦ Ἡρός. πλὴν ἐκεῖ μὲν ὁ Ἀλκίνοος πρὸς εἰρήνην ὑπόκειται βλέπων καὶ τρυφῆν· ἐνταῦθα δὲ γεννάδας τις ὁ Ἡρ ἰστόρηται καὶ πολεμικός, καὶ μετὰ τὸ κατὰ τὸν πόλεμον ἀποθανεῖν, ἃ χωρισθείσης αὐτῷ τῆς ψυχῆς ἴδοι ἐν Ἄιδου ἀπαγγέλλων δαίματα. R.

616 A. ἀσπάλαθός ἐστι φυτόν ἀκανθῶδες. R.

621 B. μῦθος ἐσώθη] τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς προστιθέναι τοῖς μύθοις ἔθος ἦν, ὅτι μῦθος ἀπώλετο, δεικνύναι βουλομένοις ὡς ἄρα οἱ μῦθοι λέγουσι μὴ ὄντα, καὶ ἅμα ἐρρήθησαν καὶ οὐκ εἰσὶν. Πλάτων δὲ τούναντίον πανταχοῦ σώζεσθαι τε καὶ σώζειν φησὶ τοὺς μύθους τοὺς παρ' αὐτῷ, μάλα γε εἰκότως. τῶν γὰρ ὄντων εἰσὶν ἐξηγηταί, καὶ ὠφέλιμοι διὰ τοῦτο. τοὺς γὰρ πειθο-

μένους αὐτοῖς ἐπανάγουσιν αὐτοφυῶς ἐπὶ τὴν τῶν ὄντων ἀλήθειαν, καίπερ ἄνευ εἰκότων καὶ ἀποδείξεων διδάσκοντες, ὡς ἂν ταῖς ἀδιαστρόφοις ἡμῶν προλήψεσι περὶ τῶν πραγμάτων συνάδοντες. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΙΜΑΙΟΝ.

Ἐπόθεσις. Σωκράτης εἰς Πειραιᾶ ἀφικόμενος τῆς τῶν Βενδιδείων ἑορτῆς ἕνεκα καὶ πομπῆς, διείλεται περὶ πολιτείας ἐκεῖ πρὸς τε Πολέμαρχον τὸν Κεφάλου καὶ Γλαύκωνα καὶ Ἀδείμαντον καὶ δὴ καὶ Θρασύμαχον τὸν σοφιστήν. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ τῆς ἡμέρας ταύτης ἐν ἄστει πρὸς Τίμαιον καὶ Ἐρμοκράτη καὶ Κριτίαν καὶ τέταρτον ἐπὶ τούτοις ἄλλον ἀνώνυμον διηγεῖται τὴν ἐν Πειραιεῖ ξυνουσίαν, ὡς ἐν τῇ Πολιτεῖᾳ ὑπόκειται. διηγησάμενος δὲ παρεκάλεσε καὶ τοὺς ἄλλους οἰκείους αὐτὸν ἀνταφροστιάσαι λόγοις τῇ ταύτης ὑστεραίᾳ. συνελθύθασιν οὖν ἀκροασόμενοί τε καὶ ἐροῦντες εἰς τὴνδε τὴν ἡμέραν, τρίτην οὖσαν ἀπὸ τῆς ἐν Πειραιεῖ συνουσίας. ἐν τε γὰρ τῇ Πολιτεῖᾳ τὸ κατέβην χθές εἴρηται, κἀνταῦθα τὸ τῶν χθές μὲν δαιτυμόνων, τὰ νῦν δὲ ἐστιατόρων. πάρεισι δὲ εἰς τὴνδε τὴν ἀκρόασιν οὐ πάντες, ἀλλ' ὁ τέταρτος δι' ἀσθένειαν ἀπολείπεται. R.

P. 17 A. ὁ Ἄττικός, φησὶν ὁ Πρόκλος, ὀρθῶς περὶ τοῦ τέταρτου τοῦδε ἐπισημαίνεται. ἔοικε γὰρ ὁ ἀπολειπόμενος οὗτος εἶναι τῶν μετὰ Τιμαίου ξένων. διὸ καὶ ὁ Σωκράτης αὐτὸν ἐρωτᾷ τὸν Τίμαιον ὅπου ποτὲ εἶη ὁ τέταρτος, καὶ ἐκεῖνος ὡς περὶ ἐπιτηδείου τινὸς ἀπολογεῖται, τὴν ἀπουσίαν ἀναγκαίαν αὐτῷ καὶ ἀβούλητον δεικνύς. R.

B. ἀνταφροστιάων φησὶν, ἀλλ' οὐκ ἀνθεστιῶν· ἡ γὰρ ἀφροστίαισι τὴν ὀλοτελή τῆς ἐστιάσεως ἀποπλήρωσιν συνείληφεν. R.

18 C. εὐμνημόνευτον] ὅτι τὸ ἄηδες εὐμνημόνευτον· κινεῖ γὰρ μᾶλλον τὴν φαντασίαν ὡς παράδοξον, καὶ τὸν τύπον ἑαυτοῦ τρανέστερον ἡμῖν ἐντίθησιν. R.

E. ὑπὸ γὰρ τῶν ἀρχόντων κατὰ τὸ καθῆκον ἐκάστῳ λάθρα τῶν κλήρων γιγνομένων τῆς συνέροξεως καὶ οὐ φανερωῶς, ὑπολαμ-

βάνειν ἀνάγκη τυχηρῶς τοὺς φαύλους συναρμόζεσθαι αὐτοὺς ταῖς φαύλαις καὶ οὐ κατὰ τινὰ πρόνοιαν. R.

19 C. ὅτι Σωκράτης ποθεῖ μετὰ τὴν πολιτείαν ταύτην ἰδεῖν κινουμένην τὴν πόλιν τὴν κατὰ αὐτὴν εἰς ἀγῶνας καὶ ἄθλους, ἵνα μετὰ τὴν εἰρηνικὴν ζωὴν, ἣν παραδέδωκε, τὰς περιστατικὰς ἐνεργείας ἱστορήσῃ. R.

20 A. Τίμαιος ἐκ Λοκρῶν τῶν Ἐπιζεφυρίων, τῆς ἐν Ἰταλίᾳ πόλεως, φιλόσοφος Πυθαγόρειος, ἔγραψε μαθηματικά τε καὶ περὶ φύσεως σύγγραμμα, τὸν Πυθαγορικὸν τρόπον. ἔνθεν ὁ Πλάτων καὶ τὸν διάλογον εἰς αὐτὸν ἔγραψε, καθὰ καὶ ὁ σιλλογράφος φησὶ περὶ αὐτοῦ·

πολλῶν δ' ἀργυρίων ὀλίγην ἠλλάξατο βίβλον,
ἐνθεν ἀφορηθεὶς τιμαιογραφεῖν ἐπεχείρει.

ἐν ταύτῃ τῆς πόλεως καὶ Ζάλευκος ὁ νομοθέτης ἦν. ὁ δὲ Κριτίας ἦν μὲν γενναῖος καὶ ἀδραῆς φύσεως, ἥπτετο δὲ καὶ φιλοσόφων συννοσιῶν, καὶ ἐκαλεῖτο ἰδιώτης μὲν ἐν φιλοσόφοις, φιλόσοφος δὲ ἐν ἰδιώταις. ἐτυράννευσε δὲ καὶ αὐτὸς εἰς τῶν ἰγεγονώς. ὁ δὲ Ἐρμοκράτης Συρακούσιός ἐστι στρατηγός, κατὰ νόμον ζῆν ἐφιέμενος· διὸ καὶ πολιτικῆς πῶς μετεῖχε καὶ φιλοσοφίας. R.

D. ἀκούε δὴ] τοῦτο παροιμιῶδες ἐστὶν ἐφ' ὧν ἐκκαλέσασθαι βουλόμεθα τὸν ἀκούοντα, ἴσον ὃν τῷ δέχου δὴ τὰ ἄξια ἀκοῆς. R.

E. οἰκεῖος] λέγονται γὰρ οἰκεῖοι καὶ οἱ συγγενεῖς. R.

E. ἐν τῇ ποιήσει]

εἰπέμεναι Κριτίῃ ξανθότροιχι πατρὸς ἀκούειν·
οὐ γὰρ ἀμαρτινώφ πείσεται ἡγεμόνι. R.

E. Κριτίαν ἡμέτερον πάππον] Ἐξηγεστίδης, Σόλων, Δρωπίδης, οὗ Κριτίας ὁ πρῶτος, οὗ Κάλλαισχος, οὗ Γλαύκων, Κριτίας ὁ δεύτερος, Περικτιόνη, Χαρμίδης, Πλάτων, Γλαύκων, Ἀδείμαντος. R.

21 A. Κριτίας] ὁ παλαιὸς δηλαδή. R.

B. Ἀπατούρια ἐορτὴ Ἀθήνησιν εἰς Διόνυσον, ἐκ τοῦδε· Μελάνθιος ἀντὶ Θυμοίτου τοῦ βασιλέως Ἀθηναίων Ξάνθῳ μονομαχῶν τῷ Βοιωτῷ ἠπάτησεν αὐτὸν εἰπών· παρὰ τὴν ὁμολογίαν, ὃ Ξάνθε, δεύτερος ἦκεις. τοῦ δὲ Ξάνθου ἐπιστραφέντος, ἵνα ἴδοι τὸν δεύτερον, αὐτὸν μὲν μηδένα ἰδεῖν, Μελάνθιον δὲ τοῦτον ἐξ ἐπιδρομῆς ἀνελεῖν, καὶ οὕτως ἐξ ἀπάτης νικῆσαι Ἀθη-

ναίους, ὑπὲρ Οἰνόης πολεμοῦντας Βοιωτοῖς. ἐώρταζον δὲ ἡμέρας τρεῖς, ὧν ἡ πρώτη ἐκαλεῖτο ἀνάρρυσις (τὰ γὰρ θύματα λέγεται ἀναρρύματα, παρὰ τὸ ἄνω ἐρυσόμενα θύεσθαι· καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ πολλά ἐθύετο), ἡ δὲ δευτέρα δορπία, καθ' ἣν εὐωχίαι καὶ δεῖπνα πολλά, ἡ δὲ τρίτη κουρεῶτις· ἐν ταύτῃ γὰρ τοὺς κόρους ἐνέγραφον εἰς τοὺς φράτερας, τριετείς ἢ τετραετείς ὄντας. ἐν ἣ καὶ τῶν παίδων οἱ ἐντρεχέστεροι ποιήματα ἅττα ἤδον, τὰ τῶν παλαιῶν ῥαψωδοῦντες. R.

B. φρατέρων] Ἀθήνησιν αἱ φυλαὶ μετὰ μὲν Ἴωνα τέσσαρες, ἀπὸ δὲ Κλεισθένους δέκα, μετὰ δὲ ταῦτα δώδεκα. διηρέθη δὲ ἐκάστη εἰς τρία, καὶ τὸ τρίτον ἐκλήθη τριτύς, εἶτα πατριὰ καὶ φρατρία, καὶ φράτερες οἱ εἰς τὴν αὐτὴν φυλὴν ταττόμενοι καὶ φρατρίαν ὡς ἀλλήλων συγγενεῖς, καὶ εἰς τούτους τοὺς φράτερας ἡ ἐγγραφὴ τῶν κόρων ἐγίνετο. R.

D. τί, τὸ ἔργον· πῶς, τίνα τρόπον· παρὰ τίνων, τῶν διασασαμένων αὐτὸ μέχρι τῆς Σόλωνος ἀκοῆς. R.

E. Σαῖτικὸς] ἐκ τῶν Μανευθῶ Αἰγυπτιακῶν. ἑπτακαιδεκάτη δυναστεία ποιμένες ἦσαν ἀδελφοὶ Φοίνικες ξένοι βασιλεῖς, οἳ καὶ Μέμφιν εἶλον, ὧν πρῶτος Σαῖτης ἐβασίλευσεν ἔτη ιδ', ἀφ' οὗ καὶ ὁ Σαῖτης νομὸς ἐκλήθη· οἳ καὶ ἐν τῷ Σεθρωῖτῃ νομῷ πόλιν ἔκτισαν, ἀφ' ἧς ὀρμαόμενοι Αἰγυπτίους ἐχειρῶσαντο δεύτερος τούτων Βυῶν ἔτη μ', τρίτος Ἀρχάης ἔτη λ', τέταρτος Ἀφωφίς ἔτη ιδ' // ργ'. ὁ δὲ Σαῖτης προσέθηκε τῷ μηνὶ ὥρας ιβ', ὡς εἶναι ἡμερῶν λ', καὶ τῷ ἐνιαυτῷ ἡμέρας ε', καὶ γέγονεν ἡμερῶν τξέ. R.

E. νομὸς] ἀπὸ τοῦ νενεμηῆσθαι τὴν γῆν οὕτω λέγεται. R.

E. σημείωσαι ὅτι τὴν Σαῖν ἀκίνητόν φησιν ὑπὸ σεισμῶν. διὸ καὶ Αἰγύπτιοι εἰς τὴν ἄρκτον αὐτὴν ἱερατικῶς ἀναπέμπουσιν, ὡς μετέχουσάν τινος ἐκεῖθεν ἀπορροίας, διὰ τὸν περὶ τὸν πόλον τόπον δεξαμένην ἐδραίαν στάσιν. R.

22 A. Φορωνεὺς Ἰνάχου καὶ Μελίας, Ἀργείων βασιλεὺς. Νιόβη δὲ τούτου παῖς καὶ Τηλοδίκης τῆς Ξούθου. Δευκαλίων δὲ καὶ Ἐπιμηθεὺς Προμηθεὺς καὶ Κλυμένης. Πύρρα δὲ Ἐπιμηθεὺς καὶ Πανδώρας τῆς ὑπὸ θεῶν πεπλασμένης. R.

A. ὅτι τρεῖς ἱστοροῦσι γενέσθαι κατακλυσμούς, πρῶτον τὸν ἐπὶ Ὀγύγῳ, ὃς ἦν τῆς Ἀττικῆς βασιλεὺς, δεύτερον τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος, ὅτε καὶ τὰ κατὰ Θετταλίαν ὄρη διέστη καὶ τὰ ἐκτὸς

Ἴσθμου καὶ Πελοποννήσου συνεχύθη πάντα, τρίτον τὸν ἐπὶ Δαρδάνου τοῦ Διὸς καὶ Ἠλέκτρας τῆς Ἄτλαντος, ὃς Δάρδανος ἐβασίλευσε μετὰ τὸν κατακλυσμόν τῆς ἀντίπερα Σαμοθράκης ἠπείρου, διὰ σχεδιάς αὐτόσε κομισθεῖς. R.

B. τινὰ] Πατένειτ τοῦνομα. R.

C. ὅτι κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους γενέσθαι φασὶ τὸν τε πρὸς Θεσσαλίαν καὶ τοὺς ἐκείνη τόπους κατακλυσμόν, καὶ τὴν ἐν Αἰθιοπία ὑπὸ τοῦ Φαέθοντος ἐκπύρωσιν. R.

D. παράλλαξιν τὴν ἀσυμμετρίαν τῶν ἐν γῆ πρὸς τὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούσας εἰς αὐτὴν ἀπορροίας φησί· συμμέτρως γὰρ ἔχοντα διαμένει, ἀσυμμέτρως δὲ φθελρεται. ἢ τὸν τῶν οὐρανίων ποικίλον σχηματισμόν· οὗτοι γὰρ εἰσιν οἱ κατὰ οὐρανὸν περὶ γῆν ἰόντες, καὶ ἄλλοτε ἄλλα σχήματά δεικνύντες διὰ τὰς ποικίλας νοήσεις τῶν ψυχῶν· γραμμата γὰρ ἐκεῖνα τὰ σχήματά ἐστι καὶ τύποι τινὲς δραστήριοι δι' ἐκείνους. R.

D. λυόμενος] Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ λύων τῆς ἀπορίας ὁ Νεῖλος ἡμᾶς. R.

E. κατὰ δὲ τήνδε] κατὰ τὴν ἄνω Αἴγυπτον δηλονότι· κατὰ γὰρ τὴν κάτω, ἣν ἔργον τοῦ ποταμοῦ φησὶν Ἀριστοτέλης, ὄμβροι εἰώθασιν γίνεσθαι. ἐπανίεναι δὲ λέγει οὐ τὸ κάτωθεν ἀναβλυσθαινεῖν, ἀλλὰ τὸ τὸ ὕδωρ ἀλλαχόθεν ἀυξόμενον ἀνωτέρω τῆς γῆς χωρεῖν, ὑδάτων καταρροηγνυμένων εἰς τὸν Νεῖλον ἐξ ἄλλων τόπων τῶν κατὰ τὰ Σεληναῖα ὄρη, ἀφ' ὧν αἱ τούτου πηγαί, ἐκ τῆς γιγνομένης ἐν αὐτοῖς πιλήσεως τῶν νεφῶν ὑπὸ τῶν Ἐτησίων ἀνέμων, ὡς Θεόφραστός φησι. ταῦτα δὲ τὰ ὄρη ὑψηλότατά ἐστι. R.

23 A. διαφορὰν ἔχον] ἀντὶ τοῦ παραδόξως ἐμβεβηκός. R.

A. πάλιν δι' εἰωθότων] ὅτι κατὰ τινὰς ἐπιτελοῦνται περιφορὰς καὶ αἱ τοιαῦται φθοραί, ἔχούσας τινὰ καὶ αὐτὰς ἀκολουθίαν πρὸς τὴν ὅλην τοῦ θείου γεννητοῦ περίοδον. R.

D. Γῆς τε καὶ Ἡφαίστου] Ζεὺς Μῆτιδι συνελθὼν καὶ γενομένην ἔγκνον καταπίνει, ἐπειπερ ἔλεγε παῖδα γεννήσειν μετὰ τὴν μέλλουσαν ἐξ αὐτῆς γεννᾶσθαι κόρην, ὃς δυναστεύσει οὐρανοῦ. ὡς δ' ὁ καιρὸς τῆς ταύτης ἐνέστη γεννήσεως, δεῖται Ἡφαίστου πρὸς τοῦτο συνεργοῦ, ὡς κατὰ τῆς κεφαλῆς πλήξειεν αὐτόν· ἐπὶ ταύτης γὰρ ἐκνοφόρει τὸ ἔμβρονον. ὁ δὲ οὐκ ἄλλως ὑπακούσας κατένευσε, εἰ μὴ τῇ γεννωμένη συγχωρηθεῖη συν-

ελθεῖν εἰς εὐνήν. ὑποστάντος δὲ τοῦ Διός, πελέκει τούτου τὴν κεφαλὴν Ἑφαιστος πλήττει. καὶ γεννᾶται μὲν οὕτως ἐξ αὐτῆς Ἀθηνᾶ, ἐπιδιώκων δὲ αὐτὴν Ἑφαιστος ἀποσπερμαίνει μὲν εἰς τὸν ταύτης μηρόν, ἣ δὲ λαβοῦσα ἔριον τὸ σπέρμα ἐξέμαξεν, ἔρριψέ τε εἰς γῆν. καὶ οὕτως ἀπὸ τοῦ ἐρίου καὶ τῆς χθονὸς δρακοντόπους ἄνθρωπος ἐγένετο, Ἐριχθόνιος τούνομα. τοῦτ' οὖν ἐνταῦθά φησιν, ὅτι Ἀθηναῖοι τοῦτον λέγουσι γενέσθαι παρ' αὐτοῖς ἀντόχθονα. R.

24 A. παραδείγματα νῦν, ὡς φησι Πρόκλος, τὰς εἰκόνας καλεῖ, ἐπεὶπερ αὐταὶ γίνονται παραδείγματα τοῖς ἀπ' αὐτῶν ἀναπεμπομένοις, καὶ δι' αὐτῶν τὰ πρῶτα γινώσκουσιν. R.

C. μαθήματα] γεωμετρία, ἀστρονομία, λογιστική, ἀριθμητική, καὶ αἱ ταύταις συγγενεῖς. R.

E. Εὐρώπη κέκληται ἀπὸ Εὐρώπης τῆς Ἀγήνορος ἢ Φοίνικος ἢ Τιτυοῦ, Ἀσία δὲ ἀπὸ Ἀσίας τῆς Οὐρανοῦ καὶ Γῆς, Λιβύη δὲ ἀπὸ Λιβύης τῆς Ἐπάφου, βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ Μέμφεως τῆς Νείλου· οἱ δὲ Ἀμφιροῆς. R.

E. Ἀτλαντικοῦ πελάγους] τὸν Ἡρακλέα λόγος πολλὰς ἀβάτους διαπορευθέντα εἰς τὸν Ἄτλαντα, τὸ ὄρος, ἐξ οὗ καὶ τὸ πέλαγος ὠνομάσθαι, ἐλθεῖν· ὃ ἐξ Ἄτλαντος τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Κλειτοῦς καλεῖται, οὗ διὰ τὸ ὕψος ἐπ' αὐτοῦ φέρεσθαι φασὶ τὸν οὐρανόν. καὶ γὰρ τοῦ αἰθέρος αὐτοῦ λέγει Μάρκελλος τὴν τοῦδε ψαύειν κορυφὴν, καὶ σκιὰν ἐκπέμπειν ἄχρι πεντακισχιλίων σταδίων· ἀπὸ γὰρ θ' ὥρας ἡμερινῆς κρύπτεσθαι τὸν ἥλιον ὑπ' αὐτοῦ μέχρι τελείας καταδύσεως. καὶ ὁ Ἄθως ἐπὶ ἑπτακοσίους σταδίους ἕως Αἴηνον σκιαζει. Πτολεμαῖος δὲ τὰ Σεληναῖα ὄρη τὸ ὕψος ἄπλετον ἔχειν φησί. καὶ Ἀριστοτέλης τοῦ Κανκάσου τὴν κορυφὴν τὸ τρίτον μετὰ δυσμᾶς καὶ τὸ τρίτον πρὸ ἀνατολῶν μέρος τῆς νυκτὸς ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων καταγράφεσθαι. R.

E. Ἡρακλέους στήλας] Ἡρακλῆς ἦκε μὲν εἰς Ἐρύθειαν, ἣ νῆσός ἐστιν Ὠκεανοῦ κειμένη πλησίον, ἣ νῦν Γάδειρα καλεῖται, ἐπὶ δὲ τῷ τὰς βοῦς ἀγαγεῖν Γηρυόνου τοῦ Χρυσάορος καὶ Καλλιρρόης τῆς Ὠκεανοῦ, ὃς ἦν τρία σώματα ἔχων συμφυέντα εἰς ἓν ἀπὸ λαγόνος τε καὶ μηρῶν, εἶχε δὲ βοῦς φοινικᾶς, βούκολον Εὐρυτίωνα, κύνα φύλακα Ὀρθρον δικέφαλον, τὸν Ἐχίδνησ καὶ Τυφῶνος. δι' Εὐρώπης οὖν πορευθεὶς Λιβύης ἐπέβη, καὶ

παρελθὼν Ταρτησσὸν ἴσθησι μὲν σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὄρων Εὐρώπης καὶ Αἰβύης ἀντιστοίχους δύο στήλας, ἐλαύνει δὲ πρὸς Εὐρουσθέα τὸν Τίρουνθος βασιλέα τὰς βοῦς, ἣ προσετάγη ὑπ' αὐτοῦ. R.

E. ἣ δὲ νῆσος] ὅτι μὲν ἐγένετο τοιαύτη τις νῆσος καὶ τηλικαύτη, δηλοῦσί τινες τῶν ἱστοροῦντων τὰ περὶ τῆς ἕξω θαλάσσης. εἶναι γὰρ καὶ ἐν τοῖς αὐτῶν χρόνοις ἑπτὰ μὲν νήσους ἐν ἐκείνῳ τῷ πελάγει Περσεφόνης ἱεράς, τρεῖς δὲ ἄλλας ἀπλέτους, τὴν μὲν Πλούτανος, τὴν δὲ Ἀμμωνος, μέσῃν δὲ τούτων ἄλλην Ποσειδῶνος χιλίων σταδίων τὸ μέγεθος, καὶ τοὺς οἰκοῦντας ἐν αὐτῇ μνήμην ἀπὸ τῶν προγόνων διασώζειν περὶ τῆς Ἀτλαντίδος, ὄντως γενομένης νήσου ἐκεῖ παμμεγεθεστάτης, ἣν ἐπὶ πολλὰς περιόδους δυναστεῦσαι πασῶν τῶν ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ πελάγει νήσων, Ποσειδῶνος καὶ αὐτὴν οὕσαν ἱεράν. ταῦτα μὲν οὖν Μάρκελλος ἐν τοῖς Αἰθιοπικοῖς γέγραφεν, ἡμεῖς δὲ ἀπὸ τῶν Πρόκλου ἐξελόντες παρεθέμεθα. R.

25 A. βασιλέων] δέκα γὰρ βασιλεῖς ἦσαν ἐν αὐτῇ τεχθέντες δίδυμοι πεντάκις· καὶ τἄλλα δὴ τὰ ἐνταῦθα λεγόμενα ἐν τῷ Κριτῆ διαρρηθῆναι ἱστόρηται. Ποσειδῶνος δὲ καὶ Κλειτοῦς οὗτοι, ὧν ὁ πρῶτος, ὡς ὁ Πρόκλος φησί, Ἀτλας ἐκαλεῖτο, ἐξ οὗ καὶ ἡ νῆσος ὠνόμασται. R.

B. Αἴγυπτος κέκληται ἀπὸ Αἰγύπτου τοῦ Βήλου καὶ Ἀγχιρρός τῆς Νείλου, τοῦ βασιλέως Αἰγυπτίων. τοῦτον ὁ πατήρ ἐν Ἀραβίᾳ κατοικίζει· ὁ δὲ καταστρεψάμενος τὴν Μελαμπόδων χώραν ἀφ' ἑαυτοῦ ὠνόμασεν Αἴγυπτον. R.

B. Τυρρηνία δὲ ἀπὸ Τυρρηνοῦ τοῦ Ἄγρωνος τοῦ Ἄτυος τοῦ Ἀνδοῦ, καὶ δὴ καὶ τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος. οὗτος κατὰ χρησμὸν ἐκ Ἀνδίας ἀπάρας εἰς τούσδε ἀφίκετο τοὺς τόπους, ἐκ Σαρδοῦς τε τῆς αὐτοῦ γυναικός, ἀφ' ἧς καὶ κατὰ Ἀνδιαν Σαρδεῖς ἢ πόλις, καὶ ἡ ἀργυρόφλεψ νῆσος τὸ πρὶν Σαρδῶ νῦν ὀνομάζεται. R.

C. Πρόκλου. ὅτι ὅπου ἅμα σεισμῶ γίνεται κατακλυσμός, κῦμα τούτου τοῦ πάθους αἴτιον. ὅταν γὰρ τὸ τὸν σεισμὸν ποιῶν πνεῦμα, μηδέπω ῥέον ὑπὸ γῆν, τὴν θάλατταν ὑπό τινος ἐναντίου πνεύματος αὐτῷ κινουμένην ἐξ ἐναντίας φερόμενον ἀπῶσαι μὲν εἰς τοῦπίσω μὴ δυνηθῆ διὰ τὸν προωθοῦντα ἄνεμον αὐτήν, ἰστᾶ δὲ καὶ ἐμποδίξον αὐτῆς τὴν πρόοδον αἴτιον γίγνηται

τοῦ πολλὴν ὠθομένην ὑπὸ τοῦ ἐναντίου τούτῳ πνεύματος ἀθροισθῆναι, τότε δὴ, πολλῆς τῆς θαλάττης γενομένης διὰ τὸ ἀπ' ἐναντίας ὠθοῦν, αὐτὸ μὲν ὑπὸ γῆν ἔδν, τῆς ῥοῆς ἀθρόας ἐπιχυθείσης, καὶ ἐποίησε τὸν σεισμόν, ἣ δὲ θάλασσα ἐπέκλυσε τὸν τόπον. τοῦτον γὰρ τὸν τρόπον καὶ περὶ Ἀχαίαν γενέσθαι τὸν σεισμόν ἅμα καὶ τὴν τοῦ κύματος ἔφοδον τοῦ ἐπικλύσαντος τὰς παραθαλασσίους πόλεις, Βοῦραν καὶ Ἐλίκην. R.

D. κάρτα, λίαν, μεγάλως. R.

D. τοῦτο καὶ οἱ τοὺς ἐκείνη τόπους ἱστοροῦντες λέγουσιν, ὡς πάντα τεναγῶδη τὸν ἐκεῖ εἶναι χῶρον. τέναγος δὲ ἐστὶν ἰλύς τις ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τούτῳ, ἢ πηλώδη πελάγη, ἢ διάβροχοι ἢ κάθυγροι τόποι. R.

40 C. ἰλλομένην φησὶν ὁ Σιμπλίκιος καὶ ὅσοι συνηγοροῦσι τῷ Πλάτῳ, τοῦ Ἀριστοτέλους εἰλουμένην ἀναγινώσκοντος καὶ τούτου τὸν Πλάτωνα ταῖς εὐθύναις ὑπάγοντος τὴν γῆν εἰλεῖσθαι καὶ στρέφεσθαι φάσκοντα. T.

52 E. πλοκάνων] πλόχανόν ἐστι πλέγμα, ᾧ ὁ σῖτος καθάιρεται. R.

76 A. λέμμα φλοιός, λέπισμα. R.

81 B. δρυόχων] τὰ στηρίγματα τῆς πηγνυμένης νεῶς δρυόχους φασίν. R.

84 B. εὐρῶτος] σεσηπυίας ὑγρότητος. R.

B. σφακέλισαν] σφακελισμός ἐστι σῆψις μυελοῦ, καὶ σφάκελος ἢ μετὰ σπασμοῦ τῆς χολῆς πρόεσις. ὁ δὲ σπασμὸς οὗτος μετὰ φλεγμονῆς. ἰατροὶ δὲ τὴν μελανίαν ἢ τὴν σφοδρὰν ὀδύνην, ἔνιοι δὲ τὴν τῶν ὀστέων σῆψιν. λέγεται δὲ καὶ ὁ σφυγμὸς καὶ ὁ παλμὸς. ἀλλὰ καὶ ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΡΙΤΙΑΝ.

P. 108 D. μελλητέον] ὑπερθετέον ἐστίν. R.

109 C. σημειῶσαι τὸ ἐκ πρύμνης, οἶμαι, τὸ ἔνδοθεν. R.

110 D. Ἰσθμὸς γῆ στενὴ καὶ ἀμφιθάλασσος, καθ' ἣν ἢ Ἀχαία τῆ Πελοποννήσῳ συνάπτεται. R.

D. Κιθαιρῶν ὄρος Βοιωτίας, Πάρνης δὲ ὄρος μεταξὺ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, πλησίον Πανάκτου. R.

E. Ὠρωπὸς πόλις Βοιωτίας. R.

E. Ἄσωπὸς ποταμὸς Βοιωτίας. R.

111 B. φελλεὺς τόπος σκληρὸς ποσῶς καὶ πετρῶδης, συνεργῆς δέ. οἱ δὲ τὸν ἐξ ἐπιπολῆς πετρῶδη. R.

B. σᾶ τὰ σῶα μονοσυλλάβως φασὶν Ἀττικοί, καὶ τὸν σῶων σῶν. καὶ ἡ σῶα σᾶ παρ' αὐτοῖς. R.

112 A. Ἡριδανὸς καὶ Ἰλισσὸς καὶ ἀλλαχοῦ μὲν, ἀλλ' οὔτοι ἐν τῇ Ἀττικῇ. R.

A. Πνύξ τόπος Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ ἐκκλησίαι ἐγίνοντο πάλαι μὲν πᾶσαι, ὕστερον δὲ ἅπαξ, ὅταν τὸν στρατηγὸν χειροτονῶσιν. ἐκλήθη δὲ οὕτως ἦτοι ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τὸν ὄχλον ἐκεῖ, ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνὰ εἶναι τὰ περὶ αὐτὴν οἰκήματα. R.

A. Λυκαβηττὸς ὄρος τῆς Ἀττικῆς. εἴρηται δὲ οὕτως διὰ τὸ λύκοις πληθύνειν. R.

B. ξυσσίτια τὰ δεῖπνα ἃ κοινῇ ποιοῦνται Λακεδαιμόνιοι. καλεῖται δὲ καὶ φιλίτια, ἐπεὶ φιλίας συναγωγὰ ἐστίν.

D. εὐκράς εὐκράτος ἢ εὐκέφαλος, ὡς Εὐριπίδης Ἀντιόπη.

115 B. ἀκρόδρυα κοινῶς οἱ τῶν δένδρων καρποί.

B. μεταδόρπια] ἐπίδειπνα.

D. τὸ πλέθρον ἐστὶ ποδῶν ζς' δίμοιρον.

D. στάδιόν ἐστι μέρος τι μιλίου ἑβδομον τεσσαρεσκαιδέκοντον· τὸ γὰρ μιλίον ἐστὶ ζς' στάδια.

116 C. φιλύσαι ἐπὶ τοῦ πατρός, ἐπὶ δὲ μητρός γεννησθαι. καὶ φιλύων ὁ γεννῶν, καὶ τὸ γέννημα φῖτυ, ὡς Εὐπολις Ἀυτολύκω· ἀτὰρ ἡγαγες καινὸν * τὸ * φῖτυ τῶν βοῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΝΩΑ.

P. 315 B. Καρχηδόνιοι] Καρχηδὼν ἐν Λιβύῃ πόλις διάσημος, ἧς οἱ πολῖται οὔτοι. R.

C. Ἀθάμας Αἰόλου τοῦ Ἑλληνος καὶ Αἰναρέτης τῆς Δηϊμάχου, βασιλεύων Βοιωτίας, ἐκπίπτει διὰ τινὰς τύχας αὐτῆς·

ᾧπερ ὁ Πύθιος χρᾶ ἐκέϊσε κατοικεῖν, οὗ ὑπ' ἀγρίων ζώων ξε-
νισθῆ. ἔλθόντος δὲ καθ' ἣν χώραν λύκοι κρέα προβάτων διενέ-
μοντο, αὐτοὺς μὲν διὰ δέος φασὶ φυγεῖν, συνέντα δὲ τοῦτον οἰ-
κῆσαί τε αὐτοῦ, καὶ τῇ Ἀθαμαντίᾳ καὶ τοῖς ἀπ' αὐτοῦ τῆς οἰκείας
κλήσεως μεταδοῦναι. R.

C. ἐγχυτριστρίας] τὰς χοὰς τοῖς τετελευτηκόσιν ἐπιφερού-
σας, ὡς ἐπὶ τοῦδε. ἔλεγον δὲ καὶ τὸ βλάψαι καταχυτρίσαι, ὡς
Ἀριστοφάνης. λέγονται δὲ καὶ ὅσαι τοὺς ἐναγεῖς καθαίρουσιν,
αἷμα ἐπιχέουσαι τοῦ ἱερείου. ἔτι δὲ καὶ αἱ θρηνητήριαι, καὶ δὴ
καὶ αἱ μαῖαι αἱ ἐκτιθεῖσαι ἐν χύτραις τὰ βρέφη. R.

316 A. ἀλλ' ἀεὶ] τὸ ἀλλὰ λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἔστω,
καὶ ἀντὶ τοῦ ὅταν δέ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἔπειτα δέ. R.

318 B. Μαρσύας Ἰάγνιδος ὁ πρῶτος μετὰ Ἀθηναίων ἀνδρῶν
εὐρετής, εἶτα Φρυγίου καὶ Μιξολυδίου ἀρμονίας. οὗτος ἐς το-
σοῦτον προῆλθεν ἀνλητικῆς, ὡς περὶ αὐτῆς ἐρίσαι Ἀπόλλωνι,
τοῦ πλεονεκτήσαντος τὴν κρίσιν ποιουμένων Μουσῶν, καὶ δη-
νικηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ δίδωσι δίκην τῆς ἥττης τὸ δέσμα δαρεῖς· οὗ
δὴ ἀπὸ τοῦ σώματος ἑνός αἵματος ποταμὸς προῆλθεν ὁ τούτῳ
ὀμώνυμος. Ὀλυμπον δὲ τινες οὐ Φρύγα, Μυσὸν δὲ φασί, καὶ
τοῦτον γενέσθαι πρῶτον κρουμάτων εὐρετήν. R.

319 B. ἐννέωρος] ἐνναέτης· ὦρος γὰρ ὁ ἐνιαυτός· ἤγουν
ἀπὸ ἐννέα ἐτῶν ἀρχας, ἢ ἐννέα ἔτη βασιλεύων. R.

E. συμπαίστην] συμπαίγμονα. R.

321 A. ἐντείνοντες] πληγὰς διδόντες. R.

A. τοὺς δασμοὺς] Αἰγέως τοῦ Πανδίωνος βασιλεύοντος
Ἀθηναίων, κατὰ τὴν τῶν Παναθηναίων ἑορτὴν Ἀνδρογέως ὁ
Μίνω πάντας ἀγῶνας νικᾷ. τοῦτον Αἰγεὺς στέλλει μὲν ἐπὶ τὸν
Μαραθῶνιον ταῦρον, διαφθείρεται δὲ ὑπ' αὐτοῦ, ἢ ὡς τινες,
πορευόμενος ἐπὶ Θήβας διὰ τὸν Αἰῶνα ἀγῶνα πρὸς τῶν ἀντα-
γωνιστῶν διὰ φθόνον ἀπόλλυται. ὁ μαθὼν Μίνω Ἀθήνας τε
πολεμεῖ καὶ Μέγαρα εἶλε, μὴ οἶός τε δ' ὦν πορθῆσαι ταύτας,
εὐχεται τῷ Διὶ παρ' Ἀθηναίων δίκην λαβεῖν· καὶ διὰ τοῦτο
λιμὸς ἐνσκήπτει τούτοις καὶ λοιμός. χρωμένων δὲ περὶ τῆς τού-
των ἀπαλλαγῆς ἀνεῖπεν ὁ Ἀπόλλων δίκας Μίνω δοῦναι ἄς ἂν
αὐτὸς αἰρήται. Μίνω δὲ κελεύει δεκέτεις κόρους ἑπτὰ καὶ κόρας
ἵσας ἀόπλους πέμπειν κατ' ἔτος τῷ Μινωταύρῳ βορὰν κατὰ τὸν
λαβύρινθον, ὃς ὑπὸ Δαιδάλου κατεσκεύαστο χωρὸς τις σκολιός.

Θησεύς δὲ μετὰ καὶ τῶν λοιπῶν κατὰ τὸ τρίτον ἔτος εἰς τὸν δασμὸν καταλεγείς τὸν τε Μινώταυρον ἀναιρεῖ, καὶ παύει τὴν εἰς Κρήτην πομπὴν τοῦ δασμοῦ. περὶ τούτου οὖν ἐνταῦθά φησιν. R.

D. φλαῦρον] κακόν, ὡς νῦν, ἢ φαῦλον, ἢ κοῦφον κακόν. τινὲς δὲ φλαῦρον μὲν τὸ μικρὸν κακόν, φαῦλον δὲ τὸ μέγα. R.

EΙΣ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ.

A.

Ὁ Ἀθηναῖος οὗτος ξένος πεποιήται ἐνταῦθα εἰς τὴν Κρήτην ἀπιών, ἔστι δὲ Πλάτων, ὡς ἐκ τοῦδε φανερόν. αὐτὸς γὰρ ὁ Ἀθηναῖος ξένος ἐν τῷ Νόμῳ λέγει ὅτι ἤδη αὐτῷ δύο πολιτεῖαι προηνούσθησαν· ἢ οὖν οὐδ' ἐκεῖναι Πλάτωνος, ἢ εἰ μὴ τοῦτο, ὁ αὐτὸς ἂν εἶη τῷ Ἀθηναίῳ ξένω. οὗτος οὖν εἰς Κρήτην ἀφικόμενος, καὶ περιτυγχάνων ἕξω πρὸ τῆς Κνωσοῦ Κλεινίᾳ τε τῷ Κρητὶ καὶ Μεγίλλῳ τῷ Λακεδαιμονίῳ, ἐπιτετραμμένοις μὲν ὑπὸ τῶν τὴν Κνωσσὸν οἰκούντων ἀποικίαν ποιήσασθαι ἐκεῖθεν καὶ καταστήσασθαι πόλιν νόμους τε προσήκοντας τοῖς πολίταις διαθεῖναι, προσεχῶς δ' ὠρημένοις ἐπὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄντρον, ἱερὸν τοῦτο γενόμενον ἀγιώτατον, ἐν ᾧ τὰ σεπτότατα καὶ ἄρρητότατα τῶν μυστηρίων ἐπετελεῖτο — περιτυχὼν δ' οὖν αὐτοῖς ὁ ξένος, καὶ ταῦτα παρ' αὐτῶν πυθόμενος, ἤρετο ἐπὶ τούτοις τίνες ἂν εἶεν οἱ νόμοι; τῶν δὲ μὴ δυνηθέντων τελείαν ἀποδοῦναι τὴν τῶν νόμων διάθεσιν, ὁρῶντων δὲ τὸν ξένον εὖ παρεσκευασμένον περὶ νόμων θεσίμ, καὶ παρακαλούντων συλλήπτορα αὐτὸν γενέσθαι τῆς πολιτείας, ἄρχεται ὁ Ἀθηναῖος ξένος τῆς τῶν νόμων διαθέσεως· ἐν οἷς δὴ οὐκέτι, ὥσπερ ἐν τοῖς τῆς μεγάλης Πολιτείας, κοινὰ πάντα προστάττει, ἀλλ' ἐκάστῳ ἀγρὸν ἀπονέμει καὶ πρὸς τούτῳ οἰκίαν, ἔτι μέντοι καὶ γυναῖκα ἴδιαν καὶ παῖδας οὐκέτι κοινούς, πλὴν ὅτι οὐδὲ ταῦτα ἄοριστα ἀφήκεν, ἀλλὰ τοὺς κλήρους εἰς ὠρισμένον ἀριθμὸν παρέλαβε. τεσσαράκοντα γὰρ καὶ πέντε τοὺς πάντας κλήρους διανέμειν παρακελεύεται· τὴν δ' αἰτίαν τοῦ τοσούτου ἀριθμοῦ γνωσόμεθα, ὅταν αὐτὸς ἐπιμνησθῇ. ὁρίζει δὲ καὶ τὰ τιμήματα, ὥσπερ ὁ Σόλων Ἀθηναίσις, εἰ

καὶ τρόπον ἄλλον. πεντακοσιομέδιμνοι γὰρ παρ' ἐκείνω καὶ ἱππεῖς καὶ ζευγῖται καὶ οἱ θῆτες· καὶ παρὰ τούτῳ δὲ τέτταρα ταῦτα ὀρισθῆσεται, οὐκέτι δὲ τοῖς αὐτοῖς προσαγορευόμενα ὀνόμασιν οὐδὲ τῆς αὐτῆς ὄντα ποσότητος, πλὴν ὠρισμένα, ὥστε μὴ ἐξεῖναι, εἰ τύχοι, τῷ πρώτῳ πλείον τετρακοσίῳ ἔχειν περιουσίαν, μῆτε μὴν τῷ ἑσχάτῳ τῶν ἑκατὸν ἐλάττονα. τοιαύτη τίς ἐστὶν ἢ ὑπόθεσις. R.

P. 624 B. διαφέρει λόγος φήμης. ὁ μὲν γὰρ δῆλος γίνεται καὶ ὑφ' οὗ φέρεται, ἢ δὲ ἄγνωστος ἔχει τὴν ἀρχήν. R.

B. τὸν ἀδελφὸν] ἐγένετο καὶ τούτων τρίτος ἀδελφός, Τάλως, ὃς δὴ ἔνοπλος τὴν Κρήτην περιμένα φρουρῶν ἐλέγετο. R.

625 A. κλέος] καὶ οἱ Στωϊκοὶ πλατωνίζοντες κλέος φασὶ τὸ ἐπὶ τῶν σπουδαίων γενόμενον δίκαιον, δόξαν δὲ τὴν ἐπὶ τῶν ἀσπουδῶν δόκησιν. R.

A. πολιτείας τῆς μιᾶς ζωῆς τῆς ὅλης πόλεως, νόμων δὲ τῶν διανεμόντων τὰ μέρη ἐξ ἧν ἡ πόλις. R.

B. τοῦ Διὸς ἄντρον] οὗ τὰ μέγιστα τῶν τοῦ Διὸς μυστηρίων καὶ τῶν Κουρήτων ἐνιεραῖσθαι ἐλέγετο. R.

C. ὄπλων ἕξιν] σχέσιν ἢ περιβολήν, ἢ ἀπλῶς ὄπλισιν, παρὰ τὸ ἔχειν. R.

D. ἀπολογεῖται διὰ τὴν τῶν τόξων χρῆσιν· καὶ γὰρ ὄνειδος ἦν, ὡς τὸ τοξότα λωβητῆρ· οὐ γὰρ ἀγχέμαχοι, ἀλλὰ πόρρωθεν βάλλουσιν οἱ τοξόται. αἰτιᾶται οὖν τὸν τόπον. R.

D. τόξα ὁ βίος, τοξεύματα τὰ βέλη. R.

D. πρὸς πόλεμον ἡμῖν ἅπαντα ἐξήρτυται] ὥστε πρὸς νίκην ἐώρα ὁ τοῦτο θέμενος. τιμοκρατικὸν δὲ καὶ θυμακὸν τὸ πόλεμον τέλος εἶναι τῶν νόμων. R.

E. ἄνοιαν] ὅτι δὴ λανθάνει αὐτοὺς ὡς ἀνάγκη καὶ τὰς πόλεις καὶ πάντας ἀνθρώπους πολεμεῖν διὰ βίου, ὁ Μίνως ἀνοήτους ἐκείνους ἐνόμιζεν, ὅσοι μὴ τὸν πόλεμον τέλος ποιοῦνται. τοῦτο δ' οὐκ ὀρθῶς ὁ Κρής ἔφη· καὶ γὰρ ἡ ἀριστοκρατία τὴν εἰρήμην τέλος ποιουμένη, τὸν πόλεμον ὡς ἀναγκαῖον δι' αὐτὴν ἀναιρεῖται. R.

E. ἄρχοντας] ἐφίσταντο γὰρ ἄρχοντες τοῖς συσσιτίοις, ἵνα μὴ ἀμέτρως διαιτώμενοι περὶ τὸν πόλεμον ἀργότεροι γίνωνται. R.

626 A. ἀκήρυκτον] μὴ ἀπλῶς ἔκ τινος περιστάσεως γινώ-

μενον, καὶ δεόμενον κήρυκος τοῦ διεγείροντος τοὺς ἀπείρους φύσει πάντας ἐπὶ τοῦτον παρεσκευάσθαι. R.

B. τὸ μὲν τῶν κτημάτων τέλος προσήκοι ἂν ταῖς κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν πολιτείαις, τὸ δὲ τῶν ἐπιτηδευμάτων τῇ κατὰ τὸν λόγον. τὰς ἄλλας οὖν διὰ τούτων ἀποδοκιμάσας πολιτείας, μόνην ἐγκρίνει τὴν τιμοκρατικὴν διὰ τῆς περὶ τὸν πόλεμον σπουδῆς. R.

B. ὄρον] ἀντὶ τοῦ τέλους τῆς νομιζομένης παρὰ σοὶ πολιτείας. R.

C. ἡ ἀπόκρισις ἐνδειξιν ἔχει τοῦ Λακωνικοῦ τρόπου, σύντομος οὕσα καὶ συνεστραμμένη, ἅμα δὲ καὶ κατὰ τὴν λέξιν τραχύτητα ὑποφαίνουσα. καὶ τὸ ὡ θεῖε Λακωνικόν, πλὴν ὅτι τὸ θ ἐνῆλλακται· σεῖε γὰρ τὸ θεῖε παρ' αὐτοῖς. R.

C. ἐλέγξαι βούλεται ἐντεῦθεν τὴν ἐκείνων ὁμολογίαν περὶ τοῦ κατὰ τὸν πόλεμον νόμου. κέχρηται δὲ δύο ἐπιχειρήμασι, προτέρῳ μὲν τῷ διὰ τῆς διαλύσεως τρόπῳ, μετὰ ταῦτα δέ, ἐνισταμένου τοῦ Κλεινίου ἐντροχῶς πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν, χρῆται καὶ ἐτέρῳ τῷ κατὰ σύνθεσιν. ἔστι δὲ ὁ ἐλεγχόμενος λόγος αὐτῶν ὁ τιθέμενος ὄρον εἶναι τῆς εὖ πολιτενομένης πόλεως τὸ πολεμεῖν καὶ νικᾶν τοὺς ἄλλους. R.

D. οὐ γὰρ σε Ἀττικόν] οὐ σέ φημι ἀπὸ ἀνθρώπου ἔχειν τὴν ἐπωνυμίαν, Ἀτθίδος ἢ τινος τοιούτου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς θεοῦ τῆς Ἀθηνᾶς, ἐπιστημόνως γε καὶ φρονίμως οὕτως διατιθέντα τοὺς λόγους. R.

D. ἀναγαγὼν] τῇ ἀναλύσει χρησάμενος καὶ ἐφ' ἓνα ἕκαστον ἀναγαγὼν ἐκ τῆς ὅλης πόλεως. R.

E. ἐθαύμασεν ὁ ξένος τὸν λόγον, ὅτι δὴ ἐπὶ μὲν τῶν πόλεων καὶ κωμῶν ὁμοίαν τὴν φύσιν (ἀνθρώπων γὰρ πρὸς ὁμοίους ἀνθρώπους) ἡ μάχη, ἐπὶ δὲ τῆς ψυχῆς ἀνομοίων· λόγου γὰρ πρὸς ἀλογίαν. R.

E. πρώτη τε καὶ ἀρίστη] ἀληθὲς μὲν τοῦτο, μὴ μέντοι λέγε ἀριστον τὸ τῆς ἐγκρατείας εἶδος· τούτου γὰρ ἄμεινον τὸ σωφρονικόν. R.

627 A. εὐρίσκει καὶ πρὸς τοῦτο ἀπαντῆσαι. ὡς γὰρ ψυχῇ ἐλέγετο κρείττων ἑαυτῆς ἐκείνη ἐν ἧ ὁ λόγος ὡς ἀμείνων ἐκράτει, ἦττων δ' ἑαυτῆς ἐν ἧ τὸ ἄλογον, οὕτω καὶ πόλις καὶ κώμη ἐπὶ ἀμεινόνων καὶ χειρόνων ἀνδρῶν ἔχουσιν. R.

A. τὸ κρείττω] ὁμωνυμία τίς ἐστι περὶ τὰς εἰρημένηας παρὰ τοῦ

Κλεινίου φωνάς, καὶ δυνατὸν ἦν τῷ ἀντιλαμβανομένῳ τῶν λέξεων ἐναντιώσει αὐτὸν περιβαλεῖν. τὸ γὰρ κρεῖττον καὶ ἦττον καὶ ἄμεινον καὶ χεῖρον δύναται καὶ ἐπὶ τῆς ἔνδον ζωῆς τῆς ψυχικῆς θεωρεῖσθαι καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τὰ σώματα διαφορᾶς, καὶ οὐδὲν κωλύεται ὁ κρεῖττων κατὰ τὴν ζωὴν χείρων εἶναι κατὰ τὸ σῶμα. οὕτω δὴ καὶ ἐν πόλει εἰ κρατοῖεν οἱ ἀμείνους τῶν χειρόνων τὸν εἰρημένον τρόπον, λέγοιτ' ἂν ἑαυτῆς κρεῖττων, ἀλλὰ καὶ ἦττων, καὶ ἔσται ἐναντιότης τῶν ὀνομάτων περὶ τὸ αὐτὸ πράγμα. διορισμοῦ δὴ χρεῖα περὶ τὴν ὁμωνυμίαν. ἀλλ' ἵνα μὴ τὸ πάρεργον ἔργον ποιήσωμεν, ἄλλως διὰ παραδείγματος μεθοδευτέον τὸ σκέμμα. R.

A. εἴ ποτ' ἔστι που] οὐ γὰρ ἐν νοητοῖς οὐδ' ἐν οὐρανόις, ἀλλ' ἐν τῇ γενέσει. R.

A. τὸ χεῖρον κρεῖττον τοῦ ἀμείνονος] ἐπειδὴ κρεῖττον οὐ μόνον λέγεται τὸ βέλτιον ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπικρατέστερον, ἐπειδὴ τὸ χεῖρον νικᾷ, καὶ κρεῖττόν ἐστιν· ὃ καὶ αἰνίγματι ἔοικεν, εἶναι τὸ χεῖρον κρεῖττον. ἀλλ' ἔστι τὸ χεῖρον κρεῖττον οὐχ ὡς βέλτιον, ἀλλ' ὡς ἐπικρατέστερον ὃν τηρικαῦτα. R.

629 A. ὁ Τυρταῖος οὗτος Ἀθηναῖος ἐγένετο, εὐτελής τὴν τύχην· γραμματιστῆς γὰρ ἦν καὶ χαλὸς τὸ σῶμα, καταφρονούμενος ἐν Ἀθήναις. τοῦτον Λακεδαιμονίοις ἔχρησεν ὁ Ἀπόλλων μεταπέμψασθαι, ὅτε πρὸς Μεσσηνίους εἶχον τὴν μάχην καὶ ἐν ἀπορίᾳ κατέστησαν πολλῇ, ὡς δὴ ἱκανοῦ αὐτοῖς ἔδομένου πρὸς τὸ συνιδεῖν τὸ λυσιτελές· αὐτῷ γὰρ ἐπέτρεψε χρῆσασθαι συμβούλῳ. ἀφικόμενος δὲ οὗτος εἰς Λακεδαιμόνα καὶ ἐπίπλους γενόμενος συνεβούλευσεν αὐτοῖς ἀνελεῖσθαι τὸν πρὸς Μεσσηνίους πόλεμον, προτρέπων παντοίως· ἐν οἷς καὶ τὸ φερόμενον εἰπεῖν ἔπος·

Μεσσήνην ἀγαθὸν μὲν ἀροῦν, ἀγαθὸν δὲ φυτεύειν.

τοῦτον οὖν ἐν τῷ λόγῳ παρέλαβεν ὁ Ἀθηναῖος ξένος, ὡς καὶ αὐτὸν πολέμου σύμβουλον γεγονότα. R.

630 A. περὶ Θεόγνιδος καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ταύτης ἱστορίας ἀμφιβολία πολλὴ ἐγένετο τοῖς παλαιοῖς. καὶ οἱ μὲν φασιν αὐτὸν ἐκ Μεγάρων γεγενῆσθαι τῆς Ἀττικῆς· οὕτως ὁ Δίδυμος, ἐπιφύομενος τῷ Πλάτῳ ὡς παριστοροῦντι· οἱ δὲ ὅτι ἐκ Σικελίας. εἰ δὲ καὶ μὴ εἴη ἐκ Σικελίας, οὐδὲν λυμáίνεται τὸ προκείμενον, ἀλλὰ καὶ τοῦναντίον· οὐ γὰρ ὑπὲρ Ἀττικοῦ ὡς Ἀθηναῖος λέγει, ἀλλὰ καίτοι πρὸς Ἀθηναῖον αὐτὸν παραβάλλων τὸν Τυρταῖον,

τὸ ἀληθὲς περὶ τὴν κρίσιν ἐφύλαξε καὶ τὸν Θεογνιν καὶ ξένον ὄντα προέκρινε. τί δὲ ἐκώλυεν αὐτὸν ἐκ ταύτης μὲν εἶναι τῆς Μεγαρίδος, ἀπελθόντα δὲ εἰς Σικελίαν, ὡς ἡ ἱστορία ἔχει, γενέσθαι νόμῳ Μεγαρέα ἐκεῖ, ὡς καὶ τὸν Ἰνυρταῖον Λακεδαιμόνιον; R.

D. τετάρτη] πρώτη γὰρ ἡ φρόνησις, ἡ δικαιοσύνη· ἡ δὲ ἀνδρεία, ὡς περὶ τὸν θυμὸν μόνον ἔχουσα, τετάρτη. τῶν γὰρ ἄλλων ἑκατέρα περὶ τὴν τριμέρειαν ἔχει· καὶ γὰρ ἡ σωφροσύνη ἐπὶ τὸν λόγον διὰ τοῦ θυμοῦ τὴν ἐπικράτειαν τοῦ ἐπιθυμητικοῦ ἀναπέμπει. R.

D. χρῆν] ἀντὶ τοῦ ἔδει, χωρὶς τοῦ ε. R.

D. θείας] δηλονότι πολιτείας. παρὰ θεῶν γὰρ φατε ἐκείνους εἰληφέναι τοὺς νόμους, καὶ διὰ τοῦτο θείους καὶ τὴν πολιτείαν θείαν. ἀξίους οὖν ἀποδότω καὶ τοὺς νόμους τῆς θείας πολιτείας. R.

E. ζητοῦσιν] τὰ μερικὰ καὶ περὶ τὰ συναλλάγματα κλήρων καὶ ἐπικλήρων, οὐ περὶ τούτων, ἀλλὰ τὰ περὶ τῆς ἀρετῆς, ὡς αὐτός. ἐν γὰρ τοῖς ἰ βιβλίοις τὰ κατὰ τὴν ἀρετὴν πραγματευσάμενος, ἐπὶ τέλει ἐν τοῖς β' βιβλίοις καὶ ἐκεῖνα ἠξίωσε μνήμης. R.

E. κληρός ἐστι κτημάτων οὐσία τις ἢ λαχμὸς ἢ μέτρον τι γῆς, ὅθεν καὶ κληροῦχοι οἱ ταῦτα κατέχοντες [ἢ τὸ τῶν ἱερῶν ἀνδρῶν σύστημα]. ἐπικληρος δὲ ἐστὶν ἡ ἐπὶ κλήρῳ παντὶ καταλειμμένη παις, ὀρφανὴ πατρὸς καὶ μητρός, ἀδελφῶν τε οὐσα ἔρημος. τινὲς δὲ ταύτην ἐπιπαματίδα καὶ πατροῦχον καλοῦσιν. R.

631 A. τὸ σμικρότατον] ὅπερ ἀνωτέρω φανλότατον μόριον τὴν ἀνδρείαν φησί, τοῦτο σμικρότατον λέγει νῦν. R.

B. εὐδόκιμοι] ὡς κατὰ τὸ φιλότιμον καὶ θυμικὸν χαρακτηριζόμενοι τῆς ψυχῆς εἶδος, τῶν ἄλλων περὶ χρήματα καὶ ἡδονὰς ἐννόμους ἢ παρανόμους ὀρώντων· ἃ δὲ τῆς ἐπιθυμίας πάντα ἐστίν. R.

C. ὁ Θεόφραστός φησιν· εἰ ζῶν εἶχεν ὁ πλοῦτος, πρὸς μόνους ἂν ἀπῆλθε τοὺς ἀγαθοὺς. ἕκαστον γὰρ τοῦ οἰκείου ἐφιέται ἀγαθοῦ· τοῦτο δὲ τῷ πλούτῳ ἐστὶν ἀγαθόν, τὸ τοῖς ἀγαθοῖς ὄργανον γίνεσθαι. τὸ γὰρ ἐκάστῳ ἀγαθόν, τοῦτο καὶ ἐφετὸν ὑπάρχει. τοῦτο δ' αὐτῷ καὶ κατὰ φύσιν. πάντα δὲ τῆς κατὰ

φύσιν ὀρέγεται διαθέσεως. νῦν δὲ ἐπειδὴ οὐκ ἔχει ὁ πλοῦτος ζωὴν, ἐμπίπτει καὶ εἰς τοὺς κακοὺς. R.

C. ὡς μεταβατικὸν καὶ μερικὸν νοῦν τὴν φρόνησιν οὕτω καλεῖ οὐχ ἀπλῶς. R.

D. ταῦτα δὲ πάντα] τὰ θεῖα ἀγαθὰ τῶν ἀνθρωπίνων. R.

D. τὰς ἄλλας προστάξεις] νομοθεσίας τὰς περὶ τῶν κλήρων καὶ ἐπικλήρων καὶ τῶν λοιπῶν. R.

E. τιμῶντα] οἱ μὲν ἄλλοι νομοθῆται διὰ κολάσεως καὶ ζημίας, οὗτος δὲ διὰ τιμῆς τινὸς πειθῶ τοῖς πολίταις ἐμποιεῖ πρὸς αὐτόν. R.

633 A. τὰ ξυσσίτια] οἱ συσσιτοῦντες δέκα ἦσαν, ἡ δὲ κρίσις τῶν συνταττομένων αὐτοῖς τοιαύτη τις ἦν. μαγδαλίαν γάρ, ἡ ἐστὶ μᾶζα στέατος, ἕκαστος ἔφερε, καὶ τις παρειστήκει αὐτοῖς φέρων ἐπὶ κεφαλῆς ἄγγος, εἰς ὃ οἱ κρίνοντες τὰς μᾶζας ἐνέβαλλον, οἱ μὲν ἄξιον κρίνοντες τὸν προσιόντα ἀτύπωτον παντελῶς, ὅσοι δὲ μὴ, τῷ δακτύλῳ κοιλάναντες οὕτως ἐνέβαλλον τὴν μᾶζαν. μεθ' ὃ εἰ καὶ μίαν κοιλότητα εὗρον ἔχουσαν, ἐξέβαλλον τὸν κρινόμενον τοῦ συσσιτίου· οὐ γὰρ ὡς ἐπὶ τῶν παρ' Ἀθηναίους ψήφων, ἡ τῶν πλειόνων ἐκράτει. τὸν δ' ἐγκριθέντα ὁ πρεσβύτατος τῶν συσσιτίων ἤγεεν εἰς τὸν οἶκον, οὗ τα συσσίτια, καὶ παρὰ τὴν θύραν ἔνδον ἰστάς ἔλεγεν· ἀπὸ τῆς θύρας ταύτης λόγος οὐκ ἐξέρχεται, παραγγέλλων ἵν' ἐν ἀπορρήτῳ ἔχοι πάντα τὰ αὐτῶν. ἐκόμιζε δὲ ἕκαστος οἶκοθεν τὰ πρὸς τὸν μῆνα ἀρκέσοντα ἄλφιστα καὶ τυροὺς καὶ φοίνικας καὶ οἶνον. ὅσοι δὲ τούτων ἐν θήρῃ ἢ θύοντες ἐτύγχανον, μέρη ἐκ τούτων ἐπεμπον τοῖς ἐν τῷ συσσιτίῳ. ἦσαν δὲ χοροὶ τρεῖς παρὰ Δάκωσι, νέων, ἀνδρῶν, πρεσβυτῶν, καὶ ἡδον οἱ μὲν γέροντες·

ἡμεῖς ποτ' ἡμεν ἄλκιμοι νεανίαι,

οἱ δὲ νεανίσκοι·

ἡμεῖς δέ γ' ἐσμέν· ἦν δὲ λῆς, πεῖραν λάβε,

ὁ τῶν παίδων δέ·

ἡμεῖς δέ γ' ἐσόμεσθα πολλῶ κρείσσονες. R.

A. ἡ τέταρτον] τὰς διαμαστιγώσεις, τὰς γυμνοπαιδίας, τὰ κρύπτεια· ταῦτα γὰρ πρὸς ἀνδρείαν τείνει. R.

A. χρεῖη] δέοι, ἢ ἀντὶ τοῦ χρεῶν εἶη. R.

A. εἴτε μερῶν] ἡ ἀρετὴ δύναται καὶ ὡς ὅλον εἰς μέρη τὰς ὑπ' αὐτὴν ἀρετὰς διαιρεῖσθαι τε καὶ ἐν αὐταῖς ὑπάρχειν, καὶ

ὡς πρὸς τι πᾶς ἐχούσας τὰς κατὰ μέρος, ὡς γένος ἢ καθόλου ὑπάρχειν αὐτῶν. ὡς ὅλον μὲν εἰς μέρη, οὐ τὸ πρὸ τῶν μερῶν (τοῦτο γὰρ ἀδιαίρετον) ἀλλ' ὡς τὰ ἐν τοῖς μέρεσιν· ἐκ γὰρ τῶν κατὰ μέρος ἢ ὀλικὴ ἀρετὴ. ἀλλὰ καὶ ἐκάστη τῶν ἀρετῶν ὅλον τί ἐστιν, ἀλλ' ὡς τὸ ἐν τῷ μέρει ὅλον. οὐ κωλύεται μὴν καὶ ὡς γένος εἰς εἶδη διαιρεῖσθαι ἀντιδιαιρούμενα μὲν, οὐκ ἐναντία δέ, ὅτε καὶ ὡς πρὸς τι συνεισάγειν ἄλληλα ἐνδέχεται. καὶ γὰρ τὰ ὑπὸ τὴν ἀρετὴν εἶδη, τὸ μὲν ἄρχον, ὡς αἰ τοῦ λογικοῦ μέρος ἀρεταὶ τῆς ψυχῆς, τὰ δ' ἀρχόμενα, ὡς αἰ τοῦ ἀλόγου. ταῦτα δὲ τῶν πρὸς τι. R.

A. δηλοῦντα μόνου] οἱ γὰρ Λάκωνες πολυνοῖα μὲν, οὐ πολυλογία δέ, ὡς Ἀθηναῖοι, ἐχρῶντο. R.

B. τὸ περὶ τὰς καρτερήσεις] τὰς διαμαστιγώσεις φησίν. ἐγένοντο δ' αὐταὶ πρὸς τῷ βωμῷ τῆς Ὀρθωσίας Ἀρτέμιδος, τῆς τὴν πολιτείαν ἀνορθούσης. παρεισθίκει γὰρ ἡ ταύτης ἰέρεια φέρουσά τι ἐπὶ τῆς χειρὸς κευκυμένον, ὃ μέχρι τοῦ νῦν ἄγνωστόν ἐστι, καὶ εἰ μὲν ἦττον τοῦ δέοντος ἐμαστιγοῦτο (κινεῖν γὰρ τὰς χεῖρας οὐκ ἐτόλμα, ἔχων ταύτας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὃ μαστιζόμενος), ἐβαρεῖτο ἐκείνη ὑπὸ τοῦ φερομένου, δεόντως δὲ τὴν δίκην εἰ ὑπείχε, κούφως ἢ ἰέρεια διετίθετο. R.

B. ταῖς χερσὶ μάχαις] τὰς γυμνοπαιδείας λέγει. γυμνάζοντες γὰρ τοὺς παῖδας ἐν ἡλίῳ τύπτειν ἀλλήλους ἐποιοῦν μέχρι νίκης. ἐνίοτε δὲ καὶ σφαῖραν ἢ ἄλλο τι ἐρρίπτουν, ὥστε τὸν πρῶτον ἀρπάσαντα νικᾶν. καὶ πολλὸς αὐτοῖς οὗτος ὁ ἀγών. R.

B. κρυπτεία τις] ἠφιέτο τις ἀπὸ τῆς πόλεως νέος ἐφ' ᾧτε μὴ ὀφθῆναι ἐπὶ τοσόνδε χρόνον. ἠναγκάζετο οὖν τὰ ὄρη περιερχόμενος καὶ μῆτε καθεύδων ἀδεῶς, ἵνα μὴ ληφθῆ, μῆτε ὑπηρέταις χρώμενος μῆτε σιτία ἐπιφερόμενος διαζῆν. ἄλλο δὲ καὶ τοῦτο γυμνασίας εἶδος πρὸς πόλεμον· ἀπολύοντες γὰρ ἕκαστον γυμνὸν προσέταττον ἐνιαυτὸν ὅλον ἔξω ἐν τοῖς ὄρεσι πλανᾶσθαι, καὶ τρέφειν ἑαυτὸν διὰ κλοπῆς καὶ τῶν τοιούτων, οὕτω δὲ ὥστε μηδενὶ κατάδηλον γενέσθαι. διὸ καὶ κρυπτεία ὠνόμασται· ἐκολάζοντο γὰρ οἱ ὀπουδήποτε ὀφθέντες. R.

B.

P. 672 C. ἀκταίνειν, γαυριᾶν, ἀτάκτως πηδᾶν, ἢ μετεω-

ρίζειν, ἢ ὀρμαῖν, ἢ ἐξάττειν, ἀπὸ τοῦ ἐξαΐειν καὶ ἰσχύειν. ἀπὸ τούτου οὖν τὸ ἀκταινώση. R.

673 D. κολοφῶν σημαίνει τὸ κῦρος τῆς ἐπικρίσεως. R.

Γ.

P. 678 C. πορεῖά ἐστι τὰ εἰς πορείαν χρήσιμα. R.

681 A. αἱμασιώδεις] αἱμασιαὶ τοῖχοι κυρῶς ἠκανθωμένοι. R.

692 A. ψάλιον] χαλινόν. R.

Δ.

P. 715 E. θεὸν μὲν τὸν δημιουργὸν σαφῶς, παλαιὸν δὲ λόγον λέγει τὸν Ὀρφικόν, ὅς ἐστιν οὗτος·

Ζεὺς ἀρχή, Ζεὺς μέσσα, Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτυκται.

Ζεὺς πυθμὴν γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

καὶ ἀρχὴ μὲν οὗτος ὡς ποιητικὸν αἴτιον, τελευτὴ δὲ ὡς τελικόν, μέσσα δὲ ὡς ἐξ ἴσου πᾶσι παρῶν, καὶν πάντα διαφόρως αὐτοῦ μετέχη. εὐθεία δὲ τὸ κατὰ δίκην σημαίνει καὶ ἀξίαν, καὶ ἀπαργιλίτως, καὶ οἶονεὶ κανόνι ἐνί, τὸ δὲ περιπορευόμενος τὸ αἰωνίως. τὸ αἰεὶ ὡσαύτως καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ· ἢ γὰρ περιφορὰ τοῦτο ἔχει ὡς ἐν αἰσθητοῖς. R.

718 D. τὰ τοίνυν δὴ λεχθέντα] τὰ περὶ θυσιῶν καὶ γονέων. R.

E. ἀνιδιτὶ] ἀνιδρωτὶ, ὡς ἐν τῷ Διογενιανῶ. R.

723 E. δευτέρων ἀμεινόνων] παροιμία λεγομένη μὲν ἐπὶ τῶν θυομένων ἐκ δευτέρου, τῶν προτέρων ἀπαισίων ὀφθέντων δηλαδή· μετῆκται δὲ ἐκ τούτων καὶ ἐπὶ τῶν λεγομένων δεύτερον τῶν αὐτῶν, ὁπόταν μὴ κατὰ γνώμην ἡμετέραν προβῇ τὰ πρότερα. R.

Ε.

P. 731 E. τυφλοῦται γὰρ περὶ τὸ φιλούμενον ὁ φιλῶν] παροιμία ἐπὶ τῶν διὰ φιλίαν μηδένα λόγον ποιουμένων τὰληθούσ. R.

739 A. καθάπερ πεττῶν ἀφ' ἱεροῦ] παρὰ παροιμίας φησὶ τῆς κινήσω τὸν ἀφ' ἱεράς, ἢ τέτακται ἐπὶ τῶν τὴν ἐσχάτην βοήθειαν κινούντων. μετείληπται δὲ ἀπὸ τῶν πεττεούντων· παρὰ

τούτοις γὰρ κείται τις ψῆφος οἶον ἱερὰ καὶ ἀκίνητος, θεῶν νομιζομένη, ὡς φησι Κλέαρχος ἐν Ἀρκεσίλα. R.

ς.

P. 775 D. ἔξομοργνύμενον] ἀποματτόμενον. R.

777 C. περιδίνων] πειρατῶν. R.

780 C. εἰς πῦρ ξαίνειν] παροιμία ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι πραττόντων μάτην ἢ λεγόντων ἢ κακοπαθούντων λεγομένη. R.

Z.

P. 791 D. ἀκρόχολα] προχείρως ὀργιζόμενα. καὶ ἀκροχολία ἢ τοιαύτη διάθεσις. R.

792 E. μάργοις] ὑβριστικοῖς, ἀκρατέσι, μαινομένοις. R.

795 C. Γηροῦνης Χρυσάορος καὶ Καλλιρρόης τῆς Ὠκεανοῦ, βασιλεὺς Ἐρυνθείας τῆς νήσου τῆς νῦν Γάδειρα καλουμένης, ὃς εἶχε τριῶν ἀνδρῶν συμφυῆς σῶμα, ἠνωμένον εἰς ἓν κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχισμένον τε εἰς τρεῖς ἀπὸ λαγόνων τε καὶ μηρῶν. R.

C. Βριάρεω] Οὐρανὸς ἐκ Γῆς πρώτους γεννᾷ Κόττον, Βριάρεω, Γύγην, ἑκατόγχειράς τε καὶ πεντήκοντα κεφαλὰς ἔχοντας. R.

796 A. Ἄνταϊος ὁ Ποσειδῶνος, Λιβύης βασιλεὺς, ὃς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν αὐτῷ ἀνήρει. τοῦτω παλαίειν ἀναγκάζομενος Ἡρακλῆς, ὅτε δὴ πεμφθείη παρ' Εὐρύσθεως τοῦ βασιλέως Τύρυνθος ἐπὶ τῷ παρὰ τῶν Ἑσπερίδων μὲν τὰ χρυσᾶ μῆλα λαβεῖν, κομίσει δὲ πρὸς αὐτόν, τοῦτον οὖν ἀράμενος τὸν Ἄνταϊον μετέωρον ἄμμασιν Ἡρακλῆς κλάσας ἀπέκτεινε. ψάοντα γὰρ τῆς γῆς ἰσχυρὸν συνέβαινε γίνεσθαι. διὸ καὶ τῆς Γῆς αὐτὸν εἶναι τινεσ παῖδά φασιν. R.

A. Κερκύων] τὴν μὲν ἀπὸ χειρῶν πάλην ἐξεῦρε Θεσεύς, τὴν δὲ ἀπὸ σκελῶν Κερκύων, Βράγχου καὶ Ἀργιόπης νύμφης. πρὸς τοῦτον τὸ πέμπτον ἄθλον ἐν Ἐλευσίνι παλαίων διηγωνίσατο Θεσεύς. οὗτος γὰρ τοὺς παριόντας ἠνάγκαζε παλαίειν, καὶ παλαίων ἀνήρει. Θεσεύς δὲ μετέωρον αὐτὸν ἀράμενος ἔρριψεν εἰς γῆν καὶ ἀπέκτεινεν. R.

A. Ἐπειὸς Πανοπέως τοῦ Φώκου, ὃς ἐπὶ τῷ Πατρόκλου ἀγῶνι ἐνίκησε πυγμῆν. Ἄμυκος δὲ Ποσειδῶνος καὶ νυμφῆς Βιδυλίδος Μελίας, ὃς καὶ ἐξεῦρεν ἱμάντας πυκτικούς. R.

B. κόρη καὶ δέσποινα] ἡ Ἀθηνᾶ. R.

799 E. ὠνόμασαν] νόμους κισθαρωδικούς λέγοντες δηλονότι. R.

800 C. ὅταν] φήμην, μαντείαν διὰ κληδόνας, καὶ ὅτε ἔσθαι τὸ μαντεύεσθαι. R.

D. ἀποφράδες ἡμέραι, ἐν αἷς τοῖς κατοικομένοις χοᾶς ἐπιφέρουσιν, ἢ αἱ πρὸς πράξεις ἀνεπιτήδευτοι. R.

E. Καρικῆ Μούσῃ] τῇ θρηνώδει· δοκοῦσι γὰρ οἱ Κᾶρες θρηνωδοὶ τινες εἶναι καὶ ἀλλοτρίους νεκροὺς ἐπὶ μισθῶ θρηνεῖν. τινὲς δὲ ἐξήκουσαν τῆ βαρβάρῳ καὶ ἀσαφεῖ, ἐπειδὴ οἱ Κᾶρες βαρβαρόφωνοι. R.

805 E. ταλασίας] ἐργασίας, ἢ ἐριουργίας. R.

810 B. τητῶμενα] στερισκόμενα. R.

D. ἐχθοδοποῦ] κακοποιοῦ, ἀπεχθοῦς, ἢ ἐχθροποιοῦ. R.

811 E. καταλογάδην] τὰ πεζῶ γραφόμενα λόγῳ. R.

813 D. πελταστικῆς] πέλιτη ἐστὶν εἶδος ἀσπίδος, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης, ἣτις ἔτυν οὐκ ἔχει, οὐδ' ἔστιν ἐπίχαλκος, οὐδὲ βοδὸς ἀλλ' αἰγὸς δέρματι περιτεταμένη, καὶ ἡ ταύτη χρωμένη τέχνη πελταστικῆ, καὶ πελτασταὶ οἱ μετιόντες αὐτήν. R.

814 A. ἀπάμοτον] ἀπηγορευμένον, φευκτόν. R.

818 B. παροιμία, οὐδὲ θεὸς ἀνάγκη μάχεται, τῆ ἑαυτοῦ καὶ θείᾳ δηλαδὴ. R.

819 D. ὑνηῶν] χοιρείων, ἢ σκαιῶν καὶ ἀμαθῶν. R.

820 C. πεττεία ἐστὶ παιδιὰ τις διὰ πεσσῶν γινομένη. πεσσοὶ δὲ εἰσι κύβοι, παρὰ τὸ πίπτειν αὐτοὺς οὕτω λεγόμενοι. πεσσὸς δὲ ἢ τε γραμμῆ καὶ ἢ ψῆφος, ὁμωνύμως· Ἀρίσταρχος δὲ πεσσὸς καλεῖ τας ψήφους, ἐν αἷς ἔπαιζον. ἦσαν δὲ αὐταὶ πέντε. φαίνονται δὲ καὶ αὐτὸ τὸ σκεῦος οὕτω λέγοντες, ἐφ' οὗ ἔπαιζον. ἔχει δὲ πέντε γραμμᾶς, ἃν ἡ μέση γραμμῆ ἱερὰ ἐκαλεῖτο. καὶ τὴν ἐπ' αὐτῆς ψῆφον ἐσχάτην ἐκίνουσι, καὶ αὐτὴν ἱερὰν καλοῦντες. ὅθεν ἐκ τοῦδε καὶ παροιμία, κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς, ἐπὶ τῶν ἐσχάτην βοήθειαν κινούντων λεγομένη. R.

822 C. οὐ μὴν] ἀλλὰ μὴν, ὡς ἐπὶ τοῦδε, ἢ οὐδαμῶς, ἢ οὐ μόνον, ἢ ἔτι μὴν, ἢ ὅμως δέ. R.

H.

P. 828 D. μηνὶ τῷ δωδεκάτῳ] ὁ Σκιροφοριῶν οὔτος. ὠνο-

μάσθη δὲ οὕτως ἀπὸ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς. καὶ Σκίρα ἐορτὴ Ἀθῆνησιν. R.

834 C. ἀβόλοις] ἄβολος νέος, οὐδέπω γνώμονα ἔχων. γνώμονα δ' ἔλεγον τὸν βαλλόμενον ὀδόντα, δι' οὗ τὰς ἡλικίας ἐξήταζον. τὸν δὲ αὐτὸν καὶ κατηρυκὸτα ἔλεγον. ἐκ μεταφορᾶς δὲ τῆς ἀπὸ τῶν τετραπόδων καὶ λειπογνώμονας τοὺς ἀπογεγηρακότας, ἐν οἷς ἐλελοίπει τὸ γνώρισμα. R.

839 C. Θυέστης Πελοπία τῆς Θυγατρί, ἐξ ὧν Αἴγισθος, Οἰδίπους Ἰοκάστη τῆς μητρὸς, ἐξ ὧν Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης, Μακαρεὺς Κανάχη τῆς ἀδελφῆς, καὶ οἱ λοιποὶ δὲ Αἰόλου παῖδες ταῖς ἀδελφαῖς. R.

Ε. σταδιοδρόμοι γάμων ἀπάντων ἀπείρατοι, α' Ἴκκος Ταραντῖνος, β' Κρίσων Ἰμεραῖος, γ' Ἀστυλλος Κροτωνιάτης, δ' Διόπομπος Θεσσαλός. R.

843 B. ἀνάδαστον] ἀναμεμερισμένην. R.

849 B. τῆς νέας] ἔνη καὶ νέα· ἡ τριακοστὴ τοῦ μηνὸς ἡμέρα παρ' Ἀθηναίους οὕτως ἐκαλεῖτο. ἐκλήθη δὲ ἔνη καὶ νέα, ὅτι τὸ μὲν τι μέρος ἔχει τοῦ παρωχημένου μηνός, ὅπερ ἔνη ἐστὶ· καὶ γὰρ ἔνον τὸ παλαιὸν φασί, νέον δὲ τὸ νῦν ἐπιλαβὸν τοῦ εἰσεληλυθότος, ὃ διὰ τοῦ νέου δηλοῦσι. κατὰ γὰρ σελήνην ἦγον τοὺς μῆνας. ὃ δὲ τῆς σελήνης μῆν ἐστὶν εἰκοσιεννέα τέταρτον ἡμερῶν. R.

C. πιλῆσεως] τῆς διὰ τῆς τῶν ἐρίων πυκνώσεως γινομένης ἐσθῆτος. R.

D. μεταβαλλόμενος] μεταπιπράσκων. R.

E. τεκμηράμενοι] σημειωσάμενοι. R.

850 A. μέτοικοί εἰσιν οἱ ἐνοικοῦντες ξένοι ἐν τῇ πόλει, καὶ τελοῦντες ἀνά δραχμὰς ἰβ' τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸ δημόσιον, καὶ τριώβολον τῶν γραμματεῶν. μετοίκιον οὖν ἐστὶ τέλος οὕτω καλούμενον, ὃ ἐτίθεσαν τῇ μὲν πόλει δραχμὰς ἰ', τῶν δὲ τελῶν τριώβολον. R.

C. ἀπογραφὴ ἐστὶν ἡ ἀπαρίθμησις ἢ ἀποσημείωσις τῶν ὀφειλομένων εἰσφορῶν ἐκάστῳ τῶν πολιτῶν, καὶ ἀπογραφεῖς οἱ ταύτην ποιῶντες καὶ τοὺς μὴ βουλομένους εἰσφέρειν εἰσάγοντες εἰς τὸ δικαστήριον. R.

Θ.

P. 853 D. κερασβόλους ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τοῖς πυροῖς καὶ ὀσπρίοις συμφουμένων σκληρῶν κόκκων τοὺς ἀπαιδεύτους καὶ ἀπειθεῖς τοῖς νόμοις καὶ σκληροὺς ταῖς γνώμαις φησίν. οὗτοι οὖν οἱ κόκκοι σκληροὶ τ' εἰσὶ καὶ μέλανες, στρογγύλοι, ἰσομεγέθεις κέγχροις, οἳ συννεψόμενοι τοῖς ὀσπρίοις οὐ τήκονται. εἴρηται δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ τὴν κατασποράν καὶ τὸ ἄροτρον τοῖς κέρασι τῶν βοῶν βεβλῆσθαι καὶ ἀντιτύπτειν, καὶ διὰ τοῦτο κερασβόλα κληθῆναι. R.

D. ἀτεράμων] ἀκαταπόνητος. R.

854 B. ἀλιτηριώδεις ἀπο τῶν ἀλιτηρίων. οὗτοι δὲ λέγονται ἐκ τοῦδε. λιμός ποτε κατέλαβε τοὺς Ἀθηναίους· τῶν δὲ ἀλούντων ἐπιτηροῦντες οἱ πένητες ἀλούμενα τὰ ἄλευρα διήρπαζον, κἀντεῦθεν οἱ τοῦτο δρωῖντες αὐτῶν ἐκλήθησαν ἀλιτηριοί. παρέτεινε τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ βίας τι ποιούντων λέγεσθαι. παράγεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀλιτρεῦειν, ὃ ἔστιν ἀμαρτάνειν. R.

B. ἀποδιοπομπήσεις] τὰς ἀποστροφὰς τὰς γιγνομένας ὑπὸ τοῦ ἀποτροπαίου Διός, διὰ τὸ καθαιρέσθαι τὰ δεινὰ· ἢ τὰς ἀποπομπὰς τὰς πρὸς τὸν προστρόπαιον Δία, καὶ οἶονεὶ καθάρσεις καὶ ἰλασμούς. R.

B. ἀποτροπαίων] τῶν ἀποτρεπόντων τὰ κακά. λαμβάνεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τῶν φευκτῶν καὶ μισεῖσθαι ἀξίων ἀνθρώπων. R.

855 C. ἄτιμος οὐ μόνον ὁ ἀπεστερημένος τῆς ἐπιτιμίας, ὥστε μὴ βουλεύειν μήτε δικάζειν μήτε ἄρχειν μήτε πολιτεύεσθαι μήτ' ἄλλο τι τῶν κοινῶν ποιεῖν, ἀλλὰ τὸν ἀτιμώρητον. R.

C. ἀριστίνδην] κατ' ἐκλογὴν καὶ αἴρεσιν τῶν ἀρίστων. R.

C. εἰσαγωγαὶ εἰσιν αἱ εἰς τὰ δικαστήρια εἰσενέγξεις ἐκάστου τῶν δικῶν, καὶ εἰσαγωγεῖς οἱ τοῦτο ποιοῦντες. προσκλήσεις δέ εἰσιν αἱ ἐπὶ τῶν ἀμφισβητούντων κλήρου ἢ ἐπικλήρου. ὁ γὰρ ἀμφισβητῶν προσκαλεῖται τὸν ἐπιδεδικασμένον πρὸς τὸν ἄρχοντα· εἰ δὲ μὴ προσκαλέσαιο, ἀτελής ἢ δίκη. διαψήφισις δὲ τὸ τοὺς δημότας τὴν ψῆφον ὑπὲρ τῶν παρεγγεγραφαῖ δοκούντων ἐνεγκεῖν. R.

D. κατὰ τὸ στόμα] κατὰ τὴν ἀρχήν, μεταφορικῶς. R.

856 E. ἀνέλη] ἀντὶ τοῦ μαντεύσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνωθεν λαμβάνειν τὸ πνεῦμα καὶ πληροῦσθαι τοῦ θεοῦ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν ἄγνοιαν. καὶ ἐπὶ τοῦ φρονεῖν ἢ λέξις λαμβάνεται ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνω λαμβάνειν τὸ ἐν βάρθει πνεῦμα τοῦ ἀνδρός, ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν γνῶσιν τὸ ἀνελεῖν φασίν. R.

858 B. λιθολόγοις] οἰκοδόμοις. R.

E. διαπυττόμενα] διαπυττόμενα. R.

860 E. Μαγνησία πόλις ἐν Κρήτῃ, Θεσσαλῶν ἄποικος, ἐξ ἧς οὔτοι. R.

865 A. ψιλοῖς] γυμνοῖς ὄπλων. R.

A. ὁ ἐκ Δελφῶν κομισθεὶς νόμος ἤγγουν χρησμός ἐπὶ τοῦ ἄκοντος ἀνελόντος τὸν φίλον.

ἔκτεινας σὸν ἑταῖρον ἀμύνων· οὐ σε μιαίνει αἷμα, φόνου δὲ πέλεις καθαρώτερος ἢ πάρος ἦσθα.

ὁ δ' ἀντίστροφός τούτῳ ἐπὶ τοῦ μὴ ὑπεραποθανόντος τοῦ φίλου· ἀνδρὶ φίλῳ θνήσκοντι παρῶν πέλας οὐκ ἐπαμύνας· ἤλυθες οὐ καθαρός· περικαλλέος ἔξιθι νηοῦ. R.

866 B. προστρεπομένου] ἀποπεμπομένου, τρεπομένου ἐφ' ἑαυτόν. R.

C. ἀπειναυτησάτω] ἐνιαυτὸν φευγέτω διὰ τὸν φόνον. R.

D. τέγγων] βρέχων, ὡς νῦν, ἢ μαλάττων. R.

871 A. ὑμεῖν] μέμφεσθαι, ἢ λοιδορεῖν, ὡς ἐπὶ τοῦδε, κατ' εὐφημισμὸν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὀδύρεσθαι. R.

B. ἀνεψιότης ἢ μέχρι ἀνεψιαδῶν συγγένεια, οἳ εἰσι παῖδες ἀνεψιῶν. οὔτοι δὲ πάλιν ἀλλήλων λέγονται ἀνεψιοί, οἵτινες γονεῖς ἔχουσιν ἀδελφούς. R.

E. ἀνατὶ] ἀβλαβῶς καὶ ἄνευ τίσεως καὶ τιμωρίας. R.

E. ἐπισκῆπτεσθαί φασι μαρτυρίας ἢ γραμμάτων τὸ ποιήσασθαι διάλυσιν τοῦ ἐγκλήματος, τὴν μαρτυρίαν οὐ ἐπισκῆπτονται. παραδιδόασι δὲ ταῦτα σημηνάμενοι μέχρι τοῦ χρόνου τῆς δίκης· κατὰ γὰρ τοῦτο χωρεῖ ἡ δίκη. καὶ τὸν τοῦτο ποιοῦντα ἐπισκηπτόμενον λέγουσιν. R.

873 B. ἀφοσιούτω] καθαιρέτω, ὡς νῦν, ἢ ἀπαρχὰς προσαγέτω, ἢ τιμάτω, ἢ τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἀποδιδότω τιμὴν, ἢ πληροφορεῖτω. R.

C. ἀβίου] ἀβλαβοῦς, ἢ ἄνευ βίας. R.

874 C. νηποινὶ] ἄνευ τιμωρίας καὶ ποινῆς. R.

I.

885 C. θεοὺς οὐδαμῶς] ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ θεοὺς οὐ θεοὺς. R.
D. ἐξακεῖσθαι] ἐξιᾶσθαι, θεραπεύειν. R.

887 B. συντείνεις] σπουδάξεις, Ἀττικοί. R.

D. ἀκούοντές τε καὶ ὁρῶντες] δις νοητέον τοῦτο, ἐν τε δηλαδὴ τῇ ἀρχῇ τῆς ἐννοίας καὶ ἐν τῷ συμπεράσματι· καὶ ὑγιῶς ἔξει τὸ νόημα. τὸ δὲ σχῆμα τοῦτο παρὰ τε ρήτορσι καὶ φιλοσόφοις πολὺ καὶ πολλαχού. R.

888 E. διὰ τύχην] ἐν ἄλλῳ· διὰ τέχνην. R.

889 D. συνέριθοι] συνεργοί, ὡς νῦν, ἢ συνυφαίνουσαι. R.

892 A. ἐντεῦθεν Ὁριγένει τὰ περὶ προϋπάρξεως. R.

893 B. τῆς κινήσεως ἢ μὲν σωματικῇ κατὰ τόπον, κατὰ ποιότητα, κατὰ ποσότητα, κατ' οὐσίαν· ἢ δὲ ψυχικῇ ἢ ἄλλο κινουῖσα ὑπ' ἄλλου δὲ κινουμένη, ἢ ἑαυτὴν τε κινουῖσα καὶ ἕτερα δυναμένη. R.

894 E. ὑπ' ἄλλου] τοῦ νοῦ δηλαδὴ· οὗτος γὰρ πάντη ἀκίνητος. R.

896 A. τοῦτον κινεῖν φῆς] ἐν ἄλλῳ· τὸ ἑαυτὸ κινεῖν φῆς. R.

899 D. ἥκιστα γε] οὐδαμῶς, ἢ οὐχ ἦττον. Λιβάνιος δὲ φησιν· εἴ τινα ἄλλον τρόπον, ὃν ἥκιστα ὠφθη μετελθὼν ἐν τῷ βίῳ ὁ ἐπὶ τῇ φιάλῃ ἔμπορος· ἀντὶ τοῦ *οὐ* πάνυ. R.

900 E. μετόν] ἐξόν, ἢ ἐπ' ἐξουσίας ὄν. R.

901 A. ὁ ποιητῆς] Ἡσίοδος ἐν Ἔργοις καὶ Ἡμέραις·

λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῶ σύμφορος ἀνδρῶν.
τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργός
ζῶῃ κηφήνεσσι κοθούροις εἵκελος ὀργῆν,
οἷ τε μελισσῶν κάματον τρύχουσιν ἀεργοί
ἔσθοντες. σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν.

κηφῆνες αἱ ἀργαὶ τῶν μελισσῶν, κόθουροι δὲ αἱ ἀκεντροὶ καὶ κολόβουροι, ἢ αἱ φυλάττουσαι τὴν τῶν μελισσῶν ἐξοδον· οὔροι γὰρ οἱ φύλακες. R.

C. παραιτητοῦς] παρακαλουμένους, συγγνώμονας, ἢ καὶ παρακαλοῦντας. R.

906 B. λῆμμα] φρόνημα, ὡς νῦν, ἢ κέρδος. R.

907 E. τιμωρεῖν τὸ ἐνεργητικὸν βοηθεῖν, τιμωρεῖσθαι δὲ τὸ παθητικὸν κολάζειν. R.

ΙΑ.

P. 913 B. μὴ κινεῖν τὰ ἀκίνητα] παροιμία ἐπὶ τῶν καλῶς δοξάντων ἢ γεγονότων λεγομένη. R.

914 B. ἐνοδίαν δαίμονα τὴν Ἄρτεμιν ἦτοι τὴν Σελήνην φησίν, ἐπεὶ καὶ ὁ Ἀπόλλων Ἀργιεύς, καὶ γὰρ ἄμφω τὰς ὁδοὺς πληροῦσι φωτός, ὁ μὲν ἡμέρας, ὁ ἥλιος, ἡ δὲ νυκτός. διὸ καὶ ἰδρύνουσι τούτους ἐν αὐταῖς. ἀλλὰ καὶ τὸν Ἐρμῆν ἐνόδιον καὶ ἡγεμόνα λέγουσιν, ὡς δέον αὐτῶ πρὸς τὰς πράξεις ἡγεμόνι χρῆσθαι. καὶ τοῦτον δὲ ἐπὶ τῶν ὁδῶν διὰ τοῦτο ἀνεστήλου. R.

E. μεθιέτω] παριέτω ἢ ἀφιέτω. R.

915 B. τοῦ τρίτου μεγέθει τιμήματος] τρίτον τμήμα, καθὼς ἐν τῷ πρὸ τούτου παρεθέμεθα, τὸ ζευγῆσιον ἦν, εἰς ὃ οἱ τελοῦντες ἀπὸ διακοσίων μέτρων διελέγοντο, ἀνήλισκον δὲ εἰς τὸ δημόσιον ἰ μναῖς. R.

E. ἔρανος ἔστιν εἰσφορά τις ἐκάστου μηνός, ἢ ἐκ συμβολῆς δεῖπνον, ἢ εὐωχία, ἢ ἀνὰ μέρος δεῖπνον. καὶ ἐρανίσται οἳ τε τὴν εἰσφορὰν αὐτὴν εἰσφέρουτες καὶ οἱ κοινωνοὶ ταύτης. R.

E. πριάμενος] ἀγοράσας. R.

916 A. ἀναγωγή ἔστιν ἡ τῶν προθέντων ἀνδραπόδων ἀνάδοσις, ἐχόντων αἰτίαν τινά. R.

A. ἱερὰν νόσον τὴν ἐπιληψίαν φασίν. R.

C. ἐξηγηταὶ τρεῖς γίνονται πυθόχρηστοι, οἷς μέλει καθαιρεῖν τοὺς ἄγει τινὲ ἐνισχηθέντας· καὶ οἱ ἐξηγούμενοι τὰ πάτρια. R.

919 D. γεωμόροι] γεωργοί. R.

920 C. λῆμμα] κέρδος ὡς νῦν ἢ φρόνημα. R.

D. διαιτηταὶ εἰσιν ἐν οἷς Ἀθήνησιν εἰσῆγοντο αἱ ἰδιωτικαὶ δίκαι· εἰ δὲ τινες μὴ ἐπέιθοντο τοῖς διαιτηθεῖσιν, αὐτοὶ εἰσῆγον αὐτοὺς εἰς τὸ δικαστήριον καὶ παρὰ τοὺς δικαστάς. ἐγίνοντο δὲ διαιτηταὶ πάντες Ἀθηναῖοι, οἷς ἐξηκοστὸν ἦν ἔτος. τὸν δὲ ἀδικοῦντα διαιτητὴν ἐξῆν εἰσαγγέλλειν· καὶ εἴ τις ἐάλω, ἀτιμία ἦν τὸ ἐπιτίμιον. R.

921 A. προῖκα] ἄνευ μισθοῦ, ὡς νῦν, ἢ φερνὴν. R.

D. ἐπωβελία ἔστιν ἐπιτίμιόν τι, τουτέστι τοῖς διώκουσι χρηματικὴν τινα δίκην, ἐὰν μὴ ἔλωσιν. ἦν δὲ τοῦτο ἕκτον μέρος τοῦ τιμήματος, οὗ ἐπεδικάζοντο, καὶ ἐνεγράφοντο. καὶ ἐκαλεῖτο οὕτως, ὅτι ἐπὶ τῇ δραχμῇ ὀβολὸς ἦν, τῆς δραχμῆς λογιζομένης

πρὸς ἕξ. ἐλάμβανε δὲ ὁ φεύγων παρὰ τοῦ διώκοντος, εἰ τὴν δίκην ἀπέφευγε. μέμνηται δὲ ταύτης καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀφόβου. R.

926 B. κηδεύματα] γαμικὰ συναλλάγματα. R.

928 C. δίκην λαχεῖν] ἐνστήσασθαι, ὅ ἐστι καὶ λῆξις δίκης. R.

929 A. ἀπορρηθῆναι] ἀπαγορευθῆναι. R.

931 B. Οἰδίπους ὁ Λαῖον καὶ Ἰοκάστης, μητρογαμήσας δι' ἄγνοιάν τινα, ἐτύφλωσε μὲν, ὅτι τοῦτο πράξειεν, ἑαυτόν, ἐλεύεται δὲ διὰ τὴν ἀθεμιτουργίαν ἐκ Θηβῶν. Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης οἱ τούτου υἱοί, δυνατοὶ ὄντες, οὐκ ἐπαμύνουσιν ἐλευνομένῳ αὐτῷ. ὁ δὲ ἀρᾶται αὐτούς. οἱ δὲ περὶ τῆς βασιλείας Θηβῶν ἀλλήλους κτείνουσιν. R.

B. Φοῖνιξ Ἀμύντορος· οὗτος τυφλοῦται ὑπὸ τοῦ πατρὸς κατεψεύσθη γὰρ πρὸς τὸν πατέρα ὑπὸ Φθίας τῆς αὐτοῦ παλλακῆς, ὅτι δὴ πειραθείη πρὸς εὐνήν αὐτῇ συνελθεῖν. ἰάται δὲ ὑπὸ Χείρωνος Πηλέως σπουδῇ. ὁ δὲ Ἀμύντωρ κατεύχεται αὐτοῦ μῆποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱόν. ὁ δὲ γέγονε· καὶ γὰρ θεοὶ ἐτέλειον ἐπαράς. R.

B. Ἴππολύτῳ] Θησεὺς ὁ Αἰγέως καὶ Αἰθρας ἐξ Ἴππολότης τῆς Ἀμαζόνος γεννᾷ Ἴππόλυτον, μεθ' ἣν Φαῖδραν γυναικὰ ἄγεται, ἣ διὰ τὸ κάλλος Ἴππολύτου ἐρᾷ. ὁ δὲ οὐ πείθεται αὐτῇ σωφρονῶν. ἣ δὲ πρὸς τὸν πατέρα κατεῖπεν αὐτοῦ ὡς μᾶλλον ἐρῶντος αὐτῆς· ὁ δὲ ἀρᾶται τὸν υἱὸν διαφθαρεῖν Ἴππόλυτον, καὶ ἐπιτυγχάνει. οὗτος γὰρ ὀχούμενος ἄρματι, ὑπὸ ταύρου τῶν ἵππων συνταραχθέντων αὐτοῦ, πίπτει τε εἰς γῆν, καὶ ταῖς ἡνίαις ἐμπλακεῖς ἐλκόμενος θνήσκει. R.

B. ἀραῖος] βλαβερός. R.

932 A. κωφῇ] ἀσθενής, ἀμβλεῖα, ὡς νῦν, ἢ ἄηχος. R.

933 A. δυσωπομένους] ὑφορωμένους, ὑπόπτως ἔχοντας. R.

936 D. ἐὰν δ' ἐπαιτιώμενος ὁ δεσπότης] οἶμαι, εἰ δύο συζυγία δεσποτῶν καὶ δούλων εἶεν, ἐναλλάξ δὲ ὁ τῆς ἐτέρας συζυγίας δεσπότης μετὰ τοῦ τῆς ἐτέρας συζυγίας δούλου σύνδοιτο ποιῆσαι τὴν βλάβην εἰς τὸν δοῦλον αὐτοῦ, ἵνα τῆς ἐπὶ ταύτῃ ἀποτίσεως γινομένης ἀποδοθείη οὗτος ὁ δοῦλος τῷ συνθεμένῳ δεσπότη μετ' αὐτοῦ ποιῆσαι τὴν βλάβην, καὶ δούλους οὕτως ἔχει δύο, ἕνα μὲν τὸν βλαβέντα καὶ ἐξ ἀρχῆς, ἕτερον δὲ τὸν βλάψαντά τε τοῦτον καὶ ὕστερον. R.

D. κακοτεχνιῶν δίκης ὄνομά ἐστιν, ἣν εἰσῆσαν οἱ λέγοντες μάρτυρας ψευδομαρτυρεῖν, κατὰ τῶν παρασχομένων τοὺς ψευδομαρτῦρας. R.

937 B. ἐπίσκηψίς ἐστὶ δίκη κατὰ τῶν ψευδομαρτυρησάντων. R.

D. ἀνάδικος κρίσις· εἰ ἐάλωσαν ἦτοι πάντες οἱ μάρτυρες ψευδομαρτυριῶν ἢ ὑπερημίσεις, ἐκρίνετο ἄνωθεν ἡ δίκη. οὐκ ἐπὶ πάντων δὲ τῶν ἀγῶνων ἐγίνοντο ἀνάδικοι αἱ κρίσεις, ἀλλ' ὡς φησι Θεόφραστος ἐν ζ' νόμων, ἐπὶ μόνῃς ξενίας καὶ ψευδομαρτυριῶν καὶ κλήρων. R.

IB.

P. 942 A. ἐπ' αὐτοφώρῳ] ἐπ' ὀφθαλμοῖς, ἐπ' αὐτῷ τῷ κλέμματι ἀλούς. R.

E. πύλων] τῶν ἐκ συμπεπιλημένων ἐρίων γινομένων ἐνδυμάτων. R.

943 A. ἀστρατείας δίκη ἐστὶ γραφὴ κατὰ τοῦ κατειλεγμένου μὲν ἐν στρατιωτικῇ τάξει, μὴ στρατευσαμένου δέ. R.

D. λιποταξίου δίκη ἐστὶ γραφὴ κατὰ τοῦ στρατευσαμένου μὲν, λιπόντος δὲ τὸ στρατόπεδον καὶ τὴν τάξιν αὐτοῦ. R.

944 C. διαφέρει δὲ ὅλον που καὶ τὸ πᾶν] παροιμία ἐπὶ τῶν πάντῃ διαφερόντων λεγομένη, παρ' ὅσον τὸ μὲν ὅλον τοῦ συνεχοῦς ἐστὶ ποσοῦ, τὸ δὲ πᾶν τοῦ διωρισμένου, ταῦτα δὲ εἶδη τοῦ ποσοῦ ἀλλήλοις ἀντιδιαιρούμενα. R.

D. Καινεὺς ὁ Θετταλὸς Ἄτρακος μὲν ἦν θυγάτηρ τὸ πρῖν, Καινὶς ὀνομαζομένη, εἰς ἄνδρα δὲ μετέβαλε Ποσειδῶνος βουλῆσει, ἔτι δὲ καὶ τὸ ἀδάμαστος εἶναι καὶ ἄτρωτος. διὸ ἐν τῇ τῶν Κενταύρων καὶ Λαπιθῶν μάχῃ αὐτορρίζοις δένδρεσι συνεχῶσθη ὑπὸ τῶν Κενταύρων. ὑπὸ δὲ τινῶν ἀπαρνεῶσθαι λέγεται. τὴν μεταβολὴν δὲ φασὶ τοῦτον λαβεῖν χάριν τοῦ Ποσειδῶνος ἐρώμενον γενέσθαι. R.

945 B. εὐθύνοί εἰσιν ἄρχοντές τινες οἱ τὰς εὐθύνας λαμβάνοντες παρὰ τῶν ἀρχόντων, ὥσπερ καὶ οἱ λογισταὶ καὶ πάρεδροι ἐφ' ἐκάστη ἀρχῇ· καὶ γὰρ τῷ ἄρχοντι εὐθύνος ἦν καὶ πάρεδρος, καὶ τῷ βασιλεῖ ὁμοίως καὶ τῷ πολεμάρχῳ καὶ τοῖς θεσμοθέταις. ἐκπράσσει δὲ ὁ εὐθύνος ὅσα ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ἢ προστέτακται, ὧφλόν τινες εἰς τὸ δημόσιον. R.

D. εὐθύνη ἐστὶ κρίσις κατὰ τῶν ἀρξάντων ἢ πρεσβευσάντων ἢ τι τῶν τῆς πόλεως χειρισάντων ὅλων.

947 C. ἡϊθέους] παῖδας πάντη γάμων ἀπειράτους. R.

D. ψαλιδα ἦτοι καμάραν, ὡς νῦν, ἢ ταχεῖαν κίνησιν, ἢ ὑδρορόην, ἢ ἄρμενον. R.

949 D. ἐνεχυρασίαν] ἀσφάλειαν. R.

E. χρηματίζηται] τοῦτο μὲν τὸ παθητικὸν τὸ χρήματα πράττεσθαι, τὸ δὲ χρηματίζειν τὸ ἐνεργητικὸν τὸ πράγμασι χρῆσθαι, οἶον χρηματίζει ἢ βουλή. ἀφ' οὗ καὶ χρήματα τὰ πράγματα. R.

950 D. θεωροῖς] τοῖς εἰς ἑορτάς που πεμπομένοις κοινω- νῆσαι αὐτῶν. R.

951 B. ἀνομίλητος] ἀκοινώνητος, ἀσυνδύαστος. R.

953 A. τημελεῖν] ἐπιμελεῖσθαι. R.

C. πρυτάνεις εἰσὶ μέρος τι τῶν πεντακοσίων τὸ δέκατον, πεντήκοντα ἄνδρες, οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα, καὶ ἐπρυτάνευον κατὰ πρυτανείαν ἐκ διαδοχῆς. πρυτανεία δὲ ἐστὶν ἀριθμὸς τις ἡμερῶν, ἦτοι λς' ἢ λή' ἢ λε', ἃς ἐκάστη φυλὴ πρυτανεύειν λέγεται. ιβ' μὲν γὰρ οἱ μῆνες, ι' δὲ εἰσὶ πρυτανεῖαι, καὶ φυλαὶ ι'. καὶ διήρηνται εἰς ταύτας αἱ ἡμέραι τοῦ ἐνιαυτοῦ· κατὰ γὰρ σελήνην ἄγουσι τοῦτον, ὡς ἐκάστη τῶν ι' φυλῆ ἐπιβάλλειν λ' ἡμέρας, πλεονάζειν δὲ ὀλίγας. διὸ καὶ τὰς λοιπὰς ἀπέδωκαν οἱ Ἀθηναῖοι ταῖς πρώταις λαχούσαις τέτταρσι φυλαῖς, ἵνα ἐκείνων μὲν ἐκάστη τὰς λς' ἡμέρας πρυτανεύῃ, αἱ δὲ λοιπαὶ ἕξ ἀνὰ λε'. πρυτανεῖα δὲ οὐδετέρως οὐχ εὔρηται· τινὲς δὲ ἀργυρίου τι, ὃ κατατίθεται ὑπὸ τῶν δικαζομένων, καὶ δίδοται δικαστικὸν τοῖς ἑξακισχιλίοις. R.

954 A. φωρᾶν] ἐρευνᾶν, ἐκζητεῖν. R.

958 E. χουῦν] χωνύουαι. R.

962 C. τοπάξειν] στοχάζεσθαι, ἐνθυμεῖσθαι, ὑπονοεῖν, καὶ ὑποτοπεῖν δέ. R.

968 A. σημειῶσαι ὅτι νυκτερινὸν σύλλογον τὴν Ἐπινομίδα φησίν. R.

E. ἢ τρεῖς ἕξ ἢ τρεῖς κύβους] ἢ παροιμία παρὰ Φερεκράτει ἐν τοῖς Μυρμηκανθρώποις. κεῖται δὲ ἐπὶ τῶν ἀποκινδυννεύοντων. το μὲν γὰρ τρεῖς ἕξ τὴν παντελῆ νίκην δηλοῖ, τὸ δὲ τρεῖς κύβοι τὴν ἤτταν. πάλαι γὰρ τρισὶν ἐχρῶντο πρὸς τὰς παιδιὰς

κύβοις καὶ οὐχ ὡς νῦν δύο. ἔστι δὲ ὁμωνυμία· κύβον γὰρ ἔλεγον ἰδίως αὐτὸν τὸν ριπτούμενον, ὅτε πλήρης ἔστι καὶ μή. τοὺς δὲ κύβους τοὺς τοιούτους οἱ Ἴωνες καλοῦσιν οἶνας, καὶ τὴν παροιμίαν οὕτως ἐκφέρουσιν· ἢ τρεῖς ἕξ ἢ τρεῖς οἶνας. R.

969 B. ὕπαρ ἔστι τὸ μέσον ἐργηγόρσεως καὶ ὕπνου ὁρώμενον. R.

ΕΙΣ ΕΠΙΝΟΜΙΑΔΑ.

P. 974 A. παιδινηῆς] οἴμαι, ἰλαρᾶς· ἐξ οὗ καὶ παιδικώτερον τὸ ἰλαρώτερον. R.

978 B. διαριθμήσεται] διαλογίσεται. R.

980 B. προσπαίσαντι] προσπαίξαντι· ἀντὶ τοῦ ξ τὸ σ οἱ Ἀττικοί. R.

983 C. φύμας] ὄρμας βιαίας. R.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ.

B.

P. 314 C. οὐδ' ἔστι σύγγραμμα] ἐντεῦθεν δηλοῦται διὰ τί ὁ Πλάτων ἐν ταῖς βίβλοις αὐτοῦ μηδὲν διαλέγεται. e.

Δ.

P. 320 A. Δίων ὁ Συρακούσιος Ἰππαρίνου μὲν υἱὸς ἦν, ἀνεψιαδοῦς δὲ Διονυσίου τοῦ προτέρου, κατὰ δὲ οἰκειότητα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἀριστομάχης ἀδελφός, εὐφυῖα δὲ καὶ μεγαλοψυχία καὶ φιλοτιμία διαφέρων τοῦ γενέσθαι τινὸς ἄξιος. Ἰππαρίνος γὰρ παίδων ὄντων αὐτῷ τῶν περὶ Δίωνα, τριῶν μὲν υἱῶν, τριῶν δὲ θυγατέρων, τελευτῶν τὸν βίον ἐπίτροπον Διονύσιον κατέστησεν οἰκειῶν ὄντα, καὶ τὰς γυναῖκας ἅμα καὶ τὰς κόρας διέθηκε γῆμαι, Ἀριστομάχην μὲν τὴν πρεσβυτάτην αὐτόν, τὰς

δὲ λοιπὰς τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ δοῦναι, *Λεπτίνη* τε καὶ *Θεαρίδη*. καὶ οὕτω γέγονε τελευτησάσης τῆς *Δοκρίδος* αὐτοῦ γυναικός, ἐκ ἧς ἐγεγόνει αὐτῷ *Διονύσιος* ὁ νεώτερος, ὁμώνυμος αὐτῷ υἱός. R.

Z.

P. 326 C. εἰ μὲν τὸ δύναιτο συνυπακουόμενον λήψη, ὡς ἀπαρέμφατα προπερισπασθήσονται τό τε μελλῆσαι καὶ τὸ ἡρεμῆσαι. εἰ δὲ καθ' αὐτὰ ταῦτα ἐκδέξῃ, ὡς εὐκτικὰ παροξυνθήσεται. R.

333 E. γεγονότε φίλω] ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ λείπει τὸ φίλω. R.

337 E. ἐπιστολῇ] ἐντολή, ἐπίσκηψις. R.

342 B. ἀληθές ἐστιν] ἐν ἄλλῳ· ἀληθῶς ἐστὶν ὄν, ἔν μὲν. R.

344 A. *Λυγκέα* φασὶ τὸν Ἀφαρέως καὶ Ἀρήνης οὕτω γενέσθαι ὄξυδερκῆ, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν βλέπειν. ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία. R.

345 A. ἴτω] ἡ λέξις ἐπιχωριάζοντός ἐστιν ἀντὶ τοῦ ἴστω, τῇ *Βοιωτῆ* διαλέκτῳ, ἐπὶ θαύματος εἰλημμένη, ἧς καὶ ἐν τῷ *Φαίδωνι* μέμνηται ὑπὸ *Κέβητος* εἰρημένης. R.

D. *Σκύλλα* λέγεται ἡ δι' ἐναντίων ἀνέμων σύχνη καὶ πολυκύμων τῶν τῆς θαλάττης ρευμάτων σύμπτωσις, κατ' ἀκρωτήρια τίνα ἐπὶ πολὺ διήκοντα τῶν μεγίστων πελαγῶν γιγνομένη φοβερά τε καὶ πολύμορφος, φωνὴν τε ἀφιεῖσα οἷα σκυλάκων νεογνῶν (ἐξ οὗ καὶ τοῦνομα εἴληφεν), οἷα γίνεται ἡ περὶ τὸν κατὰ *Σικελίαν* πορθμὸν. *Χάρυβδις* δὲ ἡ ἀναπινομένη θάλασσα περὶ τε τὸν εἰρημένον πορθμὸν καὶ περὶ τὰ *Γάδειρα*, καὶ πάλιν *δραγαίως* ἐπαναστρέφουσα· ἡ τῆς ἡμέρας τρεῖς συσπᾶσα τὸ ὕδωρ πάλιν ἀνίει. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εἰς χάος ῥοιβδεῖν, ὃ ἐστὶν ἀναρροφεῖν. R.

D. ἀναμετρήσαιμι] διαπεράσαιμι. R.

346 D. ἐδυσχέρανον μὲν ὄλωσ] ἐν ἄλλῳ λείπει τὸ ὄλωσ. R.

347 D. *χρεῖη*] δέοι. R.

H.

P. 353 E. *Φοίνικες* ἀπὸ *Φοινίκης* τῆς χώρας· αὕτη δὲ ἀπὸ *Φοίνικος* τοῦ Ἀγῆνορος καὶ *Μερόπης* τῆς *Νείλου*. Ὅπικοι δὲ ἔθνος Ἰταλίας. R.

Ε. τέμνειν φάρμακον] πείθειν, τιμᾶν, ἡγεῖσθαι, ὡς οἶμαι, νῦν. R.

ΙΓ.

P. 361 B. μύρτα] ὁ καρπὸς τῆς μυρσίνης. R.

363 A. ἀμοργίς κυρίως ἢ λινοκαλάμη, ἐξ ἧς γίνεται ἐνδύματα ἀμόργινα ἢ ἀμοργίδια λεγόμενα· οἱ δὲ τὰ παραπλήσια βύσσω. ἔστι δὲ ἀμοργίς καὶ ἡ τοῦ ἐλαίου ὑποστάθμη καὶ ἡ τρυξ τοῦ οἴνου. R.

B. βασιλέως] τῶν Περσῶν δηλαδή. R.

ΕΙΣ ΔΙΑΛΟΓΟΝ ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΟΥ.

P. 374 A. παροιμία, ὅτι πολλὰ ψεύδονται αἰοιδοί, ἐπὶ τῶν κέρδους ἕνεκα καὶ ψυχαγωγίας ψευδῆ λεγόντων. φασὶ γὰρ τοὺς ποιητὰς πάλαι λέγοντας τάληθῆ, ἄθλων ὕστερον αὐτοῖς ἐν τοῖς ἀγῶσι τιθεμένων ψευδῆ καὶ πεπλασμένα λέγειν αἰρεῖσθαι, ἵνα διὰ τούτων ψυχαγωγοῦντες τοὺς ἀκροαμένους τῶν ἄθλων τυγχάνωσιν. ἐμνήσθη ταύτης καὶ Φιλόχορος ἐν Ἀτθίδος ἀ' καὶ Σόλων Ἐλεγείαις καὶ Πλάτων ἐνταῦθα. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΙΣΥΦΟΝ.

P. 387 C. Φάρσαλος πόλις Θεσσαλίας, ἧς οἱ πολῖται Φαρσάλιοι. ἐν ταύτης φασὶν Ἀχιλλέα τὸν Θέτιδος γενέσθαι. R.

D. ἦ] ἀντὶ τοῦ ἄρα ἀπορηματικοῦ. R.

389 A. μεταρσιολέσχας] διαφέρει μετέωρα μεταρσίων, ἢ τὰ μὲν μετέωρα ἐν οὐρανῷ καὶ αἰθέρι ἐστίν, ὡς ἥλιος καὶ τὰ λοιπὰ καὶ οὐρανὸς καὶ αἰθήρ, μετάρσια δὲ τὰ μεταξὺ τοῦ αἰθέρος καὶ γῆς ἐν ἄερι συνιστάμενα, ὡς ἄνεμοι, νεφέλαι, ὄμβροι, ἀστραπαί, βρονταί, κομηῆται, δοκίδες, πάγωνες, λαμπάδες, ἴριδες, ἄλωες, διάττοντες, ῥυμοί, ῥύακες καὶ τὰ τοιαῦτα. R.

С. πάντα κάλων ἐφέντες] ἐπιτείναντες ἢ κινήσαντες ἢ σείσαντες. παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων. παρήκται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ σχοινία ἢ τὰ ἄρμενα χαλῶντων ναυτῶν. R.

390 B. αὐτοσχεδιάζοντες] αὐτομάτως ἢ συντόμως τι ποιῶντες. R.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΚΥΟΝΑ.

P. 109. l. 1. Ἀλκυὼν ὄρνις μέγεθος μὲν ἴση μικρῷ στρουθῷ, χροιάν δὲ ποικίλη· ἔστι δὲ ἀναμίξ χλωρά, κυανή, ὑποπόρφυρος, δάμφος ἔχουσα λεπτόν, ἐπιμηκές, χλωρόν. διαιτᾶται δὲ παρὰ τοὺς τοῦ Σικελικοῦ πελάγους ἀλγιαλούς, πέντε μόνα κυῖσκουσα ᾤα. ἐκ βελόνης δὲ τοῦ ἰχθύος τῶν ἀκανθῶν ἐπιπλεκομένων ὑπ' αὐτῆς ὡς ἰστοῦ πήγνυσι τὴν καλιὰν παρὰ μόνων ἀνθρώπων φθείρεσθαι δυναμένην, ὑπ' ἄλλου δέ τις τὸ παράπαν οὐ· ἔστι δὲ σικύα τὸ σχῆμα ὁμοία ἰατρικῇ, ὡς εἶναι τὸ κύτος κοιλότερον αὐτῆς, τὸ στόμιον δὲ στενόν τε καὶ οὕτω κρύφιον, ὡς μόνῃ ταύτῃ εἶναι καὶ εἰσιτητὸν καὶ γνώριμον. ἐν παιτὶ μὲν τῷ οἰκείῳ ἄρρει μιγνυμένη καιρῷ, ἐν χειμῶνι δὲ νεοττεύουσα μέσῳ, ὡς ἐπτὰ ἡμέραις ἐργάζεσθαι τὴν καλιάν, ἐπτὰ δὲ τίκειν καὶ τρέφειν τοὺς νεοττούς· τὴν δὲ ἡμέραν τοῦ τοκετοῦ φασὶν ἰεράν. σπανίως δὲ φαίνεται, καὶ τότε κατὰ τὸν τῆς Πλειάδος δύσεως καιρόν, ἐπικαθεζομένη δὲ τῶν πετρῶν ἄδει τι μέλος λιγυρόν, ὅτε δὴ καὶ τὸ πέλαγός ἐστιν ἀκύμαντον καθάπαξ καὶ νῆνεμον. τῆς δὲ ἀλκυόνος ἢ μὲν μείζων ἄφρωνος, ἢ δὲ ἐλάττων ᾠδική· πᾶσαι δὲ οὕτως ἀνδροκόμοι πεφύκασιν, ὡς τῶν ἀρρένων γηρασκόντων ὑποπτᾶσθαι τε καὶ διαφέρειν αὐτούς, ἢ ἐκεῖνοι βούλοιντο, ἐπαποθνήσκειν τε τούτοις τὰς οἰκείας θηλείας ἐκ τοῦ ἀβρώτους καὶ ἀπότους διατελεῖν μετὰ τὴν τῶν ἀρρένων τελευτήν. καλοῦνται δὲ κήυκες, ὧν μόνον εἴ τις ἀκούσειε τὴν φωνήν, σημεῖον ἔχει παν-ἀλήθες, ὡς φασιν, ὡς μετὰ βραχύν τινα χρόνον τεθνήξεται.

P. 110. l. 17. ἀνέφικτα] ἀδύνατα καταληφθῆναι.

ib. l. 20. νεογλῶδς] ἀντὶ τοῦ νέογονος, νεογέννητος, νεογενής.

P. 112. l. 24. γυναξίν] ὅτι δύο γυναῖκας εἶχεν Σωκράτης
Ἐανθίππην καὶ Μυρτώ.

ib. l. 31. Φαληρικοῦ] Φάληρον δῆμος Αἰαντίδος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΡΥΞΙΑΝ.

P. 392 A. Διὸς ἔλευθερίου] τὸν Μῆδον ἐκφυγόντες Ἀθη-
ναῖοι ἰδρῦσαντο τὸν ἔλευθέριον Δία. τοῦτον δὲ ἔνιοι καὶ σωτῆρά
φασιν. τιμᾶται δὲ ἔλευθέριος Ζεὺς καὶ ἐν Συρακούσαις καὶ Τα-
ραντίνοις καὶ Πλαταιαῖς καὶ Καρίᾳ. R.

B. Μέγαρα πόλις περὶ τὸν Ἴσθμόν, ἀνὰ μέσον Πελοπον-
νήσου καὶ τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας. καὶ πόλις ὁμώνυμος ταύ-
τη ἐν Σικελίᾳ, περὶ ἧς νῦν φησίν. R.

398 C. Κεῖος] ὁ ἀπὸ τῆς Κέω. ἔστι δὲ Κίος πόλις Μυσίας,
ἐξ ἧς οὗτος. R.

400 E. Ἐρατοσθένης σίσυράν φησι στέγαστρον ἐξ αἰγείων
δερμάτων τετριχωμένων, σίσυρναν δὲ τὸ ἐκ τῶν κωδίων δραπτό-
μενον ἀμπεχόνιον, ὃ γούνναν φασίν. R.

405 B. λίθον ἐψησαι] παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπιχειρούντων
ἀδυνάτοις. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΞΙΟΧΟΝ.

P. 364 A. τόπος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ Κυνόσαργες καλούμε-
νος, ἐν ᾧ τοὺς νόθους τῶν παιδῶν ἔταττον. ὠνομάσθη δὲ οὕτως
ἀπὸ κυνὸς ἀργοῦ, τουτέστι λευκοῦ ἢ ταχέος· καὶ γὰρ Ἡρακλεῖ
θύοντας κύνια τοιοῦτον ἀρπάσαντα τοῦ θυομένου τὰ μηρία αὐ-
τοῦ καταθεῖναι, καὶ ἐπερωτήσαντας τοὺς θεοὺς ποῦ Ἡρακλέους
ἰδρῦσαι ἱερὸν λαβεῖν χρησμὸν ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ. ἐξ οὗ καὶ τοὺς
νόθους ἐκεῖ συντελεῖν, ὅτι καὶ Ἡρακλῆς νόθος ὢν Διὸς υἱός
(Ἀμφιτρύωνος γὰρ γνήσιος ἦν) ἴσα θεοῖς ἐτιμήθη. λαμβάνει-

ται δὲ καὶ εἰς παροιμίαν ἐπὶ ὕβρει καὶ ἀρᾷ, οἶον ἴθ' εἰς Κυνόσαργες. R.

A. Καλλιρρόη κρήνη ἐν τῇ Ἀττικῇ. R.

B. μορμολυττομένους] μορμολυκεία φασὶ τὰ τῶν ὑποκριτῶν πρόσωπα, ἃ Δωριεῖς γόργεια καλοῦσιν. ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἐκφοβῆσαι μορμολύξασθαι καὶ μορμολυττομένους τοὺς ἐκφοβοῦντας λέγουσιν. R.

B. ἐπιτωθάζων] ἐπιλοιδορούμενος, ἢ ἐπεμβαίνων, ἢ χλευάζων ὡς νῦν, ἢ καυχώμενος. R.

365 A. συνειλεγμένον τὰς ἀφὰς] συνηγμένον τὰς πληγὰς. R.

B. μονονουχί] σχεδόν, ἐγγύς. R.

C. εὐλαί εἰσιν οἱ ἐν τοῖς τραύμασιν ἐγγινόμενοι σκώληκες, κνώδαλα δὲ κυρίως τὰ θαλάττια θηρία· κινώθλα γὰρ ἔστι τὰ ἐν τῇ ἀλί κινούμενα. Ὀμηρος δὲ καὶ ἐπὶ χερσαίου φησὶ·

κνώδαλον ὅτι φύγησι, καὶ ἔχνεσσι γὰρ ὀπηδεῖ.

πλὴν κνώδαλον μικρὸν ζῶον τὸ θαλάττιον καὶ τὸ χερσαῖον. R.

366 A. ὀριγνώμενη] ὀρεγομένη. R.

C. παρὰ ἀκαρῆ] ἀντὶ τοῦ παρὰ βραχύ, παρὰ ὀξύ, ὃ οὐχ οἶον τε κείραι. R.

367 B. δις παῖδες οἱ γέροντες] ἐπὶ τῶν πρὸς τῷ γήρῳ εὐηθεστέρων εἶναι δοκούντων. R. μέμνηται δὲ αὐτῆς Κρατῖνος ἐν Δηλιάσι λέγων·

ἦν ἂρ' ἀληθῆς ὁ λόγος, ὡς δις παῖς [ἔστιν ὁ] γέρων.

καὶ Πλάτων ἐν Νόμων ἀ'· οὐ μόνον ἄρα, ὡς ἔοικεν, ὁ γέρων δις παῖς γίνεταί ἀλλὰ καὶ ὁ μεθυσθεὶς· καὶ Μένανδρος Χήρα καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις ἀ'. Böttiger. kl. Schriften T. III, p. 197.

368 D. ποππυσθειή] κολακευθειή, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐπὶ τοῖς ἵπποις ποππυσμάτων ἐν τῷ δαμάζεσθαι. R.

D. ἐγκαθέτους] ἐνεδρευτάς, δολίους, κατασκόπους. R.

D. κατεχειροτόνησαν] κατεψηφίσαντο. ἢ καταχειροτονία ἐγίνετο οὕτως. ἔλεγεν ὁ κῆρυξ, οἶον ὅτῳ Μειδίας δοκεῖ ἀδικεῖν, ἀράτω τὴν χεῖρα. εἶτα οἱ θέλοντες ἐξέτεινον τὰς χεῖρας, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο πρῶτον καταχειροτονία. εἶτα πάλιν δεύτερον ἔλεγεν ὁ αὐτὸς κῆρυξ, ὅτῳ μὴ δοκεῖ ἀδικεῖν Μειδίας, ἀράτω τὴν χεῖρα, καὶ ἐξέτεινόν τινες, καὶ ἐκαλεῖτο ἀποχειροτονία. καὶ λοιπὸν ἠρίθμει πάσας τὰς χεῖρας ὁ κῆρυξ, τῶν τε προτέρων καὶ

καταχειροτονούντων, τῶν τε ὑστέρων καὶ ἀποχειροτονούντων, καὶ ὅσων ἂν ἦσαν πλείους, ἐκείνων καὶ ἡ γνώμη ἐκράτει. R.

369 A. συγκλύδωνος] ἐπιμίκτου, ἐπηλύτου. R.

E. καθικέσθαι] καθάψασθαι. R.

371 A. οἱ δύο θεοὶ] Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις. R.

D. ἀγιστείας] ἀγιωσύνας, καθαρότητας, λατρείας. R.

D. γεννήτη] Ἀριστοτέλης φησί, τοῦ ὅλου πλήθους διηρημένου Ἀθήνησιν εἰς τε τοὺς γεωργοὺς καὶ τοὺς δημιουργοὺς, φυλὰς αὐτῶν εἶναι τέσσαρας, τῶν δὲ φυλῶν ἐκάστης μοίρας εἶναι τρεῖς, ἃς τριτῦας τε καλοῦσι καὶ φρατρίας, ἐκάστης δὲ τούτων τριάκοντα εἶναι γένη, τὸ δὲ γένος ἐκ τριάκοντα ἕκαστοι ἀνδρῶν συνεστάναι. τούτους δὴ τοὺς εἰς τὰ γένη τεταγμένους γεννήτας καλοῦσιν. R.

E. Ἐλευσινίας] Δήμητρος, διὰ τῶν αὐτῆς τελετῶν. R.

E. ἐναύσασθαι] μεταλαβεῖν. R.

ΤΙΜΑΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

ἐκ τῶν

τ ο ὦ Π λ ά τ ω ν ο ς λ έ ξ ε ω ν .

Τίμαιος Γαιατιανῶ εὖ πράττειν.

Ἐπιστάμενος ἀκριβῶς τὴν γνώμην καὶ τὴν περὶ Πλάτωνα σπουδὴν καὶ φιλοκαλίαν, εἰωθῶς τε τῇ τῶν Κρονίων ἑορτῇ τῶν ἑμαυτοῦ τοῖς φίλοις ἀπάρχεσθαι, παιδιᾶ τε ἅμα καὶ τῇ τῆς παιδιᾶς ἀδελφῇ σπουδῇ χρησάμενος ἐξέλεξα τὰ παρὰ τῷ φιλοσόφῳ γλωσσηματικῶς ἢ κατὰ συνήθειαν Ἀττικὴν εἰρημένα, οὐχ ὑμῖν μόνοις τοῖς Ῥωμαίοις ὄντα ἀσαφῆ, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλλήνων τοῖς πλείστοις, τάξας τε ταῦτα κατὰ στοιχεῖον καὶ μεταφράσας ἀπέστειλά σοι, νομίσας καὶ αὐτὸν ἕξειν σε παιδιὰν οὐκ ἄμουσον ἔρρωσο.

Ἄγαθοεργοὶ αἰρετοὶ κατ' ἀνδραγαθίαν.

Ἄγαλμα πᾶν ἀνάθημα.

Ἄγαμαι ἀποδέχομαι, θαυμάζω ἄγαν.

Ἀγείρουσαν ὡς ἰέρειαν περιερχομένην.

Ἄγιστεύειν ἱεροθυτεῖν.

Ἄγιαν τὸν ἠγνούμενόν τινος.

Ἄγνος φυτόν, ὃν καὶ λύγον.

Ἄγος μίasma, μύσος.

Ἄγροικὸς σκληρὸς καὶ ἀπαίδευτος, ἢ ὁ ἐν ἀγρῷ κατοικῶν.

Ἄγρονόμοι οἱ τοῖς ἀγροῖς ἐπιφοιτῶντες ἄρχοντες.

Ἀγχώματος ὁ ἐγγύς πως τῷ ἐπίσης ἔχων ἐπὶ τι ἀγώνισμα ἢ ἀθλημα.

Αἰκίας ὕβρεως δίκη.

Ἄϊστωρ ἄπειρος, ἀμαθής.

Αἰξωνεύεσθαι· ἀπὸ δήμου τινὸς ἢ κατηγορία τοῦ Αἰξωνέως, ὡς ἀπὸ Ἀβδήρων Ἀβδηρίτης, ὡς ἐπὶ βλασφημίᾳ διαβέβληται.

Ἄκακοι οἱ ἔξω κικίας.

Ἄκηρατοι καθарοί.

Ἄκινάκης περιζώνιον στενὸν ἑτερόστομον, ὡς περ ἡμίτομον μαχαίρας.

Ἄκέραιοι οἱ ἔξω κήρας.

Ἄκίξει ἀπαξιοῖς.

Ἄκροχειρίζεσθαι πνυτεύειν ἢ παγκρατιάξειν πρὸς ἕτερον ἄνευ συμπλοκῆς, ἢ ὄλως ταῖς ἀκροαῖς μετ' ἄλλου γυμνάζεσθαι.

- Ἄκτινεν γαυριᾶν καὶ ἀτάκτως
πηδᾶν.
Ἄλαξῶν ψευδής.
Ἄλευάδαι οἱ ἐν Λαρίσση τῆς
Θεσσαλίας εὐγενέστατοι, ἀπὸ
Ἄλεύου τὸ γένος ἔχοντες.
Ἄλιπεδον ὀμαλὸν καὶ ἄσπορον
πεδίου.
Ἄλιτηριῶδες ἀμαρτωλὸν ἢ πλά-
νον· ἄλη γὰρ ἢ πλάνη καὶ ἢ
ἀμαρτία.
Ἄλλόηοτον ἐξηλλαγμένον.
Ἄλλοτριονομοῦντες ἐναλλα-
γὴν ὀνομάτων ποιοῦντες ἢ ὅ-
λως τισὶ τινα μὴ προσηκόντως
διανέμοντες.
Ἄμεταστρεπτὶ οὐχ ὑποστρέφει
εἰς τοῦπίσω.
Ἄμόθεν γέ ποθεν ἀπὸ τινος
μέρους [ἕσημέρου].
Ἄμυνα καὶ ἐπὶ ἀμοιβῆς καὶ ἐπὶ
εἰσπράξεως δίκης.
Ἄμφιλαφὲς πολὺ καὶ ἀφθονον,
ἔστιν δ' ὅτε καὶ ἀμφίσκιον.
Ἄμφιθαλεῖς ἀντὶ τοῦ ἀμφότε-
ρα οἰκοθαλεῖς.
Ἄμφικτύονες οἱ ἐκ πολλῶν πό-
λεων αἰρετοὶ δικασταί, οἷον
ἀμφικτίονες καὶ περιόικοι.
Ἄμυγέπη ἐνὶ γετρόπῳ ἢ ὅπως-
οῦν.
Ἄναδῆσαι ταινίας ἐπιβαλεῖν.
Ἄναρσια ἃ οὐκ ἂν τις ἄραιτο.
Ἄνακηκίει ἀναπηδᾶ.
Ἄνάπλεως ἀναπεπλησμένος· χρῆ-
ται δὲ ἐπὶ τοῦ μεμολυσμένου.
Ἄνατὶ δίχα βλάβης καὶ οἷον δίχα
τῆς ζημίας.
Ἄνατείννας τὴν ψυχὴν ἐπὶ τὰ
ἄνω τρέψας καὶ ἐπὶ τὴν τῶν
θεῶν θέαν.
Ἄνασιινδυλευθῆναι ἀνασκο-
λοπιθῆναι, ἀνασταυρωθῆναι.
Ἄνάδαστος ἢ κληρουχηθεῖσα γῆ,
- ἢ πάλιν εἰς διαίρεσιν διαδιδο-
μένην.
Ἄναπεμπάξεσθαι ἐπαναλαμ-
βάνειν κεφαλαιωδέστερον τὰ εἰ-
ρημμένα.
Ἄνακογχυλιάσαι ἀναγαργαλί-
σαι.
Ἄνδρηλατεῖν ἄνδρας ἐξελά-
νειν καὶ φυγαδεύειν.
Ἄνείλεται ἀνειλεῖται.
Ἄνιμᾶ ἀνέλκει.
Ἄνεργῆσει ἀναθήσει, ἀναρτήσει
καὶ οἷον κωλύσει.
Ἄνδραποδώδη τριχὰ τὴν τῶν
ἀνδραπόδων ἴδιον κουράν, ἢν
ἀπελευθερωθέντες ἠλλασσον
Ἄθῆνησιν αἱ δοῦλαί τε καὶ οἱ
δοῦλοι.
Ἄνδρείκελον χροῖα ἐπιτηδεῖα
ὡς πρὸς ἀνδρὸς μίμησιν.
Ἄνοργίαστοι (ἀνάραστοι C) οἱ
ἀμύητοι, οἷς τελεταὶ καὶ ὄργια
οὐκ ἐγένοντο.
Ἄντικρὺ κατ' εὐθύ, ἐπ' εὐθείας.
Ἄντυγες· αἱ τῶν ἀρμάτων περι-
φέρειαὶ οὕτως λέγονται.
Ἄντωμοσία γραφή κατὰ τινος
ἐνορκος περὶ ὧν ἠδικῆσθαι φη-
σι· διωμοσία δὲ ὁ ἐκατέρωθεν
γινόμενος ὄρκος καὶ ἐπὶ τῶν
δικαζομένων, τοῦ μὲν ὡς πρά-
ξαντα διώκειν, τοῦ δὲ ὡς οὐκ
ἔπραξεν. ἔξωμοσία δὲ ἄρρησις
σὺν ὄρκῳ ὡς ἀδυνατοῦντος ἢ
παρὰ καιρὸν ὄντος αὐτῷ τοῦ
λειτουργεῖν.
Ἄξων τὸ τοῦ ἄρματος ξύλον, περὶ
ὃ δινοῦνται οἱ τροχοί.
Ἄπενιαυτίσαι ἐνιαυτῷ φυγεῖν
τὴν πατρίδα ἐπὶ τισιν ἀδική-
μασιν.
Ἄπέσβη τέθνηκεν.
Ἄποδιοπομπεῖσθαι ἀποπέμ-
πεσθαι καὶ διωθεῖσθαι τὰ ἀμαρ-

τήματα, συμπράκτορι χρωμένους τῷ Διί.
 Ἀποκναίειν κατ' ὀλίγον ἀποξύνειν καὶ ὥσπερ εἰ διαφθείρειν.
 Ἀπόστολα τὰ εἰς τὴν θάλασσαν ἐκπεμπόμενα ἢ ἐκπλέοντα.
 Ἀποστοματίζειν ἀπὸ μνήμησ λέγειν.
 Ἀπόρρησις ἀπαγόρευσις.
 Ἀποτεθρυνωμένοι ἀπηργισμένοι· εἴρηται δὲ κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν [τε]θρύνων, ἅπερ εἰσὶν ἄγωνα καὶ ἄγρια φυτὰ.
 Ἀποφράδες ἡμέραι, ἐν αἷς τοῖς κατοικομένοις χοᾶς ἐπιφέρουσιν, ἢ αἰ πρὸς πράξεις ἀνεπιτήδευτοι.
 Ἀπὸ ξέμπεφυκότητος.
 Ἀργυρὸς φιάλη.
 Ἀργυρὸς βέβαιον, ἀμετακίνητον.
 Ἀργυρομοιβὸς ὁ κέρμα ἀντὶ ἀργυρίου ἀλλασσόμενος.
 Ἀργιλώδης γῆ λευκὴ καὶ καθαρὰ.
 Ἀριστίνθη κατ' ἀνδραγαθίαν αἰρετόν.
 Ἀρρυσθαι ἀντὶ τοῦ καταλλάσσεσθαι· ὅθεν καὶ τὸ μισθαρεῖν τὸ μισθὸν ἀντὶ τίνος λαμβάνειν λέγεται.
 Ἀρρατον ἰσχυρόν, στερεόν.
 Ἀρτι πρὸ ὀλίγου χρόνου πεποιημένος.
 Ἀσκωλίζοντες ἐφ' ἐνὸς ποδὸς ἐφαλλόμενοι, ἢ στερούμενοι τῶν κατὰ φύσιν.
 Ἀσπαλιεύς ἀλιεύς, ἀπὸ τοῦ ἀποσπᾶν τὴν ἄγρην.
 Ἀτάρ σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ δή.
 Ἀτεχνὸς ὡς ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς καὶ χωρὶς πανουργίας, καὶ οἷον ἀπλάστως.
 Ἀτενῆς ἢ ὁ τῷ ἦθει εὐθύς καὶ ἀκλινῆς, ἢ ὁ σκληρὸς καὶ ἀνυπεικτος πρὸς ὃ χρὴ ὑπειξαι.
 Ἀτιμώρητος ἀβοήθητος ἢ θαν-

μαστός· ἔστι δ' ὅτε καὶ ὁ κακός.
 Ἀτύφου μοίρας τῆς ἀβλάβους ὑπὸ τύφου καὶ μὴ τεθυμμένης.
 Ἀτυχήσαι μὴ τυχεῖν.
 Ἀὔην καὶ ξηρὰν παραλλήλως εἵπεν· ἔστι δὲ ταῦτόν.
 Αὐτίκα ἅμα καὶ τότε, εὐθέως.
 Ἀχαρίστεῖν μὴ χαρίζεσθαι.
 Ἀστοξενος ὁ μὴ ἔχων ἐν τοῖς πολίταις οἰκίαν ἰδίαν.

Βάδην ἐπειγομένη πορεία.

Βαθεῖαν αὔλακα, ὅπερ ἔστι σχιστῆς γῆς ὑπὸ ἀρότρου· μεταφορικῶς ἀπὸ τούτου βαθείας φρένας καὶ κερκυμένους σημαίνει.

Βάλλ' εἰς μακαρίαν ἀντὶ τοῦ βάλλ' εἰς Ἄιδου, ὅθεν τοὺς ἀποθανόντας μακαρίτας ἔθος καλεῖν. ἢ ὅτι ἡ Μακαρία θυγάτηρ οὐσα τοῦ Ἡρακλέους ἐκουσα ὑπὲρ τοῦ τῶν Ἡρακλειδῶν γένους ἀπέθανεν.

Βάραθρον ὄρυγμα φρέατι ὁμοιον, ἐνθα οἱ καταδικασθέντες ἐβάλλοντο.

Βδελυρὸς αἰσχροποιός.

Βέβηλοι ἀμύητοι.

Βλάξ ὁ διὰ νωθρίαν ἡμαρτηκώς.

Βλιμάζειν πειράζειν.

Βένδις ἢ Ἀρτεμις Θρακία φωνῆ, καὶ Βενδίδεια Ἀρτέμιδος ἑορτὴ παρὰ Θραξίν.

Βλίττειν ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων.

Βράττειν ἀνακινεῖν, ὥσπερ οἱ τὸν σίτον καθαιρούντες.

Βρεχνόμενος γανρούμενος καὶ ὀγκυλόμενος μετὰ βάρους.

Βωμολοχία κακολογία ἀπὸ τοῦ λοχαγεῖν· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν τοὺς βωμοὺς λοχώντων καὶ ἐπιτηροῦντων τοὺς θύοντας, ἵνα μεταιτῶσιν.

Γεῖσα λίθοι εἰς θρυγία καὶ τοίχων
πρόποδας παρεσκευασμένοι.

Γελοῖον ἐφ' ᾧ τις ἂν γελάσειεν,
ἦγουν καταγέλαστον.

Γεννηται οἱ τὰς φατρίας γεννηῶν-
τες· φατρία δέ ἐστι φυλῆς μέρος
τρίτον, ὅπερ καὶ τριτὺς λέγεται.

Γενναῖος ὁ εὖ γεγονώς.

Γεωμόροι οἱ κληροῦχοι.

Γεωπεῖναι οἱ μικρὰν καὶ λυπρὰν
γῆν ἔχοντες.

Γῆν ἰλλομένην ἢ συγκεκλεισμέ-
νην καὶ περιειλημμένην· ἰλλά-
δες γὰρ οἱ δεσμοί.

Γνωματεύοντα διακρίνοντα καὶ
διαγινώσκοντα.

Γόητες οἱ ἀπατεῶνες.

Γυμνοπαιδία χοροὶ ἐν Σπάρτῃ
τῆς Λακωνικῆς εἰς θεοὺς ὕμνους
ἄδοντες εἰς τιμὴν τῶν ἐν Θυρέ-
αις ἀποθανόντων Σπαρτιατῶν.

Δεῖγμα τόπος ἐν Πειραιεῖ ἐν τῷ
καλουμένῳ ἔμπορειῳ.

Δείλης πρώτας τῆ πρό ἀρίστου ᾠρα·
δείλης ὀψίας τῆ πρό δείπνου.

Δεκάξει ὁ κρίσιν ἠνούμενος παρὰ
δικαστοῦ· δεκάζεται ὁ κρίσιν πι-
πράσκων· ἐνθεν ἀδέκαστος ὁ μὴ
πιπράσκων καλεῖται.

Δευσοποιὸν ἔμμονον καὶ δυσά-
πόπλουτον.

Δημοῦσθαι δημοκοπεῖν, παί-
ζειν, εὐφραίνεσθαι.

Δῆμος εἰς ἓκ τοῦ δήμου καὶ ἰδιώ-
της, καὶ ἡ πόλις σὺν τῇ βουλῇ.

Δημοποίητος ὁ παρεγγραφος.

Δῆπουθεν ἓκ τινος τόπου, ἢ
ἀντὶ τοῦ δηλονότι, ἴσον τῷ φα-
νερόν.

Διανενεύκαμεν ἐπεραιώθημεν.

Διαλαγγάνειν διαμερίζεσθαι,
διακληροῦσθαι.

Διαττᾶν σῆθαι.

Διαμπερὲς δι' ὅλου διῆκον.

Διατεθρυμμένος διακεκλασμέ-
νος.

Διαγράφειν (διαγεῖρειν C) δια-
ξύειν, ἀπαλείφειν, παράπτεσθαι.

Διακορῆς μεμεστωμένος.

Διασφάξ διατομὴ ὄρους.

Διδαξάμενος τελέσας τι ὑπὲρ
ἐτέρου διδασκάλω.

Διηθεῖν διυλίζειν.

Διθύραμβος ὕμνος εἰς Διόνυ-
σον.

Δίκηλα μιμήματα, εἰκάσματα.

Δίκη ὅτε μὲν τὸ ἐγκλημα, ὅτε δὲ
ἡ κόλασις, ὅτε δὲ ὁ τρόπος καὶ
ἡ ὁμοιότης.

Δικαιοῦμενος κολαζόμενος.

Διπλόον ἐπὶ σιδήρου εἴρηται,
ὅταν ἀπὸ τινος ἐνώσεως ἀπολυ-
σις τις ἢ εἰς παράθεσιν μᾶλλον
ἢ ἐνωσιν· ἐπὶ δὲ ἦθους τροπι-
κῶς τὸ μὴ ὑγιὲς δηλοῦν.

Διωκάθειν διώκειν ἐγκαλοῦντα
ἢ τρέχοντα.

Δροχόνος ἐν Τιμαίῳ καλεῖ τὰ
στηρίγματα τῆς πηγνυμένης
νηός.

Διωλύγιον ἐπὶ πολὺ διῆκον·
ἐπὶ φανύλῳ δὲ αὐτῷ κέχρηται·
πολὺ καὶ ἄμετρον.

Διωμοσία ὄρκοι οἱ ὑπὸ τῶν δι-
καζομένων γινόμενοι, τοῦ μὲν
ὁμνύντος ὅτι παθὼν ἐγκαλεῖ,
τοῦ δὲ ὅτι οὐκ ἐποίησεν.

Δρόμοι οἱ περίπατοι.

Δυσωπεισθαι ὑφορᾶσθαι καὶ
ὑπόπτως ἔχειν.

Δωροδόκοι καὶ οἱ διδόντες δῶ-
ρα καὶ οἱ λαμβάνοντες.

Ἐαυτῷ ἐπὶ τρίτου προσώπου·
οἱ Ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ δευτέρου κέ-
χρηται.

Ἐγκύρτια τὰ ἐν τοῖς κύρτοις
ἐνυφάσματα· χροῖται δὲ ἐν Τι-
μαίῳ ἐπὶ τῆς φάρυγγος τῆ λέξει.

Ἐδῆωσαν τὴν γῆν ἀντὶ τοῦ ἔδεν-
δροτόμησαν.

Ἐδίδαξα ἐπαίδευσα αὐτὸς δι'
ἑαυτοῦ· ἐδίδαξάμην ἐπαιδευσά-
μην δι' ἑτέρου, αὐτὸς ἐπιμελη-
θεὶς τούτου.

Ἐδος τὸ ἀγαλμα καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ
ἴδονται.

Ἐνθράττειν ὑποκινεῖν, ταράτ-
τειν.

Ἐἶεν· συγκατάθεσις μὲν τῶν εἰ-
ρημένων, συναφή δὲ πρὸς τὰ
μέλλοντα.

Ἐἰλομένων συνεσταλμένων, συγ-
κεκλεισμένων.

Ἐἰκάζων οἰόμενος ἢ ὁμοιῶν.

Ἐλη ἡλίον ἄλεα ἢ αὐγή.

Ἐἴλησις ἔκκασις.

Ἐἴλυφώσιν εἰλοῦσι, συνάγουσιν.

Ἐἴλασι καὶ εἴλασι λέγει ἀντὶ τοῦ
ἑοίκασιν.

Ἐἰσαγγελία (ἐπαγγελία C) καθ'
ᾧν μὴ εἰσι κολάσεις ὀρισμέναι
κατὰ τοὺς κειμένους ἤδη νόμους.

Ἐμαλακίσθη ἐνέδωκε καὶ ἀσθε-
νῶς διετέθη ὑπὸ δειλίας.

Ἐμβραχὺν συντόμως καὶ οἶον ἐν
βραχεῖ.

Ἐμπειρία τριβὴ ἐκ πείρας.

Ἐμπολέμια τὰ εἰς πόλεμον ἐπι-
τήδεια καὶ εὐχρηστα.

Ἐναγχοῦς ἐν τῷ ἔγγιστα παρελ-
θόντι χρόνῳ.

Ἐναυλος λόγος ἐνηχος.

Ἐναγίζειν θύειν.

Ἐνδίκως δικαίως καὶ κατὰ δίκην.

Ἐνδοῦναι προδοῦναι, παραδοῦ-
ναι, ἢ καὶ εἶξαι.

Ἐνεὸς ὁ ἔστερημένος φωνῆς.

Ἐγκοτον ἐχθρὸν ἐνδιάθετον.

Ἐνη καὶ νέα ἢ τριακᾶς καλουμέ-
νη· ἔνον τὸ παλαιὸν καὶ νέον
τὸ νέον.

Ἐντελεῖς οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ ἄρ-
ξαντες.

Ἐγχορίμπτει ἐγκυρεῖ, ἐνερείδει,
πλήττει.

Ἐνωμοτία τάγμα ποσόν· εἴρηται
δὲ ἀπὸ τοῦ ὀμνῦναι αὐτοὺς μὴ
λείψειν τὴν τάξιν.

Ἐξαμβλοῦν διαφθεῖρειν τὸ κατὰ
γαστρός [διεφθορός] καὶ ἀπο-
κτείνειν αὐτό.

Ἐπαμφοτερίσαι εἰς ἀμφιβο-
λίαν ἀγαγεῖν τὸν λόγον.

Ἐξάντη· τὸ ν ἔγκειται δι' εὐστο-
μίαν ἀντὶ τοῦ ὑγιῆ καὶ ἔξω αἴτης.

Ἐξετασμός ἀρίθμησις.

Ἐξηγηταὶ τρεῖς γίνονται πνθό-
χρηστοί, οἷς μέλει καθαίρειν
τοὺς ἄγει τιγὶ ἐνισχηθέντας·
καὶ οἱ ἐξηγούμενοι τὰ πάτρια.

Ἐξομορογνύμενος ἐκματτόμε-
νος καὶ ἀποτυπούμενος.

Ἐξοστρακισμός φυγὴ δεκαετής.
πῆγμα δὲ γίνεται ἐν τῇ ἀγορᾷ
εἰσόδους ἔχον, δι' ὧν εἰσιῶν
πολίτης ἔκαστος ὄστρακον τί-
θησιν ἐπιγεγραμμένον· τούτων
δὲ ὑπὲρ ἑξακισχίλια γενομένων,
φυγὴ δεκαετής καταψηφίζεται
τοῦ κρινομένου.

Ἐξωμοσία ἔνορκος παραίτησις δι'
εὐλόγον αἰτίας.

Ἐπαγωγὰ ἀγωγαὶ δαίμονος
φάνου ἐπὶ τινα γενόμεναι.

Ἐπετίμα ηὔξει τὴν τιμὴν.

Ἐπιβολὴ ἢ εἰσφορὰ [παρακαταβο-
λή, τέλος, φόρος, καταβολή].

Ἐπήβολοι οἱ ἐπιτυχῶς βάλλον-
τες· βάλλειν γὰρ τὸ τυχεῖν· ἢ
οἱ ἐντυγχάνοντες.

Ἐπηλὺς ὁ ἄλλοθεν ἐπεληλυθώς,
τουτέστιν ὁ ἄλλοεθνής.

Ἐπηλυγάζονται ἐπικρούπον-
ται, ἐπισκιαζονται· λύγη γὰρ
λέγεται ἢ σκιά.

Ἐπάρας ἀναπέσας.

Ἐπιβάδαι αἰ μετὰ τὰς ἐορτὰς ἡμέ-
ραι, ἐν αἷς τοῖς ὑπολειφθεῖσι σι-

- τίοις καὶ ποτοῖς χρῶνται Ἀθηναῖοι.
- Ἐρρε φθειρόν, ἀπαλλάττου.
- Ἐρυμνά τὰ ἐχρᾶ καὶ τὰ δυσπρόσβατα χωρία.
- Ἐρμαιον εὕρεμα· ἀπὸ τοῦ ἐν ἔθει λεγομένου· κοινὸς Ἐρμῆς.
- Ἐρυσίβη μιλτώδης δρόσος, πᾶχνη δὲ δρόσος χιονώδης.
- Ἐπεσφάλακεν οἱ μὲν ἐσπάσθη, οἱ δὲ ἐσάπη ἢ παρὰ καιρὸν ἀτροφῆσαν ἔμαράνθη.
- Ἐταιρίστρια αἱ καλούμεναι τριβάδες.
- Ἐτνος ὄψον ἐξ ὀσπρίου.
- Ἐυερκῆς εὐτετειχισμένη.
- Ἐυηνίως ἀφιλονείκως.
- Ἐυθῦναι δίκαια κατὰ τῶν ἀρξάντων κακῶς.
- Ἐυθῦν Ἀνκείου ἐπ' εὐθείας εἰς Ἀύκειον· τόπος δὲ ἔστιν Ἀθήνησιν.
- Ἐυρὼς ὑγρότης σεσηπυία.
- Ἐφέται· πεντήκοντά εἰσιν οὗτοι οἱ ἀπὸ Δράκοντος περὶ φόνου δικάζοντες κριταί.
- Ἐφοροὶ πέντε μείζους καὶ πέντε ἐλάττους.
- Ἐχέγγυον· τὸ διὰ πίστεως ἄξιον οὕτως καλεῖ.
- Ἐχθοδοπὸν ἐχθροποιόν.
- Ζειραὶ χιτῶνες ἀνακεκολλαμμένοι.
- Ζώπυρα τοῦ ζῆν ποιητικά.
- Ζυγομαχεῖν εἴργεσθαι ὑπό τινος.
- Ἡ γάρ; οὐχ οὕτως;
- Ἡκιστα οὐ πάνν.
- Ἡδὺς εὐήθης καὶ ἄφρων.
- Ἡίθεος ἀφάρτος πρὸς γυναῖκας.
- Ἡμεδαπὸς ἡμέτερος πολίτης.
- Ἡπλάτος ὁ ὀργοπύρετος.
- Ἡπνοῦ ἄρα γε, [μονονοχί, αὐτίκα μάλα].
- Ἡσχαλλον ἐδυσχέρανον.
- Ἡτριον τὸ τοῦ ὑφάσματος πλέγμα.
- Ἡτρον ὁ μεταξὺ ὀμφαλοῦ τε καὶ αἰδοίου τόπος, ἐνθα μάλιστα γίνετ' Ἄρης ἀλεγεινὸς δίζυροῖσι βροτοῖσιν.
- Ἰαλλὸς πᾶν τὸ θάλλον, κυρίως δὲ ὁ τῆς ἐλαίας κλάδος.
- Ἰέρμη ὁ πυρετός.
- Ἰάματα νευροσπᾶσματα.
- Ἰηπολεῖν θεῶν εἰκόνας ἔχοντα περιπολεῖν, ἀργύριον εἰσπρασσομενον.
- Ἰεσομθεταὶ νομοθεταὶ ἢ νομοφύλακες.
- Ἰόλος οἶκος περιφερῆς, ἐν ᾧ οἱ πρυτάνεις συνειστιῶντο· πρυτανεῖον δὲ ἠνόμασται, ἐπεὶ πυρῶν ἦν ταμειῖον.
- Ἰολῶσαι θολερὸν ποιῆσαι.
- Ἰράττει ταράττει, κινεῖ.
- Ἰηπολοῦσι περιπολοῦσι διὰ θυσιῶν ὑπισχνούμενοι θεοῦς ἐξιλάσκεσθαι.
- Ἰήματα θυμιάματα· ἄλφιστα δὲ ἔστι ταῦτα οἴνω καὶ μέλιτι δεδευμένα.
- Ἰουραυλεῖν ἔξω τῶν θυρῶν ἀλλίξεσθαι καὶ ἀναστρέφεσθαι.
- Ἰῶπες οἱ μετὰ ψεύδους καὶ θανμασμοῦ τινὶ προσιόντες ἐπὶ κολάκευσιν.
- Ἰδιον ἰδιωτικόν.
- Ἰδίειν ἰδροῦν.
- Ἰεράτω κατὰ νόμον ὀργιαζέτω καὶ θυέτω· ὀργεῶνες γὰρ οἱ θύται.
- Ἰερομηγνία μῆν ἐν ᾧ ἡμέραι εἰσὶν ἑορταστικά.
- Ἰερομνήμονες οἱ εἰς Πύλας ἐκπεπόμεινοι γραμματεῖς.
- Ἰκταρ ἐγγύς· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐφικνεῖσθαι.
- Ἰμᾶν ἀνέλκειν, ἀνασπᾶν.
- Ἰπνοπλάθαι φουρνόπλάσται.

Ἰνδάλλεται φαντάζεται.
 Ἰππαργέται· τρεῖς οὔτοι ἐγένοντο
 ἄρχοντες ἐν Σπάρτῃ.
 Ἰσοτελής ὁ χωρὶς ζημίαις ἐπιδημῶν
 ἶσα τοῖς πολίταις.

Καὶ τάχει ἔμεν· καὶ ταχέως
 πορευσόμεθα.

Κάκη ἢ κακία, ὡς πλάνη καὶ
 ζάλη.

Καραδοκεῖν τὸ τοῦ πράγματος κε-
 φάλαιον ἐπιζητεῖν καὶ ἐπισκο-
 πεῖν ὅπῃ χωρήσει.

Κατῆρεν κατέπλευσεν.

Κάταγμα ἐρίου σπάσμα καὶ μῆ-
 ρυμα.

Καταβολὴ περιοδικῆ λῆψις πυ-
 ρετοῦ.

Κατόπιν μετὰ ταῦτα.

Κεκόμεψενται πεπιθάνενται.

Κεραμεικοὶ δύο, ὁ μὲν ἔνδον
 τεύχος, ὁ δὲ ἐκτός, ἔνθα τοὺς ἐν
 πολέμῳ τελευτῶντας ἔθαπτον.

Κερασβόλον ἄτηκτον καὶ μὴ εἶ-
 κον παιδεία, ἀλλ' ἀπηνὲς ὄν· εἴ-
 ρηται δὲ ἀπὸ τῶν σπερμάτων,
 ἅτινα κατὰ τῶν κεράτων βαλλό-
 μενα ἄτηκτα καὶ ἀνέψητα μένει.

Κηφήνεσσι κοθούροισι τοῖς
 καθεζομένοις καὶ φυλάττουσι
 τὴν τῶν μελισσῶν ἕξοδον. οὔροι
 γὰρ οἱ φυλάσσουντες, καὶ οἱ θυ-
 ρωροὶ οἵ τὰς θυράς φρουροῦντες.

Κίβδηλον οἶονεὶ κρύβδηλόν τι
 ὄν.

Κινδυνεύει ἐγγίζει.

Κλητῆρες οἱ εἰς μαρτυρίαν κλη-
 τοί.

Κνάφος ὄργανόν τι [ὄν] ἐν κύκλῳ
 κέντρα ἔχον, δι' οὗ τοὺς βασανι-
 ζομένους ἐκτείνουσιν· ὅμοιοι
 δὲ ἐστὶν κναφικῶ κτενί.

Κοάλεμος ματαιόφρων· κοεῖν
 γὰρ τὸ αἰσθάνεσθαι.

Κόλλαβοι τὰ τῶν χορδῶν ἐπι-
 τόνια.

Κομψὸς λόγος καὶ ὁ ἀγαθὸς δὲ
 καὶ ὁ πιθανότῃ ὑποδύμενος
 τὴν ἀλήθειαν.

Κομιδῆ τελέως· εἴρηται δὲ ἀπὸ
 τῆς τῶν καρπῶν κομιδῆς, ἣτις
 γίνεται τελειωθέντων αὐτῶν.

Κορυβαντιᾶν παρεμβαίνεσθαι
 καὶ ἐνθουσιαστικῶς κινεῖσθαι.

Κόρυδοι ὅμοιοι ὄρνυξιν ὄρνιθες.

Κορυζᾶν μύξας ῥεούσας ἔχειν·
 κόρυζα γὰρ ἡ μύξα.

Κοροπλάθοι οἱ τοὺς κόρους
 πλάττοντες κηρῶ ἢ γύψῳ.

Κράδη κλάδος.

Κραিপάλωντα ἔτι ἀπὸ τῆς μέ-
 θης βαρυνόμενον.

Κρανίον ἐν Κορίνθῳ γυμνάσιον.

Κραυρότερον ψαθυρότερον καὶ
 εὐθραυστότερον.

Κναμεῦσαι κνάμψηφοροῦσαι,
 ᾧ ἐχρῶντο οἱ βουλευταί.

Κυλοιδιᾶν τὰ κύλα οἰδαίνειν· κύλα
 γὰρ τὰ ὑπὸ τοὺς ταρσοὺς τῶν
 ὀφθαλμῶν μυώδη σαρκία.

Κύρβις στήλη τρίγωνος πυρα-
 μοειδῆς, νόμους ἔχουσα περὶ
 θεῶν.

Κύρτος πᾶν πλέγμα τὸ εἰς ἰχθύων
 ἄγρην πεποιημένον.

Κωμωδεῖν σκώπτειν.

Κωλαργέται οἱ ταμίαι τοῦ δικαστι-
 κοῦ μισθοῦ καὶ τῶν εἰς θεοὺς
 ἀναλωμάτων.

Λαμπτήρ φανός.

Λαχεῖν δίκην γραψασθαι.

Λάχος κληρος.

Λεῖα ἀρπαγὴ ἀπὸ τῶν πολεμίων.

Λήξιεις τῆς τριακάδος καλουμέ-
 νης· λήξεώς τε περὶ δικῶν καὶ
 προσκλησεων καὶ κλητήρων· κλη-
 τῆρες δὲ οἱ μάρτυρες.

Λιθολόγοι οἰκοδόμοι.

Δίσπαι οἱ δίχα πεπερισμένοι.
 Δύγη σκιά, ἀπόκρυψις.
 Δυναβηττός ὄρος τραχύ.

Μανον τὸ ἀραιόν [καὶ ὁ μαινό-
 μενος, ὁ μὴ ἰσχυρὸς ταῖς φρε-
 σίν].

Μέλεος ὁ τοῖς μέλεσι μάταιος.
 Μέρμερος ὁ διὰ πανουργιῶν
 φροντίδας τισὶν ἐμποιῶν.

Μεσεγγνωθὲν ἐπὶ μεσιτῶν ἀπο-
 τεθὲν ὡς ἀμφισβητούμενον.

Μεταλαγχάνειν ἀφυστερεῖν ἢ
 ἀποτυγχάνειν κλήρου.

Μεταποιεῖσθαι ἀντιποιεῖσθαι.
 Μετρίως ὠργασμένος ἀντὶ τοῦ
 μεμαλαγμένος ἢ δεδευμένος.

Μορμολυκεία τὰ φοβερά τοῖς
 παισὶ προσωπεῖα· μορμολύττει
 καὶ μορμολύττει ἀντὶ τοῦ ἐκφο-
 βεῖν ἀμφοτέρω.

Μορυχαία οἰκία τις ἀπὸ Μορύ-
 χου, ἐν ἣ καὶ Ἄρτεμις μορυχαία
 ἀπὸ τοῦ καθιδρυσάμενος.

Μουνυχία καὶ Ζεῖα λιμένες ἕτεροι
 τοῦ Πειραιέως.

Μυδᾶν δίνυρον εἶναι καὶ σήπε-
 σθῆα.

Νεοθνής ὁ νεωστὶ τεθνεώς.

Νεοτελής ὁ νεωστὶ τετελεσμένος.

Νεορρόν νεωστὶ εἰργασμένος.

Νῦν δὴ πρὸ ὀλίγου χρόνου [ἡμῖν].

Νυνὶ ἐν τῷ ἐνεστώτι χρόνῳ.

Νῶ ἡμεῖς, νῶϊν ἡμῖν.

Ξεναγοὶ οἱ τοῖς ξένοις ἡγούμε-
 νοὶ ὁδόν.

Ξύλων ἔρεψίμων· στεγάσματά
 ἐστὶ τὰ ἐρέψιμα τὰ εἰς τὰς οἰκίας
 κατατεταγμένα.

Ξυστίδες ποδήρη ἐνδύματα· οἱ
 δὲ γλαμύδας κομικὰς φασιν ὅτι
 ἀπὸ τοῦ ἐξέσθαι καὶ εἰργάσθαι
 ἐπιμελῶς.

ἽΟα ἀκροδρόων εἶδος, μήλοισ μι-
 κροῖς ἐμφερές.

Οἶναρα τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα.

Οἶστορᾶ συντόμως καὶ μανικῶς
 κινεῖται.

ἽΟκνεῖ εὐλαβῶς ἔχει.

ἽΟκρίβας πῆγμα τὸ ἐν τῷ θεάτρῳ
 τιθεμένου, ἐφ' οὗ ἴσταντο οἱ τὰ
 δημόσια λέγοντες, θυμέλη γὰρ
 οὐδέπω ἦν. λέγει γοῦν τις· λό-
 γιόν ἐστὶ πῆξις ἐστορεσμένη ξύ-
 λων, εἶτα ἐξῆς· ὀκρίβας δὲ ὀνο-
 μάζεται.

ἽΟμηρίδαι οἱ τὰ Ὀμήρου ὑπο-
 κρινόμενοι.

ἽΟμόσε εἰς ταυτό ἀπὸ τῶν ἐναν-
 τίων ἐς μάχην φερόμενοι.

ἽΟμόγνιοι θεοί, οἷς οἱ συγγενεῖς
 κοινῶς ὀργιάζουσιν.

ἽΟμοτέρμονες οἱ ὁμοῦ τὰ τέλη
 ἔχοντες, ὅσων οἱ γείτονες· ὁμοῦ
 γὰρ ἔχουσι τὰ τέματα.

ἽΟργᾶ ἐπιέγεται, ἐπιθυμεῖ.

ἽΟργάσας μαλαξάς.

ἽΟργᾶς ἡ εὐγείας καὶ λιπαρὰ καὶ
 ἀκμαία.

ἽΟργιάζων θύων, ἐπιτελῶν.

ἽΟρέξαι δοῦναι, ἀποτεῖναι.

ἽΟργισταὶ οἱ τὰ μυστήρια ἐπιτε-
 λούντες.

ἽΟρχήστρα τὸ τοῦ θεάτρον μέ-
 σον χωρίον· καὶ τόπος ἐπιφα-
 νῆς εἰς πανήγυριν, ἐνθα Ἀρμο-
 δίου καὶ Ἀριστογέιτονος εἰκόνας.

ἽΟσια τὰ ἰδιωτικά καὶ μὴ ἱερά.

ἽΟττα φήμη, ματεία [καὶ] διὰ
 κληδόνος.

Οὐκ ἄλλως προνοεῖ· οὐ μάτην.

Οὐκ ἔτός (ἔτος C) οὐκ ἔτωσίως
 γεγραφώς, οὐ ματαίως.

Οὐκ ἐν ὑπονοίᾳ· οὐκ ἐν αἰνιγ-
 μῶ, οὐκ ἐν ἀλληγορίᾳ.

Οὐχ ἦκιστα· πάννυ, ὡς Πορφύ-
 ριος ἐν τῷ πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ

- νοῦ χωρίζοντας τὸ νοητόν· διενεχθέντες δὲ πρὸς ἀλλήλους τὸ παρηγημένον αὐτῶν τῆς δόξης οὐχ ἦμιστα.
- Ὅφλειν ἠττάσθαι ἐπὶ δικαστηρίου.
- Ὅχθας γῆς ἀναστήματα.
- Παιανίσει τὸν Παιᾶνα ἐπικαλεῖσθαι· ἦν δὲ ἔθος καὶ ἐπὶ ἔργου ἀρχομένους καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο λέγειν.
- Παιδοργία παιδοποιΐα.
- Παλιναίρετα φενκτά, ἐμβλητά, τὸ ἐναντίον πρὸς αὐτῇ τῇ αἰρέσει πάθος ἐμποιοῦντα· σημαίνει δὲ καὶ τὰ πάλιν αὐτὰ ἐν Τιμαίῳ· παλιναίρετα γὰρ φησι γεγονότα πάντα καὶ διεφθαρμένα.
- Παλίμβολος ὑποπτος καὶ ὑπουλος πολυμετάβολός τε καὶ ἐκ μιᾶ γνώμῃ μὴ μένων.
- Παρακαταβολή πρόθεσις τοῦ δεκάτου μέρους τοῦ τιμήματος.
- Παραταχθεῖς παρ' αὐτὸν ταχθεῖς.
- Παράστασις στάσις παρὰ τινά ἄτιμος· γίνεται δὲ ἐπὶ τῶν χρεωφειλετῶν.
- Παρατενεῖς ἀπολεῖς, ἐπὶ πλέον παρελκύνσεις.
- Πάρεστιν ἐκ παντὸς δυνατόν ἐστιν.
- Παρίεμαι παραιτοῦμαι.
- Πάρνοψ ἀκρίδος εἶδος.
- Πάρνης ὄρος μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς.
- Παρόν ἐξόν, δυνατόν, δέον.
- Πατρούχου παρθένου τῆς ὄρφανῆς καὶ ἐπικλήρου, ἢ προσήκει τὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν.
- Πατρονομούμενοι οἱ τοῖς γονικοῖς νόμοις χρώμενοι, ἢ ὑπὸ τῶν πατέρων ἀρχόμενοι.
- Πάχνη δρόσος πεπηγυῖα· κρύσταλλος δὲ τὸ ὑπὸ κρούους συνεσταλμένον καὶ πεπηγός.
- Πειρῶντα πειράζοντα διὰ λόγων παῖδα ἢ γυναῖκα.
- Πέλανοι πέμματα ἐκ παιπάλης καὶ ἐλαίου καὶ μέλιτος πεποιημένα πρὸς θυσίαν.
- Πέλτη ὄπλον κοῦφον ἵτυν οὐκ ἔχον, ἀλλ' ἐκ μόνῃς βύρσης γεγονός.
- Πελάτης ὁ ἀντὶ τροφῶν ὑπηρετῶν καὶ προσπελάζων.
- Πενεστικὸν τὸ παρὰ Θετταλοῖς θητικόν, ὡς τὸ εἰλωτικὸν παρὰ τοῖς Σπαρτιαταῖς.
- Περιογειρόμενοι νικηφόροι οἱ νικήσαντες ἐν δημοσίῳ ἀγῶνι καὶ δῶρα παρὰ τῶν φίλων καὶ οἰκείων λαμβάνοντες καὶ περιμόντες.
- Περιεῖπον περὶ τινά ἦσαν θεραπευτικῶς καὶ φυλακτικῶς.
- Πεττεῖα ἢ διὰ ψήφων παιδιὰ· ἔστιν δ' ὅτε καὶ γεωμετρίαν λέγει.
- Πλέθρον ἕκτον μέρος σταδίου.
- Πλημμέλεια πολλῇ ἀμέλεια.
- Πνύξ χωρίον, ἐν ᾧ τὰ ἀπόρρητα ἐκκλησιάζουσιν.
- Ποικιλτικὴ ποικίλον ὕφασμα ἢ ὑφαντικὴ ποικίλον.
- Πομπὴ ἀπόπεμψις.
- Πόπανα πέμματα πλατέα καὶ λεπτά καὶ περιφερῆ.
- Πόρκος κύντος θαλάσσιος ὁ εἰς ἄγραν ἐχθῶν.
- Ποτνιόμενος ἐπικαλούμενος σὺν λύπῃ.
- Πρανὲς κάταντες.
- Πρόσχημα παρακάλυμμα τοῦ ἦθους ἢ πρόφασις.
- Πρέμνον τὸ τοῦ δένδρου στέλεχος καὶ ἔδρασμα, οἶον παραμένον τι ὄν.

- Προσέπαισε προσέπαιξε· τῷ σ
ἀντι τοῦ ἕ κέχρηται.
- Πρὸς τὸ τῆς Ἄγρας· τὸ τῆς
Ἄγρας θεσμοφόριον Ἀρτέμιδος
δηλοῖ.
- Πρόβασις ἢ τῶν βοσκημάτων κτη-
σις.
- Προβολή γραφή κατὰ τῶν συκο-
φαντούντων.
- Προτέλεια αἱ πρὸ τῶν γάμων
τελούμεναι θυσίαι καὶ δωρεαί.
- Πρυτανεία μηνιαία φυλῆς ἀρχή.
- Πρῶ ἔτι· ὄρθρου βαθέος.
- Πυρῶν φλέγων [ἦ] καίων.
- Πύθιοι δ' ἄνδρες αἰρετοὶ παρὰ
Λάκωσιν, δύο καθ' ἕκαστον βα-
σιλέα σύσσιτοι.
- Ῥᾶον συγκριτικὸν πρὸς ἔτερον,
ῥᾶδιον ἀπόλυτον καθ' αὐτό, ῥᾶ-
στον ὑπερθετικόν.
- Ῥαψῶδοι ὑποκριταὶ ἐπῶν.
- Ῥῆσις μακρὰ διεξοδικὸς λόγος
μακρός.
- Ῥῆτραι συνθῆκαι λόγων.
- Ῥικνὸν ἐπικαμπὲς ἢ ὄυσόν.
- Ῥύμμα ἀπορούπτον ἢ σμήχον.
- Ῥυμβεῖν ῥομβεῖν· τοῦτο δὲ ἀπὸ
τῆς κινήσεως τοῦ ῥόμβου.
- Σαρδῶνιος γέλωσ ὁ προσποιή-
τος· ἀπὸ τῆς Σαρδοῦς τῆς νήσου.
- Σατυρικὰ δράματα· πλείονα ἢν
ἔθος ὑποκρίνεσθαι, ἐν οἷς με-
ταξὺ ταῦτα ἐμίγνυον πρὸς διά-
χυσιν.
- Σηκὸς ἔπανλις τριγῶν περιεχο-
μένη.
- Σισύρα αἰγίον στέγαστρον τε-
τριχωμένον· ἔστι δ' ὅτε καὶ τὸ
τραχὺ καὶ ἄγναπτον ἱμάτιον,
ὡς καὶ Ἀριστοφάνης· ἐν πέντε
σισύραις ἐγκειορδυλημένος.
- Σιωρῆται λόγος ἀνδρῶν ἐξακο-
σίων Ἀρκαδικός, ὁ ἀρχόμενός
- τε ἐν τοῖς πολέμοις καὶ τελευ-
ταῖος ἀναχωρῶν.
- Σκηπτόμενος προφασιζόμενος.
- Σκληφρὸς ὁ σκληρὸς καὶ παρη-
βηκῶς, ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δυ-
νάμενος.
- Σκολύθρια ταπεινὰ διφρία
παρὰ τοῖς Θεσσαλοῖς, ἃ τινες
θρανία καλοῦσιν.
- Σμινύην οἱ μὲν δίκελλαν, οἱ δὲ
ἄξινην καλοῦσιν.
- Σπαργῶσα σπαραττομένη ὑπὸ
θλίψεως καὶ θεομένη ἐκκρίσεώς
τινος.
- Σταθερὰ μέσον ἡμέρας, ὅτε
κατὰ κορυφὴν ὁ ἥλιος γίνεται·
σταθερὸς στάσιμος, ἰσχυρός.
- Στρυνφνὸν στερεόν.
- Στερίφαι στεῖραι, παρὰ τὸ στε-
ρεῶν ἔχειν τὴν ὑστέραν.
- Στέμφυλα ἐλαιῶν καὶ σταφυλῶν
ἀποπιέσματα, οἷς ἀντὶ ὄψων
ἐχρῶντο.
- Στρατεία ἢ ἐνέργεια καὶ ὡσπερ
πάλη· στρατιὰ τὸ τῶν στρατιω-
τῶν ὑπὸ ἑνα ἔπαρχον τάγμα·
στρωτόπεδον λέγεται καὶ τὸ
πλήθος τῶν στρατιωτῶν, λέγε-
ται * δὲ * καὶ τόπος, ἐν ᾧ ἄθροί-
ζεσθαι αὐτοὺς ἐπιτήδειον.
- Στρόφιγγες οἱ τῶν θυρῶν στρο-
φεῖς.
- Στύραξ ὁ σαυρωτῆρ καλούμενος,
ἢ τοῦ δόρατος ἀρχή, ἐφ' ἣ στη-
ρίζεται.
- Συμβιβᾶσαι εἰς συμβίβασιν καὶ
ὁμολογίαν ἐλθεῖν περὶ τινος.
- Συνέριθοι συνεργοί.
- Συνέμπορος συνοδοιπός.
- Σφαδάξειν δυσανασχετεῖν μετα-
τινος ὡσπερ σπασμοῦ.
- Σφενδόνη τοῦ δακτυλίου ἢ πε-
ριφέρεια ἢ εἰς λίθου βολήν.
- Σφεδανὸν καταπληκτικόν, πολε-
μικόν.

Σφριγῶντες ἀκμάζοντες, ὥσπερ
δισσφηνωμένοι ὑπὸ πυκνότητος
καὶ ἀκμῆς· παρ' Ἴπποκράτει δὲ
σφριγανὸν τὸ ἀκμάζον λέγεται.

Σχηματιζόμενος προσποιού-
μενος ἢ συνταττόμενος.

Ταινίας ἀναδοῦμενοι· ἔθος
τοῖς νικήσασιν ἀναδοῦναι ται-
νίας.

Ταλασιουργία ἡ περὶ τῶν ἐρίων
ἐργασίμη τέχνη.

Ταλαντοῦσθαί· ἑτεροφορεῖ-
σθαί.

Τὰς ψυχὰς ἀποτεθρωμέ-
νοι ἀντὶ τοῦ ἀπηγριωμένοι καὶ
ἄγονοι.

Τέγγων μαλάττων, βρέχων· τέγ-
γεσθαί· εἶκειν, ἐνδιδόναι.

Τεθυμμένος ὑπὸ πυρὸς ἐκκε-
καυμένος ἢ κεκαυμένος.

Τελεσθέντα ἀναλωθέντα.

Τελεταὶ αἱ μυστηριώδεις θυ-
σῖαι.

Τέλος τάξις, βλάβη, ἀνάλωμα.

Τέμπη μεταξὺ ὁρῶν στενότητες.

Τερθρεία γοητεία ἢ περιπάθεια.

Τένθης ὁ γαστρίμαργος.

Τερατολόγοι οἱ θαυμαστὰ καὶ
παράδοξα μυθεύοντες.

Τευτάζων πραγματευόμενος, ἐν-
διατρίβων.

Τέως πρὸ τοῦ ἢ ἕως τινός.

Τήθη μάμη· τηθὶς δὲ ἡ τῶ θείῳ
ἀνάλογος.

Τήν ἄλω πενην· τὴν πανουρ-
γίαν.

Τήν λῆξιν· τὸν κληρὸν.

Τίθηται ἔχων στρέφη ἀντὶ τοῦ
ἐνδιατρίβεις.

Τιμαλφέστατον τιμὴν πολλὴν
εὐρίσκων· τὸ γὰρ ἄλφειν εὐ-
ρίσκων ἐστίν, ἐξ οὗ καὶ Ὀμηρος
ἀλφειβοίας καλεῖ τὰς εὐρισκού-
σας κόρας εἰς τιμὴν βόας.

Τοπάζω ὑπονοῶ, οἶμαι.

Τίμην κατάφασιν δηλοῖ ἀντὶ τοῦ
πῶς γὰρ οὐ ἢ διὰ τί γὰρ οὐ;

Τραγικὴ σικηνὴ πῆγμα μετέω-
ρον, ἐφ' οὗ ἐν θεῶν σικηνῇ τινὲς
παριόντες ἔλεγον.

Τριτὺς φυλῆς μέρος τρίτον.

Τυφῶνος πολυπλοκότερον·
Τυφῶν ὁ λεγόμενος κεραννω-
θῆναι ὑπὸ Διός· τούτου ποιικι-
λότερον.

Τωθάζων χλευάζων, σκώπτων,
διασύρων.

Ἵηνεῖς ὑϊκόν τι καὶ ζωῶδες
ποιεῖς.

Ἵμνοῦσι λέγεται καὶ ἐξ ὄρθῆς λε-
ξεως καὶ κατ' εὐφημισμὸν ἀντὶ
τοῦ ἐπαιτιῶνται τὸ γῆρας, ὡς
ἐν Ἀ' Πολιτείας.

Ἵπάγειν εἰς δίκην ἐνάγειν.

Ἵπ' αὐγὰς ὑπὸ τὸν ὄρθρον ἢ
ὑπὸ τὸν πεφωτισμένον ἀέρα.

Ἵπερτερία τὸ τῆς ἀμάξης πῆγ-
μα.

Ἵποκορίζεσθαι πρὸς κόρην
ἢ κόρον λέγειν ἀποσμικροῦν-
τα, οἶον ἱππάριον, πατρί-
διον.

Φαληρικὸν ἱπόδρομον Ἀθή-
νησιν.

Φάναϊ ἐν αὐτῷ ὑπολαμβάνειν· τὸ
δὲ λέγειν ἐτέρῳ δηλοῦν.

Φαρμακεία κρήνη, ἐξ ἧς οἱ πι-
νοντες ἀπέθνησκον· ἐνιοὶ δὲ
τόπον, εἰς ὃν ἀπάγονται ἐπὶ κό-
λασιν οἱ ἐπὶ φαρμακείᾳ ἀλόντες.

Φαῦλον ἀπλοῦν, ῥάδιον, εὐτελές.

Φελλία χωρία λεπτόγεια.

Φηγοὶ σπέρματος εἶδος.

Φθήνη φθίσις ἐξ αἵματος ἀναγω-
γῆς.

Φλαῦρον πονηρόν.

Φορμίσχοι καλαθίσχοι.

Χαλαστραῖον νίτρον, ἀπὸ Χαλάστρας τῆς ἐν Μακεδονίᾳ λίμνης.

Χαμεύνια τὰ ἐπὶ τῆς γῆς στρωννύμενα.

Χαμαίζηλος διαφορῖον μικρὸν ἢ ταπεινὸν σκιμπόδιον.

Χαραθριός, ὃς ἐπειδάν τι φάγη, ταχέως ἀναλίσκει ὑπὸ θερμότητος· ἐνιοὶ δὲ τοῦτον καλοῦσιν αἰθυϊαν.

Χαρίζεσθαι κοινῶς μὲν ὡς οἱ πολλοί, ἰδίως δὲ ἐπὶ ἀφροδισίων ἢ ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ὑποκατακλίνεσθαι· εἴτε σοὶ δεῖ χαρίζεσθαι, καὶ πάλιν· ἵνα σοὶ χαρίσωμαι.

Χειροσκόποι οἱ τὰς χειροτονίας ἐπισκοποῦντες.

Χῆτις σπάνις, ἔνδεια, στέρησις.

Χλιδὴ ἔκλυσις καὶ μαλακία, εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐχλιάνθαι καὶ ἐκλελύσθαι ἀσθενείᾳ τοῦ θερμοῦ.

Χραίνειν ἤγουν ἀποχραίνειν· παρὰ τοῖς ζωγράφοις δὲ λέγεται τὸ μὲν χραίνειν τὸ [δὲ] χρώζειν διὰ τοῦ ῥαβδίου, τὸ δὲ ἀποχραίνειν τὸ τὰ χρωσθέντα ἐνοποιεῖν.

Ψαιστά· οὕτως λέγονται τῶν σπλάγγων κεκομμένων εἰς λεπτά μετὰ ἄρτου ἀπαρχαί τινες.

Ψῆτται (ψίτται C) ἰχθύων εἶδος.

Ψυκτῆρ ποτήριον μέγα καὶ πλατὺ εἰς ψυχροποσίαν παρεσκευασμένον.

ᾠ μέλεε ᾧ μάταιε, ᾧ δαίλαιε· ἐνιοὶ δὲ ᾧ ἐπιμελείας ἄξιε καὶ οἶον μεμελημένε.

ᾠ οὔτος ᾧ σύ.

ᾠ ρασμῆνος μεμαλαγμένος.

ᾠ ρωπὸς χώρα μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς.

ᾠ ρς ἔοικεν ὡς φαίνεται, ὡς δοκεῖ.

ᾠ ρς οἶόν τε ὡς δυνατήν.

ᾠ τᾶν ᾧ οὔτος.

ONOMASTICON PLATONICUM.

- Ἄβαρις* Charm. p. 158 B.
Ἀγαθοκλῆς Lach. 180 D, Protag. 316 E.
Ἀγάθων Symposii persona; adde Protag. 315 E.
Ἀγαμέμνων Cratyl. 395 A, Symp. 174 C, Theag. 124 C, Hipp. min. 370 BC, Rep. II. 383 A, III. 390 E, 392 E, VII. 522 D, X. 620 B, Leg. IV. 706 D, Epist. II. 311 A.
Ἀγαμήδης Axioch. 367 C.
Ἄγρις Cratyl. 394 C, Alcib. 124 A.
Ἀγλαῖων Rep. IV. 439 E.
Ἀγλαοφῶν Gorg. 448 B, Ion. 532 E.
Ἄγρα Phaedr. 229 C.
Ἀδείμαντος ὁ Ἀρίστωνος, οὗ ἀδελφὸς Πλάτων, Apol. 34 A.
Ἀδείμαντος Γλαύκωνος ἀδελφός, persona Parmenidis et Reipublicae.
Ἀδειμάντω ἀμφοτέρω, ὃ τε Κηπίδος καὶ ὁ Λευκολοφίδου Protag. 315 E.
Ἄδμητος Symp. 208 D.
Ἀδράστεια Phaedr. 248 C, Rep. V. 451 A.
Ἄδραστος Phaedr. 269 A.
Ἀδώνιδος κῆποι Phaedr. 276 B.
Ἄξάης Crit. 114 C.
Ἀδάμας Min. 315 C.
Ἀθηνᾶ Cratyl. 404 B, 407 A, 417 E, Symp. 197 B, Alcib. II. 150 D, Euthyd. 302 D, Protag. 321 D, Hipp. maj. 290 B, Rep. II. 379 E, Tim. 21 E, Crit. 109 C, Leg. V. 745 B, VIII. 848, XI. 920 D etc.
Ἀθῆναι Apol. 29 D, Lach. 183 A, Euthyd. 302 C, Prot. 337 D, Charm. 157 E, Hipparch. 229 B, Gorg. 461 E, 515 E. Hipp. maj. 281 A, Leg. I. 641 E, VI. 753 A, Rep. IV. 435 E, Epist. VII. 333 B etc.
Ἀθηνόδωρος Epist. XVI.
Ἄθως Leg. III. 699 A.
Αἰανός Apol. 41 A, Alcib. 121 B, Theag. 124 C, Gorg. 524 A, Hipp. maj. 292 E.
Αἰαντόδωρος Apol. 34 A.
Αἴας Apol. 41 B, Cratyl. 428 C, Symp. 219 E, Hipp. min. 371 B, Rep. V. 468 D, X. 620 B.
Αἴγινα Phaed. 59 C, Cratyl. 433 A, Alcib. 121 B, Gorg. 511 D, 516 E, Leg. IV. 707 E, Epist. IV. 321 B.
Αἰγίνης υἱὸς Αἰανός Gorg. 526 E.
Αἴγισθος Theag. 124 C.
Αἴγυπτοι Menex. 245 D.
Αἴγυπτος Apol. 80 C, Politic. 290 D, Phileb. 18 B, Phaedr. 274 C, Gorg. 511 D, Menex. 239 E, 241 E, Rep. IV. 436 A, Tim. 21 C, 25 B, Crit. 113 A, 114 C, Leg. II. 656 D, 660 B, V. 747 C, VII. 799 A, 819 A, XII. 953 E, Epin. 987 A.
Αἴγυπτιοί Tim. 21 E.
Ἄιδης Cratyl. p. 403 sq.
Ἄιδος κυνῆ Rep. X. 612 B.
Αἰθιοπία Eryx. 400 B.
Αἰνείας Lach. 191 A.
Αἰξωνεύς Lach. 197 E.
Ἄϊολος Aleyon c. 1.

- Ἀισχίνης* Apol. 33 E, Phaed. 59 B.
Ἀΐσωπος Phaed. 60 C, 61 B, Alcib.
 I. 123 A.
Ἀκαδημία Lys. 203 A, Axioch.
 366 E.
Ἀκαρνάν Euthyd. 271 C.
Ἀκεσίμβροτος Cratyl. 394 C.
Ἀκουμένος Symp. 176 B, 214 B,
 Phaedr. 227 A, 268 A, Protag.
 315 C.
Ἀλέξανδρος Gorg. 471 B.
Ἀλεξίδημος Meno 76 E.
Ἀλευάδαι Meno 70 B.
Ἀλέτας Gorg. 471 A.
Ἀλκυστις Symp. 179 B, 208 D.
Ἀλκισβιάδης, persona dialogorum
 cognominum, item Symposii et
 Protagorae; adde Euthyd. 275 B,
 Gorg. 481 D, 519 A, morumque
 imaginem Rep. VI. 494 B.
Ἀλκίνου ἀπόλογος Rep. X. 614 B.
Ἀλκμαίων Alc. II. 143 C.
Ἀλκνών inscriptio dialogi.
Ἀμαζόνες Menex. 239 B, Leg. VII.
 806 A.
Ἀμαζόνες στήλη Axioch. 365 A.
Ἀμασις Tim. 21 E.
Ἀμέλης Rep. X. 621 A.
Ἀμηστρίς Alc. I. 123 C.
Ἀμμων Polit. 257 B, Phaedr. 275 C,
 Alcib. II. 148 E, Leg. V. 739 C.
Ἀμύρσινα Epist. XIII. 363 A.
Ἀμυκος Leg. VII. 796 A.
Ἀμύνανδρος Tim. 21 C.
Ἀμύντωρ Leg. XI. 931 B.
Ἀμφήρης Crit. 114 B.
Ἀμφιάραος Axioch. 368 A.
Ἀμφίλυτος Theag. 124 D.
Ἀμφίπολις Apol. 28 E.
Ἀμφιτρώων Theact. 175 A.
Ἀμφίων Gorg. 485 E, 500 B, Leg.
 III. 677 D.
Ἀνάγκη Symp. 195 C, Rep. X. 616 sq.
Ἀναγυράσιοι Theag. 127 E.
Ἀνακρέων Charm. 157 E, Hipparch.
 228 B, Phaedr. 235 C.
Ἀναξαγόρας Apol. 26 D, Phaed. 72
 C, 97 D, Cratyl. 400 A, 409 A,
 413 C, Phaedr. 270 A, Erast. 132
 A, Alc. I. 118 C, Gorg. 465 D,
 Hipp. maj. 281 C, Epist. II. 311 A,
 Sisyph. 389 A.
Ἀναξαγόρειοι Cratyl. 409 B.
Ἀνάχαρσις Rep. X. 600 A.
Ἀνδρομάχη Ion. 535 B.
Ἀνδρομήδης Epist. XIII. 362 B.
Ἀνδροτίων Protag. 315 C, Gorg.
 487 B.
Ἄνδρων Protag. 315 C, Gorg. 487 B.
Ἄνθεμιών Meno 90 A.
Ἄνταιός Theact. 169 B, Leg. VII.
 796 A.
Ἀντήνωρ Symp. 221 C.
Ἀντίλοχος Ion. 537 A.
Ἀντίμοιρος Protag. 315 A.
Ἀντισχίς Apol. 32 B.
Ἀντισθένης Phaed. 59 B.
Ἀντιφῶν ὁ Κηφισιεύς Apol. 33 E.
Ἀντιφῶν ὁ Πυριλάμπους Parm.
 127 A.
Ἀντιφῶν ὁ Ῥαμνούσιος Menex.
 236 A.
Ἄνυτος persona Menonis; adde
 Apol. 18 B, 23 E etc.
Ἀξίοχος persona dialogi cognomi-
 nis; adde Euthyd. 271 B, 275
 A etc.
Ἀπήμαντος Hipp. min. 363 B, 373
 A; maj. 286 B.
Ἀπολλόδαμος ὁ Κυζικηνός Ion.
 541 C.
Ἀπολλόδαμος ὁ Φαληρεύς, persona
 Phaedonis et Symposii; adde Apol.
 34 A, 38 B, Protag. 310 A, 328 B.
Ἀπόλλων Phaed. 58 B, 60 D, 85 B,
 Cratyl. 405 C, Symp. 190 E, 197
 A, Phaedr. 253 B, 265 B, Euthyd.
 302 D, Protag. 343 B, Rep. III.
 399 E, IV. 427 B, Leg. I. 624 A.

- 632 D, II. 654 A, 665 A, III. 686 A, VI. 766 B, VII. 790 E, VIII. 833 B, XII. 946 C etc.
- Ἀπόλλων* sculptus Epist. XIII. 361 A.
- Ἀργεία ἱέρεια* Axioch. 367 C.
- Ἀργεῖοι* Phaed. 89 C, Menex. 239 B, 244 D, 245 B etc.
- Ἄργος* Alc. I. 121 A, Theag. 124 C, Leg. III. 683 C, 690 D, IV. 707 E, Epist. VIII. 354 B.
- Ἄρδιαῖος* Rep. X. 615 C.
- Ἄρειος πάγος* Phaedr. 229 D, Axioch. 367 A.
- Ἄρης* Cratyl. 404 B, 407 D, Symp. 196 D, Phaedr. 252 C, Rep. III. 390 C, Leg. II. 671 E, VIII. 833 B, XI. 920 D etc.
- Ἄρεως ἀστήρ* Tim. Locr. 97 A, Epin. 987 C.
- Ἄριστείδης* Lach. 179 A, Gorg. 526 B, Meno 94 A, Virt. 376 sq.
- Ἄριστείδης nepos* Theaet. 151 A, Theag. 130 B, Lach. 179 A etc.
- Ἄριστιππος ὁ Κυρηναῖος* Phaed. 59 B.
- Ἄριστιππος ὁ Λαρισαῖος* Meno 70 B.
- Ἄριστογείτων* Symp. 182 C, Hipparch. 229 C.
- Ἄριστόδημος ὁ Ἀριστομάχου* Leg. III. 692 B.
- Ἄριστόδημος ὁ Κυδαθηναίεύς* Symp. 173 B, 218 B.
- Ἄριστόδωρος* Epist. X.
- Ἄριστοκράτης* Gorg. 472 A.
- Ἄριστόκριτος* Epist. III. 319 A.
- Ἄριστοτέλης* persona Parmenidis.
- Ἄριστοφάνης* persona Symposii; adde Apol. 19 B etc.
- Ἄριστοφάν* Gorg. 448 B.
- Ἄρίστων* Apol. 34 A, Rep. I. 327 A, II. 368 A etc.
- Ἄρίστων Ἠγησίππου πατήρ* Epist. II. extr.
- Ἄριστάννυμος* Rep. I. 328 B.
- Ἀρίφρων* Protag. 320 A.
- Ἀρκαῖδες* Symp. 193 A.
- Ἀρκαδία* Rep. VIII. 565 D.
- Ἀρμένιος* Rep. X. 614 B.
- Ἀρμόδιος* Symp. 182 C, Hipparch. 229 C.
- Ἄρμονία* Phaed. 95 A.
- Ἄρτεμις* Theaet. 149 B, Cratyl. 406 B, Leg. VIII. 833 B.
- Ἄρτεμίσιον* Menex. 241 A, Leg. IV, 707 C.
- Ἄρτοξέρξης* Alc. 121 B, 123 D.
- Ἀρχέδημος* Epist. II. 310 B, III. 319 A, VII. 339 A, 349 C.
- Ἀρχέλαος* Alcib. 141 D, Theag. 124 D, Gorg. 470 D, 479 A, 525 D.
- Ἀρχέπολις* Cratyl. 394 C.
- Ἀρχίδαμος* Alcib. 124 A.
- Ἀρχίλοχος* Ion. 531 A, Rep. II. 364 C.
- Ἀρχῖνος* Menex. 234 B.
- Ἀρχιππος* Epist. IX. 357 D.
- Ἀρχύτης* Epist. VII. 338 C, 350 A, IX. XII. XIV.
- Ἀσία* Tim. 24 B, Alcib. 105 C, 121 A, Lys. 209 D, Gorg. 523 E, Menex. 239 E etc.
- Ἀσκληπιάδαι* Protag. 311 B, Phaedr. 270 C, Rep. III. 405 etc.
- Ἀσκληπιεῖα* Ion. 530 A.
- Ἀσκληπιός* Phaed. 118 A, Symp. 186 E, Rep. III. 406 C, 408 B, X. 599 C.
- Ἀσπασία* Menex. 235 E, 249 C.
- Ἀσσύριοι* Leg. III. 685 C.
- Ἀστύναξ* Crat. 392 B etc.
- Ἀστύλος* Leg. VIII. 840 A.
- Ἄσωπός* Crit. 110 E.
- Ἄταλάντη* Rep. X. 620 B.
- Ἄτη* Symp. 195 D.
- Ἀτλαντικόν πέλαγος* Tim. 24 E, Crit. 114 A.
- Ἄτλαντίς* Tim. 25 A, Crit. 108 E etc.
- Ἄτλας* Phaed. 99 C, Crit. 114 A etc.
- Ἄτρεύς* Cratyl. 395 B, Politic. 268 E.
- Ἄτροπος* Rep. X. 617 C, 620 E, Leg. XII. 960 C.
- Ἄττικῆ* Lach. 183 A, Menex. 237 C,

- Crit. 110 C, Leg. III. 698 A, IV. 706 A etc.
- Ἀττικιστί* Cratyl. 398 D, 410 C.
- Ἀττικός* Leg. I. 626 D.
- Ἀυτόλυκος* Rep. I. 334 A.
- Ἀυτόχθων* Crit. 114 C.
- Ἀφροδίσιος ὄρκος* Symp. 183 B.
- Ἀφροδίτη* Cratyl. 406 B, Sophist. 242 E, Phileb. 12 B, Symp. 177 E, 180 D, 196 D, 203 B, Phaedr. 242 D, 265 B, Rep. III. 390 C, Leg. VIII. 840 F.
- Ἀφροδίτης ἀστήρ* Epin. 987 B, Tim. Locr. 97 A.
- Ἀχαιμένης* Alcib. 120 E.
- Ἀχαιοί* Leg. III. 682 E, 685 E.
- Ἀχελῷος* Phaedr. 230 B, 263 D.
- Ἀχερουσιάς* Phaed. 113 A sq.
- Ἀχέρων* Phaed. 112 E, Axioch. 371 B.
- Ἀχιλλεύς* Apol. 28 C, Symp. 179 E, 208 D, 221 C, Protag. 340 A, Hipp. maj. 292 E, Hipp. min. 363 sqq., Ion. 535 B, Rep. III. 388 A etc.
- Βάκισ* Theag. 124 D.
- Βατίεια* Cratyl. 392 A.
- Βενδίδεια* Rep. I. 354 A.
- Βίας* Protag. 343 A, Hipp. maj. 281 C, Rep. I. 335 E, Axioch. 368 B.
- Βοιωτοί* Phaed. 99 A, Alcib. 112 C, Symp. 182 B, Menex. 242 B, 244 D, 245 C, Leg. I. 636 B.
- Βορέας* Phaedr. 229 C, Leg. II. 661 A.
- Βρασίδης* Symp. 221 C.
- Βοιάρεως* Euthyd. 299 C, Leg. VII. 795 C.
- Βρύσων* Epist. XIII. 360 C.
- Γάδειρος* Crit. 114 B.
- Γαννημήτης* Phaedr. 255 C, Leg. I. 636 C.
- Γέλων* Epist. VII. 333 A.
- Γεώργιος* Epist. XVII.
- Γῆ* Tim. 23 D, 40 E.
- Γηρόνης* Euthyd. 299 C, Gorg. 484 B, Leg. VII. 795 C.
- Γλαῦκος* Phaed. 108 D.
- Γλαῦκος ὁ θαλάττιος* Rep. X. 611 C.
- Γλαύκων ὁ Ὀμηρικός* Ion. 530 D.
- Γλαύκωνες* personae Parmenidis, Symposii, Reipublicae; adde Charmidæ patrem Symp. 222 B, Theag. 128 D, Charm. 158 B, Protag. 315 A, Axioch. 364 A.
- Γοργίας* persona dialogi cognominis; adde Apol. 19 E, Phileb. 58 C, Symp. 198 C, Phaedr. 261 C, 267 A, Theag. 127 E, Menon. 70 B, 76 C, 95 C, Hipp. maj. 282 B etc.
- Γοργόνες* Phaedr. 229 D.
- Γόρτυς* Leg. IV. 708 A.
- Γύγης* Rep. II. 359 D, X. 612 B.
- Γωβρύης* Axioch. 371 A.
- Δαίδαλος* Euthyphr. 11 C, 15 B, Alcib. 121 A, Meno 97 D, Hipp. maj. 284 A, Ion. 533 A, Rep. VII. 529 E, Leg. III. 677 D.
- Δάμων* Alc. 118 C, Lach. 180 D, 197 D, 200 A, Rep. III. 400 B, IV. 424 C, Axioch. 364 A.
- Δαναΐδες* Axioch. 371 E.
- Δαναός* Menex. 245 D.
- Δαρδανίη* Leg. III. 681 E.
- Δάρδανος* Hipp. maj. 293 B, Leg. III. 702 A.
- Δαρεῖος* Phaedr. 258 B, Lys. 212 E, Gorg. 483 D, Menex. 240 A, Leg. III. 694 C, 695 E, 698 C, Epist. VII. 332 A.
- Δᾶτις* Menex. 240 A, Leg. III. 698 C.
- Δεινομάχη* Alcib. 105 D, 123 C.
- Δέλτα* Tim. 21 D.
- Δελφικὸν γράμμα* Phileb. 48 C, Phaedr. 229 E, Alcib. 124 B, Hipparch. 228 D, Erast. 138 A, Charm. 164 D, Protag. 343 B, Leg. XI. 923 A.
- Δελφοί* Apol. 21 A, Phaedr. 235 D,

- 244 A, Euthyd. 299 C, Rep. IV.
427 B, Leg. V. 738 C, VI. 759 C,
VIII. 828 A, IX. 856 E, 865 B, XI.
914 A, Epin. 988 A, Epist. III.
315 B.
- Δευκαλίων* Tim. 22 A, Crit. 112 A.
Δήλιον Apol. 28 E, Symp. 221 A,
Lach. 181 B.
Δήλος Crit. 43 C, Phaed. 58 A, 59 E,
Axioch. 371 A.
Δημήτηρ Cratyl. 404 B, Leg. VI. 782
B, Axioch. 371 E.
Δημόδοκος persona Theagis et in-
scriptio dialogi; adde Apol. 33 E.
Δημοκράτης Lys. 204 E sq.
Δῆμος ἀρχηγέτης Lys. 205 D.
Δῆμος ὁ Πυριλάμπος Gorg. 481
E, 513 B.
Δημοφῶν Lys. 207 B.
Διαπρεπής Crit. 114 C.
Διθύραμβος Leg. III. 700 B.
Δίκη Leg. IV. 717 D, IX. 872 E etc.
Διοκλῆς Symp. 222 B.
Διομήδεια ἀνάγκη Rep. VI. 493 D.
Διομήδης Alcib. 150 D, Rep. III.
389 E.
Διονύσια Rep. V. 475 D, Leg. I.
637 B.
Διονυσιάς Leg. VIII. 844 D.
Διονύσιον Gorg. 472 A.
Διονύσιος ὁ γραμματιστής Erast.
132 A.
Διονύσιος tyrannus maior Epist. VII.
332, VIII. 353.
Διονύσιος tyrannus minor Epist. I.
II. III. VII. VIII. XIII.
Διονύσιος minoris filius Epist. VIII.
356 B.
Διονυσόδωρος persona Euthydemī.
Διόνυσος Cratyl. 406 C, Phileb. 61
B, Symp. 175 E, 177 E, Phaedr.
265 B, Leg. II. 653 D, 665 A, 671
A, III. 700 B, VII. 812 B, VIII.
844 E, Axioch. 371 E.
Διόπομος Leg. VIII. 840 A.
- Δίος* Phaedr. 252 E.
Διὸς Κόρινθος Euthyd. 292 E.
Διόσκουροι Euthyd. 293 A, Leg.
VII. 796 B.
Διοτίμα Symp. 201 D sqq.
Δίφιλος Cratyl. 399 A.
Δίων Atheniensis Menex. 234 B.
Δίων Syracusanus Epist. I. III. IV.
VII. VIII. XIII.
Διώνη Symp. 180 D.
Δράκων Axioch. 365 D.
Δρομοκλείδης Epist. XVIII.
Δρωπίδης Charm. 157 E, Tim. 20 E.
Δωδώνη Phaedr. 244 B, 275 B, Leg.
V. 738 C.
Δωριεῖς Cratyl. 409 A, Leg. III. 682
E, 684 E, 702 A.
Δωριεύς Leg. III. 682 E.
Δωριστί Lach. 188 D, Rep. III. 399
A, Leg. II. 670 B, Epist. VII. 336 C.
Δωρίς Epist. II. 313 A.
- Εἰλείθνια* Symp. 206 D, Leg. VI.
784 A.
Ἐλωτες Alcib. 122 D, Leg. VI. 776 C.
Ἐκάβη Ion. 535 B.
Ἐκαέργη Axioch. 371 A.
Ἐκαμήδη Ion. 538 C.
Ἐκτώρ Apol. 28 C, Cratyl. 392 C,
394 B, Ion. 535 B, Symp. 179 E,
Rep. III. 391 B, Leg. XII. 944 A.
Ἐλάσιππος Crit. 114 C.
Ἐλέα Sophist. 216 A.
Ἐλεάτης ξένος persona Sophistae et
Politici.
Ἐλεατικός Sophist. 242 D, Phaedr.
261 D.
Ἐλένη Phaedr. 243 A, Rep. IX. 586 C.
Ἐλευσίς Menex. 243 E, Axioch. 371 E.
Ἐλικόν Epist. XIII. 360 C.
Ἐλλάς Cratyl. 397 C, Symp. 209 D,
Phaedr. 244 B, Gorg. 481 D, Me-
nex. 239 A, Rep. V. 470 C, X. 606
E, Crit. 112 E, Leg. III. 692 E. IV.
707 B etc.

- Ἑλληνες* Politic. 262 D, Charm. 156 D, Rep. V. 469 B, Tim. 22 B, Leg. II. 659 B, III. 693 A etc.
Ἑλληνικὸν νόμισμα Leg. V. 742 A.
Ἑλληνιστί Tim. 21 E, Crit. 114 B, Meno 82 B, Crat. 409 D.
Ἑλλήσποντος Menex. 243 A, Rep. III. 404 B, Leg. III. 699 A.
Ἐμπεδοκλῆς Theat. 152 E, Soph. 242 D, Lys. 214 B, Gorg. 493 A, Meno 76 C, Sisyph. 389 A.
Ἐνδυμίων Phaedr. 72 B.
Ἐπειός Ion. 533 A, Rep. X. 620 C, Leg. VII. 796 A.
Ἐπιγένης Apol. 33 E, Phaedr. 59 B.
Ἐπίδανρος Ion. 530 A.
Ἐπικράτης Phaedr. 227 B.
Ἐπιμενίδης Leg. I. 642 D, II. 677 D.
Ἐπιμηθεύς Protag. 320 D, 361 C.
Ἐπίχαμος Theat. 152 E, Gorg. 505 E.
Ἐρασίστρατος persona Eryxiae.
Ἐραστος Epist. VI. XIII. 362 B.
Ἐρατώ Phaedr. 259 D.
Ἐρέτρια Menex. 240 A, Leg. III. 698 C.
Ἐρετριεῖς Cratyl. 434 C.
Ἐρεχθεύς Alc. 132 A, Crit. 110 A.
Ἐρινοῦς Theat. 143 B.
Ἐρινύες Axioch. 371 E.
Ἐριφύλη Rep. IX. 590 A.
Ἐριχθόνιος Crit. 110 A.
Ἐρμαῖ Hipparch. 228 sq.
Ἐρμαῖα Lys. 206 D, 223 B.
Ἐρμείας Epist. VI.
Ἐρμῆς Cratyl. 407 E, 429 C, Protag. 322 C, Leg. XII. 941 A.
Ἐρμού ἀστήρ Tim. 38 D, Tim. Loer. 96 E, Epin. 987 B.
Ἐρμογενής persona Cratyli; adde Phaedr. 59 B.
Ἐρμοκράτης persona Timaei et Critiae.
Ἐρμος Rep. VIII. 566 C.
Ἐρξίλας persona dialogi cognominis.
- Ἐρξίμαχος* persona Symposii; adde Phaedr. 268 A, Protag. 315 C.
Ἐρσίχθων Crit. 110 A.
Ἐρχίασιν Alcib. 123 C.
Ἐρως Cratyl. 420 A, Symp. 177 sqq., Phaedr. 252 B, Rep. IX. 574 D.
Ἐσπερος Leg. VII. 821 C, Tim. Loer. 96 E.
Ἐστία Cratyl. 401 B, Phaedr. 247 A, Leg. V. 745 B, VIII. 848 D, IX. 856 A.
Ἐυάθλος Theag. 129 A.
Ἐυαίμων Crit. 114 B.
Ἐυδικος persona Hippiae minoris; adde Hipp. maj. 286 B.
Ἐυδοξος Epist. XIII. 360 C.
Ἐυδαρος Meno 94 C, Virt. 378 A.
Ἐυήνος Apol. 20 B, Phaedr. 60 D, Phaedr. 267 A.
Ἐυήνωρ Crit. 113 C.
Ἐυθύδημος persona dialogi cognominis; adde Cratyl. 386 D.
Ἐυθύδημος ὁ Διοκλείους Symp. 222 B.
Ἐυθύδημος ὁ Κεφάλου Rep. I. 328 B.
Ἐυθύφρων persona dialogi cognominis; adde Cratyl. 396 D, 399 E, 407 D, 428 C.
Ἐυκλείδης persona Theaeteti; adde Phaedr. 59 B.
Ἐυμηλος Crit. 114 B.
Ἐυμολπος Menex. 239 B, Rep. II. 363 C.
Ἐυπόλεμος Cratyl. 394 C.
Ἐυριπίδης Phaedr. 268 C, Rep. VIII. 568 A.
Ἐυριπος Phaedr. 90 C.
Ἐυρύβατος Protag. 327 D.
Ἐυρύβιος Epist. III. 318 C, VII. 349 E.
Ἐυρυκλῆς Sophist. 252 C.
Ἐυρυμέδων Menex. 241 E.
Ἐυρυπτόλεμος Axioch. 369 A.
Ἐυρύπυλος Rep. III. 405 D, 408 A.

- Ἐϋρουσάκης* Alcib. 121 A.
Ἐϋρουσθένης Leg. III. 683 D.
Ἐϋρώπη Gorg. 523 E, Alcib. 105 B,
 141 B, Menex. 239 D, Tim. 24 E,
 Crit. 112 E, Min. 318 D, Leg. III.
 698 B etc.
Ἐϋτυχιάδης Crat. 397 B.
Ἐϋφημος Phaedr. 244 A.
Ἐϋφραῖος Epist. V.
Ἐϋφρόνιος Theaet. 144 C.
Ἐφρεος Theaet. 179 E, Theag. 129
 D, Ion. 541 D.
Ἐφρεσιάδαι Epist. XIV.
Ἐφιάλτης Symp. 190 B, Axioch.
 368 D.
Ἐχειράτης persona Phaedonis; ad-
 de Epist. IX, 358 B.
Ἐωσφόρος Tim. 38 D, Leg. VII.
 821 C.
Ζάλμοξις Charm. 156 D.
Ζεύξιππος Protag. 318 B.
Ζεῦξις Gorg. 453 D.
Ζεύς Euthyphr. 5 E, Cratyl. 396 B,
 410 D, Symp. 190 C, 197 B, Phaedr.
 246 E, Protag. 322 C, Min. 319 C,
 Leg. I. 624 A etc.
Ζεύς Ἰωδωναῖος Phaedr. 275 B.
Ζεύς Ἐλευθερίου Theag. 121 A, Eryx.
 392 A.
Ζεύς ἔρκειος Euthyd. 302 D.
Ζεύς Ἀνναῖος Rep. VIII, 565 D.
Ζεύς ξένιος Soph. 216 B, Leg. V.
 730 E, VIII. 843 A, XII. 953 E,
 965 E, Epist. VII. 329 B.
Ζεύς Ὀλύμπιος Rep. IX. 583 B,
 Leg. XII. 950 E.
Ζεύς ὁμόγνιος Leg. IX. 881 D.
Ζεύς ὄριος Leg. VIII. 842 E sq.
Ζεύς πατροφῶς Euthyd. 302 D, Rep.
 III. 391 E, Leg. IX. 881 D.
Ζεύς πολιοῦχος Leg. XI. 921 C.
Ζεύς σατήρ Rep. IX. 583 B, Epist.
 VII. 334 D.
Ζεύς φίλιος Euthyphr. 6 B, Phaedr.
 234 E, Alc. 109 D, Gorg. 519 E,
 Min. 321 C.
Ζεύς φράτριος Euthyd. 302 D.
Ζῆθος Gorg. 485 E, 489 E, 506 B,
 Hipp. maj. 293 B.
Ζήνων Soph. 216 A, Parm. 127 B,
 Phaedr. 261 D, Alcib. 119 A.
Ζώπυρος Alcib. 122 B.
Ζωροάστρης Alcib. 122 A.
Ἠγήσιππος Epist. II. extr.
Ἠθονόη Cratyl. 407 B.
Ἥλιος Rep. VI. 508 A, Tim. 22 C,
 Leg. VII. 821 B, XII, 945 E etc.
Ἥλις Symp. 182 B, Hipp. maj. 281
 A, min. 363 C.
Ἡρ Rep. X. 614 B.
Ἡρα Euthyphr. 8 B, Cratyl. 404 B,
 Phaedr. 253 B, Rep. II. 378 D, 381
 D, III. 390 C, Tim. 40 E, Leg. II
 672 B, VI. 774 A, Epin. 984 D,
 Axioch. 367 C.
Ἡρας ἀστήρ Tim. Locr. 96 E.
Ἡρακλῆδαι Alc. 121 B, Menex. 239
 B, Leg. III. 685 D, V. 736 C.
Ἡρακλείδης ὁ Κλαζομένιος Ion.
 541 D.
Ἡρακλείδης ὁ Συρακόσιος Epist.
 III. 318 sq. VII. 348 sq.
Ἡρακλεία λίθος Ion. 533 D, Tim.
 80 C.
Ἡράκλειοι στηλαι Phaed. 109 B,
 Tim. 25 C, Crit. 108 E, 114 B.
Ἡράκλειτος Cratyl. 401 D, Theaet.
 152 E, 160 D, Sophist. 242 D,
 Symp. 187 A, Hipp. maj. 289 B,
 Rep. VI. 498 B.
Ἡρακλείτιοι Theaet. 189 E, Cratyl.
 440 C.
Ἡρακλεῶται Leg. VI. 776 C.
Ἡρακλῆς Phaed. 89 C, Symp. 177 B,
 Theaet. 169 B, 175 A, Alc. 120 E,
 Lys. 205 C, Euthyd. 297 D, 303 A,
 Gorg. 481 B, Hipp. maj. 293 A,
 Leg. III. 685 D, Axioch. 371 E

- Ἡριδανός* Crit. 112 A. [456 B.
Ἡρόδικος ὁ Λεοντῖνος Gorg. 448 B,
Ἡρόδικος ὁ Σηλυμβριανός Phaedr.
 227 D, Protag. 316 E, Rep. III.
 406 A.
Ἡροσκάμανδρος Theag. 129 B.
Ἡσίοδος Apol. 41 A, Cratyl. 396 C,
 402 B, Symp. 195 C, 209 D, Charm.
 163 D, Protag. 316 D, Ion. 531 A,
 Rep. II. 377 D, V. 466 C, VIII. 547
 A, X. 600 D, 612 B, Min. 319 A,
 Epin. 990 A.
Ἡφαιστος Euthyphr. 8 B, Cratyl. 391
 E, 407 C, Politic. 274 C, Phileb. 61
 C, Symp. 192 D, 197 B, Alc. 121
 A, Protag. 321 D, Rep. II. 378 D,
 III. 389 A, 390 C, Tim. 23 D, Crit.
 109 C, 112 B, Leg. XI. 920 D.
Θαλῆς Theaet. 174 A, Protag. 343
 A, Hipp. maj. 281 C, Rep. X. 600
 A, Epist. II. 311 A.
Θαμοῦς Phaedr. 274 E sq.
Θαμύρας Ion. 533 B, Rep. X. 620 A,
 Leg. VIII. 829 E.
Θαύμας Theaet. 155 D.
Θεάγης persona dialogi cognominis;
 adde Apol. 33 E, Rep. VI. 496 B.
Θεαίτητος persona dialogi cognomi-
 nis et Sophistae; adde Politic.
 258 A, 266 A.
Θεαρίων Gorg. 518 B.
Θέμις Rep. II. 379 E, Leg. XI. 936 E.
Θεμιστοκλῆς Theag. 126 A, Gorg.
 455 E, 503 C, 515 D, 519 A, Meno
 93 D, 99 B, Rep. I. 329 E, Virt.
 377 A, Axioch. 368 D.
Θέογνις Meno 95 D, Leg. I. 630 C.
Θεοδότης Epist. III. 318 sq., VII.
 348 sq.
Θεόδοτος Apol. 33 E.
Θεόδωρος ὁ Κρηναῖος, persona
 Theaeteti, Sophistae, Politici.
Θεόδωρος ὁ Βυζάντιος Phaedr. 261
 C, 266 E.
Θεόδωρος ὁ Σάμιος Ion. 533 A.
Θεοσοτίδης Apol. 33 E.
Θεοκλύμενος Ion. 538 E.
Θεονόη Cratyl. 407 B.
Θεόφιλος Cratyl. 394 E, 397 B.
Θερσίτης Gorg. 525 E, Rep. X. 620 C.
Θέσπις Min. 321 A.
Θέτις Apol. 28 C, Symp. 179 E, Hipp.
 min. 371 D, Rep. II. 383 B, Leg.
 XII. 944 A.
Θετταλία Crit. 45 C, 53 E, Politic.
 264 C, Hipp. maj. 284 A, Leg. I.
 625 D, VI. 776 D.
Θετταλίδες Gorg. 513 A.
Θετταλοί Crat. 405 C, Meno 70 A.
Θεῦθ Phileb. 18 B, Phaedr. 274 C.
Θῆβαι Αἰγύπτιαι Phaedr. 274 D.
Θηβαῖοι Phaed. 59 C, Epist. VII.
 345 A.
Θηραμένης Axioch. 368 D.
Θησεύς Phaed. 58 A, Theaet. 169 B,
 Rep. III. 391 C, Leg. III. 687 E,
 XI. 931 B, Crit. 110 B.
Θουκυδίδης Meno 94 C, Lach. 179
 A, Virt. 376 C.
Θουκυδίδης nepos Lach. 179 A,
 Theag. 130 A.
Θούριοι Euthyd. 271 C, Leg. I. 636 B.
Θοράκης Charmid. 156 D, Rep. I. 327
 A, IV. 435 E, Leg. I. 637 D, VII.
 805 D.
Θοράσυλλος Theag. 129 D.
Θρασύμαχος persona Reipublicae;
 adde Phaedr. 261 C, 266 C, 267 C,
 271 A, Clitoph. 406 sq.
Θοράττα Theaet. 174 A.
Θυέστης Cratyl. 395 B, Politic. 268
 E, Legg. VIII. 838 C.
Ἰάδες Μοῦσαι Sophist. 242 D.
Ἰαπετός Symp. 195 B.
Ἰαστί Lach. 188 D, Rep. III. 398 E.
Ἰατροκλῆς Cratyl. 394 C.
Ἰβηρης Leg. I. 637 D.
Ἰβυκος Parmen. 136 E, Phaedr. 242 C.

Ἰδη Rep. III. 391 E, Leg. III. 682 B.
Ἰέρων Epist. II. 311 A, VII. 336 A.
Ἰερώννυμος Lys. 203 A.
Ἰθάκη Ion. 535 C, Rep. III. 393 B.
Ἰκκος Protag. 316 D, Leg. VIII. 839 E.
Ἴλιον Phaedr. 261 B, Rep. III. 393 B, VII. 522 D, Leg. III. 682 D etc.
Ἰλισσός Phaedr. 229 A, Crit. 112 A, Axioch. 364 A.
Ἰναχος Rep. II. 381 D.
Ἰνυκός Hipp. maj. 282 sq.
Ἰόλεως Phaedr. 89 C, Euthyd. 297 D.
Ἰππαρίνος Epist. VII. 324 A, VIII. 353 B etc.
Ἰππαρχος Hipparch. 228 sq.
Ἰππίας ὁ Ἡλεῖος persona dialogorum cognominum et Protagorae; adde Apol. 19 E, Phaedr. 267 B.
Ἰππίας ὁ Πεισιστράτου Hipparch. 229 B, Theag. 124 D.
Ἰπποδάμεια Cratyl. 395 D.
Ἰπποδάλης persona Lysidis.
Ἰπποκένταυροι Phaedr. 229 D.
Ἰπποκράτης ὁ Ἀπολλοδώρου persona Protagorae.
Ἰπποκράτης ὁ Κῶος Phaedr. 270 C, Protag. 311 B.
Ἰππόλυτος Leg. III. 687 E, XI. 931 B.
Ἰππόνομος Apol. 20 A, Crat. 384 A, Theaet. 165 A, Protag. 311 A, 315 D, Eryx. 395 A, Axioch. 366 C.
Ἰρις Cratyl. 408 B, Theaet. 155 D.
Ἰσθμὸς Crit. 52 B, Lys. 205 C, Crit. 110 D, Leg. XII. 950 E.
Ἰσις Leg. II. 657 B.
Ἰσημνίας Meno 90 A, Rep. I. 336 A.
Ἰσοκράτης Phaedr. 278 E, Epist. XIII. 360 C.
Ἰσόλοχος Alc. 119 A.
Ἰταλία Rep. X. 599 E, Tim. 20 A, Leg. II. 659 B, VI. 777 C, Epist. III. 317 B, VII. 326 B etc.
Ἰταλικὸς ἀνὴρ Gorg. 493 A.
Ἰταλιῶται Epist. VII. 327 B, Eryx. 392 D.

PLATO VI.

Ἰτόνιοι πύλαι Axioch. 364 B.
Ἰφικλῆς Euthyd. 297 E.
Ἰων ὁ Ἀπόλλωνος Euthyd. 302 D.
Ἰων Ἐφέσιος persona dialogi cognominis.
Ἰωνες Symp. 220 C, Euthyd. 302 C, Leg. III. 680 C.
Ἰωνία Theaet. 179 D, Symp. 182 B, Theag. 129 D.
Ἰωνικὸς ποιητής Tim. Locr. 104 D, Leg. III. 681 C.

Καδμεία νίκη Leg. I. 641 C.

Καδμειοί Menex. 239 B.

Κάδμος Phaedr. 95 A, Menex. 245 D, Leg. II. 663 E.

Καινεύς Leg. XII. 944 D.

Κάλλαισχος Charm. 153 C, Protag. 316 A.

Καλλιάδης Alc. 119 A.

Καλλίας ὁ Ἰπποκρίνου persona Protagorae; adde Apol. 20 A, Cratyl. 391 B, Theaet. 164 E, Phileb. 19 B, Eryx. 395 A, Axioch. 366 C.

Καλλίας ὁ Καλλιάδου Alcib. 119 A.

Καλλικλῆς persona Gorgiae.

Καλλικρίτη Theag. 125 D. E.

Καλλίμαχος Epist. XVIII.

Καλλίξενος Axioch. 368 D.

Καλλιόπη Phaedr. 259 D.

Καλλιρόη Axioch. 364 A.

Καλλίστρατος Sisyph. 388 C.

Καμβύσης Menex. 239 E, Leg. III. 694 C, 695 E.

Κάρ Lach. 187 B, Euthyd. 285 B.

Καρινή μοῦσα Leg. VII. 800 E.

Καρχηδόνιοι Min. 315 B, Leg. I. 637 D, II. 674 A, Epist. VII. 333 A, 349 C, VIII. 353 A, Eryx. 400 A.

Κέβης persona Phaedonis; adde Crit. 45 B, Epist. XIII. 363 A.

Κεῖοι Protag. 341 E, Hipp. maj. 282 C, Leg. I. 638 A.

Κέκροψ Crit. 110 A.

Κελτοί Leg. I. 637 D.

- Κένταυροι* Politic. 291 A, 303 C, Phaedr. 229 D, Axioch. 369 C.
Κεραμεικός Parmen. 127 C.
Κέρβερος Rep. IX. 588 C.
Κερκύων Leg. VII. 796 A.
Κέφαλος persona Reipublicae; adde Phaedr. 227 A, 263 D.
Κέφαλος ὁ Κλαζομένος Parmen. 126 A.
Κῆπις Protag. 315 E.
Κηῦξ Alcyon. c. 1.
Κιεριεύς Epist. XVII.
Κιθαιρών Crit. 110 E.
Κίμων Theag. 126 A, Gorg. 503 C, 515 D etc.
Κινησίας Gorg. 501 E.
Κινύρας Leg. II. 660 E.
Κλαζομεναί Parmen. 126 B.
Κλεινίας ὁ Ἀλυβιάδου Alcib. 112 C, Protag. 309 C, Gorg. 481 D.
Κλεινίας ὁ Αἰξίοχου persona Euthydemi et Axiochi.
Κλεινίας ὁ Κλεινίου Alcib. 118 E, Protag. 320 A.
Κλεινίας ὁ Κρής persona Legum et Epinomidis.
Κλεισθένης Axioch. 365 D.
Κλειτόμαχος Theag. 129 A.
Κλειτοφῶν persona dialogi cognominis et Reipublicae.
Κλειτώ Crit. 113 D, 116 C.
Κλεόβουλος Protag. 343 A.
Κλεομβροτος Phaed. 59 B.
Κλεοπάτρα Gorg. 471 C.
Κλεόφαντος Meno 93 D, Virt. 377 A.
Κλωθώ Rep. X. 617 C, 620 E, Leg. XII. 960 C.
Κνωσός Min. 319 B, Leg. I. 625 A, IV. 712 E, VI. 754 B.
Κόδρος Symp. 208 D.
Κόλχος Euthyd. 285 C.
Κόννος Euthyd. 272 C, 295 D, Menex. 235 E.
Κόρη Leg. VI, 782 B.
Κορινθία κόρη Rep. III. 404 D.
- Κόρινθος* Theaet. 142 A, Theag. 124 C, Menex. 244 D, Epist. III. 318 A.
Κορίσκος Epist. VI.
Κορόβαντες Euthyd. 277 D, Leg. VII. 790 D.
Κορώνεια Alcib. 112 C.
Κουρεῶτις Tim. 21 B.
Κούρητες Leg. VII. 796 B.
Κρατίνος Epist. XIII. 363 A.
Κρατίστολος Epist. II. 310 C.
Κρατύλος persona dialogi cognominis.
Κρεσφόντης Leg. III. 683 D, 692 B.
Κρέων Θεσσαλός Protag. 339 A.
Κρέων Θηβαίος Alcib. 151 B, Epist. II. 311 A.
Κρεώφυλος Rep. X. 600 B.
Κρήνης Epist. XV.
Κρήτες Protag. 342 D, Rep. V. 452 C, IX. 575 D, Min. 320 A, Leg. I. 625 etc.
Κρήτη Crit. 52 E, Phaed. 58 A, Rep. VIII. 544 B, Min. 318 D, Leg. passim.
Κρίτων Protag. 335 E, Leg. VIII. 840 A.
Κριτίας, persona dialogi cognominis; item Charmidae, Protagorae, Timaei, Erychiai.
Κριτίας ὁ παλαιός Charm. 157 E, Tim. 20 E sq.
Κριτόβουλος Apol. 33 D, 38 B, Phaed. 59 B, Euthyd. 271 B, 306 D.
Κρίτων persona dialogi cognominis, item Phaedonis et Euthydemi; adde Apol. 33 D, 38 B.
Κροίσος Rep. VIII. 566 C, Epist. II. 311 A.
Κρομμωνία ὕς Lach. 196 D.
Κρόνος Euthyphr. 8 B, Cratyl. 396 B, 402 A, 404 A, Politic. 269 A, 276 A, Symp. 195 B, Hipparch. 229 B, Euthyd. 287 B, Gorg. 523

- B, Rep. II. 378 A, Tim. 40 E, Min. 315 C, Leg. IV. 713 B.
- Κρόνου ἀστήρ* Tim. Locr. 97 A, Epinom. 987 C.
- Κτήσιππος* persona Lysidis et Euthydemii; adde Phaed. 59 B.
- Κυάνη* Theag. 125 D.
- Κυδίας* Charm. 155 D.
- Κύξιος* Ion. 541 C, Epist. XIII. 360 C.
- Κύκλωπες* Leg. III. 680 B, 682 A.
- Κυνόσαργες* Axioch. 364 A, 372 B.
- Κύπρος* Menex. 241 E, Leg. V. 738 C.
- Κυρήνη* Theaet. 143 C.
- Κύρνος* Leg. I. 630 A.
- Κῦρος* Alc. 105 C, Menex. 239 D, Leg. III. 694 A, 695 E, Epist. II. 311 A, IV. 320 D.
- Κυψελίδαι* Phaedr. 236 B.
- Κύψελος* Theag. 124 C.
- Κωκντός* Phaed. 114 A, Rep. III. 387 B, Axioch. 371 B.
- Λαίος* Leg. VIII. 836 C.
- Λάκαιναι σκύλακες* Parmen. 128 C.
- Λακεδαιμόνιοι* Crit. 52 E, Cratyl. 412 B, Theaet. 162 A, 169 B, Symp. 182 B, 193 A, Phaedr. 260 E, Alc. I. 121 A, II. 148 C, Lach. 182 E, 191 C, Protag. 342 C, Meno 99 D, Hipp. maj. 284 A, Menex. 240 C — 246 A, Rep. V. 452 C, VIII. 545 A, X. 599 D, Min. 320 B, Leg. I. 624 A, 628 E, 634 D, 641 E, III. 680 C, 683 A, 691 E, IV. 712 D, 721 E, VI. 776 C, VII. 796 B, 805 E, VIII. 836 B, 842 B, Epist. IV. 321 B, VIII. 356 B, Virt. 379 D.
- Λάμαχος* Lach. 197 C.
- Λαμίσκος* Epist. VII. 350 B.
- Λαμπιδώ* Alcib. 123 E.
- Λάμπρος* Menex. 236 A.
- Λαοδάμας* Epist. XI.
- Λαομέδων* Epist. XII. 359 D.
- Λάρισα* Meno 70 B, 97 A.
- Λάχσεις* Rep. X. 617 C, 620 D, Leg. XII. 960 C.
- Λάχης* persona dialogi cognominis; adde Symp. 221 A.
- Λεοντίνοσ* Hipp. maj. 282 B, Menex. 243 A.
- Λεόντιος* Rep. IV. 439 E.
- Λεπτίνης* Epist. XIII.
- Λέσβος* Protag. 341 C.
- Λευκάδιος* Epist. XIII. 361 B.
- Λευκίππη* Crit. 113 D.
- Λευκολοφίδης* Protag. 315 E.
- Λέχαιον* Menex. 245 E.
- Λέων* Apol. 32 C.
- Λεωνυχίδης* Alcib. 123 E.
- Λεωχάρης* Epist. XIII. 361 A.
- Λήθη* Rep. X. 621 A.
- Λήναιον* Protag. 327 D.
- Λητώ* Cratyl. 406 A.
- Λιβύη* Menex. 239 E, Tim. 24 E, Crit. 108 E.
- Λίγνες* Phaedr. 237 A.
- Λικύμνιος* Phaedr. 267 C.
- Λοκρίς* Tim. 20 A.
- Λοκροί* Leg. I. 638 B, Epist. XIII. 360 A.
- Λυγκεύς* Epist. VII. 344 A.
- Λυδία* Politic. 262 E, Rep. II. 359 D.
- Λυδιστί* Lach. 188 D, Rep. III. 398 E.
- Λυκαβηττός* Crit. 112 A, Eryx. 400 B.
- Λυκαία* Min. 315 C sq.
- Λυκαίος Ζεύς* Rep. VIII. 565 D.
- Λύκειον* Euthyphr. 2 A, Lys. 203 A, Symp. 223 D, Euthyd. 271 A, 303 B, Eryx. 397 C, Axioch. 366 E.
- Λυκοῦργος* Symp. 209 D, Phaedr. 258 B, Min. 318 C, Rep. X. 599 D, Leg. I. 630 D, IX. 858 E, Epist. IV. 320 D, VIII. 354 B.
- Λυκόφρων* Epist. II. 314 D.
- Λύκων* Apol. 23 E, 36 A.
- Λυσανίας ὁ Συρακούσιος* Rep. I. 330 B.
- Λυσανίας ὁ Σφήττιος* Apol. 33 E.

- Λυσίας* Phaedr. passim, Clitoph. 406 A, 410 E, Rep. I. 328 B.
Λυσικλείδης Epist. II. 315 A.
Λυσίμαχος persona Lachetis; adde Theaet. 151 A, Theag. 130 A, Menon. 94 A, Virt. 377 D.
Λύσις persona dialogi cognominis.
Λωτοφάγοι Rep. VIII. 560 C.
Μάγνητες Leg. VIII. 848 D, IX. 860 E, XI. 919 D, XII. 946 B.
Μαγνήτης λίθος Ion. 533 D.
Μακαρεύς Leg. VIII. 838 C.
Μακάρων νῆσοι Symp. 179 E, Gorg. 523 B, Rep. VII. 519 C, 540 B.
Μακεδονία Alc. II. 141 D, Theag. 124 D, Gorg. 470 D sq.
Μαντινική ξένη Symp. 201 D etc.
Μαραθῶν Menex. 240 C, Leg. III. 698 E, IV. 707 C.
Μαργίτης Alcib. 147 C.
Μαριανδυνοί Leg. VI. 776 D.
Μαρσίας Symp. 215 C, Euthyd. 285 D, Rep. III. 399 E, Min. 318 B, Leg. III. 677 D.
Μαχάων Ion. 538 C.
Μέγαρα Phaedr. 59 C, 99 A, Crit. 53 B, Theaet. 142 C, Phaedr. 227 D, Eryx. 392 B.
Μεγαρεῖς οἱ ἐν Σικελία Leg. I. 630 A.
Μεγαροῦ μάχη Rep. II. 368 A.
Μέγιστος persona Legum et Epinomis.
Μειδίας Alcib. 120 A.
Μελαμποδίδαι Ion. 538 E.
Μελανίππη Symp. 177 A.
Μέλης Gorg. 502 A.
Μελησίας persona Lachetis; adde Theag. 130 A, Menon. 94 C, Virt. 378 A.
Μέλητος Euthyphr. 2 B, 5 A, 15 E, Apol. 23 E, Theaet. 210 D.
Μέλισσος Theaet. 180 E, 183 E.
Μελίτη Parmen. 126 C.
Μενέλαος Symp. 174 C, Euthyd. 288 C, Rep. III. 408 A.
Μενέξενος persona dialogi cognominis et Lysidis; adde Phaedr. 59 B.
Μενοίτιος Rep. III. 388 D, Leg. XII. 944 A.
Μένων persona dialogi cognominis.
Μεσσήνη Alc. 122 D, Leg. III. 683 C, 690 D, 698 E, VI. 777 C, Epist. VIII. 354 B.
Μήδεια Euthyd. 285 C.
Μήδοι Menex. 239 D, Leg. III. 695 A, Epist. VII. 332 A.
Μήσωρ Crit. 114 C.
Μῆτις Symp. 203 B.
Μητίων Ion. 533 A.
Μητρόβιος Euthyd. 272 C, Menex. 235 E.
Μητρόδωρος Ion. 530 C.
Μίδας Phaedr. 264 C, Rep. III. 408 B, Leg. II. 660 E.
Μίδαικος Gorg. 518 B.
Μίκκος Lys. 204 A.
Μιλήσιοι Leg. I. 636 B.
Μιλτιάδης Gorg. 503 C, 516 D, Axioch. 368 D.
Μίνως Apol. 41 A, Gorg. 523 E, 526 C, Min. 318 D—321 B, Leg. I. 624 B, 630 D, 632 D, IV. 706 A, Epist. II. 311 A, Axioch. 371 B.
Μνήμη Euthyd. 275 D.
Μνημοσύνη Theaet. 191 D, Crit. 108 D.
Μνησεύς Crit. 114 B.
Μνησίθεος Cratyl. 395 E.
Μοῖραι Symp. 206 D, Rep. X. 617 C, Leg. VII. 799 B, XII. 960 C.
Μορνχία οἰκία Phaedr. 227 B.
Μοῦσαι Cratyl. 406 A, Theaet. 191 D, Symp. 187 D, 197 A, Phaedr. 237 A, 245 A, 259 B, 262 D, 265 B, Alcib. 108 C, Ion. 534 B, Rep. VIII. 545 D, Tim. 47 D, Crit. 108 C, Leg. II. 653 D, 654 C, III. 682

- A, VI. 775 B, 783 A, VII. 796 E, 817 D etc.
Μουσαῖος Apol. 41 A, Protag. 316 D, Ion. 536 B, Rep. II. 363 C, 364 E.
Μυρίνη Cratyl. 392 A.
Μυρτίλος Cratyl. 395 C.
Μυρτώ Alcyon c. 8.
Μυρωνίδης Epist. XIII. 363 E.
Μυσῶν ἔσχατος Theaet. 209 B.
Μύσιλος Protag. 343 A.
Μυτιλήνη Protag. 346 D, Menex. 243 C.
Μῶμος Rep. VI. 487 A.
Νάξος Euthyphr. 4 C.
Ναύκρατις Phaedr. 274 C.
Ναυσικύδης Gorg. 487 C.
Νεῖλος Phaedr. 257 E, Politic. 264 C, Tim. 21 E, Leg. XII. 953 E.
Νεμέα Theag. 128 E, Lys. 205 C, Leg. XII. 950 E.
Νέμεσις Leg. IV. 717 D, Tim. Locr. 104 E.
Νεοπτόλεμος Hipp. maj. 286 A.
Νέστωρ Symp. 221 C, Phaedr. 261 B, Hipp. maj. 286 B, min. 364 C, Ion. 537 A, Leg. IV. 711 E, Epist. II. 311 B, Eryx. 394 B.
Νηΐθ Tim. 21 E.
Νηρηίδες Crit. 116 E.
Νικήρατος Lach. 200 D, Gorg. 472 A, Rep. I. 327 C.
Νικίας ὁ Ἡροσκαμάνδρου Theag. 129 B.
Νικίας ὁ Νικηράτου persona Lachetis; adde Gorg. 472 A, Rep. I. 327 C.
Νικόστρατος Apol. 33 E.
Νίνος Leg. III. 685 C.
Νιόβη Rep. II. 380 A, Tim. 22 A.
Νύμφαι Phaedr. 230 B, 241 E, 263 D, 278 B, Leg. VII. 815 C.
Ξανθίας Meno 94 C, Virt. 378 A.
Ξανθίππη Phaed. 60 A, Alcyon c. 8.
Ξάνδιππος Alc. 104 B, Protag. 315 A, Meno 94 A, Virt. 377 D.
Ξάνθος Cratyl. 392 A.
Ξενοφάνης Sophist. 242 D sq.
Ξέρξης Alc. 105 C, 121 B, 123 C, Gorg. 483 D, Rep. I. 336 A, Leg. III. 695 E, Axioch. 371 A.
Ὀδυσσεύς Apol. 41 B, Phaed. 94 D, Phaedr. 261 B, Alc. 112 B, Hipp. min. 363 B—371 E, Ion. 535 B, Rep. I. 334 A, X. 620 C, Leg. IV. 707 E, Epist. II. 311 B.
Οἶαγρος Symp. 179 D.
Οιδίππος Alc. II. 138 B, 141 A, Leg. VIII. 838 C, XI. 931 B.
Οινόη Protag. 310 C.
Οἰνοπίδης Erast 132 A.
Οἰνόφροντα Menex. 242 B.
Ὀλυμπία Phaedr. 236 B, Hipp. min. 368 B, Leg. XII. 950 E, Epist. II. 310 D, VII. 350 B.
Ὀλύμπια Phaedr. 256 B, Hipp. min. 363 C, Rep. IX. 583 B, Leg. VII. 807 C, 822 B, VIII. 840 A.
Ὀλύμπιον Phaedr. 227 B.
Ὀλυμπιονῆκαι Rep. V. 465 D.
Ὀλύμπιοι θεοί Leg. IV. 717 A, V. 727 E.
Ὀλυμπος Leg. X. 904 E, Epin. 977 B.
Ὀλυμπος ὁ ἀθλητής Symp. 215 C, Ion. 533 B, Min. 318 B, Leg. III. 677 D.
Ὀμήρειοι Theaet. 179 E, Cratyl. 407 A.
Ὀμηρίδαι Phaedr. 252 B, Ion. 530 D, Rep. X. 599 E.
Ὀμηρος Apol. 41 A, Cratyl. 391 D, 394 C, 402 B, 407 A, Theaet. 152 E, 160 D, Symp. 174 B, 209 D, Phaedr. 243 A, 278 C, Alc. 112 B, II. 147 C, Hipparch. 328 B, Protag. 311 D, 316 D, Hipp. min. 363 B, Ion. 530 B, Rep. I. 334 B, II. 379 D, III. 393 D, 396 E, 404 B, X.

- 595 B, 598 D, 599 C, 605 C, 607 A, 612 B, Leg. II. 658 B, IX. 858 E, Eryx. 403 D.
- Ὀπικοί* Epist. VIII. 353 E.
- Ὀρέστης* Cratyl. 394 E, Alc. II. 143 D etc.
- Ὀρθαγόρας* Protag. 318 C.
- Ὀρφεύς* Apol. 41 A, Cratyl. 400 C, Symp. 179 D, Protag. 315 A, 316 D, Ion. 533 C, 536 B, Rep. II. 364 E, X. 620 A, Leg. III. 677 D, VIII. 829 E.
- Ορφικοί βίοι* Leg. VI. 782 D.
- Ουρανία* Symp. 180 D, 187 D, Phaedr. 259 D.
- Ὀυρανός* Euthyphr. 6 A, Cratyl. 396 B, Symp. 180 D, Rep. II. 377 E, Tim. 40 E.
- Παιάν* Leg. II. 664 C.
- Παίων* Crit. 108 C, Leg. III. 700 B.
- Παλαμήδης* Apol. 41 B, Phaedr. 261 D, Rep. VII. 522 D, Leg. III. 677 D, Epist. II. 311 B.
- Παλλάς* Cratyl. 406 D.
- Παμφυλία* Rep. X. 615 C.
- Πάν* Cratyl. 408 C, Phaedr. 263 D, 279 B.
- Πᾶνες* Leg. VII, 815 C.
- Παναθηναία* Euthyphr. 6 C, Parmen. 127 B, Hipparch. 228 B, Ion. 530 B.
- Πάνδαρος* Rep. II, 379 E, III. 408 A.
- Πανοπεύς* Ion. 533 A, Rep. X. 620 C.
- Πάνοπος κρήνη* Lys. 203 A.
- Πάραλος ὁ Δημοδόου* Apol. 33 E.
- Πάραλος ὁ Περικλέους* Protag. 315 A, Meno 94 A, Virt. 377 D.
- Παράμονος* Epist. XV.
- Παρμενίδης* persona dialogi cognominis; adde Theaet. 152 E, 180 E, 183 E, Soph. 217 C, 237 A, 241 D, 242 C, Symp. 195 C.
- Πάρνης* Crit. 110 E.
- Πατροκλῆς* Euthyphr. 297 E.
- Πάτροκλος* Apol. 28 C, Symp. 180 A, 208 D, Ion. 537 A, Rep. III. 391 B, 406 A, Leg. XII. 944 A.
- Πανσανίας* persona Symposii; adde Protag. 315 D.
- Πανσανίας ὁ Λακεδαιμόνιος* Epist. II. 311 A.
- Πειραιεύς* Menex. 243 E, Rep. I. 327 A, IV. 439 E, Epist. VII. 324 C.
- Περίδου* Rep. III. 391 C.
- Πεισίστρατος* Hipparch. 228 B, Theag. 124 D.
- Πελλίας* Symp. 179 B.
- Πελοπίδαι* Rep. II. 380 A, Leg. III. 685 D.
- Πελοπόννησος* Leg. III. 685 B, IV. 708 A, Epist. VII. 333 B sqq.
- Πέλοψ* Cratyl. 395 C, Menex. 245 D, Hipp. maj. 293 B.
- Πενία* Symp. 203 B.
- Πεντελικὸς λίθος* Eryx. 394 E.
- Πεπάρηθος* Alcib. 116 D.
- Περδίκκας* Theag. 124 D, Gorg. 471 A, Rep. I. 336 A, Epist. V.
- Περίανδρος* Theag. 124 D, Rep. I. 336 A, Epist. II. 311 A.
- Περικλῆς* Symp. 215 E, 221 C, Phaedr. 269 A, 270 A, Alc. 104 B, 105 B, 118 D, 122 A, II. 144 B, Theag. 126 A, Protag. 315 A, 320 A, 329 A, Gorg. 455 E, 472 B, 503 C, 515 E, 516 D, 519 A, Meno 94 A, Menex. 236 B, Epist. II. 311 A, Virt. 377 D.
- Πέρσαι* Alcib. 120 A — 122 C, Lach. 191 C, Menex. 239 C — 241 B, Min. 316 A, Leg. I. 637 D, 642 E, III. 693 A, 695 A, 699 E, Epist. VII. 332 B.
- Περσεύς* Alc. 120 E.
- Περσική ζώνη* Hipp. min. 368 C.
- Πέγασος* Phaedr. 229 D.
- Πηλεύς* Theag. 124 C, Rep. III. 391 C, Leg. XII. 944 A.
- Πημελόπη* Phaed. 84 A, Alc. 112 B.
- Πιτθεύς* Euthyphr. 2 B.

- Πιττακός* Protag. 339 C — 347 A, Hipp. maj. 281 C, Rep. I. 335 E.
Πλαταιά Lach. 191 C, Menex. 241 C, 245 A, Leg. IV, 707 C.
Πλάτων Apol. 34 A, 38 E, Phaed. 59 B, Epist. II. 314 C, VII. 330 A.
Πλειάδης Axioch. 370 C.
Πλοῦτος Leg. I. 631 C, VII. 801.
Πλούτων Cratyl. 402 D, 403 E, Gorg. 523 A, Axioch. 371 A.
Πλούτωνος μήν Leg. VIII. 828 D.
Πνύξ Crit. 112 A.
Ποινά Axioch. 372 A.
Πολέμαρχος persona Reipublicae; adde Phaedr. 257 B.
Πολύγνωτος Gorg. 448 B, Ion. 532 E.
Πολύειδος Epist. II. 311 A.
Πολύκλειτος Protag. 311 C, 328 C.
Πολυκράτης Meno 90 A.
Πολυμνία Symp. 187 D.
Πολύξενος Epist. II. 310 C, 314 C, XIII. 360 C.
Πόντος Gorg. 511 D, Leg. VII. 804 E.
Πόρος Symp. 203 B.
Ποσειδών Cratyl. 402 D, Gorg. 523 A, Rep. III. 391 C, Crit. 113 D, 119 D.
Ποτίδαια Apol. 28 E, Symp. 221 A, Charm. 153 A.
Πουλνδάμας Rep. I. 338 C.
Πουλντίων Eryx. 394 B, 400 B.
Πράμνεις οἶνος Ion. 538 C, Rep. III. 405 E.
Πρίαμος Ion. 535 B, Rep. III. 388 B.
Πρόδικος persona Protagorae; adde Apol. 19 E, Cratyl. 384 B, Theaet. 151 B, Symp. 177 B, Phaedr. 267 B, Theag. 127 E, Charmid. 163 D, Lach. 197 D, Euthyd. 277 E, 305 C, Meno 75 E, 96 E, Hipp. maj. 282 C, Rep. X. 600 C, Eryx. 397 D — 399 E, Axioch. 366 B, 369 B.
Προκλῆς Leg. III. 683 D.
Προμηθεύς Politic. 274 C, Phileb. 16 C, Protag. 320 D, 361 D, Gorg. 523 D, Epist. II. 311 B.
Πρωταγόρας persona dialogi cognominis; adde Cratyl. 386 A — 391 C, Theaet. 152 A — 172 A, 183 C, Soph. 232 D, Phaedr. 267 C, Euthyd. 286 C, Meno 91 D, Hipp. maj. 282 D, Rep. X. 600 C.
Πρώταρχος persona Philebi.
Πρωτεύς Euthyphr. 15 D, Euthyd. 288 B, Ion. 541 E.
Πτέρως Phaedr. 252 C.
Πυθαγόρας Rep. X. 600 A.
Πυθαγόρειοι Rep. VII. 530 D, Epist. XIII. 360 B.
Πυθία Apol. 21 A, Rep. V. 461 E, VII. 540 C, Leg. XI. 923 A, XII. 947.
Πυθιάς νίκη Lys. 205 C, Leg. VII. 807 C.
Πυθιῶδος νομοθέτης Leg. I. 632 D, 633 E.
Πυθόδωρος persona Parmenidis adde Alcib. 119 A.
Πυθουκλείδης Alcib. 118 C, Protag. 316 E.
Πυθουκλῆς Phaedr. 244 A.
Πυθώ Alcib. 129 A, Gorg. 472 A, Leg. XII. 950 E, Axioch. 367 C.
Πυριάμπης Charm. 158 A, Gorg. 481 D, 513 B.
Πυριφλεγέθων Phaed. 113 B, 114 A.
Πύρρα Tim. 22 A.
Πῶλος pers. Gorgiae; adde Phaedr. 267 B, Theag. 128 A.
Ραδάμανθης Apol. 41 A, Gorg. 523 E, Min. 318 D, Leg. I. 624 B, XII. 948 B, Axioch. 371 B.
Ρέα Cratyl. 402 B, Tim. 40 E.
Σάγς Tim. 21 E.
Σαλαμῖς Apol. 32 C, Alcib. 121 B, Menex. 241 A, 245 A Leg. III. 698 C, IV. 707 C.

- Σαννίων* Theag. 129 D.
Σαπφώ Phaedr. 235 C.
Σάραμβος Gorg. 518 B.
Σαρδάνιος γέλωσ Rep. I. 337 A.
Σάρδεις Menex. 240 A.
Σάτυροι Politic. 291 A, 303 C, Symp. 215 B, 221 D, Leg. VII. 815 C.
Σάτυρος Protag. 310 C.
Σαυροματίδες Leg. VII. 804 E.
Σειληνοί Symp. 215 B, 222 D, Leg. VII. 815 C.
Σειρήνες Cratyl. 403 D, Symp. 216 A, Phaedr. 259 A, Rep. X. 617 B.
Σελήνη Rep. II. 364 E, Leg. VII. 821 C.
Σερίφιος Rep. I. 330 A.
Σίβυλλα Phaedr. 244 B, Theag. 124 D.
Σιδώνιος Leg. II. 663 E.
Σικελαὶ Μοῦσαι Sophist. 242 D.
Σικελία Phaed. 111 E, Theag. 129 C, Gorg. 518 B, Hipp. maj. 282 E, Menex. 242 E, Rep. X. 599 E, Epist. II. III. VII. VIII, Eryx. 393 A.
Σικελιώται Hipp. maj. 283 C, Epist. III. 319 D, VII. 327 B, VIII. 354 D, Eryx. 393 D.
Σικελὸς ἀνήρ Gorg. 493 A.
Σιμμία persona Phaedonis; adde Crit. 45 B, Phaedr. 242 B, Epist. XIII. 363 A.
Σιμοεῖς Protag. 340 A.
Σιμωνίδης Protag. 316 D, 339 A, Hipparch. 228 C, Rep. I, 331 D, 335 E, Epist. II. 311 A.
Σίσυφος Apol. 41 B, Gorg. 525 E, Axioch. extr.
Σίσυφος persona dialogi cognominis.
Σκαμάνδριος Cratyl. 392 B.
Σκάμανδρος Cratyl. 392 A, Protag. 340 A.
Σπειρών Theact. 169 A.
Σκελλίας Gorg. 472 A.
Σκόπας Protag. 339 A.
Σκύθαι Lach. 191 A, Euthyd. 299 E, Gorg. 483 D, Menex. 239 E, Rep. IV. 435 E, Leg. I. 637 D, VII. 795 A, Eryx. 400 B.
Σκύλλα Rep. IX. 588 C, Epist. VII. 345 D, Axioch. 369 C.
Συικρίων Cratyl. 429 E.
Σόλων Symp. 209 D, Phaedr. 258 B, 278 C, Erast. 133 C, Charm. 155 A, Lach. 188 B, Protag. 343 A, Hipp. maj. 285 E, Rep. VII. 536 C, X. 599 E, Tim. 20 E—25 E, Crit. 108 D, 113 A, Leg. IX, 858 E, Epist. II. 311 A.
Σούμιον Crit. 43 D.
Σοῦς Cratyl. 412 B.
Σοφοκλῆς Phaedr. 268 C, Rep. I. 329 B.
Σπάρτη Leg. I. 637 A, VI. 753 A, 778 D, VII. 806 C.
Σπερχειός Rep. III. 391 B.
Σπενσιππος Epist. II. 314 E, XIII. 361 E.
Στειριακὴ ὁδός Hipparch. 229 A.
Στέφανος Meno 94 C, Virt. 378 A.
Στησίλωσ Lach. 183 D.
Στησίμβροτος Ion. 530 D.
Στησίχορος Phaedr. 243 A, 244 A, Rep. IX. 586 C, Epist. III. 319 E.
Στρατόνικος Sisyph. 387 A.
Στύξ Phaed. 113 C, Rep. III. 387 B.
Συρακοσία τράπεζα Rep. III. 404 D, Epist. VII. 326 B.
Συρακόσιοι πρέσβεις Eryx. 392 D.
Συρακοῦσαι Leg. I. 638 B, Epist. II. 312 A, III. 315 D, VII. VIII etc.
Συρία Epinom. 987 A.
Σύριος νομοθέτης Epinom. 987 B.
Σφαγία Menex. 242 C.
Σωκράτειοι λόγοι Epist. XIII. 363 A.
Σωκράτης Euthyphr. 2 A, Apol. 28 E, 32 A, Crit. 52 B, Phaed. 60 A, 116 A, Cratyl. 384 B, Theact. 143 E, 149 A, Alc. 121 A, Symp. 215

- Α — 222 Α, Phaedr. 229 Α, Lach.
 181 Β, Euthyd. 297 Ε, Meno 96
 D, Menex. 235 Ε, Epist. II. 314 C,
 VII. 325 Β, XI. 358 Ε etc.
Σωκράτης ὁ νεώτερος persona Po-
 litici; adde Theaet. 147 D, Sophist.
 218 Β.
Σωσίας Cratyl. 397 Β.
Σωτήρι τὸ τρίτον Charm. 167 Β,
 Rep. IX. 583 Β.
Σωφρονίσκος Alcib. 131 Ε, Euthyd.
 297 Ε, Lach. 180 Ε, Hipp. maj.
 288 Β.
Τάλας Min. 320 C.
Τάναγρα Alcib. 112 C, Menex. 242 Α.
Τάνταλος Euthyphr. 11 D, Cratyl.
 395 D, Protag. 315 C, Gorg. 525
 Ε, Axioch. 371 Ε.
Τάρας Leg. I. 637 Β, Epist. VII. 339
 D, 350 Α.
Τάρταρος Phaed. 112 Α — 114 Β,
 Gorg. 524 Α — 526 Β, Axioch. extr.
Ταυρέας Charm. 153 Α.
Τειρεσίας Alcib. 151 Β, Meno 100 Α,
 Epist. II. 311 Α.
Τελαμών Apol. 41 Β.
Τερψιχόρα Phaedr. 259 C.
Τερψίων persona Theaeteti; adde
 Phaed. 59 Β.
Τηθύς Cratyl. 402 Β, Theaet. 152 Ε,
 180 D, Tim. 40 Ε.
Τηλέμαχος Leg. VII. 804 Α.
Τήλεφος Phaed. 108 Α.
Τήμενος Leg. III. 683 D, 692 Β.
Τήριλλος Epist. XIII. 363 C.
Τίμαιος persona dialogi cognominis
 et Critiae.
Τίμαρχος Theag. 129 Α.
Τιμόθεος Epist. XIII. 363 Α.
Τίμων Epist. XIV.
Τίσανδρος Gorg. 487 C.
Τίσιας Phaedr. 267 Α, 273 Ε, Epist.
 VII. 349 C.
Τίσων Epist. XIII. 363 C.
Τιτανική φύσις Leg. III, 701 C.
Τιτυός Gorg. 525 Ε, Axioch. 371 Ε.
Τριπτόλεμος Apol. 41 Α, Leg. VI.
 782 Β.
Τροία Apol. 28 C, 41 Β, Cratyl. 391
 Ε, 395 Α, Phaedr. 243 Α, Alc. II.
 149 C, Hipp. maj. 286 Α, min. pas-
 sim, Rep. III. 405 Ε, 408 Α, IX.
 586 C, Leg. III. 682 D, 685 C, IV.
 711 Ε, Epist. XII. 359 D.
Τροφώνιος Axioch. 367 C.
Τύννιχος Ion. 534 D.
Τυρρηγία Tim. 25 Β, Crit. 114 C,
 Leg. V. 738 C.
Τυρταῖος Leg. I. 629 Α, II. 667 Α,
 IX. 858 Ε.
Τυφών Phaedr. 230 Α.
Υδρα Rep. IV. 426 Ε.
Υπερβόροει Charm. 158 Β, Axioch.
 371 Α.
Φαέθων Tim. 22 C.
Φαίαιξ Eryx. 392 Α.
Φαῖδρος persona dialogi cognominis
 et Symposii; adde Protag. 315 C.
Φαίδων persona dialogi cognominis.
Φαιδωνίδης Phaed. 59 Β.
Φαιναρέτη Theaet. 149 Α, Alc.
 131 Ε.
Φαληρόθεν Symp. 172 Α.
Φανοςθένης Ion. 541 D.
Φαρμάκεια Phaedr. 229 C.
Φαρσάλιοι Sisyph. 387 C.
Φᾶσις Phaed. 109 Β.
Φάσων Protag. 310 Α.
Φειδίας Protag. 311 Ε, Meno 91 D,
 Hipp. maj. 290 Α.
Φειδόστρατος Hipp. maj. 286 Β.
Φερικράτης Protag. 327 D.
Φερρεφάττα Cratyl. 404 C.
Φερσεφόνη Cratyl. 404 C, Meno 81 Β.
Φήμιος Ion. 533 C.
Φθία Crit. 44 Β, Theag. 124 C.
Φιλαγρος Epist. XIII. 363 Β.

- Φιλαιίδης Epist. XIII. 363 B.
 Φίληβος persona dialogi cognominis.
 Φιλημονίδης Theag. 129 B.
 Φιλήμων Theag. 129 B.
 Φιλιππίδης Protag. 315 A.
 Φίλιππος Symp. 172 B.
 Φιλιστίδης Epist. III. 315 E.
 Φιλιστίων Epist. II. 314 D.
 Φιλόλαος Phaed. 61 D.
 Φιλόμηλος Protag. 315 A.
 Φιλωνίδης Epist. IX. 357 E.
 Φλιάσιοι Phaed. 57 A.
 Φοίνικες Rep. III. 414 C, IV. 436 A,
 Leg. V. 747 C, Epist. VIII. 353 E.
 Φοίνιξ ὁ Ἀμύντορος Rep. III. 390
 E, Leg. XI. 931 B.
 Φοίνιξ ὁ Φιλίππου Symp. 172 B.
 Φόρκυς Tim. 40 E.
 Φορωνεύς Tim. 22 A.
 Φρύγες Cratyl. 410 A, Politic. 262 E.
 Φρυγιστί Lach. 188 D, Rep. III. 399 A.
 Φρύνιχος Min. 321 A.
 Φρυνίων Epist. IX. 358 B.
 Φρυνώνδας Protag. 327 D.
 Φωκυλίδης Rep. III. 407 A.
 Χαιρέδημος Euthyd. 297 E sq.
 Χαιρεφῶν persona Charmidae, Gor-
 giae, Alcyonis, adde Apol. 20 E.
 Χάριτες Theaet. 152 C, Leg. III.
 682 A.
 Χαρμαντίδης Rep. I. 328 D.
 Χαρμίδης persona dialogi cognomi-
 nis; adde Theag. 128 D, Protag.
 315 A, Symp. 222 B, Axioch. 364 A.
 Χάρυβδις Epist. VII. 346 E.
 Χαρώνδας Rep. X. 599 E.
 Χείρων Hipp. min. 371 D, Rep. III.
 391 D.
 Χίλων Protag. 343 A.
 Χίμαιρα Phaedr. 229 D, Rep. IX.
 588 C.
 Χίος Euthyd. 271 C.
 Χρύσης Rep. III. 393.
 Χρύσιππος Cratyl. 395 B.
 Ὠκεανός Theaet. 152 E, 180 D, Cra-
 tyl. 402 B, Tim. 40 E.
 Ὠπῖς Axioch. 371 A.
 Ὠρείθνια Phaedr. 229 B.
 Ὠρομάζης Alcib. 122 A.
 Ὠρωπία Crit. 110 E.
 Ὠτος Symp. 190 E.

INDEX SCRIPTORUM

in dialogis et appendice laudatorum.

- Διακίνης ὁ δῆτωρ* App. 210. 222.
*Διακίνης ὁ Σωκρατικός ἐν δια-
 λόγῳ Καλλία* App. 329.
Διακόλος Rep. VII. 563 C. *Γλαύκῳ*
Ποτυεῖ App. 236. *Ἐπτά ἐπὶ Θῆ-
 βαις* v. 2 *Euthyd.* 291 D; v. 592
 — 594 Rep. II. 361 B, 362 A;
 App. 335. *Νιόβῃ* Rep. II. 380 A,
 III. 391 E. *Ξανθείαις* Rep. II.
 381 D? *Ὅπλων κρῖσει* Rep. II.
 383 B? *Τηλέφῳ* *Phaed.* 108 A.
Δῖσσωπος Alc. 123 A; App. 274. 281.
Ακουσίλαος Conv. 178 C.
Ἄλεξις App. 329.
Ἄλκαϊος App. 261.
Ἄλκμαίων App. 281.
Ἄμφις Ἄκκοῦ App. 319.
Ἀνακρέων *Theag.* 125 D.
Ἀναξαγόρας *Phaed.* 72 C, 97 C;
Cratyl. 400 A, 409 A; App. 308.
Ἀνατόλιος App. 192.
Ἀντίμαχος App. 268.
Ἀπολλόδωρος App. 227.
Ἀπολλόδωρος ὁ Ἐρυθραῖος App.
 270.
Ἀπολλόδωρος ὁ Κυρηναῖος App.
 361.
Ἀραρῶς App. 227.
Ἀρίσταρχος App. 381.
Ἀριστείδης App. 272.
Ἀριστόξενος App. 302; *περὶ μου-
 σικῆς ἀκροάσεως* App. 234; *ἐν*
Ἰῷ Σωκράτους βίῳ App. 226.
Ἀριστοτέλης App. 196. 208. 246.
 263. 277. 281. 295. 299. 304. 307.
 313. 366. 367. 381. 396; *διδασκα-
 λίαις* 226; *ἠθικοῖς μεγάλοις* 347;
ἠθικοῖς Νικομαχείοις 233. 275.
 347; *κατηγορίαις* 200; *λογικῇ*
πραγματείᾳ 324; *περὶ οὐρανοῦ*
 369; *φυσικῆς ἀκροάσεως γ'* 296.
Ἀριστοφάνης App. 250. 346. 371.
Ἀμφιαράῳ 287. *Βαβυλωνίοις*
 234. *Βατράχοις* 226. 295. 347?
Γεωργοῖς 226. 295. *Γήρᾳ* 327.
Γηρυτάδῃ 255. 341. *Δαιταλεῦσιν*
 327. *Δράμασιν* 228. *Εἰρήνῃ* 227
 244. 286. *Ἐκκλησιαζούσαις* 347.
Θεσμοφοριαζούσαις 285. 288.
Θεσμοφοριαζούσαις δευτέραις
 236. *Ἰππεῦσιν* 245. *Λυσιστράτῃ*
 334. *Νεφέλαις* *Apol.* 19 C; *Conv.*
 221 B; App. 250. 406. *Νεφέλαις*
α' 395. *Ὄρνισιν* 228. *Πελαργοῖς*
 226. *Πλούτῳ* 251. 294. *Προαγῶνι*
 292. *Σκηναῖς καταλαμβανούσαις*
 227. *Σφηξίν* 228. 251. *Ταγηρι-
 σταῖς* 255. 295. *Τελμισσεῦσιν*
 228. 286. *Τριφάλῃτι* 232. *Ὠραῖς*
 228.
Ἀριστάννυμος Ἠλίῳ ἔιγοῦντι App.
Ἀρχέλαος App. 225. [227.
Ἀρχιλόχος Rep. II. 365 C; *Eryx.* 397
 E; App. 291. 326.
Ἀρχιμήδης App. 290.
Ἀρχιππος Ἰχθύσιν App. 226.
Ἀρχύτας App. 350.
Ἄττικὸς App. 363.

- Βιογίλιος ὁ Ῥωμαῖος App. 270.
 Βροντῖνος App. 350.
 Γοργίας App. 274. 299.
 Δερκυλλίδας App. 149.
 Δημοκρίτος App. 326.
 Δημοσθένης App. 272. 278. Orat.
 IX §. 17 App. 275. IX §. 45 App.
 285. XIX §. 30 App. 285. XIX
 §. 154 App. 288. XIX §. 251.
 App. 232. XIX §. 259 App. 339.
 XIX §. 304 App. 250. XIX §. 314
 App. 285. XIX §. 326 App. 286.
 XXIII §. 1 App. 285. XXIII §. 43
 App. 232. XXIV §. 82 App. 334.
 XXV §. 51 App. 232. XXVII §. 67
 App. 387. XXIX §. 12 App. 311.
 LVI §. 14 App. 224.
 Δίδυμος App. 229. 235. 375.
 Δικαίταρχος App. 227; περὶ μου-
 σικῶν ἀγώνων 302.
 Διογεניανός App. 293. 326. 328.
 379.
 Διόδωρος περὶ Μιλήτου App. 329.
 Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασεύς App.
 344.
 Διονύσιος ὁ τύραννος Epist. III.
 315 B.
 Δοῦρις App. 233. 326.
 Ἐλλάνικος App. 233. 259.
 Ἐμπεδοκλῆς Men. 76 C; App. 308.
 320. 323.
 Ἐπίχαρμος Theaet. 152 E; Gorg.
 505 E; Axioch. 366 C; App. 235.
 301. 321.
 Ἐρατοσθένης App. 250. 270. 394.
 Ἐρμιππος Ἀθηναῖς γοναῖς App.
 319.
 Εὐβουλος App. 227. 346.
 Εὐκλος App. 326.
 Εὐπολις Ἀντολύκῳ App. 227. 228.
 370. Δήμοις 329. Κόλαξιν 228.
 Μαριναῖ 230. Πόλεσιν 228. Προς-
 παλτίοις 329. Φίλοις 228. 329.
 Χρυσῷ γένει 256. 294.
 Εὐριπίδης Theag. 125 B; Ion. 533
 D; Rep. VIII. 568 A; Epist. I. 309
 D; App. 345. 357. Ἄνδρομέδα
 App. 255. Ἀντιόπη Alc. II. 146
 A. Gorg. 484 E — 486 C. App.
 314. 370. Ἴππολύτῳ v. 352 Alc.
 p. 113 C; v. 612 Theaet. 154 D,
 Conv. 199 A. Κρεσφόντη Axioch.
 368 A. Κύνλωπι v. 654 App. 292.
 Λαμίας προλόγῳ App. 260. Λι-
 κυννίῳ App. 285. Μελανίππη
 Conv. 177 A; App. 275. Μηδεία
 v. 758 App. 326; v. 1079 App.
 177. Πελιάσιν App. 328. Πολυ-
 δῶ Gorg. 492 E. Τηλέφῳ App.
 260. Τημένῳ App. 327. Τρωά-
 σιν v. 1169 Rep. VIII. 568 B.
 Φοινίσσαις v. 19 App. 179; v.
 469 App. 358; v. 858 Alc. II. 151
 B. Φοίξῳ App. 317. Χρυσίππῳ
 App. 177.
 Ἐφορος App. 291. 295.
 Ἐχεφυλλίδας App. 233.
 Ζήνων App. 281.
 Ζήνων ὁ Ἐλεάτης Parmen. 127 D.
 Ζώϊλος εἰς Πολύφημον ἐγκαμίσῳ
 App. 286.
 Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός App. 270.
 Ἡράκλειτος Cratyl. 402 A; Conv.
 187 A; Hipp. maj. 289 B; App.
 169. 245. 347.
 Ἡρόδοτος I. 25 App. 235; I. 55
 Rep. VIII. 566 C; I. 132 App.
 355; I. 170 App. 360; III. 20
 App. 327; V. 9 App. 287; VI. 86
 App. 335; VIII. 106 App. 343.
 Ἡρόδωρος App. 233.
 Ἡσιόδος Rep. III. 390 E; Min. 320
 D; App. 257. 292? Ἔργ. v. 25
 Lys. 215 C; v. 40 Rep. V. 466 C,
 Leg. III. 690 E; v. 41 Leg. III.
 677 E; v. 109 Rep. VIII. 547 A; v.
 120 Cratyl. 397 E, Rep. V. 469
 A; v. 233 Rep. II. 363 B; v. 256
 Leg. XII. 943 E; v. 287 Protag.
 340 D, Rep. II. 364 C, Leg. IV.

- 718 E, App. 305; v. 302 Leg. X.
 901 A, App. 385; v. 309 Charm.
 163 B; v. 359 Cratyl. 428 A; v.
 454 Theaet. 207 A; v. 484 Epist.
 XI. 359 A? *Θεογον.* v. 116 Conv.
 178 B; v. 154 Rep. II. 377 E; v.
 195 Cratyl. 406 C; v. 203 Cratyl.
 398 B; v. 306 App. 358; v. 337
 Cratyl. 402 B; v. 780 Theaet.
 155 D.
Θεογένης περὶ *Αἰγίνης* App. 227.
Θεόγυις v. 33 — 36 Men. 95 D; v.
 77 Leg. I. 630 A; v. 435 — 438
 Men. 96 A; v. 1253 Lys. 212 E.
Θεόκριτος XXIX. 1 App. 261.
Θεόπομπος *Στρατιώτισιν* App. 226.
Θεόφραστος App. 366. 376; περὶ
βασιλείας 355; ἐν *ζ' νόμων* 388;
 περὶ *φρυτῶν* 346.
Θουκυδίδης App. 149. 216. 234.
 254. 259; I. 1 App. 341; II. 4
 App. 288; III. 38. App. 347; III.
 45 App. 298; VI. 56 App. 285;
 VIII. 64 App. 288.
Θράσυλλος App. 149.
Θρασύμαχος App. 275.
Ἰακώβου ἐπιστολή I. 17 App. 225.
Ἰάμβλιχος App. 190. 219. 249. 350.
Ἰβνικος Parm. 136 E; Phaedr. 242
 C; App. 253.
Ἰπποκράτης Phaedr. 270 C; App.
 326. 407.
Ἰππώναξ App. 294. 318.
Ἰσοκράτης Orat. X §. 17 App. 274.
Ἰστρος ἐν τοῖς Ἡλιακοῖς App. 233.
Ἰων App. 283; *Φρουροῖς* 355.
Καλλίας Πεδηταῖς? App. 329.
Καλλίμαχος App. 293. 326; ὕμνῳ
Δήμητρος καλᾶθου 261.
Κλέαρχος App. 275. 327. 345; ἐν
Ἀρεσίλῃ 380.
Κλείταρχος App. 332.
Κράτης Λαμίας App. 254.
Κρατῖνος App. 227. *Βουκόλοις* 292.
Δηλιάσιν 395. *Δραπέτισιν* 254.
Πυλαία 256. 294. 325. *Πυτίνῃ*
 228. *Χείρωσιν* 228. 238. 329.
Ῥοραῖς 288.
Κρατῖνος ὁ νεώτερος App. 290.
Κρεῶφυλος App. 361.
Κτησιφῶν App. 229.
Κυδίας Charm. 155 D.
Κάμαρχος App. 233.
Λάβυς App. 254.
Λιβάνιος App. 385.
Λικύμνιος App. 275.
Λουκίλλιος ὁ Ταρραῖος App. 333.
Λυκοῦργος App. 340.
Λυκόφρων App. 295.
Λυσίας App. 290; πρὸς *Μετάνει-*
ραν ἐπιστολῇ 311; *Σωκράτους*
ἀπολογία 226.
Λύσις ὁ Ταραντῖνος App. 361.
Μάγνης Πιαστρία App. 249.
Μανέθων Ἀγνυπτιαιοῖς App. 365.
Μάρκελλος Αἰθιοπικοῖς App. 367.
 368.
Μαρσύας ὁ νεώτερος App. 256.
Μέλντος App. 226.
Μέλισσος Theaet. 180 E.
Μένανδρος App. 235. *Ἀδελφοῖς β'*
 276. *Ἀνδρογύνῳ* 249. *Δεισιδαί-*
μονι 251. *Ἐαυτὸν τιμωρομένῳ*
 232. *Ἐγχειριδίῳ* 239. *Θεοφορου-*
μένῃ 233. 330. *Καταψευδομένῳ*
 246. *Κερουφάλῳ* 233. 330. *Πλό-*
νίῳ 233. *Ραπιζομένῃ* 251. *Σι-*
κωνυῖῳ 258. *Συνερώσῃ* 245.
Ῥορία 232. *Χήρα* 239. 395.
Μεταγένης Ὀμηρῶ App. 228.
Μουσαῖος Rep. II. 364 E.
Νίκανδρος ὁ Θυατειρηνός App.
 289.
Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλεξάνδρου βίον
γράφας App. 269.
Νικοκλῆς περὶ Θεωρίας App. 234.
Ξενοφάνης App. 347.
Ξενοφῶν App. 267. 338. 346; ἐν
τῇ Ἀναβάσει 282; ἐν *Σωκράτους*
ἀπολογία 226.

Ὀλυμπιόδωρος ἐν τῷ εἰς τὸν πρῶτον Ἀλκιβιάδην ὑπομνήματι App. 262.
 Ὀλύμπιος ὁ Ἀκραγαντινός App. 317.
 Ὀμηρος Ἰλιάδος α' 15 Rep. III. 393 A; α' 131 Rep. VI. 501 B; α' 169 Hipp. min. 370 C; α' 225 Rep. III. 389 E; α' 249 App. 191; α' 343 Cratyl. 428 D; α' 599 Rep. 389 A, App. 350; β' 365 Phaedr. 260 A; β' 396 App. 347; β' 408 Conv. 174 B; β' 547 Alc. 132 A, App. 284; β' 594 App. 281; β' 623 Rep. VI. 501 B; β' 651 App. 243; β' 813 Cratyl. 392 A; β' 827 App. 276; β' 851 Theaet. 194 E; γ' 8 Rep. III. 389 E; γ' 109 Cratyl. 428 D; γ' 172 Theaet. 183 E; γ' 215 App. 311; γ' 359 App. 288; δ' 50 Rep. II. 379 E; δ' 218 Rep. III. 408 A; δ' 321 App. 256; δ' 412 Rep. III. 389 E; δ' 431 Rep. III. 389 E; δ' 453 Phileb. 62 D; ε' 127 Alc. II. 150 D; ε' 221 Cratyl. 407 D; ε' 223 Lach. 191 A; ε' 845 Rep. X. 612 B; ζ' 181 App. 358; ζ' 211 Soph. 268 D, Gorg. 449 A, App. 299; ζ' 236 Conv. 219 A; ζ' 265 Cratyl. 415 A; ζ' 402 Cratyl. 392 B; η' 166 App. 243; η' 321 Rep. V. 468 D; η' 360 Epist. VII. 344 A; θ' 19 Theat. 153 C; θ' 108 Lach. 191 B; θ' 162 Rep. V. 468 D; θ' 548—552 Alc. II. 149 D; ι' 116 App. 246; ι' 308—313 Hipp. min. 365 A; ι' 312 Hipp. min. 370 A; ι' 316. 318 App. 344; ι' 340 App. 273; ι' 357 Hipp. min. 370 B; ι' 363 Crit. 44 B; ι' 378 App. 291; ι' 438 App. 278; ι' 441 Gorg. 485 D; ι' 447 Leg. XI. 931 B; ι' 455 App. 387; ι' 497—501 Rep. II. 364 D, Leg. X. 906 D; ι' 644

Cratyl. 428 C; ι' 650—655 Hipp. min. 371 B; κ' 224 Conv. 174 D, Alc. II. 140 A; κ' 482 Conv. 179 B; λ' 385 App. 373; λ' 514 Conv. 214 B; λ' 638 Ion. 538 C, Rep. III. 405 E; λ' 846 Rep. III. 405 E; μ' 19—24 App. 224; μ' 200—207 Ion. 539 B—D; μ' 234 Epist. VII. 344 C, App. 244; μ' 311 Rep. V. 468 D; ν' 567 App. 402; ξ' 96—102 Leg. IV. 706 D; ξ' 201 Cratyl. 402 B, Theaet. 152 E; ξ' 291 Cratyl. 392 A; ξ' 294 Rep. III. 390 B; ξ' 302 Cratyl. 402 B; σ' 187 Gorg. 523 A; σ' 262 Conv. 179 B; σ' 394 Rep. III. 406 A; π' 112 Rep. VIII. 545 D; π' 114—116 App. 288; π' 328 App. 358; π' 433 Rep. III. 388 C; π' 554 Theaet. 194 E; π' 776 Rep. VIII. 566 C; π' 811 App. 343; π' 856 Rep. III. 386 E; ρ 32 App. 262; ρ' 259 App. 243; ρ 446 Axioch. 367 D; ρ' 588 Conv. 174 C, Rep. III. 411 B; σ' 23 Rep. III. 388 A; σ' 54 Rep. III. 388 C; σ' 84 Leg. XII. 944 A; σ' 104 App. 244; σ' 108 Phileb. 47 E; σ' 392 App. 192; σ' 593 App. 407; τ' 92 Conv. 195 D; ν' 64 Rep. III. 386 D; ν' 74 Cratyl. 391 E; ν' 216—218 Leg. III. 681 E; ν' 241 Soph. 268 D, Gorg. 449 A, App. 299; φ' 308 Protag. 340 A; χ' 15. 20 Rep. III. 391 A; χ' 168 Rep. III. 388 C; χ' 262 App. 268; χ' 395 Rep. III. 391 B; χ' 414 Rep. III. 388 B; χ' 506 Cratyl. 392 B; χ' 507 Cratyl. 392 E; ψ' 84 App. 232; ψ' 100 Rep. III. 387 A; ψ' 103 Rep. III. 386 D; ψ' 151. 175 Rep. III. 391 B; ψ' 335—340 Ion. 537 A B; ω' 10—12 Rep. III. 388 A; ω' 80—82 Ion. 538 D; ω' 525 Axioch. 367 D; ω' 527—532 Rep. II. 379 D.

Ὅμηρος Ὀδυσσεΐας α' 32 Alc. II. 142 D; α' 177 App. 190; β' 258 App. 326; γ' 26 — 28 Leg. VII. 804 A; δ' 242 Conv. 220 C; δ' 371 App. 280; θ' 22 Theaet. 183 E; θ' 372 — 376 App. 237; ι' 9 Rep. III. 390 B; ι' 91 Rep. VIII. 560 C; ι' 112 — 115 Leg. III. 680 B; ι' 270 Soph. 216 A; ι' 440 App. 342; κ' 279 Protag. 309 A; κ' 495 Men. 100 A; λ' 307 Conv. 190 B; λ' 449 App. 353; λ' 489 — 491 Rep. VII. 516 D; λ' 509 Gorg. 526 C, Min. 319 D; λ' 576 Gorg. 525 D; λ' 582 Protag. 315 C; λ' 601 Protag. 315 B; λ' 633 Conv. 198 C; μ' 342 Rep. III. 390 B; μ' 428 Epist. VII. 345 E; ν' 89 App. 242; ξ' 234 Theaet. 183 E; ο' 245 Axioch. 368 A; π' 97 App. 335; π' 121 Theaet. 170 E; ρ' 218 Lys. 214 A, App. 258; ρ' 317 App. 396; ρ' 322 Leg. VII. 777 A; ρ' 347 Charmid. 161 A, Lach. 201 B; ρ' 383 Rep. III. 389 D; ρ' 485 Soph. 216 A, Rep. II. 381 D; τ' 43 Leg. X. 904 E; τ' 109 — 113 Rep. II. 363 B; τ' 163 Apol. 34 D, Rep. VIII. 544 D, App. 353; τ' 174 Min. 319 B; τ' 178 Leg. I. 624 A; τ' 395 Rep. I. 334 A; τ' 563 Charm. 173 A; υ' 17 Phaed. 94 D, Rep. III. 390 D, IV. 441 B; υ' 301 App. 333; υ' 351 — 357 Ion. 539 A, App. 326; φ' 285 Amat. 135 A; χ' 16 App. 288; ω' 6 — 9 Rep. III. 387 A; ω' 40 Rep. VIII. 566 C.

Ὅμηρος Μαργίτη Alc. II. 147 B.
Ὄρφεύς Phaed. 69 C; Cratyl. 400 C, 402 B; Phileb. 66 C; Conv. 218 B; Rep. II. 364 E; Leg. II. 669 D; App. 230. 270. 271. 379.
Παρμενίδης Theaet. 180 E, Soph. 237 A, 244 E, 258 D; Conv. 178 B.
Πίνδαρος Theaet. 173 E; Phaedr.

227 B, 236 D; Euthyd. 304 B; Gorg. 484 B; 488 B; Men. 76 D, 81 B; Rep. I. 331 A, II. 365 B, III. 408 B, V. 457 B; Leg. III. 690 B, IV. 715 A; App. 295.

Πλάτων ὁ κωμικός Alc. I. 121 D? App. 281. Νίκαις App. 227. Πεδηήταις? 329.

Πλάτων ὁ φιλόσοφος Γοργία 514 E App. 292. Θεαιτήτω 142 B App. 230; 162 A App. 357; 200 E App. 325. Ἰππία μείζονι 304 A App. 319. Κρατύλω 403 E App. 249. Λύσιδι 214 A App. 258. Μίνωϊ 319 C App. 249. Νόμων α' 646 A App. 395; γ' 702 D App. 268; δ' 712 A App. 311; ε' 751 D App. 236; ε' 757 B App. 323; θ' 862 A App. 310; ια' 919 B App. 233. Παρμενίδη App. 279. 322. Πολιτεΐας α' 329 B App. 407; γ 403 A App. 298; ε' 453 A App. 283; ε' 497 D App. 235; θ' 583 B App. 255. 291. Πολιτικῶ καὶ Σοφιστῆ App. 300. Συμποσίω 203 D App. 249. Τιμαίω 48 B App. 235; 78 B et 81 B App. 400; 82 E App. 405. Φαίδρω 236 B App. 253; 270 B App. 299. Φαίδωνι 60 B App. 319; 62 A App. 391. Φιλήβω App. 322.

Πλωτίνος App. 322. 347.

Πλούταρχος ὁ Ἀθηναῖος App. 307. 319.

Πλούταρχος ὁ Χαιρωνεύς App. 281.

Πολυδενύκης ἐν ὀνομαστικοῖς VIII. 104 App. 276.

Πορφύριος πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ νοῦ χωρίζοντας τὸ νοητόν App. 404.

Πρόκλος App. 192. 218. 219. 239. 338. 363. 367 etc.

Πρωταγόρας Cratyl. 386 C; Theaet. 152 A; App. 241. 275. 361.

Πτολεμαῖος App. 367; ἀρμονικοῖς 341; ἐν δ' γεωγραφουμένων 352;

- ἐν ζ' τῶν γεωγραφικῶν ὑφηγή-
 σεων 328.
 Πυθαγόρας App. 353. 361.
 Πῶλος App. 306.
 Σαννυρίων Γέλωτι App. 227.
 Σιμπλίσιος App. 369.
 Σιμωνίδης Protag. 339 A; Gorg.
 451 C; Rep. I. 331 D; II. 365 C;
 VI. 489? App. 298. 301. 333. 359.
 Σόλων Amat. 133 C; Charm. 157 E;
 Lach. 188 B, 189 A; Lys. 212 E;
 Rep. VII. 536 C; App. 265. 287.
 353. 364. 392.
 Σοφοκλῆς Αἴαντι v. 479 App. 330.
 Αἴαντι Λοκοῦ Theag. 125 B,
 Rep. VIII. 568 A? App. 357.
 Αἰχμαλώτισιν App. 251. Ἀμφια-
 ράω σατυρικῶ App. 262. Δαι-
 δάλω App. 333. Κηθαλίωνι App.
 289. Αἰηνίαις App. 325. Ναυ-
 πλίω καταπλέοντι App. 255. 291.
 Οἰδίποδι ἐπὶ Κολωνῶ v. 1106
 App. 326. Οἰδίποδι τυράννω v.
 4 App. 232. Τρωίλω App. 357.
 Φιλοκτήτη v. 386 App. 345.
 Σπεύσιππος App. 219.
 Στασίνοσ Κυπρίοις Euthyphr. 12
 A; Rep. II. 379 E?
 Στησίχορος Phaedr. 243 A; Rep.
 IX. 586 C; App. 293.
 Στραβων VI. 1 App. 250.
 Στράτις Λιμνοπέδαις App. 293;
 Ποταμίοις 295.
 Τίμαιοσ App. 275. 332.
 Τίμων ὁ μισάνθρωποσ App. 200.
 Τίμων ὁ σιλλογράφοσ App. 201.
 364.
 Τύρταιοσ Phaedr. 269 A; Leg. I.
 629 AE, II. 660 E; App. 281.
 375.
 Ὑπερείδησ πρὸσ Ἀριστογείτονα
 App. 254; κατ' Ἀριστοφῶντοσ
 288.
 Φερεκράτησ Ἀγρίοις Protag. 327;
 Μυρμηκανθρώποις App. 389;
 Χείρωνι 250.
 Φερενύδησ App. 233. 286.
 Φημονόη App. 283.
 Φιλήμων Γάμω App. 291; Ἡρωσι
 249.
 Φίλιπποσ App. 227.
 Φίλιπποσ ὁ Ὀπούντιοσ App. 218.
 Φιλόστρατοσ περὶ γυμναστικῆσ
 App. 333.
 Φιλόχοροσ Ἀτθίδοσ α' App. 392;
 γ' 251; περὶ ἡμερῶν 227.
 Φύλλιοσ App. 302.
 Φωκυλίδησ Rep. III. 407 A.
 Χίλων App. 254. 283.
 Χρύσιπποσ περὶ θεότητοσ App.
 269.
 Ὠριγένησ App. 385.

DIALOGORUM PLATONICORUM.

ORDO ALPHABETICUS.

(*Spurii notantur asterisco.*)

Alcibiades primus	Vol. II,	pag. 271.
* Alcibiades secundus	” II,	” 326.
* Alcyon	” VI,	” 109.
* Amatores s. Erastae	” II,	” 358.
Apologia Socratis	” I,	” 25.
* Axiochus	” VI,	” 134.
Charmides	” III,	” 1.
* Clitophon	” III,	” 459.
Convivium s. Symposion	” II,	” 139.
Cratylus	” I,	” ~~157.~~ 175
Critias	” IV,	” 422.
Crito	” I,	” 59.
* Definitiones	” VI,	” 70.
* Demodocus	” VI,	” 92.
* Epinomis	” V,	” 419.
* Epistolae	” VI,	” 1.
* Erastae. Vid. Amatores.		
* Eryxias	” VI,	” 113.
Euthydemus	” III,	” 89.
Euthyphro	” I,	” 1.
Gorgias	” III,	” 199.
* Hipparchus	” II,	” 346.
Hippias maior	” III,	” 363.
Hippias minor	” III,	” 400.
Io	” III,	” 421.
De Iusto	” VI,	” 81.
Laches	” III,	” 31.
Leges	” V,	” 1.
Lysis	” III,	” 64.
Menexenus	” III,	” 439.
Meno	” III,	” 316.

* Minos	Vol. IV, pag.	441.
Parmenides	" II, "	1.
Phaedo	" I, "	77.
Phaedrus	" II, "	202.
Philebus	" II, "	51.
Politicus	" I, "	421.
Protagoras	" III, "	135.
Res publica	" IV, "	1.
* Sisyphus	" VI, "	101.
Sophista	" I, "	339.
Symposium. Vid. Convivium.		
* Theages	" II, "	367.
Theaetetus	" I, "	~~237.~~ 264
Timaeus	" IV, "	319.
* Timaeus Locrus	" IV, "	407.
* De Virtute	" VI, "	86.

Albini Isagoge	Vol. VI, pag.	145.
Alcinoi Didascalicus	" VI, "	150.
Olympiodori vita Platonis	" VI, "	190.
Prolegomena philosophiae Platonicae	" VI, "	196.
Scholia	" VI, "	223.
Timaei Glossarium	" VI, "	397.

PA 4279 .A2 1887

v.6 IMS

Plato.

Platonis Dialogi
secundum Thrasylli
AZM-4370 (awih)

